TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
28 JUL 1972
MADRAS

# தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

## வெள்ளிக்கிழமை, 1972 மார்ச் 24

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் **திரு. கே. ஏ. மதியழகன்** அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

### (1) வினாக்கள்–விடைகள்

### வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்

### மருந்துவாழ் மலையிலுள்ள மூலிகைகள்

*678 **வினா.—திரு. வீ. கே இராஜாப் பிள்ளை:**—மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக் விடையளிப்பாரா:—

கன்னியாகுமரி மாவட்டம், மருந்துவாழ் மலையில் கிடைக்கின்ற மூலிகைகளை சித்த வைத்தியர்களைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து மக்களுக்கு பயன்படுத்தும் திட்டம் ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்;**—கன்னியாகுமரி மாவட்டம், மருந்துவாழ் மலையில் கிடைக்கின்ற மூலிகைகளை சித்த வைத்தியர்களைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்கிற திட்டம் இல்லை.

**திரு. என். டென்னிஸ்:**—மருந்துவாழ் மலையில் வேறு எங்கும் கிடைக்காத, தீராத நோய்களைத் தீர்த்துவைக்கும் பல மருந்துகளுக்கு வேண்டிய மூலிகைகள் கிடைக்கின்ற காரணத்தால் அவைகளைக் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்து மக்களுக்குப் பயன்படுத்தும் வழிவகைகளைச் செய்ய அரசு முன்வருமா ?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்:**—தலைவர் அவர்களே, அந்த விவரம் இதுவரையில் இந்தத் துறையினருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதாக நான் அறியவில்லை. ஆனால், தேனிமலை, தேரால்மலை, ஆரியங்காவு, அச்சங் கோவில், குற்றாலம், வெளதமலை ஆகிய இந்த மலைகளில் உள்ள மூலிகைகளெல்லாம் ஓரளவு தேடப்பெற்று, ஏறத்தாழ ஐம்பது மூலிகைச் செடிகள் கொண்டுவரப்பட்டு, அவை பாளையங்கோட்டையிலுள்ள இந்திய மருத்துவக் கல்லூரியினுடைய இந்த ஆராய்ச்சிப் பகுதியினால் ஆராயப்பட்டிருக்கிறது அதிலே ஆறு மருந்து மூலிகைகள் அங்கேயுள்ள மருந்து மூலிகை உற்பத்தியாகிற தோட்டத்திலே வளர்க்கப்படுகின்றன என்ற விவரம் கிடைத்திருக்கிறது.

**திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்:**—பல மலைகளில் மூலிகைகள் இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். போளூர் வட்டத்தில் பர்வத மலையில் மூலிகைகள் இருப்பதாகப் பலர் சொல்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக

அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா ? அப்படி வந்திருந்தால் உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுமா ?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்:**—இந்த ஆராய்ச்சித் துறையிலுள்ளவர்கள் எந்த இடத்திலே அவர்கள் வேலைசெய்து தேடிக் கண்டுபிடித்தார்களோ அந்த இடங்களெல்லாம் தான் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில வேறு எந்த எந்தப் பகுதியில், எந்த எந்த மலையில், இன்ன இன்ன மூலிகைகள் கிடைக்கின்றன என்ற விவரம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கோ, அல்லது அவர்களுடைய சித்த மருத்துவ நண்பர்களுக்கோ தெரிந்திருக்குமானால், அதைக் குறித்து அனுப்பினால், அவையெல்லாம் இந்தத் துறையினரால் பரிசீலிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

**திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்:**—தமிழகத்தில் ஏராளமாக மூலிகைச் செடிகள் இருப்பதாகவும் அந்த மூலிகைச் செடிகளைக் கொண்டு தீராத நோய்களைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகை இருப்பதாகவும் நம்முடைய சங்க கால இலக்கியங்களிலெல்லாம் விவரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒரு ஆராய்ச்சிக் குழுவை ஏற்பாடு செய்து இனிமேலாவது பரிசீலனை செய்ய அரசு ஆவன செய்யுமா ?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்:**—அடிக்கடி நாங்கள் தெரிவித்துங்கூட, உறுப்பினர் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்வதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். இப்பொழுதே ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. ஆனால், விவரங்கள் தருவதற்குப் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள சித்த மருத்துவர்கள் தீவிரமாக முன்வந்தால்தான் அவற்றையெல்லாம் தொகுத்து முறைப்படுத்தி ஆராய்ச்சியை விரிவுபடுத்த முடியும்.

**திரு. த. சோனையா:**—கன்யாகுமரி பகுதியிலிருக்கும் மலையில் விஷப் பாம்பு கடித்தால் அதைப் போக்குகின்ற நாட்டு மருந்துச் செடிகள் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அப்படி அந்த நாட்டு மருந்தால் விஷம் போகும் நிலை இருப்பதால் அதை எல்லா அரசாங்க மருத்துவ மனைகளிலும் இந்த மாதிரி விஷம் தீர்க்கும் நாட்டுமருந்தை உபயோகப்படுத்த அரசு யோசிக்குமா ?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்:**—அப்படி பாம்புக் கடிக்குத் தரப்படக்கூடிய மூலிகை மருந்தினுடைய சாறு ஏற்கெனவே கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அது உலகத்திற்குக்கூட அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது கிடைக்கக்கூடிய இடத்திலிருந்து பெற்று அந்த மருந்தைத் தயாரிக்கிறார்கள்.

**திரு. வை. பாலசுந்தரம்:**—ஆங்கில மருத்துவ முறைகளைக் காட்டிலும் இந்த சித்த வைத்திய முறையில் சிறப்பான அம்சங்கள் இருப்பதாகவும், ஆங்கில வைத்திய முறையில் குணப்படாத கான்சர் போன்ற நோய்களைக்கூட இந்த சித்த வைத்திய முறையிலே சீர்படுத்தலாம் என்று சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா ?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்:**—கான்சர் என்பதில் பல வகைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பல்வேறு வகையாக இருக்கும் கான்சரைப் பற்றியும், அது தாக்குவதின் அளவைப்பற்றியும் அது தாக்கியிருக்கும் நிலையையும் சித்த மருத்துவ முறையில் முழு அளவில் கண்டுபிடிப்பதாகத்

1972 மார்ச் 24]

தெரியவில்லை. ஆனால், சில வகையான கான்சர் சில கட்டங்களில் உள்ள கான்சரை நிச்சயமாக சித்த மருத்துவ முறையால் ஓரளவு குணமாக்கலாமென்று பலரால் நம்பப்படுகிறது.

**திரு. கா. காளிமுத்து:**—சித்த மருத்துவத் துறையில் பழங்கால ஓலைச் சுவடிகள் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு அவற்றிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிற முறைகள் எப்படி எப்படி கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது குறித்த விவரம் ஏதேனும் அமைச்சரவர்கள் கூற முடியுமா?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்:**—சித்த வைத்தியச் சுவடிகள் பாளையங்கோட்டை மருத்துவக் கல்லூரியில் கொண்டு சேர்க்கப்பட்டு அவைகள் படிக்குமளவுக்கு எடுத்து எழுதப்படுகின்றன. அவை எடுத்து எழுதப்பட்டு, அச்சடிக்கப்பட்டு, பலரால் ஆராயப்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தும். அதேபோல், மூலிகைகளைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்யும் பிரிவும் இருக்கிறது. இரண்டும் சிறிதளவு வளர்ந்த பிறகு, இரண்டுக்கும் இடையே மிகுந்த தொடர்பு ஏற்படும்.

**திரு. ஏ. எம். இராஜா:**—கிராமப் புறங்களில் கொடிய விஷப் பாம்புகள் கடித்தால்கூட பச்சிலை கொடுத்து அதை நிவர்த்தி செய்கின்ற சில வைத்தியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் இந்த அரசாங்கம் ஏதேனும் திட்டம் வைத்திருக்கிறதா? இல்லையென்றால், ஏதாவது புதிய திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுமா?

**மாண்புமிகு திரு. க அன்பழகன்:**—பாம்புக் கடி விஷத்தை நீக்கும் வைத்தியரை மக்களே காப்பாற்றிவிடுவார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு அரசாங்க ஆதரவு கூடத் தேவையில்லை. ஆனால் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் அவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய கடமை, எந்த மூலிகையையும் எந்தப் பச்சிலையையும் அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்களோ அதைத் தெரிவிப்பதாகும். அவர்கள் தெரிவிக்காவிட்டாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட உண்மையை உலகுக்கு அறிவிக்க முன்வர வேண்டும்.

**திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்:**—சாதாரணமாக சித்த வைத்திய தத்துவங்களையும் மூலிகைகளையும் சித்த வைத்தியர்கள் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கின்ற வழக்கம் இல்லை. அதை இரகசியமாகவே வைத்திருப்பது அவர்களுடைய குறிக்கோள். ஆகவே, இந்த முறைகளின் விவரத்தை சித்த வைத்தியர்களிடமிருந்து அறிந்து நாம் ஆராய்ச்சி செய்வது என்பது இயலாத காரியம். ஆகவே, ஆராய்ச்சித் துறையினரே இதற்கு ஆக்கம் அளித்து, இதற்காக சிரமப்பட்டு, எங்கெங்கு இப்படிப்பட்ட மூலிகைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டுபிடிக்க அரசாங்கம் தாக்கீது அனுப்புமா?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்:**—நேரடியாகவே ஆராய்ச்சி செய்து விடலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்து விட்டார்கள். பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகத் தமிழ் மக்களுடைய மிக உயர்ந்த நாகரிகத்தினுடைய பயனாகவும் சீரிய சிந்தனையினுடைய பயனாகவும், அவற்றைத் தொடர்ந்து தலைமுறை தலைமுறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுவந்ததன் பயனாகவும் வளர்ந்த ஒரு மருத்துவம் சித்த மருத்துவமாகும். அந்த சித்த மருத்துவத்தில் காணப்பட்ட மூலிகை கள்கூட, பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பெற்றிருந்த அதே தகுதியை

[1972 மார்ச் 24

இன்றுள்ள மாறுபட்ட நிலை காரணமாக, தட்பவெப்ப நிலை காரணமாக அன்று அது பெற்றிருக்கிறதா என்பதுகூடக் கண்டறியப்பட வேண்டும். ஆகவே, எது மூலிகை என்பதையும், அது எங்கே கிடைக்கிறது என்பதையும் அந்த மூலிகை இப்பொழுது அதே வகையில் பயன்படுத்தப்பட முடிகிறதா என்பதையும் வைத்து மீண்டும் ஆராயப்படவேண்டும்.

சித்த மருத்துவ வல்லுநர்களுக்குத் தெரிந்த இரகசியங்கள், உண்மைகள் ஆகியவைகளை பிறர் அறியாமல் இருக்கக்கூடிய அந்த உண்மையை அரசுக்கோ அல்லது அந்தத் துறைக்கோ தெரிவிப்பவர்களுக்கு மிகச் சிறிய உண்மையைத் தெரிவிப்பவர்களுக்கு அரசு நிச்சயமாக ஒரு சிறப்புப் பரிசை, ஒரு உதவித் தொகையை வழங்குவதற்குக்கூட முடியும். ஆனால், இது அறிவிக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல. அறிவிப்பதற்கு சில காலம் ஆகும். அப்படி உண்மையைத் தெரிவித்து, அது எற்கெனவே பிறரால் அறியப்படாததாக அந்த மருத்துவத் துறையினருக்கு இது வரையில் கிடைக்காத ஒரு உண்மையாக இருக்குமானால் அதற்காக அரசு பரிசளிக்க முன்வரும்.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி:** பொதிகை மலையில் இம்மாதிரி மூலிகை அதிகமாக இருப்பதாகவும், அதன் காரணமாக குற்றாலம் நீர் வீழ்ச்சியில் வரும் தண்ணீர் நன்மை பயப்பதாக இருப்பதாகவும், அதில குளிப்பது நலம் தரும் என்று கூறுகிறார்கள். அது சம்பந்தமாக அரசுக்கு ஏதாவது விவரங்கள் உண்டா? மேலும், திரு. ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள இம்மாதிரியான சில மூலிகைகளை ஆராய்ச்சி செய்து சில முடிவுகளுக்கு வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே. அதுபற்றி அரசுக்கு ஏதாவது விவரம் இருக்கிறதா?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்:** குற்றாலத்தில் அப்படிப்பட்ட மூலிகைகள் கிடைக்கும் காரணத்தால்தான், பாளையங்கோட்டை மூலிகை ஆராய்ச்சிப் பிரிவு ஏற்பட்டு பரிசோதனை செய்து வருகிறது. அங்கு கிடைக்கும் மூலிகைகள் ஆராயப்பட்டு ஓரளவுக்கு எல்லாம் தொடக்க நிலையில் இருக்கிறது. முடிவான நிலைக்கு வரும் அளவுக்கு விரிவாக இன்னும் நடத்தப்படவில்லை. திரு. ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் மருத்துவ மனையில் எந்த சிறந்த சித்த மருத்துவர் இருந்து அந்த முடிவுகளை வழங்கியிருக்கிறார்களோ அவர்கள் தமிழ்நாட்டினுடைய சித்த மருத்துவ ஆலோசனைக் குழுவிலே இடம்பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய கருத்துக்கள், ஆராய்ச்சியின் முடிவுகள் எல்லாம் அவ்வப்போது தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

**திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன் :** தலைவர் அவர்களே, ஆங்கில வைத்தியம், சித்த வைத்தியம், ஆயுர்வேத வைத்திய முறைகளில் விஷக்கடியை நீக்குவதற்குப் பல்வேறு வகையான சிகிச்சைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஒரு போஸ்ட்-மாஸ்டர் இருக்கிறார். அவர் விஷக்கடியைப் போக்குகிறார். நாம் அவருக்குத் தந்தி அடித்தால் அவர் அங்கிருந்தே விஷக்கடியைப் போக்குகிறார் என்று சொல்கிறார்களே, நாம் அவருக்குத் தந்தி அடித்து, அந்த விஷக்கடி மருந்தைப் பற்றித் தகவல் தெரிந்துகொள்ளலாம் அல்லவா? அதற்கு அரசு முயற்சி செய்யுமா?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :** தலைவர் அவர்களே, நாமும் தந்திதான் அடிக்க வேண்டும். (சிரிப்பு).

1972 மார்ச் 24]

### *Post-graduate course in Pharmacy*

* 679 *Q.*—THIRU N. K. PALANISWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to start a Post-graduate course in Pharmacy in the Medical Colleges in the State; and

(*b*) if so, the details of the same?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :** (அ) & (இ) மருந்தாக்கியல் மேல் பட்டப் படிப்பு (M. Sc.. Pharmacy) தற்போது ஆண்டிற்கு நான்கு மாணவர்களைச் சேர்த்து, சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் நடத்தப்படுகின்றது.

**திரு. என். கே. பழனிச்சாமி :** தலைவர் அவர்களே, தற்போது பார்மசி வகுப்புகளில் படிக்கிறவர்களுக்குச் சரியான முறையில் டிப்ளமோ கிடைக்காத காரணத்தினால் அவர்கள் வெளிமாநிலங்களிலிருந்து வாங்குகிறார்களே, அதற்காக அதிகப்படியாகக் கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :** தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒரு செய்தி அரசுக்குக் கிடைக்கவில்லை. எம்.எஸ்.சி. பட்டப் படிப்பு இரண்டு ஆண்டுக் காலம் படித்து, பல்கலைக் கழகத்தின் தேர்வு எழுத வேண்டும். அவர்கள் சொல்வது பி எஸ்.சி., பார்மசி படித்தவர்களுக்குரிய பாடமாகும்.

### கலைஞர் கருணாநிதி நகருக்கு மருத்துவ மனை

*680 வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா ?—

தென் சென்னையில் அமைந்துள்ள கலைஞர் கருணாநிதி நகரில் ஒரு பெரிய மகப்பேறு மருத்துவமனை கட்டுவதற்கான திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :** இல்லை.

**திரு. என். கிட்டப்பா :** தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரத்துடன் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள—எக்ஸ்டென்ஷன் பகுதி—கலைஞர் கருணாநிதி நகர், கோடம்பாக்கம், சைதாப்பேட்டை ஆகிய பகுதிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும் பொருட்டு, ஒரு பெரிய மருத்துவ மனையைத் துவக்க அரசு முன்வருமா ?

**மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :** தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியிலே ஒரு சிறு குழப்பம். மகப்பேறு மருத்துவமனை என்று கேட்கப்பட்டதாக அறிகிறேன். இப்போது ஒரு பெரிய மருத்துவமனை வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். மகப்பேறு மருத்துவமனை தேவையென்றால், நகரின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு மகப்பேறு மருத்துவமனை மாநகராட்சியால் அமைத்துத் தரப்படுகின்றது. அவர் கேட்பது பெரிய மருத்துவமனையாக இருக்குமானால் அதற்குப் பெரிய தொகை செலவாகும் என்பதால், எதிர்காலத்தில் இதுபற்றி யோசிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1972 மார்ச் 24

**திருப்பூர் தெற்குப் பிரிவு காவல் நிலையத்துக்குக் கட்டடம்.**

*665 வினா—**திரு. சு. துரைசாமி :** மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருப்பூர் நகரில் தெற்குப் பிரிவு காவல் நிலையத்திற்குச் சொந்தக் கட்டடம் கட்டும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், விவரம் என்ன ?

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :** இல்லை.

**திரு. சு. துரைசாமி :** தலைவர் அவர்களே, திருப்பூர் நகரில் தெற்குப் பிரிவு காவல் நிலையம் சொந்தக் கட்டடத்தில் இல்லாமல் வாடகைக் கட்ட டத்தில் தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது டிசம்பர் மாதம்தான் துவக்கப் பட்டது. புதிய காவல் நிலையத்திற்கு வாடகைக் கட்டடம் என்று இல்லாமல், சொந்தக் கட்டடம் கட்ட அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா ?

**மாண்மிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :** தலைவர் அவர்களே, அந்த இடத்திற்குத் தேவையானது சுமார் 4 ஆயிரம் சதுர அடியாகும். இது குறித்து நிலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அதற்கான செயற்குறிப்பு தயாரித்து அனுப்பும்படி கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குச் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. அதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு, திட்டமும் மதிப்பீடுகளும் தயார் செய்து கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, ஏற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

*Thefts*

* 666 *Q.*—THIRU K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state--

(*a*) the number of complaints of house breaking and theft received from residents of Todhunter Nagar during the period from April to July 1971; and

(*b*) the details thereof?

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :**

(அ) வீடுபுகுந்து களவாடியது குறித்த புகார் ஒன்று, தாதண்டர் நகரில் குடியிருப்பவர் ஒருவரால், சைதாப்பேட்டை காவல் நிலையத்தில் கொடுக்கப்பட்டது.

(இ) குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட காஞ்சீபுரத்தைச் சேர்ந்த தாமோதரன் பூட்டை உடைத்து வீட்டிற்குள் புகுந்து ரூ 200 மதிப்புள்ள எவர்சில்வர் பாத்திரங்களைத் திருடினார். அவர் கைது செய்யப்பட்டு, அப்பாத்திரங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. அவருக்கு நான்கு ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. விடுதலை செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு இரண்டு ஆண்டுகள் தனது குடியிருப்பை அறிவிக்குமாறு கட்டளையிடப்பட்டார்.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** தலைவர் அவர்களே, டீச்சர்ஸ் காலேஜுக்கு அருகில் உள்ள தாதண்டர் நகரில் சுமார் 300 குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. இங்கு அதிகமாகக் குடியிருப்பவர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள்தான். அவர்கள் பகல் நேரத்தில் அலுவலகங்களுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். அந்தக்

1972 மார்ச் 24]

காலனிக்கு அருகில் ஒரு கள்ளுக்கடை இருப்பதால் எல்லோரும் குடித்து விட்டு அந்த ரோடு வழியாகப் போகிறார்கள். பகல் நேரங்களிலகூட இம் மாதிரியான திருட்டுகள் நடைபெறுகின்றன. அப்படி அயலார் நகருக்குள் வராத அளவிற்கு அந்தக் காலனியின் பின்பக்கமாகக் காம்பவுண்ட் வைத்து தக்க பாதுகாப்பு செய்து கொடுக்க முடியுமா ?

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :** தலைவர் அவர்களே, தாதண்டர் நகரைப் பொறுத்தவரையில், ஓராண்டுக் காலத்தில் இதுபோன்ற வீடுபுகுந்து திருடுதல் என்கின்ற இந்தக் குற்றங்கள் 7 நடைபெற்றுஇருக்கின்றன. அதில் 4 கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, வழக்குத் தொடரப்பட்டு, குற்றவாளிகளும் தண்டிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இரவில் இரண்டு ரோந்து காவலர்கள் போடப்பட்டு, இரவு 11 மணி முதல் விடியற்காலை 5 மணி வரையில் அவர்கள் குறிப்பிட்ட இடங்களில் ரோந்து வருகிறார்கள். தாதண்டர் நகர் மாத்திரமல்ல. சென்னை யில் 12 தொகுதிகளிலும் ரோந்து வேன்கள் கடந்த ஆண்டிலிருந்து புதிதாக விடப்பட்டு, அந்த ரோந்து வேன்களும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் காவல் துறையினர் இந்த விஷயங்களில் மிகவும் கண்காணிப்பாக இருக்கவேண்டுமென்று அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். தாதண்டர் நகரைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன யோசனைகள் பரி சீலிக்கப்பட்டு, ஆவன செய்யப்படும்.

* 667 *Q*.—THIRU K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that a piece goods merchant was relieved of Rs. 10,000 on 23rd July 1971 in Tiruchirappalli; and

(*b*) if so, the steps taken to book the culprits?

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :** (அ) திருச்சிராப்பள்ளியில், துணி வியாபாரி ஒருவரிடம் பணி புரிந்து வந்த எழுத்தர் ஒருவரிடமிருந்து ரூ. 15,600 களவாடப்பட்டது.

(இ) உள்ளூர் காவலர்கள் புலனாய்வு செய்ததில், திருவெறும்பூரைச் சேர்ந்த ஒருவர் இத்திருட்டுக்குக் காரணமாயிருந்தார் என்று தெரியவந்தது. அவர் கைது செய்யப்பட்டு, திருச்சிராப்பள்ளி 1-வது துணை மாஜிஸ்ரேட்டின் முன்பு குற்றப் பத்திரிகை ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டது. அவர் குற்ற வாளிக்கு நான்கு மாதக் கடுஞ் சிறைத் தண்டனை விதித்தார்.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** தலைவர் அவர்களே, அந்தக் குமாஸ்தா கடையிலிருந்து வந்தபோது பட்டப் பகலிலே திருட்டு நடந்ததாகத் தெரி கிறது. அவர் கைது செய்யப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டாரா ? குற்றவாளியிட மிருந்து எவ்வளவு ரூபாய் மீட்கப்பட்டது? அது பறிகொடுத்தவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டதா ?

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :** தலைவர் அவர்களே, திருடியவர் வேறு மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் ஓடினார். பிறகு கைது செய்யப்பட்டார். மொத்தப் பணம் 15,600 ரூபாயில் 11,025 ரூபாய் அவரிடமிருந்து மீட்கப்பட்டு, உரியவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது.

### வேலம்பாளையம் பேரூராட்சிக்கு கழிவுநீர்த் திட்டம்

*668 வின.—திரு. சு. துரைசாமி: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை மாவட்டம் 15, வேலம்பாளையம் பேரூராட்சி மன்ற கழிவு நீர்த் திட்டத்திற்காக கடன் கேட்டு விண்ணப்பித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன்மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணநிதி:** (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

**திரு. சு. துரைசாமி:** தலைவர் அவர்களே, வேலம்பாளையம் பேரூராட்சி கழிவுநீர் சாக்கடைத் திட்டத்திற்காக கடன் கேட்டு குடிநீர் வாரியத்திற்கு விண்ணப்பித்திருக்கிறதா? அதன்மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படாதிருந்தால் இனிமேலாவது நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தப் பகுதி முன்னேற்றத்திற்கு வழி செய்து கொடுப்பார்களா?

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணநிதி:** தலைவர் அவர்களே வேலம்பாளையம் பேரூராட்சி மன்றத்திலிருந்து எந்தவிதமான கோரிக்கையும் வரவில்லை. அது குறித்து தகவல் தரப்படுமானல், பிறகு இதைபற்றி ஆராயப்படும்.

### காட்டுப்புத்தூர் பேரூராட்சிக்கு குடிநீர்த் திட்டம்

*669 வின.—திரு. சி. க. வடிவேலு: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், முசிரி வட்டம், காட்டுப்புத்தூர் பேரூராட்சிகு தண்ணீர் விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அத்திட்டம் எப்போது துவங்க உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது?

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணநிதி:** (அ) ஆம்.

(இ) ஆய்வு வேலைகள் விரைவில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஆய்வு வேலைகள் முடிக்கப்பட்ட பின்னர் இத்திட்டத்திற்கான உத்தேச மதிப்பீடு அரசின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப்படும்.

**திரு. சி. க. வடிவேலு:** தலைவர் அவர்களே, காட்டுப்புத்தூர் பேரூராட்சிக்கு தண்ணீர் விஸ்தரிப்பு திட்டத்திற்கு எவ்வளவு ரூபாய் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது, அதில் அரசாங்கத்தினுடைய மானியம் எவ்வளவு? அந்தத் திட்டம் எப்போது துவங்கும்?

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணநிதி:** தலைவர் அவர்களே, மதிப்பீடு செய்வதற்காகத்தான் இப்போது ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. 15 ஆயிரம் ரூபாயை 15—11—71-ல் அந்தப் பஞ்சாயத்து ஆய்வுத் தொகையாகச் செலுத்தியிருக்கிறது. ஆய்வு வேலைகள் நடைபெற்று முடிந்தவுடன் திட்டத்தின் மதிப்பீடு அறிவிக்கப்படும்.

1972 மார்ச் 24]

## மாணவர்களுக்கு கல்வி உதவித் தொகைகள்

* 670 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** நல்ல திறன்மிக்க இந்திய மாணவர்களுக்கு, அவர்கள் பள்ளியிறுதித் தேர்வு அல்லது பல்கலைக் கழக இறுதித் தேர்வுகளில் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சியடைந்தவராக இருந்தால், அவர்கள் பெற்ற மதிப்பெண் வரிசைப்படி முதல் பட்டப்படிப்பு முடிவுறும் வரை உதவித் தொகை பெறத் தகுதியுடையவராகிறார்கள்.

மற்றும் அத்தகைய மாணவர்களின் பெற்றோர்களுக்கு ஆண்டு வருமானம் ரூ. 6,000-க்கும் மேற்படாமல் இருக்க வேண்டும். பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களின் மக்களுக்கெனவும் தனிப்பட்ட வகையில் உதவித் தொகை அளிக்கும் ஒரு திட்டமும் நடைமுறையில் உள்ளது.

பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் பயிலும் தாழ்த்தப்பட்டோர், அட்டவணையில் கண்ட பழங்குடியினர் அன்றி, பின் தங்கிய வகுப்பினராகிய மாணவர்களுக்கு, குறிப்பிட்டுள்ள ஆண்டு வருமான நிலைக்குட்பட்டு, சம்பள உதவித் தொகை பிற்பட்ட நலத் துறையினரால் வழங்கப்படுகிறது.

**திரு. வை. பாலசுந்தரம்:** தலைவர் அவர்களே, மத்திய சர்க்கார் மாணவர்களுக்கு வழங்குகின்ற உதவித் தொகை எந்த அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது? அது மத்திய சர்க்கார் மூலமாக வழங்கப்படுகிறதா? அல்லது மாநில சர்க்கார் மூலமாக வழங்கப்படுகிறதா?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** தலைவர் அவர்களே திறமை மிக்க மாணவர்களுக்கு 'மெரிட்' அடிப்படையில் உதவித் தொகை தரப்படுகிறது. ஆசிரியர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும் உதவித் தொகை தரப்படுகிறது. திறமைதான் முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. இது மாநில அரசாங்கத்தின் மூலமாகத்தான் தரப்படுகிறது.

**திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்:** தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்ட ஏழை மாணவர்களுக்கு மானியம் வழங்குவதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக ஒரு ஜாதி இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த ஜாதியிலே பல இடங்களில் உப பிரிவுகள் பெயரை வைத்து அழைக்கிறார்கள். பெற்றோர்கள் அந்த உப பிரிவுகளை தங்கள் பிள்ளைகளைப் பள்ளிகளில் சேர்க்கும்பொழுது சொல்லிவிடுகிறார்கள், அதை எஸ். எஸ். எல்.சி. புத்தகத்தில் குறித்துவிடுகிறார்கள். இதனால் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்று தாசில்தாரிடம் சர்டிபிகேட் கேட்கும்பொழுது அவர் கொடுக்க மறுக்கிற காரணத்தினாலே பல ஏழை மாணவர்கள் உபகாரச் சம்பளம் பெற முடியாமல் போய்விடுகிறது. எனவே இந்த உப-பிரிவுகளை சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் அளிப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிற உப பிரிவுகளை பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கலாமா இயலாதா என்பதை பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் மூலம் ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கலாம்.

**திரு. என். மருதாசலம்:** தலைவர் அவர்களே, பட்டப்படிப்புப் படித்து விட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிற வரையிலும் உதவித் தொகைகள் கொடுக்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இல்லை.

***671—வினா: திரு. கே. ஏ. வகாப் :** மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா?

தமிழ்க் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும், தமிழாசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும உதவித் தொகை அளிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :**—இல்லை.

*Stipends for students*

* 672 *Q*.—THIRU E. S. THYAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to increase the stipend for the students undergoing teacher's training; and

(*b*) if so, the details thereof?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:**—(அ) இல்லை.

(ஆ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

**திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்:** தலைவர் அவர்களே, கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக என்ன தொகை அளிக்கப்பட்டதோ அதே தொகைதான் இப்பொழுதும் அளிக்கப்பட்டு வருவதால் அந்த மாணவர்கள் மிகவும் துன்ப படுகிறார்கள். எனவே அதை உயர்த்தித் தருவதற்கு அரசு முன் வருமா?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிக்கு ஆட்கள் வராத காரணத்தினாலே அதனை ஊக்குவிக்கின்ற முறையிலே அந்தத் தொகை கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அப்படியில்லை 300 இடங்களுக்கு 3,000 பேர்கள் வருகிறார்கள். எனவே கொடுக்கின்ற பணத்தைக்கூட நிறுத்திவிடலாமா என்று கூட ஆலோசிக்கப்பட்டது. ஆனால் கல்வி ஆலோசனைக் குழு கொடுக்கப்படுகிற தொகையை நிறுத்தவேண்டாம் என்று கூறியதன் காரணத்தினாலேதான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மாதம் 18 ரூபாய் வீதம் 21 மாதங்களுக்கு 378 ரூபாய் அளவுக்குப் பெறுகிறார்கள். ஆகவே அதை உயர்த்துவதாக இல்லை.

1972 மார்ச் 24]

### பணிப் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம்

*673—வினா: திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா?

(அ) தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் புதிதாக நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ள பணிப்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு நிரந்தர ஊதியம் வழங்கும் உத்தேசம் அரசிடம் உண்டா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போதிலிருந்து நடைமுறைக்கு வரும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) அண்டு (இ) தொழில் பழகு ஆசிரியரைப் பள்ளிக்கு நியமனம் செய்யும் அதிகாரம் யாரிடம் உள்ளதோ, அந்த நபர் அல்லது அமைப்பின் கீழ் உள்ள எந்தப்பள்ளியிலாவது அத்தொழில் பழகு ஆசிரியர் இரட்டைச சார்ந்த சாதாரண ஆசிரியர் பதவி ஏதாவது காலி விழுமாயின் அல்லது புதிதாக ஏற்படுத்தப்படுமாயின் அப்பதவிக்கு அத்தொழில் பழகு ஆசிரியரைத்தான் நியமிக்க வேண்டும் என ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. எனவே எல்லா தொழில் பழகு ஆசிரியர்களும் கூடிய விரைவில் சாதாரண ஆசிரியர் பதவிகளில் அமர்த்தப்பட்டு நிரந்தர ஊதியம் பெறுவர் என்பது தெளிவாகும்.

திரு எம். முத்தையா : தலைவர் அவர்களே, தற்பொழுது அப்ரண்டிஸ் ஆசிரியர்கள் எடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ஆசிரியர்களின் நன்மையைக் கருதியாவது இந்த ஆண்டிலிருந்து அப்ரண்டிஸ் ஆசிரியர்களை எடுத்துக் கொள்ளும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இது வரையில் 6,500 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. 3,703 ஆசிரியர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். 2,797 பதவிகளுக்கு 1971-72 ஆம் ஆண்டில் ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டு எவ்வளவு இடங்கள் காலி ஏற்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் நிரப்பப்படுகிறார்கள். புதிய பதவிகள், அல்லது இடம் காலியாக ஏற்படுமானால் அந்த அந்தப் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களையே நிரப்புகிற முறை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

திரு கோ. இளங்கோவன் : தொழில் பழகு ஆசிரியர்கள் சாதாரணப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களைவிட குறைவாகச் சம்பளம் பெறுகிறார்கள். எனவே அதை உத்தேசித்தாவது அவர்களை நிரந்தரமாக நியமிப்பதற்கு அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : வேலையில்லாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு ஏதேனும் வேலை கிடைக்க வேண்டிய வகையிலேதான் இது வகுக்கப்பட்டது. எந்தவிதமான ஊதியமும் இல்லாமல் இருக்கின்ற நிலையிலே முழு வேலை கிடைக்கக்கூடிய நிலை வரையில் இடைக்காலத்திலே அவர்களுக்கு இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முழுமையான சம்பளமும் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் நிதி வசதி பெருகினால்தான் செய்ய முடியும். பல ஆசிரியர்கள் பயிற்சிப் பள்ளியிலே படித்துவிட்டு இடையிலே வேலையில்லாமல் இருக்கிற குறையைப் போக்குவதற்குத்தான் இந்தத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

**திரு ஜே. ஜேம்ஸ் :** அப்ரன்டிஸ் ஆசிரியர்கள் அப்ரன்டீஸாக இருக்கும் பொழுது ஓவர் எஜ் ஆகிவிடுகிறது. அந்தக் காரணத்தினால அவர்கள் நிரந்தரமாக வேலை பார்க்க வசதியில்லை. எனவே ஓவர் எஜ் ஆனால் அதிலிருந்து அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுமா?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :** அப்படிப் பிரச்சினையில்லை. அந்தப் பிரச்னை இருக்குமானால் தனியாக ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கலாம்.

**திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன் :** வேலையில்லாத ஆசிரியர் களுக்கு இடைக்காலத்தில் அப்ரன்டிஸ்ஷிப் கொடுக்கப்பட்டாலும், வேலை யில்லாமல் இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு அன் எம்ப்ளாய்மெண்ட் அலவன்ஸ் அல்லது சப்ஸிடி ஏதாவது கொடுக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :** பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர் களுக்கு முழு வேலை கிடைக்கிற வரையில் தொழில் பழகு ஆசிரியர்களாக இடைக்காலத்திலே நியமிக்கப்படுகின்ற வகையிலேதான் 6,500 இடங்கள் உண்டாக்கப்பட்டன. அந்த வகையிலேதான் இப்பொழுது வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படுகின்றது.

பகுதி நேர கைத்தொழிலாசிரியர்கள்.

***674. வினா:—திரு எம். முத்தையா :** மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) தமிழ் நாடு முழுவதும் பணிபுரியும் பகுதி நேர கைத்தொழிலா சிரியர்கள் தாங்கள் பெறும் நாள் ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டுமெனக் கோரி தமிழ் நாடு அரசு தலைமைச் செயலகம் முன்னால் 7–7–71 முதல் 11–7–71 வரை அடையாள உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போவதாக அறிவித் திருந்தார்களா?

(இ) ஆம் எனில், அது குறித்து அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :** (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(The hon. Member Thiru M. Muthiah rose.)

MR. SPEAKER : It is a most out-dated question.

***675. வினா:—திரு இ. எஸ். தியாகராாசன் :** மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) செங்கை மாவட்டத்தில் எத்தனை பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் பகுதிநேர வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார் கள்?

(இ) அவர்களை முழு நேர வேலையில் அமர்த்தி முழுச் சம்பளம் அளிக்க செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :**—(அ) செங்கை மாவட்டத் தில் 21 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் பகுதி நேர வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(இ) இது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

1972 மார்ச் 24]

**திரு. இ எஸ். தியாகராசன்:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பகுதி நேர ஆசிரியர்களுக்கு மாத ஊதியம் 30 ரூபாய்தான் தரப்படுகிறது. அதனால் அவர்கள் மிகவும் துன்பப்படுகிறார்கள். எனவே முழுநேர ஊழியர்களாக அவர்களை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் முடிவுக்குப் பிறகு 30 ரூபாய் 60 ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலை நேரம் அதிகமாக்கப்பட்டால்தான் முழு ஊதியம் கிடைக்கும். அந்த வகையில் இயக்குநர் அவர்கள் திட்டம் வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று பள்ளிகளைச் சேர்ப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு முழுச் சம்பளம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் முழு நேரம் வேலை அளிக்க முடியுமா என்பதெல்லாம் பரிசிலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசுக்கு அதுபற்றி வந்தவுடன் பரிசிலனை செய்யப்படும்.

*Central Polytechnic at Adyar*

* 676 Q.—Dr. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the students in Central Polytechnic, Adayar, Madras, went on strike on 24th September 1971 to press their demands; and

(b) if so, the details thereof?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:**—(அ) ஆம்.

(இ) சென்னை மத்திய பல்தொழில் நிலைய மாணவர்கள், அக்கல்வி நிலையத்தில், அதிகாரிகளால் கொண்டுவரப்பட்ட தன் பதிவேடு அட்டை முறையை ஆட்சேபித்து 24-9-71 மட்டும் வகுப்பிற்குச் செல்லாமல் இருந்தார்கள், தன் பதிவேடு அட்டை என்பது மாணவர்களுடைய ஒழுக்கத்தையும், அவர்களுடைய நடத்தை, தேர்வுகளில் பெரும் மதிப்பெண் படிப்பில் முன்னேற்றம் பள்ளிக்கு வருகை முதலியவற்றைக் குறித்து வைக்கப்படும் முறையாகும். மாணவர்களுடைய நடத்தை பற்றியும், தேர்வில் மதிப்பெண் குறைவாக பெற்றால் அச் செய்தியும் அம்மாணவர்களுடைய பெற்றோர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படும், இதை மாணவர்கள் வரவேற்கவில்லை. இதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும் என்று நிலைய முதல்வர் கூறியதின் பேரில், மாணவர்கள் 27-9-71 முதல் வகுப்பிற்குச் சென்றனர்.

**சென்னையில் புலவர் வகுப்புக் கல்லூரிகள்**

* 677 வினா—**திரு என். கிட்டப்பா:** மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

சென்னையில் தமிழ்ப் புலவர் வகுப்பு பயில்வதற்கான கல்லூரிகள் எத்தனை உள்ளன?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** சென்னை நகரில் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் தமிழகத்தில் ஒன்பது கல்லூரிகள் உள்ளன.

**திரு என். கிட்டப்பா:** தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தலைநகரிலே ஒன்றுமில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குறையினைப் போக்க சென்னை மாநகராட்சிப் பகுதியில் புலவர் தமிழ்க்

கல்லூரிகள் சிலவற்றை உருவாக்க அரசு ஆவன செய்ய முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :** தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்திடமிருந்து மானியம் பெற்று நடத்தப்படுகின்றவைதான் சென்னையிலே இல்லையென்று சொன்னேனே தவிர பல்கலைக் கழகத்தின் அனுமதி பெற்று அரசாங்கத்தின் மானியம் இல்லாமல் நடத்தப்படுகின்ற தமிழ்க் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அரசாங்க அங்கீகாரம் பெற்று அரசாங கத்தின் மானியம் பெறாமல் இருக்கிற கல்லூரிகள் 9 இருக்கின்றன. பல்கலைக் கழகத்தின் அனுமதி பெற்று நடைபெறுகின்ற கல்லூரிகள் சென்னையில் இரண்டொரு கல்லூரிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

**திரு. சி. பழனிச்சாமி :** தலைவரவர்களே, தனியார் துறையில் பாரதி தாசன கல்லூரி, அறிஞர் அண்ணா புலவர் கல்லூரி போன்ற அத்தனைய தமிழ்க் கல்லூரிகள் இருக்கின்றனவே, அவைகளுக்கு அரசு அங்கீகாரம் அளித்துள்ளதா? அப்படிப்பட்ட புலவர் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர் களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கு உத்தரவாதம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :** தலைவரவர்களே, அதற்குப் பல்கலைக் கழகம்தான் அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டும். அளித்து உள்ளது. பல்கலைக் கழக அங்கீகாரம் பெற்றவைகளினால் பயிற்சி தரப்படுகின்ற மாணவர்கள்தான் தேர்வு எழுத இயலும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட கல்லூரி களுக்கு அரசாங்கத்தின் மானியம் இல்லை. 9 கல்லூரிகளுக்குத்தான் அரசாங் கத்தின் அங்கீகாரமும், மானியமும் அளிக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்ட முறை யில் தாங்கள் தங்களாக நடத்துபவர்களுக்கு இடம் அளிக்கக் கூடாது என்ற கிளர்ச்சி கூட இருக்கிறது. ஏனென்றால் உறுப்பினரவர்கள் கூறியது மாதிரி பல கல்லூரிகள் தோன்றி மாணவர்கள் அதிகம் உற்பத்தியாக்கப் பட்டால் அத்தனை பேருக்கும் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்பதால் ஒரு கட்டுத் திட்டம் வேண்டுமென்ற அந்தக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

**திரு சோ. அழகர்சாமி :**—தலைவரவர்களே, இந்த மாநிலத்தில் தனியார் கல்லூரிகள் எங்கெங்கு இருக்கின்றன என்றும், அந்தக் கல்லூரி கள் தனியார் துறையில் இயங்குகின்றனவா அல்லது அரசாங்கத் துறையில் இயங்குகின்றனவா? அரசாங்கத் துறை என்றால் எந்தெந்தக் கல்லூரிகள் என்றும் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :**—தலைவரவர்களே 9 கல் லூரிகள் தனியார் முயற்சியிலேதான், தனி அமைப்புகளாக தனி முயற்சி யால் நடைபெறுகின்றன.—

Karanthai Pulavar Kalloori, Thanjavur.
Ganesar Senthamil Kalloori, Melasivapuri.
Dharmapuram Adinam Oriental College, Dharmapuram.
Sri Sivagnana Balia Swamigal Tamil College, Mailam.
Sree Thavathiru Santhalinga Swamigal Tamil Kalloori, Perur.
Senthamil College, Madurai.
Kanakasabai Pillai Kalloori, Nagapattinam.

1972 மார்ச் 24]

Sri K. V. S. S. Tamil Kalloori, Tiruppanandal.
Ramaswami Tamil College, Karaikudi.

இவைகள் எல்லாம் தனி அமைப்புகளாக, தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படுகின்றன

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, we are in dearth of Telugu Pandits in Tamil Nadu. May I know from the Hon. Minister whether a Telugu Pandit's Course would be started in Government section in Tamil Nadu?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே தனியாகத்தான் ஆராயப்பட வேண்டும். போதுமான மாணவர்கள் வருவதாக இருந்தால் கவனிக்கலாம். இல்லாவிட்டால் தெலுங்குப் பயிற்சிக்கு அண்டை மாநிலத்திற்கு அனுப்பிக் கூட ஏற்பாடு செய்யலாம். தனிப் பயிற்சி வகுப்பு ஏற்படுத்துவதற்குப் போதுமான தேவையும் சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டால்தான் ஆராய வேண்டும். தனியாகத்தான் ஆராயவேண்டும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்ட பதிலில் மாயூரத்திற்கு அடுத்த தர்மபுரம் ஆதினத்திலுள்ள தமிழ்க் கல்லூரியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் கொட்டை கட்டிக் கொண்டு, சாமியார் வேஷத்தோடு விபூதி பூசியிருப்பவர்களுக்கு மட்டும் இடம் தருவதாக நிச்சயமாக நம்பப்படுகிறது. அத்தகைய விதிமுறைகளை மாற்றியமைக்க அரசு ஏதேனும் ஆலோசனை கூற முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மாணவர்களைச் சேர்ப்பது அந்தந்தக் கல்லூரிகளின் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. அங்கே மாணவர்கள் சேர விரும்பவில்லை யென்றால் திருவையாறு கல்லூரி, கரந்தைக் கல்லூரியைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் ஆனால் அதைக் கட்டுப் படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க இயலாது.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சார், தனியார் கல்லூரிகள் ஏற்படுவது இந்தக் காலத்திற்குப் பொருந்தாது என்பது பலரின் கருத்தாக இருக்கிறது. தனியார் கல்லூரிகள் இப்படித் தோன்றினால், அமைச்சரவர்களே கூறினார்கள் வேலையில்லாமை ஏற்படக் கூடுமென்று. ஆகவே இதுபோன்ற கல்லூரிகளை முறைப்படுத்தி அரசாங்கத்தின் கட்டுத்திட்டத்திற்குள் கொண்டு வர, ஏனென்றால் இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிட்டப்பா அவர்கள் கூறியதைப் போன்று விபூதி போட்டவர்களுக்காக என்று ஒரு கல்லூரி வைத்திருக்கிறார்கள், இது ஜாதி மதங்களை இன்னும் விரிவாகச் செய்ய ஒரு ஏற்பாடாக இந்தக் கல்லூரிகளைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பதால் அரசாங்கத்தின் சட்டுத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப் படுமா அல்லது அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் நினைக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இப் பொழுதுள்ள சூழ்நிலையில் இப்படிப்பட்ட சட்டதிட்டங்களைத் திடீரென்று மாற்றுவதற்கு இல்லை. ஏனென்றால் பல்கலைக் கழகத்தின் அனுமதியின் பேரில்தான் இவைகள் நடக்கின்றன. ஆகவேதான் அரசாங்கம் 9 கல்லூரிகள் அரசாங்கத்தினுடைய மானியம் பெறுகின்ற அளவில் இந்தக் கல்லூரிகள் முறைப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. பல்கலைக்கழகத்தோடு கலந்துதான் பலதிட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

கா

[1972 மார்ச் 24

**திரு. என். இராஜாங்கம்:** தலைவரவர்களே, கலைக் கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் எல்லாப் பகுதிகளிலும் தேர்ச்சியடைந்தால் முதலிடம் பெறுகிறார்கள் ஆனால் தமிழ்க் கல்லூரிகளில் விஞ்ஞானம், பொறியியல், மருத்துவத்துறை போன்ற பாடங்கள் இல்லை. தமிழ் வரலாறு, இலக்கணம் இவைகள் மட்டும்தான் இருப்பதால் வேறு பல துறைகளில் அனுபவம் இல்லை என்று கருதுகிறார்கள். உள்ளபடியே அந்த இடத்தை முதலிடமாகக் கருதி நாட்டுமக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அரசாங்கம் எவ்வளவு முயற்சி செய்து தமிழுக்காக எவ்வளவு ஆக்கம் கொடுத்தாலும் அதற்கு முதலிடம் தரக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமைகள் சரியாக இல்லை. ஆகவே, தமிழ்க் கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மருத்துவத் துறை, விஞ்ஞானத் துறை, பொறியியல் துறை பாடங்களைப் போதிக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்யுமா?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** தலைவரவர்களே, இந்தப் பாடத் திட்டங்களை மாற்றியமைப்பது, முறைப்படுத்துவது, சரிப்படுத்துவதெல்லாம் பல்கலைக்கழகம்தான் முடிவெடுக்க வேண்டும். பல்கலைக் கழகத்திற்கு முறைப்படி சிபாரிசு செய்யப்பட்டால் அத்தகைய முறைகளைப் பல்கலைக் கழகம் கவனித்துத் தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளும்.

**திரு. கா. காளிமுத்து:** தலைவரவர்களே, மதுரை செந்தமிழ்க் கல்லூரி தொடர்பாக ஏற்பட்ட சிக்கல் தீர்ந்துவிட்டதா? இல்லையென்றால் அதைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** தலைவரவர்களே, அதைத் தீர்த்து வைக்க அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள், வழக்கு மன்றத்தில் இருப்பதால் முடிவெடுக்கப்பட்ட பிறகு தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு முறைப்படி மேற்கொள்ளும்.

**திரு. கு. காமாட்சி:** தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கல்லூரியின் பெயர்களைச் சொல்லும்பொழுது ஏதோ ஓரியண்டல் தமிழ்க் கல்லூரி என்று இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அங்கே தமிழ்மட்டும்தான் கற்றுக்கொடுக்கப் படுகிறதா? அல்லது வேறு மொழிகளும் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறதா? தமிழ் மட்டும் கற்றுக்கொடுப்பதாக இருந்தால் அதற்கு வேறு பெயர் வைக்க அரசு பரிசீலிக்குமா?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** தலைவரவர்களே, தர்மபுரம் ஆதீனம் ஓரியண்டல் காலேஜ், தர்மபுரம் என்றிருக்கிறது. எந்தப் பெயரிலே வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. தர்மபுரம் கல்லூரியில் தமிழ்தான் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது.

### கால்நடை வளர்க்க அரிசனங்களுக்குக் கடன்கள்

* 681 வினா—**திரு. கே. என். குமாரசாமி:** மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கால்நடைகள் வளர்ப்பதற்கு அரிசனங்களுக்கு கடன்கள் வழங்கும் செயற் குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து:** இல்லை.

1972 மார்ச் 24]

**திரு. கா. வேழவேந்தன்:** தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கால் நடைகள் வளர்ப்பதற்கு அரிசனங்களுக்கு கடன்கள் வழங்கும் திட்டம் இல்லை என்று கூறினார்கள். விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கின்ற அரிசனங்கள் விவசாயம் இல்லாத நாட்களில் சிரமப்படுவதால் குறைந்த பட்சம் கோழி வளர்ப்பதற்கு தீவிர இனக் கோழிகளை வளர்ப்பதற்கு மானியமோ அல்லது கடன் உதவியோ வழங்குவதற்கு சிறப்புத் திட்டத்தை அரசு தயாரிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து:** தலைவரவர்களே, கால்நடைகள் வளர்ப்பதற்கு ஏதாவது தரப்படுகிறதா என்பதற்கு நான் கூறிய பதில் அதுதான் இல்லை என்று சொன்னேன். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு உழவு மாடுகள், கறவை மாடுகள் தரப்படுகின்றன. உழவு மாடுகள் கொடுப்பதில் 500 ரூபாய் இன்றைக்கு உதவித் தொகையாகக் கொடுக்கப் படுகிறது, இதில் 250 ரூபாய் மானியம், 250 ரூபாய் கடன். கறவை மாடுகளுக்கு 500 ரூபாயுமே அவர்களுக்கு மானியமாகத் தருகிறோம். உழவு மாடுகளுக்குத் தரப்படும் 500 ரூபாயில் 50 ரூபாய்க்கு விதைகளும் கருவிகளும் வாங்கிக் கொள்ளலாம். அந்த முறையிலே விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு உதவித் தொகை தருகிறோமே தவிர வளர்ப்பதற்கு எந்த உதவியும் தரப்படவில்லை.

**திரு. எம். சுரேந்திரன்:** சார், கால்நடைகள் வளர்ப்பது மிகவும் அத்தியாவசியமான ஒன்று என்று கருதும் நிலையிலே அரிசனங்கள் பொருளாதாரத்திலும் சமூக நிலையிலும் தாழ்ந்தவர்களாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகையை அளித்து கால்நடைகள் வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் இன்னும் சிறப்பாக நடைபெறும் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதற்கான ஆலோசனை வருங் காலத்திலாவது செய்யப்படுமா?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து:** இந்த இரண்டு திட்டங்களின் மூலம் அவைகளை வளர்க்கவும், அதன்மூலம் அவர்களுக்குச் சில வருமானம் வரவும் உத்தேசித்துத்தான் இன்றைக்கு அரசு செய்துகொண்டு வருகிறது. அவர்கள் முறையாகச் செயல்பட்டால் நிச்சயம் அவர்களுக்கு அதனால் வாழ்வு உண்டு.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, may I know from the Hon. Minister how many families have been benefited by supply of cattle and milking cows?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து:** தலைவரவர்களே, இங்கே எத்தனை குடும்பங்கள் என்ற விவரம் இல்லை என்றாலும் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டது என்கின்ற குறிப்பு இருக்கிறது. அந்த வகையிலே கறவை மாடுகளுக்குப் போனமுறை ஒரு லட்சமும், அதைப் போன்று இந்த முறை ஒரு லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உழவு மாடுகள் பற்றிய குறிப்பு இருக்கவில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, is the Government aware that many of the loans applied for by Harijans last year have still not been sanctioned, particularly to cobblers and others? Though it may not be quite relevant, the information may kindly be furnished.

[1972 மார்ச் 24

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து:** கேள்வி கறவை மாடுகளும், உழவுமாடுகளும் பற்றியது. தனிப்பட்ட முறையிலே அருந்ததியர்களுக்கு செருப்பு தைக்கும் தொழிலுக்கு உதவுவது வேறு. தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் தரலாம்.

**திரு சோ. அழகர்சாமி:** கறவை மாடுகள் வாங்குவதற்காக வருஷத்திற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு 200 மாடுகள்தான் வாங்கமுடியும். இப்போது அரிசனங்கள் மட்டும் தனியாக வைத்திருக்கும் பால் வழங்கச் சங்கங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு மட்டும்தான் இந்த உதவி செய்யப்படுகிறது. பொதுவான சங்கங்களில் அரிசனங்கள் மெம்பர்களாக இருந்தாலும் முன்பு இந்த உதவி செய்யப்பட்டது. இப்போது செய்யப்படுவதல்லை. எந்தப் பால்பண்ணையில் மெம்பராக இருந்தாலும் அரிசனங்களுக்கு இந்தச் சலுகையைக் கொடுக்கவும், மொத்தத் தொகையை அதிகமாக்கவும் அரசு முன்வருமா?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து:** இந்த மாதிரி கூட்டுறவு முறையில் நடத்தப்படுகிற சங்கங்களை இதர சமுதாயத்தினரும் சேர்ந்து இது காறும் நடத்திவந்தனர். அதிலே குறிப்பிட்ட அளவு, குறைந்த அளவுதான் அரிசனங்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசு உதவி செய்தாலும் பொதுவான கணக்கைப் பார்க்கும்போது எந்த லாபமும் இல்லாமல் அந்தச் சங்கங்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவான சங்கங்களில் அரிசனங்கள் இருந்து அவர்களுக்கு அரசு உதவி செய்தால் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு நன்மை பெறவேண்டுமோ அதை அவர்கள் பெற முடிவதில்லை. அதனால்தான் எல்லோருமே அரிசனங்களாக இருக்க வேண்டும். மற்ற சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நூற்றுக்குப் பத்துப் பேர் மட்டுமே இருக்க வேண்டும். 150, 200 பேர் இருக்கும் பெரிய சங்கங்களாக வைத்து நடத்தினால்தான் கட்டுப்படியாகக்கூடிய நிலைமை இருக்கும் என்ற காரணத்தால் இப்போது அந்த முறையில் உதவி செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, இப்போது இந்த லாப நஷ்டம் அரிசன மக்களுக்கே போகிறது. 1970-ம் ஆண்டில் இருந்து இந்த மாதிரிச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

### அரிசனங்களுக்கு உழவு மாடுகள் இலவச விநியோகம்.

* 682. வினு—திரு. எம். முத்தையா: மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அரிசனங்களுக்கும், மறவர்களுக்கும் இனமாக உழவு மாடுகள் தற்பொழுது வழங்கபபடுகிறதா?

(இ) இல்லை எனில், அதன் காரணம் என்ன?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து:** (அ) அரிசனங்களுக்கும், மறவர்களுக்கும் இனமாக உழவு மாடுகள் கொடுக்கிறோம்.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

1972 மார்ச 24]

**திரு. எம். முத்தையா :** 1970-71-ம் ஆண்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மறவர்களுக்கு மாடுகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற புகார் இருந்து வருகிறது. அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா ?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :** 1971–72-ம் ஆண்டில் பின்தங்கியே ருக்கு உள்ள தனி இலாகாவில் மறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகைகள் பற்றிக் கவனிக்கப்படுவதால் அந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த விவரங்கள் என்னிடத்தில் இல்லை.

**திரு. என். மருதாசலம் :** கோவை மாவட்டத்தில் மாடுகள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு எத்தனை விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளன ? எவ்வளவு பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** கறவை மாடா ? காளை மாடா ?

**திரு. என். மருதாசலம் :** கறவை மாடு.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** இது காளை மாட்டைப் பற்றிய கேள்வி.

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :** கோவை மாவட்டத்திற்கு 8,000 ரூபாய்க்கு உழவு மாடுகள் தரப்பட வேண்டுமென்று நிதி ஒதுக்கப்பட்டு தற்போது 7,200 ரூபாயில் 16 ஜோடிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 20—9—1971 வரை இந்தக் கணக்கு. மீதியும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்.

**திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் :** எட்டாயிரம் ரூபாய்க்கு 16 ஜோடிகள் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதனால் குறிப்பிட்டவர்கள்தான் பயன்பட முடியும். ஆகவே, அந்தத் தொகை அளவுக்கு ஆடுகளும், பன்றிகளும் வாங்கிக் கொடுத்தால் பல குடும்பங்கள் பயன்பெற முடியும், வருமானம் பெருகும் ; இறைச்சியையும் விலைக்குக் கொடுக்க முடியும். இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா ?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :** அந்தத் திட்டத்தை இப்போது செயல்படுத்துவதாக இல்லை. உழவு மாடுகள் கொடுப்பது அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்குப் பயன்பட வேண்டுமென்பதற்காகவும், கறவை மாடுகள் பால் சங்கங்களை வைக்கப் பயன்பட வேண்டுமென்பதற்காகவும் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆடு போன்றவற்றை வாங்கிக் கொடுத்தால் அவர்கள் அதை விற்பதற்குத்தான் பயன்படுத்துவார்கள். அதிலே அதிக லாபமும் இருக்க முடியாது

**திரு. அ. ஆறுமுகம் :** அரிசனங்களுக்கு வருஷத்திற்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஐந்நூறு பேர்களுக்குத்தான் உழவு மாடுகள் வழங்கப்படுகின்றன. வருகின்ற விண்ணப்பங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்கு அதிகப்படியாக உழவு மாடுகள் வழங்க மானியம் ஒதுக்கப்படுமா ?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :** இந்த உழவு மாடுகளைப் பெறுகின்றவர்கள் பல தவறுகளைச் செய்வதாகப் புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் ஓராண்டு இடையில் இந்தத் திட்டம்

நிறுத்திக்கூட வைக்கப்பட்டிருந்தது. மாடுகளைப் பெற்றுக் கொண்டு பின்னர் விற்றுவிடுகிறார்கள். அதிகாரிகள் திடீரென்று பார்வையிடச் செல்லும்போது பக்கத்து மாடுகளைக் கொண்டு காட்டிவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடந்ததால், யார் யார் ஒழுங்காகச் செயல் படுவார்கள் என்று திட்டவட்டமாக ஆராய்ந்து உழவு மாடுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, குறைந்த பேருக்கு மட்டுமே தற்போது உழவு மாடுகள் தருவதற்குத் திட்டம் இருந்து வருகிறது.

**திரு. ஏ. கே. துரைசாமி :** உழவு மாடுகளை இலவசமாகப் பெறத் தகுதியுடையவர்கள் எந்த அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் ?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :** மிகவும் ஏழைகளாக இருப்பவர்கள், விவசாயிகளாக இருப்பவர்கள், உண்மையிலேயே பயன்படுத்தக் கூடியவர்கள் யார் என்று பார்த்துக் கொடுக்கப்படுகிறது.

**திரு. த. சோனையா :** உழவு மாடுகள் அரிசனங்களுக்கும், மறவர் களுக்கும் வாங்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். முக்குலத் தோர் என்று மூன்று சாரார் சேர்ந்ததில் மறவர்கள் ஒரு பிரிவினர். ஆகவே, மற்ற இரு பிரிவினருக்கும் இந்த உழவு மாடுகள் வழங்கப்படுமா ?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :** மத்திய அரசாங்கத்தால் டி-நோடிஃபைடு டிரைப்ஸ் என்று சொல்லுகின்ற குற்றப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் உழவு மாடுகள் தரப்படுகின்றன. முக்குலத்தோரைச் சேர்ந்த மற்ற இரு பிரிவினரும் டி-நோடிஃபைடு குற்றப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களா இல்லையா என்ற விவரம் எனக்குத் தெரியாது.

**திரு. கோ. செபமாலை :** தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் உழவு மாடுகள் எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன ? விருத்தாசலம் தாலுகாவில் எத்தனை ஜோடிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன ?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :** தென்னாற்காடு மாவட் டத்திற்கு 8,500 ரூபாய் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. இதுவரை 20—9—1971 வரை 28 ஜோடிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. எஞ்சிய மாடுகளும் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம். அந்தக் கணக்கு இல்லை.

**திரு. நா. வீராசாமி :** அரிசனங்களுக்கு உழவு மாடுகள் வழங்குவதில் விண்ணப்பங்கள் அதிகமாக வருகின்ற காரணத்தால் குலுக்குச் சீட்டுப் போட்டுத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அந்த முறையை மாற்றி அதிக நிலம் யார் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் விவசாயம் செய்ய உதவியாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட முறையைக் கொண்டுவர அரசு முன்வருமா ?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :** நிறைய நிலம், குறைந்த நிலம் என்ற நிலை இல்லை. நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், ஏழைகளாக இருப்பவர்களிடமிருந்து வந்த விண்ணப்பங்களை எடுத்து குலுக்குச்

1972 மார்ச் 24]

சீட்டுப் போட்டு அதிலே யாருக்கு விழுகிறதோ அவர்களுக்கு உழவு மாடுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஏழைகளாக இருக்கும் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த மாடுகள் போய்ச் சேரும்.

*683. வினா.—திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

1971–72 நிதியாண்டில் அரிசனங்களுக்கு உழவு மாடுகள் இனமாக வழங்குவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு, மாவட்டவாரியாக ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : ரூபாய் ஒரு லட்சம் (ரூ. 1 லட்சம்).

| | ரூ. |
|---|---|
| செங்கை மாவட்டம் .. .. .. | 9,000 |
| வட ஆற்காடு மாவட்டம் .. .. | 9,000 |
| தென் ஆற்காடு மாவட்டம் .. .. | 8,500 |
| தஞ்சை மாவட்டம் .. .. .. | 11,000 |
| திருச்சி மாவட்டம் .. .. .. | 8,000 |
| மதுரை மாவட்டம் .. .. .. | 8,000 |
| இராமநாதபுரம் மாவட்டம் .. .. | 11,000 |
| நெல்லை மாவட்டம் .. .. | 8,000 |
| குமரி மாவட்டம் .. .. .. | 6,000 |
| சேலம் மாவட்டம் .. .. .. | 6,000 |
| தர்மபுரி மாவட்டம் .. .. .. | 6,000 |
| கோவை மாவட்டம் .. .. .. | 8 000 |
| நீலகிரி மாவட்டம் .. .. .. | 1,500 |
| ஆக மொத்தம் .. | 1,00,000 |

திரு. எம். முத்தையா : இந்த மாடு வாங்குவதற்காக சீட்டு விழுந்தவர்களைச் சந்தைக்கு வா என்று அதிகாரிகள் கூறிவிடுகிறார்கள். சர்க்கார் கொடுக்கும் உதவியில் மாடு வாங்க ஆட்கள் வருகிறார்கள் என்றவுடன் சந்தையில் இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் விலையைக் கூட்டிச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, சந்தைக்கு வா என்று கட்டாயப் படுத்தாமல் குலுக்குச் சீட்டு விழுந்தவர்களுக்குப் பணத்தை அந்த நபர் கையில் கொடுக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : பணத்தைக் கையில் கொடுத்தால் 500 ரூபாயை வாங்கிக் கொண்டு 300 ரூபாய்க்குத்தான் மாடு வாங்குவார்கள். சீட்டுப் போட்டுக் குலுக்கியவுடன் விழுந்தவர்களுக்கு உடனே சந்தைக்குக் கூட்டிச் சென்று மாடுகளை வாங்கிப் பட்டுவாடா செய்கிறார்கள். கையில் பணம் கொடுப்பது அவ்வளவு சரியானது அல்ல.

[1972 மார்ச் 24

**திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்** : இருக்கிற விவசாயிகள் அத்தனை பேர்களும் குறிப்பாகத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மாடுகள் வாங்கக்கூட வசதியற்ற நிலைமையில் எவரும் இல்லை. ஆகவே, இதனால் பலருக்குப் பயன் கிடைக்காமல் இருப்பதால் இந்தத் திட்டத்தையே நிறுத்தி வைப்பதற்கு அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யுமா ?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து** : இடைக்காலத்தில் அப்படிப் பட்ட ஒரு யோசனையை மாநில தாழ்த்தப்பட்டோர் குழு தெரிவித்து நிறுத்தி வைத்தோம். மீண்டும் அது எல்லோருக்கும் தேவைப்படுகிறது என்று பலர் மத்தியில் இருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்ததால் இது அவசியம் என்று கருதி மீண்டும் அத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து மறுபடியும் கொடுக்கத் தொடங்கியிருக்கிறோம்.

**திரு. கு. காமாட்சி** : அரிசன விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் இந்த நல்ல திட்டம் எவ்வளவு ஆண்டுகளாகச் செயல்பட்டு வருகிறது ? இனி எவ்வளவு ஆண்டுகள் இது நீடிக்கும் ?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து** : 1961-ம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுகிறது. இறுதி வரையில் நீடிக்கும்.

**திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்** : ஏழை அரிசனங்களுக்கு மாடுகள் வழங்கி வருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது அது சரியாகப் பயன்படுத்தப்பட வில்லை என்று சொன்னார்கள். மாடுகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் கிராமங்களில் கிராம அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையில் அந்த மாடுகளை வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலையில் அரசு ஆணை பிறப்பிக்குமா ?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து** : நலத்துறை அதிகாரிகள் அவர்களும் நலத்துறை தாசில்தார் அவர்களும் அவ்வப்போது போய் பார்க்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது—கொடுக்கப்படும்போது மாடுகள் மிகவும் ஆரோக்கியமானதாகவும் புஷ்டியுள்ளதாகவும் இருக்கின்றன. அதை வாங்கி ஆறு மாதங்கள் சென்ற பின்னர் அந்த மாடுகளை போய் பார்க்கும்போது ஒல்லியான மாடுகளை விவசாயிகள் கொண்டுவந்து காட்டுகிறார்கள். உனக்கு கொடுத்த மாடு எங்கே என்று கேட்டால் இதுதான் என்று சொல்கிறார்கள். சரியாகப் பராமரிக்க முடியாமல் சிலர் அவற்றை விற்றுவிடுகிறார்கள். சோதனைக்குச் சென்று பார்க்கும்போது பக்கத்து வீடுகளில் உள்ள மாடுகளைக் கொண்டுவந்து காட்டுகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் அதிகாரிகள் அடிக்கடி சென்று பார்வையிட்டுத்தான் வருகிறார்கள்.

**திரு. எம். சுரேந்திரன்** : உழவு மாடுகளுக்காக மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற பணம் புள்ளி விவரத்வைப் பார்க்கிறபோது இது ஏதோ ஒரு அடையாளமாகச் செய்யப்படுகிற ஒரு காரியமாக இருக்கிறதே தவிர உண்மையில் அந்தந்த மாவட்டங்களில் இருக்கிற எல்லா அரிசன மக்களுக்கும் பயன்படுகிற வகையில் அமையவில்லை என்று தெரிகிறது. அதோடு இந்த மாடுகளை வாங்குகிறவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதற்காக அதன் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து மற்றவர்களுக்கு அதிகமாகச் செய்ய வேண்டிய நோக்கத்தைக் கொண்ட

1972 மார்ச் 24]

இந்தக் காரியத்தை சிறிதாகச் செய்வது சரியல்ல. ஆகவே அதற்கு ஒரு வழி கண்டுபிடித்து, இது அடையாளமாகச் செய்யப்படுவது என்றில்லாமல் நியாயமான முறையில் எல்லோருக்கும், எல்லா ஏழைகளுக்கும் கிடைக்கத்தக்க அளவிற்குச் செய்வது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே இது சம்பந்தமாக வருங்காலத்தில் அரசு யோசனை செய்யுமா ?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :** ஆண்டுக்காண்டு அதிகமாகக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோமே தவிர ஒன்றும் குறைக்கவில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு லாபம் கிடைக்க வேண்டுமென்று ரூ. 400 என்பதை சமீப காலத்தில் ரூ. 500 ஆக ஆக்கியிருக்கிறோம். நல்ல முறையில் பயன்பட வேண்டுமென்றுதான் இப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அடையாளமாகச் செய்யப்படுகிற திட்டம் இல்லை. எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறோம். எல்லா மாவட்டங்களிலும் தாலூகா வாரியாக யார் யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமோ அவற்றை முறையாகப் பார்த்து தகுதி படைத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் அவ்வப்போது ஒவ்வொரு ஆண்டும் எவ்வளவு செலவழிக்க முடியுமோ அப்படிச் செலவு செய்து வருகிறோம். எல்லா விவசாயிகளுக்கும் ஒரே வருடத்தில் கொடுக்க வேண்டும் என்பது அவ்வளவு உசிதமான காரியம் அல்ல.

**திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் :** இந்தக் குலுக்குச் சீட்டு போட்டுக் கொடுப்பது உள்ளபடியே ஏழைகளுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய தகுதி உள்ளவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே இந்தக் குலுக்குச் சீட்டு முறையை மாற்றி நல்லமுறையில் தகுதி வாய்ந்த அரிசன மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கான ஒரு முறையை அரசாங்கம் வகுக்குமா ?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :** இந்தக் குலுக்குச் சீட்டு முறையில் கொடுக்கும்போது, ஏற்கனவே உழவு மாடுகள் வாங்கினார்களா வாங்கவில்லையா, உள்ளபடியே அவர்களுக்கு நிலம் இருக்கிறதா, அவர்களுக்கு வேறு நிலங்கள் இருக்கிறதா, வேறு மாடுகள் இருக்கின்றனவா போன்றவையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கப்பட்ட பிறகுதான் கழிக்க வேண்டியவற்றைக் கழித்து எஞ்சி யார் தகுதி பெற்றவர்கள் என்று பார்த்துத்தான் அவர்கள் பெயர்களை குலுக்குச் சீட்டு போட்டு குலுக்கி எடுக்கப்படுகிறதே தவிர விண்ணப்பங்கள் போட்டவர்கள் அனைவரின் பெயர்களையும் போட்டு குலுக்கி எடுக்கப்படவில்லை. முறைப்படி யாருக்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமோ அவர்களுக்குத் தான் போய்ச் சேருகிறது. ஆனால் குறைந்தவர்களுக்குத்தான் போய்ச் சேருகிறது, அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

**திரு டி. வி. சம்பத் :** அரிசனங்களுக்கு மாடுகள் வாங்கித் தருவதில் சீர்காழி வட்டத்தில் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் கே. பி. எஸ். மணி கூட்டுறவு சங்கம் மூலம் அஸ்ஸாம் மாநிலத்திற்குச் சென்று மாடுகள் வாங்கி அரிசனங்களுக்குத் தரப்பட்டன. அவை எந்த நிலையில் இருக்கின்றன ?

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :** ஒரு குறிப்பிட்ட சங்கம் பற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால்தான் சொல்ல முடியும். இது கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கேள்வி.

**திரு கோ. செபமாலை :** இன்றைய பொருளாதாரம் வளர்கின்ற சூழ்நிலையில் அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். இந்த ரூ. 500 அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகின்ற மாடுகளுக்கு மேலும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்ய வேண்டிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும்.

**மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :** ஆலோசிக்கப்படும்.

*Rehabilitation of physically handicapped*

* 684 Q.—Dr. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether this Government has any programme for rehabilitating the physically handicapped persons; and

(*b*) if so, the details thereof?

**மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் :**

(அ) ஆம்.

(இ) பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள விவர அறிக்கையில்ு விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

**டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே :** பொதுவாக இப்பேர்ப்பட்ட பிஸிக்கலி 'ஹான்டிகாப்ட்'க்கு அரசாங்கம் உத்தரவு மாதிரி போட முடியாது என்றிருந்தாலும் முதலாளிகளுக்கு, கம்பனிகளுக்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் மாதிரி, ஜெனரல் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் கொடுத்துவிட்டால் பல 'பிஸிக்கலி ஹான்டிகாப்ட்'க்கு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். அப்படிக் கொடுப்பதால் மற்றவர்களைவிட அவர்கள் நன்கு வேலை செய்யக்கூடிய நிலை இருக்கும். They will concentrate on their work. ஆகவே, இது பற்றி அரசாங்கத் துறைகளிலும், தனியார் துறையிலும் ஏற்பாடு செய்வதற்குத் துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் தயாராயிருக்கிறதா?

**மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :** இப்போதேஅப்படிபபட்ட உத்தரவு இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது. தனியார் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இதற்கென்று ஒரு ஸ்பெஷல் எம்ப்ளாய்மென்ட் செல் மூலம் வற்புறுத்தி வருகிறோம். ஊக்கம் தரவேண்டுமென்ற முறையில் யார் யார் ஆண்டுதோறும் அதிகப்படியான உடல் ஊன முற்றோர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் சென்ற ஆண்டிலிருந்து நம் அரசாங்கமே சர்டிபிக்கட்ஸ் வழங்குவதோடு வேலை செய்பவர்களுக்குப் பரிசுகளும் வழங்கி வருகிறோம். எந்தெந்த வகையில் உற்சாகமூட்ட வேண்டுமென்று முயற்சி அரசின் கவனத்தில் இருக்கிறது. மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் இதற்காக ஒரு தனிச் சட்டம் இயற்றுவதற்கு, ஒருகுறிப்பிட்ட பர்சென்டேஜ் இப்படிப்பட்ட ஊனம் உற்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்ற கருத்தை நாம் வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

---

162—169ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 24]

THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Will the Hon. Minister please tell us whether there is a special body which will deal particularly with requests coming from handicapped persons? Are there employment opportunities for these persons? Many handicapped teachers or typists write to us for employment. To which address can we send those requests so that special employment could be found for them please?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: I have already stated that we have got special employment office for physically handicapped people. This Government has already stated the steps taken to look after the welfare of these handicapped people.

THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: May we know just where this place is so that we could direct our letters?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: The same office, the special employment office for physically handicapped. We have got it in the Directorate of Employment. The hon. Member was participating in the function for the 'World Day' for handicapped people. She must be aware of all facilities we provide through this Directorate.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Have the Government received representation from Blindmen's Association that they have not been treated properly and whereever they go they do not get employment? Particularly one or two individuals have been knocking about many of the Government establishments and have been told 'no job', even though they can do many jobs and they are qualified to do many jobs. Are the Government aware of this?

**மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்:** ஊனமுற்றவர்களை விட லட்சக் கணக்கான பேர் வேலையில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும், ஊனமுற்றவர்களுக்குத் தனிச் சலுகை தரவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இதைச் செய்து வருகிறோம்.

**திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்:** தலைவர் அவர்களே இது வரையில் இந்த உடல் ஊனமுற்றவர்கள் எத்தனை பேருக்கு எம்பிளாயிமெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலம் உத்யோகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

**மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்:** மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் 102, மாநில சர்க்கார் 637 பேர், குவாசி கவர்ன்மெண்ட், லோகல் பாடீஸ் 50, பிரைவேட் செக்டார் 404, கண் தெரியாதவர்கள் 121, காது கேட்காதவர்கள் 245, Handicapped (Orthopaedically handicapped) 227.

[1972 மார்ச் 24

DR. H. V. HANDE : Sir, is the Government aware of the fact that just because they are handicapped, instead of giving them preferential treatment, they are chucked out. Is it possible for the Government to bring in State Enactment and give instructions to the Public Service Commission to give these handicapped persons preferential treatment and include it in their Code?

**மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :** சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசாங்கம் கொண்டு வந்தால் தான் நல்லது என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய எல்லாத் துறைகளுக்கும் குறிப்பாக இப்படிப்பட்ட உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு டைபிஸ்ட், டெலிபோன் ஆபரேடர், டெஸ்பாட்ச் கிளார்க், லிப்ட் ஆபரேடர், இதுபோன்ற வேலைகளுக்கு பிரஃபரன்ஸ், முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் வலியுறுத்தி வருகிறோம். ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் என்று ஒதுக்கினால் அதை நடத்துவதில் பல சங்கடங்கள் இருப்பதால், நாம் ஊக்கம் அளிக்கும் முறையில் மட்டும் ஆர்வம் காட்டி வருகிறோம்.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி:** இம்மாதிரியாக ஊனமுற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு, அதை ஞாபகப்படுத்துவதற்கு ஒவ்வொரு மாதமும் 3-வது ஞாயிற்றுக்கிழமையும் விழாக் கொண்டாடுகிறார்களே, இந்த மாதம் 19-ம் தேதி எந்தெந்த இடத்தில் கொண்டாடப்பட்டது? அதன் விவரம் என்ன? அதனால் ஏற்பட்ட பலன் என்ன?

**மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :** மாநில அளவிலே, சென்னையிலே கொண்டாடப்பட்டது. வேறு இடத்தைப் பற்றிய விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

### மேம்பாலங்கள்

*685 வினா.—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

மாயூரத்தில் இரயில்வே மேம்பாலம் கட்டும் பணி எப்போது முடிவடையும்?

**மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா :** மாயூரத்தில் இரயில்வே மேம்பாலம் கட்டும் பணி 1973-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் முடிவடையும்.

**திரு. என். கிட்டப்பா :** தலைவா அவர்களே சென்ற ஆண்டு நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு ஏறக்குறைய ரூ. 45 லட்சம் மதிப்பீட்டில் கட்டப்பட்டு வருகிற—மிக விரைவாகக் கட்டப்பட்டு வருகிற—அந்த மேம்பாலத்திற்கு மாயூரத்தைச் சேர்ந்த மொழிப்போர் வீரர் மாணவர் சாரங்கபாணி—மொழிக்காக உயிர் நீத்த சாரங்கபாணியின் பெயரைச் சூட்டுவதற்கு அரசு அலோசிக்க முன்வருமா?

**மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா:** அப்படி ஒரு கோரிக்கை எழுத்து மூலம் வருமானால், அது பற்றி பரிசீலிக்கலாம்.

6

1972 மார்ச் 24]

*686 வின.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

திருவாரூர் புகைவண்டி நிலையம் அருகில் உள்ள லெவல் கிராசிங்கில் மேம்பாலம் கட்டுவதற்கு திருவாரூர் நகராட்சியிடமிருந்து கோரிக்கை வந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா :—தலைவரவர்களே, தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில் பாலங்கள், மேம்பாலங்கள் அமைவதற்கு மூலகாரணமாக இருக்கும் திருவாரூரில் ஒரு மேம்பாலம் கட்ட அரசு ஆலோசிக்க முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அது போன்ற ஒரு கோரிக்கை நகராட்சி மன்றத்திலிருந்து வரவில்லை. கோரிக்கை வந்த பிறகு அது பற்றி பரிசீலிக்கலாம்.

## ஏலகிரி மலையில் சின்கோனு பயிரிடுதல்

*687 வின—திரு. எம். ஏ. லத்திப்: மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப்பாரா:—

வடார்க்காடு மாவட்டம், ஏலகிரி மலையில் "சின்கோனு" மற்றும் "ஜெரேனியம்" பயிரிடுவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இல்லை.

## அரசுப் பேருந்துகளுக்கான உதிரி உறுப்புகள்.

*688 வின—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

அரசுப் பேருந்து போக்குவரத்துத் துறைக்கு உதிரி உறுப்புக்கள் கிடைக்காத காரணத்தால் பழுதடைந்த பஸ்களைப் பழுது பார்க்கப் படுவது தடைபட்டுள்ளது என்று கூறப்படுவது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஆம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, இப்போது தமிழக அரசு பேருந்துகளுக்கான உதிரி பாகங்கள் எந்தெந்த கம்பெனிகளிடமிருந்து வாங்கப்படுகின்றது என்பதையும், அவைகளை வாங்குவதிலே காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கான காரணம் என்ன என்பதையும், அதைத் தவிர்க்க அரசு மேற்கொண்டு இருக்கும் நடவடிக்கைகளையும் அறிவிக்கக் கோருகிறேன்

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இந்த அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையிலே உள்ள பஸ்களுக்கு 'அசோக் லேலண்டு லிமிடெட், மெசர்ஸ் டாடா இன்ஜினீரிங் அண்டு லோகோ மோடிவ் கம்பெனி, மெசர்ஸ் பை—மெடல் பேரிங்ஸ் லிமிடெட்

இந்தியா பிஸ்டன்ஸ், லூகாஸ்—டி.வி.எஸ்., பெஸ்ட் அண்டு கம்பெனி, பிரேக்ஸ் இந்தியா லிமிடெட், சுந்தாம் கிளேடன் ஹிந்துஸ்தான் பெரடோஸ் போன்ற நிறுவனங்களிலிருந்து பல்வேறு பாகங்கள் வாங்கப்படுகின்றன. பாகங்கள் (உதிரி உறுப்புகள்) சரிவரக் கிடைக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு இருக்கும் இம்போர்ட்—ரெஸ்டிரிக்ஷன், வெளிநாட்டுச் செலாவணி பெறுவதில் இருக்கும் கஷ்டம், மூலப்பொருள்கள் கிடைக்காமல் இருப்பது (ஸ்கேர்ஸிடி ஆப் ரா மெடீரியல்ஸ்) லேபர் அன்ரெஸ்ட் இவைகள் தான் காரணங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அண்மையில் நடந்த சிம்சன் கலவரத்தால் கூட அரசாங்கப் போக்குவரத்துத்துறை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

**திரு. க. நாகராஜன்** : தலைவரவர்களே, பல பெரிய பேருந்து நிறுவனங்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய சில உதிரி உறுப்புகளைத் தாங்களாகவே தயார் செய்து கொள்கிற முறையைப் பார்க்கிறோம். அதேபோல் அரசு பேருந்து நிறுவனமும், அதற்குத் தேவையான உதிரி உறுப்புகளை உற்பத்தி செய்ய முன் வருமா?

**மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்** : தலைவரவர்களே, ஒரு பஸ்ஸுக்கு கிட்டத்தட்ட 7,500 உறுப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நாமே செய்வது என்பது முடியாத காரியம். ஆனால் கூடுமானவரையில் இவற்றைச் செய்கிற நிறுவனங்கள் சென்னையைச் சுற்றி இருப்பதால் அவைகளைப் பெறுவதற்கான முறையை மேற்கொள்கிறோம். இங்கே இருக்கிற நிறுவனங்களில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டுவிட்டால் இன்னும் விரைவாக வாங்குவதற்கு எந்தெந்த நிறுவனங்கள் இத்தகைய உறுப்புகளை உற்பத்தி செய்கின்றன என்று பார்த்து, அவைகள் தரமானவைகளா என்று பார்ப்பதற்காக ஒரு டிரையல் ஆர்டர் கேட்கலாமா என்ற அளவில் அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டு வருகிறது.

### *Suggestions for improving bus routes*

* 689 *Q*.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(*a*) whether the suggestions sent by various associations in the City of Madras to improve or to change or to start new routes are attended to by the Director of Transport; and

(*b*) if so, the details thereof ?

**மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்** : (அ) பல்லவா போக்குவரத்துக் கழகம் ஏற்படுமுன் அக்கருத்துரைகள் தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத் துறை இயக்குநரால் கவனிக்கப்பட்டன. தற்போது கழகம் கருத்துரைகளைக் கவனிக்கிறது ;

(ஆ) இது குறித்துப் பல கருத்துரைகள் பெறப்பட்டன எனவே, அவற்றின் விவரங்களைத் தருவது இயலாததாகும்; ஆனால் பெறப்பட்ட ஒவ்வொரு கருத்துரையும் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது. ஏற்புடைய இடங்களிலெல்லாம் அவை செயல் படுத்தப்படுகின்றன.

1972, மார்ச் 24]

Dr. H. V. HANDE : Sir, may I know from the Hon. Minister whether it is possible for the Government to step up peak hour traffic ? Whether Government have received applications from persons regarding peak hour and whether Government have any programme in that respect and if so, what are the steps taken ?

**மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்:** தலைவரவர்களே, நெரிசல் நேரங்களில் அதிகப் பேருந்துகள் விடவேண்டுமென்று பொதுமக்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, மாநகரத்தில் உள்ள பெரும் வழித் தடங்களில், ஷட்டில் சர்வீஸ் விடப்பட்டிருக்கின்றன. 62 ஷட்டில் சர்வீஸ்கள் தொடங்கப் பட்டிருக்கின்றன.

Dr. H. V. HANDE : Sir, may I know whether these shuttle buses are able to collect enough passengers and if so, whether it is possible for the Government to increase these shuttle buses ?

**மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :** தலைவரவர்களே, இந்த ஷட்டில் சர்வீஸ் அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று தான் அரசாங்கம் திட்டம் வைத்திருக்கிறது. அதற்காக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. இப்போது சேசிஸ் கிடைக்கவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூட அதை நன்கு அறிவார்கள். 2 மாத காலமாக அசோக் லேலண்டில் சேசிஸ் உற்பத்தி செய்யவில்லை. உற்பத்தி தொடங்கப்பட்டு தேவையான அளவுக்கு சேசிஸ் தருவார்களானால், அதை அதிகரிக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளது.

Dr. H. V. HANDE : May I know whether a number of buses which the Government have withdrawn are not in good condition, and there are a number of complaints from the public that several of the buses that are introduced are old and therefore they experience discomfort and have the Government any programme to replace these uneconomical, old, dilapidated buses and introduce new buses ?

The Hon. Thiru S. RAMACHANDRAN : Sir, information regarding replacement can be had on the day the Transport Demand is discussed.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:** வினுக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு:—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2) அறிக்கைகள் அளித்தல்

(அ) சட்ட விதிகள் ஆய்வுக் குழுவின் மூன்றும் அறிக்கை

THIRU P. SEENIVASAN : Sir, I present the Third Report (Fifth Assembly) of the Committee on Subordinate Legislation.

(ஆ) சின்கோனத் துறை பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை

THIRU K. VEZHAVENDAN : Hon. Speaker, Sir, I rise to present the Report of the Committee on Estimates on the Cinchona Department.

(3) 1972–73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண். 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,00,28,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss about the labour unrest in Tamil Nadu—

"That the allotment of Rs. 1,00,28,400 under Demand No. 24—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100."

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss about the growing unemployment problem in the State—

"That the allotment of Rs. 1,00,28,400 under Demand No. 24—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100."

THIRU N. K. PALANISWAMY : Sir, I move the following cut motion to dicuss the failure of the Government to interfere with the disputes between labour and managements and settle the disputes in defence of genuine demands of labour—

"That the allotment of Rs. 1,00,28,400 under Demand No. 24—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100."

1972 மார்ச் 24]

**திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்:** ''சார், ஐ வாண்டு டு மேக் எ சப்மிஷன் டு தி ஸ்பீக்கர்.'' இந்த "தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்" என்ற மான்யமானது மிகவும் முக்கியமானது. 85 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு புத்தகம் இப்பொழுதுதான் கிடைத்திருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதை வாசித்து அரசு கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திட்டங்களைப் பற்றி அவர்களுடைய யோசனைகளையும், எதிர்ப்புகளையும் தெரிவிக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமையில் இல்லை. இன்றைக்குக் காலையில்தான் இந்தப் புத்தகங்கள் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. நாங்கள் எப்பொழுது இதைப் படித்து எங்கள் அபிப்பிராயத்தை எப்படிச் சொல்ல முடியும் என்பதைத் தாங்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மான்யம் மிகவும் முக்கியமானது. இனிமேலாவது இவ்வாறு தாமதம் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதைப் பற்றி விவாதிக்க இன்று முடியாவிட்டால் நாளையும் ஒரு நாள் கொடுத்தால் கூட நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

**திரு கே. டி. கே. தங்கமணி:** மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், சார். சாதாரணமாக இன்று மான்ய விவாதம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், நேற்று இரவு 10 மணிக்குத்தான் அந்த வருடாந்திர ரிப்போர்ட்டு கொடுக்கப்படுகிறது. அதனுடைய எல்லைதான் இன்று காலையில் வந்த பிறகு தான் இந்த ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் பேசுகிறபொழுது அதைக் குறிப்பிடலாம் என்று நினைத்தேன். பொதுவாக இந்த ரிப்போர்ட்டு நல்ல முறையிலே தயாரிக்கப்பட்ட பயனுள்ள ரிப்போர்ட்டு. இந்த ரிப்போர்ட்டு பூராவும் படித்து ரசித்துக் கொண்டு பேச வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால் அது எப்படி சாத்தியமாக இருக்கும் என்று அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவே இம்மாதிரியான வருடாந்திர ரிப்போர்ட்டுகளை அந்தந்த மான்யத்தை விவாதிப்பதற்கு இரண்டு தினங்கள் முன்கூட்டியாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று தாங்கள் உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் எழுந்திருந்தார்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:** அம்மையார் அவர்கள் சொல்லி விட்டார்களே?

**திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்:** இது "இன் அடிஷன்"; ஏறத்தாழ 85 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு அறிக்கையும், 17 பக்கங்கள் கொண்ட அமைச்சர் உரையும் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஆய்வுரையை அனுஷ்டானப் படுத்தி (ஆன் தி பேஸிஸ் ஆஃப் தி ரெவ்யூ ரிப்போர்ட்டு) இங்கே விவாதம் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், நிச்சயம் கூடாத காரியம். ஆகவே, இந்த அறிக்கைகளில் இருக்கிற விவரங்கள் அனைத்தையும் பற்றி இங்கே விவாதிப்பதற்கு இயலாது. இந்த அறிக்கைகளிலுள்ள விவரங்களுக்கும், எங்களுடைய விவாதத்திற்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இருக்க முடியாது. ஆகவே, நல்ல முறையில் விவாதம் நடைபெற வேண்டும் என்றால், இந்த மான்யத்தின் மீது விவாதத்தை ஒற்றிவைக்க வேண்டும், இல்லையென்று சொன்னால் அதனால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளுக்கு எதிர்க் கட்சி பொறுப்பு அல்ல என்று நான் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக

அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அச்சிட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த அறிக்கையில் கூட பல திருத்தங்கள், கரெக்‌ஷன்ஸ் இருக்கின்றன. ஆகவே இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் இருக்கிற விவரங்கள் எல்லாம் அனைத்தும் உண்மையாக இருக்கின்றன, கரெக்டாக இருக்கின்றனவா என்பதே சந்தேகத்திற்குரிய விஷயம். நாங்கள் இதை ஏற்றுக்கொண்டோம், இதிலே இருக்கிற குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறவில்லை என்று மக்கள் எண்ணக் கூடாது. ஆகவே, இந்த அறிக்கையின் மீது இந்த விவாதம் நடக்கவில்லை என்பதை நான் சபாநாயகர் மூலம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:** இதிலுள்ள விஷயங்கள் இரண்டு. இந்த அறிக்கை காலதாமதமாக வந்திருக்கிறது என்பது ஒன்று. சட்டமன்றத்தின் அலுவலகத்திற்கு காலையில் 8½ மணிக்குத்தான் இவைகள் கிடைத்தன. ஆகவே, இப்பொழுது அவைகளை விநியோகிப்பதில் ஒரு தவறும் இல்லை.

இன்றைக்கு ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் மானியத்தையும் நாம் விவாதிக்க இருக்கிறோம். சட்டமன்ற இலாகாவிற்கும், ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் இலாகாவுக்கும் ஒரு தகராறு நீண்ட காலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த விவாதத்தின் மூலம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு உதவி செய்து, இங்கே ஒரு தனியான அச்சக இலாகா இருக்க வேண்டும். அது ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் இலாகாவுக்குச் சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கக் கூடாது. சட்டசபை அறிக்கைகளை மிக விரைவாக அவ்வப்பொழுது அச்சடிப்பதற்கு ஒரு தனி அச்சகம் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது ஒரு பிரிவு நடைபெறுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சட்டமன்றத்தை யொட்டி நம்முடைய கோட்டைக்குள்ளேயே ஒரு அச்சகம் தனியாக சட்டமன்ற இலாகாவின் கீழ் இயங்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒரு விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு லேபர் டிமாண்டு, பிறகு ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் டிமாண்டும் வர இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்தான் அவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு நல்ல பரிகாரம் காண வேண்டும் என்று நானும் உங்களோடு சேர்ந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது செய்யக்கூடியதெல்லாம் 'சேல்ஸ் டாக்ஸ்' டிமாண்டை இப்பொழுது வைத்துக் கொண்டு, போதிய அவகாசம் கொடுத்து, மாலையில் சட்டமன்றக் கூட்டத்தை நடத்தி லேபர் டிமாண்டை விவாதிக்கலாம். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்தையும், மற்றவர்களுடைய கருத்தையும் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி:** தலைவர் அவர்களே, "தொழிலாளர் நிலைமை" என்ற தலைப்பில் இங்கு வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கை இப்படி காலம் தாழ்ந்து வைக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து நானும் வருந்துகிறேன். இந்த அறிக்கையைத் தயாரித்து முன்கூட்டியே தராதது உள்ளபடியே வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். இனிமேலாவது இந்தத் துறையினர் போதிய கவனம் எடுத்து இம் மாதிரியான விஷயத்தில் விரைவாகப் பணியாற்றிட வேண்டும் என்று நான் இந்த அவையிலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கிற கருத்தினை ஒட்டியும், தாங்கள் தெரிவித்த கருத்தினை ஒட்டியும், முதலில் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் மான்யக் கோரிக்கையை எடுத்து விவாதித்த பிறகு. "பத்திரப் பதிவு" போன்ற மான்யங்களை விவாதித்துவிட்டு, பிற்பகலில் "தொழிலாளர்" மான்யத்தை வைத்துக்கொள்வது நலம் என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னுடைய கடமையாகும். ஒத்துழைப்பு என்றால் எல்லோரும் பேசுவது என்பது கூட இல்லை, எல்லோரும் வரவேண்டும் என்பதுதான் ஆகவே, பிற்பகல் நான்கு மணிக்கு இந்த விவாதத்தை எடுத்துக் கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும். அதற்குத் தங்களுடைய கருத்தினையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:** இப்பொழுது விற்பனை வரி, பத்திரப் பதிவு, ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் ஆகிய மான்யங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இன்று $1\frac{1}{2}$ மணி வரையில் சட்டமன்றம் நடக்க வேண்டுமா, அல்லது முன்னாலேயே முடித்துவிட்டு நான்கு மணிக்கு ஆரம்பிக்கலாமா என்பதைப் பற்றியும் உங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி மான்யத்தின் மீது விவாதத்தை இப்பொழுது வைத்துக் கொள்ளலாம். அடுத்து எழுதுபொருள். பத்திரப் பதிவு மான்யம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். எதுவரையில் போகிறதோ அதுவரையில் போய் முடித்துவிடு, மாலையில் தொழிலாளர் மான்யத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:** மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளும் முன்மொழியப்பட்டு, வெட்டுத் தீர்மானங்களும் முன்மொழியப்பட்டு விட்டன. நாம் ஒவ்வொன்றாக விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

**(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத் துறை.**

**மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,31,51,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

DR. H. V. HANDE : To discuss policy, I move the following cut motion :—

"That the allotment of Rs. 1,31,51,500 under Demand No. 5—Registration Department be reduced by Rs. 100 ".

**திரு என். மருதாசலம்:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இராம நாதபுரம் மாவட்டம், முதுகுளத்தூர் தாலுகா, பெருநாழி என்ற இடத்தில் ஒரு பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் அமைக்க வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க.

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 5–பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,31,51,500 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

**திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.**—பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி திருவட்டாற்றிலிருக்கும் பத்திரப் பதிவு அலுவலகத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ஒன்றைத் திருவட்டாற்றிலும், மற்றொன்றை மேல்புறம்பிலும் அமைப்பது பற்றி விவாதிக்க.

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,31,51,500–இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்–அச்சுத் துறை.

**மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்.**—பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்–அச்சுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,35,82,600–க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

DR. H. V. HANDE : To discuss policy, I move the following cut motion :—

"That the allotment of Rs. 4,35,82,600 under Demand No. 34—Stationery and Printing be reduced by Rs. 100".

MR. SPEAKER : Thirumathi T. N. Anandanayaki who had given notice of cut motion No. 611 is not in her seat. So her cut-motion is deemed not to have been moved.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி.**—தலைவர் அவர்களே, சென்னை அரசாங்க அச்சகத்தில் பணியாற்றுபவர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தவும், அச்சகத்தை விரிவுபடுத்தவும் உடனடி நடவடிக்கை தேவை என்பதைப் பற்றி விவாதிக்க:—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்–அச்சுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 4,35,82,600-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

**(ஈ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.**

**மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்.**—பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும், நிர்வாகம் *—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,30,96,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : To discuss about the levy of surcharge on Sales Tax, I move the following cut motion :—

"That the allotment of Rs. 3,30,96,000 under Demand No. 3 –General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100".

**திரு. சோ. அழகர்சாமி.**—தலைவர் அவர்களே, எல்லாக் கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கும் விற்பனை வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்: நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 3,30,96,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்."

THIRU B. VENKATASWAMY : To discuss about the necessity to remove tax on silk goods manufactured on power looms in Tamil Nadu, I move the following cut-motion :—

"That the allotment of Rs. 3,30,96,000 under Demand No. 3 General Sales Tax and otther Taxes and duties—Administration be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER : The Demands and Cut-motions are before the House for discussion.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I did not expect that I would get an opportunity to speak so early on this subject, viz., sales tax administration. You know sales tax, unlike other taxes, is tax on human living. Whatever one wants to purchase he has to pay sales tax. This is different from tax on profit and tax on professions. The discoverer of sales tax should be complimented for

---

* 169–178 ஆம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ஆயத்தீர்வை—மதுவிலக்கு சட்டங்களை நிர்வகிப்பது, செயல்படுத்துவது குறித்த ஆய்வுரை 178–188 ஆம் பக்கங்களில் மூன்றாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

having brought this tax. This tax enables Government to increase revenue in an invisible manner; by increasing it only by a few paise they get Rs. 20 crores. The most important point is last year we introduced a surcharge. It is difficult to collect surcharge at one end. Instead of increasing the surcharge, it would be better to have more sales tax. You can increase the tax and not surcharge. There has been increase in price of commodities and besides this, you levy this surcharge. Is it a small amount? Last year the surcharge was increased. It is a bad practice. It is discriminatory to have a tax on people. I hope and trust that the surcharge would be removed. It is only passed on to the consumer and the ultimate sufferer is the consumer. So I hope it will be removed.

Coming to administration of sales tax, there is lot of possibility for harassment. I do not say everywhere there is harassment. There is good collection and there is also harassment. I hope the Government will take care to see that this harassment is stopped. Officers coming in a jeep during business hours, entering the business premises of respectable people and searching the accounts, treating the businessmen as criminal (till it is proved, it can't be said anybody is a criminal)—I say in the name of humanity, these searches should stop.

I do not say all businessmen are good. There are good as well as bad things but what I say is you should not harass people like this. You must see that taxes are not avoided. For that what you should do is to tax less so that collection will be more easy, since there will not be evasion then.

You say there is no tax on perishables but hotels are taxed. Is iddli or uppuma not perishable? At the purchase end you have the tax and on top of it, you tax the restaurants. To my mind it is something which is not illusory. I hope the Revenue Minister will consider this thing seriously. Three star and five star hotels can bear the burden. They charge Rs. 10 and Rs. 15 per head and there is ' service charge ' which people are prepared to pay. But how can small hotels, those having small turnover (not Rs. 2 lakhs and Rs. 3 lakhs) be penalised ?

(Mr. Deputy Speaker in Chair)

I am coming to a very important thing. As far as Sales Tax is concerned, in many countries it is not Sales Tax, but it is purchase tax or it is called Consumers Tax. We see on one side industries

Minister trying to develop industries; on the other side, we are getting more and more taxes, because all the components that go into the manufacture of an article are taxed, once, twice and thrice. Of course, may be it is lesser rate than higher rates elsewhere. Still they are taxed. Suppose I buy cotton or oil or any other thing for the mills, they are all taxed two or three times before they reach me. It may be 2½ per cent and the other rate may be 3½ per cent. But only difference is one per cent less. That does not make any difference.

If we are really interested in developing industries in Tamil Nadu, to beat other places, definitely certain normal concessions should be given and the most important concession will be not to have Sales Tax on raw materials, particularly used in small scale industries where it goes to play an important part in the total cost.

Now, Sir, I am coming to another very important point in which I am very much interested and that is betting tax. This betting tax is a peculiar phenomenon in India. There is an article, fortunately for me, in the Hindu written by the Secretary of the Bangalore Race Club who had gone to Australia to attend an International Racing Conference. That is one as we have International Conference in everything. We should make the best out of the race goers. In the matter of racing in India, all taxes collected are 22½ per cent of the total collection. In the Race Clubs they are appointing Executives on Rs. 3,000 and 2,000 and many of the Retired Officers find an easy place in the Race Club if they have the favour of the Race Club Stewards. We find about 13, 14 Executive are there and they draw Rs. 2,000 and 3,000 per month in the Race Club. Why should the Race Club charge 22½ per cent while Government is getting only 15 or 20 per cent? From whom do they get? The punters have to pay. Whether the punters lose or gain they have to pay. If those who gain are asked to pay, it is all right. But the punters have to pay Rs. 10 or 15 first. The winner gets his money. Just as in Sales Tax whether the business man gains or loses, or declares himself insolvent, the first thing is to pay sales tax. Like that in the Race Club also, whoever punts and bets is charged. Of course, we cannot change things overnight. But in respect of new taxes that are being introduced now, I think Government should see that the new taxes are

collected from the Race Club out of the $22\frac{1}{2}$ per cent, instead of passing it on to the people who bet. If the Government passes it on to the people who bet, let them pass it on to the people who win and double the rate from 3 per cent to 6 per cent. It is fantastic to pass on to the man who loses. But the loser and the person who gains pays the same thing. That is very, very bad. I am sure that this Government will consider this aspect very seriously, taking the opinion of not only myself, but all those people who are actively connected with the Club. I may be wrong in the solution I suggest. But I am sure of the facts and if I am wrong in the solution, Government is very sure to consult experts in the matter and see what could be done in the matter.

There is another unfortunate thing. After the introduction of the extra tax of 50 per cent, bets are made illegally. There are many people roaming about the race course and collecting Rs. 4,000 and 5,000, but not paying one pie as tax. This is what is happening. I will tell the Government that higher the rate of taxation, the greater is the evasion, particularly in the gambler's den. Fortunately for us, in that place our present Inspector-General of Police is one of the stewards. It is a very fortunate thing and I congratulate our Government for having nominated him. He is very strict in these matters.

Recently there was a history, a most shameful history in the Race Club. The Chief Steward's horse was found to be doped. If the Chief Steward's horse is doped what else cannot be done in that Club? Whether the Chief Steward is at fault I do not know. I do not know whether he himself knew that the horse was doped. He may be correct if he says he did not know. I do not say he is not. If the Chief Steward's horse is doped and people bet on it Rs. 10,000 and Rs. 15,000 what is the level of administration of the Race Club? Fortunately, I can tell you, had it not been for the present Inspector-General there, this would have escaped notice. I am very happy and all the punters are happy that the Inspector-General was very strict in this case.

So far as the management of the Race Club is concerned, in other countries the management of such Clubs rests with the Secretary, a person appointed by the Government and the stipendiary steward. It is not the entire group of directors who hold monthly meetings and declare policies. That is all the main

function of these stewards. They are like other directors in any other company, sleeping directors. They hold meetings and declare policies and ask them to be executed by the Managing Director.

In Australia for example — it is the biggest Racing Centre in the World, what is done is, the stipendiary steward is there and not elected, an expert, a man who knows the business is put in charge. It is not like here where those who have got money become shareholders and then they manage things according to their wishes. There, they are experts, an expert a secretary and in certain cases the Government nominate a steward. These three people manage the race club and races on the racing days, so that nothing bad can happen, normally, of course. Many things can happen even in these circumstances, but normally nothing bad can happen. One steward cannot influence and get one horse to win and another man to manage to win another horse and take away all the poor vegetable vendors' moneys.

Ninety per cent of the people who go to the races and bet are not rich people; they are people like vegetable vendors, 'Koodai-Karis' and many people who think by investing 10 rupees they could get 2 lakhs. Because of poverty they do this, not because they are affluent. When they go to race courses, should they be cheated like this? I do not want to use stronger words. What is happening there?

I suggest that the Government should seriously think of appointing a committee to go into this question and finding out a solution for such mal-practices.

Recently an incident happened. The Chief Steward's horse was doped and the Chief Steward is M.Ct. Muthia and his horse was found to be doped. This is the way things are happening there. Of course, I know I will be the most, worst unpopular man in the Race Club. I know these things have been happening for a long time. For hundred years, ever since the Race Course was started this has been going on. But then, there were more people then who feared sin in those days. But to-day there is no fear of sin, because people have no faith in God and where is sin? Therefore, I suggest that there should be thorough investigation of the things happening in the Race Course.

Let the Government tax them on the basis of $22\frac{1}{2}$ per cent of the collections earned by the Race Club. Sir, this $22\frac{1}{2}$ per

cent of the collections is a colossal figure when compared to the total collections every day. In this connection, I have to say that it may not be $22\frac{1}{2}$ per cent in all cases—I am speaking subject to correction. In certain cases it may be 20 per cent or 22 per cent. Anyway, let the Government tax them on the basis of the collections earned by them.

So far as sales tax is concerned, Mr. Deputy Speaker, I earnestly request our Hon. Minister for Revenue to see that the surcharge is removed from all the cities.

In this connection, I would also suggest that the hotel-keepers who run normal restaurants—not five-star or four-star or three-star hotels—should be exempted from the levy of sales tax so that 90 per cent of them in the City and other places could get the benefit.

Then I would again urge that the punters must not be taxed. It may be asked, why should they go to the Races? As there is the Race Club, they go there. Otherwise they would not go there.

Also, the working of the Race Club should be so streamlined as to prevent any possibility of misappropriation or mismanagement.

Thank you, Sir.

**திரு. ஏ. எம். இராஜா:** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற விற்பனை வரி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1970-71-ல் விற்பனை வரி மூலம் நமக்குக் கிடைத்தது 100 கோடி ரூபாய் ஆகும். இது உண்மையில் நல்ல முன்னேற்றம். 1966–67-ல் 56 கோடி ரூபாயாக இருந்தது இன்றைக்கு 93 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் உயர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் திறமை மிக்க நிர்வாகம்தான் என்று சொன்னால் மிகை இல்லை. திறமையான நிர்வாகத்தால்தான் இந்த அளவு உயர்ந்திருக்கிறது. இனி வருங்காலத்தில் இதன் மூலம் பல நூறு கோடி ரூபாய்களைச் சம்பாதிக்க முடியும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இதில் ல்ல அனுபவம் இருக்கிறது. அவர்கள் இன்னும் பல நூறு கோடி ரூபாய்களைச் சம்பாதித்து அரசுக்குக் கொடுப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். 1971–72-ல் விற்பனை வரியாக 96 கோடி ரூபாய், 1972 பிப்ரவரி 29–ம் நாள் வரை சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏப்ரல் 1–ம் தேதிக்குள் நிச்சயமாக 100 கோடி ரூபாயை அது கடந்து விடும் என்று நம்புகிறேன். இது பாராட்டுதற்குரிய விஷயம்.

அடுத்தபடியாக சிறு வியாபாரிகளின் நலனை முன்னிட்டு, அவர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டு விற்பனை மதிப்பு 15,000 ரூபாயாக இருந்ததை 25 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அதேபோல் பதிவு செய்துகொள்வதிலிருந்து 10,000 ரூபாயாக இருந்ததை 15,000 ரூபாயாக உயர்த்தி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் விற்று முதல் வரையறை அளவு 75 ஆயிரமாக இருந்ததை 1 லட்சம் ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருப்பது பாராட்டக்கூடிய விஷயமாகும்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைக் கொஞ்சம் விளக்கமாகப் பேசலாம் என்றிருக்கிறேன். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய நேரத்தை ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குதிரைப் பந்தயத்திலிருந்து நமக்கு 182 லட்சம் ரூபாய் சென்ற ஆண்டு கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் சென்ற ஆண்டில் ரேஸ் கிளப்புக்கு 2 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக கிடைத்திருக்கிறது. திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 22½ சதவீதம் ரேஸ் கிளப் எடுத்துக் கொள்கிறது என்றார்கள். அந்த அளவிற்கே ரேஸ் கிளப்புக்கு 2 கோடிக்கும் மேலாக கிடைக்கிறது என்றால் அதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அப்படி வருகிற அந்த வருமானத்தை ரேஸ் கிளப்பினர் எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு ஓரிரு உதாரணங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குதிரை வாங்குவதற்காக வட்டியில்லாக் கடனாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் பணம் கொடுக்கிறார்கள். குதிரை வாங்குவதற்காக 1968–69ல் வட்டியில்லாக் கடனாக 24 லட்சம் ரூபாய் பெற்றிருக்கிறார்கள். 1969-70ல் 33 லட்சம் ரூபாய்; 1970–71ல் 38 லட்சம் ரூபாய் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் யார் வீட்டுப் பணம்? யார் வீட்டுப் பணத்தை எடுத்து வட்டியில்லாக் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள்? நிலத்தில் பாடுபட்டு உழைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற விவசாயி, விவசாயத்திற்குக் கடன் கேட்டால் அவனுக்கு 8½ சதவீதம் வட்டி போடுகிறார்கள். ஆனால் சில கொழுத்த முதலாளிகள் தங்களுடைய பொழுது போக்கிற்காக நடத்தக்கூடிய காரியங்களுக்காக இவ்வாறு வட்டியில்லாக் கடனாக பெரும் தொகைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். குதிரை வாங்குவதற்காகக் கொடுக்கின்ற பணம் யாருடைய பணம் என்றால், ஏழை எளியவர்கள் கொடுக்கின்ற பணம் ஆகும். அவர்களுடைய பணம்தான் வட்டியில்லாக் கடனாக 38 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவில் கொடுக்கப்படுகிறது. இது நியாயம்தானா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

குதிரைப் பந்தயத்தை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்திலே பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறோம். ரேஸ் கிளப் சொந்தக்காரர்கள் 'இது ஒரு கிளப்தான், கம்பெனி இல்லை'என்று சொல்கிறார்கள். இது கிளப்தான், கம்பெனி இல்லை யென்றால், ஊட்டி ரேஸிங் கம்பெனி, லிமிடெட் கம்பெனியை இதனோடு எப்படி இணைக்க முடியும்? அந்தக் கம்பெனி இதனோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கம்பெனியுடன் இன்னொரு கம்பெனிதான் இணைக்க முடியும்.

அவர்கள், 'இது கிளப்தான், கம்பெனி அல்ல' என்று சொன்னால் நம்ப வேண்டுமா? இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும். இது ஒரு கம்பெனிதான். அதுவும் பொது மக்களின் பணத்தைக் கொண்டு நடக்கிறது.

இந்த நிர்வாகத்தை நடத்துகிறவர்கள் ஏதாவது இதற்கு முதலீடு செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அவர்கள் கையிலிருந்து காலணா கூட இதற்குக் கொடுக்கவில்லை. பொது மக்களிடமிருந்து வரக்கூடிய பணத்தை அவர்கள் தங்களுடைய சுகபோகத்திற்காகச் செலவழித்துக் கொண்டு, உல்லாச வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தினால் 4 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தை நாம் நழுவவிடக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குதிரைப் பந்தயத்தை நடத்துகிறவர்கள் 'இரண்டாவது என்குளோஷர்' என்று சொல்லப்படுகிற இடத்தை எப்படி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அந்தப் பகுதியில் பொது மக்கள் அதிகமாக வருகிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. காசு கொடுத்து டிபன் வாங்கிச் சாப்பிடுவதற்குக்கூட தாராளமான வகையில் இடம் இல்லை. மிக்க நெருக்கடி, வசதிக் குறைவு. ஆனால் அதே நேரத்தில் மெம்பர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இடம் 15 லட்சம் ரூபாய் செலவிலே குளுகுளு வசதியோடு அறையாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. பொது மக்கள் அந்தப் பக்கத்தில் வசதியில்லாமல் அவஸ்தைப்படும்போது, இந்தப் பக்கத்தில் குளுகுளு வசதியுள்ள அறையில் மெம்பர்கள் உல்லாசமாக இருக்கிறார்கள்.

அதுவும், மெம்பர்கள் என்று சொல்லப்படுவது 500 பேர்கள்தாம். அந்த மெம்பர்ஷிப் எண்ணிக்கையை 500-க்கு மேல் அவர்கள் ஏற்றுவது இல்லை. இதை அவர்கள் ஏதோ தங்களுடைய குடும்பச் சொத்தாக வைத்துக் கொண்டு உல்லாச வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். மெம்பர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வேண்டும், யார் வேண்டுமானாலும் மெம்பராகலாம், என்கிற தன்மையில் 1970-ம் ஆண்டிலே அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிக் கேட்டிருக்கிறது. மெம்பர்களின் எண்ணிக்கையை 500-லிருந்து 600-ஆக உயர்த்த வேண்டும்—அதுவும் 100 தான் அதிகரிக்க வேண்டும்—என்று இந்த அரசு கேட்டிருக்கிறது. இது எழுதி இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் தக்க வகையில் பதில் சொல்லாமல் சால்ஜாப்பு செய்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு அரசை ஏமாற்றுகிறார்கள். மெம்பர்களின் எண்ணிக்கை 500 என்பது மாற்றப்பட்டு, குறைந்தது 5 ஆயிரம் என்ற வகையில் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மெம்பர்கள் யாராயிருந்தாலென்ன? மெம்பர்களுக்குக் கட்டணம் 100 ரூபாய் என்று வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளட்டும் யார் வந்தாலென்ன? அவர்களுக்கும் குளுகுளு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமா? வேண்டாமா என்பதல்ல கேள்வி. அரசு அங்கே இருக்கிற 'கமிட்டி ஆஃப் மானேஜ்மெண்டில்' இரண்டு பேரை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறது.

இன்னும் சொல்லப் போனால் 'இந்து' பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. பெங்களூர் ரேஸ் கிளப் செக்ரட்டரி ஹர்ஷத் அலி என்பவர் ஆஸ்திரேலியாவில் நடந்த 'ஏஷியன் ரேஸ் கான்ஃபிரன்ஸ்'க்குப் போய் வந்ததைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார் அங்கே 'ஸ்டைடண்டரி ஸ்டுவேர்ட்ஸ்' நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒழுங்கீனங்கள் நடந்தால் அது நிவர்த்தி செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் நாமும் ஸ்டைடண்டரி ஸ்டுவேர்ட்ஸ் நியமிக்க வேண்டும்.

இந்திய உபகண்டத்திலே எடுத்துக் கொண்டால் பம்பாய் மாநிலத்திலே உள்ள 'மகாலக்ஷ்மி' ரேஸ் கிளப்பிலே அரசாங்கம் 6 பேரை நியமித்திருக்கிறது. பெங்களூரில் 8 பேர், ஹைதராபாத்தில் 4 பேர் அரசாங்கத்தின் தரப்பில் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் நாம் அவர்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? நாமாக ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு இவ்வளவு பேர் உறுப்பினர்கள் என்று செய்தால் அவர்கள் என்ன செய்துகொள்ள முடியும்? மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த 22½ சதவிகிதம் எடுக்கிறார்களே, அந்தப் பணத்தில் குதிரை வாங்குவதற்கு வட்டியில்லாக் கடன் கொடுப்பது பற்றிச் சொன்னேன். அதில் சில்லறைக் கடன் என்ற தலைப்பில் ரூ. 45 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். குதிரைச் சொந்தக்காரர்கள் பயிற்சியாளர்களுக்கு மானியமாக கொடுக்கப்படுவது 1968-69-ல் ரூ. 9·7 லட்சம்; 69–70-ல் 11 லட்சம்; 70–71-ல் ரூ. 12 லட்சம், குதிரைச் சொந்தக்காரர்கள், குதிரை பழக்குகிறவர்களுக்கு இவ்வளவு லட்சம் தொகை மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

அதேபோல் குதிரைக்கு புல் வாங்கிப் போட மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இது 1968-69-ல் 1·63 லட்சம்; 1969–70-ல் ரூ. 2 61 லட்சம்; 70–71-ல் ரூ. 3·85 லட்சம். இங்கே மக்களுக்குச் சோறு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நாம் அதற்கு எவ்வளவோ முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். நம் உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எப்படியாவது எல்லா மக்களுக்கும் ஒரு வேளைச் சோறு கொடுக்க வேண்டுமென்று அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் கொழுத்த பணக்காரர்கள் குதிரைக்கு புல் வாங்கிப்போட—சந்திரலேகா என்ற படத்தில் யானைக்கு அல்வா வாங்கிப் போட என்ற டயலாக் வருகிறது. அதுபோல ரூ. 3·8 லட்சம் செலவழிக்கிறார்கள். இந்த வருடம் எவ்வளவு கொடுக்கப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை.

குதிரைக்காரர்களுக்கு ஏன் கொடுக்க வேண்டும்? ரேஸ் கிரவுண்டில் நுழைந்துவிட்டால் 500 ரூபாய் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், ஸ்டேக்ஸ் மணி எப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? 1968–69-ல் ரூ. 33·5 லட்சம்; 69–70-ல் ரூ. 38·4 லட்சம்; 70–71-ல் ரூ. 45 லட்சம் ஸ்டேக்ஸ் மணியாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். குதிரை அந்த கிரவுண்டில் நுழைந்துவிட்டால் ரூ 500. ஓடி வருவதில் முதலில் வருவதற்கு பர்ஸ்ட் பிரைஸ்; செகண்ட் பிரைஸ்; தர்ட் பிரைஸ் என்று இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பணம் ரூ. 46 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் எந்த ஒரு ரேஸ் கிளப்பிலும் இவ்வளவு அதிகத் தொகை ஸ்டேக்ஸ் மணியாகக் கொடுத்தது கிடையாது.

காரணம் அந்த அளவுக்கு இங்கே உள்ள நிர்வாகம் மோசமாக இருக்கிறது. நம் அரசால் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலை இருப்பதால் ஊதாரித்தனமாக செலவு செய்கிறார்கள். குதிரைச் சொந்தக்காரர்கள் பெரும் பணக்காரர்கள் வட்டியில்லாக் கடனில் குதிரை வாங்கி ஒரே ஆண்டில் அந்தப் பணத்தை எடுத்துவிட முயற்சிக்கிறார்கள்.

அங்கே உள்ள "ஸ்டாஃப்" பற்றி நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் அவர்களில் நிரந்தர அலுவலர் 136 பேர். அந்த 136-ல் பெரிய உயர் மட்ட அதிகாரிகள் 13 பேர். அதிலே ஒருவர் செக்ரட்டரி. அந்த செக்ரட்டரிக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஊதியமாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இது தவிர ஏர்-கண்டிஷன் வீடு; ஏர்-கண்டிஷண்ட் கார் ஃப்ரீயாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற பாக்கி 12 உயர்மட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஆண்டுக்குச் சுமார் ரூ. 7 லட்சம் ஊதியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. பாக்கி இருக்கின்ற 123 ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது ஆண்டுக்கு ரூ. 2 லட்சம்தான்.

குளிர்சாதன வசதி அறை 15 லட்சத்தில் கட்டுகிறார்கள். குதிரைக்கு புல் வாங்க ரூ. 3·85 லட்சம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் 123 பேர்களுக்கு 2 லட்சம்தான் கொடுக்கிறார்கள். எப்படிப்பட்ட முறையில் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட இதைக் கூறி வருகிறேன்.

இந்த ஆண்டில் நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் அந்த ரேஸ் கிளப் கமிட்டி ஆஃப் மேனேஜ்மெண்டில் நம் பிரதிநிதிகள்—அங்கே 14 பிரதிநிதிகள்—குறைந்தது 8 பேராவது இருக்க வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் அதை உடனடியாகக் நாட்டுடமையாக்கிவிட வேண்டும். நாட்டுடமையாக்குவதில் நமக்கு ஆதாயம் இருக்கிறது. நாம் சொல்வதற்கு ஒத்துக் கொண்டால் நம் உறுப்பினர்கள் 8 பேர்களை நியமிக்க வேண்டும். அதே போல் ரேஸ் கிளப் லைசென்ஸ் 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு அவர்கள் இப்போது லைசென்ஸ் புதுப்பித்துக் கொடுக்கக் கூடாது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் லைசென்ஸ் புதுப்பித்துக்கொள்ள நம்மிடத்தில் வரவேண்டும். அந்த முறை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து புக்கிகள்—புக் மேக்கர்ஸ் கூட்டமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஒழிக்கப்பட்டாக வேண்டும். அவர்கள் எந்த அளவுக்கு டாக்ஸ் ஏமாற்ற வழிவகை செய்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். பெரிய ஹார்ஸ்-ஓனர்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் ரேஸ் நடக்கும்போது வருவார்கள். இரண்டு, ஒன்று என்று விரலைக் காட்டிவிட்டுச் செல்வார்கள். புக் மேக்கர்ஸ் அவர்கள் புத்தகத்தில் 200, 100 என்று போட்டுக் கொள்வார்கள். தனியாக வேறு இடத்தில் போய் பின்னாலே செட்டில் பண்ணிக் கொள்கிறார்கள். அதற்கென்று ஆளுக்கு தகுந்த மாதிரி முதலில் பேசி 'கோட் வேர்ட்' (Code word) ஏற்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இரண்டு என்றால் 2,000 புத்தகத்தில் 200 தான் இருக்கும். ஏன் அதைச் சொல்கிறேன் என்றால், பெரிய குதிரைச் சொந்தக்காரர் ஒருவருக்கு இந்த புக்கிகள் ரூ. 22 லட்சம் பாக்கியிருக்கிறது. மற்றொருவருக்கு 25 லட்சம் பாக்கி இருக்கிறதாம். இப்படி இந்தக் குதிரைகளின் சொந்தக்காரர்

1972 மார்ச் 24] [திரு ஏ. எம். இராஜா]

ஒவ்வொருவருக்கும் 20 லட்சத்திற்குமேல் பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் கணக்குக்கே வருவதில்லை. அவர்களிடத்தில் நம்மால் வரி வாங்க முடியவில்லை.

அதற்குப் பதில் அவர்களை ஒழித்துவிட்டு 100 ரூபாய்க்கு ஒரு கௌண்ட்டர், 500 ரூபாய்க்கு ஒரு கௌண்ட்டர், 1,000 ரூபாய்க்கு ஒரு கௌண்ட்டர் என்று திறந்தால் அவர்களால் ஏமாற்ற முடியாது. வந்து டிக்கட் வாங்கித் தானாக வேண்டும். வாங்கும்போது வரி கட்டித்தான் ஆக வேண்டும்.

மற்றொன்றும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் நாம் நடத்தும் பரிசுச் சீட்டில் வெற்றி பெறுகிறவர்களுக்கு பரிசுத் தொகையில் 34 சதவிகிதம் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். ஒரு பர்செண்ட் 2 பர்செண்ட் அல்ல. 34 பர்செண்ட். அதேபோல் ரேஸ் கிளப்பில் வெற்றி பெறுகிறவர்களுக்கு நாம் குறைந்தது 10 சதவிகிதம் விதித்தால் கூட ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும். ஸ்டேக்ஸ் மணி 45 லட்சம். அதன் பேரில் 10 சதவீதம் வரி போடலாம். அதேபோல் வின்னிங் அமௌண்ட் டாக்ஸ் போடலாம். அதேபோல் ஜாக்-பாட், டபில, டிரெபிள், டன்னல்லா இவைகளின்மீதும் டாக்ஸ் போட்டால் ஆண்டொன்றுக்கு குறைந்தது 50 லட்சம் கிடைக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் இதை உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அடுத்து அங்கே இருக்கின்ற ஸ்டாஃப்களுக்கு சில குறைகள் இருக்கின்றன. அங்கே ஒரே ஒரு யூனியன்தான் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக அங்கீகரிப்பதற்கு அரசுத் துறையிலிருந்து பரிந்துரை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே இருக்கும் ஊழியர்களுக்கு எச்.ஆர்.ஏ. (H.R.A.), சி.சி.ஏ. (C.C.A.), மெடிகல் ரீ-இம்பர்ஸ்மெண்ட் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவைகளைக் கொடுக்கச் சொல்லி அரசு அவர்களை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் அங்கே வரும் பொதுமக்களுக்கு குறிப்பாக செகண்ட் என்க்ளோஷரில் இருப்பவர்களுக்கு பாத் ரூம் ஃபெசிலிட்டீஸ் கிடையாது. அதேபோல் டிபன் சாப்பிட வசதிகள் கிடையாது. உட்கார்ந்திருக்கும் காலரி ரொம்பச் சிறியதாக இருக்கிறது. அதை விரிவுபடுத்துவதற்கும் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, it is heartening to note that there has been a general and continuous increase in sales tax from 1966–67. I offer my heart-felt congratulations to our resourceful Hon. Minister for Revenue for that. An indirect tax like sales tax should not be judged from the point of view of the quantum of revenue received from people but we should see clearly the economic implications, the commercial implications of such a tax measure. Government have given a note stating clearly that there has been an increase in the revenue by way of sales tax.

It is also a sound principle and a desirable principle that while bringing in tax measure or while bringing about a change in the proportion of tax level, the Government should assess its results and effects in the economy of the State or the country, particularly in the economic and commercial field. It has been very unfortunate, I do not blame the Hon. Minister but I do say that the concerned department has not taken proper care to assess as to how any particular tax increase brings about changes in economic and commercial level; this is particularly so important in the case of an indirect tax like sales tax wherein the incidence in the matter of shiftability and in the matter of tax evasion and also in the matter of arbitrary exercise of power by the authorities is great. These are important matters that should be kept in view.

As soon as you levy a particular indirect tax like sales tax, the impression is that businessmen are out to evade. It is assumed that businessmen are so clever to shift the burden imposed upon him to the consumer. No doubt it happens in some cases and not in all cases. Therefore Government must see that incidence of the shiftability, how it affects consumer and whether it will bring about some change in the consumption level. When it affects the consumption level, naturally there will be repercussions on the production level, which will in turn affect the employment level. That will in turn affect the income level. So it has got a vicious circle, I mean the effect of an indirect tax.

Indirect tax has so much economic implications. Because of this incidence of shiftability, Government must give serious consideration to this Government must have a clear picture as to how an indirect tax brings about upon the economy a change in the economic and commercial level. No doubt Government gets its revenue. We must study its effect in other spheres.

There is a complaint that tax evasion is common. What happens is this. Take the case of a person who has got touch with business in a free and competitive market. Take the sale of consumer-goods in day-to-day life. What happens There is competition in the market. Because of competition, the businessman wants to sell as much as possible and whenever price is increased, he sees that his customer does not go to some other place. Therefore he tries to maintain the price level or sees that his price does not go beyond the price that is prevalent generally

in the Market. A successful businessman gets profit by having not only a gap between selling price and buying price but also retaining some amount (I would say substantial amount) from tax collection. His resourcefulness is there.

The incidence of tax an indirect tax has to be studied. There is also the common assumption, general assumption that every businessman is likely to evade tax. That general assumption is not correct. When that is said of businessmen in general, can we not also point out the harassment to which businessmen are put to by sales tax authorities? The incidence of harassment is day by day increasing and there is a general discontentment, abhorrence and resentment among businessman against official harassment. This kind of discontentment should not be there.

There should not be general assumption that businessmen would evade tax always and so there should be searching of accounts, etc. These searches have their effects on the character of business, particularly in the case of small businessmen. Let us see its implications on a nascent economy like ours when we are now only developing. What are its implications on commerce. Hon. Minister for Revenue is a successful businessman and he knows the incidence of indirect taxation and also fluctuations taking place in the market.

I will illustrate. Take Vaniyambadi constituency which is full of tanners. I am personally connected with it. The fluctuation in the market has its implications not only within the country but outside. A small increase in price has its repercussions. One who is a "Kubera" today becomes a "Kuchela" tomorrow. He losess everything. He becomes frustrated. He has no money.

What happens if he close down his business concern and file insolvancy petition in Court? That is the position. He not only closes his business in Madras; but the tannery where hundreds of people are employed at Vaniyambadi is closed and some purchasing centres also where hundreds of people are employed resulting in unemployment. Thus thousands of people are rendered unemployed. Not only this businessman, but his family and other people are also affected. Therefore, my humble request to the Hon. Minister is that in such cases at least

utmost leniency should be shown, utmost understanding should be shown. Those who have been broken down and rendered helpless, who have been affected by fluctuations should be helped.

When this Tax was brought in, our revered Rajaji said it is Kama Dhenu. Of course, it is a Kama Dhenu. But you must not milk it when it is pregnant. Because when a pregnant cow is sought to be milked that cow does not give milk. Therefore, you must allow the cow to have a very safe delivery and then only you can milk it. Many businesses are in the formative stage and at that stage you just try to milk them, you cannot get milk. Therefore, official harassment should be kept in view, the economic development of the country and the commercial development should be kept in view and proper steps be taken to put things in right perspective. Thank you very much.

**மணலி திரு. சி. கந்தசாமி:** துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொண்டால் அது கிட்டத்தட்ட வெகுஜன வரி என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு நான்கு கோடி மக்களும் ஏதாவது ஒரு தொகையைச் செலுத்துகிறார்கள். இந்த விற்பனை வரி அமைப்பை எடுத்துக்கொண்டால் விற்பனை வரியை நீங்கள் வியாபாரிகளிடமிருந்து வசூல் பண்ணுகிறீர்கள், வியாபாரிகள் மக்களிடமிருந்து வசூல் பண்ணுகிறார்கள். ஆகவே இந்த இயந்திரம் பல்வேறு ஊழல்களுக்கு இயல்பாகவே இடம் கொடுக்கக்கூடிய விதத்தில் இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஜனங்களிடமிருந்து வசூல் செய்வதில் வியாபாரிகளுக்குப் பல வசதிகள் இருக்கின்றன. வியாபாரிகளில் பலர் கொள்முதலுக்கு, விற்றுமுதலுக்கு வரவு வைக்க மாட்டார்கள். இப்படிப் பல்வேறு விஷயங்களில் வரி ஏய்ப்பு ஏற்படுகிறது என்ற அடிப்படையில்தான் நாங்கள் எப்பொழுதுமே ஒருமுனை விற்பனை வரியாக ஆக்கினால் அதிக ஆதாயம் கிடைக்கக்கூடும். என்று சொல்கிறோம். ஏமாற்றுவதைக் குறைப்பதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படும். ஜனங்கள் வரி செலுத்துவதில் தவறில்லை.

ஆனால் வியாபாரிகள் பல்வேறு முனைகளில் ஏமாற்றுவதை மறுக்க முடியாது. வியாபாரிகளைப்பற்றி நான் குறைவாகக் கூறுவதாக எண்ண வேண்டாம். நாணயமான வியாபாரிகள் யாராவது இருந்தால் நான் அவர்களுக்குத் தலை வணங்குகிறேன். ஆனால் இன்றைக்குச் சமுதாயத்தில் பல வியாபாரிகள் நாணயமாக வியாபாரம் செய்ய முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே ஒருமுனை வரி என்றால் ஏமாற்றுவதற்கு இடமில்லை. மக்களும் திருப்தியாக சர்க்காருக்குக் கொடுப்பது நம்முடைய நன்மைக்குத்தான் என்ற உணர்வோடு கொடுப்பார்கள், எந்தவிதமான தில்லுமுல்லுகளுக்கும் இடமிருக்காது. ஆகவே ஒருமுனை விற்பனை வரியைப் பற்றி நிச்சயம் கவனிக்க வேண்டும். அதனால் வருமானமும் குறையாது.

ஏமாற்றப்படாத அளவில் சுத்தமாக வசூல் செய்ய வேண்டும் என்றால் அது ஒருமுனை விற்பனை வரிதான் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவாப்ரேட்டிவ் செக்டாரை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் விற்பனை வரியைக் கொடுத்தேயாக வேண்டும். 10 ரூபாய்க்குச் சாமான் வாங்கினால் அவர்கள் கொடுத்தேயாக வேண்டும், ஏமாற்ற முடியாது. ஆனால் 10 ரூபாய்க்கு விற்கும் ஒரு வியாபாரி ஏமாற்றிவிட முடியும். கோவாப்ரேட்டிவ் செக்டாருக்கும், தனி வியாபாரிகளுக்கும் தாரதம்மியம் இருக்கிறது. தனி வியாபாரிகள் கோவாப்ரேட்டிவ் செக்டாரோடு போட்டிபோடும் நிலை இருக்கிறது. இதனால் கோவாப்பரேட்டிவ் செக்டார் பாதிக்கப்படுகிறது. ஏதோ கூட்டுறவு முறையில் நடக்கும் இடங்களில் சலுகை அளிக்கப்படுவதில்லை. எனவே அவைகளுக்குப் பாதுகாப்பு தருவது நல்லதாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. செ. கந்தப்பன்—தலைமை

அடுத்தபடியாக, இதிலே சில பண்டங்களுக்கு வரி விதிப்பதில் சாராயத்திற்கும் இருக்கிறது. சாராயத்திற்கு 6 சதவீதம் போட்டிருக்கிறீர்கள். இதை ஜாஸ்தி போட்டால் என்ன, குடியாவது குறையுமே. அப்படிப் போட்டால் வருமானமும் ஜாஸ்தி வரும் 6 சதவீதம் ஒருமுனையில் போட்டிருக்கிறது. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். சாராயம் குடிப்பதால் லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு உடல்நலம் பாதிக்கப்படுகிறது. திருட்டுத்தனமாகக் குடித்துக்கொண்டிருந்தவர்களெல்லாம் இப்பொழுது பகிரங்கமாகக் குடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டதால் டிமாண்ட் ஜாஸ்தி ஆகிவிட்டது, சாராயம் விற்பதற்கு இல்லை என்று ஒவ்வொரு கடைக்காரரும் புகார் சொல்கின்ற அளவில் இருக்கிறது. கிராக்கி அதிகமாக இருப்பதால் விற்பனை அதிகமாகும் என்று வியாபாரிகள் சொல்கிறார்கள். எனவே இதில் வரியை இன்னும் தூக்கிப்போட்டால் தேவலாம். இதற்கெல்லாம் வரியை அதிகப்படுத்தி சாதாரண சாமான்களுக்கு ஒருமுனை விற்பனை வரியாகச் செய்தால் ஊழல் குறையும், நியாயமான வியாபாரிகளுக்கும் திருப்தி ஏற்படும். நியாயமான வியாபாரிகளுக்குச் சர்க்கார் இடம் கொடுக்கிறது என்ற திருப்தியேற்படும். இந்த அடிப்படையில் நாம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : Hon. Mr. Chairman, I wish to offer a few remarks in support of the cut motion moved on behalf of my party.

I wish to refer to four important points. Firstly, Government must realise that this is a major source of revenue. Proper methods should be adopted to have optimum level of tax. I have been saying this often but nothing has been done. Optimum level of tax should be fixed which will yield maximum results with the minimum torture to the customers as well as merchants. Such a method should be evolved. In other words, the total revenue that we get

could be increased if optimum level of tax is fixed. By reducing the tax on individual goods, we can increase the turn-over and we can reduce the paying-resistence and thereby we can increase the quantum of money that will become available to the Govern--ment.

The present method is ultimately going to result in serious inflationary trend. I wish to give an example. Multi-point sales tax is levied. That according to my calculation is about 14 per cent of tax is collected on every goods that comes out of the manufacture. And $7\frac{1}{2}$ per cent is collected before production. At three stages at $2\frac{1}{2}$ per cent tax is collected and the yield of sales tax before production of the material is $7\frac{1}{2}$ per cent. After production it will yield a tax of 14 per cent and the total taxation will be to the tune of 21 per cent; in other words, the tune of 21 per cent increase enhances the price of the goods. Again the total increase will be inflation of article A plus article B, that is a combined inflation. My point which I would earnestly request the Hon. Minister to consider is how far we can limit the inflationary trend that the sales tax will inflict on goods. I know he has constituted a Committee and I am also a member of that Committee. There was may give suggestions. This can be passed on there and a decision taken. That is point one.

he second point which I would like to refer to is with regard to prohibition, about which the hon. Member, Thiru Manali Kandaswami has also referred. Sir, the scrapping of prohibition would give a large quantum of revenue and the ex-minister, Thirumathi Jothi Vencatachellum also knows about it. Because prohibition was introduced the sales tax was introduced. On that account, nobody can argue that since prohibition has been scrapped sales tax should be removed. I know the difficulties of the Government in that regard, and whether we belong to the Opposition or the Ruling Party we have to speak with one voice. But whether tax concession cannot be given because of the removal of prohibition and whether the Government cannot think in terms of reduction in tax with regard to certain basic utility products like foodstuffs The Government can consider whether they can reduce the tax or practically remove it. The hon. Member, Thiru K. M. Subramaniam also wanted that the food articles 'Azhugum Porul' like Iddli should be exempted from the sales tax. So, I request the Government to consider this aspect of the matter.

Sir, recently the Central Budget has been presented and they have taxed kerosene. Even the leader of the D.M.K. Party in the Parliament has mentioned it in the Parliament that it is not correct to tax it and I fully share his views on the subject. According to me it is a utility product and not a food product. It is an essential consumer's item which the poor people use. So, I want to know whether it is not possible for the Centre and the State to co-ordinate their action and do something to reduce or remove the tax on foodstuffs.

Then I come to the harassment of assessees by Sales Tax officials, to which my distinguished friend, Thiru Latheef also has referred. He mentioned Vaniyambadi, his constituency, in that regard. I also represent Thiru Latheef in the Assembly in the sense that all the products manufactured at Vaniyambadi are coming to Periamet as finished products for sale. My hon. Friend, Thiru Latheef also knows that harassment of all types take place....

(Thiru K. M. Subramaniam : Sr? May I know when Thiru Latheef has become his fried?)

MR CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : I am afraid the hon. Member is not in his seat.

THIRU K.M. SUBRAMANIAM : Sir, I am sorry.

DR. H. V. HANDE : Thiru Latheef is always my friend. The Hon. inister is also my friend.

A number of persons have given complaints to me. I had also drawn attention to it last year and even before last year . . .

(Mr. Chairman sounded the gong).

Sir, I will finish my speech soon.

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : The hon. Member is dilating . . .

DR. H. V. HANDE : Certainly I am dilating on this point because it is a very important matter affecting my constituency. But I am not digressing.

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : The hon. Member has got to observe the constraint of time . . .

Dr. H. V. HANDE : Sir, I am the only person who is speaking on behalf of my party. I do not want any indulgence from the Chairman or for that matter from anybody. I fight for my rights.

Mr. CHAIRMAN (Thiru S. KANDAPPAN) : There is the time factor you have to take into account.

Dr. H. V. HANDE : I have almost come to the point . . .

Mr. CHAIRMAN (Thiru S. KANDAPPAN) : Why does the hon. Member get angry? I have sounded the gong only to warn him that he can take a few minutes more and finish his speech.

Dr. H. V. HANDE : I will take only one more minute.

I come to the next point. I want to know whether it is possible for the Government to examine the request of the persons dealing in hides and skins that they should be shown some concession with regard to dressed and undressed skins.

**மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்:** தலைவர் அவர்களே, பதப்படுத்தப்பட்ட தோலுக்கும் பதப்படுத்தப்படாத தோலுக்கும் போடப்பட்டிருக்கும் வரிகளைப் பற்றிச் சலுகை காட்ட முடியாதா என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது ஒருமுனை வரிதான் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பதப்படுத்தப்படாத நிலையில் வரி கட்டிவிட்டால் பதப்படுத்தப்பட்ட பிறகு வரி கிடையாது. வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் வரியே கிடையாது. மொத்தமாகச் சேர்த்துச் சொல்வதானால் அவர்கள் யாருமே வரி கட்டாமல் கோர்ட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Dr. H. V. HANDE : So I cannot talk on the subject.

Sir, earlier I was speaking about the harassment of the assessees. I want to know whether it is not possible to re-organise the entire department and whether it is not possible to fix the number of assessees per officer and try to finish the assessment quickly as is done in the Income-tax Department. Also whether it is not possible to appoint a high official to go into the matter ?

Then I come to another important matter. I want to know whether it is not possible for the Government to provide more comforts or facilities for the assessees. I know that it iis a financial commitment to the Government but I feel that the assessees should be helped to the maximum extent.

1972 மார்ச் 24]

**திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் :** ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' சார். தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது தோல் வியாபாரிகள் அனைவரும் வரி கட்டாமல் கோர்ட்டுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அப்படி அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்றது போடப்பட்ட விற்பனை வரியை எதிர்த்துச் சென்றிருக்கிறார்களா அல்லது விற்பனை வரி வசூலிக்கக்கூடிய ஆபீசர்கள் அவர்களுடைய பதனிட்ட, பதனிடப்படாத தோல்களையும், வேய்யிங் மெஷின்களையும் எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்ட காரணத்தால் கோர்ட்டுக்குச் சென்றிருக்கிறார்களா?

**மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்:** மெஷின்களை எடுத்துச் சென்றதற்காக கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை.

They have questioned the right of the Government in taxing hides and skins before they are tanned. When it is exported, it is completely exempted. They are frequently going to the court.

ஒவ்வொன்றிலும் அரசாங்கம் வெற்றி பெற்றவுடன் தலைமைச் செயலகத்திற்கு வருகிறார்கள். சமரசத்திற்கு ஒத்துக்கொண்டு செல்லுகிறார்கள். உடனே அடுத்த பாயிண்டுக்கு, நீதிமன்றம் போகிறார்கள். ஸ்டே பெறுகிறார்கள். இரண்டு ஆண்டு காலமாக நாம ஒவ்வொரு பாயிண்டிலும் வெற்றிபெற்று வருகிறோம். அவர்கள் மறுபடியும் மறுபடியும் கோர்ட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். பணத்தைக் கட்டுங்கள் என்று சொன்னால், பழைய பாக்கியைத் தவணையில் கட்டுகிறோம் என்று சொல்லி ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் உடனே நேராக வீட்டுக்குக்கூடப் போகாமல் நீதிமன்றத்திற்குப் போய் வழக்கு போடுகிறார்கள்.

Thiru M. A. LATHEEF : Sir, I fully agree with the Hon. Minister. In most of the cases the assessees preferred appeals with regard to levy of Inter-State Sales Tax and also the quantum and nature of assessment. It is not as if they do not want to pay the tax. My submission to the Hon. Minister is that when foreign trade is involved—a great amount of risk is involved—some leniency must be shown. I do not plead that it should be exempted. That is all.

The Hon. Thiru P. U. SHANMUGAM : Once it is exported it is completely exempted from tax. We do not tax it at all. So there is no problem.

Mr. CHAIRMAN (Thiru S. KANDAPPAN) : Before I call the next hon. Member to speak, I have to inform the House that the hon. Member, Dr. Hande has asked me to allot five minutes for

him to speak. I have given him 12 minutes. We are not at the mercy of any Member or Minister or Chair but we have to function according to the basic rules. That is the only point.

Thiru Narasimhan will now speak.

**திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்:** தலைவர் அவர்களே, இந்த பொது விற்பனை வரி மானியத்தின மீது எனது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

பொது விற்பனை வரியின் மூலம் அரசுக்கு 105 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அதில் கலால் விற்பனை வரியினால் 35 கோடி கிடைப்பது போக மிச்சம் 70 கோடி ரூபாய்தான் இதிலிருந்து வருகிறது என்பது பொருள். 1966–67-ல் $2\frac{1}{2}$ சதவீதம் என்றிருந்தபோதிலும் இந்த விற்பனை வரியின் மூலம் ரூ. 50 கோடி கிடைத்தது. இன்றையதினம் $3\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் என்று சொல்லும்போது 70 கோடி கிடைக்கிறது பர்சன்டேஜ் உயர்ந்திருக்கிறது, அதற்கேற்றாற்போலதான் வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறதே தவிர வரி ஏய்ப்புகளைக் கண்டுபிடித்துவிட்டோம், வரி ஏயபபுகளைத் தடுததுவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதிலும் வியாபாரிகளை மிகவும் தரககுறைவாக சிலா கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த அரசியல்வாதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் வியாபாரிகள் என்றால் திருடன் என்று சிலபேர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வியாபாரிகளில ஒருசிலர் தவறு செய்திருக்கலாம். ஆனால் அதற்காக அவ்வளவு பேர்களும் தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய வருமானம் வந்துவிடுமா?

இவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் தருகிற வியாபாரிகளைப் பற்றி தவறாகச் சொல்லுகிறார்களே தவிர பலவேறு துறைகளில் பல பேர்கள் இன்று வரி ஏய்த்து வருகிறார்கள். நான் சொலவது சிலருக்கு வருத்தமாக இருக்கலாம. ஆனால் அதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன. இனறு எவவளவோ வழக்கறிஞாகள் இருக்கிறார்கள். நாள் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வாஙகக்கூடிய வழக்கறிஞாகள் இருக்கிறார்கள். அதுமாதிரி நாள் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் பெறககூடிய டாக்டர்கள இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு வழக்கறிஞர்கள் இன்று வருமான வரி கட்டுகிறார்கள்? எவ்வளவு டாக்டர்கள இன்று வருமான வரி கடடுகிறார்கள்? எவ்வளவு கட்டுகிறார்கள் அவர்கள்? அவர்கள் கணக்குகளை சரியாக வைத்துக்கொள்கிறார்களா? அவர்களை எல்லாம் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் வியாபாரிகளை திருடர்கள் போன்று கருதிக்கொண்டு பலா இன்று பேசி வருகிறார்கள். நான எல்லா அரசியல்வாதிகளையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், தயவுசெய்து இப்படிப்பட்டதொரு மனப்போக்கை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று. வியாபாரிகளை தயவுசெய்து இனிமேல் திருடாகள் என்று சொல்லாதீர்கள். தமிழ்நாட்டிற்கு, நம அரசுக்கு பெரும் வருமானத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் வியாபாரிகள். அப்படிப்பட்ட வியாபாரிகளை நாம கௌரவமாக நடத்த வேண்டும்.

1972 மார்ச் 24] [திரு ஏ. சி. நரசிம்மன்]

இன்றையதினம் விற்பனை வரி இலாகா அதிகாரிகள் திடீர் திடீ ரென்று இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்கிறார்கள். செய்யட்டும், வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதனால் எவ்வளவு வருமானம் கிடைக் கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அப்படிக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய வரு மானம் $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய்க்காக இவ்வளவு பெரியதொரு சமுதாயத்தை தொல்லைக்கு ஆட்படுத்த வேண்டுமா என்பதை தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

சில வியாபாரிகள் ஒருமுனை விற்பனை வரி வேண்டுமென்று சொல் கிறார்கள், சிலர் வேண்டாமென்று சொல்றார்களே என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் வியாபாரிகள், அரசாங்கம், அதிகாரிகள் கொண்ட ஒரு முக்கூட்டு மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டி எந்தமுறையில் இனிமேல் வரிவிதிப்புகள் இருக்கவேண்டும் என்று ஆலோசித்துப் பார்த்து இப்போதுள்ள சட்டத்தை மாற்றியமைத் திட வேண்டும். முக்கூட்டு மாநாடு ஒன்று நடத்தி அதன் முடிவு களின்பேரில் இங்கு சட்டமன்றத்தில் ஒரு வொயிட் பேப்பர் வைத்து புதிய ஒரு சட்டத்தை இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது எக்ஸெம்ஷன் லிமிட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 20,000 ரூபாய் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு 20,000 ரூபாய் என்று கொடுத்திருக்கக்கூடும். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் சென்ற ஆண்டு ரூ. 20,000 என்றால் இந்த ஆண்டில் எப்படி யாவது கணக்கில் கூட்டிப் பார்த்து 25,000 ரூபாய் என்று போட்டு விட்டு வரி விதிப்பதில்தான் கண்ணும்கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். இன்கம் டாக்ஸில் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் ஒருவருக்கு 10,000 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றால் அதில் எக்ஸெம்ஷன் லிமிட் ரூ. 5,000 என்றால் அந்த முதல் 5,000 ரூபாய்க்கு வரி கிடையாது. அடுத்த 5,000 ரூபாய்க்குத்தான் வரி போடப்படுகிறது.

அதுபோல் டேர்ன் ஓவர் 30,000 ரூபாய் என்றிருந்தால் 25,000 ரூபாய் டேர்ன் ஓவருக்கு எக்ஸெம்ஷன் கொடுத்துவிட்டு மீதியுள்ள 5,000 ரூபாய்க்குத்தான் வரி போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கம்பவுண்டிங் இப்போது ஒரு லட்சம் என்றிருப்பதை 2 லட்சமாக உயர்த்த வேண்டும். அப்படி உயர்த்தினால் வியாபாரிகளுக்கு தொல்லையில்லாமல் அவர்கள் வரி கட்டமுடியும். உங்களுக்கும் பலபேர்கள் கணக்கு ளை சரியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்க்கும் பிரச்னையும் குறையும். ஆகவே இந்தத் தொகையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், அப்பீல் என்று வரும்போது ட்ரிப்யூனலுக்குப் போகிறார் கள். அங்குகூட அதிகாரிகள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் கீழே இருந்து வருவதை கொஞ்சம் குறைத்துப் போடுகிறார்கள். இல்லையென்றால் வருமானம் குறைந்துவிடுமே என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ட்ரிப்யூனலில் ஒரு வியாபாரியும் இருக்க வேண்டும். ஒரு நீதிபதி, ஒரு அதிகாரி, ஒரு வியாபாரி என்றிருக்க வேண்டும்.

**மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்:** ட்ரிப்யூனலில் இப்போது நீதி பதிதான் இருக்கிறார்.

**திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்:** நான் கேட்டுக்கொள்வது மூவர் கொண்டதொரு ட்ரிபியூனல் அமைய வேண்டும். அதில் ஒரு வியாபாரியும் இருந்தால் வியாபாரிகளுக்கு வேண்டிய நீதி கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

பின்னர் 13 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதம் என்று போடுவதால் என்ன நடக்கிறது என்றால் இங்குள்ளவர்கள் கூட ஆந்திராவிற்குச் சென்று லாரிகளையும் பஸ்களையும் வாங்குவதில் ஈடுபடுகிறார்கள். காரணம் அங்கு வரிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. அங்கு 12 சதவிகிதம் என்றிருக்கிறது. எனவே அங்கிருந்து வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வரி வருமானம் குறைகிறது. ஆகவே 12 சதவிகிதத்துக்கு மேல் போகாது பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். என்னுடைய கோரிக்கைகளையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து அனுதாபத்தோடும் பரிதாபத்தோடும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பந்தய வரி பற்றி அருமை நண்பர் ராஜா அவர்கள் நன்கு பேசினார்கள். கடன் கொடுப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். யாருக்கு குதிரைகள் வாங்க கடன் கொடுக்கிறார்கள்? தங்களுக்கு யார் வாக்குகள் அளிப்பார்களோ அவர்களுக்குத்தான் கடன் கொடுத்து ஸ்டூவேர்ட்ஸாக ஆவதற்குக் கடன் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர கடன் கேட்பவர்கள் அத்தனைபேர்களுக்கும கடன் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே அங்கு நடக்கும் பல ஹம்பக்ஸ் காரணமாக குதிரைப் பந்தைய சங்கத்தை அரசே ஏற்று நடத்தினால் இரண்டு கோடி ரூபாய் அல்ல மேற்கொண்டும் அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கும் அரசுக்கு. மூன்று கோடி ரூபாய்க்குக் குறையாமல் வருமானம் கிடைக்கும். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனித்து அதை நாட்டுடமை ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள் கிறேன். வணக்கம்.

**மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்:** தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி மானியக் கோரிக்கையின்மீது உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்து பதில் அளிக்கிறேன். எந்தக் கருத்தும் விடுபடாது என்று நினைக்கிறேன். எனெனில் குறைவான உறுப்பினர்கள்தான் கருத்துக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் குறை இல்லை என்று மட்டும் தெரிகிறது.

குறை இல்லாத ஒரு இலாகா, ஆனால் நிறைய சம்பாதித்திருக்கிற ஒரு இலாகா இந்த விற்பனை வரி இலாகா. துவக்கத்தில் இந்த இலாகாவில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்களுக்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு, இந்த இலாகாவில் பணியாற்றி அகால மரணமடைந்த திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் நான் அரசாங்கத்தின் சார்பில் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1972 மார்ச் 24] [திரு ப. உ. சண்முகம்]

பொதுவாக, பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வியாபாரிகள் மீது அதிகமாகக் கொடுமை செய்யக்கூடாது, ஹாரஸ்மெண்ட் கூடாது என்று வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். அதேபோல் எங்கும் நடப்பதாக இல்லை. சிற்சில இடங்களில் தவறுகள் நடக்கலாம். ஒரு பெரிய இலாகா, 100 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் ஒரு இலாகாவில் ஆங்காங்கு சில தவறுகள் நடக்கக்கூடும். அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து நிச்சயம் அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு என்ன வழி என்று யோசிக்க லாம். நண்பர் நரசிம்மன் அவர்கள் பேசும்போது முக்கூட்டு மாநாடு நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போதே அட்வைஸரி கமிட்டி வைத்திருக்கிறோம். அதிகாரிகள், அரசாங்கம், வியாபாரிகள் இவர் களைச் சேர்த்துத்தான் அட்வைஸரிக் கமிட்டி வைத்திருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டி ஆண்டுக்கு மூன்று அல்லது நான்கு முறை கூடுகிறது.

சட்டச் சிக்கலைப் பற்றி யோசிக்கிறோம். ஆலோசித்துப் பார்க்கிறோம். அந்தக் குழு செய்கிற சில சிபார்சுகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக் கிறது.

நல்ல பெயர் வாங்கிக்கொண்டு இந்த இலாகா பணியாற்றுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்வேன். நண்பர் நரசிம்மன் அவர்கள் வருத்தப்பட்டார் கள், வியாபாரிகளைத் திருடர்கள் என்று எல்லோரும் நினைக்கிறார்கள் என்று. யாருமே அப்படி நினைக்கவில்லை. அரசாங்கமும் நினைக்கவில்லை, அதிகாரிகளும் நினைக்கவில்லை. ஏன் அப்படி நினைத்துக்கொண்டு பேசுகிறீர் கள்? வியாபாரிகள் நல்லவர்கள். அவர்களாகப் பார்த்துத் தான் அரசாங்கத் திற்கு 100 கோடி ரூபாய் வசூலித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யாரோ சில வியாபாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள். எல்லா வியாபாரிகளையும் அரசாங்கம் குற்றம் காணாது. சில வியாபாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று நண்பர் லத்தீப் அவர்கள்கூட ஒப்புக்கொண்டார்கள். சில வியாபாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் ஒரு வாதத்தைச் சொன்னார்கள். இந்த தோல் பொருள்களின் மீது வரி போடுவதன் காரணமாக விலைகள் உயர்ந்து, அதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு, வாணிபம் பாதிக்கப்பட்டு, இப்படி நாட்டின் பொருளாதாரமே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

இந்த விற்பனை வரி இலாகாவிலே கொடுத்திருக்கும் புள்ளிவிவ ரத்தை பார்க்கிறபோது எவ்வளவு வருமானம் வந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்களேதவிர எந்த அளவுக்கு வாணிபம் பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லவில்லைஎன்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த இலாகாவின் மொத்த வருமானத்தைப் பார்க்கிறபோது எந்த அளவுக்கு வாணிபம் பெருகி யிருக்கிறது என்பது நிச்சயமாகத் தெரியும். வாணிபம் பெருகியதால் தான் அதிக வருமானம் வந்திருக்கிறது. வரி உயர்த்தியதால் வருமானம் அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொல்வது தவறான கருத்தாகும். வரி உயர்ந்தது என்று சொன்னால், சென்ற ஆண்டுதான் உயர்த்தினோம், 3% லிருந்து 3½% ஆக சென்ற ஆண்டுதான் உயர்த்தினோம்.

Thiru M. A. LATHEEF : The amount of tax that is given in the official statement does not necessarily indicate increase in trade level. Squeezability of the tax is there and with elasticity and squeezability, tax level gets changed. Therefore along with the official statement, a statement pertaining to trade development may also be useful not only to legislators but also to commercial and economic field.

**மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் :** தலைவரவர்களே, நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி, வியாபார வளர்ச்சி, இவைகளால் நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கிற வளர்ச்சிகளை இந்த வணிக வரி இலாகாவின் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமானால், இருக்கிற ஒரே வழி வரியின் மூலமாக கிடைத்து இருக்கும் வருமானத்தை வைத்துத்தான். 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இந்த ஆதாரத்திற்கு வருமானம் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் ஏறத்தாழ 103 கோடி வந்திருக்கிறது—இந்த ஆண்டு 106 கோடி வரும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் கணக்கு எடுத்து இருக்கிறோம்—நிச்சயமாக 106 கோடி வசூல் செய்யப்படும் என்று கருதுகிறோம். சென்ற ஆண்டு 96 கோடி, இந்த ஆண்டு 106 கோடி என்றால் 10 கோடி அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொன்னால்—வியாபாரம் பெருகியதால் இது வளர்ந்திருக்கிறதே தவிர, வாணிபம் பெருகியதால் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர வியாபாரிகளை கசக்கிப் பிழிந்ததால் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. எங்கேயாவது இந்த இலாகாவினர் வியாபாரிகளை கசக்கிப் பிழிந்தார்கள் என்று சொன்னால், தவறு நடந்திருந்தால், அதைச் சுட்டிக்காட்டலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக நாட்டில் வரி அதிகமாகப் போட்டுவிட்டார்கள் என்று பேசுகிறார்கள். வரி அதிகமாகப் போட்டிருப்பது என்று சொல்லத்து விற்பனை வரியை 3 % லிருந்து $3\frac{1}{2}$ உயர்த்திருக்கிறோம் சர்சார்ஜ் 5 %, அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் 5 %, அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் ரூ. 10 இலட்சத்திற்கு மேல் விற்று முதல் உள்ள வணிகர்கள் மீது 5 %, (இது மோட்டார் ஸ்பிரிட் போன்றவற்றின் மீது) போடப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தமாக அரசாங்கம் போட்ட புது வரியின் மூலமாக கிடைத்து இருக்கும் வருமானம் ரூ. $6\frac{1}{2}$ கோடியாகும்.

**திரு கே. டி. கே. தங்கமணி :** இந்த 5 %. சர்சார்ஜ் போட்டதால் எவ்வளவு வருவாய் வந்திருக்கிறது? அதில் எவ்வளவு நகர முன்னேற்றத்திற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டது?

**மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் :** இந்த இலாகாவின் மொத்த வருமானத்தையே நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குத்தான் செலவு செய்துகொண்டுவருகிறோம்.

**திரு கே. டி கே. தங்கமணி :** சென்ற ஆண்டு இந்த 5 % சர்சார்ஜ் சென்னை, மற்ற பெரிய நகரங்களுக்குப் போடப்பட்டபோது அந்த சர்சார்ஜிலிருந்து வரும் வருமானம் அந்த நகரத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதனால் அந்த $6\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாயில் எந்த அளவுக்கு செலவு செய்யப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1972 மார்ச் 24]

**மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் :** அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு கிடைத்து இருக்கும் வருமானம் ரூ. 205·66 லட்சமாகும். சர்சார்ஜ் ஆன சேல்ஸ் டாக்ஸ் (மோட்டார் ஸ்பிரிட் மூலமாக கிடைத்தது ரூ 122·97 லட்சமாகும். மடிராயிண்ட் டாக்ஸ் 3 /.லிருந்து 3½./ மூலமாக கிடைக்கும் வருமானம் ரூ. 271·38 லட்சமாகும். அடிஷனல் சர்சார்ஜ் ஆன் என்டர்டைன்மெண்ட், பெட்டிங் டாக்ஸ். இப்போது புதிதாக போடப்பட்டிருக்கும் பங்களா தேஷ் நிதிக்காக போடப்பட்டிருப்பது, மூலம் கிடைப்பது ரூ. 48·6 லட்சமாகும். மொத்தமாகச் சேர்த்து ரூ. 6½ கோடிக்கும் அதிகமாக வருமானம் வருகிறது. வரி அதிகமாகப் போட்டு விட்டதால வருமானம் பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல, வரி உயர்த்தியதால் தான் வருமானம் அதிகமாக வந்திருக்கிறது என்று திரு. நரசிம்மன் அவர்கள் சொன்னார்கள். பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு மறைக்கப்பட்ட கணக்குகளை கண்டுபிடித்து அவர்கள் மீது வரி போட்டு இருக்கிறோம்.

பொதுவாக உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் இந்த அரசாங்கம் ரொம்பவும் சலுகை காட்டிவருகிறது. பலதரப்பட்ட தொழிற் போராட்டங்களால் தொழில் பாதிக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்காக நன்மை செய்கிற நேரத்தில் நாட்டின் உற்பத்தி பாதிக்காத அளவுக்கு தொழிலாளர்களும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் அரசியல் தலைவர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். தனிப்பட்ட கட்சிக்காகச் சொல்லவில்லை. நாட்டின் முன்னேற்றத்தைக் கருதிச் சொல்கிறேன். நீங்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால், நாட்டில் ஏற்பட்ட தொழிற் போராட்டங்கள் காரணமாக நமக்குவரும் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது போராட்டங்கள் ஏற்படக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை இப்படிப் போராட்டங்கள் ஏற்படுவதால் நமக்கு வரும் வருமானம் விற்பனை வரி எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தை, கணக்கை எடுக்கச் சொன்னேன் அந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் படிக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் போராட்ட நேரங்களில் நாட்டின் உற்பத்தி எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, நாட்டின் விற்பனை வரி எப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பொருளாதாரம் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தொழிற்சங்கத்தலைவர்களும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெக்ஸ்டைல் ஸ்ட்ரைக் மூலம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் இழப்பு ரூ. 65 லட்சம். பனியன் பாக்டரியில் ஏற்பட்ட இழப்பு ரூ 7 லட்சம் சிம்சன் குரூப் வேலை நிறுத்தத்தால் ஏற்பட்ட இழப்பு ரூ 22·9 (23·00) லட்சம். கோ-ஸ்லோ பாலிசி இன் தி அசோக் லேலண்டு மூலமாக இழப்பு ரூ. 1½ லட்சம் ஸ்ட்ரைக் இன் தி சுகர் பாக்டரி ரூ. 2·14 லட்சம். நெய்வேலியில் இருக்கும் உரத் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டதால் அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு ரூ 6 லட்சமாகும். மொத்தம் ரூ. 1,20,000 லட்சம் அரசுக்கு இந்த வேலை நிறுத்தங்களினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. வரவேண்டிய வருமானம் அரசுக்கு வரவில்லை. இவ்வளவு பெரிய தொகை இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள்

மீ ு குறை சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட வேலை நிறுத்தத்தால் அரசுக்கு ஏற்பட்ட வருமான இழப்பை அங்கத்தினர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

**திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் :** மாண்புமிகு அமைச்சர் காட்டிய கணக்குப்படி இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அவர்கள் காட்டிய கணக்கு சரி. இதனால் வியாபாரிகளும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பெரும் வியாபாரிகள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுவது இல்லை. சிறிய வியாபாரிகள் தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சிறு வியாபாரிகளுக்கு இப்போது நீங்கள் விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பது ரூ. 25,000. இது மிகவும் குறைவு. காரணம் ரூ. 25,000 ஒரு ஆண்டு காலத்தில் செய்வது என்று சொன்னால் அது ரொம்பச் சாதாரணம். அதிலே ஒரு சிறு திருத்தம் கேட்கிறேன். தயவு செய்து ரூ. 25,000 என்று இருப்பதை ரூ. 30,000 என்று உயர்த்தித் தர வேண்டும். அவர்களுக்கு கணக்கு வைக்கத்தெரியாது. சிலர் ஒழுங்காக வைத்து இருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, இதை உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

**மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் :** இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட நேரத்தில் ரூ. 10,000 வரைதான் வரியில்லாமல் இருந்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சரான பிறகு ரூ. 15,000 வரை வரி இல்லை என்று அதை உயர்த்தினார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் வந்ததற்குப் பிறகு அதை ரூ. 25,000 என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே ரூ. 50,000 வரை காம்பௌண்ட் செய்யலாம் என்று இருந்ததை, ரூ. 75,000 என்று உயர்த்தப்பட்டது. இன்று அது ரூ. 1 லட்சம் என்ற அளவுக்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வரம்பை உயர்த்தியதன் மூலம் சிறு வியாபாரிகளுக்கு சலுகை அளித்ததன் மூலம், காம்பௌண்டிங் டாக்ஸ் அளவு உயர்த்தியதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இழப்பு ஏறக்குறைய ரூ. 40–45 லட்சமாகும். இவ்வளவு பெரிய தொகை இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரூ. 25,000, என்பதை ரூ. 30,000 என்று உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது அப்புறம் ரூ. 30,000லிருந்து ரூ. 35,000 ஆக்கவேண்டுமென்று சொல்வார்கள். இப்படி போய்க்கொண்டேயிருக்கும்.

**திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்:** பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ரூ. 15,000-க்கு உயர்த்தினார்கள். கலைஞர் அவர்கள் காலத்தில் ரூ. 30,0 0-க்கு உயர்த்தியதாக இருக்கட்டும். தயவுசெய்து ரூ. 30,000-க்கு உயர்த்திக் கொடுத்து சிறு தொழில்களுக்கு ஆக்கம் கொடுக்கவேண்டும். சிறு வியாபாரிகள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பல துறைகளிலும் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். என்னிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சரியானபடி கணக்கு வைப்பதில்லை. அதிகாரிகள் போய் தொல்லைகள் கொடுக்கிறார்கள். ஏதோ அவர்கள் ஏமாற்றுவதாகக் கருதுகிறார்கள். கூட ரூ. 5,000 சேர்க்கவேண்டும் என்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 24]

**மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்:** தலைவர் அவர்களே, திடீரென்று அறிவிப்பதற்கு இயலாது. வரிச் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்பதிலே தவறு இல்லை. அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய இழப்பு எவ்வளவு என்பது பற்றிக் கணக்கிடப்படவேண்டும். இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டிருக்கும் பொருளாதார நெருக்கடியில் அது சாத்தியம் அல்ல என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையில் நிறையச் சலுகைகள் அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் இந்த இலாகாவில் டாக்ஸ் கன்செஷனைப் பற்றி தெரிவித்தார்கள். உணவுப் பொருள்களுக்கெல்லாம் வரிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். ஏற்கனவே சில உணவுப் பொருள்களுக்கெல்லாம் வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எது எதற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அரிசி, நெல் இவைகளுக்கெல்லாம் வரி கிடையாது.

அதேபோல் சோளம், கம்பு இவைகளுக்கெல்லாம், மில்லெட்ஸ்-க்கு வரி கிடையாது. இப்பொழுது இருக்கிற வரி, கோதுமைக்கு மட்டும் ஒரு பெர்செண்ட் வரி இருக்கிறது. எண்ணெய், பருப்புக்கு வரி இல்லையா என்று கேட்டால் வரி இருக்கிறது. இந்த வரிகளையெல்லாம் நீக்க முடியுமா என்றால், இப்பொழுது நீக்குவதற்கு இல்லை. ஆனால், பொதுவாக 1967-க்குப் பிறகு, இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகள், ஏறக்குறைய 107 பொருள்களுக்கு வரிச் சலுகைகளும், வரி விலக்குகளும் அளித்திருக்கிறோம். நிறைய புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. தேங்காய்க்கு மட்டும் விலக்கு அளித்திருப்பதன் மூலம்......

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:** கள்ளுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது, எல்லா உணவுப் பொருள்களுக்கும் வரிவிலக்கு அளிப்பது பற்றி அரசாங்கம் ஏன் கஷ்டப்படவேண்டும் ?

**மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம்:** கள்ளுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கவில்லை. வரி போடவில்லை. அதில் சில கஷ்டங்கள், சில சிரமங்கள் இருக்கின்றன. சாராயம் எங்கே உற்பத்தியாகிறதோ அங்கே கணக்கு எடுத்து வரியைப் போடலாம், அதே போல மரத்திலிருந்து கள் இறக்கும்பொழுது, மரத்தைக் கணக்கு எடுத்து வரி போடவேண்டும். அதைப் பற்றி பிறகு யோசிக்கலாம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அம்மையார் சொல்வதை இந்த அரசாங்கம் தட்டுவதில்லை. பஸ் ஷீலிங் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னார், உடனே கொண்டுவந்தோம். இப்பொழுது கள்ளுக்கு வரிபோடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார், பார்ப்போம், அதையும் யோசிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிறைய வரிச் சலுகைகள் அளித்திருக்கிறோம். திரு லத்தீப்கூட சொன்னார்கள். வரி போடுவதால் பொருளின் விலைகள் கூடாதா என்று கேட்கப்பட்டது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திரு கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களும் தெரிவித்தார்கள். "ஹோட்டல்களுக்கு நீங்கள் வரி போடுவதால் விலைகளெல்லாம் அதிகரிக்கிறது" என்று சொன்னார்கள். இட்லி

விலையைக் குறைப்பதற்கு வரி போடக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். தேங்காய்க்கு இருந்த வரியை நீக்கியதனால், அதன் விலை குறைந்ததா என்றால் விலை குறையவில்லை. தேங்காயின் மீதுள்ள வரி நீக்கத்தால் அரசாங்கத்திற்கு ரூ. 25 லட்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டதே தவிர, அதனால் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டதா என்றால், நிச்சயம் இல்லை. அதே போலத் தான் ஹோட்டல்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்தால், பொருள்களின் விலை குறையுமா என்று கேட்டால், நிச்சயம் குறையாது. மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுமா என்றால், இல்லை. ஆகவே, வரி விலக்கு அளிப்பது என்பது இயலாத காரியம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விலை கூடிவிட்டது என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் புள்ளிவிவரம் கொடுத்தார்கள். ஏறக்குறைய 21% பொருள்களின் விலை கூடியிருப்பதாகக் கணக்குப் போட்டு சொன்னார்கள். எத்தனை மல்டி பாயிண்டு, எத்தனை முறை பெருக்கினாரோ தெரியாது. எத்தனையோமுறை பெருக்கிக் கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அத்தனை முறை எங்களுக்கு வரி வருவது இல்லை. அதிகமாக வந்தால் மூன்று பாயிண்ட்ஸ், மூன்று முனைகளில்தான் வரி வருகிறது. மல்டி பாயிண்டு என்ற பெயராலே அதிகமாக பெரும்பாலும் இரண்டு முனைகளில் தான் வரி வசூலிக்கிறோம். ஏதேனும் சில பொருள்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மூன்று பாயிண்டுகளில் வரி வருமே தவிர, 21 சதவிகிதம்....

**டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே:** ப்ரொடக்‌ஷன் ஆகும் பொழுது, ரா மெட்டீரியல் மூன்று தடவைகள், அதற்குப் பிறகுப்ரொடக்‌ஷன் பாயிண்டு வரும் பொழுது, மார்க்கெடிங்குக்கு வரும்பொழுது என்று சொன்னேன் .....

**மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்:** இதற்கு சட்டம் இருக்கிறது. ஒரு பொருள் இன்னொரு பொருளாக உரு மாறும்பொழுது, அது வேறு பொருளாகக் கருதப்படும். நாம் போட்டிருக்கிற சட்டத்தில் அம்மாதிரி விதிகள் இருக்கின்றன. வெவ்வேறு பொருள் ஆகும்பொழுது இன்னொரு வரி வரத்தான் செய்யும். அதைத் தவிர்க்க முடியாது.

தோல் பதனிடுவதுபற்றி, அதன் மீதுள்ள வரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாகிற தோலுக்கு வரி கிடையாது. விலக்கு அளித்திருக்கிறோம். வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இங்கு கொண்டு வந்து பதனிடும் தோலுக்கு வரி போடப்படுகிறது. வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகிற தோலுக்கு சி.எஸ்.டி. இல்லை. பதனிடப்பட்ட தோலுக்கு ஏதேனும் ஒரு முனையில் வரி உண்டு. இந்த வரி போடுவதற்கு பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி விவாதிக்க நான் விரும்பவில்லை, அந்த விஷயம் நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால்.

**திரு. எம். ஏ. லத்தீப்:** இதைக் கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொல்லி விடுவது நலம் என்று கருதுகிறேன். வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற தோலுக்கு வரி இல்லை என்பது உண்மை. 'தே ஹாவ் பீன்

எக்ஸெம்டெட்' அதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. வெளிநாடுகளில இந்தத் தோலுக்கு உரிய விலைகளை நிர்ணயிக்கும்பொழுது, திடீரென்று இன்சால்வெண்டாக மாறிவிடுகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து டாக்ஸ் அரரி யாஸ் கலெக்ஷன் செய்யும்பொழுது நொந்துபோய் இருக்கிறார்கள். அப் பொழுது போய் அவர்களை நெருக்கும்பொழுது வியாபாரத்தை அவர்கள் மூடிவிட்டு, உண்மையாகவே இன்சால்வெண்டு பெடிஷன் கொடுக்கும் நிலைமைக்கு நொந்துவிடுகிறார்கள். வியாபாரம் பாதிக்கப்பட்டு, தொழில் பாதிக்கப்பட்டு, தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பை இழக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த மாதிரி விஷயங்களெல்லாம் எல்லோருக்கும் இல்லை. டாக்ஸ் கலெக்ட் பண்ணவேண்டியதுதான். டாக்ஸ் கலெக்ட் பண்ணு மல் கவர்ன்மெண்டு நடத்த முடியாது. அதுமாதிரி வியாபாரிகளுக்குக் கொஞ்சம் சலுகை காட்டவேண்டும் என்றுதான் நான் வேண்டிக் கொண்டேன்.

**மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்:** பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற அம்மாதிரி வியாபாரிகளுக்கு தவணை கேட்டால், 20 தவணை 30 தவணை என்று கொடுக்கிறோம். 20 மாதங்கள் 30 மாதங்கள தவணை கொடுக்கிறோம். தவிர்க்க முடியாத காரணம் ஏற்பட்டு, ஒன்றுமே இல்லாத வியாபாரியாக இருந்தால், அப்படிச் சொல்வதில்லை. வியாபாரமே நொடித்துப் போய் நொந்துபோயிருக்கும் வியாபாரியாக இருந்தால் தவணை கொடுக்கிறோம். ஆனல், சொத்தை வேறு ஒருவர் பேரில் எழுதி வைத்துவிட்டு, அரசாங்கத்தை ஏமாற்றவேண்டும் என்று நினைக்கக்கூடிய வியாபாரியாக இருக்கக்கூடாது. உண்மையிலேயே நொந்துபோய் இருக்கக்கூடிய வியாபாரியாக இருந்தால், வரி தவணையைப் பற்றி அரசு சலுகை காட்டுகிறது. சட்டத்தில் அதற்கான விதி இருக்கிறது. அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் வரித் தவணை கேட்பதற்கு தாராளமாக இடம் இருக்கிறது. ஆனல், எல்லோரும் இதை வைத்துக்கொண்டு, அந்த முறையின்கீழ் தவணை கேட்கமுடியாது.

திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும்பொழுது உண்மையிலேயே விற்பனை வரியை மட்டும் எல்லோரும் ஒழுங்காக கட்டினல், வரி ஏய்ப்பு இல்லாமல் கட்டினல், வேறு வரியே இந்த அரசுக்குத் தேவையில்லை. ஆகவே, வரக்கூடிய அவ்வளவு வரியையும் வசூலிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். அதைத்தான் நானும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏறக்குறைய 200 கோடிக்குப் பக்கத்தில் வசூலிக்க வேண்டிய இலாகா விற்பனை வரி இலாகா. நிறைய ஏய்ப்புகள் இருக் கின்றன. அதைத் தடுக்கவேண்டும், அதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். சினிமா கட்டணத்தின் மேல் தமாஷா வரி போடப்பட்டி ருக்கிறது; இதில் எப்படி ஏய்ப்பைத் தடுப்பது என்று எத்தனையோ முறைகளில் யோசித்துப் பார்த்தோம். இப்பொழுது பல இடங்களில் ட்யூப்ளிகேட் சீல் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. தப்பான போலி டிக்கெட்களை விற்றுக்கொண்டு சென்னையிலே ஒரு கொட்டகை நடந்து கொண்டிருக்கிறது; அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற விதிமுறையைப் பொறுத்த வரையில், நீதிமன்றத்திற்கும், நமக்கும் என்ன காரணமோ, ஒத்துக்

கொள்ளவில்லை. அதன் காரணமாக சென்னையில் ஒரு சினிமா கொட்டகை தாங்களாகவே வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்துவிட்டது போல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த சினிமா கொட்டகையின் பெயர் மகாராஜா டாக்கீஸ் என்ற பெயரில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு வரி பாக்கி இருந்தது. வரி பாக்கி இருந்தபொழுது அவர்கள் வரி இல்லாமல் டிக்கெட் விற்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு, அதிகாரிகள் சோதனையிட்டு, அதன்பேரில் மூடப்படுவதற்குப் போடப்பட்ட என்டெர்டெயின்மெண்டு லைசென்சு உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டது. அவர்கள் நிறுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால், நிறுத்தாமல் கொட்டகை தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 100, 150 வழக்குகள் போட்டோம். கொட்டகை இன்னும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நீதி மன்றத்தில் அவர்கள் சொன்னார்கள், கொட்டகையை நிறுத்தக் கூடாது, அதிகாரிகள் பயமுறுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நீதி மன்றம் தலையிட்டு, ஒரே ஒரு ஷோ வசூலை அதிகாரிகள் வசூலித்துக்கொள்ள வேண்டும், இந்த பெட்டிஷன் முடிகின்ற வரையில் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். சென்னையில் ஒரு கொட்டகை, அரசாங்கம் இருக்கிற இடத்தில் என்டெர்டெயின்மெண்டு டாக்ஸ் சீல் இல்லாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. டி.வி.டி.ஓ. செல்கிறார்கள். ஒரு ஷோ கலெக்ஷன் மட்டும் வசூலித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். நாங்கள் மீண்டும் ரூ. 40,000 ரூ. 1½ லட்சமாகி விட்டது, அர்ரியர்ஸ் அதிகமாகிவிட்டது, பாக்கியை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டதற்கு இரண்டு ஷோ கலெக்ஷனை வசூல் செய்துகொள்ளலாம் என்று மறுபடியும் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. கொட்டகை நடப்பதை நிறுத்தவில்லை. நமக்கு வசூலிப்பதற்கு உரிமையும் கொடுக்கவில்லை. அவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கிற வீட்டை ஜப்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. ஜப்தி செய்வதற்குக்கூட இப்பொழுது வழி இல்லாமல் போய்விட்டது, பல சிக்கல்களின் காரணமாக.

Dr. H. V. HANDE: Can we not bring in legislation to plug these loopholes so that the Government can be protected?

**மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்:** அதைத்தான் நான் சொல்ல வருகிறேன். இதை சினிமாடோகிராப் ஆக்டின்கீழ் கொண்டு வருவதா, அல்லது எண்டர்டெயின்மெண்டு டாக்ஸ் ஆக்டின்கீழ் கொண்டுவருவதா என்பதுதான் பிரச்சினை. சினிமாடோகிராப் ஆக்டின்கீழ் தான் லைசென்ஸை ரத்து செய்ய முடியும் என்பது உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். எந்த அதிகாரி உரிமம் கொடுக்கிறாரோ அந்த அதிகாரியினிடத்தில் தான் அதை ரத்துச் செய்யும் அதிகாரமும் இருக்கிறது. எண்டெர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ் கமர்சியல் டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டின் கீழ்தான் சினிமாடோகிராப் ஆக்டின் கீழ் தான் லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். சென்னையைப் பொறுத்த மட்டில் போலீஸ் கமிஷனரும், மாவட்டங்களைப் பொறுத்த மட்டில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். போலீஸ் கமிஷனருக்கும், எண்டெர்டெயின்மெண்டு டாக்ஸுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்கிறவர்களும் உண்டு.

1972 மார்ச் 24] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ஆனால், அரசாங்கம் இதற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துநிறை வேற்றுவதாக இருக்கிறது. அதை இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் கூட....

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: When there is some arrears of tax, under section (3) of the Act, the licensing authority can stop renewal,

என்று இருப்பதால் அதைச் சரியாக 'எக்சர்சைஸ்' பண்ணவேண்டும். ரென்யூவலுக்குப் போகும்போது 'என்டர்டெய்ன்மெண்ட் டாக்ஸ்' அதிகாரிகள் விழிப்புடன் இருந்து, கட்டவில்லை என்றால் லைசென்ஸ் கொடுக்காமல் போகலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இப்போதுள்ள சட்ட விதிகளை வைத்துக் கொண்டு எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. நானும் 6, 7 மாதமாக பார்த்துப் பார்த்து எதையும் செய்ய முடியவில்லை. இப்போதுள்ள சட்ட விதிகளின்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அது என்டர்டெய்ன்மெண்ட் டாக்ஸ் விதிகளின்படி நடவடிக்கை எடுக்கமுடியுமே தவிர, என்டர்டெய்ன்மெண்ட் டாக்ஸ் பாக்கிக்காக வேறு ஒரு சட்டத்தில் வரி பாக்கிக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது இயலாத காரியம். இந்த இரண்டையும் சேர்த்து ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டு வருகிறது. விரைவில் சட்டம் கொண்டுவரும். நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் இப்படி வரி ஏய்ப்புகள் நாட்டில் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அதற்கு அங்கத்தினர்களும் பொது மக்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: வரி ஏய்ப்புக்கு முக்கிய காரணமே தாங்க முடியாமல் வரி போடப்பட்டதுதான். நியாயமாக வரி போட்டால் சுலபமாகக் கொடுத்து விடுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: வரி போட்டதற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள். நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். 6 கோடி ரூபாய்....

திரு. திருப்பூர் எ. எம். மொய்தீன்: இவ்வளவு துணிகரமாக, ராஜ தந்திரத்துடன் சர்க்காரை ஏமாற்றி வருகிறவர், அந்தத் தியேட்டர் சொந்தக்காரர் யார் என்று இந்த பேரவைக்கு அறிவிக்கலாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் தேவையில்லாத ஒன்று. சென்னையில் உள்ள ஒரு சினிமாக் கொட்டகைக்காரர் என்று தெரிந்து கொண்டால் போதும். நடத்துகிறவர் வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு நடத்துகிறார். சினிமாக் கொட்டகைக்குச் சொந்தக்காரர் கூட அல்ல. மகாராஜா தியேட்டர். நான் அதைச் சொன்னால் வேறு பல ரகசியங் களும் வந்து அதைப் பலர் கையாள ஆரம்பித்தால் அரசாங்கத்திற்கு ஆபத்தாகப் போய்விடும். மேற்கொண்டு விவரிக்க விரும்பவில்லை.

வரி உயர்வால் வரி ஏய்ப்பு நடைபெறுகிறது என்ற வாதத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. வரி எவ்வளவு குறைவாக இருந்தாலும் ஏய்த்துவிடலாம் என்று கருதுகிறவர்கள் நாட்டில் உண்டு. எப்படியும் தடுக்கவேண்டுமென்று முயற்சிகள் அரசாங்கம் எடுத்து வருகிறது. வியாபாரிகளைத் திருடர்கள் என்று நினைக்கவில்லை. ஆனால் இந்த இலாகாவில் இருக்கும் "இன்டெலிஜென்ஸ் விங்" அதிகாரிகள் நிறைய வியாபாரிகள் கணக்கைச் சோதனையிட்டு, கணக்குகள் எடுக்கும் காலத்தில் பிடிபட்டிருக்கிறார்கள். எந்த இடம் என்று சேகரித்து நிறையக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சென்னையில் இன்னொரு பெரிய வியாபாரி. அவர் சித்தூரில்—ஆந்திராவில்—வியாபாரம் செய்ததாக பில் போட்டு சென்னைக்கு வரவேண்டிய வரியை ஏமாற்றியிருக்கிறார் ஒரு பெரிய வியாபாரி, பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள். அதைக்கூட சமீபத்தில் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். நோட்டீஸ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைத் தெரிவிப்பது முக்கியமாகக் கருதுகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்துக்கும் நமக்கும் இந்தத் துறையில் சிறு தகராறு இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் தொழில் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் "ஃபர்டிலைசர்ஸ்" விற்கிறார்கள். இப்போது ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா மூலம் விற்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே மத்திய அரசாங்கம் நேரடியாக விற்றபோது தமிழக அரசுக்கு வரி பாக்கி கொடுக்கவேண்டும், என்று நாம் கேட்டோம். அரசாங்கமே விற்ற காரணத்தால் எங்களை நீங்கள் கேட்கக் கூடாது என்று தெரிவித்தார்கள். நீங்கள் வசூலித்த வரியைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். அது ஒன்று தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஃபர்டிலைசர் மீது வசூலித்து விட்டார்கள். கோதுமை விற்றதற்கு வரி வசூலித்திருக்கிறார்கள். அந்த வரி கொடுக்கவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்துக்கும் நமக்கும் பேச்சு வார்த்தை நடைபெறுகிறது. இப்போது எப்.சி.ஐ. மூலம் உரம் விற்கிறார்கள். விற்பனை வரி வசூலித்து விட்டு, வசூலித்ததை தமிழக அரசுக்குக் கட்ட மறுக்கிறார்கள். கேட்டால் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கொடுக்கவேண்டாம் என்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா வியாபாரம் செய்கிறது. வியாபார சட்டப்படி வரி வசூலிக்கும் போது அந்தப் பணத்தை நிறுத்தி வைத்துக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. இந்த அரசாங்கத்துக்குக் கட்டித் தான் ஆக வேண்டும். இதை மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்திக் கூறி வருகிறோம். அப்படிப் பார்த்தால் மத்திய அரசாங்கம் ரூ. 50 லட்சத்தி சொச்சம் எப்.சி.ஐ இடத்திலிருந்து வரவேண்டும். அதிகாரிகள் புள்ளி விவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பணத்தை மத்திய அரசு கொடுக்குமென்று நம்புகிறேன், கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் தமிழ்நாட்டில் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் எல்லோரும் ஒவ்வொரு வியாபாரி, ஒரு அஸெஸ்ஸி என்று எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோமே, அதுபோல் ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா ஒரு அஸெஸ்ஸி, என்று வைத்திருக்கிறோம். விற்பனை வரி வசூலிக்காமல் இருந்திருந்தால் ஒருவேளை நாம் கேட்காமல் இருக்கலாம். ஆனால்

1972 மார்ச் 24] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வசூலித்த பின் அவர்கள் நிறுத்தி வைத்துக்கொள்வது சரியல்ல என்ற முறையில் இந்த அவையின் மூலம் தெரிவித்துக் கொண்டு அந்தப் பணத்தை மத்திய அரசாங்கம் தமிழக அரசுக்கு கொடுத்து உதவும் என்று நம்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, with regard to the Oil Refinery at Manali, there was some controversy earlier and the Central Government did not agree with the view of the State Government. I want to know whether that has been solved .

**மாண்புமிகு திரு ப.உ. சண்முகம் :** தமிழ்நாட்டில் மணலி எண்ணெய் உற்பத்தி தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கும்போது மத்திய அரசாங்கம் எந்த நிபந்தனையும் நம்மிடத்தில் கேட்கவில்லை. ஆனால் மற்ற மாநிலங்களுக்கு நிபந்தனை கேட்டார்கள். வெளி மாநிலங்களுக்கு எண்ணை ஏற்றுமதி செய்யும்போது சென்ட்ரல் சேல்ஸ்டாக்ஸ் விதிக்கக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். நம்மைக் கேட்கவில்லை. நல்ல வேளையாக அப்போது இருந்த தமிழக அரசும் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அப்படிக் கேட்காத காரணத்தால் இப்போது மத்திய அரசாங்கம் கேட்பது, வேறு பல மாநிலங்கள் வசூலிக்கவில்லை. நீங்களும் வசூலிக்கக் கூடாது என்று நம்மிடத்தில் கேட்கிறார்கள். நாம் கேட்பது, வெளி மாநிலத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் எண்ணெய்க்கு சி.எஸ்.டி. வசூலிக்க உரிமை தந்திருக்கிறார்கள். அந்த உரிமையை வைத்துக் கொண்டு கேட்கிறோம். 3 பர்செண்ட் கொடுங்கள் என்று. ஆந்திராவுக்கும், கேரளாவுக்கும் வேறு பல மாநிலங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லும்போது அப்படி எடுத்துச் செல்லப்படும் அளவுக்கு உள்ள 3% வரி கேட்கிறோம். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் சொல்கிறது—அந்த வரியைக் கொடுத்து விடுகிறோம். அந்த வரிக்கு தகுந்த அளவுக்குத் தமிழ்நாட்டில் உபயோகப்படுத்தப்படும் எண்ணெய் மீது வரியை உயர்த்துவோம், அதற்குச் சம்மதமா"? என்று கேட்டார்கள். அதற்குச் சம்மதிக்க முடியாது ; இன்றைக்கு சி.எஸ்.டி.க்காக தமிழக மக்கள் மீது வரி போடுவது சரியல்ல. அதை ஈடு கட்ட வரி உயர்வு கூடாது என்று ஆட்சேபணை தெரிவித்தோம். இந்த தமிழக அரசு அதிகாரிகள் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சென்று விசாரித்து வரச் சொன்னோம். விசாரித்த பிறகு, கேரள அரசாங்கம் நம்மைப் பின் பற்றி அவர்களும் அந்த வரியை புதிதாக போடுவது என்று தீர்மானித்து இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். நம்மைப் போல் அவர்களும் வரி போடுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்க நிதியமைச்சர் நம் முதலமைச்சரை வரும்படி எழுதியிருக்கிறார்கள். பலமுறை கடிதங்களும் வந்திருக்கின்றன. அடுத்த முறை சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது விவாதிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வேறு பல மாநிலங்களும் இந்த வரிக்கு சம்மதித்து விட்டதால் தமிழக அரசு கேட்கும் வரி நியாயம் என்று நிரூபணம் ஆகிவிட்டது. எனவே மத்திய அரசாங்கம் இதற்கு இணக்கம் தெரிவிக்கும்; வரி கட்டும் என்று நம்புகிறேன். சுமுகமாக முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றப்படி குதிரைப் பந்தயத்தைப் பற்றி இங்கே பேசினார்கள். ஐ.ஜி. ஸ்டுவேர்டாக இருக்கும் காரணத்தால பெரிய தவறுகள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டன. என்று கே. எம். எஸ். பேசும்போது தெரிவித்தார்கள். ஐ.ஜி. அவர்களை முதலமைச்சர் போட்டிருப்பது எந்தக் காரணத்துக்காக ? இங்கே உள்ள குற்றவாளிகளை மட்டுமல்ல, அங்கே தவறு செய்கிறவர்களையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்றுதான் முதலமைச்சர் போட்டு அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். அங்கே கண்டுபிடித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே அவர் நடவடிக்கை எடுத்ததற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

அவர்களுக்கு இவ்வளவு பணம் கொடுப்பதா ? 22½./· என் அவர் களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நிச்சயமாகப் பரிசீலிப்போம். இதைப் போல் அங்கத்தினர்கள் நல்ல யோசனை சொல்லும்போது இல்லாகா அதை ஏற்றுக்கொள்ளும். நிச்சயம் அதைப் பரிசீலிப்போம்.

இப்போது மத்திய அரசாங்கம் ஒரு வரி போட்டிருக்கிறது. "ராபிள் டிக்கட்" பரிசுச் சிட்டில் பரிசு அதிகம் பெறுகிறவர்களுக்கு வரி உண்டு. அதே போல் குதிரைப் பந்தயத்தில் வெற்றி பெறும் பணத்துக்கும் வரி உண்டு. மத்திய அரசாங்கம் போட்டிருக்கிறது. இதை நாமே போடுவதாக யோசித்துக் கொண்டிருந்தோம். திடீரென்று மத்திய அரசாங்கம் அதைப்போடுவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே தமிழ்நாடு அரசாங்கம் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் நாம் போடுவதற்கு முன்பு அவர்கள் போட்டு விட்டார்கள்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, is there any proposal to increase the number of Government representatives in the Race Club as there is only one representative, I.G. of Police, as illegal betting to the extent of several lakhs is going on inside the Race Club ?

**மாண்மிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் :** சென்ற ஆண்டுவரை அரசாங்கத் திற்கு வரியை வசூலித்துக் கொடுப்பதற்கு ரேஸ் கிளப்புக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 6,000 ரூபாய் கொடுத்து வந்தோம். இப்போது அது தேவை யில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த முறைக்குப் பதிலாக அரசாங்க அதிகாரிகளை அனுப்பி வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. அடுத்து ரேஸ் கிளப்பில் இல்லீகல் பெட்டிங் நடப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித் துக்கொள்கிறேன். அடுத்து நிறைய அரசாங்க அதிகாரிகளை ஸ்டுவெர்ட் ஸாகப் போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி பேச்சு வார்த் தைகள் நடைபெற்றன, அதற்கு சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும்; திருத்துவதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்ட திருத்தம் வந்தவுடன் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

**திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் :** இரண்டே இரண்டு பேர்களைத்தான் போடுவதாகச் சொன்னார்கள்.

[1972 மார்ச் 24]

**மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் :** சட்ட திருத்தம் வந்தபின்பு அதைப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

ரேஸ் கிளப்பை தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்பதை தெளிவாகச் சொல்லிவிடுகிறேன்.

வரி செலுத்த வரும் வியாபாரிகளுக்கு சலுகைகள் அளிக்கவேண்டும்; குறிப்பாக அவர்கள் வசதியாக வந்து தங்கியிருந்து, உட்கார்ந்து பேசி, வரி செலுத்துவதற்கு இடவசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக எல்லா விற்பனை வரிக் கட்டடங்களிலும் இதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். 105 கோடி ரூபாய் வரி செலுத்துகின்ற வியாபாரிகளுக்கு இந்த வசதியை அரசாங்கம் நிச்சயமாகச் செய்து கொடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு மானியத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, the Hon. Minister has just now stated that the Central Government are consistently refusing to hand over the amount that is due to the State Government. That is a very serious matter. On what specific ground the Central Government have refused to pay that amount. Will the Government be pleased to place the correspondence that took place between this Government and the Central Government on the table of the House ".

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Dialogue is going on and it is not yet over. I hope it will be over soon.

**திரு . சி. நரசிம்மன் :** அமைச்சரவர்கள் ரேஸ் கிளப்பில் அரசாங்க ஸ்டுவர்ட்ஸ் அதிகமாக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு லைசென்ஸ் கொடுக்கும்போதே அரசாங்கத் தரப்பிலே நான்கு ஸ்டுவர்ட்ஸ் போடவேண்டுமென்று கண்டிஷன் போடப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த ரேஸ் முடியப்போகிறது. அந்த கண்டிஷன்படி ஸ்டுவர்ட்ஸ் போடப்படவில்லை. சட்டத்தைத் தக்கபடி திருத்தினால்தான் அதிகமாகப் போடமுடியும். ஜெனரல்பாடியில் அந்த சட்டத் திருத்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். நிறைவேறிய உடன் போட்டுவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். ஜெனரல்பாடியில் தீர்மானம் நிறைவேறினால் தான் சட்டத்தைத் திருத்தமுடியும் ஆனால் இது வரையிலும் ஜெனரல் பாடிக்கு அந்தத் தீர்மானம் போனதாகத் தெரியவில்லை. அப்படியே காலத்தை கடத்திவிட்டார்கள். எனவே அடுத்த ஆண்டு லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்குள் சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

**திரு கே. எம். சுப்பிரமணியம் :** அடுத்த ஆண்டுக்கும் லைசென்ஸ் கொடுத்தாகிவிட்டது.

**மாண்புமிகு திரு ப. உ, சண்முகம் :** சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய விபரங்களைச் சேகரித்து வருகிறோம். சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு ரேஸ் கிளப்பும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. சட்டத்திருத்தம் வந்தவுடன் ஜெனரல்பாடியில் வைத்து அங்கீகாரம் அளிப்பார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு அதுபற்றி சந்தேகம் வேண்டாம். நிச்சயமாக அரசாங்கம் அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

**திரு கே. டி. கே. தங்கமணி :** வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்கு ஒரு குழு போட்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் குழு ஏதாவது சிபாரிசுகள் செய்து, அதன் பலனாக வரி ஏய்ப்புகள் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா ? இந்த மகாராஜா சினிமா தியேட்டர் வரி ஏய்ப்புக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதுபோல், எல்லா இடங்களிலும் வரி ஏய்ப்புகளை கண்டுபிடிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவா ? இதைத் தடுப்பதற்கு சட்ட இலாகா என்ன ஆலோசனை சொல்லி இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ?

**மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் :** மகாராஜா சினிமாத் தியேட்டரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இம்மாதிரியான வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுப்பதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறோம். அதுவும் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற எண்ணியுள்ளோம். வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுப்பதற்கு குழு போட்டிருப்பதாக நான் சொல்லவில்லை. இதிலே இன்டலிஜென்ஸ் விங் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த விங் வரி ஏய்ப்புகள் நடைபெறாமல் இருக்க கண்காணிப்போடு இருக்கிறது. அவ்வாறு இருந்தும் சில தவறுகள் நடைபெற்று விடுகின்றன. எனவே, ஒரு மாற்று வழியாக, தக்கமுறையில் சட்டம் கொண்டுவர எண்ணியுள்ளோம்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** இத்துடன் விவாதம் முடிவுற்றது. அடுத்து, வாக்கெடுப்பு.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானமும், திரு பி. வெங்கடசாமி அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானமும், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப்பெறப்பட்டன.

திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்கள் தமது இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவரது வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப்பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** பேரவை முன் உள்ள கேள்வி— "நிதிக் கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்,—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,30,96,000-க்கு மேற்படாதத் தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

1972 மார்ச் 24] [பேரவைத் தலைவர்]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

**(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 5–பத்திரப் பதிவுத் துறை;**

**(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 34–எழுது பொருள்—அச்சுத்துறை".**

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்** : இப்பொழுது "மானியக் கோரிக்கை எண் 5–பத்திரப் பதிவுத் துறை", "மானியக் கோரிக்கை எண்–34. எழுது பொருள் அச்சுத்துறை" ஆகிய இரு மானியக் கோரிக்கைகளும் விவா தத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

**மாண்புமிகு திரு என்.வி. நடராசன்** : தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள எனது அறிக் கைகளை @ சட்டப்பேரவைக் குறிப்பில் பதிவு செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

**திரு என். மருதாசலம்** : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அரசாங்க அச்சகத்தின் மீதுள்ள மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நமது சென்னை யிலே அரசாங்க அச்சகம் 40 இடங்களில் இருக்கின்றன. இந்த 40 இடங் களிலும் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 3,000 பேர். இந்த 3000 தொழிலாளர்களுக்கும், மாதம் பூராவும் வேலை செய்து எவ்வளவு சம்பளம் வாங்குகிறோம் என்று தெரியாது. காரணம் அவர் களின சம்பளம் சம்பந்தமான விபரங்களை அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பது கிடையாது.

மில்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளத்துடன், அவர்களின் சம்பளம் விபரம் அடங்கிய ஒரு சீட்டும் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களின சம்பள விபரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதே மாதிரி இந்த அச்சகத்திலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும், அவர்களின சம்பளம், பஞ்சப்படி, பிராவிடென்ட் பண்டு போன்ற விபரங்கள் அடங்கிய சம்பளப் பில்லையும் சம்பளத்துடன் கொடுத்துவிட்டால், அவர்கள் சம்பள விபரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வசதியாக இருக்கும். அதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு மவுண்ட் ரோடில் ஒரு அச்சகம் இருக்கிறது. அதில் பெண்கள்தான் வேலை செய்கிறார்கள். அந்த பெண்கள் காலை 6 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை வேலை செய்கிறார்கள். அதற்கான அதிகப்படிச் சம்பளமும் கொடுக்கப்படுகிறது. இருந்தாலும் அங்கே சில சமயங்களில் ஆள் மாறாட்டம் நடக்கிறது. அதாவது அங்கே வேலை செய்கின்ற இரண்டு பெண்களின் பெயர் ஒன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு பெண் கடன் வாங்கியிருக்கிறாள். இன்னொரு பெண் கடன் வாங்கவில்லை. கடன் வாங்கிய பெண்ணுக்கு சம்பளத்திலிருந்து கடன் தவணையைப்

@ 460—384-ம் பக்கங்களில் 4, 5, 6 இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

பிடித்துவிட்டு மீதியைக் கொடுப்பதால் குறைவாக இருக்கும். கடன் வாங்காத பெண்ணுக்கு சம்பளம் அதிகமாக இருக்கும். ஆனால் அங்கே, கடன் வாங்காத பெண்ணின் சம்பளம் குறைவாகவும், கடன் வாங்கியப் பெண்ணின் சம்பளம் அதிகமாகவும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கடன் வாங்கிய பெண்ணின் சம்பளத்தில் கடன் தவணையைப் பிடிப்பதற்குப் பதிலாக கடன் வாங்காத பெண்ணின் சம்பளத்தில் பிடித்திருக்கிறார்கள். ஏன் சம்பளம் குறைந்திருக்கிறது என்ற விபரம் அந்த பெண்ணுக்குத் தெரியாததால், கம்மியான சம்பளத்தைப் பார்த்து அழுகின்ற நிலையில் இருக்கிறது. இதுமாதிரியான ஆள்மாறாட்டம் அங்கே நடைபெறுகிறது. மேலும் இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாமல் இருக்கத்தக்க வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி இன்றைக்கு கலெக்டர் ஆபீஸில் பேப்பர் மூட்டைத் தூக்கு கிற தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அச்சகத்தில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களையும் அந்த வேலைக்குப் போடுகிறார்கள்.

இந்தமாதிரி இன்றைக்கு அச்சகத் தொழிலாளிகள் மூட்டை தூக்குகிற தொழிலாளிகளாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வித வாகன வசதியும் கிடையாது. முன்பு சைக்கிள் கொடுத்திருந்தார்கள். அவை எல்லாம் ஓட்டை உடசல்களாக ஆகிவிட்டன. நல்ல சைக்கிள் கொடுக்க வேண்டும். மேலும் ஐந்தாறு வருஷங்களாக அவர்களை டெம்பரரியாகவே வைத்திருக்கிறார்கள். சம்பளம் மாதம் 120, 130 தான். அவர்களை நிரந்தரமாக்குவதோடு குறைந்தது மாதம் 200 ரூபாயாவது சம்பளம் கொடுத்தால்தான் சென்னையில் அவர்களால் தங்களுடைய குறைந்த பட்ச வாழ்க்கையை ஆவது நடத்த முடியும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அதேசமயத்திலே அச்சகத்தில் ஒரு கூட்டுறவு சொஸைட்டி இருக்கிறது. முன்னாலே இருந்த ஒரு இயக்குநர் அந்த சொஸைட்டியின் பணத்தை ஒரு லட்சம் கையாடல் செய்து விட்டார். இரண்டாவதாக வந்த இயக்குநர் தான் அதைக் கண்டுபிடித்தார். ஆனால் இன்றையதினம் கையாடல் செய்யப்பட்ட தொகையை தொழிலாளிகளிடம் இருந்து வசூலித்து வருகிறார்களே தவிர கையாடல் செய்யப்பட்டவரிடம் வசூலிக்கவில்லை. இது சரியல்ல. தொழிலாளர்களிடம் வசூலிப்பது சரியாகாது. இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்க அச்சகம் ஒரே இடத்தில் இருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு 40 இடங்களில் இருக்கிறது.

**மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்:**— அரசாங்கத்துறையில் 40 அச்சகங்கள் இல்லை. அதை உறுப்பினரின் நினைவிற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

**திரு என். மருதாசலம்.**—நாற்பது கண்டிராக்டர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் நம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் தொழிலாளர்களுடைய வசதிக்காக எல்லாம் நம் அச்சகத்திலேயே நடை

பெற வேண்டும்—அப்போதுதான் மூன்று ஷிப்டு வேலை நடக்கும்—மூவாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். நம் லிட்டரேச்சர்களும் நல்லமுறையில் அச்சிட வசதி ஏற்படும். ஆக இன்றைக்கு நம் அரசு அந்தத் துறையில் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து, அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, Sir, in support of the cut motion given on behalf of my party I wish to say a few words.

So far as the Registration Department is concerned, the Inspector-General of Registration while selecting candidates for the post of Sub-Registrars from the post of Assistants appointed five Scheduled Caste Assistants in the year 1970 and another five candidates in 1971—those who put in eight years of service with the requisite prescribed qualifications other than the duty of two years' Assistant. But the Government in their Memorandum No. 3076, Revenue, dated 21st November 1971 and G.O. Ms. No. 4006, Revenue, dated 8th December 1971, have set aside the promotion made by the Inspector-General of Registration.

In this connection, I would like to bring to the attention of the Hon. Minister the speech I had made last year and the year before last, wherein I had stated that a few seats should be earmarked for Scheduled Caste people. That point had been brought to the attention of the then Hon. Minister when the present Minister was not a Minister. The late Thiru K. M. Ramaswamy Gounder also drew attention to it. Then the Government promised that they would examine the matter.

"அரசின் நோக்கமும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வாய்ப்புகள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதைப் பரிசீலனை செய்கிறேன்."

The then Hon. Minister gave the assurance on 17th March 1970. So, my submission is that this grievance is there for a long time. Now the point is that the promotion made by the Inspector-General of Registration has been set aside and I request the Hon. Minister to set right the mistake that has been done. Also six candidates alone from the Scheduled Castes have been promoted as regular Sub-Registrars and placed under probation. This aspect of the matter may also be taken into consideration.

Then I come to the emoluments given to the Sub-Registrars. I am of the view that the salaries paid to them is very meagre and unreasonable when compared to the responsibility and nature of work they are entrusted with. Therefore, their pay-scale has to be properly revised. I request the Government to consider this aspect of the matter also.

Sir, in the Registration Department many unnecessary posts have been created in the cadre of Registrars of Chits (Investigation and Prosecution). In Chingleput, Cuddalore, North Arcot and in many other Registration Districts, I have come to know that these posts of Registrars of Chits (Investigation and Prosecution) are actually idle posts because they are not functioning and no work seemed to have been turned out by them.

Now that the High Court has struck down the Stamp Act, I want to know whether there is any necessity for the posts of Audit Sub-Registers. These posts have been created mainly to detect cases of undervaluuatuiuoun of instruments. How for these posts would be useful, is a point which I would like the Hon. Minister to consider.

Then certain Registratoin districts are created. In one district, in the Sub-Registry office at Tirupporur only 1,500 documents are registered in a year, whereas in the nearby Tirukkalukkundram, Tambaram and Chingleput Sub-Registry offices, more than 4,000 documents are registered in a year in each office. There is no proper delimitation of each district and I want to know whether it is possible for the Government to review the whole thing so that the load of each district would be properly distributed.

Then I want to refer to another point. Recently the Government have passed the G.O. Ms. No. 145, Transport Department, dated 21st February 1972. I will read only a portion of that Government Order. It states—

" The Committee on Reorganisation of the Stationery and Printing Department has stated that the articles purchased on annual tender basis in the Stationery Stores are divided into several grades............"

They have given powers to the officers to purchase articles to the value of Rs. 10,000 without specific tenders, etc. This has given rise to a sort of dissatisfaction among the employees of the Stationery and Printing Department. A number of officers are

given blanket power to buy things. Whether it is desirable or not, I do not know. I am given to understand that in Pudukkottai, Vridhachalam, Salem and Tiruchirappalli, there is a fear of 350 workers about to be retrenched. Whether that fear is connected with the Government Order mentioned I request the Government examine it.

When our Harijan Welfare Minister was in charge of the Portfolio, suggestions were made by me, by Mr. Balasubramanian and Mr. Munu Adhi and the next year, things were sorted out. There was a loss of 25,000 rupees in the canteen and an officer was connected with the defrauding of an amount of Rs. 1,85,000. In 1970 this particular thing was brought to notice. I do not know what action has been taken and what is the position. I request the Hon. Minister to go into this question also.

There are grievances of compositors. After putting in 7 or 8 years of service they are given extra load of work. From 800 points to 1000 points their load is raised. There is 20 per cent increase of workload. That is their grievance. Normally, as a person goes on increasing the number of years of service, his work load should be less, for his capacity to withstand heavy load is limited. But here in the printing press the opposite is the case. They do not get any promotion. I request the Hon. Minister to examine these things.

The Hon. Minister was once upon a time a trade union leader connected with this printing press. In the Legislative Council also when Mr. Bhakthavatsalam was the Chief Minister he strived to get them canteen facilities. Even now I would like him to take greater interest in the welfare of the people of the press and redress their grievances. Thank you, Sir.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

* **திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரப் பதிவுத் துறை மானியத்திலும், அச்சகத் துறை மானியத்திலும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பத்திரப் பதிவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லியதோடு, நானும் சில விஷயங்களை வலியுறுத்திச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸை எந்த எந்த இடங்களில் அமைப்பது என்பது சம்பந்தமாக சரியான முறை அனுசரிக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸுக்கும் எவ்வளவு டாக்குமெண்டுகளை ஒதுக்கலாம்

என்பதைக் கணக்கிட்டு, அதற்குத் தகுந்தவாறு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களைத் திறக்கவேண்டும். ஒரு சில ஆபீஸ்களில் 1,500, 2,000 என்ற அளவில்தான் பதிவாகின்றன. ஆனால் இன்னொரு பக்கத்தில் 6 ஆயிரம் டாக்குமெண்டுகள் பதிவாகி வருகின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். ஒருவருக்கு அதிக வேலை, இன்னொருவருக்கு வேலையே இல்லை என்கிற நிலைமையை உண்டாக்காமல், சரியாக ஒவ்வொருவருக்கும் 2 ஆயிரம் டாக்குமெண்டுகள் பதிவாகக் கூடிய வகையிலே ஏரியாக்களைப் பிரித்து ஆங்காங்கு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களைத் திறப்பது சரியானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களையும், சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார்களையும் ஆடிட் செய்வதற்காக 'ஆடிட் ரிஜிஸ்ட்ரார்' ஒருவர் பல இடங்களுக்குப்போய் வருகிறார். அவர் அப்படிப் போகின்றபோது அவருக்கு உண்டான செலவுகள், அவரை வரவேற்று விருந்தளித்து உபசரித்து வழியனுப்பும் காரியங்களையெல்லாம் அந்த சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் தன்னுடைய சொந்தச் செலவிலேயே செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவருடைய சம்பளத்திலே இதெல்லாம் செலவாகிறது. இப்படியாக ஆடிட் ரிஜிஸ்ட்ரார் என்ற பதவியே தேவையில்லை. அதனால் செலவு அரசாங்கத்திற்கும் அதிகம், சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார்களுக்கும் செலவு அதிகம். ஆகவே, அந்தப் பதவியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பதவி அவசியமா என்பதை அரசு பரிசீலித்து தக்க முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பத்திரம் பதிவு செய்யும்போது, நாங்கள் என்ன விலை சொல்கிறோமோ அந்த விலைக்குண்டான ஸ்டாம்ப் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மார்க்கெட் வேல்யூ என்று சொல்லி ஸ்டாம்பு கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். இது தவறு என்று கோர்ட்டில் நிரூபணமாகியிருக்கிறது. நாங்கள் வரி போட மாட்டோம் என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தீர்கள், ஆனால் நாங்கள் வரிதான் போடுவோம் என்று சொல்வதைப்போல, நீங்கள் கோர்ட்டு தீர்ப்புக்குப் பின்னரும் அப்பீல் செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். கொடுக்கிறவர்கள் வாங்குகிறவர்கள் இரு பாலரும் எந்த விலைக்கு ஒத்துக்கொள்கிறார்களோ அந்த விலைக்குத்தான் வாங்குபவர் வாங்க முடியும். ஆகவே, அவர்கள் வாங்கும் விலைக்கு ஸ்டாம்ப் கட்டணம் விதிக்க வேண்டும். வரியை எப்படியும் வசூலித்தே தீருவது என்ற முறையில் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பங்களா தேஷுக்காக வரியை உயர்த்தினீர்கள். பங்களா தேஷ் விஷயம் போய்விட்டது. ஆனால் உயர்த்திய வரி குறையவில்லை. வரிப் பணத்திலிருந்து மக்களுக்கு ஏதாவது வசதிகள் கிடைத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. எந்தக் காலத்திலும் வசதி மக்களுக்குக் கிடைக்காதுபோல் இருக்கிறது. பத்திரப் பதிவுத் துறையில் அதிகமாக ஏற்படும் செலவினத்தைக் குறைக்க வேண்டும். மார்க்கெட் வேல்யூ என்ன என்பதற்காக ஒரு ஆடிட் ரிஜிஸ்ட்ரார் போடுவது சரியா? ஒரு இடத்திற்கு மார்க்கெட் வேல்யூ இன்னது என்று நீங்களே நிர்ணயித்து, வேண்டுமானால் மூன்று ஆண்டுகள், ஐந்து ஆண்டுகளுக்கொருதடவை ரிவைஸ் செய்து கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும். இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 24] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அடுத்தது, சிட்ஃபண்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார். பெரிய நகரங்களில் சிட்ஃபண்ட் ரிஜிஸ்ட்ராரைப் போடுவதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. பெரிய நகரங்களில் பலர் சீட்டு பிடிப்பார்கள், சிலர் கட்டுவதில் நஷ்டப்பட்டு நடுத்தெருவில் திண்டாடுவார்கள். சிலர் சீட்டு பிடிக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு பணத்துடன் மறைந்துவிடுவார்கள். இவர்களையெல்லாம் கண்காணிக்க பெரிய நகரங்களில் ரிஜிஸ்ட்ரார் இருப்பது அவசியந்தான். ஆனால் கிராமப்புறங்களில் இப்படியான ரிஜிஸ்ட்ரார்களைப் போடுவதில் அர்த்தம் இல்லை. கிராமங்களில் ஏதோ ஒரு பத்துப் பெண்கள் சேர்ந்துதான் சீட்டு பிடிப்பார்கள். மேலும் தெரிந்த நபரிடத்தில்தான் சீட்டு கட்டுவார்கள். அவர்களை சீட்டுப்பிடிப்பவர் ஏமாற்ற முடியாது. நகரங்களில் அப்படியில்லை. முன்பின் தெரியாதவர்கள் சீட்டு பிடிக்கிறார்கள். நகரங்களில் ஒருவரையொருவர் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடிவதில்லை. கிராமப்புறங்களில் சீட்டு பண்டு ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு வேலையே கிடையாது ஆகவே, கிராமப்புறங்களில் ரிஜிஸ்ட்ரார் போடுவதில் பயன் இல்லை. நகரங்களில் வேண்டுமானால் போட்டுக்கொள்ளலாம். அரசாங்கம் இதை யோசித்துப் பார்த்து, இந்தச் செலவுகளையெல்லாம் கட்டுப்படுத்த முடியுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அடுத்தபடியாக பத்து பேர்களுக்கு ரிலேக்சேஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரிலேக்சேஷனை அரசாங்கம் ஊர்ஜிதம் செய்யாததால், அவர்களுக்கு ரிவர்ஷன் கிடைத்திருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மைகளை இந்த அரசு செய்துகொண்டு வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது ஆனால் ரிலேக்சேஷனை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதில் காலதாமதமாகிறது. இதில் அரிசன மக்களும் இருக்கிறார்கள். காலதாமதத்தின் காரணத்தினால் அவர்களுக்கு ரிவர்ஷன் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, அரசு உடனடியாக இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸுக்குப் போனால் நாம் அங்கே நாற்காலிகளையே பார்க்க முடியாது. அங்கே இருக்கின்ற நாற்காலிகளுக்கெல்லாம் நான்கு கால்கள் இருக்காது; மூன்றே கால்கள்தாம் இருக்கும். பெஞ்சுகளில் உட்காரலாம் என்று போனால் அதில் உட்கார்ந்தால் ஒடிந்து விழுந்துவிடுமோ என்ற அச்சம்தான் ஏற்படும்.—'சண்டம்டு பர்னிச்சர்கள்'—ஒட்டை உடைசல் சாமான்களைத்தான் அங்கே போட்டிருக்கிறார்கள். பத்திரம் பதிவு செய்ய வருபவர்களை, வாருங்கள், உட்காருங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் அங்குள்ள பர்னிச்சர்கள் இல்லை. ஏதோ அந்த இடத்தைப் பார்க்கும்போது பழுதடைந்ததாக இருக்கிறது. இதைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். "வரியை உயர்த்த மாட்டோம், வசதிகளைச் செய்வோம்" என்று சொன்னீர்களே, வரியை உயர்த்தினீர்களே வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்றி, நல்லபடியாக திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக அச்சகங்களை மாவட்டத்திற்கொன்றாக ஆரம்பிப்பது அவசியம். குறிப்பாக சட்டசபையிலே உள்ள பிரதிகளை அச்சடிப்பதற்கு நாம் அடிக்கடி கவர்ன்மெண்ட் பிரஸுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு தொழி

லாளர் டிமாண்டு வருகிறதென்றால், அந்தப் புத்தகங்கள், குறிப்புகள் எல்லாம் காலையிலேதான் மேஜையின்மீது வைக்கப்படுகிறது. இந்தக் குறிப்புகளை முதலிலேயே கொடுத்தால்தானே படித்துப் பார்த்து அதன்மீது நல்லபடியாக பேச முடியும். மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்கத்தான் 24 மணி நேரத்தில் 18 மணி நேரம் செலவாகிறது. முதலிலே கொடுத்தால் தானே, மீதியுள்ள நேரத்திலாவது நாங்கள் அந்தக் குறிப்புகளைப் படிக்க முடியும்.

ஏதோ சம்பிரதாயத்திற்காக வரவு–செலவுக் கூட்டம் நடக்கக்கூடியதாக இருக்கிறதே தவிர, அரசாங்கம் தன்னைத்தானே திருத்திக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் வரவு–செலவுத் திட்டக் கூட்டம் நடத்தப்படுகிறதா என்பதை கேள்விக்குரியதாக ஆக்கிவிட்டோம். ஆகவே, சட்டசபை சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களுக்காக காலதாமதமில்லாமல் இருப்பதற்காக சென்னை கோட்டையிலேயே அச்சகத்தின் கிளை ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதனாலே இங்கேயே ஒரு அச்சகக் கிளை ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டால் உடனடியாக எதையெதையெல்லாம் அச்சடித்துக்கொள்ள முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் அச்சடித்துக்கொள்ள முடியும். கோட்டைக்குள்ளேயே அமைத்துவிட்டால் சீக்கிரமாக வேண்டியவற்றை அச்சடித்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் விரைவிலேயே அப்படி கோட்டைக்குள்ளே ஒரு அச்சகம் அமைத்து ஒரு நல்ல விழாவாக சீக்கிரமாகத் துவக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

எம். எல். ஏ.க்களுக்கு 'பேட்' கொடுக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷனிலும் பேட் கொடுக்கிறார்கள், நல்ல அட்ராக்டிவ் பேட்டாகக் கொடுக்கிறார்கள். எம்.எல் ஏ.க்களுக்குக் கொடுப்பதைப் பார்த்தால் வேஸ்ட் பேப்பரிலே சீல் போட்டுக் கொடுப்பதுமாதிரித்தான் இருக்கிறது, நல்ல காகிதத்திலே எம்.எல்.ஏ.வின் பெயர் விலாசம் இவற்றையெல்லாம் அச்சடித்துக் கொடுத்தால் சர்டிபிகேட் கொடுப்பதற்கோ மற்ற விஷயங்களுக்கோ நன்றாக இருக்கும். நீங்கள் இப்பொழுது கொடுக்கிறதைப் பார்த்தால் எம்.எல்.ஏ.க்களை அவ்வளவு பரிதாபமாக நினைத்திருக்கிறீர்கள் என்றுதான் தோன்றுகிறது. Let it be a little more attractive. லாட்டரிச் சீட்டு அச்சடிப்பதும் அரசாங்க பிரஸ்ஸிலேதான் வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அங்கே வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. நம்முடைய வேலைகளையெல்லாம் தனியார் அச்சகங்களுக்கு வெளியே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே அப்படியில்லாமல நமக்குத் தேவைப்படுகிற எல்லாவற்றையும் நம்முடைய அச்சகத்திலே செய்துகொள்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

கழிவுப் பேப்பர் எடுத்துக்கொள்வதைப் பொறுத்தவரையில் ஒருவர் தன்னாலே வந்து காண்ட்ராக்ட் எடுத்துக்கொண்டு போகலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; இதிலே கவனமாக இருக்கவேண்டும். காரணம்

ஏற்கனவே நாம் பார்த்திருக்கிறோம், நல்ல பேப்பரே வெளியே போயிருக்கிறது கவர்ன்மெண்ட் பிரஸ்ஸிலிருந்து, ரீம் ரீம் ஆகப் போய் கொண்டிருந்தது என்பதையெல்லாம் நாம் செய்தித்தாள்களிலே பார்த்தோம்; எனவே கவனமாக இருந்து யார் ஹையஸ்ட டெண்டர் கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கவனமாக இருந்து சரியான முறையிலே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மஸ்தூர்களையே மெஸஞ்சர்கள் வேலை பார்க்கச் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மெஸஞ்சர் சம்பளம் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்கிறீர்கள்; தனியாகவும் ஆள் போடுவது இல்லை, மஸ்தூர்களையே வேலைவாங்குகிறார்கள். அவர்களையே அந்த வேலையையும் பார்க்கச் சொல்வது வருந்தத்தக்கது. அதையும் போக்கவேண்டும், நல்லமுறை யிலே சீர்திருத்தி அமைக்கவேண்டும்;

நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும் புகிறேன். இந்த ஓவர்டைம் என்பதையே எடுத்துவிடவேண்டும்; அதை எடுத்துவிட்டு அவர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். ஓவர் டைம் என்று போட்டு வேலைவாங்கினால் 50 வயது வரைகூட இருப்பவர் 30 வயதிலேயே போகவேண்டிய நிலைமைதான் வரும். இந்த நாட்டிலே எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான, கோடிக் கணக்கான பேர்கள் வேலையில்லாமல் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கி றார்கள். அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்களைக் கொடுங்கள். எத்தனையோ பேர்கள் எம்ப்ளாயிமெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சிலே பதிவு செய்துகொண்டு காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருந்து இண்டர்வியூ வருவதே கிடையாது. அதற்குள்ளே அடுத்த உலகத்திலிருந்து இண்டர்வியூ வந்துவிடும்போல் இருக்கிறது. பதிவு செய்துவிட்டு அவர்கள் அலைந்து அலைந்து சலித்துப் போகக்கூடிய சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. காரணங்கள் என்ன என்பதைப் பார்த்து வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். இளைஞர் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பதிவு செய்தால் வேலையாவது கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆனால் ரினியூவல் பண்ணவேண்டு மென்று சொல்கிறார்கள். கார்டும் வராது, ரினியூவலும் பண்ணவேண்டும். எதற்காக அடிக்கடி ரினியூவல் பண்ணவேண்டும். வீட்டு விலாசம் மாறினால் வேண்டுமானால் ரினியூவல் பண்ணலாம். அப்படியில்லாமல் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ரினியூவல் செய்யவேண்டு மென்று சொல்வதால் இளைஞர்கள் நடந்து நடந்து ஓய்ந்து சலித்துப் போய் வாழ்க்கையிலேயே வெறுப்பு ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட் டிருக்கிறது. எனவே ஓவர்டைம் எதற்காகக் கொடுக்கவேண்டும், அதிக மாக வேலை இருந்தால் வேலையில்லாதவர்களுக்கு அந்த வேலைகளைக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே செய்யவேண்டும். ரொம்பவும் அவசிய மானால் நைட் ஷிப்ட் வைக்கலாம். அவசியம் இல்லாதபோது நைட் ஷிப்ட் ஏன் வைக்கவேண்டும். அதனால் அவர்களுடைய உடல்நிலை பாதிக்கப்படும். ஒரு அரசாங்கத் தொழிற்சாலையிலேயே இப்படி தொழி லாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவில்லையென்றால் அடுத்த தொழிற்

சாலையிலே என் செய்யவில்லை என்று கேட்க என்ன உரிமை இருக்கிறது உங்களுக்கு என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

You must set an example for others.

நான்கூட ரொம்பச் சந்தோஷப்பட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்திலேதான் குடிதண்ணீர் வசதிகூட அங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1971-ஆம் ஆண்டு அக்டோபரிலேதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்பார்கள நீங்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே கொடுத்தீர்களா என்று. எனக்குத் தெரியும். இதுபோன்ற அடிப்படைத் தேவைகளையெல்லாம் லேபர் மினிஸ்டர்தான் கவனித்துச் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து சினிமா தியேட்டர் கட்டுகிறார்கள். ஒரு சினிமா தியேட்டரிலாவது பாத்ரூம் சரியாக இருக்கிறதா? உள்ளே நுழையவே முடியாது, போனால் தண்ணீர் இருக்காது. அடிப்படைத் தேவைகளைப் பற்றிக்கூட கவனிப்பது இல்லை. வரி வரி என்று வாங்குகிறோம், வரியை எங்கே ஏற்றுவது என்று அதிலேதான் அரசாங்கம் கவனமாக இருக்கிறதே தவிர வசதிகளைச் செய்து தருவதிலே கவனம் செலுத்துவது கிடையாது. இப்படிப்பட்ட குற்றங்குறைகளையெல்லாம் நீக்க அரசாங்கம் முனவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I wish to offer only a few remarks with regard to the Demands now before the House.

I fully agree with my learned Friend, Thirumathi Anandanayaki with regard to the conditions prevailing in Registrar and Deputy Registrar's Offices. Even the advocates when they go to get their documents registered, do not get proper seats. That is the way in which the Office is maintained and the work-load of some of the Registrars and Sub-Registrars is very great. The Government should find out the highest number of documents registered in a particular year and the lowest number in a particular year and readjust the jurisdiction of each office so that the work may be distributed equitably.

With regard to the maintenance of offices at least advocates who go there must be treated courteously and with respect by the officers

Another thing is that after getting the documents registered, it takes a long time to get back the documents. We must find some way to expedite it so that the people can get their documents

immediately. For instance, take the gift deed or release deed. They try to fix the value and this takes a number of days and that causes great difficulties to the people. This aspect of the matter must be looked into.

Then I come to the Printing Department. I have got to make one submission to the Government about the depressed classes. Representation has already been made that the depressed classes like Harijans and Backward Communities must get highest priority and attention from this Government. Particularly the community to which we belong, the Muslim Community, has not been given proper representation in the Printing Department, Government Press, etc. For instance, sometime back applications were called for by the Department from persons sufficiently qualified in Litho Printing. Some five applicants came. One applicant was a Muslim. The notification indicated that the application should be a man with sufficient qualification in Litho Printing. Among the five applicants, he was the only man sufficiently qualified in Litho Printing. He has obtained qualification in it after prosecuting further studies in West Germany in Litho Printing for four years. He had returned from West Germany and has applied. Even though he had meritorious qualifications, his application was not entertained. Somebody else was taken. I do not know how it happens at official level. I have brought this matter to the notice of the Hon. Minister so that this kind of thing should not be repeated in the department in future. That is my humble submission.

With regard to printing presses, they must be started in all districts. There is no use of having it in a particular corner. You must have the press in a central place in the district headquarters. Even if it is taluk headquarters or Panchayat, it should be in a central place. It is high time you start printing presses in all districts. With these observations, I support the Demand. Thank you.

**திரு கே. டி. கே. தங்கமணி:** மிஸ்டர் டெபுடி ஸ்பீக்கர் சார், இன்றைக்கு எற்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையின் காரணமாக இந்த ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மெண்ட் பற்றியும், சர்க்கார் அச்சகம் பற்றியும் அதிகம் பேசுவதற்கும், பலரும் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்திருப்பது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்த ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மெண்டிலே சில கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டாலும் என்னுடைய ஆலோசனை எப்படி

யென்றால் இன்றைக்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டுகள், சப்-கோர்ட்டுகள் எங்கெங்கு அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று எப்படி ஒரு வரதராஜன் கமிட்டி அமைத்திருக்கிறதோ அதைப்போல் ஒரு கமிட்டி அமைத்து நம் உறுப்பினர்கள் பலரும் எங்கள் தொகுதிகளிலே ஒரு சப்-ரிஜிஸ்தார் ஆபீஸ் திறக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்களே அதைப் பரிசீலிக்கும் முறையில், அங்கே எவ்வளவு அதிக வேலை இருக்கிறது, எவ்வளவு பத்திரங்கள் பதிவு செய்யப்படுகின்றன என்ற முறையில் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதே சபையிலே ஏற்கெனவே பெருநாழில் சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். அதை வெட்டுப் பிரேரணையாகவும் கொடுத்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே களப்பாலில் இம்மாதிரி ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் திறக்க வேண்டுமென்று பரிசீலித்து ஒப்புதல் கொடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். அந்த இடத்திலும் திறக்கவேண்டுமென்று கூறி வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே, சுருக்கமாகச் சொன்னால் இந்த ஆண்டிலாவது முறையாக இதை எப்படி ஸ்ப்ரெட் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக சபையிலே விருதுநகரில் இருக்கும் அந்த மாவட்ட ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆபீஸ் வாடகைக் கட்டிடத்தில் இருக்கிறது என்றும், அந்த நிலையிலே வேறொரு பெரிய கட்டிடத்திற்கு மாற்ற சிந்தனை இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தத் தாலுக்காவிலிருந்து ஒரு முக்கியமான நகரம் இன்னும் கொஞ்சம் வசதிகள் பெருக வேண்டுமென்று விரும்பும் சாத்தூருக்கு அதை மாற்றலாம், அதனால் பெரிய பாதகம் ஏற்பட்டுவிடாது; காரணம் சாத்தூரில் தனிக் கட்டிடத்திலே கட்டச் செய்வதால் பெரிய உதவியாக இருக்கும். இப்பொழுது கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் சாத்தூர் பகுதியிலிருந்துதான் அதிகமாகப் பதிவுக்கு வருகிறார்கள் என்று அறிகிறேன். எனவே இதையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாகச் சொல்வது உண்டு, இந்த ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் ஒன்றுதான் மக்களிடத்திலே அதிகமாக உறவு இல்லாத ஒரு ஆபீஸ் என்று சொல்வார்கள். நான் வேறு அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை. அவர்கள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அதிகமாக ஆபீஸ்களைத் திறப்பதன் மூலம் அதிகமான சிப்பந்திகளைக் கொண்டு வருவதற்கும், ப்ரமோஷன்களை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும். எனவே, இந்தப் பிரச்னையையும் பிரத்யேகமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை யாரும் கேட்பதற்கு பெருமளவில் இல்லாத காரணத்தினால் புறக்கணிக்கப்பட்ட இலாகாவாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய சர்க்கார் அச்சகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, அமைச்சரவர்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் அச்சகத்தைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். அவருடைய உரையிலே பெரிய அச்சகமாக

1972 மார்ச் 24] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இருக்கும் மிண்டில் இப்பொழுது இரண்டு ஷிப்ட் போகிறது, இரண்டு ஷிப்டுகளை 3 ஷிப்டுகளாக ஆக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்பவன் அல்ல, இரவில் வேலை செய்தால் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்கிறது, அதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். இப்பொழுது 3 ஷிப்டுகள் திறக்கப் போகிறார்கள். இந்தக் குறிப்பைப் பார்த்தால் ஏற்கனவே இரண்டு ஷிப்டுகளில் பணியாற்றும் 2,000 அல்லது 2,300 பேர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களையேதான் இந்த மூன்றாவது ஷிப்டுக்கும் போடுவதாக உள்ளது. அந்தமுறை சரியல்ல. அதற்குமாறாக மூன்றாவது ஷிப்ட் போடுவதானால் அளவில் இதில் பாதிப்பேர் இல்லாமல் இருக்கலாம், அல்லது மூன்றில் ஒரு பங்காவது அதிகமான தொழிலாளிகளுக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பாக ஏற்பாடு செய்ய யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூன்றாவது ஷிப்ட் வைத்தால் இன்றைக்கு வெளியில் 20, 30 அச்சகங்களுக்குக் கொடுத்து அச்சிடுகிறோமே அது கைவிடப்படலாம். அப்படிக் கைவிடப்பட்டு இங்கே அதிகம் வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு உண்டு. அந்த அச்சகத்தின் இடமே சரியாக இல்லை தான். பின்னால் யோசித்துத்தான் பெரிய அச்சகமாகிய மிண்ட் அச்சகத்தை வேறு ஏதாவது இடத்தில் கிண்டி போன்ற பகுதிகளுக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இந்த அச்சகத்தை மேலும் மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் நாட்டுமக்கள் மத்தியில் வளரும் நேரத்தில் அதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அதேநேரத்தில் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அச்சகத்திலே இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் வேலை செய்தாலும் அங்கே ஒரு ஆபீஸ் பாய் அல்லது மெசஞ்சர் பாய் இல்லை. மஸ்தூர்கள் காகிதப் பட்டுவாடா செய்கிறார்கள். அந்தப் பையன் ஒரு ஆக்சிடெண்ட்டில் அகப்பட்டுக் கொண்டால் நாளைக்கு அவர் தன்னுடைய வேலையின் காரணமாகப் போனபோதுதான் ஆக்சிடெண்டில் அகப்பட்டுக்கொண்டாரா in the course of employment என்ற கேள்வி அங்கு வரக்கூடும். அவருக்கும் அந்த வேலைக்கும் சம்பந்தமில்லாமல் போகும் நிலைமை இருக்கிறது, பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இவ்வளவு பெரிய ஆபீசிலே மெசஞ்சர் பாய் வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அந்த இடத்திலே உள்ள வசதிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். வசதி போதாது என்று யார் போய்ப் பார்த்தாலும் சொல்லிவிட முடியும். எனவே அங்கே வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும். இன்னொன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு எஞ்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்ட், அல்லது டெக்ஸ்டைல் அல்லது உருக்குத் தொழிற்சாலை இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளிலெல்லாம் கிட்டத்தட்ட குறைந்தது 200 ரூபாய் ஊதியம் என்று நான் கருதுகிறேன், அநேகமாக டிரான்ஸ்போர்ட்டிலும் அப்படித்தான், 200 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் ஊதியம் இருக்கும். சர்க்கார் அச்சகத்திலேயும் எந்த இடத்தில் பணியாற்றினாலும் குறைந்த அளவு total emoluments 200 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் இருக்கும் என்ற முறையிலே அவர்களுடைய ஊதிய விகிதத்தை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அண்ணா சாலை, மவுண்ட் ரோட்டில் இருக்கும் அச்சகத்தில் அதிகமாக, 700 பேர்களில் 500 பேர்கள் பெண்கள்தான். உண்மையிலேயே பெண்கள் தனியாக மறைந்திருக்க அங்கே இடம் இருக்கிறதா? ஆண், பெண் என்ற வித்தியாசம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் வேதனையாக இருக்கிறது. பைண்டிங் மற்ற வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். பெண்கள் திறமையாக வேலை செய்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. அவர்களுக்குப் போதுமான வாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் சில காரியங்களைப்பற்றி என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏதாவது சில சாமான்கள் வாங்கிவிட்டால், லட்சுமி என்றால் இரண்டு லட்சுமிகள் இருப்பார்கள், மாதக் கணக்கில், சாமான் வாங்காத லட்சுமியின் கணக்கில் பற்று எழுதி சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. இன்னும் முறைப்படுத்தப் படவில்லை. ஏதோ எடுபிடி தொழிற்சாலை மாதிரி இருக்கிறதே தவிர தனியார் தொழிற்சாலைகளில் உள்ள முறைகூட இல்லாமல் முறை கேடுகள் நடக்கின்றன. இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில், தமிழ்நாட்டிலே 8 பிரஸ்கள் இருக்கின்றன. எல்லா மாவட்டத்திலும் மாவட்டத்திற்கு ஒன்று வேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறது.

புதுக்கோட்டையில் இருக்கும் பிரஸ் கிட்டத்தட்ட அநேகமாக மாவட்டத்தின் கெஜட்டுகளை ஒழுங்காகத் தான் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே குறைபாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இங்குதான் பார்க்கிறோம், நமக்குத் தேவையான புத்தகங்கள் உடனே கிடைப்பதில்லை. லோக் சபாவில்கூட தனி அச்சகம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி சட்ட மன்றத்திற்கும்,—இதை சட்டமன்ற மானியத்தில் பேசியிருக்கலாம்—ஒரு அச்சகம் வேண்டும். அப்படியிருந்தால் இரவில் வேலை செய்து இன்றைக்கு சைக்ளோ செய்யும் பல விஷயங்களை அச்சிட்டுக் கொடுக்க—லோக் சபாவில் கொடுப்பது மாதிரி கொடுக்க—உதவிகரமாக இருக்கும். வேலையும் நன்றாக இருக்கும், சிறப்பாக நடத்துகிறோம் என்றிருக்கும். ரிப்போர்ட் காலையிலே வருவதற்குப் பதிலாக இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் கொடுப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

இன்னொன்று இந்த ஆண்டுதான் மதுரையில் அச்சகத்தைத் திறக்க இருப்பதாக அறிகிறேன். அந்த அச்சகத்தினைத் திறக்க ஏற்பாடுகள் செய்து இடம் எல்லாம் பார்த்து ஒரு வருஷ காலமாகிவிட்டது. துரிதமாக இந்த ஆண்டு அச்சகக் கட்டடங்களை முடித்து ஆயிரம் பேருக்கு வேலை கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹைக்கோர்ட்டில் இருக்கும் அச்சகத்தில் அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றை அச்சிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். சிறையில் இருக்கும் அச்சகத்தில்கூட நம்முடைய அருமைத் தொழிலாளர்கள் போய் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். மின்ட் அச்சகத்திற்காக இன்னொரு இடத்தில் பிரித்து வைப்பதற்காக இடம் பார்த்திருப்பதாக அறிகிறேன். அதிலே 800 பேருக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். மின்ட் அச்சகத்திலே மூன்று ஷிப்ட் ஆக்கி அதற்குத் தக்கபடி தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுப்பதன் மூலமாக இப்போது இருக்கும் பல அரியர்ஸ் இல்லாமல் போகும். அந்த அச்சகத்தில் இவ்வளவு சிரமமான நிலைமையில் கூட திறமையாகப் பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஊதியம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது, அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று மீண்டும் ஒருமுறை கூற விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருப்பது சென்னை அரசாங்க அச்சகத்தில் பணியாற்றுபவர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தவும், அச்சகத்தை விரிவுபடுத்தவும் உடனடி நடவடிக்கை தேவை என்று கூறியிருக்கிறேன். இவ்வாண்டில் மதுரையில் 1,000 பேருக்கு வேலை கொடுக்கும் சர்க்கார் அச்சகத்தைத் திறப்பதைப் பற்றி, சிந்திக்க வேண்டுமென்ற முறையில் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஆயிரம் பேருக்கு வேலை கொடுக்கும் வகையில் மதுரையில் திறக்க இருப்பது போல் திறக்கவேண்டுமென்று மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பதிவுத் துறையைப் பற்றியும், அரசு அச்சுத் துறையைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்களை மிகவும் கூர்ந்து கவனித்தேன். ஒரு பிரச்சினையில் என்னுடைய விளக்கத்தைச் சொல்ல வேண்டியது, இந்த மன்றத்தின் முன் எடுத்துக்கூற வேண்டியது எனது முக்கிய கடமையாகும்.

இன்று தொழிலாளர் மானியம் பற்றிய குறிப்புரைகள் தாமதமாக வந்து சேர்ந்தன என்றும், அதற்குக் காரணம் அரசாங்க அச்சுத் துறை தான் என்றும் இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நமது மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் கூட, இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளை அவ்வப்போது அச்சிட்டுத் தருவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று கூறினார்கள். கோட்டையில் ஒரு தனி அச்சகப் பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லிக் கொளவேன்—இங்கு ஒரு கிளை அச்சகப் பிரிவு தனியாக வேண்டுமென்பது தனிப் பிரச்சினையாகும். இன்னும் சொல்லப்போனால் எப்படி நீதிமன்றத்திற்குத் தனி அச்சகப் பிரிவு இருக்கிறதோ, அதுபோல் இங்கு ஒரு அச்சகப் பிரிவு இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்பது என்னுடைய எண்ணமாகும்.

ஆனால் தொழிலாளர் நலமானியக் குறிப்பு இன்று தாமதமாகத் தரப் பட்டது ஏன் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். எனது முன்னுரை 23–3–1972 காலை 8 மணிக்கு அச்சடிக்கப்பட்டு செயலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதில் தாமதம் எதுவும் கிடையாது. இந்த ஆய்வுரைகள் 21–3–1972 மாலை $3\frac{1}{2}$ மணிக்குத் தான் இங்கிருந்து அச்சுத் துறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. தமிழாக்கம் 180 பக்கம், ஆங்கிலம் 95 பக்கம். இதை அச்சடித்து திருத்தி அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. இது மிகவும் குறுகிய நேரம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவேன். அதனால் தான் இன்று காலையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதே தவிர, அரசாங்க அச்சுத் துறையிலே ஏற்பட்ட தாமதம் அல்ல. தொழிலாளர் நலத் துறையில் இருந்து ஆய்வுரைகள் அனுப்புவதற்குத் தாமதமாகி விட்டது. ஒரு துறை செய்த தவறையோ, தாமதத்தையோ திறமையாக வேலை செய்யும் இன்னொரு துறை மீது குற்றம் சாட்டுவதைப்போல் பேசுவது அவர்களுக்கு இருக்கும் உற்சாகத்தை குறைத்துவிடும் என்று கருதுகிறேன்.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி:** தொழிலாளர் இலாகாவிலே தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு இலாக்காக்களும் அவர் கீழ் இருப்பவைதான்.

**மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் :** நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போல் இந்தத் தாமதத்திற்காக வருந்துகிறேன். இதில் மற்றொரு முக்கிய விவரம் என்னவெனில் அச்சுத் துறைக்கும், தொழிலாளர் நலத் துறைக்கும் நான் அமைச்சனாகயிருக்கிறேன். மற்ற துறைகளின் குறிப்புகளெல்லாம் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே அச்சிட்டுத் தரப்பட்டுள்ளன. தொழிலாளர் நலத்துறை முன்னறிக்கை மட்டும் தாமதமாக வந்திருக்கிறது. இந்தத் தாமதம் இனிமேல் ஏற்படாமல் அந்தத் துறை அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்பதையும், உங்களுடைய கருத்து அவர்களுக்கு ஒரு முன்னறிவிப் பாக இருக்கும் என்பதையும் நான் மனமார உணருகிறேன்.

அரசாங்க அச்சுத் துறையில் இன்றைய தினம் எந்த அளவுக்கு வேலைகள் பிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்றால்—முன்பு நாம் ஏழு லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத் தனியார் அச்சகங்களில் சர்க்கார் வேலை களுக்காக ஆர்டர் கொடுத்து வந்தது இப்போது எந்த அளவுக்குக் குறைந் திருக்கிறது என்றால், இப்போது நாம் மூன்று லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு தான் இன்று நாம் வெளியார் அச்சகங்களுக்கு ஆர்டர் தந்து வருகிறோம். வெளியார் அச்சகங்களுக்கு ஆர்டர் கொடுப்பது நிறுத்தப் பட்டு எல்லாம் அரசு அச்சகத்தில் நடைபெற வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசின் கொள்கை. அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பணியில் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக அண்ணா சாலையில் 499 பேர் பணியாற்றுகிறார்கள். அப்படிப் பணியாற்றும்படியான அந்தத் தொழிலாளர்களில் பெண் தொழிலாளர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள் என்று மதிப்பிற்குரிய கே. டி. கே. அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இதற்கு முன்பு ஒரு பாத் ரூம் கூடத் தனியாக இல்லை. இந்த அரசு வந்த பிறகு நான் இந்தத் துறையை மேற்கொண்ட பிறகு, அடிக்கடி "சர்ப்ரைஸ் இன்ஸ்பெக்ஷன்" என்ற அடிப்படையில் அங்கு சென்று உள்ள குறைகளை அறிந்து கூடுமான வரையில் அக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்து வருகிறோம். அவர்களுக்கு வேண்டிய பல வசதிகளைச் செய்து வருகிறோம். இன்னும் முழுமையான வசதிகள் விரைவில் செய்து தரப்படும்.

சென்னை மைய அச்சகத்தில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் விளக்கு கூட மங்கிய விளக்காகத்தான் இதற்கு முன்னதாக இருந்து வந்தது. இப்போது தமிழக அரசால் நல்ல ஒளி விளக்குகள் அமைக்கும் திட்டம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதுபோல் குடிதண்ணீர் வசதி இதற்கு முன்னதாக இல்லை. இப்போது செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. சைக்கிள் ஸ்டாண்டு தனியாகக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் சொல்லி வந்தனர். அந்தக் கோரிக்கை குறித்தும் கழக அரசுதான் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்டிருக்கிறது.

இங்கே பேசிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மைய அச்சகத்தில் நடைபெற்ற ஒரு தவறு பற்றியும், தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்தி தரப்பட வேண்டும் என்றும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். திரு கே.டி.கே. அவர்களும் அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும், லத்தீப் அவர்களும் மற்றும் அத்தனை பேரும் அச்சுத் துறை பற்றிப் பேசும்போது சம்பள விகிதம் அதிகமாகத் தரப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இப்போது தரப்படுகிற சம்பளவிகிதம்—கம்பாசிட்டர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 160 ; அகவிலைப்படி ரூ. 15 ; நகர ஈட்டுப்படி ரூ. 15 ; வீட்டு வாடகைப்படி ரூ. 15, ஆக மொத்தம் 205 ரூபாய் அவர்களுக்குத் தரப்படுகிறது. பைண்டர்களுக்கு மொத்தம் 195 ரூபாய் தரப்படுகிறது. 160 ரூபாயிலிருந்து ஆண்டுதோறும் ஐந்து ரூபாய் இன்கிரிமென்ட் என்ற அளவில் கொடுக்கப்பட்டு கடைசியாக 240 ரூபாய் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுடைய ஊதிய விகிதம் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே மெஷின்மென்களுக்கும் பைண்டர்களுக்குத் தரும்படியான அளவில் ஊதியம் தரப்படுகிறது. அதாவது சம்பளக் கமிஷன் அமைவதற்கு முன்னதாக இருந்ததைவிட இப்போது 46 ரூபாய் அதிகமாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

**திரு என். மருதாசலம் :** தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகின்ற சம்பள விகிதப்படி மாதக் கடைசியில் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பள பில் கொடுக்கப்படுகிறதா ?

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி :** மஸ்தூர்களுக்கு என்ன விகிதம் ?

**மாண்புமிகு திரு என்.வி நடராசன் :** மஸ்தூர்களுக்கு என்ன விகிதம் என்ற விவரம் இல்லை. இந்த அடிப்படையில் மஸ்தூர்களுக்கும் ஊதியம் அதிகப்பட்டிருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சம்பளமே போதும் என்று சொல்லவில்லை. நிதி வசதி ஏற்படும்போது அதிகமாக மேலும் கொடுக்க முயற்சிக்கலாம். கம்பாசிட்டர் வேலை செய்வதிலே எவ்வளவு தொல்லை இருக்கிறது என்பதை நான் அனுபவ பூர்வமாக அறிந்தவன். அவர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க அரசு தயங்காது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மைய அச்சகத்தில் நடைபெறும்படியான வேலைகள் தாமதமாக நடைபெறுவதாகச் சொன்னார்கள். நான் சொல்லிக் கொள்வேன்—தமிழரசுப் பத்திரிகை, பள்ளிப் பாடப்புத்தகங்கள் 40 லட்சம் பிரதிகள் இரண்டு பொதுத் தேர்தல் வேலைகள், இரண்டு வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கைகள் ஆகியவை எல்லாம் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. ஏழு லட்சம் ரூபாய்க்கு வெளியே கொடுக்கப்பட்ட ஆர்டர்கள் மூன்று லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருப்பதோடு, சட்டமன்றக் குறிப்புகளை அச்சடித்து தருவதில் இப்போது தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு இதற்கு முன்னதாகவே நடந்த செஷன் தவிர மற்ற அனைத்தையும் அச்சடித்துத்தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மன நிறைவோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சட்டமன்றத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகள், அலுவலர்கள் அவ்வப்போது அந்தப் பிழைகளைத் திருத்தி அரசு அச்சகத்திற்கு அனுப்புவதில் தாமதம் ஏற்படுவதால் தான் உங்களுக்கு அச்சிட்டுத்தரப்படுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறதே தவிர அச்சுத்துறையில் தாமதம் இல்லை என்பதை நான் திட்டவட்டமாக இங்கு எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஆக அச்சுத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகளும் ஊழியர்களும் நல்ல ஒத்துழைப்புத் தந்து பணி செய்வதை நான் எடுத்துக் கூறவில்லை என்றால் அது நன்றி மறந்தது ஆகும்.

திரு. லத்தீப் அவர்கள் பணியாளர்களை நியமிப்பதில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கும் சலுகை தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பொதுவாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கும் எந்த அளவிற்கு சலுகைகள் வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த முறை பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினை பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை விவரமாக ஆதாரத்துடன் எழுதியனுப்பினால் பரிசீலனை செய்து தவறு இருக்குமானால் அதைத் திருத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று நான் உறுதி அளிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மருதாசலம் அவர்கள் கேட்டார்கள் இலட்சுமி என்று ஒரு பெண் வேலை செய்தால், அதே பேரில் இன்னொரு இலட்சுமி இருந்தால் யார் கடன் வாங்கினாரோ அவருக்குப் பதிலாக வேறு ஒரு இலட்சுமிக்கு நோட்டிஸ் போவதாகச் சொன்னார்கள். திரு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் அதே போல் சொன்னார்கள்.

1972 மார்ச் 24] [திரு என். வி. நடராசன்]

எந்த இலட்சுமி வாங்கினாலும் ஏமாற்றிவிட முடியாது. அவரிடம் தக்க உறுதி வாங்கிக் கொண்டு தான் கடன்கள் தருவது, வசூலிக்கப் படுவது போன்றவை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகவே ஒரு இலட்சுமி என்ற பெயர் வேறு இலட்சுமி என்ற பெயரை ஏமாற்றிவிட முடியாது. தக்க முறைகள் தாம் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. அதில் தவறு ஏற்படாமல் தொடர்ந்து கண்காணிக்க வேண்டுமென்பது உறுப்பினர் அவர்களின் விருப்பம் என்றால் அதைச் சர்க்கார் வரவேற்கும்.

மாவட்ட தலைநகரங்கள். ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு அரசு அச்சகம் அமைய வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. மதுரையில் அச்சகம் அமைப்பதற்கான தீவிர நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் அச்சகம் அமைப்பதற்கான பணியில் ஈடுபட்டு வருகிறோம். ஏறக்குறைய 800 பேருக்கு அங்கு வேலை தரப்படும், சென்னையில் சூளைப் பகுதியில் யானைக்கவுனி என்ற பகுதியில் ஒரு கட்டடம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அங்கு 800 பேருக்கு வேலை தருவதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

சில இயந்திரங்கள் மைய அச்சகத்திலிருந்தும், அண்ணா சாலை அச்சகத்திலிருந்தும் அங்கு மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. அந்த அச்சகம் இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாகத் துவங்கப்படும். அரசின் எண்ணம் ஆயிரம் பேர்களுக்காவது வேலை தரவேண்டும் என்பதுதான். அந்த அடிப்படையில் வெளியார் அச்சகங்களுக்கு வேலைகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும். மற்ற மாவட்டங்களில் நிதி நிலை வசதி ஏற்பட்டவுடன் ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும் ஒவ்வொரு அச்சகம் அமைக்க நிச்சயம் ஏற்பாடுகள் செய்யும் இந்த அரசு. மைய அச்சகத்தில் முன்பு நடைபெற்ற தவறு பற்றிச் சொன்னார்கள். வெளியார் அச்சகத்தில் ஆர்டர் கொடுத்த வேலைக்கேற்ற அச்சுத் தாள் தந்ததை முறை தவறி கையாடல் செய்தது இப்போது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு எல்லா விசாரணைகளும் முடிவடைந்திருக்கின்றன. காவல் துறையினர் மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் கட்டத்தில் இருக்கிறது. அதற்கு மேல் அதுபற்றி நான் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை.

மற்றொன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதுபோல், மேலவையில் நான் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோது என் அருமைத் தோழர் மதிப்பிற்குரிய பூவராகன் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தார்கள் இத் துறைக்கு. நான் கேட்டேன், அரசு அச்சகங்களுக்கு நீங்கள் அடிக்கடி போய் என் சர்ப்ரைஸ் விஸிட் செய்யக் கூடாது? எவ்வளவோ தவறுகள் நடக்கின்றனவே, ரீம் ரீமாக பேப்பரை வெளியில் கொண்டு வந்து வேஸ்ட் பேப்பர் என்று போட்டு விடுகிறார்களே என்று. மேலும் தொழிலாளர்களுக்கு பன், காப்பி தருவதில்லை என்றும் சொன்னேன். என் வேண்டுகோள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. நான் அமைச்சராகி அச்சுத்துறை பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவுடன் சர்ப்ரைஸ் விசிட் சென்று பார்த்ததில் ஏராளமான நல்ல காகிதத் தாள்கள் குப்பையில் போட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குத் தக்க அறிவுரை கூறி, இனிமேல் ஒழுங்காகக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன்; அதனால் 1968–69-ல் ஏறத்தாழ ரூ. 28,186 வேஸ்ட் பேப்பர்

மூலம் வருவாய் கிடைத்தது. 69–70-ல் ரூ. 51,383. 70–71-ல் ரூ. 1,77,236. 71–72-ல் ரூ. 1,43,444 பெப்ரவரி முடிய வேஸ்ட் பேப்பரில் இருந்து மட்டும் வருவாய் கிடைத்துள்ளது.

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:** 1970–71-க்கும் 71–72-க்கும் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறதே 30,000 ரூபாய்.

**மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்:** பிப்ரவரி முடிய என்றேன். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அதை நினைவில் கொள்ளட்டும். இவ்வாறெல்லாம் தவறுகள் திருத்தப்பட்டு தொழிலாளர்களும் தங்கள் கடமைகளை நல்லமுறையில் செய்து வருகிறார்கள். எனவே அரசாங்க அச்சகம் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்பதில் சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் கட்சிப் பாகுபாடு இன்றி பெருமைப்படலாம் என்பதற்காகக் கூறுகிறேனே தவிர வேறு எதற்காகவும் அல்ல.

மற்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய பல்வேறு கருத்துக்களையும் நினைவில் கொண்டு அரசு ஆவன செய்யும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பதிவுத் துறை பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கு சென்றால் உட்காரக்கூட நாற்காலி இல்லை, அப்படி இருந்தாலும் அது மூன்று கால் நாற்காலியாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள் அம்மையார் அவர்கள். அது காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்து நிலையாக இருக்கலாம். இப்போது நான்கு கால்கள் வந்து விட்டன.

**திருமதி த. ந அனந்தநாயகி:** இப்போதும் அதே நிலையில்தான் இருக்கிறது.

**மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்:** பெரும்பாலான நாற்காலிகளுக்கும் நான்கு கால்கள் வந்து விட்டன. அப்படிச் சில நாற்காலிகளுக்கு நான்கு கால்கள் இல்லை என்றால் அது விட்ட குறை தொட்ட குறையாக இருக்கலாம், அவற்றையும் சரிசெய்து விடலாம்.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்குத் தரவேண்டிய ப்ரமோஷன் தரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது பற்றி மிகவும் கண்காணிப்போடு கவனிக்கப்பட்டு விரைவில் அவர்களின் இக்கோரிக்கைகளை அரசு நிறைவேற்ற முயற்சிக்கும் என்று இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதைப் பரிசீலிக்குமாறு அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

சப் ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் ஒரு இடத்தில் 1500 பத்திரங்கள் பதிவு செய்வதற்கு ஒன்றாக இருக்கிறது. இன்னொருயிடத்தில் 4,000 பத்திரம் பதிவு செய்ய ஒரு அலுவலகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். 1500-க்கும் மேலாக இருந்தால் வேறு ஒரு கிளை ஆபீஸ் பக்கத்தில் துவங்கப்படும் என்பதுதான் பொதுவான திட்டமாகும். குறிப்பிட்ட அலுவலகங்கள் பற்றித் தகுந்த விவரம் தெரிவித்தால் பரிசீலனை செய்து புது அலுவலகம் திறப்பதற்கு ஆவன செய்யப்படும்.

1972 மார்ச் 24] [திரு என். வி. நடராசன்]

ஆடிட் சப் ரெஜிஸ்ட்ரார் பதவிகள் இருப்பதால் 2,290 பேர்கள் சொத்து மதிப்பைக் குறைத்துப் போட்டதாகவும், உரிய ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் கட்டணம் கட்டாத 1021 நபர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதில் ரூ. 1,93,576 இத்துறைக்கு வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறது. எனவே ஆடிட் சப் ரெஜிஸ்ட்ராரால் அனுகூலமே தவிர நஷ்டம் இல்லை.

மற்றும் கனம் உறுப்பினர்கள் கூறிய பல்வேறு யோசனைகளும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளப்பட்டு தக்க சமயத்தில் ஆராயப்படும்.

நீங்கள் அனைவரும் உங்களது ஒருமித்த ஆதரவைத் தந்ததற்காக உள்ளபடியே பெருமைப்படுகிறேன். இந்த அரசு உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறது. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுப் பிரேரணைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு மானியத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:** பங்களா தேஷ் இன்க்ரீஸையாவது வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறீர்களா?

**மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்:** நமது பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் அடிக்கடி பேசும்போது யுத்தம் முடிந்து விட்டது, போர் தீர்ந்து விட்டது என்று யாரும் எண்ணக் கூடாது என்றும் மீண்டும் எந்த நேரத்திலும் போர் மூளுமோ என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் அதில் நாம் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியது நம் முக்கியமான கடமையாகும்.

**திரு என். மருதாசலம்:** இந்த அச்சகத்தில் மஸ்தூர் வைத்துத்தான் வேலை வாங்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். மெசன்ஜர் ஸ்கேல் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். மெசன்ஜர் ஸ்கேல் ஏற்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் உறுதி கூறுவாரா? ஒரு லட்ச ரூபாய் நஷ்ட ஈட்டை அந்தத் தொழிலாளர்கள் தலையில் போடாமல் அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யாமல் இருப்பதற்கு அரசு உத்தரவிடுமா?

**மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்:** தொழிலாளர் ஊதியத்திலிருந்து அந்த நஷ்ட ஈட்டை ஈடு செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. ஆனால் யார் தவறு செய்தார்களோ அந்த அதிகாரிகளிடம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் கடன் பெற்று இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களிடமிருந்து ஈடு செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறதே தவிர தொழிலாளர்கள் அனைவரிடத்திலிருந்தும் நஷ்ட ஈட்டைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

**திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்:** இந்த ஆன்யுவல் அட்மினிஸ்டிரேஷன் ரிப்போர்ட் ஆப் தி ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் டிபார்ட்மெண்ட் 1968–69-க்கு அப்புறமாக வரவில்லை. அதனுடைய காரணம் என்ன? அப்படி வந்து இங்கே வைக்கவில்லையா?

**மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்:** அது பற்றி விசாரித்து ஆவன செய்யலாம்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்**: விவாதங்கள் முடிவுற்றன. இப்போது மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 5–க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு என். மருதாசலம் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்**: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

"நிதிக் கோரிக்கை எண்: 5—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,31,51,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்"

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண்: 34-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு கே. டி கே. தங்கமணி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங் கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்**: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

"நிதிக் கோரிக்கை எண்: 34—எழுது பொருள் அச்சுத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,35,82,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்"

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்**: பேரவையின் இன்றைய காலை பகல் 1·22 நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, இன்று மாலை 4 மணிக்கு மீண்டும் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

[மாலை கூட்டத் தொடர்—4–00]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு பெ. சீனிவாசன் அவர் களின் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் 4–03 மணிக்குக் கூடியது.

1972, மார்ச் 24]

(3) 1972—73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் : 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்—தொடர்ச்சி.

---

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்** : மானியக் கோரிக்கை எண் . 24 தொழிற்சாலைகள் உட்படத் தொழிலாளர்—அதன்மீது முன் மொழியப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் ஆகியவற்றின் மீது விவாதம் துவங்கும். முதலில் டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்கள் பேசுவார்.

**மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்** : இந்த மானியத்தின் மீது நான் இங்கே வைத்துள்ள முன் உரையை @குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : In support of my cut-motion I would like to say a few things.

In the book given by the Hon. Minister for Labour there is a very good piece of information which I would like to bring to the attention of the House. ' The situation in Tamil Nadu especially during the last one year, with regard to labour unrest has been far from satisfactory '. This is what is stated. The labour unrest, if we take into account even the years that have preceded this year, from 1967 onwards, this year there has seen the worst labour unrest. During the last one year, the unrest has been maximum. The peace in labour front has been the minimum.

The statistics speak for themselves. With regard to the Hindusthan Telepprinters, Madras, the man-days lost is more than 50,000. In the Aluminium Works, Sundaram Textile and textile mills in Coimbatore and taking into account the Simpson Group also, the total number of man-days lost is 8 lakhs. (Thirumathi T. N. Anandanayaki : It is 22 lakhs). If we take into account the Madras Rubber Factory which is not counted here, it comes to 22 lakhs. Government must find out who is responsible for this.

Let me now take the Simpson Group of companies. I do not want to go into the details since there is now peaceful atmosphere there and I would not like to upset the apple-cart and destroy the peaceful atmosphere there. According to me the ruling party has been indirectly responsible in one way for starting the whole problem in Simpson Group. That is my accusation. I know that

---

@385—401-ம் பக்கங்களில் 7-ஆம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

the Hon. Minister in his reply will explain. I am saying this so that what has happened in Simpsons might not be repeated Political parties should not, especially when that political party is a ruling party, try to take charge of the trade union in any concern; for, when a dispute comes between union and management and it comes up before the Government, Government will not be able to take an impartial attitude, since trade union belongs to ruling party. It is necessary that the ruling party does not try to enter the trade union field. This, the ruling party should learn from what has happened in Simpsons. As I had told before, when a dispute comes before Government, arbitration is completely lost since trade union belongs to ruling party. There cannot be dispassionate consideration. Government loses its objectiveness. It becomes subjective. If the trade union is led by a third party, Government can judge things dispassionately. I do not want to go further into this matter. Let us forget the past. Let us think of the future.

The other important point is whether political parties should enter trade union or trade union should be headed by a person working inside the company. That is a point which had been discussed several times. Our party had been stating all these years that no political party should head trade union. I have now begun to feel whether that stand is correct. I have come to question my own party's stand. It is because of this. The capitalist management have a tendency to consider any person working in company as not an important person. They won't bother about him at all. Only if he has political strength, he would have bargaining power with management. That is the conclusion I have come and members of the ruling party might appreciate that.

For instance, take one company, X or Y. There a person is working and he becomes a leader of the trade union there. He walks into the Manager's Office but a number of times he has been asked to come the next day or some other day. He might even say that he is not prepared to have any negotiations with the leader of the Trade Union. At the same time if the leader happened to be Member of the Assembly or a Member of Parliament or a person who has a huge political organisation behind him or a big All-India Trade Union Organisation like the I.N.T.U.C. or A.I.T.U.C., the private management or a public body like the Electricity Board would get frightened because they

would feel that he had got the tremendous backing behind him. Consequently, the bargaining power of the trade union leader is considerably increased by the fact that (1) he belongs to a political party and (2) that he has got the huge organisation backing him. Because of that, the workers are also forced to come to the trade union which has political backing. Then, Sir, it is because of the wrong policy of the management and the capitalists that the Government are forced to intervene in favour of the trade union.

In this connection, I wish to refer to the railway union headed by an M.P. From Madurai or Coimbatore, he is able to contact the Prime Minister of India within half an hour and he is able to settle the issue quickly.

So, my point is that the primary responsibility rests on the private and public management and they are to be blamed and not the workers. Therefore, if it is possible for the management to give an assurance that they would first prefer a trade union leader who is non-political and who is working there, it is for that management to give that assurance, and the Government would be good enough to accept that assurance. I leave it at that.

Then with regard to the Madras Rubber Factory I thought that they would give greater details about it. As the matter is over, I do not want to pursue the matter.

Then I want to draw the attention of the Government to omnibuses which have been nationalised by the Government. I am not bothered about the owners of omnibuses. But I am concerned about the workers who are employed. I want to know whether the Government are providing alternative jobs for them. A number of them are unemployed and they do not have any trade union rights and they are practically on the roads. I request the Government to consider their case sympathetically.

Then with regard to the unemployment problem, have we done anything to solve it? That is the most important problem. I have a feeling that in the last two or three years we have not done anything seriously to solve it. Therefore, my charge against the Government is that they have not taken steps to solve

it in the manner in which it should have been done. In fact I would have been happy if they had mentioned about it in the printed Note.

Lastly, I come to an important problem affecting the workers of Ashok Leyland. I wanted to bring that matter in some other from in this House but I thought that I could refer to it on this occasion when the Labour Demand is under discussion. I request the Hon. Minister to give us some indication as to what is the position of the workers of Ashok Leyland. Now more than 1,000 of them are victims of partial or full lay-off and the reason for that was that the workers adopted go-slow policy. I am not going into other aspects of the matter. Though the Management has agreed to call off the lay-off during the meeting on Saturday the 17th instant with the Hon. Minister for Labour, yesterday all the workers, who went for work had to come back on account of the adamant attitude of the Management. I would be very happy if the Hon. Minister would use his full power to settle the issue. The reason given by the Management for the lay-off is the non-availability of certain parts for the Assembly Section. But the parts Manufacturing Section (Machine Shop) is working continuously with full capacity and the parts are put in stock.

Sir, the turnover for the year 1970–71 is Rs. 33 crores but the bonus given is Rs. 24 lakhs. The turnover for the year 1971–72 is Rs. 37 crores and the bonus eligible is Rs. 27 lakhs. The demand of the workers is Rs. 27 lakhs (without ex-gratia).

Then the amount allotted for Income-tax is Rs. 110 lakhs. But they have paid only Rs. 80 lakhs. When the company allots Rs. 110 lakhs for Income-tax it shows that they get profit. For the past four years the allotted amount for Income-tax and the actual amount remitted does not tally. Always there is a difference of about Rs. 30 lakhs in allotment and payment. Why this anomoly?

Then the Reserve Fund of the company as on date is Rs. 500 lakhs. Now what are the demands of the workers? Their demands are as follows :—

(1) Lay-off should be lifted and all the workers should be allowed to work.

1972 மார்ச் 24] [Dr. H. V. Hande]

(2) The reasonable demand of bonus should be accepted by the Management.

(3) In order to create disunity among the workers the management would not adopt the divide and rule policy. I also feel that the Management should completely drop this policy.

Finally I come to another matter. Though the turn-over of 1971-72 has exceeded 1970-71 by Rs. 4 crores, the Management is not willing to pay bonus with proportionate increase. Why ? The reason given by the Management is that in spite of the increase in total turn-over, the company has made lesser profit than that of the year 1970-71 due to the following reasons :—

Amount of royalty paid for the Current year—Rs. 45 lakhs. 1970-71—Rs. 36 lakhs.

Amount of royalty paid for the Current year Rs. 45 lakhs. There is an increase of Rs. 9 lakhs. Why?

Then the amount of interest paid to Bank of England during 1970-71 is Rs. 58 lakhs and during 1971-72, Rs. 73 lakhs. There is an increase of Rs. 15 lakhs. Why ? Sir, these facts clearly go to prove that they have made more profit and they have paid more loyalty and interest to the firm and Bank in England than bonus to the workers here. When these facts are there, they cannot escape. I shall be happy if the Hon. Minister intervenes and pulls up the Management and try to settle the issue as early as possible and not allow it to become a major crisis as has developed in the case of Simpson workers and the textile workers of Coimbatore.

***திரு கா. வேழவேந்தன்**: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை நெஞ்சார வரவேற்று அவர்களை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு தொழிலாளர் நிலைமையைப் பற்றி எனக்கு முன்னர் பேசிய எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் முன்னுள் இருந்த தொழில் அமைதியைக் காட்டிலும், இப்போது தொழில் அமைதி குறைவு என்று சொன்னார்கள். நான் அதை மனப்பூர்வமாக ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அப்படிப்பட்ட தொழில் அமைதி கெடுவதற்கு காரணம் என்ன என்பதை அவர்களெல்லாம் உளமார ஒத்துக் கொள்வார்கள்.

1967-க்கு முன்னால் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வைத்தால் கேட்பதற்கு ஆளில்லாமல் இருந்தது. தொழிலாளர் நலத்துறை என்பதே கூட, பத்தோடு பதினொன்று, அத்தோடு இது ஒன்று என்று யாரோ ஒரு அமைச்சரிடத்தில் ஒளிந்து கொண்டிருக்கும். ஆனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அமைச்சரவை ஏற்பட்ட பிறகுதான் தொழிலாளர் நலத்துக்கென்று அமைச்சவரையில் ஒரு அமைச்சரை, அவர்களுக்கு இருக்கும் 18 மணி, 20 மணி நேரத்தை அதற்காகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று உருவாக்கினார்கள்.

1967-க்குப் பின்னால் பல்வேறு நிலைகளில் போராட்டங்கள் நடந்து வருவதற்கு முக்கிய காரணம், இந்த அரசை விட்டால் இது போன்ற வேறு ஒரு அரசு நமக்குக் கிடைப்பது அரிது; ஆகவே இந்த நேரத்திலேயே நம்முடைய கோரிக்கைகளை எழுப்ப வேண்டுமென்று துணிந்து செயல் படுகிறார்கள். பல்வேறு கோரிக்கைகளை முன் வைக்கிறார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு கோரிக்கையை எழுப்புவது நல்லதுதான். ஆனால் நியாயமற்ற முறைகளிலே போராட்டம் நடத்துவது நல்லதுதானா என்பதை அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்—அமைச்சர்கள் நடுநிலையாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்று குறை கூறுகிறார்கள். அமைச்சர்கள் எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பது இன்றைக்கு துணைத் தலைவராக இருக்கின்ற உங்களுக்கே தெரியும். நான் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்தபோது அரசாங்கம் எப்படி நடந்துகொண்டது என்பது அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும்.

THIRU J. JAMES : The hon. Member should not refer to the Chair.

MR. DEPUTY SPEAKER : It is always better. . .

THIRU K. VEZHAVENDAN : I am referring only to an incident.

MR. DEPUTY SPEAKER : Sometimes I will have to give some reply.

**திரு. கா. வேழவேந்தன் :** நான் சொல்ல வந்த நிகழ்ச்சிக்குச் சம்பந்தப்பட்ட நீங்கள் இங்கே இருப்பதால், அதை மறைப்பதற்கு எண்ண வில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நீங்கள் விருதுநகரிலே துலுக்கப்பட்டி சிமிண்ட் தொழிற்சாலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டபோது, நீங்கள் கைது செய்யப்பட்டு உள்ளே வைக்கப்பட்டீர்கள். அதற்கு முன்பு இப்படி ஒரு வரலாறு நடைபெற்றது உண்டா ?

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** தொழிலாளர் போராட்டத்தில் ஒருவரை கைது செய்வது ஒன்றும் கஷ்டமானது அல்ல.

**திரு. கா. வேழவேந்தன் :** ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே, ஆளும் கட்சியால் கைது செய்யப்பட்டது கிடையாது. அப்படிப்பட்ட இந்த அமைச்சரவையைக் குறைகூறுவது நியாயமா என்பதற்காகவே இதைச்

சொல்கிறேன். நீங்களே சாட்சியாக இருப்பதால்தான் அதைச் சொன்னேன்.

**மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் :** நான் சட்டமன்றத்திலே எல்லோருக்கும் பொதுவானவன்.

**திரு கா. வேழவேந்தன் :** இப்போது நீங்கள் துணைச் சபாநாயகராக இருப்பதால் எல்லோருக்கும் பொதுவானவர்தான். அரசாங்கம் எவ்வளவு நேர்மையாக நடந்துகொள்கிறது என்பதற்காக இதைச் சொன்னேன்.

தொழிலாளர் நல அமைச்சர்களும், முதலமைச்சர்களும் தொழிலாளர் நலனில் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டுள்ளார்கள் என்பது வெளிப்படையாகவே எல்லோருக்கும் தெரியும். 1967-க்குப் பின்னால், இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு நாம் செய்து இருக்கிற ஆறு செயற்கரிய செயல்களை மட்டும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இவை மற்ற மாநிலங்களிலே நடைபெற்றிருக்கின்றனவா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

முதலாவதாக, போனஸ் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், முதலிலே குறைந்தபட்ச போனஸ் 4 சதவிகிதமாக இருக்கிறது. இந்த அரசு வந்த பின்னால் குறைந்தபட்ச போனஸ் 8-1/3 சதவிகிதமாக இருக்க வேண்டுமென்று போராடி வருகின்றது. இதை மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் பாராட்டினார்களா? இல்லையே ! எப்படித் தொழிற் சங்கங்கள் தொழில் அதிபர்களோடு போராட்டம் நடத்தி தங்கள் கோரிக்கைகளைப் பெறுகின்றார்களோ அதைப் போன்று இந்த அரசு மத்திய அரசோடு போராடி தொழிலாளர்களுக்கான உரிமைகளைப் பெற்றிருக்கிறது. இது பாராட்டுவதற்குரிய ஒன்றாக இருக்க முடியாதா ?

அடுத்து, கிராஜுட்டி சட்டத்தை மாதத்தில் 15 நாட்களுக்குள்ள ஊதியத்தைக் கொடுத்தால் போதும் என்று வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்த அரசு ஒரு மாத ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கி வருகின்றது. டாக்டர் ஹண்டே அவர்களைப் போன்றவர்கள் இதைப் பாராட்ட முன்வருவார்கள் என்று நினைத்தேன். யாரும் பாராட்டாதது குறித்து உண்மையிலேயே மிக்க வருத்தப்படுகிறேன்.

அடுத்து, முதன்முதலாக தமிழ்நாட்டிலேதான் மே தினத்தை விடுமுறை நாளாக்க வேண்டுமென்று கட்டாயமாகச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதுவும் இந்த அரசு வந்த பின்னால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் யாராவது பாராட்டாமல் இருப்பார்களா ? ஆனால் இங்கே பேசியவர்கள் அதைப் பாராட்டி ஒரு வார்த்தைக் கூட பேசவில்லை.

அடுத்தாற்போல் இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகுதான் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு கன்சிலியேஷன் அதிகாரியை நியமித்தது. அதற்கு முன்னால் இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களுக்கு ஒரு அதிகாரி இருந்தார்!

தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைகளைக் கூறவேண்டுமென்றால் மாவட்டம் விட்டு, மாவட்டம் செல்லவேண்டும். இந்த அரசாங்கம் வந்த பின்னால் அந்த குறையைப் போக்க கன்சிலியேஷன் அதிகாரியை—லேபர் ஆபீசரை மாவட்டந்தோறும் நியமித்தது. இதைப்பற்றி எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்று நினைத்தேன். ஒருவரும் பாராட்டவில்லை என்பது வேதனைப்படத்தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து, இன்றைக்கு லேபர் வெல்பேர் பண்டு என்று ஒரு நிதியை அமைத்து, அதற்கு 5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, தொழிலாளர் குடும்பங்கள், அவர்களுடைய எதிர்காலத்தில் என்னென்ன செய்யலாம் என்ற ஒரு உருப்படியான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறதே, அதைப் பற்றியும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பாராட்டவில்லை.

அடுத்தாற்போல், டில்லியிலே அளிக்கப்பட்ட ஊதியக் குழுவின்—வேஜ் போர்டின்—பரிந்துரைகள் எல்லாம் அமல் நடத்த வேண்டுமென்று நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் கூட்டங்கள் கூட்டி, முதலாளிகள் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பேசிவந்தார்கள். இதற்கு முன்னால் இந்த நிலை இருந்ததா? இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? இதை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் ஒருவரும் பாராட்டவில்லையே.

அடுத்து, இந்தியாவிலேயே இந்த மாநிலத்தில்தான் 'கேர்' உணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அதன்மூலம் இன்றைக்குப் பல்வேறு தொழிலாளர்களும், தாய்மார்களும், குழந்தைகளும் சத்துணவு பெற்று வருகிறார்கள். இது இந்த அரசின் சாதனை இல்லையா? இதைக்கூட எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் ஒருவரும் பாராட்டவில்லையே?

இவ்வளவு நல்ல காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கும்போது, சிம்சனில் நடைபெற்ற சிறு பிரச்சனைகளை வைத்து எங்கு பார்த்தாலும் பெரிது படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்காகத் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அறியமாட்டார்களா? அதையெல்லாம் யாரும் சொல்லவில்லையே. எங்களுக்கு மற்றவர்களைப் போல் ஆர்ப்பாட்டம் செய்யவோ அல்லது ஜிகினா வேலை காட்டவோ தெரியாது. பிரச்சனைகளை எப்படி அணுக வேண்டுமோ அப்படியே அணுகி சுமுகமான முடிவினையே காண விழைகிறோம். இன்றைக்குப் பலன்களைப் பெறுவதிலே மூன்று வகையினர் இருக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, நாவல் மரத்தின் கனிகளைப் பெறுவதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். நாவல் பழம் நன்றாக பழுத்து, கனிந்து கீழே விழும் வரையில் காத்திருந்து அந்தக் கனியைப் பெற்றுக்கொள்வது ஒருமுறை. பழம் நன்றாக கனிந்த உடனே மரத்தை உலுக்கி, அந்தக் கனிகளைப் பெற்றுக்கொள்வது ஒருமுறை. இன்னொருமுறை நாவல் மரத்தையே அடியோடு வெட்டித் தள்ளி, கனிகளைப் பெற்றுக்கொள்வது.

நம்மைப் பொறுத்தவரையோ, அல்லது இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையிலோ முதல் இனமாக இருக்க விரும்பவில்லை. மரத்தை உலுக்கி, கனிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் இரண்டாம் இனமாகவே நாம் இருக்க

வேண்டும். அதுதான் நல்லமுறை. நமக்குத் தேவையான—தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையானவைகளை அரசுக்கு முறைப்படி எடுத்துச் சொல்லி, தானாகவே கிடைக்கும் என்று காத்திருக்காமல், மரத்தை உலுக்கி கனிகளைப் பெறுவதுபோல, தேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்.

ஆனால், சில தீவிரவாதிகள் என்று சொல்லப்படக்கூடியவர்கள் இன்று மூன்றாவது வகையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதாவது அடிமரத்தையே வெட்டித் தள்ளி, கனிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதைப்போல் செயல்படுகிறார்கள். அது மிகவும் தவறான முறை. மரத்தை விட்டுவைத்திருந்தால்தான், மீண்டும் கனிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இல்லையென்றால் ஒரே தடவையில் கனியும் தீர்ந்து விடும்; மரமும் போய்விடும். அப்படிப்பட்டவர்கள் எதிர்காலத்தைப் பற்றியே கவலைப்படாதவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் மன நிலையைக் கண்டிப்பாகப் போக்கியே ஆகவேண்டும்; அவர்களும் மனோநிலையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்று கல்கத்தாவின் நிலையைப் பார்த்தால் நாம் அந்த உண்மையைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். தீவிரவாதிகளின் செயலால் இன்று கல்கத்தா நிலைகுலைந்து விட்டது. அண்மையில் மதிப்பீட்டுக் குழுவின் சார்பில் அங்கே சென்றிருந்தபோது கல்கத்தாவின் நிலைபற்றி தொழிலாளர்கள் சொன்னார்கள். தீவிரவாதிகளின் போக்கால் தொழிலதிபர்கள் தங்கள் நிறுவனங்களை வேறு மாநிலங்களுக்கு மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருகி வருகிறது. தொழிலிலும் அமைதியின்மை நிலவி வருகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலை என்ன என்பதை நாம் ஒரு கணம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட தீவிரவாதிகளின் சுவடே இல்லாமல் போய்விட்டது. அங்கே சோதிபாசுக்களெல்லாம் சோதியை இழந்துவிட்டார்கள்.

நமது தமிழ்நாட்டிலே பலர், 'தொழில் அமைதி கெட்டால் கூட பரவாயில்லை தங்கள் லட்சியம் நிறைவேறினால் போதும்; தங்கள் பெயர் இருந்தால் போதும்' என்ற அளவிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல திட்டங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாநில அரசு தொழிலாளர்களுக்கு கிராஜுவட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டபோது 'நாங்களே அதைக் கொண்டு வருகிறோம் கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள், பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்; இந்தியா முழுவதும் கொண்டு வருகிறோம்' என்று சொன்னார்கள் அதனால் இப்போது அதில் தீவிரம் காட்டாமல் பொறுத்திருக்கிறோம். இதையெல்லாம் மாற்றுக் கட்சிக் காரர்கள் உணரவேண்டும்.

தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய குறைந்தபட்ச ஊதியம் பற்றி அளிக்கப்பட்ட குழுவின் அறிக்கை பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே குறிப்பாக அதிகமாகப் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் தான். இன்றையதினம் அவர்கள் வயிற்றுப்பாட்டைக் கழிப்பதற்காகத்தான் பணியாற்றி வருகிறார்கள். ஓட்டல் முதலாளிகளும், பெரிய பெரிய கட்டடங்களைக் கட்டுகின்ற முதலாளிகளும் அந்தத் தொழிலாளர்களிடம் நல்ல வேலை வாங்கிட்டு, அவர்களுடைய ஊதியத்தைச் சுரண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயிப்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும். அது எதிர்காலத்திலே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடியதாக அமையும். எனவே, இத்தனை மாதம் பணி செய்தால் அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல; ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் மிகப்பெரிய அறையில் இருக்கிற சீமான்களுக்கும் சீமாட்டிகளுக்கும் பரிமாறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு குடியிருப்பு இல்லை. ஒரு ஹோட்டல் கட்டுகிற நேரத்திலேயே ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கும் குடியிருப்பு மனைகளை அமைத்தால்தான் அதற்கே லைசென்சு கொடுப்பது என்கிற ஒரு முறையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பாக்டரி சட்டம் இருக்கிறது. நல்ல படித்த பி.இ. அதிகாரிகள் எல்லாம் ஆய்வாளர்களாகப் போகிறார்கள். குறைபாடுகள் இருந்தால் முதலாளிகளிடம் சொன்னால் அபராதம் போட்டுக்கொள் என்று விடுகிறார்கள். பைன் பத்து ரூபாய், இருபது ரூபாய் என்றுதான் இருக்கிறது. "போய்யா நான் பைனைக் கட்டிக் கொள்கிறேன்" என மிகச் சர்வசாதாரணமாகச் சொல்லிவிடுகிறார். ஆகவே அபராதத் தொகையைக் கூட்ட வேண்டும். அப்போதுதான் நமது அதிகாரிகள் சென்று தொழிலாளர்களுக்கு இழைக்கப்படுகிற அநீதிகளைச் சுட்டிக்காட்டும்போது முதலாளிகள் திருந்திக்கொள்வதற்கு ஒரு அச்சம் இருக்கும்.

இன்றையதினம் சில தொழில் நிறுவனங்களில் நல்ல முறையில் அமைதி இருக்கிறது என்பதை திரு. ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் ஆகஸ்டு 15, ஜனவரி 26 என்று கொண்டாடுவது போல மே தின விழாவையும் கொண்டாடுகிறபோது எல்லாத் தொழில் நிறுவனங்களையும் சேர்ந்த தொழில் அதிபர்களையும், தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து வைத்து விழாக் கொண்டாடலாம், நல்ல முறையில் வருடம் முழுவதும் தொழில் அமைதி காக்கப்பட்ட நிறுவனத்திற்கு கேடயம் போன்று பரிசு அளிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு நமது அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி சென்று ஏற்கனவே இருந்த உச்சவரம்புத் தொகையை உயர்த்த இ. எஸ்.ஐ. கார்ப்பரேஷனிடம் வற்புறுத்தி இன்றைய தினம் அதை உயர்த்த முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தம் அறிக்கையில் அது பற்றிக் கொஞ்சம் கவலை

குறைந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் இன்னமும் இ.எஸ்.ஐ. ஹாஸ்பிடல்களில் டாக்டர்கள் போதிய கவனம் செலுத்துவதில்லை என்ற குறைபாடுகள் வருகின்றன. தொழிலாளர்கள் பெரிய டாக்டர்களை அணுக முடியாது. ஆகவே இந்த இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரிகளைப் பொறுத்தவரை நல்ல திறமையான டாக்டர்களைப் போடவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல மருந்துகளைக் கொடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தையும் தீவிரமாக அமுல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வேலைவாய்ப்பு நிறுவனத்தைப்பற்றி இரண்டே இரண்டு வார்த்தை. இன்றைய தினம் வேலைநாடிச் செல்பவர்கள் தங்கள் பெயர்களை பதிவு செய்துகொண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை புதுப்பித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இருக்கிறது அதை ஆறு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை புதுப்பித்துக்கொண்டால் கூட போதும்என்று செய்வது நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் இன்றைய தினம் மாவட்டங்களில் இருபதாயிரம், இருபத்தைந்தாயிரம் பேர்கள் பதிவு செய்துகொண்டு வேலை கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். மாதத்திற்கு ஒரு நாள்—அவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்து—எந்த எந்தத் துறையில் தனிப் பயிற்சி அவர்கள் எடுத்தார்களானால் வேலை சீக்கிரமாகக் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்து விளக்கினால் கூட மிக உதவியாக இருக்கும். அப்படியில்லாத காரணத்தினால் மூன்று மாதத்திற்கு ஒருமுறை புதிப்பித்துக்கொண்டு விரக்தியோடு திரும்புகிறார்கள். பெரும் அளவுக்கு இன்றைக்கு நமது மாநிலத்தில் தொழிலாளர் அமைதி ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடைய முயற்சியும், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய முயற்சியும் தான் என்பதை நெஞ்சார, மனமார வரவேற்றுப் பாராட்டி, பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் பத்து நிமிஷத்திற்குள் பேசி முடிக்கவேண்டும்.

*** திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் :** தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிற மானியத்திற்கு என் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துறையில் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைவிட இந்த ஆண்டு குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிகுந்த கவலையைத் தருகிறது. இப்படி இத்துறைக்கு குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் தொழிலாளர் நலத்தில் இந்த அரசுக்கு அக்கறை இல்லை என்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தொழிலாளர்களது பிரச்சினை எவ்வளவு முக்கியமானது என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. உழைப்பு அதிகரித்தால்தான் பொருளாதார மறுமலர்ச்சி உண்டாகும். பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால்தான் சமுதாயத்தில் உள்ள

ஏற்றத்தாழ்வுகள் அகலும். நம்முடைய சமுதாயத்தின் முதுகெலும்பாக இருப்பதே தொழிலாளர் வர்க்கம் தான். அவர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது.

தொழில் அமைதி கெட்டு வருகிறது என்று நாங்கள் சொன்ன போதெல்லாம் இதுவரை ஒப்புக்கொள்ளாதிருந்த ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் இன்றைக்கு மனம்விட்டு அதை ஒத்துக்கொண்டதற்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். சில நாட்களுக்கு முன் மத்திய அமைச்சர் ஒருவரே இந்தியாவில் மேற்குவங்கத்திற்கு அடுத்தபடியாக தொழில் அமைதி கெட்டிருப்பது தமிழ் நாட்டில் தான் என்று கூறினார். திரு. கா. வேழவேந்தன் அவர்கள் இதுபோல் தொழில் அமைதி கெட்டிருப்பதாகத் தோன்றுவதற்குக் காரணம்—இந்த ஆட்சியில்தான் தங்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேறும் என்கிற நம்பிக்கையில் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கைகளை எல்லாம் முன் வைத்து வருகிறார்கள் என்றார். அதை நாட்டுமக்களும் நன்கு அறிவார்கள்.

அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் 20 தொழில் நிறுவனங்களில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு—விரயமாகிய உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1970–ஆம் ஆண்டு 10,33, 377 நாட்கள் விரயமாகின என்றால் 1971-ல் 22, 86, 807 நாட்கள் விரயமாகியிருக்கின்றன. தொழில் அமைதி கெட்டிருக்கிறது என்பதற்கு இதைவிடச் சான்று வேறு வேண்டாம். கதவடைப்புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கையை எடுத்துப்பார்த்தாலும் 1969-ல் 174 தான், 1970-ல் 277, 71-ல் 308 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

இதனால் யாருக்கு நஷ்டம் ? தொழிலாளர்களுக்கு ஒருபுறம் பெருத்த நஷ்டம் என்பதோடு அரசாங்கத்திற்கும்—காலையில் வருவாய்த்துறை அமைச்சர் திரு. சண்முகம் குறிப்பிட்டதுபோல ஒரு கோடியே இருபது லட்சம் நஷ்டம். சிம்சன் வேலைநிறுத்தம் மூலமாக ஏறத்தாழ 15 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அசோக் லேலண்டு மூலமாக 7 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி தொழில் அமைதி குலைந்து, வேலைநிறுத்தங்கள் ஏற்பட்டதற்கு மூலகாரணமே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழிற் சங்கங்களில் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதாகச் செய்த முயற்சிகள் தான். தொழிற் சங்கங்களைப் பிடித்துவிட வேண்டுமென்று தங்களிடம் இருக்கும் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்திச் செயல் பட்டதுதான்.

அடுத்து, தொழிற்சாலைகளில் தி.மு.க. சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால்தான் லாபம், உழைக்காமலேயே மாதம் சம்பளம் வந்து கொண்டிருக்கும் என்ற நிலை வந்தது. சிலர் வேலை செய்தும், இதுபோன்ற சிலர் வேலை செய்யாமலேயே சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டும் இருக்கிற நிலை ஏற்படுகிறபோது எப்படி தொழில் நிறுவனத்தில் அமைதி இருக்க முடியும் ?

1972 மார்ச் 24]

**திரு. கா. வேழவேந்தன்** : தவறான தகவல்களைத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை செய்யாமலேயே ஊதியத்தைப் பெற்று வருகிறார்கள் என்பதாக கட்சிக்குக் களங்கம் கற்பிப்பதுபோல பேசுவது சரியல்ல குறிப்பாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

**திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்** : தலைவர் அவர்களே, சிம்சனிலே தகராறு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இதுதான் போக்குவரத்துத் துறையிலும் இப்படித்தான். இப்படிக் கூறிக்கொண்டே போனால் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகிறது.

**திரு. செ. கந்தப்பன்** : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், தொழிலாளர்கள் பொதுவாக வேலை செய்யவில்லை என்று சொன்னால் போதும். அதற்காக அரசியல் கட்சியை இழுத்துப் பேச வேண்டாம். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட குறிப்புக்களைச் சட்டப் பேரவையின் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்** : குறிப்பிட்ட கட்சியைப்பற்றிச் சொல்லி, குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும். இன்ன கட்சி, இப்படிச் செய்தது என்று சொல்ல வேண்டும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : That is a fact. So long as Simpson was controlled by trade union led by D.M.K., the D.M.K. workers refused to work.

THIRU J. JAMES : In the Transport Department also, that is the truth.

**திரு கா. வேழவேந்தன்** :—தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழிற் சங்க நிர்வாகிகள் வேலை செய்யாமல் ஊதியம் பெறுவது என்பது இப்போது மட்டுமல்ல, முன்பே இருந்த நிலைமைதான். தவறான தகவலை மன்றத்திற்குத் தர வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்** : தலைவர் அவர்களே, கடந்த பல மாதங்களாக வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு, சிம்சனில் நேற்றுதான் வேலை தொடங்கியிருக்கிறது. இப்போது வேலைஒழுங்காக நடைபெற்று வருகிறது. முன்புகூட வேலை நிறுத்தம் தொழிலாளர்களால் ஏற்பட்டது அல்ல ; தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சிலர் வெளியிட்டு வந்த அறிக்கைகளால்தான் ஏற்பட்டது இன்னும்கூடச் சொல்வேன், அந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் ஒரு சிலர் அக் கம்பெனியில் வேலை நேரத்தின்போது வேலை செய்வதில்லையென்று சொன்னார்கள். இவ்வாறு தனிப்பட்ட முறையில் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள்மீது குறை கூறுவது முறையாகாது. அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் ஒருவருக்கொருவர் வேறுபாடுகளில் ஈடுபட்டு, கழகமும், கழகம் அல்லாதவர்களும் மேற்கொண்டதன் விளைவுதான். எனவே கழகத்தை மட்டும் குறைகூறுவது முறையல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

**திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்:** தலைவர் அவர்களே, அடுத்தபடியாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் பிளான்டேஷன் இருக்கிறது. அந்த ரப்பர் தோட்டங்களில் தொழில் சட்டங்கள் அமல்படுத்துவதில்லை. சில இடங்களில் தொழில் சட்டங்களை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று பிளான்டேஷன் லேபர் அட்வைசரி கமிட்டிகூட தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டிக்கு மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தலைமை வகித்திருக்கிறார்கள். ஏனோ அந்தத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னும், தொழில் சட்டங்கள் அங்கே செயல்படவில்லையென்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

ரப்பர் தோட்டத்தில் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தால் தனியார் துறையில் இருக்கிற ரப்பர் தோட்டத்திற்கும், அரசுத் துறையில் இருக்கிற ரப்பர் தோட்டத்திற்கும் இடையில் ஊதியம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு அரசு தோட்ட தொழிலாளர்கள் தினசரி 1 ரூபாய் 56 காசு குறைவாக வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது குறித்து லேபர்கமிஷனர் முன்னிலையில் கூடிப்பேசி, இறுதி முடிவு லேபர் கமிஷனர் அதிகாரத்திற்கு விடப்பட்டது. லேபர் கமிஷனர் அந்த முடிவை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலிருந்து இதுவரை எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை. மேலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ரப்பர் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் 20–3–72 முதல் தங்களுடைய குறைகள் போக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக வேலை நிறுத்தம் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆட்டோமேஷன் பற்றியது. ஆட்டோமேஷன் புகுத்தக்கூடாது என்று ஏ.ஜி. ஆபிஸில் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நமது அரசிலும் சில இலாகாக்களில் ஆடோமேஷன் புகுத்துவதாக இருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. 1969 மார்ச் மாதம் 25-ம் தேதி நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் இது குறித்து இந்த மன்றத்திலே ஒரு வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் அனுமதியோடு இதைப் படிக்கிறேன்.

**திரு. நா. வீராசாமி:** ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், ஏ.ஜி. ஆபீசில் ஆட்டோமேஷன் புகுத்துவது பற்றி எந்தவிதமான போராட்டமும் நடைபெறவில்லை. அங்கே இருக்கக்கூடிய சில பிரிவினர், சில வேலைகளை நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற பிரச்சினையினால்தான் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். ஏ. ஜி. ஆபீசுக்கும் ஆட்டோமேஷனுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

**திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்:** தலைவர் அவர்களே, "ஆட்டோமேஷன் பற்றிச் சொல்லும்போது, அரசின் தெளிவான கொள்கை என்ன" என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு பாலசுப்பிரமணியம் கேட்டார்கள். தெளிவாகச் சொல்லிவிடுகிறேன், ஏற்கெனவே அதையே அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். "இந்த அரசு ஆட்டோமேஷனை ஏற்றுக் கொள்ளாது; எதிர்க்கும். அதுதான் அடிப்படைக் கொள்கை. நாங்கள்

ஆட்டோமேஷனை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை; அதைப் புகுத்துவதை அரசு நிச்சயம் எதிர்க்கும் என்கிற உத்தரவாதத்தைத் தெரிவிக்கிறேன் " என்று மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள்

அடுத்தபடியாக லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் பற்றியது. 1969–70-ல் 8 579 ஆக இருந்தது 1970–71–ல் 7,258 ஆக கன்சிலியேஷன் செய்து வைப்பது குறைந்து வருகிறது. தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கான காலதாமதம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைப்பற்றி விசாரித்தபொழுது லேபர் கமிஷனர் அதிகாரத்தின்கீழ் 'வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ், இலாகாவையும் கொண்டு வந்த காரணத்தினால் இப்படி காலதாமதம் ஆகிறது என்று தெரிய வந்தது. நான் சொல்ல வந்தது என்னவென்றால், லேபர் கமிஷனர் தொழிலாளர் பிரச்சினையில் தலையிட்டு சமரசம் செய்துவைக்கவும், நல்ல முடிவு காண்பதற்கும் நேரம் இல்லாத நேரத்தில் வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ் இலாகாவின் வேலைகளையும் கவனிப்பது இயலாத காரியம் என்பதுதான். ஆகவே, லேபர் கமிஷனர் தொழிலாளர் பிரச்சினையிலே மட்டும்தான் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்கான முறையில் அரசு தக்க வழிவகைகளைச் செய்து தர வேண்டும் வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ் இலாகா தனியாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அசிஸ்டெண்ட் இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் லேபர் என்று இருக்கிறார். அவர் ஷாப்ஸ் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்ஸ் ஆக்டை சரிவர எல்லா இடங்களிலும் அமல்படுத்துவதில்லை என்று தெரியவருகிறது. கேட்டால் வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ் அலுவலகம் சேர்க்கப்பட்டதுதான் என்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த இலாகாவைத் தனியாகப் பிரித்துவிட்டு, தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை மட்டும்தான் இவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாகர்கோயில் லேபர் ஆபீஸில் கடந்த ஐந்தாறு மாதங்களாக லேபர் ஆபீசர் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. சுமார் 20 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருந்தும் லேபர் ஆபீசர் இல்லாமல் இருந்தால் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளை யாரிடம் சொல்ல முடியும். இப்போது திருநெல்வேலி லேபர் ஆபீசர் அடிஷனல் சார்ஜ் எடுத்துக் கொண்டு செயல்படுகிறார். இந்த மாதிரியான நிலைமை இருந்தால் எவ்வாறு தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை தீர்க்கப்படும் என்பதைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, தனி லேபர் ஆபீசரைப் போட்டு குறைகள் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

**திரு. இ. ராமசாமி :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இன்றையதினம் மாமன்றத்தில் வைத்திருக்கிற தொழிலாளர் மானியத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால், தொழிலாளர் மத்தியில் நல்ல அமைதி நிலவுகிறது என்று நாட்டுமக்கள் சொல்கிறார்கள், வரவேற்கிறார்கள். 1967-க்கு

முன்னாலே இந்நாட்டை இருபதாண்டுக் காலம் ஆண்டுவந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் தொழிலாளர் கிளர்ச்சிகள் எழுகிற நேரத்தில் அவற்றைத் துப்பாக்கியால் அடக்கியிருக்கிறார்கள்; ஒடுக்கியிருக்கிறார்கள். 1967-க்குப் பின்னால் தொழிலாளர் மத்தியில் கிளர்ச்சி அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக ஏற்படுபவைகளையெல்லாம் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் மிக சாமர்த்தியமாக, சுமூகமாகத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாடறியும்

இன்றைய தினம் தொழிலாளர் மத்தியில் அமைதியாக தொழில் நடந்து வருகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் திரு. இராமானுஜம் அவர்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தார். இந்த இருபதாண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், வேலை செய்யாமல் பலர் கூலி பெற்றதாக திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும் தங்களுடைய போக்கையே சுட்டிக்காட்டினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தாலும், தொண்டராக இருந்தாலும் சரிவர வேலை செய்து கூலி பெறுகிறார்கள். அமைதியான முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர் மத்தியில் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகளைச் சுமூகமாக நம் அரசு தீர்த்து வைப்பதற்காக தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

மலைப்பகுதியில் உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள், நீலகிரி பகுதியிலுள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள், சேர்வராயன் பகுதியிலுள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள், ஆகிய எல்லா தொழிலாளர்களுடைய நிலைமைகளைப் பற்றியும் ஒருசிலவற்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த பத்தாண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக தோட்டத் தொழிலாளர்களிலே நாற்பது சதவீதம் ஆட்குறைப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். இதனால் இப்பொழுதிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு வேலைப்பளு அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே கிட்டத்தட்ட 500 தொழிலாளர்கள் இருக்கவேண்டிய இடத்திலே 250 தொழிலாளர்கள் டெம்பரரியாகவும் 250 தொழிலாளர்கள் பர்மனென்ட் ஆகவும் வைத்திருக்கிறார்கள். டெம்பரரித் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகைகளும் அளிக்கப்படவில்லை. ஊட்டி, ஏர்க்காடு இந்த இடங்களில் நடைபெற்ற பிளான்டேஷன் அட்வைசரி கமிட்டியிலே நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் மிக உருக்கமாக தோட்ட முதலாளிகளிடம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று. ஆனால் அந்த மானேஜர்கள் செய்கிறோம் என்று அப்பொழுது ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்கள் என்றாலும்கூட, நிரந்தரமாக்குவதற்கு அடையாளச சீட்டுகள் கொடுக்கப்போவதாகச் சொன்னாலும்கூட, இதுவரையிலே அவர்கள் சொன்னதை நிறைவேற்றவில்லை. அந்தக் கூட்டத்திலே தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நீங்களாக அதைச் செய்தால் நாங்கள் அதை வரவேற்கிறோம். பாராட்டுகிறோம். இல்லையென்றால் நாங்கள் சட்டத்தால் செய்கிறோம் என்று கொஞ்சம் கடுமையாகக் கூடச் சொன்னார்கள். எனவே அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பது பற்றிய பேச்சு வார்த்தை வருகிற 28-ம் தேதி நடக்கிறது. அந்தப் பேச்சுவார்த்தையில் முறிவு என்றால் நம்முடைய அரசு உடனே தலையிட்டு அந்தப் பிரச்னையைத் தீர்த்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எஸ்டேட் ஸ்டாப்களுக்கு குரூப்வாரியாக லாபத்தின் அடிப்படையிலே மூன்று மாத போனஸ் அல்லது நான்கு மாத போனஸ் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு குத்துமதிப்பாக இதுதான் போனஸ் என்று வழங்குகிறார்கள். எனவே தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் லாபத்தின் அடிப்படையிலே போனஸ் கிடைக்கச் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். உழைப்புக்குத் தக்க ஊதியம் தரப்படுவதில்லை, உழைப்புக்குத் தக்க ஊதியம் தரப்படுவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் நடத்துகிற சின்கோனா பேக்டரியிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களை மாதச் சம்பளதாரர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேயிலைத் தோட்டம், காபித் தோட்டம் கொடுக்கப்படுகின்ற கூலிவிகிதம் இந்த சின்கோனா பேக்டரியிலே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு போனஸ் கிடையாது. அங்கே வேலை செய்கின்ற மின்சார வாரியத் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கிடைக்கிறது, அங்கே பணியாற்றுகிற அரசுப் போக்குவரத்துத் துறைத் தொழிலாளர்களுக்குப் போனஸ் கிடைக்கிறது. ஆனால் சின்கோனா பகுதியிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கும் போனஸ் கிடைக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் இல்லாமல் இருந்தது நம்முடைய அரசு பரிவோடு அணுகி அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்காக என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வால்பாறை, சேர்வராயன் பகுதி, மாஞ்சோலை இங்கேயெல்லாம் பணியாற்றுகின்ற டிரைவர், சூப்பர்வைசர், மருத்துவமனைகளிலே வேலை பார்க்கிற கம்பவுண்டர், வார்டர்கள் போன்றவர்களுக்கு அந்தஸ்து தரப்படவில்லை. சூப்பர்வைசர்கள்தான் அங்கு முழுப் பொறுப்பை ஏற்று பணியாற்றுகிறார்கள். அந்த சூப்பர்வைசர்களுக்கு வேலைக்குத் தகுந்த அந்தஸ்து தரவில்லை, அவர்களுக்குக் கூலி உயர்வு தரப்படவில்லை, எனவே அவர்களுடைய வேலைக்குத் தகுந்த அந்தஸ்தும், கூலி உயர்வும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுடைய வீடுகளுக்கு எல்லாம் மின்சார விளக்குகள் போட வேண்டுமென்று பிளான்டேஷன் அட்வைசரி கமிட்டியிலே பேசப்பட்டது. 1972–ஆம் ஆண்டுக்குள் மின்சாரம் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் போடவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையாகும். அந்த மலைப்பகுதியிலுள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய வீடுகளுக்கு மின்சார விளக்குகள் போட வேண்டுமென்று சொல்லியும்கூட அந்த வேலையை தோட்ட

மேனேஜ்மெண்டார் செய்யவில்லை. எனவே உடனடியாக மின்சார விளக்குகள் போடுவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள், எங்கோயிருந்து எந்த எந்த மாநிலங்களிலிருந்தோ வருகிறவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அங்கேயே இருக்கின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு வேலை கிடைக்காமல் அவர்கள் திண்டாடுகிறார்கள். எந்த தனிப்பட்ட கம்பெனிக்கும் அதை எப்படி வற்புறுத்த முடியும் என்று விட்டு விடாமல் வேலை பார்க்கிற தோட்டத்தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு வேலைவாய்ப்பில் முதல் வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதைச் சட்டமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுகாதார முறைப்படி இல்லாத முறையில் தொழிலாளர்கள் கட்டி இருக்கிற வீடுகள் மோசமாக இருக்கிறது; எனவே சுகாதார முறைப்படி அவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாத இடங்களிலே பள்ளிக்கூடங்கள் வைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

தொழிலாளர்களுடைய சட்டங்கள் சில அமல் நடத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அமல் நடத்தப்படாத சட்டங்களையெல்லாம் அமல் நடத்தவேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் தரமே அந்தச் சட்டங்களிலேதான் இருக்கிறது. சட்டங்கள் தான் பரிகாரம் காணவேண்டும்.

எனவே அமல்படுத்தாத சட்டங்களையெல்லாம் அமல்படுத்தவேண்டும். ஒரு தொழிலாளர் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டாலோ அல்லது சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டாலோ முறைப்படி அது கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அது கெஜட்டில் வருகிறது. ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களுக்கு வரவில்லை. இதை நான் குற்றமாகச்சொல்லவில்லை. தபால் கிடைக்காமல் கூட இருந்திருக்கலாம். இனிமேலாவது அப்படி நடக்காமல் இந்த இலாகா நல்ல முறையிலே செயல்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக நான் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை]

**திரு. எம். சுரேந்திரன் :** தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே வைத்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கை சம்பந்தமாக ஒரு சில விவரங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு நாட்டிலே சுபீட்சம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று மதிப்பிடவேண்டுமானால் தொழிலாளர்களுடைய நடவடிக்கைகளைக் கொண்டு அதை மதிப்பிட முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். காரணம் தேசத்திலே எவ்வளவு

தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன என்பதைவிட அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே இருக்கிற தொழில்கள் எப்படி நடக்கின்றன என்பதைப் பார்ப்பதுதான் மிகப் பிரதானமான ஒன்ருகும். தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பவர்கள் தங்கள் மூலதனத்தைக்கொண்டு கட்டடங்களையும், இயந்திரங்களையும், மூலப்பொருள்களையும் வாங்கிப் போட்டு விடுவதால் மட்டும் தொழிற்சாலை ஓடி விடுவதில்லை. அந்த மூலப் பொருட்களையும் இயந்திரத்தையும் ஒன்ருக இணைக்கின்ற காரியத்தைத் தொழிலாளர்கள் செய்து அதிலே மாற்றுப் பொருள்கள் தோன்றுவதற்கு வழி ஏற்பட்டால்தான் மூலதனத்திற்கும், இயந்திரத்திற்கும் நாட்டிலே வேண்டிய தேவைகளுக்கும் பயன் ஏற்படுகிறது. அப்படி உண்டாக்கப்படுகின்ற பொருள் மாற்றுப் பொருளாக இருந்து அந்தப் பொருள் எளிதாகவும், மலிவாகவும் மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்ருல் அரசாங்கம் தலையிட வேண்டியிருக்கிறது.

காரணம், மூலதனம் போடுகிறவர்கள் தங்களுடைய லாபம் ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு விடுவதால் மாற்றுப் பொருள்களை உண்டாக்கி மக்களுக்கு எளிதாகவும் மலிவாகவும் கிடைக்கச் செய்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதிகளையும் சம்பள வசதிகளையும் அதிகமாகத் தருவதற்குத் தயங்குகிருர்கள். அவர்களுக்கு அதிகமாக வசதிகள் செய்து தந்தால் லாபத்திலே குறைந்துவிடும் என்று அவர்கள் எண்ணுகிருர்கள். ஆகவே, மக்களுக்கு எளிதாக, மலிவாக பொருள்கள் கிடைக்க அரசாங்கம் எப்படி தலையிடவேண்டிய நிலையிருக்கிறதோ அதேபோன்று அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்னைகளிலும் தலையிடவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி பார்க்கிறபோது நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிற நிலைமைகள் சுபீட்சமாக இருக்கிறதா என்று எண்ணிப்பார்க்கிறபோது நிச்சயமாக வருத்தப்படக்கூடிய நிலைமையிலேதான் இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். 1970-ஆம் ஆண்டுக்கும் 1971-ம் ஆண்டுக்கும் வேலைநாட்கள் நஷ்டத்தைப் பற்றி எண்ணிப்பார்க்கிறபோது 1970-ம் ஆண்டைவிட 12,53,430 உழைப்பு நாட்கள் இழக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிருேம். ஆகவே உழைப்பு நாட்கள் இழக்கப்பட்டன என்று சொன்னுல் பொருள் உற்பத்தியில் தடங்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது, அந்தப் பொருள் மக்களுக்குப் போய்ச் சேருவதிலே கஷ்டம் ஏற்படுகிறது.

விலை ஏறுகிறது என்ற பிரச்னை உண்டாகிறது. அதோடு உற்பத்தியாகும் பொருள்களை வாங்கும் வலிமை தொழிலாளர்களுக்கு ஒருசேர இருக்க வேண்டும். ஒரு தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியானுல் மட்டும் போதாது; அதை வாங்கும் அளவிற்கு வருமானம் மற்றவர்களுக்கு இருந்தால்தான் தொழிற்சாலைகள் சிறப்பாக நடைபெற முடியும். அந்த முறையில் கடந்த வருஷம் 227 வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, அதற்குப் பதிலாக இந்த வருஷம் 308 வேலை நிறுத்தங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகிறது. ஆகவே, இந்தச் சூழ்நிலை நல்லதல்ல.

அப்படி நல்லது அல்ல என்று சொல்லும்பொழுது, இன்னும் மேம்பாடான நிலைமையை எண்ணும்பொழுது, நாம் சோஷலிச சமுதாயத்தை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இந்த அரசு இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன், அப்படியிருக்கும் அரசு தொழிலாளர்களின் பிரச்னையில் எந்தப் பக்கத்தில் இருக்க வேண்டுமோ அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும்.

ஏனென்றால், எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாஜிதொழிலாளர் நல அமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய திரு வேழவேந்தன் அவர்கள் இங்கேயிருக்கும் அமைச்சர்களெல்லாம் தொழிலாளர்களைக் கூப்பிட்டு, முதலாளிகளைக் கூப்பிட்டுப் பைசல் காண்கிறார்களே அவர்களுக்குப் பாராட்டுக்கூடச் சொல்லவில்லையே என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன் இந்தச் சபையிலேயிருக்கும் அமைச்சர்களானாலும்சரி; இந்தச் சட்டசபையிலேயிருக்கும் உறுப்பினர்களானாலும் சரி ஏதோ ஒரு சிலர் போக மற்றவர்கள் அத்தனை பேரும் சாதாரணக் குடும்பத்திலேயிருந்து வந்தவர்கள் தான். எந்த முதலாளியின் கையாளாகவோ, முதலாளித்துவக் குடும்பங்களிலிருந்தோ வந்தவர்கள் அல்ல. அவர்களுடைய அனுதாபம், உயர்வு, அன்பு எல்லாமே எந்தப் பக்கத்தில் இருக்கவேண்டுமோ அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கிறது என்று காட்டுகிறதே தவிர பாராட்டுவதற்கு இதில் விஷயம் எதுவும் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை.

இன்றைக்கிருக்கின்ற நிலைமைகளில் நாம் எடுத்திருக்கும் கொள்கை, நாம் எடுத்திருக்கும் வைராக்கியம், அதற்கு அனுசரணையாக நாம் நடைமுறையிலே என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் அதற்குக் காலங் கடந்து தலையிடுகிறோம். காலங்கடப்பதற்கு முன்னால் தலையிட்டிருந்தால் இம் மாதிரியான சூழ்நிலைகள் ஏற்படாமல், அமைதிக்குலைவு ஏற்படாமல், இவ்வளவு வேலை நாட்கள் இழப்பு ஏற்படாமல் தடுத்திருக்க முடியும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன்.

அதேபோன்று தொழிற்சாலை சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைச் சட்டம் என்று சொல்லும்பொழுது தொழிற்சாலை எப்படி இருக்கவேண்டும், எந்தெந்த மாதிரி இயந்திரப் பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும், எப்படி சுகாதாரம் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கெல்லாம் சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் சட்டம் மட்டும் இயற்றப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அவைகள் செயல்படுவதில்லை. அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு முறையாக, நல்லுணர்வோடு செயல்பட்டுத்தினால் அந்தக் காரியங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறும். ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் பல தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் தொழிற்சாலை சட்டம் செயல்படமுடியாத நிலையை. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியவர்கள் பல நேரங்களில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதைத்தான் புள்ளிவிவரம் நமக்கு உணர்த்துகிறது. தொழிற்சாலை சட்டம் 1948-ல் ஏற்பட்ட சட்டம், இப்பொழுது 24 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கும் மாறுபாடுகளை, நவீன முறையில் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை ஆலோசித்து இந்த அரசு மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலை சட்டம் என்று சொல்லும்பொழுது இப்பொழுது பல இடங்களில் ரசாயனத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டு அங்கேயிருக்கும் தண்ணீரும், கழிவு நீரும், ஆவி போன்றவைகளும் பக்கத்தில் இருக்கும் ஜனங்களுக்கும், பக்கத்திலிருக்கும் குடிநீர்க் கிணறுகள், விவசாயக் கிணறுகள் போன்றவைகளுக்கும் கெடுதல் உண்டாக்குவதாகப் பலயிடங்களிலிருந்தும் புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஸ்டேன்டிங் ஆர்டர் இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் கழிவு நீரைச் சுத்தப்படுத்திதான் அனுப்ப வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால்

1972 மார்ச் 24] [திரு எம். சுரேந்திரன்]

அதைச் சரியாக அமல் நடத்துவதற்கு அதிகாரிகள் இல்லை. அம்மாதிரி அமல்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கின்ற காலத்தில் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலையின் நிர்வாகிகளில் செல்வாக்கு பெற்றவர்கள் அதற்குப் பணச் செலவு அதிகமென்று கூறுகின்ற காரணத்தால் அம்மாதிரி செய்யாமல் பலருக்கும் தொல்லை விளைவிக்கின்ற வகையில் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. எனவே அதில் சிறிது கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரசாயனத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்கள் நல்ல முறையில் உடலைக் கவனித்துகொள்வதற்கான பாதுகாப்பு அளிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், ரசாயனத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வரும் கழிவு நீரினாலேயே மற்றப் பொருட்கள் கெடும்பொழுது, அத்தகைய நிலைமை இருக்கும்பொழுது அங்கு வேலை செய்கின்றவர்களில் உடல்நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். எனவே, அவர்களை 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ அல்லது 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறையோ வைத்தியப் பரிசோதனைக்கு அனுப்பி என்னென்ன கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிந்து அதற்குப் பரிகாரம் செய்ய முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று இம்மாதிரி இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளில் இப்பொழுது இயந்திர விஞ்ஞானம் வளர்ந்துவிட்டால் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையையும் ஆரம்பிக்கும்பொழுது, கடந்த ஆண்டு இருந்த தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கைக்கு இந்த ஆண்டு தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது 47 தொழிற்சாலைகள் அதிகமாகியிருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன. இந்த 47 தொழிற்சாலைகள் அதிகப்பட்டிருக்கும்பொழுது தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 9 ஆயிரத்துச் சில்லறைதான். ஆகவே ஒரு தொழிற்சாலைக்கு 29 பேர்தான் தொழிலாளர்கள் அதிகப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் அதிகப்படும்பொழுதெல்லாம் நாம் கருதுவோம், நிறைய தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று. ஆனால் இயந்திர விஞ்ஞானம் வளர்ந்துவிட்ட காரணத்தினால் மூலதனத்தின் விகிதாச்சாரம் எவ்வளவு, தொழிலாளர்களின் விகிதாச்சாரம் எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டால் ஒரு கோடி பேருக்கு 40 பேர் என்றுதான் தெரிகிறது. மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்கு 12 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டிருக்கிறது. 12 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்ட தொழிற்சாலையில் நானூற்றுச் சில்லறை பேர்கள்தான் நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள். அப்படியென்றால் ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டால் 40 பேர்கள்தான் வேலைக்குச் சேர்கிறார்கள் என்றால் நாம் இந்தத் தொழிற்சாலைகளின் மூலம் என்ன எதிர்பார்க்கிறோம்? தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று, எண்ணிக்கையைப் பெருக்கிக் காட்ட வேண்டுமென்று நாம் நவீன தொழிற்சாலைகளை உண்டாக்க வேண்டுமென்று மட்டும் எண்ணினால் போதாது. அந்த எண்ணத்தின் பலன் என்ன, லாபம் என்ன என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்ற முறையிலே தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அப்படியிருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் கூட அவ்வளவு அதிகமான மூல தனத்தைப்போட்டு குறைந்த ஆட்களை வைத்திருந்தும்கூட அவர்களுக்கு உரிய சம்பளம், அவர்களுக்கு உரிய வசதி ஆகியவைகளைப்பெற ஒரு சங்கம் அமைத்துக்கொண்டு, அதைப் பதிவு செய்துகொண்டாலும்கூட அதை அங்கீகரிக்காமல் பல தகராறுகளை நிர்வாகிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

இங்கே நேரம் அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தால், அதிகமான விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்த விபத்துக்களைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். தொழிற்சாலை விபத்துக்கள்—சிறிய சிறிய விபத்துக்கள் நடக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் குறைந்திருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது: 93 விபத்துக்கள் கடந்த வருடத்தைவிடக் குறைந்திருக்கிறது. அப்படிக் குறைந்திருக்கிறது என்றாலும்கூட விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அந்த விபத்துக்களை பதிவு செய்து நஷ்டஈடு கொடுக்கின்ற உரிமையையெல்லாம் பல தொழிற்சாலைகளில் செய்வதில்லை. மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலையில், மற்ற தொழிற்சாலைகளைவிட அதிகமான விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. அம்மாதிரி தொழிற்சாலைகள் விஷயமாகக் கவனித்து அதற்குண்டான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டு விபத்திற்குள்ளானவர்களின் மரண எண்ணிக்கை இந்த வருஷம் 10 பேர் அதிகமாகியுள்ளது. கடந்த ஆண்டு 32 பேர், இந்த ஆண்டு 42 பேர் என்று புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது. இப்பொழுது மரண எண்ணிக்கை அதிகப் படாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு அதிகமாகக் கவனிக்க வேண்டும். இவைகளைத் தவிர்ப்பதற்காக பாதுகாப்புக் குழுக்கள் என்று ஏற்படுத்தியிருப்பதாக அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய தொழிற்சாலைகள் 6,412 என்று இருக்கும் இடத்தில் 311 இடங்களிலேதான் பாதுகாப்புக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாதுகாப்புக் குழுக்களை 311 இடங்களிலே மட்டும் அமைத்தற்கான காரணம் என்ன, மற்ற இடங்களில் அமைக்க முடியாததற்குக் காரணம் என்ன என்று அறிவிக்க வேண்டும். 311 தொழிற்சாலைகளில் அமைந்திருக்கிற இந்தப் பாதுகாப்புக் குழுக்கள், பாதுகாப்புக் குழுக்கள் என்ற பெயரிலே இருக்கின்றனவே தவிர அவை ஏதாவது காரியம் செய்திருக்கின்றனவா, பாதுகாப்புக்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கின்றனவா என்று மதிப்பிட்டுப் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி மதிப்பிட்டுப் பார்த்ததில் அது பலன் உள்ளதாக இருக்கிறதா, எல்லா இடங்களிலும் பரவலாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கான காரணம் தோன்றுகிறதா, அதை ஆராய்கிறதா என்ற விவரங்களையெல்லாம் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று தொழில் தகராறுகளை எடுத்துக்கொண்டால், கடந்த வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் 503 தொழில் தகராறுகள் அதிகப் பட்டிருக்கிறது என்பதாகப் பார்க்கிறோம். இந்தத் தகராறுகளை உடனுக்குடன் தீர்த்து வைப்பதற்கு இப்பொழுதிருக்கும் முறையிருக்கிறதே அது போதுமானதல்ல. ஆகவே, தொழில் தகராறு தோன்றியவுடனேயே அந்தப் பிரச்னையில் தலையிட்டு உடனேயே தீர்த்துவைக்க வேறு ஏதாவது வழிபற்றி அரசு சிந்திக்க வேண்டும். யோசிக்க வேண்டும். யோசித்து அதை விரைவில் தீர்க்கும் முறையிலே, வேலை நிறுத்தம் என்று சொல்லும் அளவிற்குப்

ப்

போகாமல் தீர்த்துக்கொள்வதற்கான வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று சொல்லும் பொழுது அம்மாதிரி ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற நிலையை உருவாக்குகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

**திரு சு. துரைசாமி:** பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழ்நாட்டில் தொழில் அமைதி கெட்டுவிட்டால்தான் 22 லட்சம் வேலை நாட்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பாதிப்பு ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அமைப்பு தொழிற்சங்கத்திலே ஆதிக்கம் செய்ய ஈடுபட்டதன் பயனாகத் தொழில் அமைதி கெட்டுவிட்டது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக எனக்குப் பின்னால் பேச இருக்கின்ற மாண்புமிகு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து அதற்கான விளக்கத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற "தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர் நிலைமை—1971–72" என்கின்ற புத்தகத்தில் 23-ம் பக்கத்திலிருந்து 33-ம் பக்கம் முடிய 18 காரியங்களுக்காக வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று அதை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திருப்பூர் பனியன் தொழிலாளர்கள் உள்பட எடுத்துக்கொண்டால் 19 வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறுவதற்கான காரணம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிற் சங்கத்தில் ஈடுபட்டு தொழிலாளர்கள் மத்தியில் செல்வாக்கை உருவாக்கிக் கொள்வதற்காக எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை காரணமாக வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றதா என்பதை தயவு செய்து இந்த மன்றத்தில் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 22 லட்சம் வேலை நாட்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அதற்கு முக்கியமான காரணம், கோவை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற பஞ்சாலை தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம்தான் காரணமாகத்தான் இவ்வளவு பெரிய அளவுக்கு இழப்பு நாள் அதிகமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் போராட்டம் யாருக்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டம், அந்தப் போராட்டம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிற் சங்கத்தில் ஆதிக்கம் செய்து ஆரம்பித்ததன் பயனாக நடைபெற்ற போராட்டமா என்பதை இங்கே இருக்கிற சக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல திருப்பூர் பனியன் தொழிலாளர் போராட்டம், அந்தப் போராட்டம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிற்சங்க அமைப்பு தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஆதிக்கம் செய்ய ஈடுபட்டதன் பயனாக ஏற்பட்ட போராட்டமா என்பதையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமாய் பணிவோடு

கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் தீபாவளியின்போது நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தம் 5–10–71 முதல் 21–10–71 வரையில் முடிந்த ஏறத்தாழ 15 நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. அந்த வேலை நிறுத்தம் எதற்காக நடைபெற்றது என்றால், அன்றைக்கு ஐ.என்.டி.யு.ஸி. எச்.எம்.எஸ். தொழிற் சங்கம், திராவிட முன்னேற்றக் கழக சங்கம் உடன்பாட்டுக்கு வந்தார்கள் என்ற காரணத்தினால், அந்த உடன்பாட்டை எதிர்ப்பதற்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டமே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சங்கம் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காக ஒரு தொழிற்சாலையில் நடத்தப்பட்ட போராட்டம் இல்லை. 22 லட்சம் வேலை நாட்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன இதற்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக தலைமை தொழிற் சங்கத்தில் ஈடுபட்டு, அதில் ஆதிக்கம் செலுத்த ஆரம்பித்ததன் பயனாக நடைபெற்றது என்ற வாதம் தவறான வாதம் என்பதை பல்வேறு உறுப்பினர்களுக்கும் உங்கள் வாயிலாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கு பேசிய பல்வேறு கட்சி உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள், இன்றைக்கு தொழில் அமைதி கெட்டுப்போய்விட்டது என்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன், தொழில் அமைதி கெட்டதற்கு இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பாளியா என்பதை அவர்கள் தயவு செய்து சொல்லவேண்டும் இந்த மன்றத்தில். இந்தக் காரியத்தில் இந்த இடத்தில் ஒரு போராட்டம், அதற்கு இந்த அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க தவறிவிட்டது, அதன் காரணமாகத் தான் இந்தப் போராட்டம் நடைபெற்றது, அதன் காரணமாக வேலை நாட்கள் இழப்பு ஏற்பட்டது என்று தயவு செய்து இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு மிகத் தெளிவாக இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுரேந்திரன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்த அரசாங்கம் எந்தப் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கிறது என்றால்; இந்த மன்றத்திற்கு வந்தவர்களில் பெரும்பாலும் தொழிலாளர்கள் பக்கத்திலிருந்து வந்தவர்கள், அந்தப் பக்கத்தில்தான் அரசாங்கம் நிற்கிறது என்று ஒரு கருத்தைச் சொன்னதற்காக அவர்களுக்கு நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பணிவோடு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைப்பைப் பொறுத்த வரையில், தொழிற்சங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டில பல்வேறு சங்கங்களுடன்கூட இன்றைக்கு மிக நல்ல ஒரு சங்கமாக தொழிலாளர்கள் ஆதரவு பெற்ற அமைப்பாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஏற்படுகிற நோக்கத்திற்கு இந்தப் போராட்டங்களெல்லாம் கூட ஒரு அடிப்படையே தவிர, வேறு ஒன்றும் காரணம் இல்லை என்பதை நான் இங்கே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குக் குறிப்பாக கோவை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த பஞ்சாலைகள், தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஏனைய பஞ்சாலைகளிலும் தொழிலாளர்கள் ஒரு பெரிய போராட்டத்தில் ஒரு மாத காலம் ஈடுபட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டபொழுது, நான் பணிவோடு இந்த மன்றத்தில்

தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன், நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் 18, 19-ம் தேதிகளில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினார்கள். அந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் களுக்கு என்னென்ன நியாயங்களைப் பெற்றுத் தரமுடியுமோ, என்னென்ன உரிமைகளை வாங்கித் தரமுடியுமோ, அவர்கள் அனைத்திற்கும் உறுதுணை யாக இருந்து, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். என்றாலும், இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட வேறு பல தலைவர்கள் தொடர்ந்து போராட்டம் நடத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பேச்சு வார்த்தைகளை முறித்துக்கொள்ள முயற்சி செய்தார்கள். இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் இரண்டு காரணங்களுக்காக முறிந்தன. ஒரு காரணம் இன்றைக்குக் கொடுக்கிற பஞ்சப்படி உயர்த்தப்பட வேண்டும். இன்னொரு காரணம் மூடப்பட்ட பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக உதவித் தொகை வேண்டும்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக பணிவோடு கேட்க விரும்புகிறேன், இந்திய துணைக் கண்டத்தைச் சார்ந்த பலவேறு மாநிலங் களில் 1967-ம் ஆண்டுக்குப் பிறபாடு பலவேறு கட்சி அரசாங்கங்கள் அமைந்தன என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை, நாடு மறந்துவிட வில்லை. தமிழ் நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுகின்ற கட்சி யாக வந்தது. மேற்கு வங்காளத்தில் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட், இந்திய கம்யூனிஸ்டு, மற்றும் வேறு கட்சிகள் ஆளும் கட்சியாக வந்தன. கேரளாவில் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டும் வேறு பல கட்சிகளும் ஆளும் கட்சியாக வந்தன. மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி ஆளும் கட்சியாக வந்தது. குஜராத் மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி ஆளும் கட்சியாக வந்தது. தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், அங்கெல்லாம் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டது கிடையாதா? மூடப்பட்டது மட்டுமல்ல, மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள் இன்னும் பல மாநிலங் களில் திறக்கப்படாத நிலையில் இல்லையா?

தமிழ் நாடு அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய முதல் அமைச்சர், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் ஆகியோர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக இன்றைக்கு உதவித் தொகையாக—பேரறிஞர் அண்ணா ரூ. 2 லட்சம் கொடுத்தார், இன்றைக்கு ரூ. 5 லட்சம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை உங்கள் மூலமாக பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்திய துணைக்கண்டத்தில் இதைவிட முற்போக்கு பேசக் கூடிய எந்த சர்க்கார் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுத்திருக்கிறார்கள்? தயவு செய்து இந்த மன்றத்தில் பேசுகின்ற மற்ற சக உறுப்பினர்கள் இதைப்பற்றி விளக்கவேண்டும். மேற்கு வங்கத்தில் காட்ட முடியுமா? மகாராஷ்டிரத்தில் காட்டமுடியுமா? கேரளத்தில் காட்ட முடியுமா? குஜராத்தில் காட்ட முடியுமா? எங்கேயும் இல்லை. இந்திய துணைக்கண்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேறு எந்த ஒரு சர்க்காராவது, தமிழ் நாடு சர்க்காரைத் தவிர உதவித் தொகை அளித்திருக்கிறார்களா? வேறு எந்தக் கட்சி சர்க்காரும் அப்படி உதவித்தொகை அளித்திடவில்லை, எங்கேயும் இல்லை என்பதை நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இங்கே இருக்கிற தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்த அரசாங்கம், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் போனஸ் பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டால் 8·33% என்பது தான் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். கிராஜுடியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மாதச் சம்பளம் ஒரு வருஷத்திற்கு என்பதையும் மிகத் தெளிவாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்திய துணைக் கண்டத்தில் இதைவிட முற்போக்குப் பேசுகிற கட்சி, இதைவிட முற்போக்குப் பேசுகிற அரசாங்கம் இருக்கிறதே அங்கே எல்லாம் சொல்லாத கருத்து; அதை நம் தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தன்மையில் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் வேகமாக காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்னொரு கருத்தையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறது. பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடந்தது. ஐ.என்.டி.யு.ஸி., ஏ.ஐ.டி.யு.ஸி., ஸி.ஐ.டி.யு., எச்.எம்.எஸ். ஆகிய நான்கு சங்கங்களும் அகில இந்திய ரீதி அடிப்படையில் அமைந்த தொழிற் சங்கங்கள் ஆகும். தமிழ் நாட்டில் பஞ்சப்படி உயர்வு, தமிழ் நாட்டில் அடிப்படைச் சம்பள உயர்வு, இந்தக் கோரிக்கைகளுக்குப் போராட்டம் நடத்தியவர்கள், இந்த சங்கங்கள் ஏன் மகாராஷ்டிரத்தில் போராடவில்லை, குஜரத்தில் ஏன் போராடவில்லை? அங்கெல்லாம் இந்த சங்கங்கள் இல்லையா, இந்தச் சங்கங்களைச் சார்ந்த அமைப்புகள் இல்லையா? அங்கெல்லாம் போராடாத தொழிற் சங்கங்கள் இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் போராடுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கத்தின் மூலம் நம்முடைய கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொன்னால், இந்த அரசாங்கம் பக்க பலமாக இருக்கும், இந்த அரசாங்கம் உறுதுணையாக இருக்கும் என்பது தான். இந்த ஒரே ஆவலின் காரணமாகத்தான் இந்தப் போராட்டம். இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் கூட அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள், பஞ்சப்படிக்கும், சம்பள உயர்வுக்கும் ஒரு சமரசக் குழு அமைத்து அதன் முடிவுக்கு விடுகிறோம் என்று அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். வேறு எந்த மாநிலத்திலாவது இப்படிப்பட்ட அறிக்கை தரப்பட்டதா? அங்கெல்லாம் இப்படிப்பட்ட போராட்டம் நடத்தக்கூடாதா? போராட்டம் நடத்தி மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் இந்த சமரசக் குழு வாங்கக் கூடாதா, வேறு மாநிலத்தில் வாங்கக் கூடாதா? இங்கே மட்டும் தான் வாங்க வேண்டுமா? ஏனென்றால் இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்கள் பக்கத்திலே இருந்து, அந்த நோக்கத்தோடு காரியங்களையெல்லாம் மிகத் தெளிவாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

**திரு கே. டி. கே. தங்கமணி** : நான் தலையிட வேண்டாம் என்று நினைத்தேன். இந்த கோரிக்கைகளெல்லாம் நியாயம் என்றுதான் நான்கு மத்திய தொழிற் சங்கங்களும், மாநில ரீதியாக இருக்கக்கூடிய வேறு சங்கங்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிற் சங்கமும் நியாயம் என்று சொல்லித்தான் இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார்கள். பதினைந்து நாட்களுக்குப் பிறகு அது எப்படி நியாயம் இல்லாமல் போய்விட்டது? இந்தக் கோரிக்கை இல்லாமல் இருந்திருந்தாலும், வேறு பல கோரிக்கைகளை வைத்து நீண்ட போராட்டங்கள் போன அக்டோபர் மாதத்தில்

மகாராஷ்டிர பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் நடத்தியது உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட கருத்தை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தக் கோரிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் கோரிக்கைகளையெல்லாம் பெறவேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி, இந்தப் போராட்டத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சங்கம் எடுத்துக்கொண்ட பங்கு, 12-லிருந்து 18-ம் தேதி வரையில் எடுத்துக்கொண்ட பங்கைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு நடத்தியிருக்கக்கூடிய போராட்டம் நியாயமான போராட்டம்தான். மூடிய பஞ்சாலைகளைத் திறப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வில்லை.

அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்டும் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. போராட்டம் ஆரம்பித்து வேலை நிறுத்தம் தொடங்கியவுடன் மத்திய அரசிலிருந்து ஆளை அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். 18-ம் தேதி பேச்சுவார்த்தையில் எவ்வளவு தூரம் தொழிலாளர்களின் பக்கத்தில் நியாயத்தைப் பெற்றுத்தரமுடியுமோ, அந்த அளவிற்கு பெற்றுக்கொடுத்து அடிப்படைச் சம்பளத்திற்கும் பஞ்சப்படிக்கும் ஒரு சமரசக் குழுவிற்கு விடுகிறோம் என்று சொன்ன பிறகும் போராட்டம் என்றால் அது நியாயம்தானா?

இன்று நமது அரசைப் பொறுத்தவரையில் எந்த அளவிற்குத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் பெற்றுத் தரமுடியுமோ அந்த அளவிற்கு நன்மைகளைப் பெற்றுத் தர முயற்சி எடுக்கிறது. இன்று சாதாரணக் கடைகளில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு சாதாரணமாக வணிகத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு நியாயமான முறையில் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கும் நியாயமான சம்பளம் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.) இன்னும் இரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் எடுத்துக் கூறிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

ஈ.எஸ்.ஐ. ஸ்தாபனத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற உதவித் தொகை ரூ. 50, 54, 60 என்றுதான் கொடுக்கப்படுகிறது. இது போதுமானதாக இல்லை. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50, 54, 60 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு ஒரு தொழிலாளிக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் போதிய நன்மைகளைச் செய்துவிட முடியுமா என்றால் போதிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க முடிவதில்லை. எனவே, தொழிலாளர்கள் அதிக வசதி பெறத்தக்க விதத்தில் ஈ. எஸ். ஐ. கார்ப்பரேஷன் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நமது அரசிலிருந்து உதவி செய்கிறார்கள்; ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு தமிழ் நாடு அரசாங்கம் தன் சொந்தப் பொறுப்பிலிருந்து அதற்காகச் செலவழிக்கிறார்கள். அதை பாராட்டுகிறோம். என்றாலும் இந்த ஈ. எஸ். ஐ. கார்ப்பரேஷன் அதிக முயற்சி எடுத்து இன்னும் அதிகப்படியான பணத்தைப் பெற்றுத்தர வேண்டும். இன்று இங்கேயுள்ளவர்களும் சரி வெளியே இருப்பவர்களும் சரி அரசாங்கத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்த அரசின் உதவியை

கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் புரிய முழு ஒத்துழைப்பு தந்து வேண்டிய காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் சிலருக்கு பேராசை பிடித்து விடுகிறது.

பொன் முட்டை இடும் வாத்து போல் தினம் ஒன்றுக்கு கிடைக்கிற ஒரு பொன் முட்டையைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தமுடியும், ஆனால் அதைக் கொன்றுவிட்டால் எல்லா பொன் முட்டைகளும் கிடைக்குமே. பெரிய தொகை கிடைக்குமே என்ற கதைபோல்தான் இருக்கிறது. இந்த அரசு நீடித்திருக்கிற வரையில்தான் தொழிலாளர்களுக்கு நீடித்த நன்மைகள் கிடைக்கும். இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு பல துறைகளில் வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்து வருகிறது. ஆனால் அதிகப்படியான பொன் முட்டைகள் கிடைக்கும் என்று அந்த வாத்தைக் கொன்ற கதைமாதிரி யார் யார் இந்த அரசுக்கு ஊறு விளைவிக்க வருகிறார்களோ அவர்கள் உள்ளபடியே தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்குத் தீமை இழைப்பவர்களாவார்கள் என்று பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே முதலாளிகள் கடுமையாகச் சுரண்டுவதினாலேதான் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. வேலையிலிருந்து நீக்குவது, அதிகப்படியான அளவிற்கு வேலை வாங்குவது, விலைவாசி யேற்றம் போன்றவைகளினால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு, அவர்கள் சுரண்டப்படுகிறார்கள்.

குறிப்பாக இங்குள்ள ஏகபோக முதலாளிகள் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த 14 குடும்பங்களினால் இந்தப் போராட்டங்களில் சர்க்காருடைய நிலை என்ன என்பதுதான் நமக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்காருக்குத் தொழில் விஷயத்தில் தொழிலாளர்களின் பேரில் அன்பிருக்கலாம். ஆதரவு இருக்கலாம். ஆனால் நடைமுறையில் இப்படிப்பட்ட போராட்டங்களில் சர்க்கார் பங்கு என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். எந்தப்பக்கம் அவர்கள் நிற்கிறார்கள என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

உதாரணமாக பல போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. அதில் கலந்து கொண்டு அந்தப் போராட்டத்தைப் பேசித் தீர்க்கிறார்கள். நீண்ட காலமாக தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் நடக்கிற அளவிற்கு தொழிலாளர் களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பான நிலை இருக்கக்கூடிய சமயத்தில் சர்க்கார் தலையீடு வருகிறது. ஒவ்வொரு வேலை நிறுத்தத்திற்கும் முன்பாகவே ஒரு மாதம் அல்லது 15 நாள் நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். நோட்டீஸ் கொடுத்தவுடனேயே அந்த முதலாளியையும் தொழிலாளர்களையும் கூப்பிட்டுப் பேசுவது இடையாது.

உதாரணமாக, சர்க்கரை மில்களில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு ஊதிய போர்ட் சிபார்சு இருக்கிறது. அது குறித்த நோட்டீஸ் கொடுத்த வுடன் இருவரையும் கூப்பிட்டுப் பேசினார்கள். போர்ட் சிபார்சுபடி அந்த அடிப்படையில் கூலி கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால்

தொழிலாளர்கள் நடத்திய போராட்டம் காரணமாக போர்ட் சிபார்சு செய்ததைவிட பத்து ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது. போனஸ் விஷயமாக $8\frac{1}{3}$ சதவிகிதம் இது இந்தியா பூராவிற்கும் அமல் செய்யவேண்டுமென்று பம்பாய் போன்ற மாநிலங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்தி இங்கும் அப்படி போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். சர்க்கார் இணங்கவில்லை. ஆனால் கடுமையான போராட்டம் நடந்ததற்குப் பிறகு $8\frac{1}{3}$ சதவிகிதம் என்பதை ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதே மாதிரித்தான் பீடித்தொழிலாளர்கள். ஆயிரம் பீடிக்கு குறைந்தபட்சம் நான்கு ரூபாய் கூலி என்று நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். பிறகு போராட்டம் நடந்தது. சர்க்கார் தலையிட்டு சமரசம் செய்தார்கள். அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் இன்னமும் அது அமல் செய்யப்படவில்லை. அதே மாதிரி பஞ்சாலைகள் உள்ளன. பெருவாரியான விவகாரங்கள் அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விடுவதாக ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டால், நாளடைவில் அது முதலாளிகளுக்கு சாதகமாகவே அமைகிறது.

வண்டலூரில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். ஆறு மாத காலத்தில் அவர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் வருடம் ஒன்று ஆயிற்று, இன்னும் 600 பேர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. சர்க்கார் பக்கத்திலிருந்து பேசுகிறார்கள் என்றால், சர்க்கார் சங்கத்திற்காகவும் பேசுகிறார்கள். டிபார்ட்மெண்ட்க்காகவும் பேசுகிறார்கள். முதலாளிகளுக்காகவும் சர்க்கார் பேசுகிறார்கள். லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் என்றால், அது தனியாக இயங்கவேண்டும். தொழிற் சங்கம் என்றால், அவர்களாகவே இனிஷியேட்டீவ் எடுத்து தீர்ப்பதைவிட்டு அவர்களைக் கூப்பிட்டு பேசித் தீர்ப்பது என்பது நாளாவட்டத்தில் முதலாளி களுக்குச் சாதகமாக ஆகிறது.

இன்றைய தினம் போலீஸ் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக தொழிலா ளர்கள்மீது அடக்குமுறை செய்கிறார்கள். லா அண்ட் ஆர்டரை மெயின் டெயின் செய்வதற்கு முடியவில்லை. பாரலைஸ் ஆகிவிடுகிறது. தகராறு ஏற்பட்டால் எந்த முதலாளியிடம் பேசுவது, இந்த முதலாளியிடம் பேசு வதா, இல்லை அந்த முதலாளியிடம் பேசுவதா என்று மந்திரியிடம் கேட்டுச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது அன்றாட வேலைக்குக்கூட சர்க்காரிடத்திலிருந்து உத்தரவு வாங்கவேண்டிய துர்ப்பாக்கியகரமான நிலை இருக்கிறது.

என் போராட்டங்கள் சமயங்களில் சர்க்கார் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக போலீஸை உபயோகிக்கிறார்கள். ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்படுகிறது, முதலாளிகள், தொழிலாளிகள், சர்க்கார் இவர்களுக்கிடையே அந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டவுடன் கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுவிப்பதும், அவர்கள்மீது போடப்பட்ட கேஸ்களை வாபஸ் வாங்குவதும்தான் நியாயம். காங்கிரஸ்காரர்களின் காலத்தில் அப்படித்தான் நடந்தது.

ஒப்பந்தம் என்று ஏற்பட்டுவிட்டால் ஜெயிலில் போட்டவர்களை விடுதலை செய்வார்கள், கேஸ்கள் போட்டிருந்தால் அவற்றை வாபஸ் வாங்குவார்கள். சாரதா ஸ்டுடியோவை எடுத்துக்கொண்டாலும், ஆவடி தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டாலும் வேலை நிறுத்தத்தின்போது கைது செய்யப்பட்

வர்கள்மீது இன்னும் கேஸ்கள் இருந்து வருகின்றன. அவை வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்டதொரு நிலைமை இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக இன்றைய தினம் பிராவிடன்ட் பண்ட், ஈ.எஸ்.ஐ. பண்ட் இவற்றிலுள்ள தொழிலாளர்களின் பணத்தை முதலாளிகள் சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பலயிடங்களில் நடந்திருக்கின்றன. ஸ்டேன்ஸ் மில்லில் 14 லட்சம் ரூபாய், சோமசுந்தராவில் ரூ. 25 லட்சம். இந்த அளவிற்கு அவர்கள், முதலாளிகள் சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது, அவர்கள்மீது நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கும், ஜெயிலில் போடுவதற்கும். ஆனால் இதுவரையில் அந்தமாதிரி ஏதாவது செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன்.

மோட்டார் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் வேஜ் போர்ட் தீர்ப்பு வந்தது. மந்திரி அவர்கள் ஒரு கூட்டம் நடத்தினர். அதற்கு முதலாளிகளைக் கூப்பிட்டிருந்தார்கள், அதை அமல் செய்யச் சொல்வதற்கு. ஆனால் அந்த முதலாளிகள் வரவில்லை. உடனே மந்திரியவர்கள் சொன்னார்கள் உடனடியாக அவசரச் சட்டம் கொண்டுவருவதாக, அப்படிச் சொல்லி ஆறு மாதங்களாயிற்று, இன்னும் அப்படிச் சட்டம் கொண்டு வரப்படவில்லை.

இன்னும், சர்க்காரே முதலாளியாக இருக்கும் சிங்கோனா தோட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான சட்டமும் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஏற்கெனவே தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஊதியம்கூட அவர்களுக்கு இல்லை. விலைவாசியோ ஏறிக்கொண்டே போகிறது.

ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்று இருந்த காலத்தில் இந்த பஞ்சப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. பஞ்சப்படியை ஏற்றித்தாருங்கள் என்று போராட்டம் வரலாம். நான் முதலில் ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் உள்ள ஒரு மோசடியைப் பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 1971-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் புள்ளி 828, 1971-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 857, 1971-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 866, 1971-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 871, 1971-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 881, டிசம்பர் மாதம் 895, 1972-ம் ஜனவரி மாதம் 923 என்று இருக்கிறது.

**மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் :** கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் ஒரு மோசடி நடந்து இருப்பதாகக் கூறினர். அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்தலாமா? முறைபாடுகள் என்று சொல்லி இருக்கலாம். மோசடி என்று கூறுவது முறையாகாது.

**திரு. என். கே. பழனிசாமி :** நான் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) :** அவரே அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டுவிட்டார்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : திடீரென்று இன்று 38 புள்ளி குறைந்திருக்கிறது. எந்த விலைவாசி குறைந்து இருக்கிறது. என்ன விலை குறைந்து இருக்கிறது. எப்படி இந்த 38 புள்ளி குறையும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதைத்தான் சொல்வதற்கு விருப்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

பஞ்சாலைகளில் போராட்டம் நடந்து, ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தை முதலாளிகள் அமல் செய்யவில்லை. அந்த ஒப்பந்தத்தை அமல் செய்யவேண்டுமென்ற உத்தரவை போட சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. இராமலிங்கம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மானியகோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லவிழைகிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களாக தொழில் அமைதி கெட்டு வந்தது என்று பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிற வகையில், போராட்டங்கள், கிளர்ச்சிகள், தவிர்க்க முடியாது என்பதை பார்க்கிறோம். வளர்ந்து இருக்கிற நாடுகளில் ஆனாலும் சரி, அல்லது இந்தியா போன்று வளர்ந்துவரும் நாடுகளானாலும் சரி, இத்தகைய ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறவரையில் போராட்டங்கள் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அவ்வப்போது நடைபெற்றுவரும் போராட்டங்களை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் மிகவும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் போராட்டங்களைத் தவிர்த்திருக்கிறார்கள்.

பஞ்சாலைப் போராட்டம் கோவையில் ஏற்பட்டது. அது தமிழ்நாட்டிலே ஒரு பெரிய கிளர்ச்சியாக இருந்தது. அதை எவ்வளவு சுமுகமாகத் தீர்க்கமுடியுமோ, அப்படிச் செய்தார்கள். அரசு இன்றைக்கு அந்த மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளை ஏற்று நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறது. இன்னும் மூடப்பட்டிருக்கிற பஞ்சாலைகளை ஏற்று நடத்த அரசு ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்ட காரணத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்காக முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிதியிலிருந்து ரூ. 5 லட்சம் நிவாரணம் வழங்குவதற்காக தந்திருக்கிறார்கள்.

கோவை, மதுரை, தூத்துக்குடி, நெய்வேலியில் பொறியாளர்கள் வேலை நிறுத்தம், சென்னையில் ரப்பர் தொழிற்சாலை வேலை நிறுத்தம், திருப்பூர் பனியன் கம்பெனி வேலை நிறுத்தம், இப்படி பல வேலை நிறுத்தங்கள் தவிர்க்கப்பட்டது, அவர்களுடைய திறமையையும், தொழிலாளர்களுக்காக இந்த அரசு எத்தகைய அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. அரசு இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் நலத்திற்காக தீவிர கவனம் செலுத்திவருகிறது.

ஒரு காலத்தில் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்றால் போலீசார் குண்டாண்டதடியும், துப்பாக்கிப்பிரயோகமும்தான் உபயோகித்து அதை அடக்கி வந்தார்கள். இன்றைக்கு இதைத் தவிர்த்து

தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள், தொழிலாளர்களுடைய குறைகள், அவர்கள் கேட்கிற கோரிக்கைகள் சுமுகமான முறையில் தீர்த்து வைக்கப்படுகிறது. இந்த முறையை தமிழகத்திலே உள்ள அத்தனை பேரும் பாராட்டுகிறார்கள். பயனடைந்த தொழிற்சங்கங்கள் இந்தச் சூழ்நிலையே நீடிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, நான் இந்த முறை ஒரு சிறந்த முறை என்று சொல்லவிரும்புகிறேன்.

அரசு இன்றைக்குக் குறைந்த கூலி அளவு நிர்ணயிக்கும் குழுவை நியமித்து இருப்பது வரவேற்கக்கூடியதொன்றாகும். இதனால் தொழிலாளர்கள் பயனடையக்கூடும். சினிமாத் தொழிலில் வேலை செய்பவர்கள், மற்ற தொழிலாளர்கள் பிரச்னை, இந்தக் குறைந்த கூலி நிர்ணயக் குழுவால் தீரப்போகிறது. இதைப்போலவே தொழிலாளர் நல வாரியம் ஏற்படுத்தி, தொழிலாளர்களுக்கு எந்த விதத்தில் நல்ல காரியங்களைச் செய்யலாம் என்று ஆலோசித்து வருகிறது. போனஸ் பற்றி இன்றைக்கு மத்திய அரசுக்கு 8–1/3 சதவிகிதம் வழங்கவேண்டுமென்று மாநில அரசு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது.

இந்த போனஸ் பிரச்னை மட்டுமல்ல, இ. எஸ். ஐ. மருத்துவ வசதியை இன்றைக்கு 1 கோடி அளவுக்கு மாநில அரசு செலவழிக்கிறது என்றாலும், மருத்துவ வசதி எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் படிப்படியாக கொடுக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறது.

தொழிலாளர்களுக்குக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வர நிதிநிலை அறிக்கையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் தொழிலாளர்களில் பெரும்பகுதியினர் குறிப்பாக ஆலைத் தொழிலாளர்கள் கடன் வாங்கி காலம் கழிக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதிகமான வட்டிக்குக் கடன் வாங்குகிறார்கள். ரூ. 100–க்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 12 ரூ. வரை வட்டி கொடுக்கிறார்கள். இந்த வட்டியிருக்கும் காரணத்தால் ரூ. 500 யாராவது கடன் வாங்கினால் அவன் காலம் எல்லாம் வட்டி கொடுக்கும் நிலைமையிருக்கிறதே தவிர அசலைத் திருப்பித் தர முடிவதில்லை.

இன்னொரு பெரிய பிரச்னையைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் வீடு வைத்திருந்தால் அந்த வீட்டின் பேரில் கடன் கொடுக்க அரசு முன் வரவேண்டும். ஒரு தொழிலாளிக்கு வீடு இருக்கிறது என்றால், அவனுடைய வீட்டில் வருமானம் வருகிறது என்றால், அதன் பேரில் அவன் அடமானம் வைத்து கடன் கேட்டால் 5 சதவிகித வட்டிக்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாவது இத்தகைய தொழிலாளர்களின் வீடுகளுக்குக்கடன் கொடுத்து துணை செய்யவேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் ஆலைத் தொழிலாளிகள் பல போராட்டங்களை நடத்தியும், அவர்களுடைய பிரச்னை தீர்ந்தபாடில்லை. அதற்குக்காரணம் பல இருக்கின்றன என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். இன்றைக்குக் குறிப்பாக அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்கள் போதுமானவையாக இல்லை. 4 சத விகிதம் போனஸ்

தரவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். ஒரு தொழிலாளிக்கு ஒரு கம்பெனியில போனஸ் நிர்ணயிக்கிறபோது என்னதான் லாபம் வந்தாலும் லாபத்தைக் காட்டாமல் செய்து விடுகிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் சட்டப்படி போனஸ் வராத அளவுக்கு சட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்கவேண்டும். தொழிலாளிக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று வருகிறபோது எல்லாவற்றையும் கூட்டிக்கழித்து தேய்மானம், அது இது என்று கணக்குக்காட்டி விடுகிறார்கள். ஆகவே, $8\frac{1}{3}$% போனஸ் குறைந்தது கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டத்தைத் திருத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், உயர்ந்த அளவு போனஸ் எவ்வளவு தரவேண்டுமென்பதையும் நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வகையில் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றவேண்டும்.

ஆலைத்தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஓய்வு வயது எவ்வளவு என்று கணக்கிடுவதில் முரண்பாடு இருக்கிறது. சில ஆலைகளில் 55 என்றும், சில ஆலைகளில் 58 என்றும் இருக்கிறது. இந்த மாநிலம் முழுவதிலுமே சீராக ஓய்வு பெறும் வயதை நிர்ணயிக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலைகளில் வேலைவாய்ப்பு இருக்கிற நேரத்தில், தொழிலாளர்களின் வாரிசுகளுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் மத்தியில் படித்துப் பட்டம் பெற, அவர்களுடைய குழந்தைகள் பட்டப்படிப்பு படிக்கக்கூடிய அளவுக்கு தொழிலாளர்கள் வசதி படைத்தவர்களாக இல்லை.

தூத்துக்குடி உப்புத் தொழிலாளர்கள் 5,000 பேருக்கு மேல் உப்பளத்தில் வேலைசெய்கிறார்கள். அவர்கள் பாக்டரி சட்டத்தின்கீழ் வரவில்லை. பாக்டரி சட்டத்தை அவர்களுக்கு அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தொழிலாளர் மானியத்திலே பல முக்கியமான கருத்துக்களை இந்த அரசுக்கு எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இருபது ஆண்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியில் நன்றாகத் தொழில்கள் வளர்ந்தது தமிழகத்தில், இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தொழில் வளர்ந்துள்ளதா என்பது கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது. தொழில் அமைதி கெட்டிருக்கின்றது; தொழில்களும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மூடப்பட்டு, தொழில் அதிபர்கள் புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கப் பயப்படுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இதிலே சற்று அதிக அக்கறை காட்டவேண்டும்.

புதிய தொழில்களை ஏதாவது ஆரம்பித்திருக்கிறார்களா என்று தொழில் மானியத்தில் துருவித்துருவிப் பார்த்தேன, எங்கள் கண்ணுக்குப் பட்டதெல்லாம் சாராய உற்பத்தித் தொழிலும், சிகரெட் தொழிற் சாலையுந்தான். 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எஞ்சினியரிங்

கூட்ஸ் உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் ஆரம்பிக்கப் பட்டன. அவை எல்லாம் இப்போது முடங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது தொழிலாளர் அமைதி குறைந்திருக்கிறது அதைப் போக்க இந்த அரசு தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிற்சாலை மூடியதைத் திறந்தார்கள். எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும வேலை கொடுத்தார்களா என்றால் இல்லை. பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்ட நிலை. தொழிலாளர் போராட்டம். பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைகளைத் திறக்கவில்லையே என்றால் மத்திய அரசு அனுமதி தரவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. ஏதோ நிவாரணமாக ஐந்து லட்சம் ரூபாயைக் கொடுத்துவிடுவதால் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. எவ்வளவு திறமையாகப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கிறோம் என்பதுதான் முக்கியம். அப்போதைக்கப்போது கேட்கும் போது ஐந்து லட்சம் வைத்துக்கொள் என்று சொல்லுவது அந்தத் தொழிலாளர்களை மேலும் ஐந்து மாதங்கள் பட்டினி போடுவதாகத் தான் ஆகுமே தவிர அவர்களுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் கண்டதாகக் கூறமுடியாது.

இன்றைக்கு எப்படி தொழில் அமைதி குறைந்திருக்கிறது என்பது நீங்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரங்களிருந்தே உணர முடிகிறது. 1970-ல் 277 லாக் அவுட்ஸ்; 1971-ல 308 லாக் அவுட்ஸ், ஏறிக் கொண்டு போகிறதே தவிர, இறங்கக் காணோம். தொழிலாளர்களுக்கான பாதுகாப்பைப் பார்த்தால் ஃபாடல் ஆக்சிடெண்ட்ஸ் 32 ஆக இருந்தது, 42 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. தொழிலாளர் உயிர் மிக மிக முக்கியம். ஃபேடல் ஆக்சிடெண்ட்ஸ் அதிகப்பட்டிருப்பது கவனக்குறை வைத்தான் காட்டுகிறது. 'மேன் டேஸ் லாஸ்ட்' எவ்வளவு என்று பார்த்தால் சென்ற வருஷம் 10 லட்சம் மேன் டேஸ் லாஸ்ட்; இந்த வருஷம் 22 லட்சம் மேன் டேஸ் லாஸ்ட் இரண்டரைப் பங்கு அதிகமாகி இருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது பயங்கரமான சூழ்நிலையை நோக்கித் தமிழகம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் 460,000 பேர் பதிவு செய்துவிட்டு நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு இரண்டு லட்சத்து சொச்சமாக இருந்தது, இந்த ஆண்டு 460,000 என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பது எதைக் காட்டுகிறது? வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைக் காட்டுகிறது.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்குக் காரணமென்ன? தொழில் வளராமைதான். தொழில் வளராமைக்குக் காரணம் தொழில் அமைதியின்மை. தொழில் அமைதியின்மை பல ரூபங்களில் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. தொழிற்சங்க வாதிகளும் சரி, மானேஜ்மெண்டும் சரி, அரசாங்கமும் சரி தொழிலாளர் நலனில் கவனம் செலுத்தவில்லை. அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கே பாதுகாப்பு இல்லையென்றால் தொழிற்சாலைகளில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கப் போகிறது?

தொழிலாளிக்கு எது அவசியம்? நிரந்தரமான வேலை அவசியம். வேலைக்கு உரிய கூலி அவசியம். இந்த இரண்டையும் அரசாங்கம் கொடுக்கிறதா என்றால் இல்லை. தமிழகத்தில் பால்பண்ணையில்

ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளி முதல் பைத்தியக்கார நாய் பிடிக்கும் தொழிலாளி வரை அதிருப்தியுடன்தான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கையில் நிரந்தரமே கிடையாது. எலக்ட்ரிசிடி போர்டில் உள்ள 80,000 தொழிலாளர்களில் 30,000 தொழிலாளர்கள் டி.சி.எல்;, என்.எம்.ஆர். நிரந்தரக் கூலி இல்லை. இஷ்டப்பட்டால் கூலி, இல்லையென்றால் இல்லை. ஒரு நாள் லீவ் எடுக்க வசதி கிடையாது. எந்த வித உரிமையும் எந்தத் தொழிலாளிக்கும் கிடையாது. அரசாங்கத்தில் இருக்கும் சிப்பந்திகள் நிலை இப்படி இருக்கிறது.

**திரு. நா. வீராசாமி:** ஒரு கிளாரிபிகேஷன், எலக்ட்ரிசிடி போர்டில் டி.சி.எல். தொழிலாளர்கள் நிரந்தரம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பெயரை வைத்து இந்த உத்தியோகத்தைக் கொடுக்க ஆரம்பித்தவர்களே காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 40,000 பேரில் 17,000 பேர் நிரந்தரமற்ற நிலையில் இருந்தார்கள். இப்போது அந்த விகிதாசாரத்தைப் பார்த்தால்கூட தி.மு.க. ஆட்சியில் அந்த அளவுக்கு இல்லை என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:**—நீங்கள் அதைச் சரி செய்யுங்களேன், 30,000 பேர் டி. சி. எல்., என். எம். ஆர். பர்மெனன்ட் டெம்பரரி. டெம்பரரி பர்மனென்ட் என்ற நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சட்டப் பேரவையிலே வேலை செய்கிறவர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் 15 வருஷ காலமாக டெம்பரவரியாகவே வேலை செய்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம் கவனிக்கவில்லை. கால்நடை இலாகாவில் கடைநிலை ஊழியர்கள் அக்ரிகல்சர் இலாகாவில் கடைநிலை ஊழியர்கள் நிலையும் அதுதான். பால் பண்ணையில் வேலை செய்கின்ற இவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் 15 ரூபாய் 20 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. டி. எ., சி.சி.எ., எச்.ஆர்.எ., ஆகியவை எல்லாம் கொடுக்கலாம். ஆனால் அடிப்படைச் சம்பளம் மிகவும் குறைவு. இதற்கெல்லாம் அரசாங்கம் ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும்.

பி.டபிள்யூ.டி.ல் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் காஷுவல் லேபரர்களாக இருக்கிறார்கள். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் சென்ற வருஷம் ப்ரொவின்ஷியலை ஸடு ஒர்க் சார்ஜ் என்று புதிய இனத்தைச் சொன்னார். ஒன்று பர்மனென்ட், மற்றொன்று காஷுவல். காஷுவலாக 3 வருடம், ஐந்து வருடம் வேலை செய்தால் அவர்களை பர்மனென்ட்டாக வைத்துக் கொள்ளப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கமே இப்படி இருந்தால் தொழில் அதிபர்கள் எப்படி இருப்பார்கள்? எந்தத் தொழில் அதிபரும், பத்திரிகை அதிபரும், மோட்டார்த் தொழில் அதிபரும், தினக் கூலிதான் கொடுக்கிறார்களே தவிர, இன்றைக்கு வேலை செய்தால் இன்றைக்குக் காசு என்ற அளவிலேதான் கொடுக்கிறார்களே தவிர, நிரந்தரமாக வைத்துக் கொள்ளுவதில்லை. நிரந்தரமாக வைத்துக்கொண்டால். கிராசுவிடி, ப்ராவிடன்ட் பண்ட் போன்றவை எல்லாம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) அப்போசிஷனுக்குக் கொஞ்சம் நேரம் கொடுக்க வேண்டும். Otherwise how can we express our opinion?

அரசாங்கம் இதற்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தில் எவ்வளவு தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்களோ அவர்கள் அவ்வளவு பேரையும் பர்மனெண்ட் ஆக்க வழி செய்ய வேண்டும். காஷுவல் லேபரை எவ்வளவு குறைவாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வளவு குறைவாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பெரிய தொழில் அதிபர்கள் இன்று நிரந்தரமான வேலைக்கு நிரந்தரமற்ற கூலிகளை வைத்து வேலை வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். அரசாங்கம் இதைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய ஒரு கமிட்டி போட்டு அவர்களை எல்லாம் பர்மனெண்டாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்த வேண்டும்.

தமிழகத்தில் இப்போது ஒரு புதிய முறை கையாளப்பட்டு வருகிறது. 'கோ ஸ்லோ' என்று உற்பத்தியின் அளவைக் குறைக்கின்ற முறை கையாளப்படுகின்றது. தொழிலாளர் பிரச்சினைகள், கோரிக்கைகள் வந்தால் போராட்டத்திற்குத்தான் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் வழி காட்டுகிறார்களே தவிர பிரச்சினையைத் தீர்க்க முன்வருவதில்லை. உற்பத்தி குறையக்கூடிய வகையில் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் தலையிடுகிறார்கள். அதில் கவனமாக இருக்கவேண்டும். உற்பத்தி குறைந்தால் உண்மையிலேயே பொருளாதாரம் முறியடிக்கப்படும். அந்த நிலையில் 'கோ ஸ்லோ டாக்டிக்ஸை' தொழிற்சங்கவாதிகள் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். தொழிலாளிகள் கோரிக்கையை யாரிடத்தில் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களிடம் 'கோரிக்கையைச் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றி விடாதீர்கள், பத்து நாள் ஆறப் போடுங்கள் எங்கள் நாடகத்தை நாங்கள் நடத்துகிறோம்' என்று முறையில் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் தலையிடுகிறார்கள். பெரிய போராட்டம் பண்ணித்தான் வாங்கவேண்டும். அப்படிப் போராட்டம் நடத்தி பத்து நாள் கழித்துப் பெற்றால்தான் அந்தக் கோரிக்கை வெற்றி பெற்றதாகத் தெரியுமாம். பத்து நாள் இப்படி நாடகம் நடத்தி பிறகு பிரச்சினை வெற்றி பெற்றது என்று செய்வதால் உற்பத்தி எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படுகிறது என்று பார்க்கவேண்டும். இத்தகைய சீப் டாக்டிக்ஸ் எல்லாம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இப்படி தரக் குறைவான நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படவிடக் கூடாது தொழிலாளர் பிரச்சினையை உண்மையிலேயே தீர்க்க முன்வரவேண்டுமே தவிர, அதிலே அரசியல் தேவையில்லை. உண்மைக்கு மாறாக இப்படிப் பட்ட நாடகத்தை நடத்த தொழிற்சங்கவாதிகள் முன்வரக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றிக் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து பார்த்து குறைக்க முன்வரவேண்டும்.

சங்கரி சிமெண்ட் தொழிற்சாலையில் 19 தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கப்பட்டதைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னோம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள், எப்படியும் அந்தத் தொழிலாளர்களைத் திருப்பி எடுத்துக்கொள்ளுவோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள், எப்படியும் திருப்பி எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். இன்றுவரை அந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் மேலும் அதிகமான அளவுக்குப் பழி வாங்கப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு பரி

காரம் காண முற்பட வேண்டும். அதை மறந்துவிடக்கூடாது. அதை மறந்துவிட்டால் மீண்டும் தொழிலாளி ஆரம்பத்திலிருந்து அடியிலிருந்து கோரிக்கையை ஆரம்பிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் கம்பியூட்டர் கணக்குப் போடத்தான் கொண்டு வரப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அதிகமான மக்கள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தினால் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் இதுபோன்ற ராட்சச இயந்திரங்களை இறக்குமதி செய்து கணக்குப் போட ஆரம்பித்தால் பல பேர் வேலைக்கு அது உலை வைத்துவிடும். முதலிலே ஒன்றிலே ஆரம்பித்து பல இடங்களுக்கும் தேவை என்ற சூழ்நிலை உண்டாகிவிடும். ஐ. பி. எம். கம்பெனிக்குத்தான் நேரடியாக வாடகைப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். ஐ.பி.எம். கம்பெனி அமெரிக்கக் கம்பெனி. வாடகைக்கு வாடகை கொடுக்க வேண்டும்; எவ்வளவு வாடகை கொடுக்க வேண்டுமோ தெரியவில்லை; அதே நேரத்தில் நம்முடைய மக்களுக்கு வேலை பாதிக்கப் படுகிறது. நம்முடைய பணம் அமெரிக்கக் கம்பெனிக்குப் போகும் சூழ் நிலைதான் ஏற்படும்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி:** நான் அன்றைக்கே சொன்னேன். கம்ப்யூட்டர் வருவதால் நிச்சயமாக யாருக்கும் வேலை இழப்பு ஏற்படாது என்று கூறியிருக்கிறேன். இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற அக்கவுண்டண்ட்-ஜெனரல் ஆபீசில் நடைபெறுகின்ற கிளர்ச்சிகூட வேலை இழப்பு ஏற்படலாம் என்ற அடிப்படையிலே நடைபெறுகின்ற கிளர்ச்சி யாகத்தான் விளங்குகிறதே தவிர வேறல்ல. வேலை இழப்பு நிச்சயமாக ஏற்படாது. ஐம்பதுபேர் பாதிக்கப்படக்கூடும்; அவர்கள் பாதிக்கப்படாத அளவுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்று உறுதி அளித்திருக்கிறேன்.

அம்மையார் அவர்கள் தொழிற்சங்க வாதிகள் எந்த அளவுக்குக் கிளர்ச்சிகளை நடத்துகிறார்கள் என்ற சில அடிப்படை உண்மைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைத்த குறைந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போது நடைபெறும் கம்ப்யூட்டர் பிரச்னையின் மர்மம் என்ன, ரகசியம் என்ன என்பதை அம்மையார் அவர்கள் தயவு செய்து தனிப் பட்ட முறையில் அங்கே நடைபெறும் கிளர்ச்சியைப் பற்றி விசாரித்து உணர்ந்துகொண்டால், எந்த நோக்கத்துடன் அது நடைபெறுகிறது, யார் யார் அதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், யார் யார் தனக்குப் பாதகம் ஏற்படும் என்று கருதுகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

அது மாத்திரமல்ல, என்.ஜி.ஓ.க்கள் சங்கத்தினர் இப்போதுள்ள பிராவிடண்ட் ஃபண்டு கணக்கை மாநில அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலித் துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கை அங்கு எடுக் கப்பட்டு வருகிறது. அம்மையார் நேரில் அங்கே இருப்பவர்களை ரகசியமாக விசாரித்தால் அது எந்த அடிப்படையில் நடைபெறுகிறது என்ற உண்மை யைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அதற்குமேல் நான் விளக்க விரும்ப வில்லை.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** கணக்குகளை இங்கே கொண்டு வந்து நடத்துவதுபற்றியும், ஆட்டோமேஷனை கொள்கை ரீதியாக மறுத்துவிட வேண்டும் என்பது பற்றியும்தான் இப்போதுள்ள பிரச்னை.

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி:** அதற்காக விஞ்ஞானமே அடியெடுத்து வைக்கக் கூடாது என்ற நிலைக்குப் போய்விடக் கூடாது. அது வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஏற்படுத்துமா என்றுதான் பார்க்க வேண்டும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படாத அளவுக்கு இயந்திர உதவியைப் பயன்படுத்துவதில் எந்தவிதத் தவறுமில்லை. முதலாளித்துவ நாடுகளில் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இரஷ்ய நாட்டில் கம்ப்யூட்டர் முறை பின்பற்றப்படாமல் இல்லை. அங்கே ராக்கெட் போன்ற முன்னேற்றத்திற்கு இயந்திர முறையில் நம்பிக்கை வைத்து அவர்கள் மேலும் உற்சாகப்படுவதை மறந்துவிடக் கூடாது. வேலை குறைகிறது; அதனால் பலர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற சூழ்நிலை இல்லாதவரை தவறில்லை.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி:** சோவியத் யூனியனில் கம்ப்யூட்டர் வேண்டும் என்கிறார்கள். காரணம் அங்கே வேலை குறைவாகச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக. ஆனால் நம் நாட்டில் வேலையில்லை என்போர் பட்டாளம் பட்டாளமாக இருக்கிறார்கள்.

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:** முதலமைச்சர் ஒரு உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறார். யாருக்கும் வேலை போகாது என்று. வேலை இல்லாத நிலைமைக்கு ஒட்டிக்கொண்டு போகிறதா போகவில்லையா என்பதைச் சற்று நாள் பொறுத்துப் பார்ப்போம். எங்கள் கவலையெல்லாம் இருக்கும் வேலைக்கு உலை வைக்கக்கூடாது. முதலில் சின்ன மெஷின் கொடுப்பார்கள். அடுத்து ராட்சஸ மெஷின் கொடுப்பார்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆளை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அதை நடைமுறையில் பார்க்க வேண்டும். அந்த வகையில் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்றால் பரவாயில்லை.

ஏனென்றால் இன்றைக்கு சென்சஸ் வேலையில் பல்லாயிரம் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அதில் பல ஆண்டுகள் வேலை செய்தவர்கள், ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் இன்றைக்கு அவர்கள் தேவையில்லை என்று வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் தான் 20,000 பேரை வீட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். திடீரென்று அவர்கள் எங்கேபோய் வேலை தேடுவது? கொஞ்ச நஞ்சம் வேலை வாய்ப்பையும் குறைத்துவைத்தால் மிகப் பயங்கர சூழ்நிலையில் போய் நின்றுவிடும். ஏற்கெனவே லட்சக்கணக்கான பேர் வேலையில்லாமல் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்சேஞ்ஜ் வாசலில் இருக்கிறார்கள் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹோட்டல் ஒர்க்கர்ஸ் கமிட்டி என்று போட்டார்கள். இதுவரை அதன் நிலைமை என்ன என்று தெரியவில்லை. அதுபோல் ஹேண்ட்லூம் இண்டஸ்டிரியில் நெசவாளர்கள் சில குறைந்தபட்சக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு என்னென்ன நிவாரணம் என்று பார்த்து, அவைகளைச் செய்வதற்கு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 24]

**திரு. எம். கோபால்:** தலைவரவர்களே, இந்தத் தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசப்படும் இந்த மானியம் மிக முக்கியமானதாகும். காரணம் நம் நாட்டில் தொழிலாளர்களுக்காக அரும்பாடுபட்ட நமது தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஆட்சி வந்த உடன் மே திங்கள் முதல் நாளை விடுமுறையாகக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆகவே தொழிலாளர்களிடத்தில் அந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், அவர்கள் வளர்த்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து நடத்தும் மாபெரும் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் தொழிற்சாலைகளில் உழைக்கும் தொழிலாளர்களை வாழ வைக்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்துடன் கூடிப் பேசி அப்போதைக்கப்போது தீர்வு கண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசின் மீது தொழிலாளர்களுடைய நல்லெண்ணம் உண்டாகாமல், கெட்ட எண்ணம் உண்டுபண்ணும் அளவுக்குப் பல கட்சிக்காரர்கள் முயலுகிறார்கள்.

ஆகவே, நான் சொல்கிறேன், இந்த மானியத்தின் பேரில், அந்தந்தத் தொழிற்சாலையில் அந்தந்தத் தொழிலாளர் தலைவரே தலைவராக இருந்தால் இப்படிப்பட்ட சிக்கல் ஏற்படாது. காரணம், ஒரு சில கட்சிக்காரர்கள், தங்கள் கட்சியை வளர்ப்பதற்கு உள்ளே நுழைந்துகொண்டு தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்குமிடையே பிரச்சினையைக் கிளப்பிவிட்டு இப்படிப் பட்ட தொந்தரவுகள் கொண்டு வருகிறார்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். நம் கழகம்-கட்சி-ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் மரமேறும் தொழிலாளர்கள் விழுந்து இறந்துவிட்டால் அவர்களுடைய இறப்புக்கு ஈட்டுத்தொகையாக ஆயிரம் ரூபாய் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபோல் மீனவர் குடும்பத்துக்கும் தருகிறார்கள். இதற்கு முன்னால் செய்தார்களா? கிடையவே கிடையாது.

நான் இந்த மானியத்தின் பேரில் சொல்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். மலைகளைப் புரட்டி வெடிகுண்டு வைத்து உடைக்கிறார்கள். வெடி மருந்து வெடித்து பலர் இறந்து போகிறார்கள். மரமேறும் தொழிலாளர்களுக்கும், மீனவர்களுக்கும் கொடுக்கும் நஷ்ட ஈடு போல் கல்லுடைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் அந்த மானியம் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று. கடந்த கால காங்கிரஸ் சர்க்கார் செங்கல் தொழிற்சாலைக்குக் கண்ட்ரோல் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த அளவுக்கு கல் விற்க வேண்டும் என்று கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் கல் சுடுகிறானே, மண் பிசையும் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயம் கொண்டு வரவில்லை. அந்தக் காலத்தில் காங்கிரஸ் சர்க்கரர் முதலாளி பக்கமே இருந்தார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக இல்லை. அவர்கள் வானமே கூரை, பூமியே பாய் என்று செத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சர்க்கார் கல் சுடும் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல கூலி நிர்ணயம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெருவாரியான தொழில்கள் அம்பத்தூர் தொழிற்பகுதியில் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன. தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், ஒரு சில கட்சிக்காரர்கள் சென்று தொழிலாளர்களையும் முதலாளிகளையும் எழுப்பி மூட்ட விட்டு அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்களுடைய தலைவர் கூறியதுபோல் அந்தந்தக் கட்சித் தலைவர்கள் விலகிக் கொண்டு, அந்தந்தத் தொழிற்சாலை தொழிலாளி ஒருவரே தலைவராக இருந்தால் இப்படிப்பட்ட வேலை நிறுத்தம் உண்டாகாது. காரணம் கட்சி வளர்ப்பதற்குத் தலைவராகப் போய் இப்படி கலகம் மூட்டி விடுகிறார்கள்.

இப்போது என்னுடைய தொகுதியில் டபிள்யு.எஸ். இன்சுலேட்டர்ஸ் இருக்கிறது. ஒரு கட்சிக்காரர் சென்று போராட்டத்தை உண்டுபண்ணி, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. மறைந்த மாபெரும் மேதை அண்ணா அவர்கள் சமரசம் செய்த பின் ஒழுங்காக நடந்து வருகிறது. மீண்டும் அது போல் கலவரம் தூண்டுவதற்கு முயன்று வருகிறார்கள். நாங்கள் தொழிற்சாலை அல்லது தொழிற்சங்கத்தை நம்பி கட்சி நடத்தவில்லை. தொழிலாளர் மேல் எங்களுக்கு அன்பு இருப்பதால் கட்சி, ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய பின்னர் தொழிற்சங்கம் அமைத்தோம். தொழிற்சங்கத்தைக் கொண்டு நாங்கள் வளரவில்லை.

சிலர் எப்படியாவது தொழிலாளர்களை மூட்டிவிட்டு அரசாங்கத்துக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் பகை உண்டு பண்ணி, இந்தச் சர்க்காரை கவிழ்க்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். அது முடியவே முடியாது. ஆகவே, சென்னையில் தான் இப்படிச் செய்கிறார்கள். மற்ற இடத்தில் வர முடியாது. விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், சாமானியத் தொழிலாளர்கள் கழக அரசைப் பார்த்து அன்பாக இந்த அரசை வரவேற்கிறார்கள். சென்னையில் மட்டும் ஒரு சில கம்பெனிகளில் தூண்டிவிட்டு கலவரம் மூட்டிவிட்டு கவிழ்க்க நினைத்தால் அது முடியாத காரியமாகும். நாட்டில் ஜனங்கள் பெருகி வருகிறது. அவர்களை எப்படி வாழவைக்க வேண்டும், வளரும் சமுதாயத்தை எப்படி நாம் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று திட்டம் யாரும் சொல்லவில்லை. ஆண்டுதோறும் மக்கள் பெருகி வருகிறார்கள். அதுபோல் ஆண்டுதோறும் மக்கள் படித்து வருகிறார்கள். அவர்களை எப்படி வாழ வைக்க வேண்டும் என்பதற்கு எந்தத் தலைவரும் ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி தெளிவாகச் சொல்ல பயப்படுகிறார்கள்.

தொழிலாளர்கள் நலன் காக்கப்படுவதில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் பங்கு உண்டு. அதேமாதிரி தொழில் அமைதியை நிலைநாட்டுவதிலும் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் பங்கு உண்டு, தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை முக்கியமானது. அவர்களின் குறைகள் எல்லாம் தீர்க்கப்பட்டு வருவது இன்றைய தி.மு.க. அரசு வந்த பிறகுதான். தொழிலாளர்கள் அதிக பயன் அடைந்து வருவது இந்த அரசாங்கத்தில்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டிலே தொழிலாளர்களுக்கு 4 சதவிகிதம் தான் போனஸ் கொடுக்க வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. இப்போது இந்த தி.மு.க. அரசு 8 சதவிகிதம் போனஸ் கொடுப்பதற்குத் திட்டம் தீட்டி, மத்திய அரசைக்

கேட்டிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன், யாராவது இதற்கு முன்னால் மத்திய அரசை இப்படிக் கேட்டதுண்டா? இல்லை. யாரும் கேட்டதில்லை. ஆக, தொழிலாளர்களை வாழ வைப்பது இந்த அரசுதான் என்று கூறி, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

**திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்:** உப தலைவரவர்களே, தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தொழில் மானியக் கோரிக்கையில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஒட்டி என்னுடையக் கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தத் தொழிலாளர் பிரச்சினை ஒரு முக்கியமான விஷயமாகும். பல ஆயிரக் கணக்கான தொழிற்சாலைகள் நடைபெறுகின்ற நம்முடைய நாட்டிலே, பல ஆயிரக் கணக்கானத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்றனர். இவைகளை எல்லாம் பார்க்கின்றபோது, இந்த நாட்டுக்கு ஒரு முதுகெலும்பாக இருக்கக்கூடியது இந்தத் தொழில்துறை தான். இந்தத் துறை நல்லமுறையிலே நடைபெற வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. ஆனால் தொடர்ந்து தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினை பெரும் பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது. இந்தத் 'மான்டேஸ் லாஸ்ட்' பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அவைகளைப் பார்க்கும்போது, என்னுடைய யோசனையாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த ஸ்டிரைக் வந்தால், அதற்கு உடனடியாகத் தீர்வு காணவேண்டும்; அதை நீடிக்கவிடக்கூடாது. ஸ்டிரைக் நீடித்தால், அதனால் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்படும்; தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இருக்காது; அவர்கள் குடும்பம் கஷ்டப்படும். அதோடு நாட்டுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவையான பொருட்கள் உற்பத்தி குறைந்தால், அந்த அளவிலே நாட்டுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

சிம்ப்ஸன் தொழிற்சாலை ஊழியர்கள் ஒருவாறு வேலைக்குப் போயிருப்பது பற்றித் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழிலமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளுக்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்; மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதேநேரத்தில் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் உடனடியாக நிவர்த்திக்கப்படச்செய்ய அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஹோட்டல் தொழிலாளர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல ஹோட்டல்களிலே அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மிகச் சாமர்த்தியமான முறையில் ஹோட்டல் முதலாளிகள் அவர்களை டெம்பரரியாக வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது சம்பந்தமாக, எங்களுடையக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசியதுபோல், நியமிக்கப்பட்ட இராஜன் கமிட்டியின் சிபாரிசு வந்ததா? அந்தச் சிபாரிசு என்ன ஆயிற்று என்பவைகளுக்கு அமைச்சரவர்கள் பதிலில் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பர்மா, சிலோன் அகதிகள் உள்ளனர். 257 பர்மா அகதிகளுக்கும், 131 சிலோன் அகதிகளுக்கும் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் அதேநேரத்தில்

நம்முடைய நாட்டிலே பலபேர்கள் எம்பிளாய்மெண்ட் எக்சேஞ்சில் ரெஜிஸ்டர் செய்து, பல ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்காது அவதிப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒருவழி காணவேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக நான் நேரிலே அறிந்து ஒரு விஷயத்தை இங்கே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு நாள் நான் கோவிலுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கிருந்த அதிகாரிகள், கூட்டம் அதிகமாக இருந்தாலும் என்னை அழைத்துக் கொண்டுபோய் பூஜை நடத்தி வைத்தார்கள். அதைப் பார்த்துக்கொண டிருந்த சில இளைஞர்கள் இங்கே எம்பிளாய்மெண்ட் எக்சேஞ்சில் நடப்பது போல் நடக்கின்றது. பின்வருகிறவர்கள் முன்னடி செல்வதற்கு, பல ஆண்டு களுக்குமுன் ரிஜிஸ்டர் செய்தும் பிரயோஜன மில்லாமல் பின்னல் ரிஜிஸ்டர் செய்தவர் பலருக்கு வேலைகிடைப்பதுபோல என்றார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், பல ஆண்டுகளாக ரெஜிஸ்டர் செய்து வைத்தும், வேலை கிடைக்காத மனக் கசப்பினால்தான் அவர்கள் அப்படிச் சொன்னார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

எம்பிளாய்மெண்ட் எக்சேஞ்சில் ரெஜிஸ்டர் செய்திருந்தால் மட்டும் போதாது. தொடர்ந்து ரினியூவல் செய்து வரவேண்டும். மூன்று மாதங் களுக்கு ஒருமுறை ரினியூவல் செய்யவேண்டும். ஏதாவது ஒரு காரணத் தினால், ஒருமுறை ரினியூவல் செய்யக்காலம் தவறிவிட்டால், அவருடைய சீனியாரிட்டி போய்விடுகிறது. அதனாலும் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படு கிறார்கள். ரினியூவல் செய்து வந்தாலும் விரைவில் வேலை கிடைக்க வழியில்லை. ஆகவே, ரினியூவல் செய்வதை 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது வருடத்திற்கு ஒருமுறை என்று வைத்துக்கொண்டால் போது மானது; அதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்டு நிதியிலிருந்து, கலியாணம், திருவிழா மற்றும்பல சொந்த விசேஷங்களுக்கும் முக்கியமான விஷயங்களுக்கு பணம் வேண்டுமென்று கேட்டால் சீக்கிரத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதனால் சிலசமயங்களில் அந்தக்காரியங்கள் நடைபெறாமல் போய்விடுகின்றன. ஆகவே, இம்மாதிரியான விஷயங் களுக்கு அவர்களுக்கு பிராவிடன்ட் பண்டு நிதியிலிருந்து பணம் சீக்கிரமாகக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய லேபர் ஆபீசைப்பற்றி என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். லேபர் கமிஷனரின்கீழ் பாக்டரிகளும் இருக் கின்றன. நிறைய பாக்டரிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, எல்லா பாக்டரிகளையும் ஒழுங்காக அவர்களால் பார்வையிட முடியவில்லை. அதனால் இந்தத் துறையைத் தனியாகப் பிரித்துச் செயல்படச் செய்யவேண்டும். இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் பாக்ட்டரீஸ் என்று சிலரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பொறுப்புகளும், வேலைகளும் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதனால் பாக்டரி களில் நடைபெறுகின்ற ஆக்ஸிடென்டுகள், மற்ற விபரங்களை அவர்களால் சரியாகத் தகுந்த சமயங்களில் கவனிக்க முடியவில்லை. எனவே சில பதவிகளை அந்த Wing-ல் அதிகப்படுத்த வேண்டும்; அந்தத் துறையையும் தனியாகப் பிரிக்கவேண்டும். யூனைடெட் கிங்டமில் இந்த இன்ஸ்பெக்டம் ஆஃப் பாக்டரிஸ் என்று சொல்லக் கூடியவர்களை 'ஹர் மெஜஸ்டீஸ்

1972 மார்ச் 24] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

இன்ஸ்பெக்டர்ஸ்' என்று அழைக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அந்த டிப்பார்ட்மெண்டுக்கும் அதல் இருக்கின்றவர்களுக்கும் மதிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது நாட்டிலும் அவர்கள் அந்த முறையில் வளர விக்கப்பட வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. இப்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளமும் போதாது. நாம் மற்ற எஞ்சினீயரிங் துறையிலே எப்படி ஜே.இ., ஏ.இ., டி.இ., எஸ்.இ., என்றெல்லாம் பதவிகளை வைத்து, அதற்குத் தகுந்தாற் போல் சம்பளம் கொடுத்துவருகிறோமோ, அதேமாதிரியாக இந்த இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் பாக்டரீஸ் பதவிகளையும் உயர்த்தி, அதிகச் சம்பளமும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை, மதுரை, கோவை, கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பிட்டல்களை நிறுவியிருக்கிறோம். இதை மற்ற இடங்களுக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாகத் தொழிலாளர்களுக்கு டி.பி. நோய் அதிகமாக வருகிறது. பீடித் தொழிலாளர்கள் பிரஸ்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கு மற்றும் புகையிலை தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அதிகமாக டி.பி. நோய் வருகிறது. இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பிட்டல்களில் இந்த நோய்க்காக சில வசதிகளை செய்திருந்தாலும், அது போதாது. எல்லோரையும் சேர்த்துக்கொள்வதில்லை. எனவே, டி.பி. நோய் பீடிக்கப்பட்ட எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் இ எஸ். ஐ. ஆஸ்பிட்டல்களில் Special சிகிச்சை பெற வசதி செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லேபர் ஆபீஸ்களில் இருக்கக்கூடிய கன்சிலியேஷன் ஆபீஸர்களைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கன்சிலியேஷன் ஆபீஸருக்குக் கீழ் பல ஸ்டாஃப்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு தொழில் பெருக்கத்தினாலும், தொழிலாளர்களின் பெருக்கத்தினாலும் அவர்களுக்கு வேலைப்பளு அதிகமாகிவிட்டது. அந்த அளவுக்கு ஸ்டாஃப்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்படவில்லை. எனவே, அதிகமான கன்சிலியேஷன் ஆபீஸர்களை, பணியாளர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

**திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்:** பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே இந்த மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்தை வெளியிடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்தற்கு நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என் பேச்சின் தொடக்கத்திலேயே ஒரு விஷயத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் நான் அச்சப்படவில்லை. என் அன்புச் சகோதரி திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னார்கள், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிகாலத்தில் எந்தவிதமான போராட்டங்களும் நடைபெறவில்லை என்று. அது உண்மை நடக்கவே இல்லை. ஒரே ஒரு போராட்டம் தான் நடந்தது. விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களைக் கைது செய்து சேலம் சிறையிலே கொண்டுபோய் வைத்தார்கள். கிரிமினல், குற்றவாளிகள் எப்போதும் தொப்பிகளை அவர்கள் அணிந்து கொள்ள

வேண்டுமென்று சிறை அதிகாரிகளால் அவர்கள் வற்புறுத்தப்பட்டார்கள். அதை மறுத்தற்காக இந்த ஒரு காரணத்திற்காகவே அவர்களில் 20, 28 பேர்கள் துப்பாக்கியால் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டார்கள். அதற்கு பிறகு எந்தத் தொழிலாளியாவது இரண்டாவது போராட்டத்தை நடத்துவானா? (சிரிப்பு) நிச்சயமாக நடத்தமாட்டான். ஆகவே அவர்கள் காலத்தில் தொழிலாளர்கள் போராட்டமே நடக்கவில்லை என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை அடிக்கடி சொல்லி வருகிறார்கள். நானும் மறுத்துக்கொண்டு வருகிறேன். தாம் நான்காவது பிரஜை என்று அவர்கள் சொல்லுகிற கருத்து வேறு. நாங்கள் மறுத்து வருகிற கருத்து வேறு.

**திருமதி த். ந. அனந்தநாயகி :** கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேச ஆரம்பிக்கும்போதே வம்புக்கு இழுக்கிறார். நான் குறிப்பிட்டது காங்கிரசினுடைய 20 ஆண்டு காலத்திலே புதியதாகத் தொழில்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டன. தொழில் துறையில் அமைதி இருந்தது என்பதுதான். போராட்டங்கள் இருந்திருக்கலாம். துப்பாக்கிச் சூடும் நடைபெற்று இருக்கும். ஏன் இவர்களது ஆட்சியிலே திருவொற்றியூரில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து ஒருவர் செத்தார். வரம்பு மீறி சந்தர்ப்பங்கள் போகிறபோது இது போல நடக்கின்றன. நான் சொன்னது அப்போது தொழில் அமைதி இருந்தது. புதியதாகத் தொழில்கள் நிறைய ஏற்பட்டன என்பதுதான்.

**திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் :** நானும் அதைத்தானே சொன்னேன். போராட்டம் நடத்தக்கூடிய சுதந்திரத்தைக் கொடுக்கின்ற சர்க்கார் அப்போது இருக்கவில்லை. வாய் திறப்பதற்கே தொழிலாளர்கள் அஞ்சிய காரணத்தினால்—கிட்டத்தட்ட சர்வாதிகாரம் நிலைத்திருந்த காரணத்தினால் எந்தப் போராட்டமும் நடக்கவில்லை. இந்த அரசு தொழிலாளர்களது நல அரசு ஆனதனாலே பல போராட்டங்கள் இருக்கின்றன.

மேலும் கட்சியின் தலைவராக இருக்கும் நான்—இந்தத் தமிழ் நாட்டில் உப தலைவராக இருக்கும் நான்—ஒரு பீடித் தொழிலாளி. தொழிலாளர்களின் மீது பற்று இல்லாதவர்கள் இங்கு யாரும் இருக்க முடியாது. நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்வேன். இத்தனை போராட்டங்கள் நடந்தனவே என்றால் அவற்றை நான் வரவேற்கிறேன். காரணம் இந்தச் சர்க்காரின் மீது தொழிலாளர்கள் அத்தனை நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற காரணத்தினால்தான் அவர்கள் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். தொழிலாளர்கள் என்னமோ தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காகத்தான் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். ஆனால் ஓடு மீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும் வாடியிருக்குமாம் கொக்கு—என்பார்களே அந்தக் கொக்குகள் அதற்கிடையே புகுந்து திசை திருப்ப ஆரம்பித்த காரணத்தினால்தான் இவ்வளவு பெரிய குழப்பங்களும் ஏற்பட்டன என்பதை நான் பணிவோடு சொல்கிறேன். தயவுசெய்து எல்லோருமே ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

தொழில் துறையில் இன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் ஒன்று திரண்டு எழுகிறபோது தொழிலாளர்களைப் பிரிக்கின்ற மனோபாவம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களைப் பிரிக்கிறபோது தொழிலாளர்களிடையே பிளவு உண்டாகிறது. அந்தப் பிளவு அவர்களிடையே வெறி உணர்ச்சியை உண்டாக்கிவிடுகிறது. அந்த வெறி உணர்ச்சியே போராட்டத்தை வலுப் பெறச் செய்கிறது. என்றாலும் உடன் கோஷ்டி உணர்ச்சி—பிறகு கட்சி உணர்ச்சி எல்லாம் நுழைகிறது. எந்தத் தொழிலாளியின் மண்டையை எந்தத் தொழிலாளி உடைத்திருந்தாலும்—போலீஸ்காரரும் ஒரு தொழிலாளிதானே—சிந்தப்பட்ட ரத்தத்தில் எங்கள் கட்சிக்கு எத்தனை பர்செண்ட் வெற்றியைத் தேடித்தரும் என்று பார்க்கிற மனோபாவ நிலை இருக்கிறதே—அதுவே தொழிலாளர்களது போராட்டத்திற்கு காரணமாக இருக்கிறது என்று துணிந்து சொல்வேன். தொழிலாளர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நான் மறுக்கவில்லை. மதிப்பிற்குரிய திரு கே. டி. கே. சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்டு நாடுகளிடையே போராட்டத் திற்கு இடமில்லை என்று. நான் அதை ஒப்பவில்லை. முதலாவதாகச் சொன்ன நிலை இருந்தால் வரவேற்பேன். நம்முடைய நாட்டில் அதிக அளவில் வேலையற்ற நிலைமை இருக்கிறது. வேலையற்றோர் நிலைமை இருக்கிறபோது அவர்களுக்குச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டியது நிறைய இருக்கிறது.

அம்மையார் அவர்களும் ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கோயிலுக்குப் போனபோது நீண்ட க்யூ இருந்தது, கோயிலில் இருந்தவர்கள் அம்மையாரை கண்டுகொண்டு தனியாக உள்ளே அழைத்துச் சென்று தீபாராதனை செய்து, தரிசனம் செய்து வைத்தார்கள். வெளியே வந்தபோது க்யூவில் இருந்தவர்கள் சொன்னார்களாம் "இங்கேயும் எம்ப்ளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜ் நிலைமைதான் என்பதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்". ஆண்டவன் சந்நிதானத்திலேயே இப்படி—என்கிற போது மற்ற இடங்களிலும் இந்த உணர்ச்சிதான் பரவியிருக்கிறது. அதில் என்ன ஆச்சரியம்? நம்மைப்போல அவர்களும் மனிதர்கள்தானே, நீண்ட நேரமாக க்யூவில் இருக்கிறவர்கள்—அவர்கள் போகட்டும்—நம் முடைய முறைப்படி நாம் போனால்போதும் என்கிற நிலை இருந்தால் இந்தக் குழப்பம் வந்திருக்காது. அம்மையார் அவர்கள் முன்பு மந்திரி யாக இருந்தவர்.

**திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்:** நான் மந்திரியாக இருந்ததற்காக ஒன்றும் இல்லை. எப்போதும் நான் முந்தி பேர்வதற்கும் விரும்புவதில்லை. கோயிலில் இருந்தவர்கள் விரும்பி அழைத்துப்போய்விட்டார்கள். ஆனால் வெளியில் வந்தவுடன்—நின்றவர்கள இங்கும் எம்பிளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜ்தான் என்பதாக இன்றைக்கு எம்பிளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன் ஜில் நடக்கிற முறையைச் சொன்னார்கள். அதுபோல இங்கே நடக்கக் கூடாது என்பதற்காக அதைச் சொன்னேன்.

**திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்:** நானும் அதைத்தான் சொல் கிறேன். அங்கே இருக்கிற முக்கியஸ்தர்கள் உங்களை முன்னே உள்ளே அழைத்துச் சென்றார்கள். அதைப்போல சில சந்தர்ப்பங்கள் இதிலும் நடக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிற போது—ஆண்டவனுக்கு முன்னால் எல்லோரும் சமமாக இருக்க வேண்டிய

இடத்திலேயே தவிர்க்க முடியதபோது இங்கே இதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பது எப்படி முடியும்? நம்முடைய எண்ணங்களிலே ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்பதைத்தான் இவை காட்டுகிறது என்று சொன்னேன்.

நாம் ஒத்துப்போனல்—நம் எண்ணங்கள் ஒத்து இருந்தால்—நம எண்ணங்கள் ஒருமைப்பாடுடன இருந்தால் நிச்சயமாக தொழிலாளர் களிடையே தகராறு நடந்திருக்காது சிம்சன் போராட்டத்தை நான் சொல்லவா? அதில் ஒரு முடிவு இன்றைக்கு ஏற்பட்டது எப்படி? அதற்காக நியமித்த அறுவர் குழு—அனைக்கு "அப்பாடா—விட்டால் போதும்" என்று ஓடியது எப்படி? (திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அடி உதை வாங்குவது யார்?) அதைத்தான நானும் கேட்கிறேன். அந்த நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது யார்? நாம் அல்லவா? உங்களை மட்டும் சொல்லவில்லை—என்னையும் சேர்த்தே சொல்கிறேன்—நாம் அவர்களை நம் பக்கம் திருப்பவேணும். திரும்பியது வேறுவகையில் திரும்பி விடுகிறது.

மன, மொழி, மெய் சுத்தியுடன் தோழமைக் கட்சியாக இருந்து நான் பேசுகிறபோது—நான் பேச ஆரம்பிக்கும்போதே "நீங்கள் ஐஸ் வைததுத் தானே பேசுவீர்கள்" என்று அம்மையார் சொன்னர்கள் எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு—என்றார் வள்ளுவர்—அந்த அறிவு உள்ளததோடு சொல்கிறேன்—நிறை உள்ளத்தோடு சொல்கிறேன்—தோழமை உணர்ச்சியோடு அல்ல—மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு சொல்கிறேன்—இந்த போராட்டத்திற்குக் காரணமாக இருந்த—ஓடுமீன் ஓட உறுமீன்—வாடி இருக்குமாம் கொககு என்றர்களே—அந்த கொக்குகளை திருத்தி இருந்தால் ஆரமபத்திலேயே அமைதி ஏற்பட்டிருக்கும். அதிலே ஒரு அமைதியை இன்றைய தினம் உறுதியாக—உறவு உணர்ச்சியோடு இருந்து இன்றைய தினம் ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிற தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும், முதல் அமைச்சர் அவர்களையம் பாராட்டி ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களின் சார்பில் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளப் பெருமைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பீடித் தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு அந்தத் தொழில் பற்றி நனருகத் தெரியும். இருபது வருஷங்களாக அந்தத் தொழிலைச் செய்தவன். அந்தத் தொழிலைப்போன்ற பரிதாபகரமான தொழில் வேறு எதுவும் இல்லை. அவர்களுக்கு நேரம் கிடையாது. முன்பெல்லாம் பாக்டரி இருந்தது. நூறு பேர், நூற்றைம்பது பேர் என்று வேலை செய்தார்கள். நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் சொன்னர்கள். இன்றைய தினம் அவர்களைப் பிரித்து ப்ராஞ்சாகக் கொடுத்து—கொடுக்க வேண்டிய உரிமைகளைக் கொடுக்காமல் பரிதவிக்கவிட்டிருக்கிறர்கள் எனபதாக அது உண்மையாக இருக்குமானல் நிச்சயமாக பரிதாபத்திற்குரிய தொழிலாளர் களை சர்க்கார் தலையிட்டு—முதலாளிகள் எந்த ரூபத்தில் பிராஞ்சுகள் என்று பிரிதது வைகது ஏழை மக்களின் உரிமைகளைப் பறிப்பதாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு விழச் செய்ய விட்டுவிடாமல் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அந்தத் தொழிலில் டி. பி. வருவதற்கு அதிக

1972 மார்ச் 24] [திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

மான காரணங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலையிலே டி. பி. அணுகாத மாத்திரைகளைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்து, அந்த நோய் வராமல் தடுத்திட உங்கள் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்–தலைமை)

அடுத்தப்படி திருப்பூர் பனியன் பேக்டரி பற்றியது. இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி அருமை நண்பர் திரு துரைசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், நானும் சொல்கிறேன். தொழிலாளர்கள்கூட நான் இதைப் பற்றி பேசவில்லையென்பதாகக் குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். நான் அமைச்சரிடம் இதற்கு ஒரு கமிஷன் போட்டு அந்த பனியன் தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையில் தெளிவான முடிவு கட்டி, உடனே ஸ்ட்ரைக் நிற்பதற்கான காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். இப்போது அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டு செய்திருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்களுக்கு வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, ஓட்டல் தொழிலாளர் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டுமென்றால், அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமானது. அவர்கள் போட்டிருக்கும் உடைகளைக் கழற்றி வைத்துவிட்டு, இரவில் அவர்கள் படுத்திருக்கும் இடங்களை மனிதாபிமானத்தோடு பார்த்தால்—மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஓட்டல் வைத்திருப்பவன் வருஷா வருஷம் மாடி வீடு கட்டிவிடுகிறான். அவனுக்கு மட்டும் பணம் எந்தத் திசையிலிருந்து வந்துவிடுகிறது என்று தெரியவில்லை. இட்டிலி, தோசையிலிருந்து மட்டும் வருகிறது என்று சொல்லவில்லை. ஓட்டலில் பாடுபடுகின்ற தோழர்களின் ரத்தத்திலிருந்து வருகிறது அவர்களுடைய ரத்தத்தை உறிஞ்சுவதிலிருந்து வருகிறது அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வித பாதுகாப்பும் இல்லை. அவர்கள் தங்குவதற்குகூட இடம் இல்லை. ரோட்டில் பிளாட்பாரத்தில் படுத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் பக்கத்தில் இருக்கிற ஓட்டல் தொழிலாளர்கள்தாம். இரவில் நேரம் கழித்துப் படுத்து, காலையில் முன்னதாக எழுந்திருக்க வேண்டும். அவனுக்கு நிரந்தரமான சம்பளம் இல்லை. கூலிதான். இந்த நிலைமைகளை மாற்றி, ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பெற்றுத்தர முயற்சிக்க வேண்டுமென்று மிக்க அன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, நான் இன்னும் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. பேசவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. மீண்டும் சொல்கிறேன், என்னுடைய நம்பிக்கையை தமிழகத் தொழிலாளர்கள் எந்தப் பிரிவினராயிருந்தாலும் அவர்களுக்கு உறுதியாக கூறுகிறேன், ''நிச்சயமாக இந்தச் சர்க்கார் உங்களுக்காகவே நடக்கிறது. உங்களுடைய பிரதிநிதிகளால்தான் இந்த அரசு நடத்தப்படுகிறது. உங்களுடைய நலன்களைச் சிந்திப்பவர்களால்தான் இந்த அரசு நடத்தப்படுகிறது'' என்று.

அடுத்தபடியாக, நான் அதிகமாக டாக்சியில் வருபவன் அல்ல; பஸ்ஸில்தான் வருகிறேன். அப்படி பஸ்ஸில் வரும்போது ஒன்றைப் பார்க்க முடிகிறது. இந்தக் கூவம் நதியில் வேலை செய்யும் மக்கள் பற்றிச் சிந்திக்கிறேன். நாம் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள்; அந்தத் தொழிலாளர்களைப்போன்ற கண்களில் படாத ஆயிரமாயிர தொழிலாளர்கள்

இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள்தாம் நாம். அந்தத் தொழிலாளர்களை வாழ வைக்கின்ற பொறுப்பு இந்தச் சர்க்காருக்கு நிறைய உண்டு. இந்தப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கும் அவர்களின் பேரில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று கூறி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களைப் பற்றிப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சமர்ப்பித்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்பாக இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடரிலே இதற்கு முன்னாலே அதிகமான அளவு தொழிலாளர் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், அவர்கள் போராட்டங்கள் பற்றியும், அவைகள் முடிந்தவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் வெகுவாக விவாதித்திருக்கிறோம். இதுமாதிரியான சந்தர்ப்பத்திலே இன்றுகூட நடந்த விவாதத்திலே முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அருமை நண்பர்கள், குறிப்பாக திருப்பூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர், தூத்துக்குடி சட்டமன்ற உறுப்பினர், வால்பாறை சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேசிய பேச்சுகள் பல விஷயங்களிலும் எனக்கு ஒருமைப்பாடு உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்திலே அரசினுடைய கொள்கையைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்கிறபோது எந்த அளவிற்கு இன்னும் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை என்பதை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். நான் பொதுவாக ஆரம்பிக்கின்றபொழுது இந்த வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கடைசியாகப் பேசுகிறேன். அதற்கு முன்னால் தொழிலாளர் சம்பந்தமாக 1971–72-ம் ஆண்டினுடைய சம்பவங்களைப்பற்றி, கொடுத்திருக்கக்கூடிய குறிப்பு பொதுவாக நடந்த விஷயங்களைத் தெளிவாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் வந்திருக்கக்கூடிய முடிவுகளை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம். விவரமாகக் கொடுத்திருப்பது வரக்கூடிய ஆண்டிலே இந்த நிகழ்ச்சி ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். பொதுவாகப் பேசவேண்டுமென்று சொன்னால், இன்றைக்கு மக்கள் நல்வாழ்வுக்கான போராட்டங்களை—தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு நாடு பூராவும் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நண்பர் துரைசாமி அவர்களும் சொன்னார்கள்.

சென்ற வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் 2½ லட்சம் ஆலைத் தொழிலாளர்கள் ஒரு மாத போனஸ் வேண்டுமென்பதற்காக இரண்டு வார காலத்திற்கு அதிகமான அளவில் பேராட்டம் நடத்தினார்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். சமீபத்தில்தான் ராஜஸ்தான் ஊழியர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள்; அஸ்ஸாம் சர்க்கார் ஊழியர்கள் வாழ்வு வளம் பெறுவதற்காக போராட்டங்களை நடத்தினார்கள். தொடர்ந்து 56 தினங்கள் தேர்தல் முடிந்ததற்குப் பின்னால் கிட்டத்தட்ட 3½ லட்சம் சர்க்கார் சிப்பந்திகள் ஆந்திர மாநிலததிலே போராட்டங்களை நடத்தி, அடக்குமுறை கையாளப்பட்டபோதும் போராடி வெற்றி பெற்றார்கள். அவர்கள் எல்லாம் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டும், தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தக்கூடிய முறையில் ஒன்றுபட்ட முறையில் போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். கட்சி வேறுபாடுகளை உதறித் தள்ளிவிட்டு ஒன்று

1972 மார்ச் 24] [திரு கே. டி. கே. தங்கமணி

பட்டு அவர்கள் போராடியதும், அப்படிப்பட்ட காலத்தில் பெரு முதலாளிகளின் பத்திரிகைகள் ஆரம்பத்தில் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதுபோல இருந்து பிறகு எதிர்ப்பு காட்டுவதுபோல் எழுத ஆரம்பித்ததையும் நாம் அறிவோம். அதேபோல் நீதிமன்றங்களில் எல்லாம் பல விரோதமான தீர்ப்புகள் வந்தன. ஆகவே தான் நேரடியாகப் பேசி காரியத்தைத் தீர்த்துவிடவேண்டுமென்று இன்றைக்கு—ஆர்கனைஸ்டு இண்டஸ்ட்ரியல் லேபராக இருந்தாலும், ஆர்கனைஸ் செய்யப்படாத—பல தொழிலாளர்களும், என். ஜி. ஓ. ககளும், பட்டதாரி ஆசிரியர்களும், தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களும், சர்க்கார் சிப்பந்திகளும் இன்னும் உழைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய பலரும் போராட்டத்தில இறங்குவதைப் பார்க்கிறோம். இவ்வாறு மக்கள் எழுச்சியால் ஆட்சிக்கு வந்த இந்த அரசு இப்படிப்பட்ட எழுச்சிகள் வருகிறபோது, இந்த எழுச்சிகள் என்ன காரணத்தால் வருகிறது என்பதைப் பார்த்து, அதற்கேற்ற முறையில் தங்களைப் பக்குவப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, இப்படி நடக்கின்ற இயக்கங்கள் அரசுக்கு விரோதமாக இருக்கின்றன என்று நினைத்து அவற்றை அடக்கவேண்டுமென்று நினைக்கும்போது, தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான வகையில் அவர்களுடைய கட்சியை வைத்து அடக்கு முறையைக் கையாளவேண்டிய முறையும்தான் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஆகையால்தான் சமீபத்தில் நடந்த சில இயக்கங்களைப் பார்த்தால் நாம் நேரடியாக பேசினால் பிரச்சினைகள் தீரும் என்பதற்குப் பல உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. மதுரையிலே உள்ள ஹாரவி மில்லில் 8 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் சில கோரிக்கைகளை வைத்துப் போராடினார்கள். எல்லா சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒற்றுமையாக நின்று பத்து, பனிரெண்டு நாட்கள் எந்தவிதமான சச்சரவும் இல்லாமல் வேலை நிறுத்தம் கண்டார்கள். இறுதி வெற்றியும் கண்டார்கள். அவர்கள் கேட்டது பூராவும் கிடைக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஒன்றுபட்டு போராடியதைப் பார்க்கலாம். அதேபோல் ஏழு, எட்டு வருஷங்களாக மகாலக்ஷ்மி மில்லில் இருந்த பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக நான்கு சங்கங்களைக் கொண்டவர்களும் ஒற்றுமையாக இருந்து அமைதியான முறையில், உறுதியான முறையில் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். வெற்றியும் கண்டார்கள். அண்மையில் நடந்த டஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடந்தபோது சமீபத்தில் வந்திருந்த மத்திய அமைச்சர் அவர்கள், "சிம்சனில் சில நாட்களாக கலகமும் கலவரமுமாக போராட்டம் நடக்கிறது. அங்கே 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே ஒரு லட்சம் தொழிலாளர்கள் போராடிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் எந்த சம்பவத்தையும் காணோமே" என்று கூறினார்கள்.

மதுரையிலே, கோவையிலே நல்ல முறையில் பண்பட்ட முறையில் நீண்டகால பாரம்பர்யத்தின் அடிப்படையில் போராட்டம் நடைபெற்றது. யாரும் குழப்பிவிட்டு எந்த ரகளையும் செய்யவில்லை.

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி :** தலைவர் அவர்களே, மதுரையிலே இருப்பவர்கள் மட்டும் பண்பட்டவர்கள்; மதராசில் இருப்பவர்கள் பண்பாடு அற்றவர்கள் என்ற முறையிலே சொல்கிறார்.

[1972 மார்ச் 24

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி:** What is not said need not necessarily be true. நான் குறிப்பிட்ட விஷயத்திலே மைசூரிலே இருக்கக்கூடிய பக்கங்காம் அண்டை கர்நாடிக் தொழிலாளர்கள் இதிலே பங்கெடுத்துக்கொள்ளவே இல்லை. எனவே அந்தப் பிரச்சினை எழவில்லை. மதுரையிலே தொழிலாளர்கள் எழுப்பிய கோரிக்கை நியாயமானது என்று ஆரம்பத்திலே இந்தச் சபையிலே பேசப்பட்டது. முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அங்கே வேலை நிறுத்தம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது, அவர்கள் எப்படியாவது கோரிக்கைகள் நிறைவேற வேண்டும், அடைந்தே தீருவோம் என்ற முறையிலேதான் விடாப்பிடியாக நிற்கவேண்டுமென்று நிற்கிறார்களே தவிர யாரும் அவர்களுக்குச் சொல்லவில்லை.

கோயம்புத்தூரிலே போராட்டம் நடந்தது, ஒரு லட்சம் தொழிலாளர்கள் கூடியிருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்திலே வெளியே இருந்து வந்த ஒருவர் சொல்கிறார், உங்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேறவில்லை மில் முதலாளிகள் சங்கம் இருப்பதா, என் நொறுக்கவில்லை என்று சொன்னார். ஆனால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் யாரும் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்க வில்லை, கை தட்டவில்லை. குஜராத் மாநிலத்திலோ அல்லது வேறு மாநிலத்திலோ இருக்கிற பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் இவ்வளவு செய்ய முடிந்ததா? சில இடங்களிலே எந்த எந்த இடங்களிலே எந்த எந்தச் சங்கங்களுக்குச் செல்வாக்கு இருக்கிறதோ அந்த இடங்களிலேதான் செய்துகொண்டார்களே தவிர மாநில அளவிலே செய்யமுடியவில்லை. ஆனால் தமிழகத்திலே உள்ள தொழிலாளர்கள் அப்படிச் செய்ய வைக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்காகப் பெருமைப்பட வேண்டும் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம் அது. அப்படிப் பெருமைப்படாமல் தமிழ்நாடு அரசுக்கு எதிராக நடத்தக்கூடிய போராட்டம் என்று ஆரம்பத்திலேயே முடிவுகட்டுவது நியாயமல்ல. மதுரையிலே போனஸுக்காகப் போராட்டத்தில் இரண்டு லட்சம் பேர்கள் கூடினார்கள்....

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி:** மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு தங்கமணி அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள், மதுரையிலே நடைபெற்ற போராட்டம் அமைதியாக நடைபெற்றது என்று. எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் நடைபெறவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். கோவையிலே அமைதியாக நடந்ததை மத்திய அமைச்சர்கூட பார்த்துவிட்டு, இவ்வளவு நாட்கள் நடைபெற்றும் இவ்வளவு அமைதியாக நடைபெற்றது என்று கூறி யிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள் இவ்வளவு அமைதியாக நடை பெற்றது அரசு ஒத்துழைப்பினாலேதான். அரசு தனக்கு எதிரான காரியம் என்று நினைத்து என்ன விரோதமான நடவடிக்கை எடுத்தது?

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி:** அரசு நடவடிக்கை அங்கே எடுத்தது என்று நான் சொல்லவில்லை. கோவையிலே முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டங்களைப் போட்டு பிரச்சாரங்கள் செய்தது சரிதானா? திரு துரைசாமி அவர்கள் இந்தப் போராட்டங்கள் செய்வது நியாயமல்ல என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அவருடைய பெயரை இழுத்துவைத்து, அவர் நல்ல செல்வாக்கு உள்ள தலைவர்......

1972 மார்ச் 24]

திரு சு துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கத்தை நான் கூறவிரும்புகிறேன். 18-19 ஆம் தேதி முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்தபோது 19 கோரிக்கைகளில் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன. அதன்பிறகு திராவிடப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம் விலகிக்கொண்டது. நான் பேசிய நேரத்திலே அதைத்தான் குறிப்பிட்டேன், மற்றவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று நான் கேட்டது என்னவென்றால் இன்றைக்கு அடிப்படைச் சம்பளம், பஞ்சப்படி வேண்டுமென்று கோரிக்கையை வைக்கிறோம், ஆனால் அகில இந்தியாவிலும் இந்த கோரிக்கை ஐ. என். டி. யூ. சி., ஏ. ஐ டி யூ. சி. ஏன் வைக்கவில்லை என்றுதான் கேட்டேன், வேறு அல்ல.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த அரசுக்கு எதிரான போராட்டம் என்ற முறையிலே மதுரையிலேயும் கோவையிலேயும் பொதுக்கூட்டங்களை போட்டார்கள். தீவிரமான ஒரு கட்சிப் பிரச்சினையாக ஆகிவிடக்கூடாது என்று இருந்து இருக்கலாம். பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே கழகத்திலே சேர்ந்து இருக்கிற தொழிலாளர்களும் உண்டு. அவர்கள் எல்லாம் கூட கட்சியின் சார்பாக செய்த பிரச்சாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டு வேலை நிறுத்தத்தை விட்டு வெளியே வரவில்லை. அந்த நிலை எதைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னால், அவர்கள் கோரிக்கை நியாயமானது என்பதைக் காட்டுகிறது.

நான் ஒரு சிறிய உதாரணம் சொல்லலாம் என நினைக்கிறேன். திருப்பூர் பனியன் பாக்டரியில் ஒரு தொழிலாளர் என்னிடம் சொன்னார். 1936 ஆம் ஆண்டிலே எம். ஜி ராமசாமி ஜயித்து எம். எல். ஏ. வாக வந்துவிட்டார். எம். எல். ஏ. வாக வந்துவிட்டார், செய்வார் என்று சங்கம் வைத்திருந்தவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தார்கள் அந்த ஸ்ட்ரைக் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று நினைத்து எம். ஜி. ராமசாமியை ஒரு சங்கத்திற்குத் தலைவராக்கி இன்னொரு சங்கத்தை ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். தொழிலாளர்கள் சங்கம் நடத்தக் கூடிய போராட்டங்கள், எல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக நடத்தக் கூடிய போராட்டங்கள் என்று நினைத்துக்கொள்வது சரியல்ல. 1970 ஆம் ஆண்டிலே பேரவை ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆளுங்கட்சி சார்பிலே தொழிற் சங்கம் இருக்கக்கூடாதா? அப்படி இருக்கக்கூடாது என்றால் ஆளுங் கட்சியாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யிருக்கிற கேரள மாநிலத்திலே கம்யூனிஸ்டு கட்சி வைத்து இருக்கிற சங்கம் கலைக்கப்பட்டுவிடுமா ?

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : கலைக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. கேரளாவிலே ஆளுங்கட்சியை எதிர்த்தே நடத்தப்பட்ட போராட்டங்களில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சங்கங்களும போராடியிருக்கின்றன. நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூணாறிலே ஒரு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. இ. எம். எஸ். ஆட்சியிலே நடந்தது. அங்கு நடந்த கூட்டத்திலே—நானும் போயிருந்தேன்—இ. எம். எஸ்.

[திரு கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 மார்ச் 24

அதற்காக ராஜிநாமாச் செய்யவேண்டுமென்று பேசினேன். மற்ற தலைவர்களும் பேசினார்கள். பாதிக்கப்பட்ட பாப்பம்மாளிடமும் அசான் ராவுத்தரிடமும் மன்னிப்புச் கேட்டார். இ. எம். எஸ். காலிலே விழுந்தார். அந்த முறையிலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தது சரியல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறோம்....

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :** இப்பொழுது கேரள அரசாங்கத்திலே தடியடிப்பிரயோகம், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது. அதற்கெல்லாம் அந்த அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் கண்டிக்கப் பட்டார்களா? நான் காலில் விழவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதைக் கண்டித்து இருக்கிறதா?

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** தொழிலாளர்கள் போராட்டங்களிலே யார் அப்படிச் செய்தாலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரிக்காது. அது அடிப்படையிலேயே எங்களுக்குள்ள தெளிவான நிலை. இ. எம். எஸ். ஆக இருந்தாலும், அச்சுதமேனன் ஆக இருந்தாலும் கண்டிக்கத் தவறுவதில்லை....

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :** சமீபத்திலே கேரள மாநிலத்திலே நடைபெற்ற தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களில் கேரள அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைபற்றி இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

**திரு கே. டி. கே. தங்கமணி :** குறிப்பாக எந்தப் போராட்டம் பற்றி என்று சொன்னால் சொல்லமுடியும். முன்பு என் ஜி. ஒக்கள் பற்றி முதலமைச்சர்கள் அறிக்கை கொடுத்தார்கள், பைனான்ஸ் எல்லாம் அவர்களுக்கே போய்விடவேண்டுமா என்று அவர்கள் சொன்னது தவறு என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக கண்டித்துத் தீர்மானம் போடப் பட்டது. இம்மாதிரியான இயக்கங்களையெல்லாம் அரசுக்கு எதிரானது என்று ஆரம்பத்திலேயே முடிவு செய்துவிட்டால் கண்டிப்பாக தொழிலாளர்கள் அதை விரும்பமாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதுரை பஞ்சாலை மில்களில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தை முனைப்பாக நின்று நடத்துவது அமுல்படுத்துவது யார் முதலாளியா? அல்லது தொழிற்சங்கமா? கோவைப் பகுதியிலே நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆனால் மதுரையிலே மகாலட்சுமி மில், மீனாட்சி மில் இவற்றிலே ஒப்பந்தப்படி அமல் நடத்துவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். எங்களுக்கு ஒப்பந்தப்படி கிடைக்கவில்லை என்று மறுபடியும் தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சி நடத்தக்கூடிய நிலைமைக்கு கொண்டுபோவது சரியா? இந்த இலாகாதான் மதுரைக்குச் சென்று அந்த சம்பந்தப்பட்ட முதலாளிகளைச் சந்தித்து, இப்படி ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறோம், நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று அரசாங்கத்தின் மூலமாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்தவகையிலே அரசு எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் சரியாக இல்லாமல் இருக்கிறது.

இதைச் செய்யாவிட்டால் ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் வரத்தான் செய்யும். ஏன் இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் வரும் என்று சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் சுப்ரீம் கோர்ட்டில், ஒரு தொழிலாளி பழிவாங்கப்

பட்டாலும் It is not an individual dispute but it is an industrial dispute. Industrial unrest affects the community. ஆகவே சமுதாயத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கும் தொழிலாளர் பிரச்னை என்று சுப்ரீம் கோர்ட் சொல்லியிருக்கிறது.

இன்னொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வருமுன் காத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைக் கூறுகிறேன். வால்பாறையைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டும். ராமசாமி அவர்கள் பேசினார்கள் எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம். தொழிலாளர்களை நிறுத்திவிட்டு டெம்பரரியாக பாதிப்பேரை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வால்பாறையிலுள்ள சங்கத்தைக் கட்டி வளர்த்ததில் 10, 15 ஆண்டுக்காலம் எனக்கும் பங்கு உண்டு. தொழில் தகராறுகளில் வாதாடி இருக்கிறேன். நல்ல அருமையான தொழிலாளர்கள், கஷ்டப்படக்கூடிய தொழிலாளிகள், நல்ல கட்டுப்பாடாக இருக்கிறார்கள். ஐயர்பாடியில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் பழிவாங்கப்பட்டார்கள் என்று ஸ்ட்ரைக் நடத்தினார்கள். நீலகிரியில் இராமன் நாயர் செல்வாக்குள்ளவர். குறிப்பிட்ட இடத்தில் யாருக்கு செல்வாக்கு என்று பார்க்கும் நேரத்தில் அங்கே ஏ.ஐ.டி.யூ.சி.யை மீறி எந்த ஸ்ட்ரைக்கும் நடக்காது. எந்த செட்டில்மெண்டும் செல்லாது. அதேபோல் நீலகிரியில் ராமன் நாயரை ஒதுக்கிவிட்டு He will not be in a position to deliver the goods என்ற நிலையில் அப்படி ஒரு பொசிஷன் இருக்கிறது. பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள். ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு கவனிக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஏதோ டெபுடி லேபர் கமிஷனர் அளவிலே 26-ஆம் தேதி பேச்சு நடத்துகிறார்கள் என்றுவிட்டுவிட்டால் பிறகு மீதி செட்டில்மெண்ட்களிலெல்லாம் சிக்கல் ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை எச்சரிக்கையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படிப் பலப்பல சம்பவங்கள் பல இடத்திலே நடக்கின்றன. டிஸ்ப்யூட் என்றால் தகராறு நடக்க வேண்டுமென்று அர்த்தமில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக என்று டெ.'.பனேஷன் கொடுக்கிறார்கள். வருமுன் காக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். பேச்சு வார்த்தை நடக்கிறது. ரொம்பக் கஷ்டமான விஷயம். தொழிற்சங்கங்களின் தலைவர்களை, தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளை அடித்துவிடுகிறார்கள். இது ரொம்ப காலம் ஓடாது. இங்கு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டால் தொழிலாளர்கள் திருப்தியடையச் செய்யவேண்டிய சிரமம் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைச் சேர்ந்தது. முதலாளிகளைத் திருப்திபடைச் செய்ய வேண்டியது முதலாளிகளின் நிலை. இடைக்காலப் பேச்சுவார்த்தை ஓரளவுக்கு வந்தால் தயவுசெய்து அரசாங்கத்தின் சார்பிலேயோ அல்லது யார் சார்பிலேயுமோ பத்திரிகைகளில் அறிக்கைவிடுவது நிறுத்தப்படவேண்டும். தினசரிப் பத்திரிகையில் அறிவித்தால் குழப்பம் விளைவிப்பவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். சிக்கல் தீரக்கூடாது என்று நினைக்கிறவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே தொழில் தகராறுகளில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துகிறோம் என்ற அளவில் இந்த அளவிற்குப் போய் இருக்கிறது என்று வைத்துவிட்டால் சாதகமாகவோ பாதகமாவோ உபயோகித்துக் கொள்ளும நிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, இந்தத் தொழிற்சங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், தொழில் தகராறுகள் நடக்கிறது என்றால், சென்ற தடவை பேசும் பொழுது நான் சொன்னேன், 1946-ஆம் வருஷத்தில்தான் ஒரு கோடி அளவில் மேன் டேஸ் லாஸாகியிருக்கிறது. அதற்குப்பிறகு 1966-லே, பிறகு 1967-லே, பிறகு 70-லே கிட்டத்தட்ட 1 1/3, 71-லே கிட்டத்தட்ட 2 கோடி, 72-லே 2¼ லட்சம் ஆகிவிட்டது. ஏற்கனவே ஜனவரி மாதத்தில் டெக்ஸ்டைலை எடுத்துக்கொண்டால் 10 லட்சம், சிம்சனை எடுத்துக்கொண்டால் 20 லட்சம் வந்துவிடும். இந்த வருஷம் அதற்குமேல் போகும். That is also an indication of the mood of the people இன்றைக்கு அவர்கள் சமுதாயத்திலே மாறுதல் ஏற்படவேண்டுமென்பதற்காகவும், தவறுகள் பல வரலாம். பெரிய புரட்சியிலே தவறுகள் வரும்—புரட்சி ஏற்படுவது சமுதாய மாற்றத்திற்காக ஏற்படுவது இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் தங்கள் உழைப்பாலும், தகுதியாலும் தங்களுக்கு எப்படியாவது காரியத்தைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஏற்கனவே பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள், இன்றைக்குச் சர்க்கார் இலாக்காவில் தொழிலாளர்கள். ஏற்கனவே தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப்பற்றிச் சொன்னேன். பீடித் தொழிலாளர்கள் ஒன்றாக நின்று போராடுவோம் என்று சொன்னவுடனே அன்றைக்கு அரசு தலையிட்டது. தலையிட்டதும் போராடித்தான் தீருவோம் என்று சொல்லவில்லை. கடைசியிலே இதற்கு முன்பு 40 பைசா 1,000 பீடிக்குக் கிடைக்கும்படியாக வெற்றி பெறுகிறார்கள். மறுபடியும் வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். ஏனென்றால் விலைவாசி உயர்வதால் மேலும்மேலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி ஒரு பெரிய பட்டியலையே வைத்திருக்கிறேன். ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவாக அமைச்சரவர்கள் சொல்லவேண்டும். குறைந்த பட்ச சம்பளச் சட்டம் 1948-இல் ஷெட்யூலில் பல தொழில்கள் வருகின்றன. இன்றைக்கு அவரது குறிப்பில் ஹேண்ட் லூம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சேர்க்கப்பட்டிருக்காது என்று அறிகிறேன். ஆனால் பட்ஜெட் பிரசங்கத்திலே நிதி அமைச்சர், அவர்களுக்கு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு விட்டதாகவும், குழுவின் சிபாரிசு வெளிவரும் என்றும் சொல்கிறார்கள். நான் அறிய விரும்புவதெல்லாம், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பளத்திற்குக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா அப்படியானால் அதில் யார் யார் இருக்கிறார்கள், அந்தக் குழுவின் அறிக்கை எப்பொழுது வெளியே வரப்போகிறது என்ற விவரத்தையெல்லாம் தெரிவிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக தங்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் வேண்டும், தங்களை அந்த ஷெட்யூலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் இது இன்றைக்குச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் நான் அறிந்த வரையில் பீடித் தொழிலாளிகளுக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பளம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு அப்படி அமைக்கப்பட்டதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் பவர் லூம்களில் பணியாற்றுபவர்களுக்கு அமைக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இப்பொழுது குறைந்தபட்ச சம்பளச் சட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அந்தக் குழுவிலே நெசவுத் தொழிலாளர்களின் முக்கியமான தலைவர்கள் இடம்பெற வேண்டும். பரமக்குடியிலுள்ளவர்

கள் இடம் பெறவேண்டும், ராஜபாளையத்தில் உள்ளவர்கள் அதிலே இடம் பெறவேண்டும் அல்லது சைதாப்பேட்டையிலேயுள்ளவர்கள் அதிலே இடம் பெறவேண்டும், சேலத்திலுள்ளவர்கள் இடம் பெறவேண்டும், இவர் களெல்லாம், அந்த இயக்கத்திலே உள்ளவர்கள், தொழிலாளர்களிடம் அனுதாபம் உள்ளவர்கள் முக்கியமான தலைவர்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டு மென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். ஒர்க்கிங் ஜர்னலிஸ்ட்ஸ் பற்றிக் குறிப்பு பார்த்தேன். 4 வாரத்தில் 144 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டும். வேறொரு முறையில் சொல்லவேண்டுமென்றால் வாரத்திலே 6 நாட்கள், ஒரு நாளைக்கு 6 மணி நேரம். இப்படி 4 வாரத்தில் 144 மணி நேரத்திற்கு மேல் போனால் மேற்கொண்டு 6 மணி நேரம் போனால் அதற்குத் தகுந்த ஒரு நாள் லீவ் கிடைக்க வேண்டும். இப்பொழுது இன்ஸ்பெக்டர் போய்ப் பார்த்தால் என்ன அறிந்து கொண்டார்கள், அதைப் போய்ப் பார்த்தார்களா, பார்த்தார்கள் என்றால் என்ன ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள், 144 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தார்களா அல்லது அதற்கும் அதிகம் என்று கொடுத்திருக்கிறார் களா? உண்மையிலேயே நான் இந்தப் பத்திரிகைகளிலேயெல்லாம், காழ்ப்புணர்ச்சியோடு நான் சொல்லவில்லை, இந்து, எக்ஸ்பிரஸ். மெயில், தினமணி இப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகளில் எவது இந்த முறை கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறதா? இம்மாதிரியாக வேலை நேரத்தை நிர்ணயம் செய்யும் சட்ட மெல்லாம் அமல் நடத்த இன்ஸ்பெக்டரேட்டில் சரி செய்யப்பட்டதா இல்லையா? இந்த இடத்திலே சரியாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டைப் பார்க்கவேண்டும். 144 மணி நேரம் வேலை என்பது எந்த முறையிலே வந்திருக்கிறது என்று தெரியும் என்பதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆட்டோமேஷன் சம்பந்தமாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், முதல் அமைச்சரவர்கள் உண்மையிலேயே எண்ணிக் கேட்டார்கள், இன்றைக்கு எல் லோருக்கும் வேலை கொடுத்து விட்டால் கம்ப்யூட்டர் வருவதைப்பற்றி எதுவும் கிடையாது. We are not opposing industrialisation, we are not opposing mechanisation. We are opposing computerisation which will necessarily reduce the work of thousands of intellectuals. இன்றைக்கு நம்நாட்டில் துரதிருஷ்டவசமாகப் பார்த்தால் பல்கலைக்கழகத் திலே அதிகமாகக் கலைக்கல்லூரிகளைத்தான் கட்டுகிறோம். இன்னும் நாம் விவசாயக் கல்லூரிக்கு வரமாட்டேன் என்கிறோம். விவசாயப் பட்டதாரிகள் 5 சதவீதம் கூட இல்லை. இவர்கள் இந்த வேலைதான் செய்யவேண்டுமென்று தலையெழுத்து என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் வேலை பாதிக் கப்படும். ஹாஸ்பிடலில் உபயோகப்படுத்துங்கள். என்னுடைய உடம்பை செக் செய்து, என்னென்ன கஷ்டம் இருக்கிறது, நோய் என்னென்ன இருக்கிறது என்று பார்க்க கம்ப்யூட்டர் சிஸ்டம் இருக்கிறது. அப்படி வரட்டும். அப்படிப்பட்ட சில விஷயங்களுக்கு வரட்டும், டைப்ரைட்டர் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கிருக்கும் வேலை நடக்கும் பொழுது அதில் உடனடியாக அங்கே 200 பேருக்கு வேலை கிடைக்கலாம்.

ஆயிரம் பேர் செய்யக்கூடிய வேலையை 20 பேர் பார்க்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். அந்த முறையில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் We are opposed to automation—"Automation, Down, Down" என்றெல்லாம்கூறி

வந்திருக்கிறோம். ஆட்டோமேஷன் வருவது என்பது கொள்கைப் பிரச்சினை அல்ல. ஆட்டோமேஷன் என்பதை அரசு கொள்கை ரீதியில் அமல் நடத்துகிறது என்றால் அந்தக் கொள்கையை மாற்றியிருக்கிறார்களா என்பது தெரிய வேண்டும். இது தொழிலாளிகளைப் பாதிக்கும் விஷயம். ஏ.ஜி ஆபீசில் இருக்கக்கூடியவர்கள் இங்கிருக்கக்கூடிய என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு வேலை கிடைப்பது பாதிக்கப்படும், வேலை இழக்க நேரிடும் என்ற விததத்தில்தான் கிளர்ச்சி செய்வதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சகோதர உணர்வோடு செய்கிறார்கள் என்றுதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களைப் பொறுத்தவரை மத்திய அரசு லேசில் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. இப்போது இங்கு கொள்கைப் பிரச்சினையாகக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும்.

பொதுவான விஷயங்களைப் பற்றி அதிகமாக வந்துவிட்டது. நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மாதச் சம்பளத்தை குறைந்த போனஸ் என்ற அடிப்படையில் கொடுப்பது என்பதைக் கொள்கை ரீதியாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏன சட்டம் கொண்டுவர முடியாதா? முடியும். ஏன் கொண்டு வரவில்லை? மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. இங்கு நாம் போனஸ் சட்டத்திற்குத் திருத்தமாகக் கொண்டுவர முடியும். அது கன்கரன்ட் லிஸ்டில் இருந்தாலும் நாம் சட்டம் கொண்டுவந்து அவர்கள் அப்ரூவல் கொடுக்கவில்லை என்றால் சொல்லுங்கள் கிராசுவிடியைப் பொறுத்தவரையும் மத்திய சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாங்கள் ஆட்சி நடத்தும் மாநிலத்திலே சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். மத்திய சர்க்கார் அங்கீகாரம் கொடுக்கும் நிலைதான் ஏற்பட்டது. அதுகூட எனக்குத் திருப்தி இல்லை. அங்கு அரை மாதந்தான் கிராச்சுவிடி என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு மாதம் கிராச்சுவடி கொடுக்க வேண்டும். நான் கூட ஒரு மசோதாவைத் தனி நபர் மசோதாவாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை அரசு மசோதாவாக ஏற்றுக்கொண்டு ஏன் கொண்டுவரக்கூடாது?

மோட்டார் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள போர்டு தீர்ப்பு அவ்வளவு திருப்திகரமான தீர்ப்பாக இல்லை. அந்தத் தீர்ப்பையே அமல்நடத்த முதலாளிகள் மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கண்டிப்பாக அமல் நடத்த வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வந்தால் என்ன? மாண்புமிகு என். வி. என். அவர்கள் எச்சரிக்கை செய்தார்கள். அதே சட்டம் கேரளாவில் வந்திருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை நாமும் கொண்டுவரலாம். நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நாம் அதைச் செய்யாமல் இருக்கிறோம் என்ற காரணத்தால் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

முதலாளிகளைப் பொறுத்து ஒரு சிறு விஷயம். விவரம் வைத்திருக்கிறேன். சென்ற வருஷம் அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து கணக்குப் பார்த்தால் முதலாளிகள் பிராவிடண்ட் பண்ட் பணத்தைத் தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்காமல் கையில் வைத்திருக்கும் கணக்கைப் பார்த்தால் அது ஒரு கோடி 35 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிறது. தொழிலாளியின் பணத்தைப் பிடித்தாயிற்று. பாதிப் பணம் முதலாளி போட வேண்டும்; அவர்கள் பாதிப் பணத்தையும் போடவில்லை; தொழிலாளிகள் போட்ட பணத்தையும் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை. இவர்களை அனுமதிக்கலாமா? இவர்களை நடமாட விடலாமா?

Legal Department—Plese go into this. There is what is called criminal breach of trust.

என்று சொல்ல வேண்டாமா ?

ஏன் அவர்களை ப்ராசிக்யூட் பண்ணக்கூடாது ? மகாராஷ்டிராவில் ப்ராசிக்யூட் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. சென்ட்ரல் போர்டு ஆப் ட்ரஸ்ட் பிராவிடன்ட் பண்டில் இருக்கும்போது நான் முயற்சி செய்து சிறைக்கு இரண்டுபேரை அனுப்பினேன். தமிழ்நாட்டில் ஏன் செய்யவில்லை ? கோவையில் மட்டும் 85 லட்சம் ரூபாய் ; தியாகராஜ செட்டியார் சாரதா மில்லில் 3½ லட்சம் ரூபாய் இருக்கிறது. நான் மூடிய மில்லைச் சொல்லவில்லை. நன்றாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் மில்களைத்தான் சொல்லுகிறேன். பெரும் முதலாளிகள் ஐந்து லட்சம், பத்து லட்சம் என்று கொடுக்காமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முதலாளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களை சிறைக்கு அனுப்பினால் என்ன ? அப்படி இரண்டு பேரையாவது செய்தால்தான் தொழிலாளிகள் மத்தியில் பெரிய நம்பிக்கை ஏற்படும். இது முதலாளிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கும் அரசு அல்ல. தொழிலாளிகளுக்கு ஆதரவாக, முதலாளிகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்பதற்குச் சில சான்றுகள் இருக்க வேண்டும்.

இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது தொழிலாளர் இலாகா பற்றி ஒன்றைச் சொல்லவேண்டும். அந்த இலாகா ஓவர் ஒர்க்டு இலாகா அவர்கள் மிக அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள். இப்போது இருப்பதுபோல் இரண்டு மடங்கு ஆக அந்த இலாகா இருக்கவேண்டும். அதிகமான இடமும் கொடுக்க வேண்டும். லேபர் டிஸ்ப்யூட்ஸ் கன்சிலியேஷன் ஆபீசருக்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். நெர்வ் ராக்கிங் பிசினசாக இருக்கிறது அவர்களுடைய வேலை. சென்னை நகரத்தில் மூன்று பேர் போதாது. ஐந்து பேர் வேண்டுமென்று போன வருஷமே சொன்னேன். அதுபற்றிப் பரிசீலனை எதுவும் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல விஷயங்கள் இருந்தாலும் கூட, பிர்தானமாகத் தொழில் அரங்கத்திலே தொழிலாளிகளை இந்த அரசு அடித்தாலும்கூட இந்த அரசுக்கு உடனே விரோதம் என்று அர்த்தமல்ல. நேரடியாக மத்திய சர்க்கார் நடத்தக்கூடிய, நான் இருக்கக்கூடிய அந்தச் சங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் நல்ல உதை வாங்கினார்கள். அப்படி உதை வாங்கியவர்களிலே அதிகமான உதை வாங்கியவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள். அதெல்லாம் வெளியே வரமாட்டேன் என்கிறது. தலைவர்களைப் பற்றித்தான் வருகிறது. சாதாரண தொழிலாளிகளைப் பற்றி வரமாட்டேன் என்கிறது. நெஞ்சு உடைந்த, கை உடைந்த, கால் உடைந்த தொழிலாளிகள் எவ்வளவோ பேர் இருக்கிறார்கள். நான் ஆவடி விவகாரத்தைப் பற்றித்தான் சொல்லு கிறேன். இப்போது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் இல்லை. காலம் மாறியிருக்கிறது. மாறுகிற காலத்தில்தான் இந்த அரசு வந்திருக்கிறது. துப்பாக்கியைத் தூக்காது என்று தொழிலாளர்கள் உணருவார்கள். அந்த நிலையில் இந்த அரசு இருக்கும்போது தங்களுடைய கோரிக்கைகளைச் சாதிக்காது போனால் வேறு எந்த அரசு சாதிக்கமுடியும் என்ற நிலையில் தொழி

லாளர்கள் வருவது தப்பா? தொழிலாளர்கள் வளமாக இருக்க வேண்டு மென்ற முறையில்தான் இந்த இயக்கங்கள் நடைபெறுகின்றன. பொது வாக இந்த அரசு சில காரியங்களைச் செய்வதில் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டும். தொழிற்துறை சம்பந்தமாகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதைத்தான் நான் வெட்டுப் பிரேரணையாகக் கொடுத் திருக்கிறேன் என்று கூறி அதை வற்புறுத்தி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது பேசிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அரசின் நடவடிக்கைகளைப் பெரும்பாலும் ஆதரித்துப் பேசியிருப்பதை நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். ஆனால் வழக்கம்போல் நமது அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சில விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய முயற்சி எடுக்காமல் ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் கம்பெனியைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி: ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை ......

Mr. SPEAKER: That will amount to making another speech; the hon. Member can have another opportunity after the Minister finishes his reply, by way of clarification.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி: பிப்ரவரி 71-க்குள்ளேயே எல்லோரும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். 1972-ம் ஆண்டு ஆகியும் கூட 75 பேர் தான் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

Mr. SPEAKER: The hon. Member cannot make a speech now.

மாண்புமிகு திரு என். வி நடராசன்: அந்த விவரத்தை உங்க ளிடத்தில் எடுத்துச் சொல்வதாக இருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனிச்சாமி அவர்கள் கூட 600 தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி வெளியில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் கம்பெனி மூடப் பட்டபோது அதைப் பற்றி காங்கிரஸ் கட்சி கவலைப்படவில்லை. கவலை எடுத்துக் கொண்டது கழக அரசும், முதல்வர் அவர்களும் தான். பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வேலை வாய்ப்புத் தரும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. அதிலே வேலையிழந்தவர்கள் மொத்தத் தொழிலாளர் 1,532 பேர். இதுவரை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவர்கள் 1,419 பேர். இன்னும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியவர்கள் 42 பேர். இது தான் இப்போதுள்ள நிலைமை. அதுமட்டுமல்ல; தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த நிர்வாகிகளான சேதுராமனை வேலைக்கு அமர்த்தியாகிவிட்டது. மற்ற இரண்டு நிர்வாகிகளான சுப்பிரமணியம், வைத்தியலிங்கம் ஆகிய இரண்டு பேரையும் இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களில் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். (திரு கே. டி. கே. தங்கமணி: டிசம்பர் மாதம் தான் எடுத்துக்கொள்ளுவதாகச் சொன்னார்கள்......) விரைவில் எடுத்துக் கொள்ளுவதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள்.

1972 மார்ச் 24] [திரு என். வி. நடராசன்]

காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களும், மற்றும் சில உறுப்பினர்களும் கழக தொழிற்சங்கத்தின மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு உதவி என்றும், அரசாங்கத்தின் மூலமாக கழகத் தொழிற்சங்கததை வலுப்படுத்தி வருவதாகவும் சொன்னார்கள்: அவர்களுக்கெல்லாம் நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்வேன். பிரிட்டானியா பிஸ்கட் கம்பெனியில் ஐ.என்.டி.யூ.சி. சங்கமும், தி.மு.க. போவைச் சங்கமும் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு சங்கங்களில் எது சரியான சங்கம், அதாவது முறையாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டிய சங்கம் என்ற பிரச்சினை தீவிரமாக வளர்ந்தது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சங்கமானாலும் சரி அல்லது ஐ.என்.டி.யூ.சி. ஆனாலும் சரி ஒழுங்காக பரிசீலனை செய்து அனுமதி கொடுங்கள் என்று அதிகாரிகளிடம் சொன்னோம். ஐ.என்.டி.யூ.சி.-க்கு அங்கீகாரம் தந்திருக்கிறது. முன்னேற்றக் கழகச் சங்கத்திற்குத் தரப்பட வில்லை. இப்படிப் பல உதாரணங்களைச் சொல்லமுடியும்.

இப்போது பி. அண்ட். சி. மில்லில் தேர்தல் நடந்து கொண்டிருக் கிறது. அதன் தலைவர் கழகத்தைச் சார்ந்தவர். தொழிலாளர்களுக்கு இடையே வேறுபாடு வளர்கிறது என்பதால் அவரை ராஜினமா செய்யச் சொல்லி தேர்தல் இப்போது நடைபெற்று வருகிறது. சிம்ஸன் சம்பெனி யிலும் அதேபோல் தான். காட்டூர் கோபால் ராஜினமா செய்தது மட்டுமல்லாமல் அந்தக் கமிட்டியே ராஜினமா செய்து திருமதி அனந்த நாயகி அவர்கள் தலைமையில் கமிட்டி அமைத்து அதுவும் ராஜினமா செய்து இன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பியிருக் கிறார்கள்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் பற்றியும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏ.ஐ.டி.யூ.சி. சங்கம் அங்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கமாகும். அதற்கு முதல் உரிமை தரப்பட வேண்டும். அதற்கு கூட்டம் நடத்தவும் மற்றவற்றிற்கும் அந்தத் தொழில் நிறுவனத்தில் உள்ள இடத்தைத் தரவேண்டுமென்று முறை இருந்து வருகிறது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப பினர்கள் நாலாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு கூட்டம் நடத்த முதல்வர் அவர்களையும் என்னையும் கலந்து கொள்ளச் செய்ய ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆனால் முதல்வர் அவர்கள் யார் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கமோ அவர்கள்தான் அங்கு கூட்டம் நடத்த வேண்டும், மற்றவர்கள் நடத்து வதற்கு நான் வரமாட்டேன் என்று சொல்லி கூட்டததிற்கு செல்லவில்லை. அது ரத்து செய்யப்பட்டது. இதுபோல் பல எடுத்துககாட்டுகளை நான் காண்பிக்க முடியும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழிற் சங்கத்தை வைத்துத்தான் கழகத்தை வளர்க்க வேண்டும், அல்லது கழக ஆட்சியை வளர்க்க வேண்டும் என்ற நிலையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அவ்வளவு பஞ்சத்தோடு எங்களை விட்டுச் செல்லவில்லை. அண்ணா அவர்களது தொழிற்சங்க கொள்கை, தொழிலாளர்கள் நமக்கு என்ன செய்கிறார்கள், கட்சிக்கு என்ன செய்கிறார்கள், என்று கேட்கக்கூடாது. தொழிலாளர்களுக்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதே நமது கொள்கையாயிருக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். அதுதான் இன்னும் கழகத்தின் தொழிற்சங்கக் கொள்கை. அந்தக் கொள்கையைத்தான் கழகமும் கழக அரசும் பின்பற்றி வருகிறது.

வேலைநிறுத்தங்களைப் பற்றி இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் சிலர் குறைபட்டுக் கொண்டார்கள். பல வேலை நிறுத்தங்கள் ஆரம்பத்திலேயே தலையிட்டு வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறுவது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பீடித் தொழிலாளர்கள் 25,000 பேர்கள் சம்பள உயர்வு கோரி வேலைநிறுத்தம் செய்வதாக நோட்டீஸ் கொடுத்திருந்தார்கள். தொழில் அதிபர்களையும், தொழிலாளர்களையும் வரவழைத்து கலந்து பேசி வேலைநிறுத்தத்தை தடுக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு வாங்கித் தந்தோம்.

கே. டி. கே. அவர்கள் கூட ஏதோ ஆயிரம் பீடிக்கு 40 காசு என்றார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்த்து வந்தது 30 காசு, நாங்கள் வாங்கித் தந்தது 40 காசு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல்வேறு வேலைநிறுத்தங்களை நாங்கள் ஆரம்பத்திலேயே தடுத்திருக்கிறோம்.

கம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர் பழனிச்சாமி என்று நினைக்கிறேன், அவர்கள் கேட்டார்கள், இந்தச் சர்க்கார் போலீஸை விட்டு அடக்குமுறையை என் பிரயோகிக்கிறது என்று. அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்வேன். அவர் கட்சியைச் சார்ந்த கேரளா அரசின் முதல்வர் திரு. அச்சுதமேனன் அவர்கள் பேசிய ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். போராட்டங்கள் வன்முறைக்கு இடம் தரும்போது எந்த சர்க்காரும் போலீஸைக் கொண்டு அடக்கத்தான் செய்யும். வன்முறைக்கு இடம் கொடுப்பவர்கள் போலீஸ் அடக்குமுறைப்பற்றி பேசுவது சரியாகாது. இடதுசாரி ஆட்சி செய்யும்போது போலீஸ் தடியடி, துப்பாக்கி சூடு இல்லை யென்று யாராவது கூற முடியுமா? அவர்கள் ஆட்சியில் ஒன்றுமறியாத ஏழைகள், பாமர மக்கள் போலீஸ் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் இறக்கவில்லையா? போலீஸ் லாக்கப்பில் அடக்குமுறை இருந்ததில்லையா? ஏழைகள் குடிசைகளிலிருந்து விரட்டப்படவில்லையா? என்று கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள். கழக அரசு இதுவரையில் தொழிலாளர்கள் போராட்டங்களில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததுண்டா? அப்படி அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடந்தது என்றால் அது தொழிலாளர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட கைகலப்பின் காரணமாகவே தவிர அரசாங்கம் துப்பாக்கி பிரயோகம் நடத்தவேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்ததே கிடையாது.

வேலை நிறுத்தங்கள் ஏராளமாக நடைபெற்றிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்வேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்வேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது நம் மதிப்பிற்குரிய திரு காமராஜ் அவர்கள் கூடச் சொல்கிறார்கள், கழக ஆட்சியில் எங்கு பார்த்தாலும் வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று. ஆலைகளை எல்லாம் மூடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார். திரு. காமராஜ் அவர்களுக்கு திரு ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் பதில் சொல்கிறார், கேளுங்கள். "சென்ற ஆண்டுக்கு இந்த ஆண்டு வேலைநிறுத்தங்கள் அதிகமாகப் போய்விட்டது என்று சர்க்கார் மீது குற்றம் சொல்லப்படுகிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்வேன், வேலை நிறுத்தங்கள்

அதிகமாயிருக்கின்றன என்றால், அது தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள் என்றுதான் கொள்ளவேண்டுமே தவிர சர்க்கார்மீது எப்படிக் குற்றமாகும்?" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது 1960-ம் ஆண்டு எப்ரல் 21-ம் தேதி இங்கு சட்ட மன்றத்தில் பேசியதாகும். அப்படி அன்று மதிப்பிற்குரிய ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கும்போது இன்றையதினம் இங்குள்ள காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் வேலை நிறுத்தங்கள் அதிகமாயிருக்கின்றன, இது அநீதி அல்லவா என்று கேட்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வேலை நிறுத்தம் ஏற்படுவது நல்லதுதான். திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1960 ல் ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொன்னதை அவர்கள் படிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை. வேலை நிறுத்தம் நீடிக்கக் கூடாது. That should not result in man-days lost.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அது நிச்சயமாக அரசின் தவறு அல்ல. யாருடைய தவறு என்பதை அம்மையார் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். அனுபவத்தின் மூலம் பெறும் பாடத்தைப் போல் வேறு எந்தப் பாடமும் துணை செய்யாது, அவர்களுடைய அனுபவத்தில். தொழிற்சங்கத்தில் அவர்கள் சிறிது நாட்களே இருந்தாலும் பெற்ற அனுபவம் அதிகம். வேலை நிறுத்தங்களுக்குக் காரணம் அரசு அல்ல. தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள் என்றால் என் அரசாங்கம் நேரடியாக ஈடுபடுவதில்லை என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

"Sir, as I have said already, industrial disputes are common occurrences. Certain claims of labourers are being examined by the department. The duty and responsibility of Government is to provide the necessary machinery for conciliation and there is no further liability on the part of Government."

இதுவும் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் சொன்ன கருத்துதான். இதை காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கவனிக்கவேண்டும். கன்ஸிலியேஷனுக்கு அனுப்பிவிட்டோம். அதோடு எங்கள் கடமை தீர்ந்தது. அதற்குமேல் அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்வதிற்கில்லை என்று அந்த நாளில் கையை விரித்துவிட்டார்கள்.

நாங்கள் அப்படி அல்ல. கடைசிவரையில் ஈடுபட்டு வேலைநிறுத்தத்தைத் தடுப்பது என்று மட்டுமல்லாமல் தொழிலாளர்களுக்கு உரிமைகளைத் தேடித் தந்திருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இவ்வாறு அமைச்சர்கள் சொல்லியிருந்தாலும் இவற்றையெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள், அதனால் நாங்கள் இப்படிச் செய்கிறோம் என்பது அல்ல. அந்தக் கொள்கையை மாற்றி இன்றைய தினம் இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு எந்தளவிற்கு நன்மைகள் செய்யமுடியுமோ அதைச் செய்துவருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனிசாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். இந்த அரசு முதலாளிகள் பக்கம்

இருக்கிறதா, தொழிலாளர்கள் பக்கம் இருக்கிறதா என்று. பண்பட்ட ஒரு தொழிற்சங்கத்தைச் சார்ந்தவர். அதிலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர் நாங்கள் எந்தப் பக்கம் என்பதை இன்னும் புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அவருக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்வேன். ஆட்சியில் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, நாங்கள் என்றென்றும் தொழிலாளர்கள் பக்கம்தான் இருப்போம் என்ற உறுதியை இந்த மன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, சந்தேகத்தை விட்டுவிட்டு சர்க்காரோடு ஒத்துழைத்து தொழிலாளர்களுக்கு உரிமைகளைத் தேடித்தருவதில் உறுப்பினர் அவர்கள் தக்க கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை பற்றி ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வேஜ் போர்ட் அமைக்கப்பட்டு ஆல் இந்தியா லெவலில் இவ்வளவு என்று சம்பளத்தை உயர்த்துகிறது. அதற்குமேல் கொடுக்கக் கூடாது. இங்கு வந்திருந்த மத்திய அரசின் மதிப்பிற்குரிய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு. கடில்கர் அவர்கள் எப்படி வேஜ் போர்டைவிட அதிகமாக சிபார்சு செய்தீர்கள் என்று வருத்தத்தோடு கேட்டார்கள். வேஜ் போர்ட் 21 ரூபாய் என்று சம்பள உயர்வு தந்தது. அது தொழிலாளர்களுக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை என்றார்கள். நாங்கள் எவ்வளவோ காரணங்களை எடுத்துக் கூறினாலும் அவர்களுக்குத் திருப்தி யளிக்கவில்லை. ஆகவே மேற்கொண்டு பத்து ரூபாய் தரவேண்டுமென்று தொழில் நிர்வாகிகளை வற்புறுத்தி பத்து ரூபாயும் மற்றும் பல கோரிக்கைகளையும் பெற்றுத் தந்திருக்கிறோம். ரூ. 10 மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு இருந்த நீண்டகாலக் குறைகள், கோரிக்கைகள் அத்தனை யும் நிறைவேற்றி, இன்றைய தினம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் மன நிறைவோடு பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நெல்லிக்குப்பத்தில் விரைவில் சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு திரும்பக் கூடும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அக வேஜ்போர்டு தெரிவித்த தீர்ப்புக்கு அதிகமாக வாங்கித்தரும் அளவில் இந்த அரசு தன்னுடைய கடமையைச் செய்திருக்கிறது. இது முதலாளிகள் அரசா, தொழிலாளர்கள் அரசா என்பதை நீங்களே புரிந்துகொள்ளுங்கள், நான் விளக்க வேண்டியதில்லை என்றே கருதுகிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ரூலிங் பார்ட்டி, தொழிற்சங்கத் துறையில் ஈடுபடக்கூடாது, அந்தப் பிரச்சினைகளில் தலையிடக்கூடாது என்று பொருள்படும்படிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பேசியபோது, தொழிற்சங்கத் துறையில் கழகம் இருக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களின் அரசியலில் அவருக்கு இருக்கும்படியான செல்வாக்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிற்சங்கத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதால் குறைந்துவிடுகிறது என்ற அச்சம் இருந்தால் அதைக் கழக அரசிடம் தெரிவித்தால் அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுதாபத்தோடு கவனிக்கத் தயாராக இருக்கி றார்கள். தொழிற்சங்கத்தில் கழகம் கலந்துகொள்வதால் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. அதனால் தொழிலாளர்களுக்கும், தொழிலதிபர்களுக்கு மிடையே நல்லுறவு கெட்டுவிடுகிறது. ஆகவே, கழகம் தொழிற்சங்கப்

பணியில் ஈடுபடுவது சரியல்ல என்று சொன்னார்கள். நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன், தொழிற்சங்கத்தில் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அரசு முறை தவறிய செயலில் சலுகை அளிக்கவில்லை. அவர்கள்மீதும் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறோம். நியாயமாகவே நாங்கள் நடந்துகொண்டு வருகிறோம்.

அசோக் லேலண்டு பற்றிச் சொன்னார்கள். அரசு ஏன் அதை வலியுறுத்தக்கூடாது என்று கேட்கப்பட்டது. உள்ளபடியே இந்தப் பிரச்சினையில் அசோக் லேலண்டு நிர்வாகிகள் இன்னும் கொஞ்சம் பொறுமையோடு நடந்து கொண்டிருக்கவேண்டும். அங்கே வந்த பிரச்னையெல்லாம், அக்ரிமெண்ட் கையெழுத்து ஆகும்போது, அதிலே வார்த்தைகளில் வேறுபாடு ஏற்பட்டது. குறைந்த அளவு லாபம், குறைந்த அளவு போனஸ் அந்த அடிப்படையில் பேசவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த நிபந்தனை வேண்டாம், அதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தச் சுலோகனை எடுத்துவிட்டு போனஸ் அதிகமாகப் பெறுவதா இல்லையா என்பதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அதைத் தொழில் நிர்வாகஸ்தர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதனால் பேச்சுவார்த்தை முறிந்தது.

இந்த மன்றத்தின் மூலம் நான் சொல்லிக்கொள்வேன் அசோக் லேலண்டு போன்ற நிர்வாகஸ்தர்கள், தொழிலதிபர்கள் கொஞ்சம் காலத்தின் போக்கினை அனுசரித்துப் போகவேண்டும், மக்கள் தீர்ப்பை அவர்கள் அருள் கூர்ந்து மதிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வார்த்தையை விட்டுக்கொடுத்திருப்பார்களானால் தொழிலாளர்களிடமிருந்து நல்ல ஒத்துழைப்பை அவர்கள் பெறமுடியும். வார்த்தைகளை விட்டுக் கொடுக்காமல் இப்படிப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெறுவதா ? தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் முடிந்து வேலைக்குத் திரும்பினாலும் மன நிறைவோடு வேலை செய்யமாட்டார்கள். மீண்டும் கலந்து பேசி அந்தப் பிரச்னைக்கு ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வருவார்கள் என்றே நம்புகிறேன். அந்த நம்பிக்கையை இன்னும் கைவிட்டு விடவில்லை, அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு செய்வோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது தங்கள் லண்டன் கம்பெனிக்கு ராயல்டி கொடுக்கிறோம் என்று தொழில் நிர்வாகிகள் சொன்னார்கள். லண்டன் கம்பெனியில் செய்துவந்த ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் சிலவற்றை நமது தொழிலாளர்கள் இங்கேயே செய்கிறார்கள். ஆனால் லண்டனிலிருந்து இங்கே இறக்குமதியாகாத காரணத்தால் அங்கேயுள்ள அவர்கள் வருவாய் குறைந்துவிட்டது என்ற காரணத்தால் அவர்களுக்கு ராயல்டி இங்கேயிருந்து தருகிறார்கள். இந்த நாட்டிலேயே நல்ல தரமான சாமான்களைச் செய்யும் நமது தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் சற்று கூடுதலாகத் தருவதற்கு தொழில் நிர்வாகிகள் முன்பின் பார்க்கிறார்கள், சில முதலாளிகள் இன்னும் காலத்தின் தீர்ப்பை உணர்ந்தும் தங்கள் போக்கிலிருந்து மாறாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது வருந்தத்தக்கது என்பதை மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1972 மார்ச் 24

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேழவேந்தன் அவர்கள் இங்கே போனஸ் விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, கிராடியுடி ஸ்கீம் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நமது அரசே சட்டம் செய்யக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். இப்போதே நாங்கள் மாநில சுயாட்சி கேட்பதைப்பற்றி எங்களை பிரிவினைவாதிகள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது அங்கே நாடாளுமன்றத்திலே அந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்று, விவாதத்திலே இருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே போய் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் கழகத்தையும் கழக அரசையும் வீணாகப் பிரிவினை வாதிகள் என்று தவறான பிரச்சாரம் செய்பவர்களுக்கு இடமளிப்ப தாகும். அப்போது கே. டி. கே. போன்றவர்கள் யார் பக்கம் இருப்பார்கள் என்றும் சொல்லமுடியாது.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் சட்டம் செய்யப்படுமானால் அதை எப்போதும் ஆதரிப்போம்.

**மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் :** ஆதரிப்பீர்கள் ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி என்ன சொல்லும், அவர்கள் பிரிவினை கோஷத்திற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்று சொல்லுவார்களா, சொல்லமாட்டார்களா என்பதை உங்கள் யோசனைக்கே விட்டுவிடுகிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த போனஸ் பற்றிக் கூறிய கருத்தை மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன் 81/3 சத விகிதம்தான குறைந்த பட்ச போனசாக இருக்கவேண்டுமென்பது இந்த அரசின் கொளகை. அதுபோலவே கிராடியுடி ½ மாதம் என்று இருப்பதை மாற்றி 1 மாதமாக இருக்கவேண்டும். இதுதான் அரசின் கொள்கை. எப்படி அந்தச் சட்டம் உருவாகிறது என்பதைப் பார்த்து பிறகு வேண்டு மானால், அதுபற்றி விரிவாக விவாதிக்கலாம்.

நண்பர் வேழவேந்தன் அவர்கள் கழக அரசின் சாதனைகளைச் சொல்லி அதற்காவது காங்கிரஸ் கட்சியினர் பாராட்டக்கூடாதா என்று சொன்னார்கள். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இங்கே கழக அரசை பாராட்டாமல், அவர்கள் மனச்சாட்சிக்குள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பாராட்டினால் எங்கே நமக்கு அதிகமான தெம்பு ஏற்பட்டுவிடப்போகிறதோ என்று, அதனால் அவர்கள் மனதுக் குள்ளேயே நம்மைப் பாராட்டுகிறார்கள். அதை உணர்ந்து இருக்கும் நாம் அதைப்பற்றி அதிகமாகக் குறையாகச் சொல்லக்கூடாது என்பது என் எண்ணம்.

தொழிற்சங்கத்தில் தீவிர வாதம் பேசுவது மட்டும் விவேகமாகாது. காந்திஜி அவர்கள் தீவிரவாதியா, பிற்போக்குவாதியா என்று கேட் கிறேன். தொழிற்சங்கத்தை ஆரம்பித்துவைத்த திரு. வி. க. அவர்கள் பிற்போக்குவாதியா என்று கேட்கிறேன். இந்தியாவின் ஜனாதிபதி வி. வி. கிரி அவர்கள் முற்போக்குவாதியா, பிற்போக்குவாதியா? சிந்தனை சிற்பி சிங்காரவேலர் முற்போக்குவாதியா, பிற்போக்குவாதியா? இ. எல். ஐயர் தொழிற்சங்கத்துறையில் பிரதானமாக இருந்தவர்களில்

ஒருவர், அவர் பிற்போக்குவாதியா, முற்போக்குவாதியா ? அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வரையில் சொல்வேன், தொழிற்சங்கத் துறையிலே பேசுவது கொஞ்சமாகவும், கடமைகளைச் செய்வதில் அதிகமாக செய்வதும் அந்தத் தலைவர்களின் கொள்கையாக இருந்து வந்தது. தொழிற் சங்கத் தலைவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன், கோஷங்களை அதிகமாகச் செய்வது, தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான வாக்குறுதிகள் தந்து, அதை நிறைவேற்ற முடியாத நிலை எய்தி, நீங்களும் தொல்லைக்குள்ளாகி தொழிலாளர்களும் சம்பளம் இழந்து, நண்பர் கே. டி. கே. சொன்னது போல் பல்வேறு துறைகளில் நஷ்டம் ஏற்பட்டு சம்பளம் கூட கிடைக்காமல் போகின்ற நிலைமைக்குப் போகாமல், நிதானத்தோடு, ஆனால் உறுதியோடு தொழிற்சங்கத்துறையில் அவர்கள் கடமையாற்றி வெற்றிபெறுவதற்கு முன் வந்தால் இந்த அரசு அவர்களுக்கு எல்லா வகையிலும் துணை நிற்கும்.

அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்வேன். கோவையில் 1 லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து, அந்த ஆலைத் தொழிலதிபர்களிடம் அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தபோது முதலவர் சொன்ன கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்ற உடனே முதலமைச்சர் சொன்னார், ஏற்றுக்கொண்டால் நல்லது, இல்லையெனறால் எல்லா ஆலைகளையும் தேசீயமயம் ஆக்குவேன் என்று சொன்னார்கள். அது வெளி உலகுக்குத் தெரியாது. தொழிங்சங்கத் தலைவர்களும் இதைப் பாராட்டமாட்டார்கள்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : அது பத்திரிக்கைகளில் வெளி வந்தது. தொழிலாளர்கள் வெகுவாகப் பாராட்டினார்கள்.

**மாண்புமிகு திரு. என், வி. நடராசன் :** அப்படிப்பட்ட முதலமைச்சரும் அரசும் இருக்கிறபோது ஏன் நீங்கள் பயப்படவேண்டும் ? எங்களிடம் வேலை வாங்கிக்கொள்ள உங்களுக்கு அனுபவம் இல்லை. கொஞ்சம் தட்டிக்கொடுத்தால் இந்த அரசும், அமைச்சரவையும், முதலமைச்சரும் எல்லாக்காரியங்களையும் செய்து தருவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்

திரு ஜேம்ஸ் அவர்கள் ரப்பர் தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு அதே பதிலைச் சொல்கிறேன்.

திரு. ராமசாமி வால்பாறையிலே டெம்பரரி தோட்டத் தொழிலாளர்களை எல்லாம் நிரந்தரமான தொழிலாளர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். தொழிலாளர் நல வாரியக் கூட்டத்தில் நான் தொழிலதிபர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அதை செய்யவில்லை, அடுத்தக் கூட்டத்தில் வற்புறுத்திக் கூறினேன். இப்போது இது போன்று (ஒரு புத்தகம் காட்டினார்) ஒரு புத்தகத்தைத் தந்து, அதிலே தினசரி அவர்கள் வேலையைக் குறிப்பிட்டு 242 நாட்கள் வேலை செய்த உடனே நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இதே மாதிரி திட்டங்களை அரசாங்க ஒர்க்ஸ் பி. டபிள்யூ. டி. ஆகிய இடங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் பல நாட்களாக அல்லல் பட்டுக்கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட கார்டுகள் கொடுக்கப்படுமா ?**

**மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் :** இந்த அரசு ஊருக்கு உபதேசம் செய்து விட்டு, வேறு விதமாக நடப்பவர்கள் அல்ல. சந்தர்ப்பம் வரும்போது நடைமுறைக்கு கொண்டு வர அரசு ஆலோசனை செய்யும். (மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உரிய நேரத்தில்)

திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் ரசாயன தொழிற்சாலைகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்புத் தர வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

நண்பர் துரைசாமி அவர்கள் தொழில் அமைதி கெடுவதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதை காங்கிரஸ் தரப்பினர் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு ஊர் அறிந்த விஷயமானதினால் அதைப் பற்றி நான் மீண்டும் குறிப்பிட ஆசைப்படவில்லை.

அம்மையார் ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும், திரு. வேழ வேந்தன் அவர்களும், எடுத்துக் கூறினார்கள். இப்பொழுது அவர்களுக்கு உணவுப்படி நகரத்தில் ரூ. 2·75 மற்ற இடங்களில் ரூ. 2·50 என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சர்வீஸைத் துண்டிப்பது, ஊதியத்தைக் குறைத்துக் கொடுப்பது ஆகியவற்றைப் பற்றியெல்லாம் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஆவன செய்யப்பட்டு வருகிறது.

மற்றும் உறுப்பினர்களெல்லாம் இங்கே தெரிவித்த பல்வேறு கருத்துக்களை நாங்கள் நினைவில் கொண்டு, அவைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஆவன செய்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக தொழிலாளர் மானியத்தில் நீங்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் அனைத்தும் வரவேற்கக் கூடியவையாக உள்ள கருத்துக்களே தவிர, அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்கத் தக்க கருத்துக்களாக இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பற்றிக் கூறினார்கள். கைத்தறித் தொழில் குறைந்தபட்ச கூலிச் சட்டத்தில் இடம் பெறுகிற வகையில் அரசின் சார்பில் அறிக்கை வெளியிட்டு அபிப்பிராயம் கூற விரும்புகிறவர்களுக்கு மூன்று மாத காலம் அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காலம் முடிந்த பிறகு ஊதிய நிர்ணய குழு அமைக்கப்படும். கைத்தறி, பீடி, தோல் பதனிடுவோர் போன்ற பாதுகாப்பு இல்லாத தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்க்கையில் என்னென்ன வசதிகளைச் செய்யலாம் என்பதைப் பரிசீலிக்க ஒரு தனிக் குழு அமைக்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, உங்களுடைய நல்ல சீரிய ஆலோசனைகளை நல்ல முறையில் அரசு பரிசீலிக்கும், இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் பக்கம் நிற்கும் என்பதைக் கூறி, அருள் கூர்ந்து வெட்டுப் பிரேரேணைகளை திரும்பப் பெற்று, இந்த மானியக் கோரிக்கையை அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 24]

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** ஸ்டாண்டர்ட மோட்டார்ஸில் 15—2—71-லிருந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் எல்லா தொழிலாளர்களும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்பதாக ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. 1,500 தொழிலாளர்களில் 1,425 பேர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாக்கி 75 பேர்களில் 30 பேர்கள் சீனியர்களாக இருக்கிறார்கள். சுப்பிரமணியம், கந்தசாமி, வைத்திலிங்கம் போன்றவர்களையெல்லாம் டிசம்பர் இறுதியில் தான் 26—12—72-ல் தான் எடுப்போம் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்களே தவிர, உத்தரவு போட்டுவிட்டு ஓவர்டைம் சம்பளம் எல்லா தொழிலாளர்களும் வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலாளர்கள் தேவை என்ற முறையில் அவர்களை உடனே வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள இந்த அரசு முதலாளிகளை வற்புறுத்துமா ?

**மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் :** தலைவர் அவர்களே, அவர்களை நான் நேரில் வரவழைத்து விவாதித்தேன். அவர்களிடத்திலே வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை பழிவாங்குவதற்கு எந்த அளவுக்கும் இந்த அரசு இடம் கொடுக்காது என்று சொல்லி, டிசம்பர் முடிவதற்குள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று உறுதி தந்திருக்கிறார்கள். அப்படி எடுக்கவில்லையென்றால் அரசு மீண்டும் அதற்கு ஆவன செய்யும்.

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி :** சங்கரி சிமெண்டு தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி சொன்னேனே ?

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** சில முதலாளிகள் பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள உறுதி கொடுத்தும் சங்கரி சிமெண்டு தொழிற்சாலை, சண்முகா மில், ஆரூரான் ஆலை ஐயர்பாடி தோட்டம் போல சில இடங்களில் செட்டில்மெண்டு ஆன பிறகும் கூட பிடிவாதமாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு மறுக்கக் கூடிய முதலாளிகளின் பட்டியலைத் தருகிறோம். அவர்களைக் கொஞ்சம் வற்புறுத்த வேண்டும்.

**மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் :** இந்தப் பிரச்சினையில் நான் ஒன்று கூறுவதற்காக தவறாக யாரும் கருதக்கூடாது. முதலாளிகளிடத்தில், மானேஜ்மெண்டிடத்தில் சம்பள உயர்வுக்காக, மற்ற வேறு கோரிக்கைகளுக்காக வற்புறுத்தும்பொழுது எனக்கு உள்ளபடியே உற்சாகமாகவும், அது சுயமரியாதையாகவும் இருக்கிறது. பலாத்காரம் செய்தவர்களுக்கு மன்னிப்பு கொடுங்கள் என்று கேட்கும்பொழுது உள்ளபடியே வேதனையோடு அவர்களைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால் பலாத்காரம் செய்தவர்களை நாம் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வோம் என்ற முறையை வளர்த்துவிட்டால் தொழிற்சங்கத் துறையில் அமைதி நிலவுவது கொஞ்சம் சிக்கலாகத் தான் இருக்கும். அதாவது 19 தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வது பற்றி அரசின் கருத்துக்கேற்ப நடந்துகொள்வதாக தொழில் நிர்வாகிகள் உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதில் சற்று சிக்கல் இருப்பதால், எற்கெனவே உள்ள சங்கத்துடனும் கலந்து பேசி விரைவிலே அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வழிவகைகள் எற்படுத்த முயற்சிக்கிறேன் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** பல இடங்களில் செட்டில்மெண்டு ஆகியும் கூட கேஸ்கள் வாபஸ் வாங்கப்படாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆவடித் தொழிற்சாலை சம்பந்தமாக கேஸ்கள் வாபஸ் வாங்கவில்லை. பணியன் தொழிற்சாலை சம்பந்தமாக கேஸ்களை வாபஸ் வாங்கி விட்டார்கள். செட்டில்மெண்டு ஆன பிறகும் கேஸ்கள் வாபஸ் வாங்கப் படாமல் இருந்தால், அது எப்படி ?

**மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் :** இதுவரையில் அரசு சார்பிலே தொழிலாளர்களின் மீது தொடுக்கப்பட்ட எந்த வழக்கிலும் கோர்ட்டு தண்டனை கொடுத்தது இல்லை. கேஸ்களை வாபஸ் பெறுவதுதான் வழக்கமாக இருக்கிறது. அந்த வழக்கத்தைத் தொடர்ந்து இந்தக் கேஸ்களும் வாபஸ் பெறப்படும்.

**திரு. எம். சுரேந்திரன் :** ஏற்கனவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் அறிக்கையிலே நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச கூலிக்காக ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டுள்ளதாகச் சொன்னார்கள். அதோடு எனக்குப் பேசுவதற்கு டைம் இல்லாமல் போய்விட்டது. காண்டிராக்ட் மூலம் தொழிலாளர்கள் சப்ளை செய்யும் முறையை, லேபர் சப்ளை செய்யும் முறையை உடனே ஒழிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் எடுத்துச் செய்யவேண்டும்.

**மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் :** அதைப்பற்றி கூட ஏற்கனவே விவாதித்திருக்கிறோம். கனம் உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனை பரிசீலனை செய்யப்படும், நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படும்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** இத்துடன் விவாதம் முடிவுபெற்றது. வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த திரு ஜேம்ஸ், டாக்டர் ஹாண்டே, திரு என். கே. பழனிசாமி ஆகியோரில் எவரும் இருக்கையில் இல்லை. ஆகவே வெட்டுத் தீர்மானங்கள் அனைத்தும் திரும்பப் பெறப்பட்டனவாக கருதப்படுகின்றன.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

> "நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,00,28,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்."

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

இரவு 7-28

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** இத்துடன் இன்றைய அலுவல்கள் முடிவடைந்தன. நாளைக்காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும், வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

A. Statutory Rules and Orders.

79. Notification issued with G.O. Ms. No. 40, Agriculture, dated the 5th January 1972, in regard to establishment of regulated markets at Ramanathapuram, Paramakudi, Sivaganga and Devakottai in Ramanathapuram district to provide facilities for the purchase and sale of cashew nut. [Laid on the Table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

80. Notification issued with G.O. Ms. No. 3208, Agriculture, dated the 10th December 1971, in regard to regulation of trade to provide facilities for the purchase and sale of greengram, blackgram and sugarcane jaggery at the markets in South Arcot District. [Laid on the Table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

81. Notification issued with G.O. Ms. No. 512, Co-operative, dated the 10th November 1971 by regard to certain amendments to Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the Table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

@ 112. Review of the Progress made in Co-operative Development Schemes—1971-72. (English and Tamil).

@ 113. Co-operative Banks and Co-operative Credit Societies —Extracts from the Recommendations of the Banikng Commission. (English).

@ 114. Policy note on Demand No. 5—Registration Department (English and Tamil).

@ 115. A Review on the Administration and enforcement of Excise and Prohibition Acts in Tamil Nadu State during 1971-72. (English and Tamil).

£ 116. Co-operative Banks and Co-operative Credit Societies--Extracts from the Recommendations of the Banking Commission. (Tamil).

---

@ Despatched to Members on 22nd March 1972.

£ Laid on the Table of the House on 23rd arch 1972.

£ 117. Note by Hon. Thiru Si. Pa. ADITANAR : Minister for o-operation on "Farmers Co-operative Paper Mills". (English).

@ 118. Resume of work transacted by the Tamil Nadu Legislative Assembly from 22nd January to 1st February 1972. (Fifth Assembly—Fourth Session—First Meeting).

## இணைப்பு 1

[24-ம் பக்கத்தில் 684-ம எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.

The Government of India and the Government of Tamil Nadu have given several concessions to the physically handicapped, with a view to accelarating the pace of their rehabilitation. Details of these concessions are given in Annexure 'A'.

2. In order to encourage the physically handicapped and to focus public attention to the clause of their rehabilitation "World Day of the Disabled" is celebrated every year on the 3rd Sunday of March. This is primarily organised by the Government of Tamil Nadu through the Department of Employment and Training but a number of social welfare organisations and institutions for the physically handicapped join in this programme. These programmes have been arranged in a grand manner every year in Madras City. During this year, celebrations were also arranged in Coimbatore, Madurai, Tiruchirappalli, Salem and Tirunelveli in addition to Madras.

3. In order to serve as an incentive to the physically handicapped employees and also employers of the physically handicapped, Government of Tamil Nadu have instituted State Level Awards with effect from this year. Five awards are given to the physically handicapped employees in the categories of

1972 மார்ச் 24]

blind, deaf, orthopaedically handicapped, mentally retarded and cured leprosy. Five awards are given to the employers who employ the highest number of handicapped persons, one award in respect of each category. The award for each handicapped worker consists of a cash prize of Rs. 50 and a citation, and each award for employers consists of a certificate of merit. Similar awards known as "National Awards" are given by the Government of India also.

4. Recently, the Government of Tamil Nadu have ordered the setting up of a State Board for the physically handicapped. This Board will deal with problem of the handicapped in such a way that the activities of the various individuals, agencies, institutions and Government Departments in this field are effectively co-ordinated and channelised into productive and useful avenues. This will avoid wastages in money, time and energy caused by unco-ordinated attempts and also give a sense of direction and purpose to the whole task of rehabilitation of the handicapped. Steps are being taken for the early formation of this Board.

5. Government have also sanctioned the setting up of a Book Binding Unit in collaboration with the Director of Stationery and Printing for the physically handicapped. This unit when set up will give training to the physically handicapped in Binding work, with a view to their eventual rehabilitation. Preliminaries are being attended to for the opening of this unit.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

### ANNEXURE A.

*Details of concessions given to the physically handicapped—Central Government.*—Physically handicapped persons have been accorded priority III for submission by Employment Exchanges against Central Government vacancies. For Class III or IV posts of the artisan class or those involving manual or skilled labour or routine type of work, deaf-muteness or deafness by itself is not to be regarded as a disqualification. Physically handicapped persons for appointment are not to be subjected to the usual medical examination, but their appointment should be made based

on the report of the Medical Board attached to Special Employment Office for Physically Handicapped. Phyiscally handicapped persons who are certified as being unable to type by the Medical Board attached to Special Employment Officer (or by a Civil Surgeon where there is no such Board) have been exempted from the typing qualification for clerical posts.

*Government of Tamil Nadu.*—Upper age-limit for recruitment to posts has been raised by 10 years. Temporary appointment of physically handicapped persons who do not possess the age qualification is permissible. Though at present, there is no reservation of posts for the physically handicapped, Government have issued instructions to liberally view their cases for appointment to the posts Typists, Telephone Operators, Despatch Clerks and Lift Operators. Government have ordered that the appointing authorties should view the cases of physically handicapped with the utmost sympathy in making appointments. Government have accorded priority III to the physically handicapped applicants in the matter of recruitment to State Government vacancies through the Employment Exchanges. Government of Tamil Nadu have also ordered that physically handicapped persons recommended for employment by the Special Medical Board of Experts attached to the Special Employment Office for Physically Handicapped should not be subject to the usual medical examination on the first entry into service but the question of employment should be based on the report of the Board of Experts. In Tamil Nadu, physically handicapped persons are considered for admission in certain technical trades in the Industrial Training Institute if they are otherwise qualified, subject to medical examination. The orthopaedically handicapped are admitted in the following eleven technical trades depending upon the nature of the handicap given below :—

| *Trade* | | *Nature of handicap.* |
|---|---|---|
| 1. Carpentry | ... | Handicapped persons with leg deformities. |
| 2. Draughtsman (Mechanical or Civil) | ... | Handicapped persons with leg deformities. |
| 3. Electricians | ... | Below knee amputees but with normal hands. |

1972 மார்ச் 24]

| Trade | Nature of handicap. |
|---|---|
| 4. General Fitter | ... Below knee amputees and one arm amputees with artificial wrist. |
| 5. Grinder | ... Leg deformities if they can stand. |
| 6. Machinist | One leg amputees. |
| 7. Turner<br>8. Moulder<br>9. Pattern Maker | .. Leg deformities. |
| 10. Welder | .. Leg amputees or with leg deformities. |
| 11. Painter | ... Hand and leg amputees. |

In addition to the above concessions, conveyance charges for taking the physically handicapped registrants to the employers or for medical examination and back are reimbursed and for those on trial employment, a sum not exceeding Rs. 2 per day is given for a limited period.

Apart from the above, the Inter University Board of India has recommended to the various University the following concessions :—

(*a*) Physically handicapped students who can produce reasonable evidence of having difficulty in attending normal institutions should be permitted to appear as private candidates for non-technical examination not involving practical training.

(*b*) Physically handicapped examinees should be provided free of cost the services of competent amenaunce (one who writes to dictation).

(*c*) If the physically handicapped persons desire they may be permitted to typewrite their answers. They should be permitted to take up Arts subjects in place of Mathematics or Science.

உடல் ஊனமுற்றோருக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் திட்டத்தினைத் துரிதப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், அவர்களுக்குப் பல சலுகைகளை இந்திய அரசும் தமிழ்நாடு அரசும் அளித்துள்ளன. இச் சலுகைகள் பற்றிய விவரங்கள் பிற்சேர்க்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

2. உடல் ஊனமுற்றோரை ஊக்கப்படுத்தவும் அவர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளிப்பதற்கான அவசியம் பற்றி பொதுமக்களின் நாட்டத்தை ஈர்க்கவும் வேண்டி ஒவ்வோர் ஆண்டும் மார்ச தங்கள் மூன்றும் ஞாயிறன்று "உலக ஊனமுற்றோர் நாள" கொண்டாடப்படுகிறது. இது முதற்கண் தமிழ்நாடு அரசினால் வேலை வாய்ப்பு பயிற்சிததுறை மூலமாகத் தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் உடல் ஊனமுற்றோர் நல் வாழ்வுக்கென சமூக நல அமைபபுகள், நிறுவனங்கள் பல இத்திட்டத்தில் பங்கு கொள்கின்றன. இந்த நிகழ்ச்சிகள் ஒவ்வோர் ஆண்டும் மகத்தான முறையில கொண்டாடபபடுகின்றன. இவ்வாண்டில், சென்னை மாநகர் தவிர கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களிலும இவ்விழாக்கள் நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

3. உடல் ஊனமுற்ற பணியாளர்களுக்கும் உடல் ஊனமுற்றோரை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொளபவர்களுக்கும ஊக்கமளிக்கும நோககத்துடன் தமிழ்நாடு அரசு இவ்வாண்டு முதல், மாநில அளவில் பரிசுகளை வழங்கத் தொடங்கியுள்ளது. குருடர், செவிடர், முடவர், மனநோயுற்றவர், தொழுநோய் நீங்கபபெற்றவர் ஆகிய வகையினரைச் சேர்ந்த உடல் ஊனமுற்ற ஊழியர்களுக்கு ஐந்து பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த ஐந்து வகை உடல் ஊனமுற்றோரை அதிக அளவில் வேலைக்கமர்த்தி யுளளவர்களுக்கு வகைககு ஒன்றாக ஐந்து பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. உடல் ஊனமுறறோர் ஒருவருக்கு வழங்கபபடும் பரிசில் ரூ. 50 ரொக்கப் பரிசும், பாராட்டுப பத்திரமும் அடங்கும். வேலை அளிப்பவர் களுக்கு அளிக்கப்படும் ஒவ்வொரு பரிசும் தகுதிச் சான்றிதழாகும். இதுபோலவே, "தேசிய விருதுகள்" எனப்படும் பரிசுகளை இந்திய அரசும் வழங்குகின்றது.

4. உடல் ஊனமுற்றோர்க்கு மாநில வாரியம் ஒன்றை அமைக்க தமிழ்நாடு அரசு அண்மையில ஆணையிட்டுள்ளது. இப்பணியில் ஈடுபட்டு வரும் பல்வேறு தனிபபட்ட நபர்கள், சங்கங்கள், நிறுவனங்கள், அரசுத்துறைகள ஆகியவற்றின் நடவடிக்கைகள் திறம்பட ஒருங்கிணைக்கப் பட்டு ஆதாயம் தரததக்க பயனுறு வழிகளில் முறைப்படுத்தும் வகையில் இந்த வாரியம் உடல் ஊனமுற்றோர் பிரச்சினைகளைக் கவனிககும், ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பிலலாமல பணியாறறுவதினால் ஏற்படக்கூடிய பண விரயம், கால விரயம், உழைப்பு விரயம் ஆகியவை இதனால் தவிர்க்கப்படும். மேலும், உடல் ஊனமுற்றோர் மறுவாழ்வுப் பணியின் நோக்கமும் வழியும் நெறிபபடுததபபடும். இவ் வாரியததை விரைவில் அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுககபபட்டு வருகின்றன.

5. உடல் ஊனமுற்றோர்க்காக எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை இயக்குநரின் உடனுழைப்புடன் புத்தகம் கட்டுதல பிரிவு ஒன்றை அமைக்கவும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழஙகியுள்ளது. உடல் ஊனமுற்றோர் நாளன்றைவில் மறுவாழ்வு பெறும நோககத்துடன், இப்பிரிவு அமைககப் பட்ட பின்னர் இவர்களுககுக் கட்டுதல் பணியில் இப்பிரிவு பயிற்சி யளிக்கும். இப்பிரிவைத தொடங்குவதற்கான தொடககப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

1972 மார்ச 24]

## பிற்சேர்க்கை

### உடல் ஊனமுற்றோர்க்கு வழங்கப்படும் சலுகைகள் பற்றிய விவரங்கள்

**மத்திய அரசு.**—மத்திய அரசுப் பணிகளில் ஏற்படும் காலி இடங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பகங்கள், அனுப்பும் பட்டியலில் உடல் ஊன முற்றோர்க்கு மூன்றாவது முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றாம் வகுப்பு அல்லது நான்காம வகுப்பு கைவினைஞர் பதவிகளுக்கு அல்லது நுட்பத் திறனுள்ள பதவிகளுக்கு அல்லது வாலாயமான வகைப் பதவிகளுக்கு செவிட்டு ஊமை அல்லது செவிடு மட்டும் தகுதியின்மை யாகக் கருதப்படவில்லை. உடல் ஊனமுற்றோர், நியமிக்கப்படுவதற்காக, வாலாயமான மருத்துவச் சோதனைக்குட்படுத்தப்படக் கூடாது, ஆனால் உடல் ஊனமுற்றோர்க்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள மருத்துவ வாரியத்தின் அறிக்கையின் அடிப்படையில் அவர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டும். தட்டச்சு செய்ய இயலாதவர்களென சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள மருத்துவ வாரியத்தினால் (அல்லது அத்தகைய வாரியம் எதுவும் இல்லையெனில் சிவில் அறுவகை மருத்துவர் ஒருவரால்) சான்றளிக்கப்படுகின்ற உடல் ஊனமுற்றோர் எழுத்தர் பதவிகளுக்குரிய தட்டச்சுத் தகுதியினின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

**தமிழ்நாடு அரசு.**—பதவிகளுக்கு நியமனம் செய்யப்படுவதற்கான உயர்ந்த அளவு வயது வரம்பு 10 ஆண்டுகள் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. வயது தகுதியைக் கொண்டிராத உடல் ஊனமுற்றோர் தற்காலிகமாக நியமிக்கப்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். உடல் ஊனமுற்றோர்க் காகப் பதவிகள் எதுவும் தற்போது ஒதுக்கப்படாவிட்டாலும்கூட, தட்டச்சர், தொலைபேசி இயக்குபவர், கடிதங்கள் அனுப்புகை எழுத்தர், மின்விசை இயக்குபவர் ஆகிய பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்படுவதற்காக இவர்களது மனுக்களை தாராளமாக கவனிக்கவேண்டுமென அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது. உடல் ஊனமுற்றோரை நியமிப்பதில் அவர்களது மனுக்களை நியமன அதிகாரிகள் மிகுந்த பரிவுடன் கவனிக்கவேண்டுமென்று அரசு கட்டளையிட்டுள்ளது அரசுப் பணிகளில் ஏற்படும் காலி இடங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பகங்கள்மூலமாக நியமிக்கப் படுவது குறித்து உடல் ஊனமுற்றோர் விண்ணப்பங்களுக்கு மூன்றாவது முதன்மை அளிப்பதற்கு அரசு அனுமதித்துள்ளது. வேலையில் அமர்த்தப்படுவதற்காக உடல் ஊனமுற்றோர்க்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள மருத்துவ வல்லுநர் சிறப்பு வாரியத்தினால் பரிவுரை செய்யப்பட்ட உடல் ஊனமுற்றோர் பணியில் முதற்கண் சேரும்போது அவர்களுக்கு வாலாயமான மருத்துவச் சோதனை வேண்டாமென்றும் ஆனால் வல்லுநர் வாரியத்தில் அறிக்கையின் அடிப்படையிலேயே அவர்கள் வேலைக்கமர்த்தப்பட வேண்டும் என்றும் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில், உடல் ஊனமுற்றோர், தகுதி பெற்றிருந்தாலன்றி மற்றபடி மருத்துவச் சோதனைக்குட்பட்டு அவர்கள், தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் உள்ள தொழில் நுட்பப் பிரிவுகள் சிலவற்றில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்குக்

கருதப்படுகின்றனர். ஊனத்தின் தன்மையைப் பொறுத்துக் கீழ்க் காணும் பதினொரு தொழில் நுட்பப் பிரிவுகளில் முடவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர் :—

| பிரிவு. | | ஊனத்தின் தன்மை. |
|---|---|---|
| 1. தச்சர் | .. | கால் ஊனமுற்றவர். |
| 2. வரைவாளர் (இயந்திரவியல் அல்லது சிவில்). | | கால் இல்லாதவர் அல்லது ஒரு கை இல்லாதவர். |
| 3. மின் வினைஞர் | .. | முழங்காலுக்குக் கீழே ஊனமுற்றவர், ஆனால் இரண்டு கைகளும் நல்ல நிலைமையில் உள்ளவர்கள். |
| 4. பொருத்துபவர் (பொது) | .. | முழங்காலுக்குக் கீழே ஊனமுற்றவர்களும் ஒரு கை இல்லாதவர்களும், ஆனால் செயற்கை மணிக்கட்டு உள்ளவர்கள். |
| 5. அரவை இயந்திரம் இயக்குபவர். | | கால் ஊனமுற்றிருந்தாலும் நிற்கக் கூடியவராயிருத்தல். |
| 6. இயந்திரம் இயக்குபவர் | .. | ஒரு கால் இல்லாதவர். |
| 7. கடைசல் இயந்திரம் இயக்குபவர். | } | கால் ஊனமுற்றவர். |
| 8. அச்சு வார்ப்பவர் | } | கால் ஊனமுற்றவர். |
| 9. மாதிரி அமைப்பவர் | } | கால் ஊனமுற்றவர். |
| 10. பற்றவைப்பவர் | .. | கால் இல்லாதவர் அல்லது கால் ஊனமுற்றவர். |
| 11. வண்ணம் பூசுபவர் | .. | ஒரு கை, ஒரு கால் இல்லாதவர். |

மேற்படி சலுகைகளுடன் கூட, வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்து கொண்டுள்ள உடல் ஊனமுற்றோரை வேலையளிப்பவரிடம் அல்லது மருத்துவச் சோதனைக்கு அழைத்துச் சென்று திரும்ப அழைத்து வருவதற்கான வண்டிச் செலவுகள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. சோதனை முறையில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படுபவர்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட கால அளவிற்கு நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 2-க்கு மேற்படாத தொகை கொடுக்கப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 24]

மேற்கண்டவை தவிர, உடல் ஊனமுற்றோர்க்குக் கீழ்க்காணும் சலுகை அளிக்குமாறு பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இந்தியப் பல்கலைக் கழக வாரியம் பரிந்துரைத்துள்ளது:—

(அ) வாலாயமான நிறுவனங்களுக்கு வருவதில் தங்களுக்குள்ள இடர்ப்பாட்டினை நியாயமான சாட்சியத்தின் மூலம் மெய்ப்பிக்கக்கூடிய உடல் ஊனமுற்றோர், செய்முறைப் பயிற்சி பெற்ற தொழில் நுட்ப மில்லாத தேர்வினை தனிப்பட்ட மாணவர்களாக எழுதுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும் ;

(ஆ) தேர்வு எழுதவரும் உடல் ஊனமுற்றோர்க்கு அவர்கள் கூறுவதை எழுத உதவியாயிருக்கும் பொருட்டு தகுதியுடைய நபர்கள் பணியினை இலவசமாக அளித்தல் ;

(இ) உடல் ஊனமுற்றோர் விரும்பினால் அவர்களது விடைத் தாள்களைத் தட்டச்சு செய்துகொள்ள அவர்கள் அனுமதிக்கப்படலாம். கணிதம் அல்லது அறிவியல் பாடத்திற்குப் பதிலாக கலைப்பாடங்களை எடுத்துக்கொள்ள அவர்கள் அனுமதிக்கப்படவேண்டும்.

## இணைப்பு 2

[207-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பை காண்க.]

**மானியக் கோரிக்கை எண். 3**

# "பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்"

பொது விற்பனை வரிகளும் அது போன்ற பிற வணிக வரிகளும் தமிழ்நாட்டுக்குக் கணிசமான வருவாயை அளிக்கின்றன. 1966–67இல் ரூ. 56·10 கோடி கிடைத்ததற்கு மாறாக, 1970–71இல் வணிக வரிகள் மூலம் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 93·27 கோடி ஆகும் இம்மாநிலத்தில் வாணிப வளர்ச்சி, தொழில் முன்னேற்றம் இவற்றுடன் இணைந்தும் வணிக வரித் துறை வரிச் சட்டங்களைச் சிறப்பாகச் செயற்படுத்தியதை ஒட்டியும் இவ்வரிகளின்மூலம் கிட்டும் வருவாய் படிப்படியாக உயர்ந்து வந்துள்ளது. வணிக வரித்துறை கீழ்க்காணும் சட்டங்களைச் செயற்படுத்தி வருகிறது :—

(i) தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்சட்டம்.

(ii) 1956ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(iii) தமிழ்நாடு 1939-ம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டம்.

(iv) தமிழ்நாடு 1935ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம்.

[1972 மார்ச் 24

(v) தமிழ் நாடு 1939ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டம்.

(vi) தமிழ்நாடு 1961ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டம்.

(vii) தமிழ்நாடு 1970ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(viii) தமிழ்நாடு 1971ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரி (மேல்வரி) சட்டம்.

2. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில், வணிக வரித்துறை வசூல் செய்த வருவாய் துறையின் செலவு குறித்த விவரங்கள் பின் வருமாறு:—

| ஆண்டு. | | வருவாய். (ரூபாய் இலட்சத்தில்). | செலவு. |
|---|---|---|---|
| 1966–67 | .. | 5,610·70 | 118·38 |
| 1967–68 | .. | 6,495·21 | 133·32 |
| 1968–69 | .. | 7,146·76 | 155·76 |
| 1969–70 | .. | 8,258·38 | 170·78 |
| 1970–71 | .. | 9,327·43 | 188·95 |

1971–72இல், 1972ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி 29ஆம் நாள் வரை ரூ. 9,601 இலட்சம் வசூல் செய்யப்பட்டுள்ளது. முந்திய ஆண்டில் இதற்கிணையான கால அளவில் ரூ. 8,064 இலட்சம் வசூல் செய்யப்பட்டது.

3. அரசு மேற்கொண்ட பல்வேறு முடிவுகளின் விளைவாலும், நீதி மன்றங்கள் அளித்த தீர்ப்புகளின் விளைவாலும், விற்பனை வரி தொடர்பான சட்டம் கடந்த முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளில் மேம்பாடடைந்திருக்கிறது. அரசின் வருவாய் முற்றிலும் காக்கப்படவேண்டுமென்பதுடன், வர்த்தகத்துக்கும் எவ்விதத் தொல்லையும் விளைவிக்கப்படக்கூடாது என்பதே அரசின் ஆவல். சிறிய வணிகர்களுக்கு வரிச் சுமையிலிருந்து விலக்கு அளிக்கும்பொருட்டு, அரசு, தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 3 (1) பிரிவின்கீழ் வரி செலுத்துவதிலிருந்து விலக்களிப்பதற்கு விற்றுமுதல் வரையறை அளவை ரூ. 15,000-த்தில் இருந்து ரூ. 25,000 ஆக உயர்த்தியுள்ளது. அதற்கு நிகராக, பதிவு செய்துகொள்வதில் இருந்து விலக்களிப்பதற்கான விற்றுமுதல் வரையறை அளவு ரூ. 10,000-லிருந்து ரூ. 15,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன முடிவுகளை ஒட்டி நிறைவேற்றப்பட்ட 1971ஆம் ஆண்டு 25ஆம் சட்டம் 1971ஜூன் திங்கள் 28-ஆம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வந்தது. விலக்களிப்பு வரம்பை இவ்வாறு உயர்த்தியது சிறிய வணிகர்களுக்குப் பெரும் பயனளித்துள்ளது.

4. விதிவிலக்கு வரம்பிற்குள் வராத, ஓரளவு சிறிய வணிகர்கள், இணக்க வீதங்களில் (Compounded rates) வரி செலுத்த அனுமதிக்கப்படுவதன் மூலம் சலுகையளிக்கப்படுகின்றனர். இதன்மூலம், அவர்கள் விரிவான கணக்குகளைப் பேணி வரவேண்டிய தொல்லை, செலவினின்றும் விடுபடுகின்றனர். 1971-ம் ஆண்டு 25-வது சட்டம் 1971-வது ஆண்டு

1972 மார்ச் 24]

ஜூன் திங்கள் 28ஆம் நாளன்று செயலுக்கு வந்தது. அச்சட்டத்தின் மூலம் அரசு, இணக்க முறையில் வரி முடிவு செய்தலுக்கான விற்று முதல் வரையறையளவை ரூ. 75,000 என்பதிலிருந்து ரூ. 1,00,000 ஆக திருத்தியமைத்துள்ளது; அதுபோல மொத்த வாணிகத் தொகையில் வெவ்வேறு நிலைகளுக்கான வீதங்களையும் திருத்தியமைத்துள்ளது.

5. 1971ஆம் ஆண்டு 13-வது சட்டத்தின் மூலம், தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் விதிக்கப்படும் பலமுனை வரிவீதம், 3 சதவீதத்திலிருந்து $3\frac{1}{2}$ சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டம் 1971ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 19ஆம் நாளன்று செயலுக்கு வந்தது.

6. தமிழ்நாடு 1971ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரி (மேல்வரி) சட்டத்தின் மூலம், தமிழ்நாடு 1951ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழும், தமிழ்நாடு 1939ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின் கீழும் செலுத்தவேண்டிய வரிக்கு 5 சதவீத மேல் வரி விதிக்கப்பட்டது. இச்சட்டம், சென்னை மாநகரில் 1971ஆம் ஆண்டு ஜூன் 19ஆம் நாளன்றும், மதுரை மாநகரிலும் சேலம், கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி நகரங்களிலும் 1971ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 29ஆம் நாளன்றும், சென்னை மாநகரைச் சுற்றி 32 கி.மீ. தொலைவுக்குள் அமைந்துள்ள புற நகரப் பகுதிகளில் 1971-ஆம் ஆண்டு ஜூலை 12ஆம் நாளன்றும் செயலுக்கு வந்தது. இச் சட்டத்தைப் பிற நகராட்சிகளுக்கு, நகரியத்துக்கு அல்லது மதுரை மாநகரின் புற நகரப் பகுதிக்கு அல்லது வேறொரு நகராட்சி அல்லது நகரியத்தின் புற நகரப் பகுதிக்கு நீட்டிக்க அரசுக்கு அதிகாரம் உள்ளது இந்த மேல் வரியை விதித்து வசூலிப்பதிலிருந்து கிடைக்கும் தொகை, மாநகரங்களையும், நகரங்களையும் மேம்படுத்துவதற்காக அரசால் செலவிடப்படும். சாலைகள் அமைத்தல், குடிநீர் வழங்கு வசதி போன்ற இன்றியமையா அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து வருவதற்காகவும், குடிசைப் பகுதி மாற்றும் திட்டம் போன்றவற்றுக்காகவும் இத்தொகையை அரசு செலவிடும்.

7. 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு முதல் நாளிலிருந்து, தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்சட்டத்தின் கீழ், சாராயம் ஒரு முனை விற்பனை வரிக்கு உட்படுத்தப்பட்டது; இம்மாநிலத்தில் சாராயத்துக்கு முதலாவது விற்பனை முனையில் 6 சத வீதம் வரி விதிக்கப்படுகிறது. 1971ஆம் ஆண்டு 35வது சட்டம் இதற்கு செயல் வடிவம் அளித்தது.

8. தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட நாளிலிருந்து, சட்டத்தை நிர்வகிக்கையிலும் நீதி மன்றங்களின் சில தீர்ப்புகளின் விளைவாகவும், இச்சட்டத்தின் விதிகளைச் செயலுக்குக் கொண்டுவருவதில் பல சிக்கல்கள் தோன்றியுள்ளன. இச்சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண, இச்சட்டத்தின் சில விதிகளைத் திருத்துவதற்காக, அடங்கல் சட்ட முன் வடிவு ஒன்று, 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 14-ஆம் நாளன்று சட்ட மன்றப் பேரவையில் முகவுரைக்கப்பட்டது. இந்த சட்ட முன் வடிவு, சட்டமன்றத்தின் ஒரு பொறுக்குக் குழு முன்னர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

9. பதினைந்து சத வீதம் விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்ட உலர்ந்த மின் கலங்கள் (Dry cells) தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதல் விவர அட்டவணையில் 5-வது இனத்தின்கீழ் வராது என்று விற்பனை வரி மேல் முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் தீர்ப்பளித்துள்ளது. இது காரணமாக, வருவாய் இழப்பைத் தவிர்ப்பதற்காக, உலர்ந்த மின்கலங்களை முதல் விவர அட்டவணையின்கீழ் தனிப்பட்டதோர் இனமாக்கி, 1972ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 24ஆம் நாள் முதற்கொண்டு, முதல் விற்பனை முனையில் அதற்கு 15 சத வீதம் வரி விதித்து அரசு அறிவித்துள்ளது.

இதுவரையில், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அயல் நாட்டு மது வகைகள் மீது தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் 12 சத வீதம் ஒரு முனை விற்பனை வரியும் தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு ஆயத் தீர்வைச் சட்டத்தின் கீழ் 12 சத வீதம் ஒருமுனை வரியும் விதிக்கப்பட்டது. இதற்குப் பதிலாக, அயல் நாட்டு மதுவகைகள் மீது தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்சட்டத்தின் கீழ், 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 22ஆம் நாள் முதற்கொண்டு 24 சத வீதம் ஒருங்கிணைந்த வரி விதிப்பை அரசு அறிவிக்கை செய்துள்ளது.

மேற்கண்ட அறிவிக்கைக்குப் பதிலாக, சட்டமன்றப் பேரவையின் நடப்புத் தொடரிலேயே, தேவையான சட்டமொன்று கொண்டுவரப்படும்.

10. 1971-ல் சென்னை உயர்நீதி மன்றம் முக்கியமான வழக்கொன்றில் தீர்ப்பு வழங்கியது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட விற்று முதல் உள்ள வணிகர்கள் மீது தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் செலுத்த வேண்டிய வரி மீதும், தமிழ் நாடு 1939ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் செலுத்த வேண்டிய வரி மீதும் தமிழ் நாடு 1970ஆம் ஆண்டு கூடுதல் வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் 5 சத வீதக் கூடுதல் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. இந்த வரி விதிப்பு செல்திறனுள்ள தென்று உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (சட்டம் 2/1970) 7-ஏ பிரிவின்கீழ் சிலவகை வணிக நடவடிக்கைகள் மீது கொள்முதல் மீதான வரி விதிப்புகளின் செல்திறனை ஆட்சேபித்து உயர்நீதி மன்றத்தில் சில வணிகர்கள் பதிவு செய்த ரிட் மனுக்களை அனுமதிக்கையில், உயர் நீதி மன்றம், இப் பிரிவு செல்திறனற்றுப்போகும் அளவுக்கு அதன் நோக்கத்தை வரையறுத்துப் பொருள் விளக்கம் கண்டது. மாநிலத் தலைமை வழக்குரைஞரைக் கலந்தாலோசித்த பின்னர், இவ் வழக்கில் இந்திய உச்ச நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்வதென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்திய உச்ச நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்வதற்கான அனுமதி கோரி உயர்நீதி மன்றத்தில் மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன.

11. முக்கியமான நிலைகளில் அமைக்கப்படும் சோதனைச் சாவடிகள், வரி ஏய்ப்பு செய்வதைத் தடுக்க குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உதவியாக இருந்திருப்பதால், 1971-72-ல் திருச்சிராப்பள்ளி கோட்டத்தில் காவிரி பாலத்திற்கு அருகில் வேலாயுதம்பாளையத்திலும், கோயம்புத்தூர்

1972 மார்ச 24]

கோட்டத்தில் வேலாண்டவலம், காளிங்கராயபாளையம், பொம்மாண்டபள்ளி, தளி, கிருஷ்ணகிரி-லண்டன்பேட்டை ஆகியவிடங்களிலும் கூடுதலாகச் சில சோதனைச் சாவடிகளை அரசு அமைத்துள்ளது. சரக்குகள் கடத்தப்படுதலையும், வரி ஏய்ப்பையும் தடுக்க, விரைவாக இயங்கிச் செயல்படுகிற சோதனைப் படை ஒன்றுக்கும் ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

12. பல்வேறு வணிக வரி அலுவலகங்கட்குச் செல்ல வேண்டிய வணிக சமூகத்தினர்களுக்கு வேண்டிய வசதியளிப்பதில் அரசு எப்போதுமே கவனம் கொண்டுள்ளது. போதிய இடவசதி இல்லாத வாடகைக் கட்டிடங்களில் இது எப்போதுமே இயலாது. உதகமண்டலம், சேலம், ஆகிய விடங்களில் வணிகவரி அலுவலகங்களுக்கான அரசுக் கட்டிடங்கள் இவ்வாண்டில் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. வணிகவரித்துறை அதிகாரிகளுக்குக் குடியிருப்பு வசதியளிப்பதன்மூலம் அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச வசதிகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலும் அரசு அக்கறை கொண்டுள்ளது. வணிக வரி அதிகாரிகள் 19 பேருக்கு குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்காக ஏற்கெனவே ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. வணிக வரி துணை ஆணையாளர்கள், வணிக வரி இணை அதிகாரிகள், துணை வணிக வரி அதிகாரிகள் ஆகியோருக்கான குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளன.

13. தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 17-வது பிரிவின்கீழ் வரி விலக்கு அளிக்க அல்லது வரி வீதத்தைக் குறைக்க அரசுக்கு அதிகாரங்களுண்டு. கீழ்க்கண்டவை 1971-72-ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட முக்கியமான வரி விலக்குகளும், வரிக் குறைப்புகளுமாகும்:—

(i) அயல்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதற்காக, பேருந்து மேல் பாகங்களை மோட்டார் அடிச் சட்டங்கள் தயாரிப்பவர்களுக்கு விற்கும் பொழுது அத்தகைய பேருந்து மேல் பாகங்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது.

(ii) கள் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது.

(iii) அரசு பால்பண்ணை மேம்பாட்டுத் துறைக்குப் பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால், விற்கப்படும் கால்நடைத் தீவனத்திற்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது.

(iv) ரப்பர் சேர்ந்த கயிற்றுப் பொருட்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து இரண்டாண்டுகளுக்கு விலக்களிக்கப்பட்டது.

(v) அரசால் அமைக்கப்பட்டுள்ள போர் வீரர்களுக்கெனப் பரிசுப் பொருட்கள் சேகரிக்கும் குழுவுக்கு விற்கப்படுகிற பரிசுப் பொருட்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது.

(vi) லேலண்ட் காமட்டிற்கான மோட்டார் உதிரி பாகங்களையும் ஹிப்போ வண்டிக்கான அடிச்சட்டங்களையும் இந்திய அரசின் பாதுகாப்பு அமைச்சகத்துக்கு விற்பனை செய்த வகையில், சென்னை திருவாளர்கள் அசோக் லேலண்டு நிறுவனத்தால் செலுத்தத்தக்க விற்பனை வரி வீதத்தை 12 சதவீதத்திலிருந்து 3 சத வீதமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

(vii) சென்னையிலும், கோயம்புத்தூரிலும் உள்ள எல்ஜி எக்யூப் மெண்ட்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் நிறுவனத்தினர் இந்திய அரசின் பாது காப்பு அமைச்சகத்திற்கு இழுவைகள் விற்பனை செய்தது குறித்து மேற்படி நிறுவனத்தினர் செலுத்தத்தக்க விற்பனை வரி வீதம் 15 சத வீதத்திலிருந்து 3 சத வீதமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

(viii) முதற்கண் வாங்கப்படும் கொப்பரைத் தேங்காய்க்கு விற்பனை வரி வீதம் 5 சத வீதத்திலிருந்து 2 சத வீதமாகக் குறைக்கப் பட்டது.

14. தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம்.— 1967 முதல் 1971-ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் கிடைத்த வருவாய் பின்வருமாறு :—

| ஆண்டு. | மொத்த வருவாய் (ரூ. இலட்சத்தில்.) |
|---|---|
| 1967–68 .. .. .. | 4,202 |
| 1968–69 .. .. .. | 4,620 |
| 1969–70 .. .. .. | 5,394 |
| 1970–71 .. .. .. | 6,173 |

1971–72-ஆம் ஆண்டில், 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 29-ஆம் நாள் வரை ரூ. 6,391 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 5,316 இலட்சமே வசூலிக்கப்பட்டது.

15. 1956-ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம்.—1967 முதல் 1971 வரை மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் கிடைத்த வருவாய் பின்வருமாறு—

| ஆண்டு. | மொத்த வருவாய். (ரூ. இலட்சத்தில்.) |
|---|---|
| 1967–68 .. .. .. | 1,027 |
| 1968–69 .. .. .. | 1,062 |
| 1969–70 .. .. .. | 1,256 |
| 1970–71 .. .. .. | 1,400 |

கடந்த ஆண்டில் 1971-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28-ஆம் நாள் வரை ரூ. 1,236 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டிருக்க 1971–72-ல் 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 29-ஆம் நாள் வரை ரூ. 1,406 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டது.

1956-ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தினைத் திருத்துவ தற்காக நாடாளுமன்ற மக்கள் சபையில் கொண்டுவரப்பட்ட சட்ட முன் வடிவு மக்கள் சபையின் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. பொறுக்குக் குழு சென்னையில் 1972 பிப்ரவரி 17, 18-ஆம் நாட்களில் கூடி வணிகக் கழகங்கள், வணிகச் சங்கங்களிடமிருந்து மாநில அரசுப் பிரதிநிதிகளிடமிருந்தும் கருத்துக்களைப் பெற்றது.

1972 மார்ச 24]

16. **தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டம்.**—தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் விதிக்கப்படும் வரியானது, எண்ணெய் நிறுவனங்கள் விற்கும் மோட்டார் எண்ணெயின் முதல் விற்பனையின்மீது விதிக்கப்படும் ஒரு முனை வரியாகும். பெரிய எண்ணெய் வழங்கு நிறுவனங்கள் சென்னை எண்ணெய்ச் செப்பனிடு ஆலை ஆகிய வற்றின் தலைமை அலுவலகங்கள் சென்னை மாநகரில் இருப்பதால் இங்கு பெருமளவு வரி வசூலிக்கப்படுகிறது.

வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காகத் தமிழ்நாட்டிற்குள் விற்கப்படும் சென்னை எண்ணெய்ச் செப்பனிடு ஆலையின் பெட்ரோலியம் துணைப் பொருட்களைப் பொறுத்தமட்டில், மாநிலங்களுக்கிடையேயான விற்பனையின்மீது விதிக்கப்படுவது போலவே 3 சதவீதம் வரி விதிப்புச் சலுகையை அரசு வழங்கியுள்ளது. ஆனால், இத்தகைய விற்பனைகள்மீது விதிக்கப்படும் வரியினின்றும் முற்றிலும் விலக்களிக்க வேறு சில மாநிலங்கள் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதால், இம் மாநிலத்திலும் அவவாறே விலக்களிக்குமாறு இந்திய அரசு வலியுறுத்தி வந்துள்ளது. சம்பந்தப் பட்ட எல்லா மாநில அரசுகளும் இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று இந்திய அரசுக்கு இவ்வரசு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. இதற் கிடையில், ஏற்கனவே இந்த விலக்கு அளித்திருந்த மாநில அரசுகள் சில இதனை ரத்து செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளன என்பதை அறிய மகிழ்ச்சியாயுள்ளது. மேற்படி விற்பனையின்மீது தமிழ் நாட்டில் விதிக்கப்படுவதுபோலவே 3 சதவீத வரி விதித்து கேரள அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

1940-ஆம் ஆண்டு முதல், சென்னை துறைமுகத்திற்கு வரும் சப்பல் களுக்கு எரி பொருளாக வழங்கப்படும் டீசல் எண்ணெய் விற்பனை குறித்து தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ், செலுத்தவேண்டிய வரியில் 50 சதவீதத் தைக் குறைப்பதன் மூலம் அரசு சலுகை காட்டி வந்திருக்கிறது. அண்டை மாநிலங்களில் இச்சலுகை அளிக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி அம்மாநில அரசுகளிடமிருந்து நிச்சயித்து அறிந்த பின்னர், இவ்வரசு 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 7-ஆம் நாள் முதல் இச்சலுகையை ரத்து செய்துள்ளது.

மேற்கூறிய சட்டத்தின்கீழ், 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ஆம் ஆண்டு வரையிலான கால அளவில், கிடைத்த வருவாயின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

| ஆண்டு. | மொத்த வருவாய். (ரூ. இலட்சத்தில்.) |
|---|---|
| 1967–68 .. .. .. | 514 |
| 1968–69 .. .. .. | 564 |
| 1969–70 .. .. .. | 685 |
| 1970–71 .. .. .. | 716 |

1972 மார்ச் 24]

**1971–72-ஆம் ஆண்டில், 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 29-ஆம்** நாள் வரையில், ரூ. 797 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், முந்திய ஆண்டில, இதே கால அளவில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 620 இலட்சமாகும்.

17. **தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டம்.**—தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் மூலம், 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ஆம் ஆண்டு வரையிலான கால அளவில் கிடைத்த தொகையின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

| ஆண்டு. | மொத்த வருவாய். (ரூ. இலட்சத்தில்.) |
|---|---|
| 1967–68 | 332 |
| 1968–69 | 374 |
| 1969–70 | 384 |
| 1970–71 | 428 |

**1971–72-ஆம் ஆண்டில், 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 29-ஆம்** நாள் வரையில், ரூ. 442 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், முந்திய ஆண்டின், இதே கால அளவில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 382 இலட்சமாகும். கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் மூலம் வசூலிக்கப்பட்ட தொகையில், 90 சதவீதம் அந்தந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

திரைப்பட மாளிகையின் உரிமையாளர்களிடமிருந்து ஒவ்வொரு திரைப்படக் காட்சிக்கும், காட்சி வரியும் வசூலிக்கப்பட்டு, இம் மாநில நிதிக்கு வரவு வைக்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தயம் கேளிக்கை வரி (திருத்தம்) சட்டத்தின்கீழ், இச்சட்டத்தின்கீழ் செலுத்த வேண்டிய கேளிக்கை வரிமீது, 1972-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதற்கொண்டு, கூடுதல் மேல் வரி ஒன்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. திரைப்படக் காட்சிகளைப் பொறுத்த வரையில், இவ்வரியான, திரைப்படக் காட்சிக்கு அனுமதிக்கப்படுவதற்குச் செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்படாதபோது 5 காசாகவும், அவ்வாறு செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்படும்போது 10 காசாகவும் இருக்கும். குதிரைப் பந்தயங்களைப் பொறுத்த வரையில், இவ்வரியானது, குதிரைப் பந்தயத்திற்கு அனுமதிக்கப்படுவதற்குச் செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஐந்து ரூபாய்க்கு மேற்படாதபோது 50 காசாகவும், அவ்வாறு செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஐந்து ரூபாய்க்கு மேற்படும்போது ஒரு ரூபாயாகவும் இருக்கும். இந்தக் கூடுதல் மேல் வரியில், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குப் பங்கு ஏதுமில்லை.

தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் பல்வேறு விதிகளைக் கண்டிப்பாகச் செயல்படுத்தும்பொருட்டு அச் சட்டமானது, தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு 47-வது சட்டத்தால் திருத்தப்பட்டது.

1972 மார்ச் 24]

நிதி திரட்டுதல், கல்வி அல்லது கலாச்சார நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றிற்காக நிறுவனங்களால் காட்டப்படும் திரைப்படக் காட்சிகளுக்கு, குறிப்பிட்ட சில நிபந்தனைகள் அவை நிறைவேற்றுவதற்கு உட்பட்டு, கேளிக்கை வரி செலுத்துவதிலிருந்து அவைகளுககு விலக்களிக்க 1970-ஆம் ஆண்டு மே திங்களில், அரசு தீர்மானித்தது. தேசீயப் பாதுகாப்பு நிதி உதவிக்காக காட்டப்பட்ட படக் காட்சிகள் பலவற்றுக்கு 1971–72-இல் கேளிக்கை வரியினின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டது.

18. **தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச்சட்டம்.**—தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டத்தின் கீழ், 1967 முதல் 1971 வரையில் கிட்டிய வருவாய் வருமாறு :—

| ஆண்டு. | மொத்த வருவாய். (ரூ. இலட்சத்தில்.) |
|---|---|
| 1967–68 .. .. .. | 337 |
| 1968–69 .. .. .. | 382 |
| 1969–70 .. .. .. | 390 |
| 1970–71 .. .. .. | 428 |

1971–72-ல் 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 29-ஆம நாள் வரையில் ரூ. 416 இலட்சம் வசூலாகியது. ஆனால் முந்திய ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 382 இலட்சமே வசூலாகியது. கேளிக்கை வரி, காட்சி வரி ஆகியவற்றின்மீது மேல்வரியாக இவ்வரி விதிக்கப்படுகிறது. இவ்வரி விதிப்பு வாயிலாகக் கிடைக்கக்கூடிய வருவாய் முழுவதும் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றன.

19. **தமிழ்நாடு 1935-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம்.**—கிண்டி, உதகமண்டலம் ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்படும் குதிரைப் பந்தயங்கள் மூலம் தமிழ்நாடு 1935-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டத்தின்கீழ் வருவாய் கிடைக்கிறது. 1967 முதல் 1971 வரையில் கிடைத்த வருவாய் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

| ஆண்டு. | மொத்த வருவாய். (ரூ. இலட்சத்தில்.) |
|---|---|
| 1967–68 .. .. .. | 84 |
| 1968–69 .. .. .. | 145 |
| 1969–70 .. .. .. | 148 |
| 1970–71 .. .. .. | 182 |

1971–72-ல் 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 29-ஆம் நாள் வரையில் ரூ. 149 இலட்சம் வசூலாகியது. ஆனால், முந்திய ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 127 இலட்சம் வசூலாகியது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1972 மார்ச் 24

தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம், கேளிக்கை வரி (திருத்தச்) சட்டம் ஆகியவற்றின்கீழ், 1972 ஜனவரி முதல் தேதி முதற்கொண்டு குதிரைப் பந்தய வரியின்மீது 5 சதவீத மேல் வரி விதிக்கப்படுகிறது.

1972–73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, குதிரைப் பந்தய பணயக் கணக்கர்களுக்கும், குதிரைப் பந்தய கணிப்புப் பொறிகளுக்கும் உரிய பந்தய வரி 15 சதவீதத்திலிருந்து 20 சதவீதமாகவும், "பிறவற்றிற்கு" 20 சதவீதத்திலிருந்து 25 சதவீதமாகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதற்கான அறிவிக்கை 1972-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 3-ஆம் நாள் அன்று வெளியிடப்பட்டது. இந்த வரி உயர்வினால் சுமார் ரூ. 50 இலட்சம் கூடுதல் வருவாய் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த வருவாய் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதிக்கு அளிக்கப்படும்.

1971-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் கொண்டுவரப்பட்ட தமிழ்நாடு 1935-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரி விதிகளில் ஒரு திருத்தத்தின்படி, அரசுக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டிய குதிரைப் பந்தய வரி வசூலிப்புப் பணியைக் குதிரைப் பந்தய சங்கத்திடமிருந்து வணிக வரித் துறை எடுத்துக்கொண்டது. இதனால், குதிரைப் பந்தய சங்கத்திற்குத் தரகுத் தொகையாகக் கட்டப்பட்டு வந்த 1 சதவீத வரித் தொகை அரசுக்கு மிச்சமாகிறது.

20. வணிக வரிகளினால், மாநில அரசுக்கு எப்பொழுதும் கணிசமான வருவாய் கிடைத்து வந்துள்ளது. இது மாநில மொத்த வருவாயில் சுமார் 30 சதவீதமாகும். வழக்கம்போல், 1971–72-லும்கூட வணிக வரித் துறையின் சாதனை அரசு எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இருந்தது. வணிக வரிச் சட்டங்களை நிர்வகிப்பதில், வணிக வரித் துறையின் அதிகாரிகளும், வணிகர்களும் ஒத்துழைத்து இந்தச் சட்டங்களை மாநிலத்திற்கு நன்மை பயக்கு நோக்கத்துடனும் வணிகர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் எவ்வித இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படா வண்ணமும் ஒன்றுபட்டுச் செயல்படுவர் என அரசு நம்புகிறது.

## இணைப்பு 3.

[207-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

## தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் ஆயத்தீர்வை-மதுவிலக்கு சட்டங்களை நிர்வகிப்பது, செயல்படுத்துவது குறித்த 1971-72ஆம் ஆண்டிற்கான ஆய்வுரை.

——: o :——

### முகவுரை—மதுவிலக்கை ஒத்திவைக்கவும், ஆயத்தீர்வை சட்டத்தை இயற்றுவதற்கும் வழிகோலிய சூழ்நிலைகள்.

1. மதுவிலக்கு முதன் முதலில் 1937ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 1ஆம் நாளில் சேலம் மாவட்டத்தில்

கொண்டுவரப்பட்டது. இது 1939ஆம் ஆண்டில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப்போரின்போது 1943ஆம் ஆண்டில் மதுவிலக்கு கைவிடப்பட்டது. 1946ஆம் ஆண்டிலிருந்து படிப்படியாக மீண்டும் செயல்படுத்தப்பட்டது. 1948ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 2ஆம் நாளிலிருந்து மாநிலம் முழுவதும் மதுவிலக்கு செயல்படுத்தப்பட்டது.

2. தமிழ் நாடு அரசு தங்களுடைய மதுவிலக்குக் கொள்கையை மாற்றியமைப்பதற்கு வழிகோலிய சூழ்நிலைகளை விளக்கி 1971ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 19ஆம் நாளன்று வரவு-செலவுத் திட்ட உரையின்போது சட்டமன்றப் பேரவையில் நான் அறிவித்தேன். அது பின்வருமாறு :—

> ''இதுபோன்ற நிதிப் பற்றுக்குறை மிகுந்த ஒரு சூழ்நிலையில் உத்தமர் காந்தியடிகளின் ஒப்புயர்வற்ற திட்டங்களில் ஒன்றான மதுவிலக்குத் திட்டத்தை, அவரது கொள்கைகளைப் பொன்னேபோல் போற்றிவந்த பல்வேறு மாநிலங்கள் படிப்படியாகக் கைவிட்டு இறுதியில் தென்னகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆந்திரத்திலும், கேரளத்திலும், கர்நாடகத்திலும், அருகிலுள்ள புதுவையிலும் மதுவிலக்கு கொள்கை பிடிப்பற்றுப் போய்விட்ட நிலையை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டி, தமிழகம் மாத்திரம் தனித்து நின்று மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமல்படுத்த இயலாமல் தத்தளிப்பதையும் சுட்டிக் காட்டி, அண்ணல் காந்தியின் மதுவிலக்குக் கொள்கையை அனைத்திந்திய அளவில் ஏற்க வேண்டும் என்றும் அல்லது நமக்கு நேரிட்டுள்ள இழப்பினை ஈடு செய்ய வேண்டுமென்றும் பலமுறை வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம்.
>
> புனித நோக்கத்தோடு, இந்தியப்புவி முழுவதும் எந்தக் கொள்கை விரிவாக்கப்படவேண்டுமென்று கூறினோமோ, அந்தக் கொள்கை—புண்ணியமூர்த்தி காந்தி மகான் வலியுறுத்திய கொள்கை—அவர் ஏந்திய கொடி நிழலில் அணிவகுத்து நின்ற, அவர்தம் தானைத் தளபதிகளாம் மாநில முதல்வர்களாலேயே பின்பற்ற முடியாமல் போனது மட்டுமல்ல மத்திய அரசினை நடத்தும் மகாத்மாவின் வாரிசுகளாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டது, வேதனை தரும் செய்தியாகும்.

[1972 மார்ச் 24

கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பு வளையத்திற்குள் கொளுத்தப்படாத கற்பூரமாக தமிழ் நாடு எத்தனை நாளைக்குத் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும்? தமிழகத்தில் மட்டும் மது விலக்குச் சட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்துவதால் மதுவிலக்கின் வாயிலாக நாம் காப்பாற்ற விரும்பும் ஒழுக்கம், நாணயம், நேர்மை இவைகளையே பாதுகாக்க வாய்ப்பில்லாமல் போகிறது. வரக்கூடிய வருமானத்தையும் இழந்து, கொள்கையை அமல்படுத்துவதிலும் வெற்றிகாண முடியாத அளவிற்கு புறச் சூழ்நிலைகள் உருவாகி, சிறைகள் வழிந்திடவும், கொடிய நோய்கள் பெருகிடவும் இந்தச் சட்டம் காரணமாக இருந்ததேயன்றி உற்றபயன் ஒரு சிறிதும் விளையவில்லை என்பதை ஒத்துக் கொள்வதில் நாம் வெட்கப்படத் தேவையில்லை. எனவே உயர்தனி கொள்கையான மதுவிலக்கில் இந்த அரசு தொடர்ந்து நம்பிக்கை வைத் திருக்கிறதெனினும் இந்திய நாடு முழுவதற்கு மாக இந்தக் கொள்கையை அமுல்படுத்த மத்திய அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும் வரையில் தமிழகத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டம் செயல்படுவதை ஆகஸ்ட் 30ஆம் நாளில் இருந்து ஒத்திவைக்க, இந்த அரசு முடிவு செய்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்''.

3. 1971ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 29ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்தின் போது, மதுவிலக்கு செயல்படுத்துவதை அனைத்திந்திய அடிப்படை யில் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் வரையில் 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 30ஆம் நாளிலிருந்து மதுவிலக்கு ஒத்திவைக்கப்படுகிறது என்பது தெளிவாக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து, தமிழ் நாடு 1886ஆம் ஆண்டு அப்காரி சட்டம் அந்த நாளிலிருந்து மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டியதாயிற்று. இச் சட்டம் ஒரு நூற்றுண்டுக்கு முன்னுல் இயற்றப்பட்டதாலும், இது குறித்து அடங்கல் சட்டம் ஒன்று செயலுக்குக் கொண்டு வரப்படும் வரையில், மதுவிலக்கை ஒத்திவைப்பதற்கான அரசின் முடிவைச் செயல்படுத்துவதற்காக, சில இன்றியமையாத கூறுகளில் இச் சட்டத்தினைத் திருத்த மாநிலச் சட்ட மன்றத்தில், சட்ட முன் வடிவு ஒன்று முகவுரைக்கப்பட்டது; அரசியலமைப்பின்கீழ், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின்

1972 மார்ச் 24]

இசைவினைப் பெறுவதற்காக அது 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 19ஆம் நாளன்று இந்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. சட்ட முன் வடிவிற்கு குடியரசுத் தலைவரின் இசைவு வரப் பெறவில்லை. இதற்கிடையில், மாநில அரசு திட்டமிட்ட நடவடிக்கை எதிர்ப்பு தெரிவித்து உயர்நீதி மன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட சில 'ரிட்' மனுக்களின் காரணமாக ஏற்பட்ட சட்ட நிலைமையைக் கூர்ந்து பரிசீலனைச் செய்ததில் சட்டத் தெளிவற்ற நிலையைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு தன்னிறைவுள்ள சட்டம் ஒன்றை இயற்றுவது சிறந்ததெனக் கருதப்பட்டது. அப்பொழுது சட்டமன்றக் கூட்டம் நடைபெறாததால் வரைவு அவசரச் சட்டம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு, அரசியலமைப்பில் 213 (1) பிரிவைச் சேர்ந்த வரம்பு நிபந்தனையின்கீழ் குடியரசுத் தலைவரின் கட்டளைகளை முன்னதாகப் பெறுவதற்காக 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 13ஆம் நாளன்று இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது. குடியரசுத் தலைவரின் கட்டளைகள் 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 28ஆம் நாள் வரையில் வராததாலும், குடியரசுத் தலைவரின் கட்டளைகள் 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 30ஆம் நாளுக்கு முன்னர் பெறப்படும் வாய்ப்பு ஏதும் இல்லை என்று கருதப்பட்டதாலும், 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 30ஆம் நாள் முதல் ''மதுவிலக்கு ஒத்திவைப்பதற்கான'' தொடக்க நடவடிக்கைகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட்டதாலும், இக்கட்டான நிலைமை உருவாகியது. எனவே, மாநில அரசுப் பட்டியலில் உள்ள மதுவைப் பொறுத்தமட்டில் மதுவிலக்கை ஒற்றிவைப்பதற்கான அவசரச் சட்டம் ஒன்றினைச் சாற்றுரைப்பதென மாநில அரசு முடிவு செய்தது. அதன்படி, கீழ்க்காணும் இரண்டு அவசரச் சட்டங்களை மாநில ஆளுநரால் 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 28ஆம் நாளன்று சாற்றுரைக்கப் பட்டது :—

(1) தமிழ் நாடு 1971ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (செயல்படுவதை ஒற்றிவைத்தல்) அவசரச் சட்டம்.

(2) தமிழ் நாடு 1971ஆம் ஆண்டு அப்காரி அவசரச் சட்டம்.

போதையூட்டக்கூடிய மதுவகைகளுக்கும் குடிக்கத்தக்க மதுவகைகள் மீதான ஆயத்தீர்வைக்கும் (மாநில அரசு அதிகாரப் பட்டியலில் 8-வது பதிவும், 51-வது பதிவும்) பொருந்துகிற வகையில் 1937ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டம் செயல்படுவதை ஒற்றிவைக்க முதல் அவசரச் சட்டம் விழைந்தது. இரண்டாவது அவசரச் சட்டம் (மாநில அரசு

அதிகாரப் பட்டியலின் 8-வது பதிவில் உள்ளது)—போதை யூட்டக்கூடிய மதுவகைகளை உற்பத்தி செய்தல், தயாரித்தல், வைத்திருத்தல், எடுத்துச் செல்லுதல், வாங்குதல், விற்பனை செய்தல் ஆகியவற்றை முறைப்படுத்தவும், மாநில அரசு அதிகாரப் பட்டியலின் 51-வது பதிவில் குறிப்பிட்டுள்ள பொருள்கள் குறித்து ஆயத்தீர்வை விதிக்கவும் விழைந்தது.

4. எனவே, ஒருங்கிணைந்த அதிகாரப் பட்டியலின் 19-வது பதிவில் உள்ள வரம்பிற்குள் வரும் போதையூட்டக்கூடிய மதுவகைகள் குறித்து மதுவிலக்குச் சட்டம் தொடர்ந்து செயலில் உள்ளது. அதேபோல், போதையூட்டக்கூடிய மருந்து வகைகள் சம்பந்தமானவற்றை தமிழ் நாடு அவசரச் சட்டங்கள் நீக்கிவிட்டன. இந்த அவசரச் சட்டங்களுக்குப் பதிலாக, தமிழ் நாடு 1971ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் (செயல் படுவதைநிறுத்தி வைத்தல்) சட்டமும், தமிழ் நாடு 1971ஆம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வைச் சட்டமும் இயற்றப்பட்டன. இந்த இரண்டு சட்டங்களும் 1971ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டவையாகும்.

**நிர்வாக அமைப்பு.**

5. வருவாய்த் துறை வாரிய உறுப்பினர் ஒருவர் ''மதுவிலக்கு-ஆயத்துறை ஆணையாளர்'' என்ற பதவிப் பெயருடன் மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வைக்குப் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். தலைமையிடத்தில் அவருக்கு உதவியாக துணை ஆணையாளர்-செயலாளர் ஒருவரும், ஏனைய சார்நிலைப் பணியாளர்களும் உள்ளனர். மதுவிலக்குக் கொண்டு வரப்படுவதற்கு முன்னமே இருந்ததைப்போல் ஆயத்தீர்வைச் சட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்காக தனிப் பட்ட பணியாளர்களுடன் முழு அளவு அமைப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்துவது அவசியமில்லை என்று கருதப்பட்டது. மது விலக்குச் சட்டங்களை 1946ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல் படுத்தி வந்த காவல்துறையிடம் ஆயத்தீர்வைச் சட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் பணி ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அளவில் செயல்படுத்தும் பணியினைக் கவனிக்க, ஆயத்தீர்வை ஆணையாளரின்கீழ் பணி புரிய, காவல்துறை (ஆயத்தீர்வை) துணை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டு ள்ளார். காவல்துறை துணை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரலின்கீழ் மாவட்ட அளவில், சென்னை மாநகரம் உட்பட மாநிலத்தில் 14 மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் காவல்துறை (ஆயத் தீர்வை) துணை சூப்பிரண்டு ஒருவர் இருக்கிறார். சம்பந்தப்

1972 மார்ச் 24]

பட்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் பொறுப்பின்கீழ், தற்போது பணி புரிந்து வரும் காவல்துறை (ஆயத்தீர்வை) துணை சூப்பிரண்டுகள், மாவட்டக் காவல்துறையினர் ஆயத் தீர்வைச் சட்டங்களைத் திறமையாகச் செயல்படுத்த இயலும் வகையில் அந்தந்த மாவட்டம் காவல்துறை சூப்பிரண்டு களுடன் தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர். மதுவிலக்கு ஒற்றி வைக்கப்படுமுன்னர் மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் இருந்து மதுவிலக்குச் செயற்படையினர் இப்போது காவல்துறை (ஆயத்தீர்வை) துணை சூப்பிரண்டுகளின்கீழ் பணி புரி கின்றனர். உரிமங்கள் வழங்கல், அனுமதிச் சீட்டு வழங்கல், கணக்குகள் சரிபார்த்தல், கடைகளை ஏலம் விடுதல், தீர்வை வசூலித்தல் போன்ற சட்ட விதிமுறைகளை முறைப்படுத்தும் அலுவல்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் நிர்வாக பொறுப்பின்கீழ் வருவாய்த்துறை கவனித்து வருகிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு உதவியாக, துணை ஆட்சித் தலைவர் பதவித் தரத்தில் ஆயத்தீர்வை உதவி ஆணையாளர் ஒருவர் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் துணைப் பணியாளர் களுடன் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். ஆயத்தீர்வை பொருள்கள் குறித்து உதவி ஆணையாளர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அலுவல் முறையில் நேர்முக உதவியாளராகவும் இருக் கிறார். ஆயத்தீர்வைச் சட்டங்களின்கீழ் செய்யப்படும் குற்றங்களின் போக்கைக் கவனித்தல், அவற்றைத் தடுப்பதற் கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கூறுதல் முதலியவற்றிற்காக காவல்துறை சூப்பிரண்டு பதவித் தரத்தில் துணைக் கமிஷனர் ஒருவரின் தலைமையிலான ஆயப் புலன் விசாரணை அரங்கம் ஒன்று காவல்துறை (ஆயத்தீர்வை) துணை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரலின்கீழ் பணிபுரிய அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வடிசாலை களுக்கும் ஒப்பந்தப் பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்துள்ள தயாரிப்புச் சாலைகளுக்கும் பொறுப்பு வகிக்க மதுவிலக்கு ஆயத்தீர்வை துணை ஆணையாளர் ஒருவர் இருக்கிறார்.

**கள்ளும், சாராயமும்—விற்பனை உரிமைகளை ஏலத்தில் விடுதலும், கடைகள் அமையுமிடங்களும்.**

6. கடைகளில் கள்ளையும், சாராயத்தையும் விற்பனை செய்யும் உரிமை, ஏல ஏற்பாட்டின் மூலம் முறைப்படுத்தப் படுகிறது. கள்ளைப் பொறுத்தவரையில், மரவரியினை விதிப்பதற்கான உரிமையை அரசு பெற்றிருக்கையில், விற்பனை உரிமைக்கும் (குத்தகை) (மரவரிக்குப் பதிலாக) மரத்திலி ருந்து கள் இறக்கும் உரிமைக்கும் ஒருங்கே ஏலத்தில் தொகை கொடுக்க முன்வர ஏலம் கேட்பவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகி றார்கள். கடைகளின் நியாயமான தேவைகளுக்காக எவ்வளவு

மரங்களிலிருந்து வேண்டுமானாலும் கள் இறக்க அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். கள் இறக்குவதற்கு, கடைக் காரர்கள் மரங்களின் சொந்தக்காரர்களுடன் ஏற்பாடு செய்து கொள்ள வேண்டும். அதிகத் தொகைக்கு ஏலம் எடுத்தவர், வருவாய், காவல்துறையினரின் ஒப்புதலுடன் கடைகளை அமைப்பதற்குத் தகுந்த இடங்களைத் தெரிந் தெடுக்க வேண்டும். 1946ஆம் ஆண்டிலிருந்து மக்கள் தொகை வளர்ச்சியையும் புதிதாகக் குடியிருப்புகள் தோன்றி யிருப்பதையும் கருதி, கடைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு தெரிந்தெடுக்கப்படும் இடங்கள், அங்காடிகள், நீராடுதுறைகள், பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள் வழிபாட்டிடங் கள், தொழிற்சாலைகள், ரயில்வே நிலையங்கள், ரயில் வண்டி நிறுத்துமிடங்கள், பொதுமக்கள் வழக்கமாகக்கூடும் பிற இடங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து தள்ளி இருக்கவேண்டுமென்று ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. இந்தக் கடைகள், இயன்ற மட்டில், கிராமங்கள், நகரங்களின் புறப்பகுதிகளில் அமைந் திருக்க வேண்டும். பல இடங்களில் கள், சாராயக் கடைகள் அவ்வாறு அமைந்திருக்கவில்லை என்று அரசுக்கு முறையீடுகள் வந்தன. எனவே, கள், சாராயக் கடைகள் அமைந்துள்ள இடங்கள் அனைத்தையும் சம்பந்தப்பட்ட தாசில்தார்கள் ஆய்வு செய்து, மறுப்பு தெரிவிக்கத்தக்க பகுதிகளில் உள்ள கடைகளை பொதுமக்களுக்குத் தொல்லை ஏற்படாதிருப்பதற் காக அமைதியான இடர்பாடில்லாத இடங்களுக்கு மாற்று வதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யும்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். விற்பனைக்காக அனுமதிக்கப்பட்ட மொத்தம் 7,395 கள்ளுக் கடைகளில் 7,225 கள்ளுக் கடைகளும், 3,512 சாராயக் கடைகளில் 3,507 சாராயக் கடைகளும் 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 30ஆம் நாளிலிருந்து 1972ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 31ஆம் நாள் வரையிலான குத்தகைக் காலத்திற்கு ஏலத்தில் விற்கப்பட்டுள்ளன.

கள் சேகரித்தல்.

இம் மாநிலத்தில் கள் உற்பத்தி போதுமானதாய் இல்லாத காரணத்தால் மைசூர், ஆந்திரப் பிரதேசம் முதலிய அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து 7 திங்கள் கால அளவிற்கு கள் இறக்குமதி செய்தற்கு அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங்க சென்னை மதுவிலக்கு-ஆயத்தீர்வை ஆணையாளருக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது. விற்பனை

1972 மார்ச் 24]

வரி செலுத்துவதனின்றும் கள் விற்பனைக்கு விலக், களிக்கப்பட்டுள்ளது. அனுமதிச் சீட்டின்றி இரண்டு லிட்டருக்கு மேற்பட்ட கள்ளைத் தன் வசம் வைத்திருக்கவுங்கூடாது எடுத்துச் செல்லவுங்கூடாது என அரசு விதித்துள்ளது.

சாராய விற்பனை

சாராயம் இம் மாநிலத்தில் தற்போது இரண்டு வடிசாலைகளில் தயாரிக்கப்படுகிறது. அவையாவன : (1) இ.ஐ.டி. பாரி, நெல்லிக்குப்பம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம், (2) திருச்சி வடிசாலை இரசாயனப் பொருள் நிறுவனம், திருச்சிராப்பள்ளி. வரையறுக்கப்பட்ட விலையில் கடைக்காரர்களுக்குச் சாராயம் வழங்குவதற்காக மொத்த விற்பனை கிடங்குக்காரர்கள் ஒப்பந்தப்புள்ளியின் அடிப்படையில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். பொதுமக்களுக்குச் சில்லறையில் விற்கப்படும் சாராயத்திற்கு விற்பனை விலை வரையறுக்கப்படவில்லை. மொத்த விற்பனைக் கிடங்குக்காரர்கள் கடைக்காரர்களுக்குத் தேவைப்படும் அளவிற்குச் சாராயம் வாங்கி இருப்பு வைத்துள்ளார்களா என்று கவனிக்கும்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

வெளிநாட்டு மதுவும், இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் வெளிநாட்டு மதுவும்

7. பயன்படுத்துவோர் தங்கள் வசம் வைத்திருக்கும் விஸ்கி, பிராந்தி, ரம், ஜின் போன்ற சாராவிகளின் அளவு 3 லிட்டராகவும், பீர் போன்ற தானிய வகை மது 9 லிட்டராகவும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. தகுதியான ஓர் அதிகாரியால் உரிமம் வழங்கப்பட்டதன்கீழ் மட்டுமே மது விற்பனை அனுமதிக்கப்படுகிறது. புட்டியில் அடைக்கப்பட்ட மதுவை மொத்தமாவும் சில்லரையாகவும் விற்பதற்கு, ஒவ்வொரு நிதியாண்டிலும் உரிமக் கட்டணம் வசூலித்து F.L.I. என்று வழங்கப்படும் உரிமம் ஒன்று வழங்கப்படுகிறது. மதுவிலக்கு ஒற்றிவைக்கப்பட்ட கொள்கைக்கிணங்க, புட்டியில் அடைக்கப்பட்ட மதுவை வைத்திருப்பதற்கும், விற்பனை செய்வதற்கும் உரிமம் வழங்கும் முறை தளர்த்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் விற்பனை இடங்கள் பொருத்தமாயிருத்தல் முதலியவற்றிற்குட்பட்டு உரிமங்கள் வழங்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மாநிலத்தில் மது உற்பத்தி செய்வது மதுவிலக்கு ஒற்றிவைக்கப்படும்வரை தடை செய்யப்பட்டிருந்ததால், உத்திரப் பிரதேசம், மைசூர், ஆந்திரப் பிரதேசம், கேரளா போன்ற பிற மாநிலங்களிலுள்ள டிசாலைகளிலிருந்தும் சாராயம் காய்ச்சுமிடங்களிலிருந்தும்

இறக்குமதி செய்யப்படுவதன் மூலம் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்பட்டு வந்தன. சுங்கவரி விதிக்கத்தக்க எல்லைப் புறங்கள் வழியாக, வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் மதுவிற்கு ஆயத்தீர்வை ஏதும் விதிக்கப்படவில்லை. ஆனால், தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரியின்கீழ், ரூபாய்க்கு 12 காசு என்ற வீதத்தில் விற்பனை வரி தவிர இந்த மது வகைகளின் விற்பனை விலையில் மீது ஆய விற்பனை வரி ரூபாயில் 12 காசாக விதிக்க இடமுண்டு. மேலே குறிப்பிடப் பட்ட ஆயத்தீர்வை, விற்பனை வரி தவிர சாராவி, வாயு நுரைக்கும் திராட்சை ரசங்கள் ஆகியவற்றில் லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 2 வீதமும், ஏனைய திராட்சை ரசங்களைப் பொறுத்த வரையில் லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1 வீதமும், பீரைப் பொறுத்த வரையில் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 35 காசு என்ற வீதத்திலும் இம் மாநிலத்திலுள்ள ஏனைய சில்லரை உரிமதாரர்களுக்கு மதுவகைகளை வழங்கக்கூடிய F. L. I. உரிமதாரர்களிடமிருந்து மதுவகைகளின் மொத்த விற்பனையின் மீது 'காலன்' கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. தனியுரிமை பெறாத கூட்டுச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்களுக்கு சங்கங்களின் வளைவிற்குள்ளேயே மது வழங்குவதற்காக, அத்தகைய சங்கங்களுக்கு F. L. 2 உரிமங்கள் வழங்கப் படுகின்றன. இதற்கு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2,000 கட்டணமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இம் மாநிலத்திலுள்ள நட்சத்திரத் தரம் பெற்ற ஓட்டல்களில், தங்கியுள்ளவர்களுக்கும் அங்கு வழக்கமாக உணவு கொள்பவர்களுக்கும் அந்த ஓட்டல்களில் குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்குள் மதுவகைகளை வைத்திருக்கவும் வழங்கவும் அவை அனுமதிக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய உரிமங்களுக்கு, சென்னை மாநகரில் ரூ. 10,000மும் ஏனைய இடங்களில் ரூ. 5,000மும் உரிமக்கட்டணம் வசூலிக்கப் படுகிறது. இந்த வாணிபத்தைப் பெருக்கும் ஒரு நடவடிக்கையாக, வெளிநாட்டு மதுவையும், இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் வெளிநாட்டு மதுவகைகளையும், ஆயத் தீர்வை ஏதுமில்லாமல் ஒப்பந்தப்பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்துள்ள கிடங்குகளில் சேமித்து வைப்பதை அனுமதிக்கும் திட்டத்திற்கு அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. இத்தகைய கிடங்குகள் செயல்படுவதை முறைப்படுத்துவதற்காக, தமிழ்நாடு 1971ஆம் ஆண்டு வெளிநாட்டு மது, இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் வெளிநாட்டு மது (ஒப்பந்தத்திற்கிணங்க சேமித்து வைத்தல்) விதிகள் அண்மையில் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

8. மதுவிலக்குச் சட்டங்கள் ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் மேலே குறிப்பிட்டவாறு வைத்திருப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட 3 லிட்டர், 9 லிட்டர் அளவுக்கு மேல் எவரும் தகுதியான அதிகாரியால் வழங்கப்பட்ட அனுமதிச் சீட்டைப்

1972 மார்ச் 24]

•

பெற்றிருந்தால் மட்டுமே மதுவகைகளை எடுத்துச்செல்ல அனுமதிக்கப்படுவர். இவ்வாறு எடுத்துச் செல்லப்படும் மதுவகைகள் இதற்காக நியமிக்கப்பட்டுள்ள மேற்பார்வைப் பணியாளர்களால் சரிபார்க்கப்பட்ட பின்னர் மட்டுமே கணக்கில் காட்டப்பட அனுமதிக்கப்படும்.

9. தற்போது செயலிலுள்ள ஆணைகளுக்கிணங்க உணவு உட்கொள்ளுமிடம், தேனீர்க்கடை, காப்பிக்கடை, கபே, சிற்றுண்டிச்சாலை, சிற்றுணவகம், சத்திரம் (மதுவழங்கு உரிமை பெற்ற நட்சத்திரத் தரமுள்ள உணவகம் நீங்கலாக), உணவகம், தங்கும் விடுதிகளிலுள்ள ஒய்வு அறை அல்லது சிற்றுண்டி அறை அல்லது பொதுமக்கள் உணவு உட்கொள்ள அல்லது பானம் அருந்த அனுமதிக்கப்படும் ஓர் இடம் அல்லது உணவு விற்கப்படும் ஓர் இடம் அல்லது விற்பனைக்காக உணவு தயாரிக்கப்படக்கூடிய ஓர் இடம் ஆகிய இடங்களில் எவரும் மது வைத்திருப்பது தடை செய்யப்படுகிறது.

10. இது நாள் வரை, F. L. உரிமதாரர்கள் காலாண்டு அடிப்படையில் 'காலன்' கட்டணம் செலுத்தி வந்தனர். நிர்வாகத் திறனுக்காகவும் வசதிக்காகவும் பொருத்தமான விதிகள் உரிமதாரர்கள் 'காலன்' கட்டணத்தை மாதந் தோறும் செலுத்தும் வகையில் அண்மையில் திருத்தப்பட்டுள்ளன.

11. புதுச்சேரியிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு புட்டியில் அடைக்கப்பட்ட மதுவகைகளை கள்ளத்தனமாக எடுத்து வருவதால், வருவாய் விரயம் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் நோக்கத்துடன், இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் வெளிநாட்டு மதுவகைகளின் மீது ஆயத் தீர்வை, 1972-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1-ஆம் நாளிலிருந்து லிட்டருக்கு ரூ. 25-லிருந்து ரூ. 14 ஆகவும், பீர், தானிய மதுவகைகளைப் பொறுத்த வரையில் லிட்டருக்கு ரூ. 1லிருந்து 75 காசாகவும் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

12. வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் மதுவகைகளுக்கு தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் 12 சத வீத ஒரு முனை விற்பனை வரியுடன் தமிழ்நாடு 1971ஆம் ஆண்டு ஆயத் தீர்வைச் சட்டத்தின்கீழ் 12 சத வீத விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டது. இத்தகைய இரண்டு வரி விதிப்புகளுக்குப் பதிலாக, தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் 24 சத வீத ஒரு மொத்த வரி விதிப்பதென தற்போது அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

வருவாய்

13. இம் மாநிலத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டங்கள் 1971-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 31ஆம் நாள் முதல் ஒத்தி வைக்கப்பட்டதன் பலனாக, 1971–72 திருத்த மதிப்பீட்டில் ஏழு திங்கள் கால அளவுக்கு ரூ. 25·12 கோடி கிடைக்குமென்றும், 1972–73 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் முழு ஆண்டிற்கு ரூ. 35·49 கோடி கிடைக்குமென்றும் கொள்ளப்பட்டுள்ளது..

முடிவுரை

14. ''மது கஷாயம்'', ''வார்னிஷ்'' போன்ற போலி மருந்துப் பொருள்களும், கள்ளத்தனமாக வடிக்கப்பட்ட சாராயமும் தங்களது உடல் நலனுக்கு ஊறு விளைவிக்கும் என்பதை அறியாமல் அவற்றை அருந்தும் பழக்கத்திற்கு மக்கள் ஆட்படுகின்றனர் என்பதை அரசு அறியும். சில வகுப்பினரிடையே பொதுவாக உள்ள இத்தகைய வழக்கங்கள் முனைப்பாகப் பிரச்சாரம் செய்வதன் மூலமாக மட்டுமே நீக்கப்பட முடியும். கள்ளத்தனமாகச் சாராயம் வடிப்பதைப் பெரிதும் குறைப்பதற்கு ஆயத்தீர்வைச் சட்டத்திலுள்ள விதி முறைகளை எந்த அளவிற்கு ஏற்றவாறு மாற்றியமைக்கலாம் என்பது குறித்து அரசு ஆய்வு செய்து வருகிறது. அனைத்திந்திய அடிப்படையில் இந்திய அரசால் மதுவிலக்குக் கொள்கை செயலுக்குக் கொண்டுவரப்படும் பொன்னாள் என்று புலரும் என இந்த அரசு எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறது.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

## இணைப்பு 4

]243—ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க..]

## கோரிக்கை எண் 5

### ஆவணப் பதிவுத் துறை

ஆவணப் பதிவுத் துறை, சொத்துக்களின் உரிமையைப் பொறுத்த ஆவணங்களைப் பதிவு செய்வதற்குப் பொறுப்பாக உள்ளதுடன், இடம் பெயராச் சொத்துக்களின் உரிமை கோருபவர்களது உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கான ஆவணங்களை வைத்துவரும் பொறுப்பையும் ஏற்று செவ்வனே நடத்தி வருகிறது. இத்துறை இந்தியப் பங்குதாரர் சட்டம், சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டம், பிறப்பு-இறப்பு பதிவுச் சட்டம், சிறப்புத் திருமணங்கள்

1972 மார்ச் 24]

சட்டம், இந்து திருமணச் சட்டம் போன்ற முக்கியமான திருமணப் பதிவுச் சட்டங்களை நிர்வகித்து வருகிறது. 1969 டிசம்பர் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதற்கொண்டு தமிழ் நாடு முழுவதும் நீடிக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் நாடு சீட்டு நிதிச் சட்டத்தையும் இத்துறை நிர்வகிக்கிறது.

2. 1968 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 22 ஆம் நாள் முதற்கொண்டு சொத்துரிமை மாற்ற ஆவணங்கள், சொத்துப் பரிமாற்ற ஆவணங்கள் அல்லது கொடை ஆவணங்கள் ஆகியவற்றிற்கான முத்திரைத்தாள் தீர்வை அவற்றில் எழுதப்பட்டிருக்கும் மதிப்பின் பேரில் இல்லாமல் சொத்துக்களின் அங்காடி மதிப்பின் அடிப்படையில் விதிக்கப்படுகிறது. சொத்துக்களைச் சரிவர மதிப்பிட துணைப் பதிவாளர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் பொருட்டு வருவாய்த் துறை, பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் சொத்து மதிப்பிடுவது பற்றிய வழிமுறைக் கோட்பாடுகளை வழங்கியுள்ளது. கிராமப் பகுதிகளிலும் நகர்ப் பகுதிகளிலும் உள்ள சொத்துக்களின் மதிப்பீடுகளை நுண்ணிய முறையில் நிர்ணயிப்பதற்காக வழிமுறைக் கோட்பாடுகளை மேம்பட்ட முறையில் திருத்தியமைப்பதற்கு அரசு சிறப்புப் பணியாளர்களை பதிவுத் துறைத் தலைவரின்கீழ் பணியாற்ற நியமனம் செய்துள்ளது. இப்பணியாளர்கள் ஆரம்பத்தில் சென்னை நகரத்திற்கும், கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களுக்கும் நியமிக்கப்பட்டனர். பின்னர் ஏனைய மாவட்டங்களுக்கும் இத் திருத்தப்பணி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. சென்னை மாநகரத்திற்கும், தஞ்சாவூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திற்குமான வழிமுறைக் கோட்பாடுகள் திருத்தியமைக்கப்பட்டுவிட்டன. இப்பணியில் 75 சதவீதம் ஏனைய மாவட்டங்களில் முன்னரே முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நிலையில், முத்திரைத்தாள் தீர்வை விதிப்பதற்கு அடிப்படையாக ஆவணத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள மதிப்புத் தொகைக்குப் பதிலாக "அங்காடி மதிப்பை" ஏற்றுக் கொள்வது குறித்த 1967 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத் தாள் (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்டத்தின் 4, 9 ஆவது பிரிவுகளும் 10-ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (b), (c), (e) பகுதிகளும் அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானவையென்று சென்னை உயர்நீதி மன்றம் 1972 ஜனவரி திங்கள் 7 ஆம் நாளன்று தீர்ப்பளித்தது. உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பை எதிர்த்து அரசு ரிட் மனுக்களைத்

தாக்கல் செய்துள்ளது. 1972 ஜனவரி திங்கள் 7 ஆம் நாளன்று பிறப்பித்த ஆணையின் செல்திறனை நிறுத்திவைத்து உயர்நீதி மன்றம் 1972 பிப்ரவரி திங்கள் 23 ஆம் நாளன்று ஆணை பிறப்பித்தது.

3. துணைப் பதிவு அலுவலகங்களின் கணக்குகளை முழு அளவில் தணிக்கை செய்யும் முறை 1969 ஆம் ஆண்டு பத்து பதிவு மாவட்டங்களிலும் சென்னை மாநகரிலும் தொடங்கி 1970 ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்களில் இத்திட்டம் ஏனைய பதிவு மாவட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. வருவாய் இழப்பையும், இத்துறையில் கணக்குகளைப் பராமரிக்கும் முறையில் ஏற்படக் கூடிய தவறுகளையும் நீக்கி நல்ல பயன் அளித்துள்ளது. இது தொடர்பாகப் பெருகியுள்ள பணியை நிறைவேற்றுவதற்காக சிதம்பரம், கோயம்புத்தூர், கடலூர், பாளையங்கோட்டை, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் உள்ள மாவட்டப் பதிவாளர் அலுவலகத்தில் கூடுதல் பணியாளர்களை நியமிக்க அரசு இப்போது முடிவு செய்துள்ளது.

4. முத்திரைத் தாள் பற்றாக்குறையினால் எழுந்த சிரமங்களைத் தவிர்ப்பதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் ஒன்று உதவிப் பதிவாளர்களுக்கு ரூ. 500 வரையுள்ள முத்திரை கட்டணத்தை பணமாக வசூலிக்க அதிகாரமளித்துள்ளது. 1967-ல் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் திட்டம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தற்காலிகமாக நீடிக்கப்பட்டு வந்து, 1971 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் நிரந்தரமாக்கப்பட்டது.

5. அவசியமான இடங்களிலெல்லாம் பத்திரப் பதிவுக்காக வரும்போது மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டுப் புதிய துணைப் பதிவு அலுவலகங்கள் திறக்கப்படுகின்றன. தற்போதைய அரசு 1967-ல் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர், புதிதாக 33 அலுவலகங்கள் (1968—69-ல் 10 அலுவலகங்களும். 1969—70-ல் 6 அலுவலகங்களும், 1970-71-ல் 6 அலுவலகங்களும், 1971—73 ஆம் 11 அலுவலகங்களும்) திறக்கப்பட்டுள்ளன. 1972—73 ஆம் ஆண்டில் மேலும் மூன்று புதிய அலுவலகங்கள் திறப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

6. பதிவு மாவட்டத்தில் வைத்து வரப்படும் பதிவேடுகளில் அழிந்துபோன பதிவுகளை மீண்டும் எழுதுவதற்காகப் பிரிவு

1972 மார்ச் 24]

எழுத்தர்களைத் தற்காலிகமாக வேலைக்கமர்த்த ஒப்பளிப்பு வழங்கவும், இத்திட்டத்தை ஒரு சோதனை நடவடிக்கையாக மதுரைப் பதிவு மாவட்டத்தில் செயல்படுத்தவும அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதற்காக 1972–73 ஆம் ஆண்டில் பத்து தற்காலிகப் பிரிவு எழுத்தர்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

7. 1971–72 ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்காணும் நோவுகளில் பதிவுக் கட்டணங்களை அரசு தள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறது :—

(i) எண்ணெய் பொறிகள், மின்சார மோட்டார் விசையேற்றங்கள் ஏனைய வேளாண்மை இயந்திரங்களை வாங்குவதற்காக ரூ. 5,000 வரை கடன் பெறுவதற்குக் கடன் பெற்றவர்கள் 1968 ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாளில் தொடங்கி மூன்று ஆண்டுக் கால அளவில் தமிழ் நாடு வேளாண்மை--தொழில் கழகத்திற்கு எழுதிக் கொடுத்த அடைமானப் பத்திரங்கள்; கடன் தொகை முழுவதையும் செலுத்தியுள்ள, கடன் பெற்றவர் களுக்கு, 1968 ஏப்ரல் 1 ஆம் நாளில் தொடங்கி மூன்று ஆண்டுக் கால அளவில், தமிழ் நாடு வேளாண்மைத் தொழில் கழகம் எழுதிக்கொடுத்த விடுதலைப் பத்திரங்கள்;

i) பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்கு வியாபாரப் பிணையக் உறுப்பினர்களுக்கு ரூ. 5,000 மேற்படாது கடன்கள் வழங்கு வதற்காக அடைமானம் வைக்கப்படும் நிலங்களுக்கான வில்லங்கச் சான்றிதழ்களைப் பெறுவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் விண்ணப்பம் ;

(iii) பர்மா. இலங்கை அகதிகளுக்கு வியாபாரப் பிணையக் கடன்கள் வழங்குவதற்காக அரசின் சார்பில் மேற்படி அகதிகள் எழுதிக்கொடுக்கும் இடம் பெயராச் சொத்து குறித்த அடைமானப் பத்திரங்கள்;

(iv) அரசு வழங்கிய கடன் தொகையிலிருந்து, வியாபாரம் செய்வதற்காக இலங்கை, பர்மா அகதிகள் வர்த்தக இடங்கள் வாங்கும்போது தனிப்பட்ட இலங்கை, பர்மா அகதிகள் சார்பில் அல்லது ஒரு கூட்டுறவு அமைப்பாக அல்லது சங்கமாக அமைந்துள்ள அகதிகள் தொகுதி சார்பில் எழுதிக் கொடுக்கப்படும் விற்பனைப் பத்திரம்.

(v) பதிவுச் சட்டத்தின்கீழ், இறைவைப பாசனச் சங்கங்கள் அல்லது அதன் சார்பாகச் செலுத்தத்தக்க பதிவுக் கட்டணங்கள்;

1972 மார்ச் 24]

(vi) தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு நன்கொடை கொடுப்பவர்கள் நிலம், நிலம் சார்ந்த சொத்தினைக் கொடுக்கும்போது தமிழ் நாட்டு ஆளுநர் சார்பில் அவர்கள் எழுதிககொடுக்கும் கொடை ஆவணங்கள்.

அரசு, தற்போதுள்ள சலுகைகளைக் கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு மேலும் கூடுதலான கால அளவிற்கு நீடித்துள்ளது :—

(i) தொடக்க நிலவள வங்கிகள அடைமானப் பத்திரங்களை எழுதிக் கொடுப்பதற்காக அவர்கள் ஏற்கனவே அச்சடித்த படிவங்களை 30—9—1971 வரை பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறு முதற்கண் அனுமதிக்கப்பட்டது. பின்னர், அச்சடிக்கப்பட்டு அவர்களிடம் இருப்பு வைத்துள்ள படிவ நகல்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வங்கிகளுக்கு இயலும் வகையில் மேற்படி கால அளவு 31—3—1972 வரை நீடிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ii) கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும், நிலவள வங்கிகளுக்கும் வழங்கப்பட்ட கட்டணச் சலுகைகள் 30—6—1972 வரை நீடிக்கப்பட்டுள்ளது.

) வணிக வங்கிகளிடமிருந்து உழவர்கள் பெற்ற கடன்கள் தொடர்பான ஆவணங்கள், வில்லங்கச் சான்றிதழ்களுக்கு ஏற்கனவே வழங்கப்பட்ட கட்டணச் சலுகை 30—6—1973 வரை நீடிக்கப்பட்டது.

8. வாடகைக் கட்டிடங்களில் செயல்பட்டு வரும் துணைப் பதிவு அலுவலகங்கள், மாவட்டப் பதிவாளர் அலுவலகங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டுவது குறித்த ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஒன்று வகுப்பதுபற்றி அரசு நாட்டம் செலுத்தி வருகிறது. கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக ரூ. 8 லட்சம் வழங்கவும், 1972-73 ஆம் நிதி ஆண்டிற்கான செலவை ரூ. 3 லட்சமாக வரையறுக்கவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

செய்யூர், திருவண்ணாமலை, சிவகங்கை ஆகிய இடங்களில் தற்பொழுதுள்ள கட்டிடங்களை விரிவுப்படுத்தவும், பூதப் பாண்டியில் உள்ள கட்டிடத்தைத் திருத்தி அமைக்கவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

9. 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு சீட்டு நிதிச் சட்டம், கன்னியா குமரி, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் 1964 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 8 ஆம் நாள் முதற்கண் செயலுக்குக் கொண்டுவரப் பட்டது. இச்சட்டம், பின்னர், சென்னை நகரத்திற்கு 1965 ஆம்

1972 மார்ச் 24]

ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் நாள் முதற்கண் விரிவுபடுத்தப் பட்டது.

1969 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து இச் சட்டம் மாநிலம் முழுவதற்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. 1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரையில் 17,176 சீட்டுகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சீட்டுகள் மூலம் 1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரையில் அரசுக்கு ரூ. 4,25,467 வருவாய் கிட்டியுள்ளது.

10. மேற்சொன்ன சட்டத்தின் 12-வது பிரிவின்கீழ், சீட்டு நடத்துபவர் ஒவ்வொருவரும், சீட்டுத் தொடங்குவதற்கான சான்றிதழுக்கு விண்ணப்பிப்பதற்கு முன்னதாக, சீட்டுத் தொகையில் பாதிக்குக் குறையாத ஒரு ரொக்கத் தொகையை ஏற்பளிக்கப்பட்ட ஒரு வங்கியில் செலுத்த வேண்டும், அல்லது, சீட்டுத் தொகையில் பாதிக்குக் குறையாத முகமதிப்பு அல்லது அங்காடி மதிப்பு, இவற்றில், எது குறைவானதோ அத்தொகையை அரசு ஈட்டுப் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்ய வேண்டும். பின்னர் அவ்வாறு செலுத்திய தொகையை அல்லது அரசு ஈட்டுப் பத்திரங்களைப் பதிவாளருக்கு மாற்ற வேண்டும். இதைப் பதிவாளர் பிணையத் தொகையாகத் தனது பொறுப்பில் வைத்திருப்பார். இந்த மாற்றம் முத்திரைத்தாள்களில் எழுதுவதன் மூலம் செய்யப்பட்டிருந்தாலன்றி மற்றப்படி, வங்கி களினால் சீட்டு நடத்துபவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட குறித்த காலக் கையடைத் தொகைகளுக்கான சீதுகளைப் பதிவாளருக்கு மாற்றப்படுவதை வங்கியோ நீதிமன்றமோ ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்று அரசின் நினைவிற்கு கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காக, இச்சட்டத்தின் பொருத்தமான பிரிவைத் தக்கவாறு திருத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

11. 1966–67-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரையில் இத்துறையில் வருமானமும், செலவும் கீழ் வருமாறு :—

| | 1966-67. | 1967-68. | 1968-69. | 1969-70. | 1970-71. | 1971-72. (31-12-71 வரை.) |
|---|---|---|---|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) | (4) | (5) | (6) | (7) |
| (ரூபாய் இல்ட்சத்தில்.) | | | | | | |
| வருமானம் | 202·72 | 229·67 | 259·70 | 270·62 | 319·99 | 253·57 |
| செலவு | 70·82 | 70·93 | 82·60 | 90·05 | 100·23 | 94·34. |

## இணைப்பு 5

[213-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

### மானியக் கோரிக்கை 34 எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறை

தமிழ் நாடு ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரைக்கிணங்க, '' மானியக் கோரிக்கை 34—எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை '' என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,35,82,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டுமென இம் மன்றப் பேரவையை வேண்டுகிறேன். இப் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறையின் பணிகளை விளக்கும் ஆய்வுரையை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவர விழைகிறேன்.

2. இத் துறையின் பணியை மேம்படுத்துவதற்காக எடுத்துள்ள, எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கைகள் குறித்து மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களுக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் விளக்க நான் விழைகிறேன். வட்டாரப் பிரிவுகளையும், கிளை அச்சகங்களையும் கொண்ட அரசு அச்சகமானது, இந்த நாட்டிலேயே பெரிய அச்சக நிறுவனங்களில் ஒன்ருகும். இதில் சுமார் 4,000 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். இவர்களில் 2,800 பேர் தங்கசாலையிலுள்ள மைய அச்சகத்தில் பணியாற்றுகின்றனர். எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறையை வணிக அடிப்படையில் அமைத்து ஆதாயம் தரத்தக்க பணிகளில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இதற்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

3. இத் துறை சிறந்த முறையில் பணியாற்ற நடவடிக்கைகள் பலவற்றை அரசு மேற்கொண்டு வந்துள்ளது. இக் கொள்கையையொட்டி, அரசு அச்சகத்தின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் சென்னையிலுள்ள ஆனைக்கார் எஸ்டேட்டில் கட்டிடம் ஒன்று குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கட்டிடத்தில் புதிய அச்சகம் ஒன்றைத் தொடங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த அச்சகம் செயல்படத் தொடங்கும்போது இதில் சுமார் 800 பேருக்கு வேலை

வாய்ப்பு கிட்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அம்பத்தூரில் உள்ள தொழிற்பேட்டையில் தனி அச்சக நிறுவனம் ஒன்றைத் தொடங்கும் நோக்கத்துடன், அந்தத் தொழிற்பேட்டையில் மூன்று ஏக்கர் மனையை தொழில்-வணிகத் துறையிடமிருந்து வாங்கவும் ரூ. 60,000-க்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த மனையை வாங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

4. கிடைக்கக்கூடிய நிதிவாயில்களைப் பொறுத்து எல்லா மாவட்டத் தலைநகரிலும் வட்டார அச்சகங்களை அமைக்க அரசு பேராவல் கொண்டிருக்கிறது. தொடக்கத்தில், மதுரையில் தனி அச்சக நிறுவனம் ஒன்றைத் தொடங்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த அச்சக நிறுவனத்தை அமைப்பதற்குத் தேவையான மூன்று ஏக்கர் மனையை அரசு கைவசப்படுத்திக்கொண்டுள்ளது. கட்டிடத்தின் வடிவமைப்பு, கட்டிடம் கட்டுவதற்கான வரைபடங்கள், மதிப்பீடுகள் முதலியவற்றிற்கு நிர்வாக முறையில் ஒப்புதல் வழங்குவதற்காக அவை ஆயவு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. சொந்தக் கட்டிடங்களிலேயே அரசு அச்சகங்களை அமைப்பது என்ற அரசின் கொள்கையைச் செயல்படுத்தும் பொருட்டு, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, விருத்தாசலம் ஆகிய இடங்களில் வட்டார அச்சகங்களை அமைப்பதற்காக நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

'' தமிழரசு '' பத்திரிகையை வெளியிடுவதற்கு முன்பு, அரசின் பல்வேறு துறைகளால் பத்திரிகைகள் பல வெளியிடப்பட்டன. இவற்றில் சில '' மெட்ராஸ் இன்ஃபர்மேஷன்,'' '' சீரணி,'' '' மேழிச் செல்வம்,'' '' பாக்கியலட்சுமி,'' '' சுகாதாரக் கல்வி,'' '' தொழில்-வாணிபம்,'' ''ஆரோக்கிய மார்க்கம்'' ஆகியவையாகும். இப் பத்திரிகைகளில் சுமார் 54,000 பிரதிகள் விற்கப்பட்டன.

இந்த வெளியீடுகள் அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து '' தமிழரசு '' என்ற ஒரே பத்திரிகையாக வெளியாகத் தொடங்கின. தமிழ் நாடு அரசின் செய்தி வெளியீடான

இந்தத் "தமிழரசு" திங்கள் இருமுறை வெளிவருவதாகும். முதல் வெளியீடான "தமிழரசு" வண்ண அட்டைகளுடனும் படங்களுடனும் 1970 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் வெளிவந்தது. தமிழில் 30,000 பிரதிகளும், ஆங்கிலத்தில் 5,000 பிரதிகளும் தொடக்கத்தில் விற்பனையாயின. "தமிழரசு" பத்திரிகையின் தமிழ்ப் பதிப்பு தற்போது 55,000 பிரதிகளாக உயர்ந்துள்ளது.

கைதிகளின் திறனைச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திகொள்ளவும், கைதிகள் பயிற்சி பெற பரந்த வாய்ப்பினை அளிக்கவும், மத்திய சிறைச்சாலை அச்சகத்தில் இருமுறை மாற்றுப் பணியைக் கொண்டுவர அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. 1971ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 1ஆம் நாள் முதல் இந்த முறை மாற்றுப் பணி செயலுக்கு வந்துள்ளது.

5. அச்சுக் கோக்கும் பணியை, குறிப்பாக தமிழ் வெளியீடுகளை அச்சிடும் பணியை விரைந்து முடிக்கும் அவசியம் குறித்து அச்சகத்திற்குத் தேவையான அச்சுக்களைப் போதிய அளவுக்கு வழங்குவதற்காகக் கணிசமான அளவுக்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அத்துடன், 11 தனியச்சு வரிப்பலகைகள் (Monotype keyboards), 25 தனியச்சு வார்ப்படப் பொறிகள் (Monotype casters) ஆகியவற்றுக்கான செலவு, ஈட்டுறுதிக் கட்டணம் குறித்து ரூ. 36·90 லட்சம் அளவுக்கு அந்நியச் செலாவணி பெறப்பட்டது.

6. அரசு அச்சகத்தில் உற்பத்தியை பெருக்கவும், ஏராளமான தொழிலாளர்கள் பணியாற்றி வரும் இந்த அச்சகத்தைத் தனித்து இயங்கக்கூடிய பிரிவாக வைத்து வரவும், அரசு அச்சகத்தில் மூன்றாவது முறை மாற்றுப் பணியைக் கொண்டு வரும் செயற்குறிப்பு குறித்து அரசு முனைப்பாகப் பரிசீலித்து வருகிறது. ஏற்கெனவே இரு முறை மாற்றுப் பணியிலுள்ள தொழிலாளர்களை மூன்று முறை மாற்றுப் பணிகளில் பிரித்து விடுவதன் மூலம் அதிக வசதிகளை அளிக்க வேண்டுமென்பது அரசின் கொள்கையாக இருந்து வந்துள்ளது. இதனால் அச்சகத்தில் ஒவ்வொரு முறை மாற்றுப் பணியில் பணியாற்றும்

தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க இயலும். அத்துடன் இன்னும் அதிக இடவசதியையும் வேறு பல வசதிகளையும் அளிக்க முடியும்.

7. தொழிற்சாலையில் உள்ள விளக்கு வசதிகள் போன்று, அரசு அச்சகத்தில் வரியச்சு, தனியச்சு, இயந்திரத் துறைகளில் ரூ. 77,245 மதிப்பீட்டுச் செலவில் விளக்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இதனுல் சீராகவும் போதுமான அளவிலும் ஒளி பரவும். அதன் பயனுக அந்த ஒளியில் மேலும் சிறந்த முறையில் திறமையுடன் பணியாற்ற இயலும்.

8. எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறை பற்றி விரிவாக ஆய்வு செய்யும் பொருட்டு மேற்படி குறையைச் சீரமைப்பது குறித்து குழு ஒன்றை அரசு நியமித்துள்ளது. இக் குழு இதுவரை மூன்று இடைக்கால அறிக்கைகளை அனுப்பியுள்ளது. இத் துறையின் அமைப்பு, அதிகாரங்களைப் பிரித்துக் கொடுத்தல், தேவைக்குறிப்புப் பட்டியல்களைத் தயார் செய்தல், அச்சிடுவதற்காக வரும் தேவைக்குறிப்புப் பட்டியல்களை நிறைவேற்றி அனுப்புதல் குறித்த நடைமுறைகளை மேம்படுத்துதல் முதலியவைபற்றி 89 பரிவுரைகள் இந்த மூன்று அறிக்கைகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் இதுவரை 42 பரிவுரைகள் குறித்து அரசு இறுதி ஆணைகளைப் பிறப்பித்தது. அரசு அச்சகத்தில் பல்வேறு பணிகளின் அடிப்படைக் கூறுகள் குறித்து அறிவியல் முறையில் ஆய்வு செய்வதற்காக சென்னை உற்பத்திக் குழுவின் பணிகள் பெறப்பட்டன. அறிவியல் முறையில் தரங்களை நிர்ணயிப்பதும், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு அதிக ஊதியங்கள் அளிப்பதற்கான வாய்ப்புகளை அளிக்கும் பொருட்டு தகுந்த ஊக்கத் தொகை திட்டம் ஒன்றைத் தயாரிப்பதுமே இதன் நோக்கமாகும்.

9. மன நிறைவான பணி நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டிய தேவையை அரசு நன்கு அறியும். தொழிலாளர்களுக்கு இன்றியமையா வசதிகள் தொடர்ந்து

அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. குடிநீர் வழங்குதல் போன்ற பல வசதிகள் கூடுதலாகக் கடந்த ஆண்டில் செய்து கொடுக்கப்பட்டன.

**10.** அரசு அச்சகம் கடந்த ஆண்டில் மிக முக்கிய அச்சுப் பணிகளைப் பெருமளவில் மேற்கொள்ளவேண்டியிருந்தது. இந்தத் தேவைக்குறிப்புப் பட்டியல்களைத் திட்டமிட்டபடி குறித்த காலத்தில் நிறைவேற்றி அனுப்பியதற்கு அச்சகப் பணியாளர், தொழிலாளர் ஆகியோரின் முழு ஒத்துழைப்பே காரணமாகும் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் கூறிக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் தொழிலாளர்களிடையே கட்டுப்பாடும் ஒழுங்குமுறையும் கடமை உணர்ச்சியும் வளர்ந்து வருவதையும் நான் இங்கு குறிப்பிட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அரசு அச்சகத்தில் 1968–69-ல் 1,651 மெட்ரிக் டன் தாள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க 1970–71-ல் 2,568 மெட்ரிக் டன் தாள் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இதைப்போலவே 1968–69-ல் 7,560 கிலோகிராம் அச்சு மை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க, 1970–71-ல் 13,787 கிலோகிராம் மை பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையையும், இயந்திரங்களின் எண்ணிக்கையையும் உயர்த்தாமல் போதிய அளவிலேயே வைத்துக்கொண்டு, தாள்களும், அச்சிடும் மையும் பெருமளவில் பயன்படுத்தப் பட்டிருப்பது, அண்மை ஆண்டுகளில் அரசு அச்சகத்தின் உற்பத்தித்திறன் அதிகரித்திருப்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாகும். அவர்கள் தொடர்ந்து ஒத்துழைப்பை நல்கினுல், தமிழ் நாடு அரசு அச்சகம் இந்த நாட்டில் உள்ள தலை சிறந்த, திறமை மிகுந்த அச்சகங்களில் ஒன்ருகத் திகழும் என்பதில் அரசுக்கு முழு நம்பிக்கையிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் இம் மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தருமாறு இம் மாமன்றத்தை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

# இணைப்பு-6

[71-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க]

## எழுதுபொருள்—அச்சுத் துறை.

## 1971-72-ஆம் ஆண்டில் எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறையின் பணி குறித்த ஆய்வுரை.

எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை, எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை இயக்குநரின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்ச் செயல்படுகிறது. இவர் ஓர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாவார். அச்சுப் பிரிவில் அச்சக இணை இயக்குநரும் தொழில் நுட்பப் பிரிவில் பணி மேலாளரும் இயக்குநருக்கு உதவி புரிகின்றனர். எழுதுபொருள் பிரிவில், எழுதுபொருள் உதவி இயக்குநர் இயக்குநரின் உதவியாளராகச் செயல்படுகிறார். அரசு வெளியீடுகள் நிலையத்தில் பணியைப் பொறுத்த வரையில், விற்பனை அதிகாரி ஒருவர் இயக்குநரின் உதவியாளராகச் செயல்படுகிறார்.

அச்சகத் துறையில் கீழ்க்காணும் பிரிவுகள் அடங்கியுள்ளன :—

(1) மைய அச்சகம், தங்கசாலைக் கட்டிடம், சென்னை-1.

(2) தமிழரசு அச்சகம், அண்ணா சாலை, சென்னை-2.

(3) உயர் நீதிமன்ற வழக்குப் பட்டியல் கிளை அச்சகம், சென்னை-1.

(4) மத்திய சிறைச்சாலையிலுள்ள கிளை அச்சகம், சென்னை-3.

(5) கிளை அச்சகம், புதுக்கோட்டை.

(6) அரசு வட்டார அச்சகம், திருச்சிராப்பள்ளி.

(7) அரசு வட்டார அச்சகம், சேலம்.

(8) அரசு வட்டார அச்சகம், விருத்தாசலம்.

2. தங்கசாலைக் கட்டிடம் தமிழ்நாடு அரசு அச்சகத்தில், அதன் பட்டியலின்படி சுமார் 2,800 தொழிலாளர்கள் பணி புரிகின்றனர். இந்த அச்சகத்தில் 68 அச்சு இயந்திரங்களும், 28 இடை அச்சு, வரியச்சு இயந்திரங்களும், 9 தனியச்சு இயந்திரங்கள், 15 அச்சு வார்ப்பு இயந்திரங்களும், 2 சூப்பர்காஸ்டர் இயந்திரங்களும் (Supercasters), தனி எழுத்து அச்சு வார்ப்பு இயந்திரம் ஒன்றும், 44 புத்தகம் கட்டும் இயந்திரங்களும் உள்ளன.

[1972 மார்ச் 24

தரப்படுத்தப்பட்ட படிவங்களையும், பதிவேடுகளையும், தரப்படுத்தப்படாத படிவங்களையும், பிற பலவகை வெளியீடுகளையும் மைய அச்சகம் அச்சிட்டதுடன் கூடுதலாக, கீழ்க்கண்ட பணிகளையும் பாராட்டத் தக்க அளவுக்கு அது நிறைவேற்ற முடிந்தது.

1972-ஆம் ஆண்டு அரசு நாட்குறிப்பேடுகள், நாட்காட்டிகள் போன்றவற்றை அரசு அலுவலகங்களின் தேவைப்பட்டியல்களுக்கிணங்க 1971-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாளுக்கு முன்பே அச்சிட்டு வழங்கியதே அச்சுத் துறையில் இவ் வாண்டின் குறிப்பிடத்தக்க சாதனையாகும். இதைப்போலவே பள்ளி ஆண்டு துவங்குவதற்கு முன்னதாகவே 40 லட்சம் பாடப் புத்தகங்கள் 1971, ஏப்ரல் 30-ம் தேதிக்குள் அச்சிடப் பட்டன.

அரசிதழின் ஒவ்வொரு வெளியீட்டின் பக்கங்கள் அதிகரித்து வந்தபோதிலும், ஒவ்வொரு புதன்கிழமையும் முறையாகத் தமிழ்நாடு அரசிதழ் வெளிவருவதை உறுதிப் படுத்த, சிறப்பான முயற்சிகளை இத் துறை மேற் கொண்டுள்ளது. 1970, 1971-ம் ஆண்டுகளில் அச்சிடப்பட்டு, வழங்கப்பட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழ்களின் பக்கங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

| | 1970-ஆம் ஆண்டில். | 1971-ஆம் ஆண்டில். | 1970-ஆம் ஆண்டைவிட 1971-ல் அதிகரித்துள்ள சதவீதம். |
|---|---|---|---|
| A4 அளவுள்ள $8\frac{1}{2}'' \times 12''$ பக்கங்களின் எண்ணிக்கை சிறப்பிதழ்களின் பக்கங்கள் உட்பட. | 18,408 | 19,766 | 7 |
| 8vo ராயல் அளவுள்ள $6\frac{1}{4}'' \times 10''$ பக்கங்களின் எண்ணிக்கை சிறப்பிதழ்கள் உட்பட (சட்டம், விதிகள்) முதலியவை. | 1,724 | 3,695 | 114 |
| இவ்வாண்டில் வெளியிடப்பட்ட சிறப்பிதழ்களின் எண்ணிக்கை. | 426 | 580 | 36 |

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972 மார்ச 24]

ஆய்வாண்டில் முனைப்பான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, சட்டமன்ற விவாதங்கள் குறித்து நிலுவையாயுள்ள அச்சுப் பணிகள் ஏறக்குறைய முடிக்கப் பட்டுள்ளன. 1969-ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில், 1971-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற கூட்டத் தொடரின் போது, சட்டமன்றப் பேரவை விவாதங்கள் குறித்து அச்சிடும் பக்கங்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 59 சதவீதமும், சட்டமன்ற மேலவை விவாதங்கள் குறித்த அச்சிடும் பணியின் பக்கங்களின் எண்ணிக்கை 52 சதவீதமும் உயர்ந்துள்ளதைக் குறிப்பிடலாம். பணிச்சுமை அதிகரித்திருந்தபோதிலும், 1971 மார்ச்-ஏப்ரல், ஜூன்-ஜூலை, அக்டோபர் திங்கள் தொடர்பான சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவை நடவடிக்கைகள் அச்சிட்டு வழங்கப் பட்டன. 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர், 1972-ஆம் ஆண்டு சனவரி இரு சபைகளின் கூட்டத்தொடர் சம்பந்தமான விவாதங்களின் பார்வைப் படிகள் முழுவதும் ஒப்புதலுக்காகச் சட்டமன்றத்துக்கு அனுப்பப் பட்டுள்ளன.

ஓராண்டுக்கு மேல் அச்சிடப்படாமல் நிலுவையாயுள்ள பணி இனங்கள் குறித்து குறிப்பாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. அவை அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகளால் நேரடியாக மேற்பார்வையிடப்பட்டு, இவ்வாண்டில் அச்சிடும் பணிகள் பல செய்து முடிக்கப் பட்டன. 1971-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ஆம் நாள் அன்றுள்ளபடி, ஓராண்டு காலமாகியும் அச்சிடப் படாமல் இருந்த இனங்கள் 941 ஆகும். 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் அன்றுள்ளபடி, ஓராண்டுக்கு மேலாக அச்சிடப்படாமல் இருந்த இனங்கள் 102 இனங்களாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளிலும், இத்துறையினால் நிறைவேற்றப்பட்ட பணியின் மதிப்பு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | | | | ரூபா ப. |
| 1968–69 | .. | ... | ... | 1,74,89,279·87 |
| 1969–70 | .. | ... | ... | 1,96,15,230·00 |
| 1970–71 | .. | .. | ... | 2,03,90,308·00 |

[1972 மார்ச் 24

"தமிழரசு" பத்திரிகை, ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும், சென்னை அண்ணா சாலையிலுள்ள தமிழரசு அச்சகத்தில் அச்சிடப்படுகிறது. திங்கள் இருமுறை வெளியாகும் இப் பத்திரிகை, படங்களுடனும் பலவண்ண மேலட்டையுடனும் சுமார் 55,000 படிகள் தமிழில் அச்சிடப்படுகின்றன.

உயர்நீதி மன்றத்திலுள்ள வழக்குப் பட்டியல் அச்சகமும், மத்திய சிறைச்சாலையிலுள்ள கிளை அச்சகமும் வழக்குப் பட்டியல்கள், தரப்படுத்தப்பட்ட படிவங்கள் ஆகியவற்றை அச்சடிப்பதில் மனநிறைவளிக்கும் வகையில் பணி புரிந்துள்ளன. புதுக்கோட்டை கிளை அச்சகம், கீழ்க்கண்ட தேவைப் பட்டியல்களை அச்சிடும் பணியை மனநிறைவளிக்கும் வகையில் முடித்துள்ளது :—

(1) 13 மாவட்டங்களின் அரசிதழ்கள்.

(2) வடக்கு மதுரை, மதுரை நகரம், இராமநாதபுரம், தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களின் புலனாய்வுக் கழகம் தொடர்பான பணி.

(3) தலைமைச் செயலகத் துறைகள் குறித்த (வார, ஆண்டு) அட்டவணைகள்.

(4) மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரிக்கான பால் அட்டைகள்.

(5) தமிழ்நாடு குடிவாரச் சட்டம் தொடர்பான அறிவிப்புகள்.

(6) சுருக்கு எழுத்து நோட் புத்தகங்கள், சுழல் திருகு பொருத்தப்பட்டுள்ள கோப்பு அட்டைகள் முதலியவை.

(7) தமிழ்நாடு கணக்கு விதிக்கோவை, தமிழ்நாடு நிதி விதிக்கோவை, கருவூல-கணக்கு விதி முறைகள் ஆகியவற்றின் தரப்படுத்தப்பட்ட படிவங்களும், ஓய்வூதியப் படிவங்களும்.

திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், விருத்தாசலம் ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள வட்டார அச்சகங்கள், தரப்படுத்தப்பட்ட படிவங்களைத் தவிர, காவல் துறையின்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

அன்றாடக் குற்றத் தாள்களையும், வார, மாத குற்ற ஆய்வுரைகள் ஆகியவற்றையும் அச்சிடுகின்றன. அச்சகங்களுக்குச் சொந்தமாக கட்டிடங்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையைச் செயல்படுத்தும் நோக்கத்திற்காக, ஒவ்வொரு வட்டார அச்சகத்திற்கும் நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்படும் பணிகள் நிறைவேறி வருகின்றன.

3. ஆய்வாண்டில் இயந்திரங்களின் கீழ்க்கண்ட பாகங்களும், சாதனங்களும் வாங்கப்பட்டு, அச்சகத்தில் சேர்க்கப்பட்டன :—

(1) மூன்று கத்திகள் கொண்ட புத்தகம் வெட்டும் இயந்திரம்—போலிகிராப் (கிழக்கு ஜெர்மனி தயாரிப்பு).

(2) கண்டால் யூனிவர்சல் .·.போல்டிங் மெஷின் ஒன்று (இங்கிலாந்து தயாரிப்பு).

(3) மிதியச்சுப் பொறி ஒன்று (Ideal Treadle machine).

(4) லாரி ஒன்று—பார்கோ.

(5) துறை மோட்டார் வண்டி ஒன்று—அம்பாசடர்.

(6) மூன்று சக்கர டெம்போ வண்டி ஒன்று (Tempo Three-wheeler).

அச்சுக் கோப்புப் பணியைக் குறிப்பாக தமிழ் மொழியில் அச்சுக்கோப்புப் பணியை விரைவுபடுத்துவது தொடர்பாக அச்சகத்தின் தேவைகளைப் போதுமான அளவுக்கு நிறைவு செய்யும் நோக்கத்துடன், பெருமளவுக்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 11 தனியச்சு இயந்திரங்கள், 25 தனியச்சு வார்ப்பு இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தி விலை, காப்புறுதிக் கட்டணம்—சரக்குக் கட்டணம் ஆகியவை அடங்கிய மதிப்பாகிய ரூ. 36·90 லட்சம் அளவிற்கு அந்நியச் செலாவணி கிட்டியுள்ளது. அந்த இயந்திரங்களை வழங்கும் நிறுவனங்களுக்கு வழங்கலாணைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1972ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் இந்த இயந்திரங்கள் பெறப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த இயந்திரங்களை நிறுவிய உடன், சட்டமன்ற விவாதங்களை

அச்சிடும் பணி சீர்படுத்தப்பட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு கூட்டத் தொடரின் விவாதங்களின் படிகள் முழுமையாக அடுத்த கூட்டத்தொடர் தொடங்குவதற்கு முன்பு வழங்கப்படும்.

''தமிழரசு'' பத்திரிகையின் படிகளை உரிய காலத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடும் தேவையைக் கருதி, 4 அச்சு இயந்திரங்களுடன் கூடிய ''வெப்-பெட் ஆப்செட் (Web-fed Offset Printing machine) அச்சிடும் இயந்திரம்'' ஒன்றை வாங்குவதற்கான செயற் குறிப்பு அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளது.

இந்த இயந்திரத்தை வாங்குவதன்மூலம் ''தமிழரசு'' பத்திரிகையை விரைவாகவும் செம்மையாகவும் வெளியிட இயலும். புத்தகம் கட்டும் விதத்தை புதுமைப் படுத்துவதற்காக, புத்தகங்களைக் கம்பி மூலம் தைக்கும் பொறி (Eight-station feeder wire stitcher) ஒன்றுக்கு வேண்டுதல் ஆணை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இயந்திரம் விரைவில் நிறுவப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. வெப்-பெட் ஆப்செட் இயந்திரம், ஐந்து தானியங்கி அச்சு இயந்திரத்திற்குச் சமமானது. கம்பி கொண்டு புத்தகம் தைக்கும் பொறி, புத்தகம் கட்டும் பணியை விரைவுபடுத்தி, ஒரு மணி நேரத்தில் 5,000 படிகளைத் தைத்துச் சீராக்குகிறது. இதனால், '' தமிழரசு '' பத்திரிகையை கணிசமான அளவுக்கு விரைவாக வெளியிட இயலும்.

பழைய, பழுதான இயந்திரங்களுக்குப் பதிலாக புதிய இயந்திரங்களை நிறுவும் நோக்கத்துடன் 13 அச்சு இயந்திரங்கள், பழைய லாரி ஒன்று, மற்றும் பழுது பார்க்கவியலாத பிற வகைக் கருவிகள், ஆகியவை பொது ஏலத்தில் விடப்பட்டன. ஏலத்தில் கிடைத்த தொகையாகிய ரூ. 1,04,726 அரசுக் கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டது.

கழிவுத் தாள், வெட்டுத் துண்டுகள் ஆகியவற்றை வாங்கிக் கொள்வதற்காக பொருத்தமான ஒப்பந்தக் காரர் ஒருவரை நியமிக்கவும், அச்சகத்திலிருந்து அவை முறையாக எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றனவா என்பதைக் கண்காணிப்பதற்கும் முனைப்பான நடவடிக்கை எடுக்கப்

பட்டது. பழைய தாள், வெட்டுத் துண்டுகள் ஆகிய வற்றை விற்றதன் வாயிலாக 1971–72-ல் (1972ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 29ஆம் நாள் வரை) ரூ. 1,43,444 வசூலாகியது. கழிவுத்தாள்களைச் சரியாக விற்பதனுல் வருவாய் கிடைப்பதோடன்றி, சூழ்நிலை துப்புரவாகவும் நல்ல நிலையிலும் இருக்கிறது.

4. உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடனும், ஏராளமான தொழிலாளர்களைக் கொண்ட அரசு அச்சகத்தை ஆதாயம் தரும் ஒரு நிறுவனமாக நடத்து வதற்கும், அரசு அச்சகத்தில் மூன்ருவது முறை மாற்றுப் பணியை ஏற்படுத்துவது பற்றி அரசு தீவிரமாகப் பரி சீலித்து வருகிறது. தற்போது இரண்டு முறை மாற்றுப் பணிகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களை மூன்று முறை மாற்றுப் பணிகளில் பிரித்து அமர்த்தப்படுவர். இதனுல், அச்சகத்தில், ஒவ்வொரு முறை மாற்றுப் பணி யிலும் பணிபுரிபவர்களின் எண்ணிக்கை குறையும். ஒவ்வொரு முறை மாற்றுப் பணியிலும் இவ்வாறு பணி யாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்படுவதனுல், போதிய இடவசதியும் நல்ல வசதிகளும் ஏற்படும். இதனுல், தமிழ் நாடு அரசு அச்சகத்தில் சில இயந்திரங் களும் கருவிகளும் உபரியாக இருக்கும். இந்த உபரி இயந்திரங்களும், கருவிகளும், மத்திய சிறைச்சாலை அச்சகத்திற்கும் பிற இடங்களில் உள்ள அச்சகங் களுக்கும் அனுப்பப்படும்.

அரசு அச்சகத்தின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன், சூளை, டிமெல்லோ சாலையில் உள்ள ஆனைக்கார் எஸ்டேட்டில் ஒரு கட்டிடம் குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டிடத்தில் அச்சகம் ஒன்றைத் திறப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த அச்சகம் தொடங்கப்பட்டால், சுமார் 800 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிட்டும்.

அம்பத்தூரில் உள்ள தொழிற்பேட்டையில் தனி அச்சகம் (functional press) ஒன்றைத் திறக்கும் நோக்கத் துடன், தொழில் வர்த்தகத் துறை இயக்குநரிடமிருந்து, அம்பத்தூர் தொழிற்பேட்டையில் மூன்று ஏக்கர் நிலம் வாங்குவதற்காக ரூ. 60,000 வழங்க அரசு ஒப்பளித்துள்ளது. அந்த இடத்தை வாங்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

[1972 மார்ச் 24

மதுரையில் தனி அச்சகம் ஒன்றைத் திறப்பதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இதற்காக மூன்று ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வரைப்படம், திட்டங்கள் மற்றும் தொழில் வர்த்தகத் துறையின் மேற் பார்வைப் பொறியாளரிடமிருந்து வந்த, கட்டிடப் பணி களுக்கான மதிப்பீடுகள் ஆகியவை நிர்வாக ஒப்பளிப்பு வழங்குவதற்காகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

5. அரசு அச்சகத்தில், அறிவியல் முறையில் வேலைத் தரங்களை நிர்ணயிக்கும் நோக்கத்துடன் பல்வேறு வேலை முறைகளின் வேலை அளவு பற்றி அறிவியல் முறையில் ஆய்வு நடத்துவதற்காக சென்னை உற்பத்திக் குழுவின் பணிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அச்சகத்தின் உற்பத்தி திறனளவைப் பெருக்குவதன் வாயிலாகத் தொழிலாளர் களுக்கு அதிகப்படியான ஊதியங்கள் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் தகுந்ததோர் ஊக்கமளிப்புத் திட்டம் ஒன்றை வகுத்துத் தருமாறும் அக் குழு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது.

எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறைப் பணியாளர்கள், தங்களது ஒரு நாள் சம்பளத்தை, தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்காக மனமுவந்து அளித்துள்ளனர். இவ்வகையில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 35,210. இது 1972ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 9ஆம் நாளில் மாண்புமிகு தொழிலாளர்-நல அமைச்சரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

6. கைதிகளின் திறமையை நன்முறையில் பயன் படுத்துவதற்கும், அவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்குப் பெரு மளவு வாய்ப்பளிக்கவும் இயலும் பொருட்டு, இரு முறை மாற்றுப் பணி முறையை, மத்திய சிறைச்சாலை அச்ச கத்தில் கொண்டுவர அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இம் முறையானது, 1971ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 1ஆம் நாளிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. கைதித் தொழிலாளர்கள், எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் ஆகிய இருவகைத் தொழிலாளர்களுக்கும் ரொட்டியும், தேநீரும் வழங்கப் படுகின்றன.

7. அரசு எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறையின் பணி குறித்து, வல்லுநர் குழுவால் விரிவான ஆய்வு ஒன்று நடத்தப்பட வேண்டியது இன்றியமையாத அவசரமான

1972 மார்ச் 24]

பணியாகுமென்று அரசு உணர்ந்தது. எனவே, கீழ்க் காணும் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அலுவலகக் குழு ஒன்றை, 1969ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில், அரசு அமைத்தது:—

| | |
|---|---|
| (1) திரு வி. கார்த்திகேயன், ஐ.ஏ.எஸ்., சிறப்புச் செயலாளர், தொழில் துறை. | தலைவர். |
| (2) இயக்குநர், தொழில்-வணிகத் துறை. | உறுப்பினர்கள். |
| (3) இயக்குநர், தொழில்நுட்பக் கல்வி. | உறுப்பினர்கள். |
| (4) தலைமைப் பொறியாளர் (பாசனம்) இவர் பொதுப் பணித்துறையின் பொறுப்பு வகிக்கிறார். | உறுப்பினர்கள். |
| (5) இயக்குநர், எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை. | உறுப்பினர்-செயலாளர். |

அரசினர் அச்சகம், எழுதுபொருள்-பண்டகசாலை ஆகியவற்றின் பணி குறித்து அவற்றின் எல்லா நிலைகளிலும் விரிவான ஆய்வு ஒன்றைச் செய்து, அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்பிவைக்குமாறு இக் குழு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. இக் குழுவானது, இதுவரை மூன்று இடைக்கால அறிக்கைகளை அரசுக்கு அனுப்பிவைத் துள்ளது. தமிழ் நாடு அரசிதழை வெளியிடுவது, தரப் படுத்தப்பட்ட படிவங்கள், பிற வகைப் படிவங்கள் ஆகியவற்றை அச்சிடுதல், பழைய இயந்திரங்கள், சாத னங்கள் ஆகியவற்றை மாற்றியமைத்தல், தனி அச்சகப் பிரிவுகளைத் தொடங்குதல், இரவு முறை மாற்றுப் பணிக்கு அரசிதழ் பதிவு பெற்ற மேற்பார்வைப் பணியாளர்களை நியமித்தல் முதலியவை தொடர்பான பரிவுரைகள், முதல் அறிக்கையில் அடங்கியுள்ளன. எழுதுபொருள்கள் உட்பட இத் துறைக்குத் தேவை யான அனைத்தையும் வாங்குதல், நிதி அதிகாரங்களைப் பிரித்துக் கொடுத்தல் ஆகியவை தொடர்பான பரிவுரைகள் இரண்டாவது இடைக்கால அறிக்கையில் அடங்கியுள்ளன. அரசிதழ் பதிவு பெற்றோர் தொழிற்சாலையை மேற்பார்வையிடுவதில்லை என்பதும்,

தொழிற்சாலையில் ஒழுக்கக் குறைவு காணப்படுவதுமே உற்பத்திக் குறைவுக்குக் காரணமாகும் என்பது, இக் குழுவின் கருத்துரைகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு ஏற்றுக் கொண்டு, அரசு அச்சகங்கள் அனைத்திலும் முறைவேலைப் பணி அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்படுவதற்காக, 3 துணைப் பணி மேலாளர்கள் பதவிகளையும், 11 உதவிப் பணி மேலாளர்கள் பதவிகளையும் ஏற்படுத்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த அதிகாரிகளை நியமிப்பதன் மூலம், இத் துறையின் திறமை குறிப்பிடத் தக்க அளவுக்கு மேம்பாடடையும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. இக்குழுவினால் இதுவரை அனுப்பி வைக்கப் பட்ட 89 பரிவுரைகளில், 42 பரிவுரைகள் குறித்து அரசு இறுதி ஆணைகளைப் பிறப்பித்துள்ளது.

8. வழக்கம் போல, தொழிலாளர் நல வசதிகள் பற்றிக் குறிப்பாக நாட்டம் செலுத்தப்பட்டது. பல் வேறு நல நடவடிக்கைகள், விளையாட்டுப் போட்டிகள் ஆகியவற்றிற்கு, நல நிதியிலிருந்து, இதுவரை, ரூ. 2,500 வழங்கப்பட்டுள்ளது. பாதுகாப்புக் குழு (Safety Committee) ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அக் குழுவின் முதல் கூட்டம் 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 31ஆம் நாளன்று நடைபெற்றது. பணிக் குழுவை அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அண்ணா சாலை, தமிழரசு அச்சகத்தில் பணி புரியும் பெண் தொழிலாளர்களைக் கவனிப்பதற்காக, ஆர். எஸ். ஆர். எம். பேறுகால மருத்துவ மனையி லிருந்து பெண் மருத்துவர் ஒருவர், அடிக்கடி வந்து பார்வையிட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அச்சக மருத்துவ அதிகாரி, எழுதுபொருள் பண்டக சாலையை வாரம் ஒருமுறையும், அண்ணா சாலையிலுள்ள அச்சகத்தை வாரத்திற்கு இரு முறையும் பார்வை யிடுகிறார். ஈய நச்சுப் பாதிப்புக்கு உட்படுகிற தொழி லாளர்களுக்குப் பாலும், பல-வைட்டமின் மாத்திரை களும் தொடர்ந்து வழங்கப்படுகின்றன. ரொட்டியும், தேநீரும் வழக்கம்போல் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப் பட்டு வருகின்றன. அச்சகத் தொழிலாளர்கள் இறந்து விட்டால், அவர்களைச் சார்ந்துள்ளோருக்கு நல நிதி யிலிருந்து ரூ. 50 வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வகையில் 1971-72ஆம் ஆண்டில், நல நிதியிலிருந்து ரூ. 750 வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 24]

தொழிலாளர்களின் குறைகளைக் கேட்டறியவும், அவற்றைத் தீர்க்கவும், தொழிலாளர் நல உதவி அதிகாரி, வாரம் ஒரு முறை எழுதுபொருள் பண்டக சாலைக்கும், மாநகரிலுள்ள பிற கிளை அச்சகங்களுக்கும் சென்று பார்வையிடுகிறார்.

பெண் பணியாளர்களின் குழந்தைகளுக்கான காப்பகங்கள் ஆய்வாண்டில் செவ்வனே பணியாற்றியுள்ளன. காப்பகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் நாளொன்றுக்கு 280மி.லிட்டர் அளவுள்ள பால் வழங்கப்படுகிறது.

சென்னையிலுள்ள அரசினர் அச்சகத்தில் நீர்த்தட்டுப் பாட்டைப் போக்க, அங்கு ரூ. 26,000 செலவில் அமைக்கப்பட்ட குழாய்க் கிணறு ஒன்றும் மேல் நிலை நீர்த் தொட்டி ஒன்றும் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களால் 1971-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 29-ம் நாளில் திறந்து வைக்கப்பட்டன. தண்டையார்பேட்டையிலுள்ள அரசு அச்சகப் பணியாளர்களுக்கான குடியிருப்பில் நீர் வழங்கு வசதிகளைப் பெருக்கும் பொருட்டு அரசு, ரூ. 20,000 செலவுக்கு ஒப்பளித்துள்ளது.

வரியச்சு, தனியச்சு, இயந்திரத்துறைகளில், தொழிற் சாலையில் அமைக்கப்படும் முறையில் விளக்கு பொருத்துவதற்கான செலவுக்கு ரூ. 77,245-க்கு அரசு அண்மையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. தேவையான அளவுக்கும் ஒரே சீராகவும் ஒளி வழங்குவதை இது உறுதிப்படுத்துகிறது. பணியாட்களின் கண்கள் பாதிக்கப்படுவதைக் குறைப்பதற்கு இது ஏதுவாகி, நல்ல முறையில் பணி செய்யவும் வழிவகுக்கும்.

மத்திய அச்சகம், அண்ணா சாலையிலுள்ள தமிழரசு அச்சகம் ஆகியவற்றில் சைக்கிள் நிறுத்தும் கொட்டகை கட்டுவதற்கும், புதுக்கோட்டை அரசினர் கிளை அச்சகத்தில் பணியாளர்களுக்காக ஓய்வுக் கொட்டகை கட்டுவதற்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

தனி ஒப்பந்தக்காரரால் நடத்தப்படும் சிற்றுண்டிச் சாலை, மத்திய அச்சகத்தில் பணியாற்றுபவர்களின் தேவைகளை மனநிறைவளிக்கும் வகையில் தொடர்ந்து

நிறைவேற்றி வருகிறது. அண்ணா சாலையிலுள்ள தமிழரசு அச்சகத்தில், பணியாளர்களுக்கான சிற்றுண்டிச்சாலை யொன்று திறக்கப்பட்டுள்ளது.

1971–72-ல் தமிழ்நாடு அரசு எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை பணியாளர் கூட்டுறவுக் கடன் வழங்கு சங்கம் தன்னுடைய பணியின் 50-ம் ஆண்டை எட்டியுள்ளது. அச்சங்கத்தின் பட்டியலில் 1,990 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். அதன் செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூ. 5·97 இலட்சமாகும். 1970–71-ல் அச்சங்கம் உறுப் பினர்களுக்கு ரூ. 71·45 இலட்சம் கடனாக வழங்கியது. அது பெற்ற நிகர ஆதாயம் ரூ. 25,074 ஆகும்.

தமிழ்நாடு எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறைப் பணி யாளர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை அச்சகத் தொழிலாளர் களுக்கு மனநிறைவளிக்கும் வகையில் தொடர்ந்து பணி யாற்றியது.

தண்டையார்பேட்டை, காமராஜ் நகர் அச்சகத் தொழிலாளர் குடியிருப்பிலுள்ள 300 அங்கணங் களிலும் சென்னை அரசினர் அச்சகத் தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து குடியிருந்தனர். குடியிருப்புகளை முழு அளவில் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும், தொழிலாளர் களால் புகார் செய்யப்படும் பல திருட்டுக்களைத் தவிர்க் கவும் ஏதுவாக, அரசினர் அச்சகக் குடியிருப்பு 'A' வகை வரிசைகளில் பற்றவைப்புச் சட்டங்களைப் பொருத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசினர் அச்சகத் தொழிலாளர்களின் குடியிருப்புகளில் வசதிகளை மேம்படுத்த தொடர்ந்து நாட்டம் செலுத்தப்படுகிறது.

தொழிலாளர் நலக் கல்வித் திட்டத்தின்கீழ், யூனிட் அளவில், வகுப்புகள் முறையாக நடத்தப்படுகின்றன. மூன்று தொழிலாளர்-ஆசிரியர்கள், சுமார் 150 தொழி லாளர்களைப் பயிற்றுவித்துள்ளனர்.

9. திருட்டுக்கள் நடப்பதைக் கண்காணிக்கும் பொருட்டு மெய்க்காப்புப் படையினரும் நியமிக்கப் பட்டுள்ளனர். அரசினர் அச்சகம், அதன் கிளைகள் ஆகியவற்றின் இயந்திரங்கள், தளவாடங்கள், மரச் சாமான்கள், அச்சுகள், அச்சுக்கான உலோகங்கள் ஆகிய

வற்றின் இருப்புகள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை சரி பார்க்கப்படுகின்றன. இருப்புக் கணக்கெடுப்பு அதிகாரி 1971ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1ஆம் நாளில் உள்ள வாறு, ஐந்தாண்டுக் கணக்கெடுப்பு நடத்தியிருக்கிறார். அது குறித்த அறிக்கை, எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறை இயக்குநரால் அரசிடம் அளிக்கப்பட விருக்கிறது.

மத்திய அச்சகம், அதனுடைய கிளைகள் ஆகிய வற்றின் பொருட்களின் இருப்பு, இருப்பு சரிபார்க்கும் அதிகாரியால் ஆண்டுதோறும் சரிபார்க்கப்படுகிறது.

அரசினர் அச்சகம், உற்பத்தித் திறன் மன்றத்தின் உறுப்பினராயுள்ளது.

1969ஆம் ஆண்டில், குறைந்த விபத்து ஏற்பட்ட சாதனைக்கு, எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறைக்கு சுழற் கேடயமும், ரொக்கப் பரிசு ரூ. 1,000மும் கொண்ட மாநில முதற் பரிசு அளிக்கப்பட்டது.

10. அரசாங்க அலுவலகங்கட்கு வழங்கப்படும் எழுதுபொருட்கள், தட்டெழுத்துப் பொறிகள், கணக் கிடுங் கருவிகள், மேசைவிரிப்பு, சீருடை போன்றவற்றிற் கான துணிகள் ஆகியவற்றைக் கொள்முதல் செய்து வழங்குகிற முகவர் அமைப்பாக எழுதுபொருள் பிரிவு இருக்கின்றது. அது, இம் மாநிலத்திலுள்ள 2,665 அலுவலகங்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிறது. துறை அதிகாரிகள் காட்டிய பேரளவு ஆர்வத்தினாலும் முயற்சினாலும், இத் துறை, தேவைகளைக் கணிசமான அளவுக்குப் பூர்த்தி செய்தது.

இத் துறையின் வாணிக நடவடிக்கைகளின் மதிப்பு, 1968–69-இல் ரூ. 87,72,900-லிருந்து 1970–71-இல் ரூ. 1,35,83,738ஆக உயர்ந்துள்ளது. இத் துறை 1969–70-இல் 542 தட்டெழுத்துப் பொறிகளை வழங்கி யிருக்க, 1970–71-இல் 982 தட்டெழுத்துப் பொறிகளை வழங்கியது.

இம் மாநிலத்தின் வாணிகத் துறைகள், சில மத்திய அரசு அலுவலகங்கள், ஓரளவு அரசுத் தன்மை வாய்ந்த சில நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு விலை முன்னதாகச் செலுத்தப்பட்டதன் பேரிலோ அல்லது கணக்குச் சரிக்

கட்டல் மூலமாகவோ எழுதுபொருட்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இத்தகைய நேர்வுகளில், தட்டெழுத்துப் பொறிகள், படிபெருக்கிப் பொறிகளுக்கு 5 சத வீதமும், கணக்கிடும் பொறிகளுக்கு 6 சத வீதமும், ஏனைய எழுது பொருட்களுக்கு 21 சத வீதமும் துறைக் கட்டணங்கள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. பயனற்றவையென ஒதுக்கப்பட்ட தட்டெழுத்துப் பொறிகள், படிபெருக்கிகள், கையால் எண்பொறிக்கும் பொறிகள், ஏனைய பல்வகை எழுது பொருட்கள் ஆகியவற்றை விற்றதனுல் ரூ. 1,02,984 கிடைத்தது. எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறையின் எழுது பொருள் பிரிவுக்கு ஏற்படும் செலவில் பெரும்பங்கு, பெரும்பாலும் இந்தியாவில் செய்யப்படும் எழுது பொருட்கள் வாங்குவதிஞலும், காகிதம், அட்டைகள், தட்டெழுத்துப் பொறிகள், படிபெருக்கிகள், கணக்கிடும் பொறிகள் ஆகியவற்றை வாங்குவதிஞலும் ஏற்படுவதாகும்.

இறுதியாக, எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறையின் சாதனை மிகவும் மன நிறைவளிப்பதாயுள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

## இணைப்பு 7

[265-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

### தொழிலாளர் நல அமைச்சர் உரை.

### கோரிக்கை 24—தொழிற்சாலைகளும் தொழிலாளர்களும்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் பேரில் "கோரிக்கை 24—தொழிற்சாலைகள் உட்படத் தொழிலாளர்கள்" என்பதன் கீழ் ரூ. 1,00,28,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று முன்மொழிகின்றேன். வேலை தேடித்தரும் பணிகளுக்குத் தேவைப்படும் நிதி ஒதுக்கமும் இக்கோரிக்கையில் சேர்ந்துள்ளது. தொழிலாளர் நலத்துறை, வேலைவாய்ப்புப் பயிற்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தின் தொழிலாளர் வேலைவாய்ப்புப்பிரிவுத் துறை ஆகியவை 1971–72-ல் ஆற்றிய பணிகளை விவரிக்கும் அவ்வுரை பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதைக் கண்ணுறுமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலத்துறையில் பொதுவான கொள்கை பற்றியும் சாதனைகள் குறித்தும் இப்போது சுருங்க உரைக்க விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களிடையே அமைதியைக் காத்தும், அதன் மூலம் தொழில் வளர்ச்சி பெருகவும், தொழிலாளர் முன்னேற்றம் அடையவும் ஏற்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குவதே அரசின் நோக்கமாகும். "வளர்க தொழில்—வாழ்க தொழிலாளர்" என்ற குறிக்கோள்தான், தமிழ்நாடு அரசின் தொழிலாளர் கொள்கையாகும். கூட்டாகப் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு ஊக்கமளிக்கையில், அமைதிக்கும், தொழில் உற்பத்திக்கும் இடையூறு ஏற்படுமாயின், அப்போது தொழிலாளர் நலன், தொழில் நலன் மட்டுமல்லாது மக்களின் நலனையும் பாதுகாக்க அரசு தலையிட வேண்டியுள்ளது. தொழிலாளர் பாதுகாப்பு, நல்வாழ்வு ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதைத் தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டு பொதுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் எத்தகைய வேறுபாடுமின்றி தொழிலாளர் சட்டங்கள் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் அனைத்தையும் திறம்படச் செயல்படுத்துவதும் இவ்வரசின் கொள்கையாகும்.

இந்த ஆய்வாண்டில், தொழிலாளர் நலத்திட்டம் ஒன்றைத் தொடங்கியிருப்பதன் வாயிலாக் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நல்வாழ்வைப் போற்றிப் பாதுகாத்துப் வருவதற்காக நாம் நிறைவேற்றிவரும் திட்டங்களுக்குப் புதியதோர் வடிவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சட்டப்படிக்கான விதி முறைகளின்கீழ் வராத தொழிலாளர்களுக்கு நல்வாழ்வையும் வசதிகளையும் அளிக்க இத்திட்டம் முற்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் மூலமாக வருங்காலத்தில் தொழிலாளர் வாழ்வில் பெருமகிழ்ச்சியையும் பெரும் வசதிகளையும் அளிக்க இயலும்.

தமிழ்நாடு அரசு தனது கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் வகுத்து அவற்றைச் செயல்படுத்துவதில் தொழிலாளர் தலைவர்களும், தொழில் துறையில் முன்னணியில் நிற்பவர்களும் மாநிலத் தொழிலாளர்

ஆலோசனை வாரியத்தின் மூலமாகத் தமிழக அரசுக்கு ஆலோசனை நல்குகின்றனர். மாநில நிலையில் தொழிலாளர் குறித்த பிரச்சினைகள் அனைத்திலும் அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்கும் இவ்வாரியம் இம் மாநிலத்தில் முக்கியமான முக்கூட்டு ஆலோசனை மன்றமாகும்.

**வேலை நிறுத்தங்கள் கதவடைப்புகள் உழைப்பு நாட்கள் விரயம்**

நமது மாநிலத்தில் அண்மைக் காலங்களில் நடந்த வேலை நிறுத்தங்கள், வேலைநிறுத்த அச்சுறுத்தல்கள், பிறவகை பேரராட்டங்கள் காரணமாக ஓரளவுக்குத் தொழிலாளர் அமைதி குன்றியுள்ளது. 1970-ஆம் ஆண்டில் 277 வேலைநிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் நடந்தன. விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 1,033,377 ஆகும். 1971-ஆம் ஆண்டில் 308 வேலைநிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் நடந்தன. விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை, 2,286,507 ஆகும். பஞ்சாலைத் தொழில் போன்ற பெரிய தொழிற்சாலைகளிலும், சென்னை, சிம்சன் தொகுதி நிறுவனங்கள் போன்ற பெரிய நிறுவனங்கள் சிலவற்றிலும் நடந்த வேலைநிறுத்தங்கள், கதவடைப்புக்கள், விரயமான உழைப்பு நாட்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை உயர்ந்ததற்கு முக்கிய காரணமாகும். எனினும் இத்தகைய தகராறுகள் எழும்போது, சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பேணிக் காப்பது நமது பொறுப்பாகும். ஒரு பக்கம் உற்பத்திக்கு இடையூறு ஏற்படா வண்ணம் பாதுகாக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களின் சட்டப்படிக்கான உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியமும் நமக்கு ஏற்படுகிறது. இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு இத்தகைய தகராறுகளுக்கு நல்லெண்ணத்துடனும் பொறுமையுடனும் தீர்வுக் காணப்பட்டுள்ளது. இப்போதும் அவ்வாறே தீர்வு காணப்பட்டு வருகிறது. எடுத்துக்காட்டாக சிம்சன் நிறுவனத் தகராறில், நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையிருந்து நீக்கப்பட்ட பின்னர் அல்லது தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட பின்னர், இப்பிரச்சினையில் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் முதலமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு தீர்வு கண்டதன் பலனாக அவர்கள் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனர்.

ஊதியக் கொடைச் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள 4 சதவீத குறைந்த அளவு ஊதியக் கொடையை அதிகப்படுத்த மத்திய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் நல்லெண்ணத்துடன் மேற்கொண்ட முயற்சிகளினால் தொழிலாளர் உள்ளங்களில் தீபாவளி சமயத்தில் நம்பிக்கை வளர்ந்தது. இதன் விளைவாக நாடெங்கணும் பல பகுதிகளில் தகராறுகள் கிளைத்தன. தமிழ்நாட்டில், வேலை நிறுத்தங்களால் பாதிக்கப்பட்ட பிற தொழிற்சாலைகளிடையே மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவை பஞ்சாலைகளாகும். கோயம்புத்தூரில் 78 பஞ்சாலைகளில் தொழிலாளர் சங்கங்கள் சில பிறவற்றிற்கிடையே, ஊதியக் கொடை குறித்து உடன்பாடு ஒன்று செயலில் இருந்தபோதிலும் 8-1/3 சதவீதம் குறைந்த அளவு ஊதியக் கொடை கேட்டும் ஊதியக் கொடையின் மீதான உச்சவரம்பினை அகற்றுமாறு கோரியும் வேலை நிறுத்தம் செய்ததன் விளைவாக இவ்வாலைகளில் 5—10—1971 முதல் 21—10—1971 வரை வேலை நின்று விட்டது. இறுதியில் 3 லட்சம் உழைப்பு நாட்கள் விரயமான பின்னர், சென்னை தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்னிலையில் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டினைத் தொடர்ந்து தொழிலாளர்கள் தங்கள் வேலைநிறுத்தத்தினை கைவிட்டனர்.

1972 மார்ச் 24]

ஊதியக் கொடையை 4 சதவீதத்திலிருந்து 8-1/3 சதவீதமாக உயர்த்து வதற்குச் சட்டம் கொண்டுவர உடனடி நடவடிக்கை எடுக்குமாறு இந்திய அரசினை நாம் கேட்டுக்கொண்டுள்ளோம்.

### தீர்வு காணப்பட்ட முக்கியமான தகராறுகள்

மதுரையிலுள்ள மதுரை மில்ஸ் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த சுமார் 7,200 தொழிலாளர்கள், பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறும் வயதை 60 ஆக வரையறுக்குமாறும், பணிக் கொடைத் திட்டத்தை, தாராளமாக்குமாறும் கோரி 2—7—1971 முதல் பணிக்குச் செல்லாமல் நின்றுவிட்டனர். பின்னர் மதுரையில் 9—7—1971-ஆம் நாளன்று சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்னிலையில் 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் ஏற்பட்ட ஓர் உடன்பாட்டின் பலனாகத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் வேலைநிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு 10—7—1971-ல் மீண்டும் பணியைத் தொடங்கினர். இதைப் போலவே, தூத்துக்குடியி லுள்ள மதுரை மில்ஸ் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த 1,878 தொழிலாளர் களும், இதே பிரச்சினைக்காக 7—7—1971 முதல் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். மேலே குறிப்பிட்ட உடன்பாட்டின் பலனாக, இந்தத் தொழி லாளர்களும் தங்கள் வேலைநிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு 10—7—1971-ல் மீண்டும் பணிக்குத் திரும்பினர்.

நெய்வேலி நிலக்கரிக் கழகத்தைச் சேர்ந்த 960 இளநிலைப் பொறி யாளர்களும், 500 மேற்பார்வைப் பொறியாளர்களும் தங்கள் கோரிக்கை களுக்காக 2—10—1971 முதல் தொழிற்சாலைக்குள்ளேயே வேலை நிறுத்தத்தை தொடங்கினர். சென்னையில் 8—10—1971-ஆம் நாளன்று மாண்புமிகு டாக்டர் முதலமைச்சர் முன்னிலையில் நடத்த பேச்சு வார்த்தை களின் பயனாக 9—10—1971 முதல் வேலைநிறுத்தம் கைவிடப்பட்டது. 10—10—1971 முதல் அமைச்சர் முன்னிலையில் உடன்பாடு ஒன்றும் ஏற்பட்டது. 1970—71-ஆம் ஆண்டுக்கான ஊதியக் கொடை குறித்து நெய்வேலி நிலக்கரிக் கழகத்தில் ஏற்பட்ட தகராறுக்கும், மத்திய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தெரிவித்த கருத்தின் அடிப்படையில், என் முன்னிலையில் தீர்வு காணப்பட்டதோடு ஊதியக் கொடை 5 சதவீத மாக முடிவு செய்யப்பட்டது.

சென்னை இரப்பர் தொழிற்சாலையைச் சேர்ந்த 1,527 தொழிலாளர்கள் ஊதியங்கள், அகவிலைப்படி முதலியவற்றைத் திருத்தியமைத்தல் எனைய கோரிக்கைகள் தொடர்பாக 17—4—1971 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இப்பிரச்சினை குறித்து பலமுறை பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்த போதிலும் 1971 ஜூலை மாதம் முதல் வாரம் வரை இத்தொழிற்சாலை யில் தொடர்ந்து வேலைநிறுத்தம் நடந்தது. ஊதிய உயர்வு, ஊக்கத் தொகை உயர்வு தொடர்பான பிரச்சினைகளை இவ்வரசு 5—7—1971-ல் நடுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்பியது. வேலைநிறுத்தம் தொடர்ந்து நடை பெறுவதற்கு நடுவர் மன்றமும் தடைவிதித்தது. இறுதியாக 21—7—1971-ல் தொழிலாளர்கள் பணிக்குத் திரும்பினர். இப் பிரச்சினைகளை நடுவர் மன்றத்திடம் விட்ட பின்னருங்கூட, தொழிலாளர் தரப்பினருடனும், நிர்வாகத்தினருடனும் நான் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி தொழிலாளர் களுக்கு ஏற்கெனவே அளிக்கப்பட்டு வந்த நன்மையைக் காட்டிலும் அதிக நன்மையை அவர்களுக்குப் பெற்றுத் தந்தேன். இந்த அடிப்படையில் 18—11—1971-ஆம் நாளன்று நிர்வாகத்தினருக்கும் தொழிலாளர் களுக்குமிடையே உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

[1972 மார்ச் 24

சென்னை இரப்பர் தொழிற்சாலையில் ஏற்பட்ட தகராறில் அத்தொழிற் சாலைத் தொழிலாளர் நிர்வாகத்தினரின் ஒத்துழைப்புடன் நான் தீர்வு காண விழைந்தது போலவே, இந்தியா சிமிண்ட்ஸ், சங்கரி; சேலம் டெக்ஸ்டைல்ஸ், ஆத்தூர்; பீடித் தொழிற்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி; சுந்தரம் டெக்ஸ்டைல்ஸ், நான்குனேரி; மற்றும் வேறுபல தொழில நிறுவனங்களில் ஏற்பட்ட தகராறுகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் அரசின் சார்பில் நான் உதவி செய்ய முடிந்தது. இம்மாநிலத்தில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள பீடித் தொழிற்சாலையிலும், சர்க்கரைத் தொழிற் சாலையிலும் அண்மையில் ஏற்பட்ட தகராறுகளுக்கு என்னால் தீர்வு காண முடிந்தது. இத்தகராறுகள் அனைத்திலும் தொழிலாளரும், நிர்வாகத் தினரும் நல்லெண்ணத்தையும், பொறுப்பு உணர்ச்சியையும் காட்டி வந்தமைக்காக அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டில் சிம்சன் தொகுதி நிறுவனங்களில் அக்டோபர்/ நவம்பர் மாதத்தில் எழுந்த தகராறு பற்றிச் சில வார்த்தைகளை நான் கூறவேண்டும்.

30—10—1971-ல் சிம்சன் தொகுதி நிறுவனங்களில் ஒன்றான எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். நிறுவனம் தொடர்ந்து விரயத்தில் செயல்பட்டு வருவதன் காரணமாக 98 தொழிலாளர்களை ஆட்குறைப்பு செய்வ தாக அதன் நிர்வாகத்தினர் அறிவித்தனர். அதன் பின்னர் அந்நிறுவனத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அதே நாளன்று அண்ணா சாலையில் உள்ள சிம்சன் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்கள் சிலர் 1968-ல் நடந்த 24 நாட்கள் வேலை நிறுத்தத்திற்கு ஈடு செய்யும் ஓர் ஏற்பாடாக சனிக்கிழமையன்று அவர்கள் பணிக்கு வருமாறு அழைக் கப்பட்டதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்தனர். இதன் விளைவாக 1-11-1971-ல் இரு தொழிலாளர் பிரிவினரிடையே மோதல் ஏற்பட்டு அதனால் பணி நின்றுவிட்டது. தொழிலாளர் தலைவர்களுடன் நான் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி 15—11—1971-ல் சமரச ஏற்பாடு ஒன்றைக் கொண்டுவந்தேன். அதன் அடிப்படையில், வேலைநிறுத்தம் செய்துவந்த தொழிலாளர்கள் 16-11—1971-ல் பணிக்குத் திரும்பினர். ஆனால் செம்பியத்தில் உள்ள சிம்சன் நிறுவனக் கிளைகளில் மீண்டும் ஒரு தகராறு எழுந்தது. இந்தியா பிஸ்டன்ஸ் நிறுவனத்தில் 22-11-1971-ல் தொழிலாளர் ஒருவர் ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்துகொண்டதனால் அவரை வேலையைவிட்டு வெளியே போகுமாறு அதன் நிர்வாகத்தினர் கூறினர். இதனால் இப்பிரச்சினை குறித்துக் கருத்து வேறுபாடு கொண்ட தொழிலாளர்களிடையே சண்டை ஏற்பட்டது. அதன் பின்னர், அந்தப் பிரிவிலிருந்தும், செம்பியத்திலுள்ள ஏனைய பிரிவுகளிலிருந்தும் தொழிலாளர்கள் வெளியேறினர். இதன் விளை வாக, அண்ணா சாலையிலுள்ள சிம்சன் கிளை நிறுவனங்களிலும் பணி நின்றுவிட்டது. தொழிற்சங்க அலுவலக உறுப்பினர்கள் தேர்தல் உடனடியாக நடத்தப்படவேண்டும். ஊதியங்கள், உற்பத்தி அளவு குறித்து ஏற்கெனவே செய்துகொண்ட ஒப்பந்தங்கள் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டுமென்பதே தற்போது அவர்கள் எழுப்பியுள்ள முக்கியக் கோரிக்கைகளாகும். காவலர் பாதுகாப்பு அளித்தல், எஸ். ஆர்.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்

1972 மார்ச 24]

களுக்கு மீண்டும் வேலையளித்தல், தொழிலாளர் குறித்து காவலர் தொடுத்துள்ள வழக்குகளைத் திரும்பப் பெறுதல், தொழிலாளர் பழிவாங்கப்படுவதினின்றும் பாதுகாப்பு அளித்தல் ஆகியவை அவர்கள் எழுப்பியுள்ள பிற கோரிக்கைகளாகும். எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் 98 தொழிலாளர்கள் ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்டது குறித்த தகராறு நடுவர் மன்றத்தின் தீர்ப்புக்காக விடப்பட்டது. அப்படியிருந்தும் தொழிலாளர்கள் பணிக்குத் திரும்பவில்லை.

இறுதியாக, தொழிலாளர்களுக்குக் காவலர் பாதுகாப்பு அளித்தல், தொழிற்சங்கத் தேர்தல்கள், எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களை மீண்டும் பணிக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல், தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்கவிதனின்றும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தல் முதலியவை குறித்து ஆவன செய்வதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி அளித்ததன்பேரில் தொழிலாளர்கள் 16—12—71-ல் பணிக்குத் திரும்ப ஒப்புக்கொண்டனர். இருந்தும் தொழிலாளர்களிடையே மோதல் ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக எல்லா பிரிவுகளிலும் பணி நின்றுவிட்டது. செம்பியத்திலுள்ள சிம்சன் தொழிற்சாலை வளவும், அங்குள்ள சாதனங்களும் கணிசமான அளவுக்குச் சேதமடைந்தன. இதனால் அங்குள்ள இடிபாடுகளை அகற்ற தொழிற்சாலைகள் ஒருநாள் முதல் ஒரு வாரம் வரை மூடப்படவேண்டியதாயிற்று. இந்நிகழ்ச்சிகள் நடந்தபோதிலும், முதலமைச்சர் தாம் ஏற்கெனவே கொடுத்திருந்த வாக்குறுதியை, 17—12—1971-ல் மீண்டும் வலியுறுத்தினர். ஆனாலும் தொழிலாளர்கள் அதனைச் செவி மடுக்காது, 20—12—1971-ல் சில கிளை நிறுவனங்கள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டபோது அவர்கள் பணிக்குத் திரும்பவில்லை. அதன் பின்னரும் முடக்க நிலை நீடித்தது. இன்றியமையாத பாதுகாப்புச் சாதனங்கள் பொதுமக்களுக்குப் பயனுள்ள பொருள்களைத் தயாரிக்கும் பிரிவுகளில் கூட ஒரு சிலரே வேலைக்கு வந்திருந்தனர். இதனால் அப்பிரிவுகளிலுள்ள பணிகளுக்கு இந்தியப் பாதுகாப்பு விதிகளின் 119-வது விதி பொருந்தும் வகையில் 4—1—1972-ல் அரசு அறிவிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டது. தொழிலாளர்களின் பணி நிபந்தனைகள் குறித்து அவர்களுக்குள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றி விசாரணை செய்யவும் 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் கீழ் விசாரணை நீதிமன்றம் ஒன்றையும் அரசு அமைத்தது. அமைதியை நிலைநாட்ட மேலும் ஒரு முயற்சியாக, பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகள், குறித்துக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள 21 தொழிலாளர்களை விடுதலை செய்யுமாறு அரசு ஆணையிட்டது. அத்துடன் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்ட 288 தொழிலாளர்களையும், தற்காலிகமாகப் பணியிலிருந்து நிறுத்திவைக்கப்பட்ட 37 தொழிலாளர்களையும் மீண்டும் பணிக்கு எடுத்துக்கொள்ளுமாறு அதன் நிர்வாகத்தினரையும் அரசு வற்புறுத்தியது. இவ்வாறு அடுத்தடுத்து பெருமுயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டபோதிலும், தொழிலாளர்கள் பணிக்குத் திரும்பாநிலை தொடர்ந்து நீடித்தது. இறுதியாக 10—1—1972-ல் மாண்புமிகு டாக்டர் முதலமைச்சர் முன்னிலையில் மத்திய தொழிலாளர் அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளுடன் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாக, ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதன்படி தகராறுள்ள பிரச்சினைகள் குறித்து நிர்வாகத்தினருடன் பேச்சுவார்த்தை நடததவும், அவசரமான அன்றாடப் பிரச்சினைகள் குறித்து விவாதிக்கவும், தொழிற்சங்க

உறுப்பினர்களுக்காக தேர்தல்களை நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்யவும் ஆறு உறுப்பினர் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட்டது. இவ்வுடன்பாட்டின் பயனாக, 12-1-1972-ல் தொழிலாளர்கள் பணிக்குத் திரும்பினர். ஆனாலும், அந்தந்த தொழிலாளர் தொகுதித் தலைவர்கள் தங்களது வழக்கமான பணியைச் செய்யாததனால் அவர்களிடையே ஏற்பட்ட கருத்துவேற்றுமை காரணமாக செம்பியத்தில் சில பிரிவுகளில் 1972 ஜனவரி மாதம் 19, 20, 21-ஆம் நாட்களில் மீண்டும் தடைகள் ஏற்பட்டன. 1972-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 21-ம் தேதி அண்ணா சாலையிலுள்ள சிம்சன் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த சில பிரிவுகளிலும் பணி நின்றுவிட்டது. 22—1—1972-ல் சிம்சன் தொகுதி நிறுவனங்கள் தொழிலாளர் பணியாளர் சங்கங்களின் தலைவர் திரு. கே. கோபாலும், ஏனைய உறுப்பினர்களும் தொழிலாளர் சங்கங்களிலிருந்து பதவி விலகினர். 24—1—1972-ல் செம்பியத்தில் தொழிலாளர்களிடையே மீண்டும் மோதல் ஏற்பட்டு காவலர் அதில் தலையிட வேண்டியதாயிற்று. செம்பியத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகள் 1—2—197 வரை மூடப்பட்டு இருந்தன. 2—2—1972-ல் அவை மீண்டும் திறக்கப்பட்டன. தொழிலாளர்களும் படிப்படியாகப் பணிக்குத் திரும்பினர்.

ஆனால் 23—2—1972 அன்று செம்பியத்தில் உள்ள ஒரு பிரிவில் மறுபடியும் தொழிலாளர்க்கிடையே மோதல் ஏற்பட்டது 24—2—1972 முதல் செம்பியத்தில் எல்லா பிரிவுகளிலும் அண்ணா சாலையில் உள்ள ஒரு நிறுவனமும் மூடப்பட்டன. அறுவர் குழுவும் கலைக்கப் பட்டது.

இறுதியில் 16—3—1972 அன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் முன் என்னுடைய உதவியுடன் எனது சகா தொழில் அமைச்சரின் உதவியுடனும் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் நிர்வாகத்தினருடன் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாக 20—3—1972-லிருந்து வேலையை திரும்ப தொடங்க ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 24—3—1972 அன்று பிப்ரவரி மாத ஊதியத்தை வழங்க நிர்வாகம் இணங்கியது. தொழிலாளர் ஆகஸ்ட் 1971 உடன்படிக்கைக்கு முற்பட்ட இயல்பான உற்பத்தியைக் கொடுப்பர் என்று தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் உறுதியளித்தனர். தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளின் ஒப்புதலோடு தொழிலாளர் துறை உதவி துணை ஆணையரை தேர்தல்களை நடத்தும் அலுவலராக அரசு நியமித்துள்ளது. தேர்தல் விரைவிலேயே எவ்விதத்திலும் வேலை தொடங்கிய 4 வாரத்திற்குள் நடத்தப்படும். தேர்தல்கள் நடத்தப்படும்வரை அன்றாடக் குறைகளை நடுவிணக்கம் செய்து தீர்ப்பதற்கு செம்பியத்தில் ஒருவரும், அண்ணா சாலையில் ஒருவருமாக இரு தொழிலாளர் துறை அலுவலரை அரசு நியமனம் செய்யும். எஸ். ஆர். வி. எஸ். நிறுவனத்தில் ஆட்குறைப்புச் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலையிலமர்த்துவது பற்றி நிர்வாகம் முதலமைச்சரின் உறுதிமொழியை நிறைவேற்றி உடனேயே 12 மஸ்தூர்களை எடுத்துக்கொள்ள இணங்கியது.

இத்தகராறுகளுக்கும், கிளர்ச்சிகளுக்கும் தீர்வுகாண நானும் எனது துறையும் அயராது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அத்துடன் நமது மாண்புமிகு டாக்டர் முதலமைச்சர்

**1972 மார்ச் 24]**

தமது அரிய நேரத்தை அவசியமான போதெல்லாம் இத் தகராறு களுக்குத் தீர்வு காண்பதில் செலவிட்டு தனது அரும்பெரும் ஆலோசனையையும் உதவியையும் எனக்கு நல்கியதை நான் ஈண்டு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

**பஞ்சாலைத் தொழிலில் நெருக்கடியும் மூடப்பட்ட ஆலைகளை மீண்டும் திறப்பதும்**

பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டதன் விளைவாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்பட்டது. அரசு இப்பிரச்சினையைக் கவலையுடன் கவனித்து வருகிறது. தகராறுகள் காரணமாக ஆலைகள் மூடப்பட்டிருப்பின் அத்தகராறு களுக்கு இணக்கமான முறையில் தீர்வுகாண ஏற்பாடு செய்வதன் மூலமும் சீரமைப்பு குறித்த பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதன் மூலமும் ஆலைகளை மீண்டும் திறக்க அரசு உதவியதோடு, பொருளாதார மந்த நிலைமை காரணமாக மூடப்பட்டுள்ள ஆலைகளை மீண்டும் திறக்க உதவி செய்வதற்காக அவ்வாலைகள் குறித்து நன்கு ஆய்ந்தபின்னர் வங்கியிடமிருந்து அவை கடன் பெறத் தேவையான உத்தரவாதத்தை அளிப்பதன் மூலமும் அரசு பஞ்சாலைகளுக்கு உதவி புரிந்து வந்துள்ளது.

1951-ஆம் ஆண்டு தொழில்கள் (வளர்ச்சி-முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின்கீழ், மூடப்பட்ட ஆலைகளின் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டு அவற்றை நடத்துவதற்கு அதிகாரி உரிமை பெற்ற கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளாகத் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தையும் அரசு அமைத்தது. இதுவரை இக்கழகம், மூடப்பட்ட கீழ்க்காணும் ஆலைகளின் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டு அவற்றை நடத்தி வருகிறது :—

(1) ஸ்ரீரங்கவிலாஸ் பருத்தி விதை எடுத்தல், நூற்பு-நெசவு ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(2) கிருஷ்ணவேணி ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(3) கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(4) கம்போடியா ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(5) ஓம் பராசக்தி ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

இந்த ஆலைகள் திறக்கப்பட்டதன் பயனாக 4,732 தொழிலாளர் களுக்கு வேலை கிடைத்தது. பின்வரும் ஆலைகளையும் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் மேற்கொள்ள அனுமதி வழங்குமாறு கேட்டும் இந்திய அரசுக்கு இவ்வரசு கடிதமெழுதியுள்ளது :—

(1) காளீஸ்வரர் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(2) சோமசுந்தரம் ஆலை (தனியார்), கோயம்புத்தூர்.

(3) கோயம்புத்தூர் நூற்பு-நெசவு ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(4) பங்கஜா ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(5) ஸ்ரீபாலமலை ரங்கநாதர் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள 13 பஞ்சாலைத் தொழிற் சங்கங் களின் கூட்டுச் செயற்குழு 19 கோரிக்கைகள் அடங்கிய பட்டியல் ஒன்றை வெளியிட்டு அவை நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் 12–2–1972 முதல் மாவட்டத்திலுள்ள அனைத்துப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களும் வேலை

நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவார்கள் என்று அறிவித்தது. தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை பரிவுடன் கவனித்து ஆவன செய்வதாக அரசின் சார்பாக உறுதி கூறியும்கூட, தொழிலாளர்கள வேலை நிறுத்தத்தைத் திரும்ப பெறவில்லை. அதன் பின்னர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பிப்ரவரி 18 19 தேதிகளில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினர். தொழிலாளர் தலைவர்கள் முதலமைச்சருடைய ஆலோசனைகளையும் நிராகரித்து வேலை நிறுத்தத்தையும், ஆர்ப்பாட்டத்தையும் தொடர்ந்து நடத்தினர். மீண்டும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முன்பாக நடந்த பேச்சுக்களையடுத்து நிர்வாகத்தினரும், தொழிலாளர் சங்கங்களும் முதலமைச்சருடைய ஆலோசனைகளை ஏற்றுக் கொண்டதன் பின்னர்; இறுதியாக 11/12-ம் தேதி இடைப்பட்ட நள்ளிரவிலிருந்து வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டுத் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர். ஒப்பந்தப்படி, அடிப்படை ஊதியத்தை மாற்றியமைத்தல், பஞ்சப்படி ஆகிய இரு கோரிக்கைகளும் 'சமரசக் குழு'வின் தீர்வுக்கு விடப்படும். தென்னிந்திய ஆலைச் சொந்தக்காரர்களின் சங்கத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ஆலைகள் 10 நாள் மொத்த ஊதியத்தைத் தொழிலாளர்களுக்கு இடைக்காலத் தொகையாக அளிக்கும். இத் தொகையை எவ்வாறு சரி செய்வது என்பதை சமரசக் குழுவின் தீர்வுக்கு விடப்படும். கோவை மாவட்டத்தில் மூடப்பட்டுள்ள ஆறு ஆலைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கும் மொத்தமாக முதலமைச்சருடைய நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூபாய் 5 லட்சம், பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அளிப்பதற்காக, கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அவர் அதை சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, கூட்டுச் செயற்குழுவைச் சார்ந்த சங்கங்களையும், மற்றைய சங்கங்களையும் கலந்து பகிர்ந்து அளிப்பார்.

திருப்பூர் பனியன் தொழிலாளர் தங்கள் ஊதிய உயர்வு பற்றிய தகராறில் 7–2–1972 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்திருந்தனர்.

1972-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 18-ம் தேதி அன்று சென்னையில தொழிலாளர் நல ஆணையர் முன் நடந்த பேச்சுவார்த்தையின பயனாக தற்போதுள்ள ஊதியத்தில் 20 விழுக்காடு இடைக்கால உயர்வாகக் கொடுப்பதென்றும் 20–3–1972 அன்று தொழிலாளர்கள் அனைவரும் வேலைக்குத் திரும்புவது என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது

இறுதியாக ஊதிய நிர்ணயம் செய்வதற்கு முன் சென்னை உற்பத்தித் திறன் குழு தொழிலாளர் செய்ய வேண்டிய வேலை அளவை நிர்ணயம் செய்யும்.

அதற்குப் பின்னால் வேலை அளவுக்கு உரிய ஊதியத்தை சமரசப் பேச்சு மூலமாகவோ அல்லது நடுவர் தீர்ப்பு அல்லது தொழில் கோர்ட் மூலமாகவோ முடிவு செய்யப்படும்.

இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் சுமார் 7,000 தொழிலாளர்கள் பயனடைவார்கள்.

### குறைந்த அளவு ஊதியங்களை வரையறுத்தல்

எத்தகைய தொழிற்சங்கத்தின் கீழும் வராத (Unorganised Labour) தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த அளவு ஊதியங்களை வரையறுப்பதற்காக

1972 மார்ச் 24ஆம் நாள் ஆணையின்படி ...

1972 மார்ச் 24ந

அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்க கீழ்க்காணும் தொழில்களில் ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன:—

(1) விசைத்தறி தொழிலில் வேலை.

(2) (பீடி தயாரிப்புத் தொழில் உட்பட) புகையிலை தயாரிப்புத் தொழிலில் வேலை.

(3) அரிசி, மாவு அல்லது பருப்பு அரவை ஆலையில் வேலை.

இவ்வாண்டில், கயிறு தயாரிப்புத் தொழிலிலும் வெட்டு மரத் தொழிலிலும் வேலை செய்வோர்க்கான குறைந்த அளவு ஊதியங்களை அறிவிப்பதில் அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் தங்களது அறிக்கைகளை அனுப்பியுள்ளன. இவ்வறிக்கைகள் குறித்துப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

கைத்தறிப் பட்டு நெசவுத் தொழிலில் வேலைக்கமர்த்திக்கொள்ளப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை வரையறுக்க இயலும் வகையில் குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் இத்தொழிலையும் அரசு சேர்த்துள்ளது. இவ்வாறு சேர்க்க உத்தேசித்துள்ளது பற்றிய வரைவு அறிவிப்பு ஒன்றை அரசு வெளியிட்டுள்ளது. குறைந்த அளவு ஊதிய மாநில ஆலோசனை வாரியம் 21-12-70-ல் கூடியது. அக்குழு செய்த பரிவுரைகளையொட்டி (i) அச்சகங்கள், (ii) சினிமாக்கள், (iii) உணவகங்கள், சிற்றுண்டி விடுதிகள், (iv) கடைகள் வணிக நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றைக் குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் சேர்ப்பது குறித்தும் அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. அட்டவணையிடப்பட்ட வேலைகளுக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை வரையறுப்பது, மாற்றியமைப்பது குறித்துக் கவனிக்கவும், தொழிலாளர் நல நிதியை நிர்வகிக்கவும் தொழிலாளர் நலத்துணை ஆணையாளர் பதவி ஒன்றுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

### பீடி மற்றும் முறைப்படி அமையாத தொழில்களில் தொழிலாளர்களின் நிலை

இம்மாநிலத்தில் பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமை குறித்து ஆய்வு செய்து, அவர்கள் நலனுக்காக என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றிப் பரிவுரைகள் செய்ய முத்தரப்புக் குழு ஒன்றை நியமிப்பது குறித்து அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

முறைப்படியமையாத ஏனைய தொழில்களில் உள்ள தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமை குறித்து ஆய்வு செய்ய குழு ஒன்றை அமைப்பது பற்றியும் அரசு நாட்டம் செலுத்தி வருகிறது.

### ஊதிய வாரியங்கள்

நியாய ஊதியங்கள் அளிப்பதைப் பொறுத்தவரை, பொறியியல், மின்சாரம், சாலைப் போக்குவரத்து. தோல், சர்க்கரை, இரசாயன உரம் போன்ற பல தொழில்களுக்கும் உரிய மத்திய ஊதிய வாரியங்களின் பரிவுரைகள் சென்ற ஆண்டு வந்து சேர்ந்துள்ளன; அப்பரிவுரைகள் யாவும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழிலைப் பொறுத்தவரை, இதுகாறும் 208 நிறுவனங்கள் ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளை செயற்படுத்தியுள்ளன. அதன் மூலம் 11,945 தொழிலாளர்கள் பயனடைந்துள்ளனர். ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளை விரைவு படுத்தும் கருத்துடன், தொழிலதிபர்கள் தொழிலாளர்களது பிரதிநிதிகளின் கூட்டமொன்றை 19-6-1971 அன்று நான் கூட்டினேன். ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகள் விரைவில் செயற்படுத்தப்பட்வேண்டியதன் அவசியத்தை நான் வலியுறுத்தியதுடன் ஊதியவாரியப் பரிவுரைகளைச் செயற்படுத்துவதில் போதுமான முன்னேற்றம் காணப்படவில்லையென்றால், தொழிலாளர்கள் தங்களது சட்டப்பூர்வமான பயன்களை அடையும் பொருட்டு, அரசு பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியிருக்கும் என தொழிலதிபர்களை எச்சரிக்கவும் செய்தேன். பரிவுரைகளை செயற்படுத்தக் காட்டப்படும் ஆர்வம் மனநிறைவளிப்பதாக இல்லாததால், ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளைச் செயற்படுத்துவதற்காக கேரளத்தில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள சட்டத்தைப் போன்ற ஒரு சட்டத்தை இயற்றும் கருத்து பற்றி அரசு பரிசிலனை செய்து வருகிறது.

சர்க்கரைத் தொழிலுக்கான ஊதிய வாரியப் பரிவுரைகளைச் செயற்படுத்துவது குறித்து விவாதித்து இறுதி முடிவு எடுக்கும் பொருட்டு சென்னை தொழிலாளர் நல ஆணையாளரை அமைப்பாளராகக் கொண்டு மூத்தரப்புக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இக் கருத்து பற்றி இக்குழு, அனைவருக்கும் இசைவான தீர்வு ஒன்றைக் காணவியலாமற் போனதால், நான் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளடங்கிய கூட்டமொன்றை 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 22-ம் நாள் அன்று சென்னையில் கூட்டினேன். அக்கூட்டத்தில், ஊதிய வாரியப் பரிவுரைகளைச் செயற்படுத்தி, 1972-ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 10-ஆம் தேதிக்கு முன்னர் தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டிய நிலுவைகளைக் கொடுத்துவிடுமாறு தொழிலதிபர்களுக்கு எடுத்துக் கூறினேன். 1972-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 10-ம் தேதிக்குப் பின்னர், மேலும் ஊதிய உயர்வுகள் அளிக்கும் கருத்து பற்றியும், தொழிலாளர்கள் எழுப்பியுள்ள பிற பிரச்சினைகள் பற்றியும் விவாதிக்க எடுத்துக்கொள்ளப்படும் எனவும் நான் தெரிவித்தேன். ஆனால், தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் குறித்து உடன்பாடு எதுவும் ஏற்படவில்லையாதலால், அதனைத் தொடர்ந்து தொழிற் சங்கங்கள் சில வேலை நிறுத்த அறிவிப்புகள் கொடுத்தன. இரு தரப்பாருடனும் நான் அடிக்கடி பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினேன். அவற்றின் விளைவாக 24-2-1972 அன்று ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதன்படி ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளுக்கும் மேலாக, தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் மாத ஊதியத்தில் ரூ. 10 தற்காலிக ஊதிய உயர்வு வழங்கப்பட்டது.

### தற்காலிக தொழிலாளர்களுக்கு பணிப் பதிவேடு கொடுத்தல்

3-8-1971 ஆம் நாள் நடைபெற்ற சிறப்புத் தோட்டத் தொழிலாளர் அறிவுரைக் குழு கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தை ஒட்டி தற்காலிகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசு பணிப் பதிவேடு முறையை புகுத்த திட்டமிட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தினால் 30,000 தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பயன் பெறுவர்.

1972 மார்ச் 24]

23-9-1971-ஆம் நாள் நடைபெற்ற மாநில தொழிலாளர் அறிவுரைக் குழு கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தை ஒட்டி தற்காலிகத் தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களுக்கு, அரசு பணிப் பதிவேடு முறையைப் புகுத்த திட்டமிட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தினால் 2,500 தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள் பயன் பெறுவர்.

### தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நல நிறுவனத்தையும் புள்ளிவிவர பிரிவையும் நிறுவுதல்

பம்பாயிலுள்ள தொழிலாளர் நிறுவனத்தின் அமைப்பைப் போன்றதொரு அமைப்புடன் தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நல நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவ அரசு ஏற்கெனவே கருதியுள்ளது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நன்கறிவர். இதன் குறிக்கோள், ஏனையவற்றுக்கிடையே, தொழிலாளர்களுக்குத் தொழிற்சங்கப் பாணியில் பயிற்சியளிப்பதாகும். இச் செயற்குறிப்பு அரசால் மும்முரமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்நிறுவனத்துடன் இணைந்த தொழிலாளர் நலப் புள்ளி விவரப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவவும் கருதப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளர் குறித்த புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிப்பதும், தொழில் தகராறுகளின் காரணங்கள், வழக்கு சட்டம்—ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள் உருவாகும் போக்குகள் மற்றும் இவை போன்ற பொருள்கள் பற்றி ஆராய்வதும் இதன் பணியாக இருக்கும்.

### மாநில தொழிலாளர் நல நிதி

மாநிலநிதியிலிருந்து ரூ. 5 லட்சம் தொடக்க மானியம் வழங் தொழிலாளர் நல நிதியொன்றையும் எனது தலைமையில் தொழிலாளர் நல வாரியம் ஒன்றையும் கூட அரசு அமைத்துள்ளது. தொழிலாளர் நல வரைவுச் சட்டம் முன் வடிவு ஒன்றையும் அரசு வெளியிட்டுள்ளது. இந்த சட்ட முன் வடிவு தொழிலதிபர்களிடமிருந்தும், தொழிலாளர்களிடமிருந்தும், தொழிலாளர் நலநிதிக்குப் பங்குத் தொகைகள் வசூலிக்க வகை செய்கிறது; மேலும் தொழிலாளர் நலத்திட்டத்தைச் சட்டப்படிக்கமைந்த திட்டமாக ஆக்குகிறது. இந்தத் தொழிலாளர் நல வாரியம் 1971-ல் இருமுறை கூடிற்று. 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 2-ம் தேதி அன்று கூடிய வாரியத்தின் இரண்டாவது கூட்டத்தில், முதற்கண், பெண் தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிலாளர்களின் மனைவிமாருக்கும் நடத்தப்படும் தையல் வகுப்புகளுடன் தொழிலாளர் நல நிலையங்கள் நிறுவப்படவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அவை, சென்னையில் இரண்டும் (திரு.வி.க. நகர் அல்லது செம்பியத்தில் ஒன்றும், மற்றொன்று அம்பத்தூரிலும்), மதுரை, கோயம்புத்தூரில் முறையே ஒவ்வொன்றுமாகத் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கேற்ப இந்த நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டுவிட்டன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்னை, அம்பத்தூரில் 1972-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 15-ம் தேதியிலும், கோயம்புத்தூரில் ஜனவரி 19-ம் தேதியிலும், மதுரையில் ஜனவரி 21-ம் தேதியிலும் இந்நல நிலையங்களில் வானொலிப் பெட்டிகள் வைக்கப்பட்டு எளிய முறையில் தொடங்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. மகளிர் நலத் துறையின் ஒத்துழைப்புடன் இந் நிலையங்களில் பெண்களுக்குத் தையல் வகுப்புகள் தொடங்கவும், குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டு வசதிகள் செய்து தரவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது; இத்திட்டங்கள் விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும்.

[1972 மார்ச் 24

தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் இறுதிக்கூட்டத்தில், சென்னை மாநகரில் தொழிலாளர் நலனுக்கென விளையாட்டரங்கம் ஒன்று அமைக்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. அவ்விளையாட்டரங்கத்தில் பம்பாயில் உள்ளதைப் போன்று கலை அரங்கம், வெளிப்புற விளையாட்டு வசதிகள். உட்புற விளையாட்டு வசதிகள் மற்றும் நீச்சல் குளம் கூட அமைத்துத் தரப்படும். தொழிலாளர் நல வாரிய உறுப்பினர்கள், பம்பாய்க்குச் சென்று அங்குள்ள தொழிலாளர் விளையாட்டரங்கம், தொழிலாளர் நல நிலையங்கள் செயல்படும் முறைபற்றித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அம்முடிவினுக்கு இணங்க, கடந்த மாதம் தொழிலாளர் நல வாரிய உறுப்பினர்கள் பம்பாய்க்கும் ஆமதாபாத்துக்கும் சென்றுவர அரசு திட்டமிட்டிருந்தது. ஆனால் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலைகளின் விளைவாக அவர்கள் பயணத்தை ஒத்திப்போட வேண்டியதாயிற்று.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

### பணிக்கொடை

புதுடில்லியில் 1971-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 23-ம் தேதி நடைபெற்ற இந்தியத் தொழிலாளர் மாநாட்டின் 27-வது கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அக்கூட்டத்தில், பொருத்தமான மத்தியச் சட்டமொன்றை இயற்றுவதன் மூலம், நாடு முழுவதற்கும் ஒரே சீரான பணிக்கொடைத் திட்டமுறை ஒன்றுக்கு உறுதி செய்வதன் அவசியத்தை நான் வலியுறுத்தினேன்; இந்தச் சட்டத்தை இந்திய அரசு கொண்டுவராவிட்டால்; இதுபோன்றதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரத் தமிழ்நாடு அரசு தயங்காது எனவும் நான் அவர்களிடம் கூறினேன். தொழில் நிறுவனங்களில் பணிக்கொடை வழங்குதலை உள்ளடக்கிய சட்ட முன்வடிவு ஒன்றை தற்போது மத்திய அரசு கொண்டுவந்துள்ளது எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. பணிக்கொடையாக 15 நாள் ஊதியம் அளிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக ஒரு திங்கள் ஊதியம் அளிக்கப்பட வகை செய்யும் முறையில் அச்சட்ட முன்வடிவைத் திருத்தமாறு கேட்டுக்கொண்டு இந்திய அரசுக்கு கடிதம் வரையப்பட்டுள்ளது. ஊதியக்கொடை வழங்கல் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட வேண்டிய குறைந்த அளவு ஊதியம் பற்றிய கருத்து நீண்டகாலமாக விவாதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இதுபற்றி அவசரமாக முடிவு எடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தி குறைந்த அளவு ஊதியக் கொடை 8-1/3 சதவீதம் என வரையறுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் நம் அரசின் சார்பில் நான் கருத்துத் தெரிவித்தேன்.

### தேசிய நெருக்கடி நிலை ஏற்பாடுகள்

சென்ற ஆண்டு இறுதியில், வங்க தேச விவகாரம், நமது நாட்டில் பெரும் பீதியைத் தோற்றுவித்ததோடு, நமது நாட்டின் பொருளாதாரத்துக்குக் கடும் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியது. அதன் விளைவாக எழுந்த கடுமையான சூழ்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, நான் 1971-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 29-ம் தேதியில் தொழிலாளர்கள், தொழிலதிபர்களது பிரதிநிதிகளடங்கிய கூட்டமொன்றைக் கூட்டினேன். அக்கூட்டத்தில் நாட்டில் எழுந்துள்ள நெருக்கடி நிலைமையைக் கருதி தொழிலதிபர்களும், தொழிலாளர்களும், தொழில் தகராறுகளைத்

1972 மார்ச் 24]

தீர்த்து வைப்பதிலும், தொழில் அமைதியைக் காப்பதிலும், அரசுக்குத் தங்கள் முழு ஒத்துழைப்பையும் நல்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

தொழிலாளர்களில், தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு அல்லது பாதுகாப்புச் சேமிப்புத் திட்டம் ஒன்றுக்கு, தங்களது நன்கொடைகளைச் செலுத்த விரும்புவோரது ஊதியங்களிலிருந்து தொகைகளைக் கழித்துக்கொள்வது தொழிலதிபர்களுக்கு இயலும் பொருட்டு, 1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் கீழ் தேவையான விதிகளைச் செய்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளையும் அரசு எடுத்துள்ளது.

## தொழிலாளர் நல காப்புறுதித் திட்டம்

தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டம், தொழிலாளர்களின் நலனைக் கருதி, இம்மாநிலத்தில் தருமபுரி, நீலகிரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக, மற்றெல்லா மாவட்டங்களிலுமுள்ள முக்கியத் தொழில் இடங்கள் அனைத்துக்கும் நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் காப்புறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களின் 3,94,250 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 16 லட்சம் பேர் பயனடைகின்றனர். இத்திட்டத்தின் கீழ் தற்போது, இம்மாநிலத்தில் தொழிலாளர் நலக்காப்புறுதி மருத்துவமனைகள் மூன்றும், மருந்தகங்கள் 101-ம் (93 நிலையான கட்டிடங்களில் செயல்படுபவை ; 8 இயல் ஊர்தி மருந்தகங்கள்) செயல்பட்டு வருகின்றன. மேற்சொன்ன மூன்று மருத்துவமனைகளும் அனைத்து வசதிகளும் கொண்ட பெரிய மருத்துவ மனைகளாகும். அவை சென்னை, மதுரை, கோவை ஆகிய நகரங்களில் முறையே 625, 300, 202 படுக்கைகளுடன் அமைந்துள்ளன. இவை தவிர, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் தொழிலதிபர்கள் பயன்பாட்டு மருந்தகங்கள் மூன்றும், பகுதிநேரத் தனி மருந்தகங்கள் இரண்டும், இயங்கும் மருத்துவ வண்டிகள் 21-ம் செயற்பட்டு வருகின்றன. சென்னை மாநகர், மதுரை, கோயம்புத்தூர், கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும், முழு மருத்துவச் சிகிச்சையையும், மருத்துவமனையிற் சேர்த்துக் கவனிக்கும் வசதிகளும் அளிக்கப்படுகின்றன. பிற இடங்களில், ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தினருக்கு மருத்துவ மனையிற் சேர்த்துக் கவனிக்கும் வசதிகள் அளிக்கப்படவில்லை.

மதுரையில், 202 படுக்கைகளுடன் கூடிய புதிய தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவமனை ஒன்று 13—4—1971 அன்று தொடங்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. சேலம் மாவட்டம், போதனூர், நல்ல கவுண்டன் பட்டி, வீரக்கல்புதூர் கிராமங்களில் வசிக்கின்ற ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களுக்கு, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின் கீழ் மருத்துவ வசதி அளிக்கும் பொருட்டு, சேலம் மாவட்டம் மேட்டூருக் கருகே (ராமன் நகர்) கோனூரில் 29—5—1971 அன்று புதிய தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகம் ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதே போன்று பழனி, உசிலம்பட்டி பகுதிகளில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் வகையில் (மதுரை மாவட்டம்) பழனி, நெய்க்காரப்பட்டி ஆகிய ஊர்களில் ஒவ்வொன்றும், (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்) உசிலம்பட்டியில் ஒன்றுமாக, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் மூன்று 26—6—1971-ல் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. மேலும்

இத்திட்டம், 28—8—1971 லிருந்து (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்) கும்பகோணத்தில் பெருமாண்டி வருவாய்க் கிராமத்திற்கும், திருநெல்வேலி மாவட்டம், மேலத் திருவேங்கடநாதபுரம் வருவாய்க் கிராமத்திற்கும் நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. 29—1—1972-லிருந்து இத்திட்டம் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள சோமனூர், சாமளாபுரம், நீலாம்பூர், அரசூர் ஆகிய பகுதிகளுக்கும் நீடிக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசு, இத்திட்டத்தின் நலன்களை விரிவுபடுத்தி, இந்த சமுதாய நல ஏற்பாட்டின் கீழ் மேலும் பெரும் பகுதிகளையும் அதிகத் தொழிலாளர்களையும், அவர்தம் குடும்பங்களையும் கொண்டுவர ஆவல் கொண்டுள்ளது. இருந்தபோதிலும், புது டில்லியிலுள்ள தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம், மருத்துவ நலன் குறித்த செலவுக்கு உச்சவரம்பு விதித்துள்ளதையொட்டி இக்குறிக்கோளை அடைய இயலாமலுள்ளது. முன்னாள் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலைமையில் சென்ற மாநிலப் பிரதிநிதிகள் குழு, இந்த உச்சவரம்பினைக் கைவிடுமாறு இந்திய அரசை வற்புறுத்தி முறையீடு ஒன்றை அளித்தது. அதன் விளைவாக, தொழிலாளர் நல காப்புறுதிக் கழகம் ஒவ்வொரு வகைக்கும் உரிய உச்சவரம்பைத் திருத்தியமைத்துள்ளது. திருத்தியமைத்துள்ளபடி வரையறுக்கப்பட்டுள்ள உச்சவரம்பு வீதங்களாவன: ஆண்டொன்றுக்குத் தொழிலாளர் குடும்பமொன்றுக்கு வரையறுத்த மருத்துவ சிகிச்சைக்கு ரூ. 50, விரிவுபடுத்திய மருத்துவ சிகிச்சைக்கு ரூ. 54, மருத்துவமனையிற் சேர்த்துக் கவனித்தல் உட்பட முழு மருத்துவ சிகிச்சைக்கு ரூ. 64. இவ்வாறு இருப்பினும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் ஒரு மாநிலத்தில் ஆகும் செலவு, மேற்குறிப்பிட்ட உச்சவரம்பிற்குக் கூடுதலாகச் சென்றால், அவ்வாறு ஏற்பட்ட கூடுதல் செலவை, தொடர்புடைய மாநில அரசு மட்டுமே தனித்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதில் எந்த ஒரு பங்கினையும் கழகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. திருத்தியமைத்த உச்சவரம்பு காரணமாக, இவ்வரசு, மருத்துவ நலன்களுக்கு வகை செய்வதற்காக பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய செலவுக்குக் கூடுதலாக, ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கூடுதல் செலவை ஏற்கவேண்டியிருக்கும்.

## தொழிற்சாலை தொழிலாளர் சத்துணவுத் திட்டம்

மக்கட் தொகுதியினிரில் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் நலிந்த பிரிவினர் ஆவர்; தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள், அவர்களைச் சேர்ந்த பெண்டிர் இவர்கட்கு உடல்நலமும், வலிமையும் பெற்றுத்தரும் பொருட்டு, அவர்கள் நலனுக்கான தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர் சத்துணவுத் திட்டம் ஒன்று 'கேர், (CARE) நிறுவனத்தின் உதவியுடனும் தொழிற்சாலை நிர்வாகங்களின் ஒத்துழைப்புடனும் இம்மாநிலத்தில் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் குறிக்கோள், தொழிலாளர் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த, பள்ளி செல்லும் வயது வராத குழந்தைகளுக்கும், கருவுற்றுள்ள பெண்டிருக்குபாலூட்டும் தாய்மாருக்கும் சரிவிகித உணவு வழங்குவதாகும். இந்தியாவில் இத்தகைய முயற்சியில் இதுவே முதலாவதாகும். இத்திட்டம் இம்மாநிலத்தில் பெருமளவு தொழில் நிறுவனங்களில் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது, தற்போது 71 தொழிற்சாலைகளிலும், மலைத்தோட்டங்களிலும் செயலில் உள்ளது; இத்திட்டத்தால் மொத்தம் 25,629 பேர் பயன் பெறுகின்றனர்

1972 மார்ச் 24]

## தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பும், உடல் நலனும், தொழிலாளர் நலனும்

தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு, உடல் நலன், தொழிலாளர் நலன் ஆகியவற்றை மேம்படுத்தும் கொள்கையைச் செயற்படுத்துகையில் தொழிற்சாலைச் சட்டத்தின் விதித் துறைகள் தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர் அலுவலகத்தால் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. தொழிற்சாலைகளில் விபத்துகள் ஏற்படுவதைக் குறைக்க இயன்ற எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. விரைவுபடுத்திய பயிற்சி வகுப்புகள் மூலமாகவும், காட்சி விளக்கப்படங்களைப் பயன்படுத்தியும், தொழிலாளர்களிடையே தொழிற்சாலைப் பாதுகாப்பு உணர்வு மேம்படுமாறு செய்யப்பட்டு வருகிறது. நிர்வாகப் பணியாளர்களின் நலனுக்காகவும், தொழிற்சாலைப் பாதுகாப்பு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. அதிக சதவீதம் விபத்துக்களைக் குறைக்கும் சாதனையைச் செய்யும் நிர்வாகங்களுக்குச் சுழற் கோப்பைகளும் ரொக்கப் பரிசுகளும் வழங்குவதற்கான திட்டங்களும்கூட உருவாக்கப் பட்டுள்ளன. தொழிற்சாலைப் பாதுகாப்பு பற்றி சிறந்த கருத்துரைகளை வழங்குகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும், சுவரொட்டி விளம்பர அமைப்பை வரைந்து கொடுக்கும் தொழிலாளர்களுக்குக்கூட ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

தொழிற்சாலைச் சூழ்நிலைகளில் ஈயத்தால் ஏற்படும் நச்சு விளைவு, ஸிலிகோஸிஸ் (Slicosis) டெர்மாடைடிஸ் (Dermatatis) போன்ற நோய்களும் மற்றும் அவை போன்று நச்சுப் பொருளால் ஏற்படும் நோய்களும் தோன்றுவதற்கான மூலகாரணங்களைக் கண்டறியவும், வெப்பம், இரைச்சல் முதலானவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் பற்றி தெரிவிக்கவும் மாநிலத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தில், இணைந்த தொழிற் சுகாதார—துப்புரவுப் பிரிவு ஒவ்வொன்றையும், ஆய்வு கூடத்தையும் நிறுவுவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

## 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதி—குடும்ப ஓய்வூதிய நிதிச் சட்டம்

1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி குடும்ப ஓய்வூதிய நிதிச் சட்டம் மத்திய அரசால் செயற்படுத்தப்படும் ஒரு சட்டமாகும். இது சென்னையிலுள்ள வருங்கால வைப்பு நிதி ஆணையாளரால் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இச் சட்டத்தின் கீழ் மாநில அரசின் பணிகளிலொன்று, தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி நிலுவைகளை வசூல் செய்வதில் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதியமைப்புக்கு உதவி புரிவதாகும். தற்போது இந்த நிலுவைகள் ஒரு கோடி ரூபாயைத் தாண்டிவிட்டன. இந்த நிலுவைகள், அண்மையில் கடந்த காலத்தில் பஞ்சாலைத் தொழிலில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியின் விளைவால் மொத்தமாகச் சேர்ந்துவிட்டன. நிலுவைத் தொகைகளைக் கட்டத் தவறிய பஞ்சாலைகளிடமிருந்து, வழக்கு தொடுப்பதன் மூலமாகவும், வருவாய் வசூல் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் மூலமாகவும் இந்த நிலுவைகளை வசூல் செய்வதற்கான நடவடிக்கையை மாநில அரசு ஏற்கெனவே எடுத்துள்ளது. இந்த நிலுவைகளைக் கட்டுவதற்குத் தவணை வசதி வழங்கப்பட்டு, மேற்சொன்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதிலிருந்து திட்டவட்டமாக விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் மேற்சொன்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படமாட்டாது.

[1972 மார்ச் 24

இந்த நிலுவைகளில் பெரும்பகுதி பஞ்சாலைகளிலிருந்தே வரவேண்டியுள்ளதாலும், அப்பஞ்சாலைகளில் பெரும்பாலானவை கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலேயே அமைந்துள்ளபடியாலும், தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி நிலுவையை வசூல் செய்யும் பணியைக் கவனிப்பதற்கென்றே, வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளடங்கிய சிறப்பு வசூல் பிரிவு ஒன்று, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் விரைவில் அமைக்கப்படவிருக்கிறது. இந்தப் பிரிவு செயல்படத் தொடங்கிவிட்டால், தொகைகள் கட்டத்தவறிய பஞ்சாலைகளிடமிருந்து, தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி நிலுவைகளை வசூல் செய்வதில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் காணவியலும்.

### எடைகள், அளவைகள் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துதல்

எடைகள், அளவைகள் சட்டம் தொடர்ந்து தொழிலாளர் நலத்துறை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தால் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இச் சட்டத்தை டாக்சி மீட்டர்கள், ஆட்டோ ரிக்ஷா மீட்டர்கள் குழந்தைகளை எடைபோடும் கருவிகள் ஆகியவற்றுக்கும் நீடிக்கும் கருத்து பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

### தேசிய வேலைவாய்ப்பு பணி நிறுவனம்

தேசீய வேலைவாய்ப்புப் பணி நிறுவனம் படிப்படியாக எல்லாத் துறைகளிலும் தனது பணிகளை விரிவுபடுத்தி வருகிறது; நாட்டில் வேலைவாய்ப்புத் தேடுகின்றவர்களில் எல்லாவகையினரும் இதன்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளனர். சாதாரணமாக உள்ள வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களைத் தவிர, சென்னை அண்ணாமலை நகர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் வழிகாட்டிக் கழகங்கள் மூன்று உள்ளன. இப்பணி நிறுவனம் வேலைதேடுபவர்களுக்கு வேலை தேடித் தருவது மட்டுமன்றி, தொழில்கள் செய்ய வழிகாட்டியாக இருந்தும், வேலைவாய்ப்பு ஆலோசனை வழங்கியும், வாழ்க்கைத் தொழில் பற்றிய தகவல்களைத் தந்தும் உதவுகிறது. உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கான தனி வேலைவாய்ப்பு நிறுவனம் ஒன்றும், உயர்ந்த கல்வித்தகுதிகள் பெற்றுள்ளவர்களுக்கென தொழில் சார்ந்த நிர்வாகத்துறை வேலைவாய்ப்பு நிறுவனம் ஒன்றும்கூட உள்ளன. பர்மா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தாயகம் திரும்பிவரும் அகதிகளுக்குப் புதுவாழ்வு அளிப்பதில் தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த அகதிகளை முறையாகக் குடியமர்த்தும் பணியை விரைவுபடுத்தும் பொருட்டு, அதற்காகவே நியமிக்கப்பட்டுள்ள வேலைவாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரி, தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்கள், பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் இதில் அக்கறையுள்ள நிறுவனங்களுடன் இடைவிடாமல் தொடர்பு கொண்டு வருகிறார். அரிசனங்கள், பழங்குடிமக்களை சேர்ந்தவர்களுக்குச் செம்மையான வழியில் வழிகாட்டி உதவியளிக்கும் கருத்துடன் இந்திய அரசு பயிற்சியளித்து வழிகாட்டியுதவும் நிலையம் ஒன்றை சென்னையில் தொடங்கியுள்ளது. ஊனமுற்றவர்களின் பிரச்சினைகளைக் கவனிப்பதற்கென்றே, சென்னையில் உடலூனமுற்றவர்களுக்கான மாநில வாரியம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஊனமுற்றவர்களுக்குச் சிறப்பான

1972 மார்ச் 24]

முறையில வேலை வாய்ப்பளிக்கின்ற தொழிலதிபர்களுக்கும் ஊனமுற்ற வர்களில் சிறந்த தொழிலாளராக விளங்குவோருக்கும் மாநில அளவில் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்தையும் அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தொழில் நுட்பக்கல்வித் தகுதிகள் பெற்றவர்களிடையே நிலவும் வேலை வாய்ப்பின்மைப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வுகாணும் பொருட்டு, வேலையற் றுள்ள பொறியாளர்கள், பட்டயக் கல்வி தகுதி பெற்றவர்கள், கைத் தொழில் வினைஞர்கள் ஆகியோருக்கு உதவித்தொகை வழங்கிப் பயிற்சியளிக்கும் திட்டமொன்றை அரசு கொண்டுவந்துள்ளது. வேலை வாய்ப்பின்றியுள்ள பொறியாளர் முதலானோர்க்கு இத்திட்டத்தின்கீழ், அரசின் பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆட்படை ஊற்றம், அவ்வப்பகுதிக்குரிய தொழில் அமைப்பு முறை, தொழில்களின் வேலைவாய்ப்புகள் குறைந்திருத்தல் ஆகியவை தொடர்பாக ஆழ்ந்த ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு, இயக்குநர் அலுவல கத்தில் "வேலைவாய்ப்பின்மை குறித்து ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்யும் பிரிவு" (Depth Study Cell) ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டத்தின்கீழ் குறித்த காலத்துக்கொருமுறை மேற் கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளுடன் அவற்றுக்குத் துணையாக இந்த ஆய்வு கள் அமையும், இவை ஆட்படை ஊற்றம் குறித்துத் திட்டமிடுதல், வாழ்க்கைத் தொழிலில் வழிகாட்டியுதவுதல் திட்டமிடுதல் ஆகியவற்றில் பயன்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் நாட்டத்திற்குக் கீழ்க்கண்ட நிலையை மீண்டும் எடுத்துரைக்க விழைகிறேன். இம் மாநிலத்தில் கடந்த சில மாதங்களாகத் தொழிலாளர் நிலைமை ஓரளவு தொல்லைக்குள்ளாகி யுள்ளது; அரசு அடுத்தடுத்துப் பல ஆர்ப்பாட்டங்கள், வேலை முடக்கங்கள் வேலை முடக்க மிரட்டல்கள் ஆகியவற்றை எதிர்நோக்கி வந்துள்ளது. இவ்வாறிருந்தபோதிலும், நிலைமையைச் சமாளிக்க அரசு உரிய நேரங்களில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து வந்திருக்கிறது. இதில் தொடர்புள்ள அனைவரது நலனையும் கருத்தில் கொண்டு தொழில் அமைதிக்காகவும், உற்பத்தியைப் பேணி வரவும், அரசுக்குள்ள கடமையில் இப்பேரவை யின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தங்கள் முழு ஒத்துழைப்பையும் நல்க வேண்டுமென வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக இம்மாநிலத்திலுள்ள தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும், தொழில் நிர்வாகங்களின் பிரதிநிதிகளும் அளித்துள்ள ஒத்துழைப்பிற் கும் நல்லெண்ணத்திற்கும் எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன். அவர்களது ஒத்துழைப்பும் நல்லெண்ணமுமே இம்மாநிலத்தில் நிலவும் மேம்பட்ட தொழில் நிலவரத்துக்குக் காரணமாகும். தொழில் களைச் சிறப்புடன் வளர்த்து தொழிலாளர் தம் நிலையையும் உயர்த்த என்றும் அயராது உழைப்பதே இவ்வரசின் குறிக்கோளாகும் என்பதை இங்கு மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

"வளர்க தொழில்! வாழ்க தொழிலாளர்!"

இத்தீர்மானத்தைப் பேரவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

## இணைப்பு 8

[265 ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

### தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர்கள் 1971-72 ஆய்வு.

இந்த அறிக்கையில் ஆய்வு செய்யப்படும் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் வருமாறு :—

I பணியாளரமைப்புச் சட்டம்.

II ஊதியங்கள் பற்றிய சட்டம்.

தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.

IV சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம்.

V தொழிலாளர் நல ஏற்பாடுகள்.

இவைகளுடன் எடைகள்-அளவைகள் சட்டத்தைச் செயல் படுத்துவதுபற்றியும் வேலைவாய்ப்புப் பணிகுறித்தும் தனித்தனி அத்தியாங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

### I பணியாளரமைப்புச் சட்டம்.

1. தொழிற்சாலைகள் சட்டம், 1948—ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் பட்டியலில் 6,365 தொழிற்சாலைகள் இருந்ததற்கு மாறாக, 410 தொழிற்சாலைகள் சேர்க்கப்பட்டன ; 363 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. ஆக, ஆண்டு முடிவில் இருந்த தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 6,412. விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

| | பதிவேட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை. | |
|---|---|---|
| | 1970. (4) | 1971. (2) |
| பிரிவு 2 (m) (i) | 5,968 | 5,989 |
| பிரிவு 2 (m) (ii) | 397 | 423 |
| | 6,365 | 6,412 |
| வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை. | 4,22,640 | 4,32,488 |

1970 ஆம் ஆண்டில் உரிமக் கட்டணமாக ரூ. 17,42,254.70 வசூலிக்கப்பட்டிருக்கையில், 1971 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 19,45,320 உரிமக் கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்துப் பணியாளர்கள் 1970 ஆம் ஆண்டில் 10,443 ஆய்வுகள் நடத்தியதற்கு மாறாக, 1971 ஆம் ஆண்டில் 10,574 முறையான ஆய்வுகள் நடத்தியுள்ளனர். இவை தவிர, பதிவு செய்யப்படாத நிறுவனங்களில் இவ்வாண்டில் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் 669 தொழிற்சாலைகளில் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. 268 முறை திடீர் ஆய்வுகளும், 1,037 முறை சிறப்பு ஆய்வுகளும், 277 முறை இரவு நேர ஆய்வுகளும் செய்யப்பட்டன. 638 முறை பார்வையிடப்பட்டன. தொழிற்சாலை மேற்பார்வை ஆய்வாளர்கள் செய்த சோதனை ஆய்வுகள் 2,356 ஆகும்.

தொழிற்சாலைச் சட்டம், தொடர்பான சட்டங்கள், இவற்றின் விதித் துறைகளை மீறியதற்காகத் தொழிற்சாலைகள் நிர்வாகங்கள் மீது 1970 ஆம் ஆண்டில் 909 வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கையில், அறிக்கை ஆண்டில் 1,069 வழக்குகள் தொடரப்பட்டுள்ளன.

1970, 1971 ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்துள்ள விபத்துக்கள்பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

| ஆண்டு. | மரணத்தில் முடியாத விபத்துக்கள். | மரண விபத்துக்கள். |
|---|---|---|
| 1970 .. .. .. | 29,721 | 32 |
| 1971 .. .. .. | 28,818 | 42 |

விபத்துக்கள் நிகழ்வதைக் குறைக்கும் பொருட்டு, 21 நாட்களுக்கு மேல் தொழிலாளர் பணி செய்ய இயலாமல் போன கடும் விபத்துக்கள்பற்றி ஆய்வாளர்கள் புலன் விசாரணை செய்துள்ளனர். இத்தகைய விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்கு அவசியமான மாற்று ஏற்பாடுகள் குறித்து ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. 311 தொழில் நிறுவனங்கள் நிர்வாகப் பிரதிநிதிகளையும் தொழிலாளரின் பிரதிநிதிகளையும் கொண்டு, அந்தந்தத் தொழிற்சாலை பாதுகாப்புக் குழுக்களை அமைத்துள்ளன. தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாப்பதற்காக இக் குழுக்கள் செவ்வையாகச் செயல்படுகின்றன.

இயந்திரங்களுக்கு வேலிபோட்டு, காத்து வருவதுகுறித்து ஆய்வாளர்கள் தொடர்ந்து ஆழ்ந்த நாட்டம் செலுத்தி வருகின்றனர். வேலிகள் போட்டுப் பேணி வருவதற்கும், காவல்

வைப்பதற்கும் தொழிற்சாலை நிர்வாகிகளுக்கு ஆய்வாளர்கள் போதிய ஆலோசனைகளும், அறிவுரைகளும் கொடுத்துள்ளனர். சட்டப்படிக்கான விதித்துறைகளுக்கு இணங்கி நடக்குமாறு நிர்வாகங்களுக்கு அவசியமான அறிவுரைகள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன.

தொழிற்சாலைகளில் அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு, விபத்துத் தடுப்பு உத்திகளைத் தொழிலாளர்கள் தெரிந்து கொள்ளச் செய்ய வேண்டியதன் தேவையையொட்டி, பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. நிதி ஆண்டில், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்பு ஒன்று நடத்தப்பட்டது. மேலும் இரண்டு பாதுகாப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள் மதுரை, திருச்சி ஆகிய இடங்களில் 1972, மார்ச் திங்கள் முடிவடைவதற்கு முன்பு நடத்தப்படத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளன.

தொழிலாளர்களுக்கு அறிவுரைகள் புகட்டி, தொழிற்சாலையில் விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் நோக்கத்துடன், மூன்று வித பாதுகாப்புச் சுவரொட்டிகளை அச்சிட்டுத் தொழிற்சாலை களுக்கு வழங்குவதற்காக அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் பாதுகாப்பு குறித்த திரைப்படங்கள் வாங்கப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டின் இறுதியில் 21 திரைப் படங்கள் இருக்கும். இவை, இலவசமாகத் தொழிலாளர்களுக்குக் காட்டுவதற்கு எந்தெந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவைப் படுகிறதோ அவற்றிற்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும்பொருட்டும், 1960-ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் நடைபெற்ற தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்களது மாநாட்டுப் பரிவுரைகளையொட்டியும், தமிழ் நாட்டில், மாநிலப் பாதுகாப்புப் பரிசுத் திட்டம், உழைப்பு வீரர் (சிரம்வீர்) பரிசுத் திட்டம் என்ற இரு திட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. விபத்துக்கள் அடிக்கடி ஏற்படுவதைக் கணிசமான அளவு குறைத்துள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு அல்லது நீண்ட காலமாக விபத்துக்கள் எதுவும் நிகழாத தொழிற்சாலை களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

2. மாநிலப் பாதுகாப்புப் பரிசுத் திட்டம்.—தொழிற்சாலையில் விபத்துத் தடுப்பு வேலையில் நிர்வாகம், தொழிலாளர்கள் ஆகிய இரு தரப்பினருக்கும் போதிய அக்கறை ஏற்படுத்தி அதைத் தொடர்ந்திருக்கச் செய்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதன்படி, துணிகள் உலோகங்கள், சிமிட்டி, காகிதம், ரசாயனங்கள், பொறியியல், போக்குவரத்து போன்ற 10 பெரிய தொழில் தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் ( ) விபத்துக்கள் அடிக்கடி நேர்வது மிகப் பெரிய அளவில் குறைந்துள்ளது, (b) விபத்துக்கள் மிகக் குறைவாக ஏற்படுவது, (c) விபத்துக்கள் இல்லாத மிக அதிகக் கால அளவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், தொழிற்சாலைகள் எய்தியுள்ள சிறந்த பாதுகாப்புச் சாதனைகளை அறிந்து பாராட்டிப் பரிசளிப்பது இத் திட்டத்தின் பணியாகும். ஒரு காலண்டர் ஆண்டில் 5 லட்சம் உழைப்பு மணி நேரங்களுக்கு மேல் வேலை செய்த தொழிற்சாலைகள் இத் திட்டத்தில் கலந்து கொள்ளலாம். இத் திட்டம் இரு பகுதிகளில் செயல்படுகிறது. (1) ஓராண்டில் 5 லட்ச உழைப்பு மணி நேரத்திற்கும் 10 லட்ச உழைப்பு மணி நேரத்திற்கும் இடையே வேலை செய்துள்ள தொழிற்சாலைகள், (2) 10 லட்சத்திற்கும் அதற்கும் மேற்பட்ட உழைப்பு மணி நேரங்களுக்கு வேலை செய்த தொழிற்சாலைகள், தொடர் கோப்பைகள், சான்றிதழ்கள் வடிவில் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

3. "உழைப்பு வீரர்" பரிசுகள் திட்டம்.—பொதுவாகத் தொழில் திறமையை வளர்ப்பதற்குத் தனிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஆற்றிய பணிக்குச் சிறப்பு ஊக்கம் அளிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். "மேம்பாட்டுக்குக் கருத்து கூறும் திட்டம்" செயலில் உள்ளதும், ஏற்கெனவே தொழிற்சாலை அளவில் பரிசு பெறத் தகுதியுள்ளதுமான தொழிற்சாலைகளில், சிறந்த பாதுகாப்பு, உயர் உற்பத்தித் திறன், தரமேம்பாடு, குறைந்த உற்பத்திச் செலவு, இறக்குமதி செய்வதற்குப் பதிலாக உள்நாட்டுப் பொருள்களைப் பயன்படுத்துவது ஆகியவை குறித்துத் தொழிலாளரிடமிருந்து வரக்கூடிய சிறந்த கருத்துக்கள் ஆலோசனைகளுக்கு அரசு நிலையில் பரிசு வழங்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். "A", "B", "C" ஆகிய மூன்று வகைகளுக்கு முறையே ரூ. 500, ரூ. 250, ரூ. 100 ரொக்கப் பரிசுகள் வடிவில் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

மேற்சொன்ன இரு திட்டங்களின்கீழ், 1969 ஆம் ஆண்டில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்குத் தொடர் கோப்பைகள், ரொக்கப் பரிசுகள், சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன.

(1970-ஆம் ஆண்டிற்கான விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளன. அவை ஆய்வில் உள்ளன). 1967 முதல் 1969 வரையிலான ஆண்டு களில் பரிசு பெற்றவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பரிசுகளின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

மாநில பாதுகாப்புப் பரிசுத் திட்டம்.

| ஆண்டு. | வரப்பெற்ற விண்ணப்பங் களின் எண்ணிக்கை. | பரிசு பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை. | ரொக்கப் பரிசு கள் குறித்துச் செலவிட்ட தொகை. |
|---|---|---|---|
| | | | ரூ. |
| 1967 .. .. | 68 | .. | 13,000 |
| 1968 .. .. | 130 | 60 | 19,500 |
| 1969 .. .. | 179 | 81 | 19,500 |

"சிரம் வீர்" மாநிலப் பரிசுத் திட்டம்.

| ஆண்டு. | வரப்பெற்ற விண்ணப்பங் களின் எண்ணிக்கை. | பரிசு பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை. | ரொக்கப் பரிசு கள குறித்துச் செலவிட்ட தொகை. |
|---|---|---|---|
| | | | ரூ. |
| 1967 .. .. | 8 | 8 | 1,500 |
| 1968 .. .. | 24 | 14 | 3,050 |
| 1969 .. .. | 32 | 24 | 4,500 |

4. சுகாதாரம்.—தொழிற்சாலை சூழ்நிலைகளில் நயத்தால் ஏற்படும் நச்சு விளைவு, ஸிலிகோஸிஸ் (Silicosis) டெர்மா டைடிஸ் (Dermatitis) போன்ற நோய்களும் மற்றும் அவை போன்று நச்சுப் பொருளால் ஏற்படும் நோய்களும் தோன்று வதற்கான மூல காரணங்களைக் கண்டறியவும், வெப்பம், இரைச்சல் முதலானவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழி முறைகள்பற்றித் தெரிவிக்கவும், மாநிலத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தில் இணைந்த தொழிற் சுகாதார துப்புரவுப் பிரிவு ஒன்றையும் ஆய்வுக்கூடத்தையும் நிறுவுவதற்கு 1971-ல் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

**5. உற்பத்தித் திறன்.**—இந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்த திரைப்படக் காப்பகம், உற்பத்தித் திறன் பற்றிய திரைப்படங்களைக் கொண்டதாகும். திரைப்படங்களைப் போட்டுக் காட்டுவதற்கு வேண்டுகோள் விடுப்பதன்பேரில், உற்பத்தித் திறன் குறித்த உள்ளூர் மன்றங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் முதலியவற்றிற்குத் திரைப் படங்கள் கட்டணமின்றி கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்தத் திரைப் படங்களுக்கு மிகுந்த தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. கருத்துக்களைப் பரப்புவதில் அவற்றின் பயனை மக்கள் பெரிதும் பாராட்டுகின்றனர்.

உள்ளூர் உற்பத்தித் திறன் மன்றங்களுக்கு இத்துறை நிதியுதவி அளிக்கிறது. இத்துறையின் அதிகாரிகள் அவற்றின் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்களாகப் பணியாற்றுகின்றனர். உற்பத்தித் திறன் மன்றங்களுக்கு 1970-71-ஆம் ஆண்டு வரை படிப்படியாகக் குறைந்து வரும் பொது மானியம் வழங்கப்பட்டது. நிதி இடர்ப்பாடுகள் காரணமாக, இம்மானியத்தைத் தொடர்ந்து வழங்க வேண்டுமென்று முறையீடுகள் வரப்பெற்றதன் மேல், ரூ. 5,000 என்ற பேரளவுக்குட்பட்டு, முந்திய ஆண்டில் மன்றங்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட பங்குத் தொகையின் 50 சதவிசத்திற்கு இந்த மானியம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 50 சதவிதப் பொது மானியத்திற்குக் கூடுதலாக மன்றங்களால் நியமிக்கப் பட்ட தொழில் பொறியாளர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்குவதற்காகத் துறையில் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 51,200 (ரூபாய் ஐம்பத்தோராயிரத்து இருநூறு மட்டும்) (பொதுமானியம் + தொழில் பொறியாளர் மானியம்) வழங்கப் பட்டது. 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 62,220 வழங்கப்படுகிறது.

இந்த ஆண்டில், மன்றங்கள் 181 வகுப்புகள் நடத்தியுள்ளன. 6,280 பேர்கள் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளனர். தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தித் திறனை அதிகப்படுத்துவதில் இப்பயிற்சித் திட்டங்கள் பாராட்டத்தக்க மதிப்பை அடைந்துள்ளதைக் காணலாம். வேளாண்மைத் துறை மற்றும் எழுது பொருள்—அச்சுத்துறை ஆகியவற்றினால் மன்றங்களின் பணிகள் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் படுகின்றன.

பொதுமக்களிடையேயும், தொழிலதிபர்களிடையேயும் உற்பத்தித் திறன் இயக்கம் குறித்த அறிவிப்பைப் பரப்பும் நோக்கத்துடன், இந்த ஆண்டில், ஆசிய உற்பத்தித் திறன் ஆண்டைக் கொண்டாடுவது தொடர்பாக ரூ. 25,000 அரசு

வழங்கியது. பல்வேறு உள்ளூர் உற்பத்தித் திறன் மன்றங்களால் நடப்பாண்டில் ஆசிய உற்பத்தித் திறன் ஆண்டு குழுக் கூட்டங்கள், பொருட்காட்சிகள் மற்றும் பிற நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவை நடத்தப்பட்டன.

சென்னை, தொழிற்சாலை மேற்பார்வை இன்ஸ்பெக்டர் (உற்பத்தித் திறன்) உற்பத்தித் திறன் தொடர்பான மேம்பாட்டுப் பணிகளைக் கவனித்து வருகிறார்.

**6. தமிழ் நாடு கடைகள்—நிறுவனங்கள் சட்டம், 1947.**—இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகள் இம் மாநிலத்தில் தொடர்ந்து செயலில் உள்ளன. 1971-ஆம் ஆண்டில், தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல்வேறு மாவட்டங்களிலுள்ள 110 புதிதாக அறிவிக்கப்பட்ட பட்ட பேரூராட்சிகளுக்கு இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளை அரசு நீடித்துள்ளது.

1970-லிருந்து 1972 வரை மூன்று ஆண்டுக் காலத் தொடக்கத்தில் இச் சட்டத்தின் ஆட்சிக்குட்பட்ட கடைகள் நிறுவனங்கள் எண்ணிக்கை அவற்றில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

| ஆண்டுத் தொடக்கத்தில். | இச் சட்டத்தின் கீழ்வரும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை. | வேலைக்கமர்த்தப் பட்ட தொழிலாளரின் எண்ணிக்கை. |
|---|---|---|
| 1970 .. .. | 209,260 | 197,695 |
| 1971 .. .. | 211,190 | 215,155 |
| 1972 .. .. | 215,887 | 215,816 |

இச் சட்டத்தின்கீழ் நியமிக்கப்பட்ட இன்ஸ்பெக்டர்கள் 266,548 முறையான ஆய்வுகளையும், 1,585 திடீர் ஆய்வுகளையும், 13,758 விடுமுறை ஆய்வுகளையும், 675 சிறப்பு ஆய்வுகளையும், 4,693 இரவு ஆய்வுகளையும் செய்தனர்.

338 வழக்குகள் இவ்வாண்டின் தொடக்கத்தில் முடிவுறாமல் இருந்தன. 1,494 வழக்குகள் தொடர ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டன (1970-ஆம் ஆண்டில் தொடரப்படுவதற்கு ஒப்பளிக்கப் பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 1,103 ஆகும்). இதில் 1,505 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிவுற்றன. 11 வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன. (1970-ஆம் ஆண்டில் வசூலிக்கப்பட்ட ரூ. 20,552 தொகைக்கு மாறாக) 1971-ல் ரூ. 31,042 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டது.

*1972 மார்ச் 24]*

***1971-ஆம் ஆண்டில் வரப்பெற்று, மேற்படி சட்டத்தின் 41-வது** பிரிவின்படி தொழிலாளர் நலத்துறைத் துணை ஆணையாளர்களால் **முடிவு எடுக்கப்பட்ட மேல் முறையீடுகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—*

| | |
|---|---|
| 1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் வரை முடிவாகாமல் உள்ள மேல் முறையீடுகள். | 170 |
| இவ்வாண்டில் வரப்பெற்ற மேல் முறையீடுகள். | 284 |
| மொத்தம் .. | 454 |
| முடிவு செய்யப்பட்ட மேல் முறையீடுகள் .. .. | 272 |
| இவ்வாண்டு முடிவில் முடிவு செய்யப்படாமலுள்ள மேல் முறையீடுகள். | 182 |

*1971-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் மேற்படி சட்டத்தின் 51-வது பிரிவின்படி இரண்டு விண்ணப்பங்கள் முடிவாகாமல் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 4 விண்ணப்பங்கள் வரப்பெற்றன. இவ்வாண்டில் நான்கு விண்ணப்பங்கள் மீது தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணை யாளரால் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டு முடிவில் இரு விண்ணப்பங்கள் முடிவு பெறு நிலையில் இருந்தன.*

*1971-ஆம் ஆண்டில் ஒரு நேர்வில் அரசு நிரந்தர விதிவிலக்கு அளித்தது. அரசு 10 நேர்வுகளில் (பொருட்காட்சிகள் திரு விழாக்கள் நீங்கலாக) தற்காலிக விதிவிலக்கு அளித்தது.*

*தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர் தமிழ்நாடு கடைகள்—நிறுவனங்கள் விதிகளின் 16-A விதியின்கீழ், ஒரு நேர்வுக்கு விதிவிலக்கு அளித்தார். 10 நேர்வுகளில் (பொருட்காட்சி உட்பட) இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகள் செயல்படுவதைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்க இவர் ஆணையிட்டார். தொழிலாளர் நலத் துறைத் துணை ஆணையாளர்கள் 81 நேர்வுகளில் தற்காலிக விதிவிலக்கு அளித்துள்ளனர்.*

*இம் மாநிலத்திலுள்ள பொதுக்கேளிக்கை அல்லது பொழுது போக்கு அரங்கு அல்லது இடம் எதுவும் ஒரு நாளில் காலை 9.00 மணிக்கு முன்பு திறந்திருக்கவோ அல்லது விடியற்காலை 1.30 மணிக்குப் பிறகு மூடப்படவோ கூடாது என்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இது 1971, செப்டம்பர் 1 ஆம் நாள் முதற் கொண்டு செயலிலுள்ளது.*

7. தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு உணவு நிறுவனங்கள் சட்டம்— 1971 ஆம் ஆண்டில் இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளும் விதிகளும், தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு மாவட்டங்களிலுள்ள புதிதாக அமைக்கப் பட்ட 116 பேரூராட்சிகளுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டன.

நகர்ப் பகுதிகளில் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கும் உணவுப் படியை நாளொன்றுக்கு ரூ. 1-50-லிருந்து ரூ. 2.75 வரையிலும், கிராமப் பகுதிகளில் ரூ. 1.25-லிருந்து ரூ. 2.50 வரையிலும் உயர்த்தி தமிழ்நாடு உணவு நிறுவனங்கள் விதிகளைச் சேர்ந்த 21-வது விதிக்கு வரைவு அறிவிப்பு ஒன்று 1970-ல் பிறப்பிக்கப்பட்டு இவ்வாண்டில் அரசு அதனை உறுதி செய்தது.

1972 ஜனவரி 1 ஆம் நாளன்றுள்ளபடி இச் சட்டத்தின்கீழ் 19,811 நிறுவனங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. இவற்றில் 9,111 நிறுவனங்களில், வெளித் தொழிலாளர்களே கிடையாது. (1971, ஜனவரி 1 ஆம் நாளன்றுள்ளபடி, 19,776 நிறுவனங்கள் 70,069 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ளதற்கு மாறாக) இந் நிறுவனங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 70,996 ஆக இருந்தது.

1970 ஆம் ஆண்டில் 9,399 நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருப் பதற்கு மாறாக, இவ்வாண்டில் 11,181 நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப் பட்டன. 1,487 நிறுவனங்கள் பதிவேட்டிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. 1970 ஆம் ஆண்டில் பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 1,39,452 வசூலிக்கப் பட்டதற்கு மாறாக 1971-ம் ஆண்டில் பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 1,52,275 வசூலிக்கப்பட்டது.

1971 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் 334 வழக்குகள் முடிவுறாமல் இருந்தன. இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆய்வின்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல்வேறு வகையான விதி மீறல்களுக்காக (1970 ஆம் ஆண்டில் 928 வழக்குகள் தொடரப்பட்டதுடன் ஒப்பிடுகையில்), இவ் வாண்டில் 858 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இவற்றில் 838 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிவடைந்தன. 6 வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன. 1970 ஆம் ஆண்டில் அபராதத் தொகையாக ரூ. 19,867 வசூலிக்கப்பட்டதற்கு மாறாக, அறிக்கை ஆண்டில் ரூ. 16,814 வசூலிக்கப்பட்டது.

தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து அகற்றியதற்கு அல்லது வேலையினின்று நீக்கியதற்கு எதிராக, மேற்படி சட்டத்தின் 19-வது பிரிவின்படி செய்து கொண்ட 73 மேல் முறையீடுகள், 1971 ஆம்

1972 மார்ச் 24]

ஆண்டு தொடக்கத்தில் மேல்முறையீட்டு அதிகாரிகளாகிய தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் முன்பு முடிவுருமல் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 160 மேல் முறையீடுகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1970 ஆம் ஆண்டில் செய்துகொண்ட 167 மேல் முறையீடுகளுக்கு மாருக, இவ்வாண்டில் 163 மேல்முறையீடுகள் மீது தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் முடிவு எடுத்துள்ளனர். 1971 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 70 மேல்முறையீடுகள் முடிவுருமல் உள்ளன.

1970 ஆம் ஆண்டில், தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முடிவு எடுக்க வேண்டி, தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு உணவு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் 27-வது பிரிவின்கீழ் ஒரு விண்ணப்பம் வந்தது.

இவ்வாண்டில், மேற்படி சட்டத்தின்கீழ், இன்ஸ்பெக்டர்கள் 29,342 முறையான ஆய்வுகளையும், 299 திடீர் ஆய்வுகளையும், 486 விடுமுறை ஆய்வுகளையும், 166 சிறப்பு ஆய்வுகளையும், 96 இரவு ஆய்வுகளையும் செய்தனர்.

8. மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம், 1951.—இவ்வாண்டுத் தொடக்கத்தில், 307 மலைத்தோட்டங்கள் உள்ளன. இவற்றில் 85,528 தொழிலாளர்கள் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். 26 புதிய மலைத்தோட்டங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. (1,353 தொழிலாளர்கள் இவற்றில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.) 14 மலைத் தோட்டங்கள் நீக்கப்பட்டன (இவற்றில் 1,298 தொழிலாளர் பணி புரிகின்றனர்). இவ்வாருக, அந்த ஆண்டின் இறுதியில் 1951 ஆம் ஆண்டு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின்கீழ் 319 மலைத் தோட்டங்கள் உள்ளன. இவற்றில் 85,583 தொழிலாளர்கள் பணிக் கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

இவ்வாண்டில், மலைத்தோட்ட இன்ஸ்பெக்டர்கள், 623 முறையான ஆய்வுகளைத் தவிர, 163 சிறப்பு ஆய்வுகளையும், 85 ஞாயிறு ஆய்வுகளையும், 80 திடீர் ஆய்வுகளையும் செய்தனர். நடப்பாண்டில் பதிவு செய்யப்படாத 38 மலைத் தோட்டங்களுக்கும் அவர்கள் சென்று பார்வையிட்டனர்.

சென்னை, மலைத்தோட்டத் தலைமை இன்ஸ்பெக்டரின் இசைவு பெற்று இவ்வாண்டில் தனிப்பட்ட தயாரிப்பாளர்கள் மூலமாக மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு பணியிடக் கம்பளிகளும், படுக்கை ஜமுக்காளங்களும் வழங்கப்பட்டன.

[1972 மார்ச் 24

தொழிலாளர்களுக்கும், அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் 1951 ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 10-வது பிரிவின்படி மலைத்தோட்ட அதிபர்கள் இலவச மருத்துவ வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். மருத்துவ வசதிகள் அளிக்கும் காரியத்திற்காக, மலைத் தோட்டங்கள் மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வகைத் தோட்டங்களும் ஏற்பாடு செய்து வைக்க வேண்டிய மருத்துவ வசதிகளின் தரங்கள் தமிழ்நாடு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளின் 21-வது விதியில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன—

**வகை I—**

| | |
|---|---|
| 1,000 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்ட மலைத் தோட்டங்கள். | மலைத் தோட்ட அதிபர்கள், சொந்தமாக மலைத் தோட்டப் பகுதியில் மருத்துவமனை வைத்து வருவதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். |

**வகை II—**

| | |
|---|---|
| 1,000-க்குக் குறைவான ஆனால், 200-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்ட மலைத் தோட்டங்கள். | இம்மலைத் தோட்டங்களில் இணைந்த மருத்துவமனைக்கும், தனி மருந்தகத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். |

**வகை III —**

| | |
|---|---|
| 200 தொழிலாளர்களையும் அதற்குக் குறைந்த தொழிலாளர்களையும் கொண்ட மலைத் தோட்டங்கள். | அவை, தனித் தனியாகவோ தொகுதிகளாகவோ, அவசியமான சாதனங்களுடனும், மருத்துவர்கள் வருகைக்கான ஏற்பாடுடனும் மருந்தகங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். |

1951 ஆம் ஆண்டு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 10-வது பிரிவின்படியும், தமிழ்நாடு 1955 ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளின் 26-வது விதியின்படியும் மருத்துவ வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கான திட்டங்கள் மலைத் தோட்ட அதிபர்கள் அரசுக்குப் பணிந்தனுப்ப வேண்டும். தற்போது உள்ள 319 மலைத்தோட்டங்களில் 253 மலைத்தோட்டங்கள் மருத்துவ திட்டங்களுக்கு ஒப்புதலைப் பெற்றுள்ளன.

1972 மார்ச் 24]

தமிழ்நாடு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளின் 22-வது விதிக்கிணங்க, மலைத்தோட்டத் தொழிலதிபர்கள் 1,000 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியிருக்கும் தேர்வில் தொகுதி மருத்துவமனைகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தொழிலாளர் நலத் துறையில் 27—1—71 ஆம் நாளிட்ட 105 ஆம் எண் அரசு ஆணையில், தொகுதி மருத்துவ மனைகள் அமைப்பதற்கு 26—6—1971 வரை கால அளவை அரசு அனுமதித்துள்ளது. 1971, ஆகஸ்ட் திங்களில் நடந்த மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் சிறப்புக் கூட்டத்தில் இது குறித்து விவாதிக்கப்பட்டது. தொகுதி மருத்துவ மனைகளைக் கட்டுவதற்கு பெருமளவு செலவு ஏற்படுகிறது. அதனால் ஏற்கனவே உள்ள தோட்ட மருத்துவமனைகள் மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு தேவையான மருத்துவ வசதிகளை பொதுவாக அளிக்கின்றன. எனவே, சிறப்பு சிகிச்சை அளிப்பதற்காக அரசு மருத்துவமனைகளுக்கு, அச்சிகிச்சைக்காகும் செலவுக்காக பாதி மருத்துவமனை கட்டணங்களை செலுத்த மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தயாராக உள்ளதாகவும் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தனர். இப்பொருள் குறித்து சுகாதாரப் பணிகள்—குடும்பநலத் திட்டத் துறை இயக்குநருடன் கலந்தாலோசிக்கும் நோக்கத்துடன், இப்பொருள்பற்றி மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் அடுத்தக் கூட்டத்தில் விவாதிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

**வழக்குகள்**.—1971-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நீதிமன்றத்தில் 9 வழக்குகள் முடிவுறாமல் இருந்தன. இவ்வாண்டில் 10 வழக்குகள் தொடர ஒப்பளிக்கப்பட்டன. இவ்வாண்டில் 14 வழக்குகள் குறித்து முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இவற்றில் 12 வழக்குகளுக்கு எல்லாக் குற்றச்சாட்டுகள் குறித்தும் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. 2 வழக்குகளுக்கு சில குற்றச் சாட்டுக்களுக்கு மட்டுமே தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. 1971-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் நீதிமன்றத்தில் 5 வழக்குகள் முடிவுறாமல் உள்ளன.

[1972 மார்ச் 24

**மேல்முறையீடுகள்.**—கீழ் நீதி மன்றத் தீர்ப்புக்கு எதிராக அரசு செய்து கொண்ட இரண்டு மேல்முறையீடுகள் உயர்நீதி மன்றத்தில் முடிவுறாமல் உள்ளன.

**விதிவிலக்கு.**—1951-ஆம் ஆண்டு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 19 முதல் 22-வரை உள்ள பிரிவுகளினின்று மலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் மருத்துவமனை-மருத்துவப் பணியாளர்கள், வீட்டுப் பணியாளர்கள், பண்ணையாட்கள், காவலாட்கள், கால்நடை, காப்பாளர்கள், அப்புறவுப் பணியாளர்கள், குப்பைக்காரர்கள் ஆகியோருக்கு 14—9—1971-ஆம் நாளிட்ட 1164-ஆம் எண் அரசு ஆணையில் 26—12—1970 வரை அரசு விலக்களித்தது.

**பேறுகால உதவி.**—1970-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 1-ஆம் நாளிலிருந்து பெண் தொழிலாளர்களுக்குப் பேறுகால உதவி 1961-ஆம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளால் முறைப்படுத்தப்படுகிறது. தொழில், தொழிலாளர் நலன், வீட்டுவசதித் துறை, 16—8—1967-ஆம் நாளிட்ட 2610-ஆம் எண் அரசாணையில் 1961-ஆம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச் சட்டத்தின்படி மாநில அரசு விதிகள் தயாரித்துள்ளது. இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளும், விதிகளும் இப்பொழுது செயலில் உள்ளன.

மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு, தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரின் தலைமையில் இரண்டு சிறப்புக் கூட்டங்கள் நடத்தியது. 1971 மே திங்களில் உதகையில் ஒரு கூட்டமும், 1971 ஆகஸ்ட் திங்களில் ஏற்காட்டில் ஒரு கூட்டமும் கூட்டப்பட்டது. ஆலோசனைக் குழுவின் முக்கிய பரிவுரைகளில் சில வருமாறு :—

1. தொழிற்சாலை உரிமையாளர்கள், தற்காலிக, தினக்கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு பணிப் புத்தகங்கள் (Service Books) வழங்கவேண்டும்.

2. தற்போது வழங்கப்பட்டுவரும் போர்வைக்குப் பதிலாக, ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நல்ல தரமான கம்பளிப் போர்வை வழங்கப்படவேண்டும்.

3. முறையான மலைத் தோட்டப் பணியில் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை ஈடுபடுத்தக்கூடாது.

*1972 மார்ச் 24]*

**4.** மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம், விதிகள் ஆகிய வற்றின் விதித்துறைகளைச் செவ்வனே செயற்படுத்துவதற்காக அரசு மலைத்தோட்டங்களில் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும்.

**9. பீடி சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம், 1966 தமிழ்நாடு பீடித் தொழில் வளவுகள் (வேலை நிபந்தனை களை முறைப்படுத்தல்) சட்டம் 1968.**

1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் 3-வது பிரிவைத்தவிர அச்சட்டத்தின் ஏனைய விதித்துறைகள் யாவும் 1968 ஜூலைத் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்தன. அச்சட்டத்தில் 3-வது பிரிவு மட்டும் 1968 செப்டம்பர் 1-ஆம் நாள் முதற் கொண்டு செயலுக்கு வந்தது.

1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர் (வேலை நிலை மைகள்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளை எதிர்த்து இம்மாநிலத்தின் பீடித் தொழில் அதிபர்களில் சிலர் உயர் நீதி மன்றத்தில் 1968-ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 1-ஆம் தேதியன்று "ரிட் மனுக்கள்" தாக்கல் செய்தனர். அந்த நிறுவனங்கள் குறித்து, மேற்படி சட்டமும், அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளும் செயல்படுவதை நிறுத்தி வைத்து சென்னை உயர் நீதி மன்றம் ஆணை பிறப்பித்தது. ஆனால், திருநெல்வேலி மாவட்டம், முக்கூடல் சொக்கலால் ராம் சேட் பீடிக் கம்பெனி தாக்கல் செய்த "ரிட் மனுக்கள்" பேரிலே தான், மேற்படி சட்டம் செயல்படுவதைப் பொதுவாக உயர் நீதி மன்றம் நிறுத்தி வைத்தது. இதன் பின்னர், இச் சட்டமும், விதிகளும், 1968-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 19-ஆம் தேதி முதல் இம்மாநிலத்திலுள்ள எந்த பீடி நிறுவனம் குறித்தும் செயல் படுத்த முடியவில்லை. நிறுத்தி வைப்பு ஆணையை அந்த நிறு வனத்துக்கு மட்டிலும் கட்டுப்படுத்துமாறு கோரி உயர்நீதி மன்றம் முன்பு அரசு மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்துள்ளது. இந்த "ரிட் மனுக்கள்" மீது மாநில அரசும் மத்திய அரசும், எதிர்வாக்குமூலங்களைத் தாக்கல் செய்துள்ளன. இவ்வழக்கு உயர்நீதிமன்றத்தில் இன்னும் முடிவுறு நிலையிலுள்ளன.

மேற்கூறியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு 1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்திற்கு முரணாயிராத தமிழ் நாடு சட்டத்தின் விதித்துறைகளின்படி,

உரிமங்கள் புதுப்பிக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்குமாறு தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரை அரசு கேட்டுக்கொண்டது. ஆனால், வேலூர்-6, விருதம்பட்டு, யு. கே. அப்துல் ஜப்பார் ஸாகிப் சன்ஸ், எடையம்பட்டி, ஜோலார்பேட்டை ஏ. ரத்தினவேல் கவுண்டர் சன்ஸ், கதர்க்கொடி பீடி கம்பெனி—ஆகியோர் உயர்நீதி மன்றத்தில் அரசு ஆணையை எதிர்த்து வழக்கிட்டனர். மேற்சொன்ன அரசு ஆணைகள் செயல்படுவதை நிறுத்திவைத்து சென்னை உயர்நீதி மன்றம் ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இவ்வழக்கும் உயர்நீதி மன்றத்தில் முடிவுறு நிலையில் உள்ளது.

தொழிலாளர் துறை (ஆய்வுகள்) துணை ஆய்வாளர், மேற்படிச் சட்டத்தின் 6(2) பிரிவின்படித் தலைமை ஆய்வாளராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். எடைகள். அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின்கீழ் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மேற்படி சட்டத்தின்படி, பொருத்தமான அதிகாரியின் அலுவல்களை நிறைவேற்றி தொழிலாளர் உதவி ஆய்வாளர்கள் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மேற்படி சட்டத்தின் 5-வது பிரிவின்படி மேல் முறையீடுகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரிகளாகத் தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் துணை ஆணையாளர்கள், தொழிலாளர்த் துறை ஆய்வாளர்கள். துணை ஆய்வாளர்கள், உதவி ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் மேற்சொன்ன சட்டத்தின்படி அவரவர்க்குரிய அதிகார வரம்புக்குள் ஆய்வாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியங்கள் கொடுத்தல் சட்டத்தின் விதித்துறைகளும் (மத்தியச் சட்டம் IV/1936) அவற்றின்கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளும், பீடி, சுருட்டுத் தொழில் நிறுவனங்களின் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும், இச்சட்டம் பொருந்துகிற தொழில் வளவுகளுக்கும் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாடு 1968-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) விதிகளைச் சேர்ந்த 3(2) விதியின்கீழ் பணிந்தனுப்பப்படுகிற தொழில் வளவு, கட்டிட வரை படங்களை ஆய்ந்து பார்க்கையில், பொருத்தமான அதிகாரி, மேற்படி சட்டத்தின்படி

1972 மார்ச் 24]

வள்வுகளாகப் பயன்படுத்துவதற்கு அந்த வளவும், கட்டிடமும், தகுந்தனவையாக உள்ளனவா என்றும், மேற்படி சட்டத்தின் 8 முதல் 16 வரையுள்ள, பிரிவுகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்துக் கொள்ளத்தக்கவையா என்றும் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய திருவிழா விடுமுறைகள்) சட்டத்தின் விதித் துறைகள், 10 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ள பீடி, சுருட்டுத் தொழில் நிறுவனங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் நீட்டிக்கப் பட்டுள்ளது, இவ்வரசுக்கு உயர்நீதி மன்றம் தடை ஆணை பிறப் பித்துள்ளது.

இச்சட்டத்தின் கீழ் 1970–71-லிருந்து 1971–72 வரையுள்ள காலத்தில் உரிமத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்ட பீடித் தொழில் வளவுகளில் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது :—

| | 1970–71. | 1971–72. |
|---|---|---|
| உரிமங்களுக்காக விண்ணப்பித்துக் கொண்ட பீடித்தொழில் வளவுகள். | 909 | 623 |
| வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ள உரிமம் கேட்டுள்ள தொழிலாளர்கள். | 1,183 | 5,031 |

1971-ல் உரிமக் கட்டணமாக ரூ. 15,720.50 வசூலிக்கப்பட்டது. ஆனால், 1970-ல் ரூ. 12,517 தான் வசூலாகியது.

இவ்வாண்டில், பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகளை வேலைநாட்களில் 861 முறையும், விடுமுறை நாட்களில் 4 முறையும் சோதனை செய்தனர்.

10. மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், 1961.

அறிக்கை ஆண்டில், சென்னைத் தொழிலாளர் நலத் துறை (ஆய்வுகள்) துணை ஆய்வாளர் மோட்டார் போக்குவரத்து நிறு வனங்களின் தலைமை ஆய்வாளராகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்தார்.

1961-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், தமிழ்நாடு 1965-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்கு வரத்துத் தொழிலாளர்கள் விதிகள் ஆகியவற்றின் விதித் துறைகள் 30—10—1971 வரை 10 தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள், 18 தொழிலாளர்கள் நல துணை ஆய்வாளர்கள், 156 தொழிலாளர் நல உதவி ஆய்வாளர்கள் ஆகியோரால் செயற்படுத்தப்பட்டன. பின்னர், 1971 ஆகஸ்ட் 10, 11-ஆம் தேதிகளில் குற்றாலத்தில் நடத்தப்பட்ட தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் மகாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளையொட்டி, ஆய்வு, 1961-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துதல் ஆகிய பணிகள் 1-11-1971-லிருந்து தொழிலாளர் நலத் துணை அதிகாரிகளுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. தொழிலாளர் நலத் துணை ஆய்வாளரால் செய்யப்பட்ட மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் ஆய்வில் 5 சத வீதத்தை சோதனையிடும்படி தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களுக்கு ஆணையிடப்பட்டுள்ளன.

1971 ஆம் ஆண்டில் தொடக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் 1,138 இருந்தன. புதி தாக 96 நிறுவனங்கள் பதிவுசெய்யப்பட்டதனல் அந்த எண் ணிக்கை 1,234 ஆக உயர்ந்தது. இந்த 1,234 மோட்டார் போக்கு வரத்து நிறுவனங்களில், இவ்வாண்டில் 79 நிறுவனங்கள் பதிவேட்டி லிருந்து நீக்கப்பட்டன. ஆண்டின் இறுதியில் பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 1,155 ஆகும். இந்த நிறுவனங்களில் 41,705 தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகின்றனர். அறிக்கை ஆண்டில் விண்ணப்பிக்கப்பட்ட 111 விண்ணப்பங்களுக்கு ரூ. 1,89,250 பதிவுக் கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டது. 910 நேர்வுகளில் பதிவுச் சான்றிதழ் களை புதுப்பிப்பதற்காக தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் ரூ. 35,141.25 திரட்டினர். இரண்டாம்படி பதிவுச் சான்றிதழ்கள் வழங்குவதற்காக கட்டணமாக ரூ. 200 வசூலிக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் நல ஆணை யாளர் இவ்வாண்டு 40 இரண்டாம்படி பதிவுச் சான்றிதழ் வழங்கி யுள்ளார்.

தொழிலாளர் நலத் துறை, 5—4—1971 ஆம் நாளிட்ட 406 ஆம் எண் அரசாணையில் அரசு, 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்கு வரத்துப் பணியாளர்கள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளிலிருந்து, 1970 செப்டம்பர் 22 ஆம் நாள் தொடங்கி மேலும் மூன்றுண்டுக் காலத் திற்கு அல்லது மேற்சொன்ன நிறுவனங்களில் பணிபுரிகின்ற போக்கு வரத்து பணியாளர்கள், 1951 ஆம் ஆண்டு தோட்டத் தொழிலாளர்

1972 மார்ச் 24]

நலச் சட்டத்தின்கீழ் பயன்கள் அனைத்தையும் அனுபவித்து வருகின்ற வரையில் இவற்றில் எது குறைவோ அது வரையில் மலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரிகின்ற போக்குவரத்துப் பணியாளர் அனைவருக்கும் 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளிலிருந்து அளிக்கப்பட்ட விதி விலக்கின் கால அளவை நீட்டித்துள்ளது.

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 16 வழக்குகள் முடிவுறு நிலையில் இருந்தன. 1971-ல் 75 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. மொத்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 91 ஆகிய ஆ. விதிகளுக்கு இணங்க பின்னர் நடந்து கொண்டமையால், ஒரு வழக்கு ரத்து செய்யப்பட்டது எஞ்சிய 90 வழக்குகளில், 74 வழக்குகள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டு முடிக்கப்பட்டன. தண்டனை மூலம் ரூ. 3,106 வசூலிக்கப் பட்டது. ஒரு வழக்கு விடுதலையில் முடிந்தது. எஞ்சியுள்ள 15 வழக்குகளின் முடிவுகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. விடுதலையில் முடிந்த ஒரு வழக்கில் தமிழ் நாட்டின் உயர்நீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1965 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துப் பணியாளர் விதிகளின் கீழ் முன்னரே வகைசெய்யப்பட்ட மூன்று சேசிய விடுமுறை நாட்கள் ஐந்து பண்டிகை விடுமுறை நாட்களோடுகூட மே 1 ஆம் நாளையும் சேர்க்க மேற்படி சட்டத்தின் 32-வது பிரிவு இந்த ஆண்டில் திருத்தப்பட்டது (தொழிலாளர் நலத் துறை, 7—7—1971 ஆம் நாளிட்ட 798 ஆம் எண் அரசாணையைக் காண்க).

மோட்டார் போக்குவரத்துப் பணியாளர்கள் சட்டத்தையும் அதன்கீழ் செய்யப்பட்ட விதிகளையும் செயற்படுத்துவதில் அரசுக்கு ஆலோசனை நல்குவதற்கான முத்தரப்பு நிலைக்குழுவின் காலம் 6—10—1971 அன்று முடிவடைந்தது. இக்குழுவை மீண்டும் அமைக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

11. உழைக்கும் பத்திரிக்கையாளர்கள் (வேலை நிலைமைகளும், பல்வகை விதித்துறைகளும்) சட்டம், 1965.—பத்திரிகை நிறுவனங்களின் ஆய்வாளர்கள் என்னும் தகுதியில் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களால் அறிக்கை ஆண்டில், இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இச் சட்டத்தின்கீழ் 3,357 பணியாளர்களைக் கொண்டு

70 நிறுவனங்கள் உள்ளன. அறிக்கை ஆண்டில் ஆய்வாளர்கள் 30 முறையான ஆய்வுகளும் ஒரு தனி ஆய்வும் நடத்தினர்.

**12. தொழில் வேலை வாய்ப்பு (நிலை ஆணைகள்) சட்டம், 1946.—** இவ்வாண்டில் 29 தொழில் நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த நிலை ஆணைகளுக்குச் சான்றளிக்கப்பட்டன. இதனால், சான்றளிக்கப்பட்ட நிலை ஆணைகளின் எண்ணிக்கை 4,850 ஆக உயர்ந்தது. இவ்வாண்டில் 13 நேர்வுகளில் நிலை ஆணைகளுக்குச் செய்யப்பட்ட திருத்தங்களுக்கும் சான்று அளிக்கப்பட்டது.

**13. தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள். (தேசிய பண்டிகை விடுமுறைகள்) சட்டம். 1958.**—1971-ம் ஆண்டில் மேற்படி சட்டத்தின் கீழ்வரும் 7,09,029 தொழிலாளர்களைக் கொண்டு 69,869 தொழில் நிறுவனங்கள் (தொழிற்சாலைகள், மலைத் தோட்டங்கள் உட்பட) இருந்தன. அறிக்கை ஆண்டில், சட்டத்தைத் திருத்துவதன்மூலம், அரசு, 1970-லிருந்து மே 1-ம் நாளை ஒரு தேசிய விடுமுறை நாளாக அறிவித்தது. மேலும், மேற்படி சட்டத்தின் 11-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனையையும் நீக்கியது. இத் திருத்தத்தின் விளைவாக, 25—4—1970 அன்று அல்லது அதற்குப் பின்னர் மே 1ம் நாளன்று அனுமதிக்கப்பட்ட விடுமுறைக்குப் பதிலாக தொழிற்சாலை உரிமையாளர் ஒருவர் ஒரு விடுமுறை நாளைக் குறைப்பது செயல்திறனற்றதாகும்.

மேற்படி சட்டத்தின் விதித் துறைகளை மீறியதற்காக நிர்வாகத்தினர்மீது 497 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 465 வழக்குகளில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. 5 வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன. 1971-ல் அபராதமாக ரூ. 8,301 வசூலிக்கப்பட்டது.

### II ஊதியங்கள் சட்டம்.

அறிக்கை ஆண்டில். கீழ்க்காணும் வேலைகள் குறித்து. குறைந்த அளவு வீதங்களை வரையறை செய்யவும் திருத்தி அமைக்கவும் அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்க ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன.

1. விசைத்தறியில் வேலை.

2. புகையிலைத் (பீடி தயாரித்தல் உட்பட) தொழிற்சாலையில் வேலை.

3. அரிசி, மாவு அல்லது பருப்பு ஆலையில் வேலை.

*1972 மார்ச் 24]*

முன்னரே அமைக்கப்பட்ட கீழ்காணும் ஆலோசனைக் குழுக்கள், கீழ்க்காணும் வேலைகள் குறித்து குறைந்த அளவு விதங்களை வரையறுத்தல்/திருத்தி அமைத்தல்பற்றி பரிசீலனையில் உள்ளன.

1. சிறு துறைமுகங்களில் படகுப் பணியில் வேலை.

2. தங்க ஆபரணங்கள் செய்யும் தொழிற்சாலையில் வேலை.

3. உள்ளாடை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் வேலை.

கீழ்க்காணும் வேலைகள் குறித்து, குறைந்த அளவு ஊதிய விதங்களை வரையரை செய்யவும்/திருத்தியமைப்பதற்கும் குழுக்கள் அமைப்பதற்கான செயற் குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

1. பொது மோட்டார் போக்குவரத்து, மோட்டார் பணிக் களரியில் வேலை.

2. தாம்பூல வாசனைப் புகையிலைத் தொழிற்சாலையில் வேலை.

3. மலைத் தோட்ட வேலை.

4. ஏதேனும் உள்ளாட்சி மன்றத்தில் வேலை.

5. சாலை போடுதல், அல்லது கட்டடங்கள் கட்டுதல், கல் உடைத்தல், அல்லது கல் நொறுக்குதல், சாலைகளைப் பேணுதல் ஆகியவற்றில் வேலை.

6. கல் வெட்டி எடுக்கும் இடங்களில் கல் உடைத்தல், கல் நொறுக்குதல் ஆகியவற்றில் வேலை.

7. வேளாண்மை, துணை வேளாண்மைப் பணிகளில் வேலை.

8. பொடி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் வேலை.

9. விசைத்தறி, பட்டு நெசவு ஆலையில் வேலை.

அறிக்கையாண்டில், கயிறு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் பணி புரிபவர்களுக்கு, குறைந்த அளவு ஊதியத்தை திருத்தி அமைப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுவும், மரத்தொழிற் சாலையில் பணிபுரிபவர்களுக்கு குறைந்த அளவு ஊதியத்தை வரையறுப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுவும்,

தங்களது அறிக்கைகளை பணிந்தனுப்பியுள்ளன. இந்தத் தொழில்களுக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய விதங்களின் திருத்தியமைப்பு/வரையறுப்பு ஆகியவை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

**விவர அட்டவணையில் மேலும் சேர்க்கப்பட்டவை.**—குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில், "கைத்தறிப் பட்டு நெசவு ஆலை"யில் பணிபுரியும் வேலையையும் சேர்த்து அறிவிப்பு ஒன்றை அரசு வெளியிட்டுள்ளது.

குறைந்த அளவு வீத ஊதியச் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில், 'கைத்தறி நெசவு ஆலை'யில் பணிபுரியும் வேலையையும் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான வரைவு அறிவிப்பு ஒன்றை அரசு வெளியிட்டு உள்ளது. குறைந்த அளவு வீத ஊதியச் சட்டத்தின் அட்டவணையில் (i) அச்சகங்கள், (ii) திரைப்பட அரங்குகள், (iii) ஓட்டல்களும் சிற்றுண்டி விடுதிகளும், (iv) கடைகளும் வணிக நிறுவனங்களும், ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் கொள்வது பற்றியும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

**விலக்குகள்.**—மலைத் தோட்டங்களில், அதாவது சின்கோனா, ரப்பர், தேயிலை அல்லது காபி தோட்டம் ஆகியவற்றை வளர்க்கும் காரியத்திற்காக பேணப்பட்டுவரும் எஸ்டேட்டில் மருத்துவ மனைகள், மருத்துவப் பணியாளர்கள், வீட்டு வேலையாட்கள், செடி பண்ணை ஆணையாட்கள், காவலாள், கால்நடை வளர்ப்பவர்கள், துப்புரவுப் பணியாளர்கள், குப்பைக்காரர்கள். ஆகியோருக்கு 26—12—1971 வரையிலும் 1948-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் 13, 14-வது பிரிவுகளின் விதித்துறைகளிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருத்தங்கள்.—அறிக்கை ஆண்டில், 1953-ம் ஆண்டு, குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் (தமிழ்நாடு) விதிகளில், அரசு, கீழ்க்காணும் திருத்தங்களைச் செய்துள்ளது.

(i) 27-வது விதியின் (5) துணை விதிக்குப் பின்னர், துணை விதி (6) என்னும் புதிய துணை விதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் துணை விதி, வேலையிடம், அல்லது அத்துடன் இணைந்துள்ள முக்கிய அலுவலகத்தில், தொழிற்சாலை உரிமையாளர்கள் ஒவ்வொரு வருடம், XI-ம் எண் படிவத்தில் தொழிலாளர்கள் பட்டியல் ஒன்றைப் பேணி வருவதற்கு வகை செய்கிறது.

1972 மார்ச் 24]

(ii) தொழிற்சாலை உரிமையாளர் ஒவ்வொருவரும், தன்னிடம் பணிபுரிகின்ற ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும், சம்பளம் வழங்கும் நாளுக்கு குறைந்தது ஒரு நாளுக்கு முன்னதாகவும் அல்லது நாள்தோறும் சம்பளம் வழங்கப்படுமாயின் சம்பளத்துடனும் ஊதியச் சீட்டுகள் வழங்குவதற்கு வகை செய்து 1953-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் (தமிழ்நாடு) 27 (2)-வது விதி திருத்தப்பட்டது.

இச்சட்டத்தில் அடங்கிய 9,052 நிறுவனங்கள் (தொழிற்சாலைகள், மலைத் தோட்டங்கள் உட்பட) இருந்தன. 2,42,948 பேர் பணிபுரிந்தனர். நடப்பாண்டில் 162 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. அவற்றில் 154 வழக்குகள் அபராதத் தண்டனையிலும், 2 வழக்குகள் விடுதலையிலும் முடிந்தன. ரூ. 3,794 அபராதம் விதித்து வசூலிக்கப்பட்டது. ஆனால், முந்திய ஆண்டில், 199 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 192 வழக்குகள், ரூ. 6,508 அபராதத்தோடு தண்டனையில் முடிவுற்றன.

தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள், தொழிற்சாலை இன்ஸ்பெக்டர்கள், தொழிலாளர் நல துணை இன்ஸ்பெக்டர், தொழிலாளர் நல உதவி இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆகியோர் நடப்பாண்டில் 11,774 ஆய்வுகள் நடத்தினர். ஆனால், கடந்த ஆண்டில் 14,087 ஆய்வுகளே நடத்தப்பட்டன.

2. 1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்.—தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில், தொழிற்சாலைகள் பிரிவுகளாலும் ஏனைய தொழில் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர் பிரிவினாலும் இச்சட்டம் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. தொழிற்சாலைகள் உட்பட 18,171 நிறுவனங்கள் இச்சட்டத்தின்கீழ் வருகின்றன. 1971-ம் ஆண்டில் இச்சட்டத்தின்கீழ் வரும் தொழிலாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை, 5,59,677 (முந்தைய ஆண்டில் இந்த எண்ணிக்கை 5,38,299) ஆகும்.

306 நேர்வுகளில் நிர்வாகத்தினருக்கு எதிராக வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இவற்றில் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் முடிவுறா நிலையில் இருந்த வழக்குகள் உட்பட 296 வழக்குகள் குற்றத் தீர்ப்புத் தண்டனையில் முடிவுற்றன. ஒரு வழக்கு, விடுதலையில் முடிந்தது. அபராதமாக ரூ. 4,891 வசூலிக்கப்பட்டது.

ஊதியம் வழங்குதல் தொடர்பாக இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 253 உரிமைக் கோரிக்கைகள் முடிவுறா நிலையிலிருந்தன. ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின்கீழ் அதிகாரியாக உள்ள தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளர் முன்பாக (1970-ம் ஆண்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 407 உரிமைக் கோரிக்கைகளுக்கு எதிராக), நடப்பாண்டில் 360 உரிமைக் கோரிக்கைகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. இவற்றில், நடப்பாண்டில், 338 உரிமைக் கோரிக்கைகள் குறித்து முடிவெடுக்கப்பட்டது. 1971-ம் ஆண்டு இறுதியில் 275 வழக்குகள் முடிவுறா நிலையில் இருந்தன.

ஊதியம் வழங்குதல் சட்டத்தின் 11-வது பிரிவின்கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்ட சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு இரயில்வே, விமானப்போக்குவரத்துப் பணிகள், சுரங்கங்கள் முதலியவை தொடர்பாக, வேலை அளிப்போரால், சிற்றுண்டி விடுதிகளுக்கு செய்து கொடுக்கப்பட்ட வசதிகள் குறித்து, குறைப்புகளைச் செய்ய அதிகாரமளிக்கும் அதிகாரியாக, தலைமைத் தொழிலாளர் நல (மத்திய) ஆணையாளரை மத்திய அரசு நியமித்துள்ளது.

1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்குதல் சட்டத்தின் 14 (3) பிரிவுக்கு இணங்க, கீழ்க்காணும் மத்திய அரசு அதிகாரிகளை "இன்ஸ்பெக்டர்களாக" மேற்படி சட்டத்தின் காரியங்களுக்காகத் தமிழ்நாடு அரசு நியமித்துள்ளது. அச்சட்டத்தின் (2) பத்தியின் நிகரான பதிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகைகளைச் சேர்ந்த தொழில் நிறுவனங்களுக்காக அவர்கள் நியமிக்கப் பட்டுள்ளார்கள். அந்தத் தொழில் நிறுவனங்கள் குறித்து மேற் கூறிய இன்ஸ்பெக்டர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தைச் செலுத்து வார்கள்.

| | அதிகாரிகள். (1) | தொழில் நிறுவனங்களின் வகுப்புகள். (2) |
|---|---|---|
| 1 | சென்னை, வட்டாரத் தொழிலாளர் நல (மத்திய) ஆணையாளர். | சென்னைத் துறைமுகத்தில் கப்பல் துறை, சரக்குத்துறை அல்லது தோணித் துறை. |
| 2 | சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்ட தொழிலாளர் நல (மத்திய) ஆணையாளர். | சென்னைத் துறைமுகத்தில் கப்பல் துறை, சரக்குத் துறை அல்லது தோணித்துறை. |
| 3 | சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்ட தொழில் விதிகள் செயல் படுத்துதல் (மத்திய) அதிகாரிகள். | சென்னைத் துறைமுகத்தில் கப்பல் துறை, சரக்குத் துறை அல்லது தோணித் துறை. |

1972 மார்ச் 24]

## III. தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.

1. **1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.**—இவ்வாண்டில் எழுந்த தகராறுகளின் எண்ணிக்கையும் அவற்றைத் தீர்த்து வைத்தது பற்றிய விவரங்களும் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன :—

| | 1970 | 1971 |
|---|---|---|
| (அ) புலனாய்வு செய்யப்பட்ட குறையீடுகளின் எண்ணிக்கை. | 8,579 | 7,258 |
| (இ) சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளால் தீர்க்கப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை. | 1,343 | 1,070 |
| (உ) நடுவர் தீர்ப்புக்கு அனுப்பப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை. | 670 | 461 |
| (எ) சட்டப்படி அமையாத நடுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை. | 21 | 32 |

மேலே கூறப்பட்ட (இ), (உ), (எ) இவற்றின் கீழ் வராத வழக்குகள், சட்டப்படி அமையாத நடுவிணக்கத்தால் முடிவு செய்யப்பட்டன அல்லது அதன்மீது மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தல் அல்லது நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடுதல் அவசியமென்று கருதப்படவில்லை.

1970ஆம் ஆண்டில் வந்த 8,523 குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் தகராறுகளுக்கும் எதிராக இவ்வாண்டில் 9,026 குறையீடுகளும் தகராறுகளும் வந்துள்ளன.

2. **வேலை நிறுத்தங்கள்.**—கடந்த ஆண்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, இந்த ஆய்வு ஆண்டில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும் கீழ்கண்டவாறு உள்ளன :—

| | 1970 | 1971 |
|---|---|---|
| அ) கதவடைப்புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கை. | 277 | 308 |
| (இ) விரயமாகிய உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை. | 10,33,377 | 22,86,507 |

[1972 மார்ச் 24

**1970**

| தொடர் எண்ணும் தொழிற்சாலையும். | வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை. | ஈடுபட்ட தொழிலாளரின் எண்ணிக்கை. | விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை. |
|---|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) | (4) |
| 1. பஞ்சாலைகள் .. | 86 | 41,824 | 335,454 |
| 2. பொறியியல் தொழிற்சாலை. | 60 | 9,384 | 169,656 |
| 3. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை. | 3 | 510 | 2,969 |
| 4. புகையிலை, பீடி தொழிற்சாலை. | 23 | 13,594 | 129,339 |
| 5. மலைத் தோட்டம் .. | 12 | 2,388 | 25,861 |
| 6. ஏனைய தொழிற்சாலைகள். | 93 | 73,486 | 320,098 |
| | 277 | 141,186 | 1,033,377 |

**1971**

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1. பஞ்சாலைகள் .. | 143 | 67,854 | 1,100,379 |
| 2. பொறியியல் தொழிற்சாலை. | 77 | 22,615 | 648,201 |
| 3. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை. | 4 | 1,850 | 22,240 |
| 4. புகையிலை, பீடி தொழிற்சாலை. | 4 | 335 | 3,172 |
| 5. மலைத் தோட்டம் .. | 9 | 5,962 | 118,018 |
| 6. ஏனைய தொழிற்சாலைகள். | 71 | 39,178 | 394,497 |
| | 308 | 137,794 | 2,286,507* |

* இந்தப் புள்ளி விவரம் தற்காலிகமானதே. சிம்ஸன் தொகுதிக் கம்பெனிகளின் பிரிவுகள் அனைத்திலிருந்தும் அறிக்கைகள் வராததே இதற்குக் காரணமாகும்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972 மார்ச் 24]

1971-ஆம் ஆண்டில் மேலும் முடிவுற்ற வேலைநிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

| | |
|---|---|
| (அ) நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் முடிவுற்றவை | 19 |
| (இ) தாமே வேலைக்கு மீண்டும் வருதல் | 52 |
| (உ) அரசு/தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளால் சமரசம் செய்யப்பட்டவை | 225 |
| (எ) காலவரையறையின்றி | 5 |
| (ஐ) இவ்வாண்டில் இறுதியில் நடைபெற்று வந்தவை | 7 |
| | 308 |

இந்த ஆய்வு ஆண்டில் விரயமான உழைப்பு நாட்களின் கூடுதலுக்குக் காரணம், கீழ்க்கண்ட பெரிய தொழில் நிறுவனங்களில் ஏற்பட்ட தொடர்ந்த வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும், வேலைநிறுத்தங்கள் அல்லது கதவடைப்புகள் ஆகும். அத்தகைய நிறுவனங்களில் சில கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன :—

| | விரயமான உழைப்பு நாட்கள் |
|---|---|
| 1. ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரின்டர், சென்னை. | 52,589 |
| 2. திரு. கணேசர் அலுமினியம் ஓர்க்ஸ், சென்னை. | 47,135 |
| 3. மைசூர் பிரீமியர் உலோகத் தொழிற்சாலை, சென்னை. | 7,920 |
| 4. சுந்தரம் பஞ்சாலை லிமிடெட், நாங்குநேரி. | 34,450 |
| 5. மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட், மதுரை, தூத்துக்குடி. | 56,034 |
| 6. கோயம்புத்தூர், திருப்பூர் ஆகிய ஊர்களிலுள்ள பஞ்சாலைகள். | 332,853 |
| 7. சிம்சன் தொகுதி கம்பெனிகள் | 232,065 |

**1971-ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட சில முக்கியமான இணக்க உடன்பாடுகள்.**

**1. இந்தியா சிமிட்டி லிமிடெட், சங்கரி**—வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட ஐவரை மீண்டும் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு கோரியும், வேறுசில பிரச்சினைகளை எழுப்பியும், சங்கரி சிமிட்டி ஆலைத் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள், 8—6—1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலையிட்டதன்பேரில், 1—7—1971-ஆம் நாளன்று உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன் பயனாக, 2—7—1971-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

**2. மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட், மதுரை.**—மேற்கூறிய மில்லில் 8,700 தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகின்றனர். அவர்களில் 7,200 தொழிலாளர்கள், வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெறும் வயதை 60-ஆக வரையறுக்குமாறும், பணிக்கொடைத் திட்டத்தை மிகு பயன் அளிக்கும் வண்ணம் தளர்த்துமாறும் கோரி 2—7—1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. இந்த உடன்பாடு, மதுரை தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு, மதுரையில் 9—7—1971 ஆம் நாளன்று ஏற்பட்டது. அதன்பயனாக, 10—7—1971 ஆம் நாளன்று வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்றது.

**3. மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட், தூத்துக்குடி.**—மேற்கூறிய மில்லில் 2,246 தொழிலாளர்கள் வேலை பார்க்கின்றனர். அவர்களில் 1,878 தொழிலாளர்கள், வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெறும் வயதை 60 ஆக வரையறுக்குமாறும், பணிக் கொடைத் திட்டத்தை மிகுபயன் அளிக்கும் வகையில் தளர்த்துமாறும் கோரி, 7—7—1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. இந்த உடன்பாடு, மதுரை தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு, மதுரையில், 9—7—1971 ஆம் நாளன்று ஏற்பட்டது. அதன்பயனாக, வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்று, 10—7—1971-ஆம் நாளன்று மீண்டும் பணி தொடங்கப் பட்டது.

1972 மார்ச் 24]

**4. உட்லாண்ட்ஸ் ஹோட்டல், சென்னை-4.**—இலவசமாக வழங்கப் படும் காலை உணவின் அளவுகுறித்து எழுந்த தகராறு காரணமாக, 3—8—1971 ஆம் நாளிலிருந்து சுமார் 250 தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். அதன் விளைவாக, கதவடைப்பு செய்யப்பட்டது. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலையிட்டதன்பேரில், தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ், இரு தரப்பினரிடையே 21—8—1971 ஆம் நாளன்று உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன்பயனாக, நிர்வாகத்தினர் 26—8—1971-ஆம் நாளிலிருந்து கதவடைப்பை நீக்கியது. 26—8—1971 ஆம் நாளிலிருந்து பணி மீண்டும் தொடரப்பட்டது.

**5. விசைத்தறி ஆலை, மதுரை.**—சம்பள உயர்வு முதலிய பிரச்சினைகள் குறித்து 160 விசைத்தறி பிரிவுகளைச் சேர்ந்த சுமார் 1,000 தொழிலாளர்கள் 2—9—1971 ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அவர்கள் மதுரையிலுள்ள மதுரை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் சங்கம், மதுரை மாவட்ட தொழிலாளர்கள் சங்கம், திராவிட பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கம் ஆகிய சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களாவர். மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மதுரை தொழிலாளர் நல அதிகாரி ஆகியோர் தலையிட்டதன்பேரில், தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ், இரு தரப்பினரிடையே, 25—9—1971 ஆம் நாளன்று உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதற்கிணங்க, சம்பள உயர்வு குறித்த பிரச்சினை குறித்து, மதுரை தொழிலாளர் நல அதிகாரி ஆல் முறையின் மரபில் சமரசம் செய்து வைப்பதற்காக, அப்பிரச்சினையை அவரின் முடிவுக்கு விடுவது என்றும், அவருடைய முடிவை ஏற்றுக் கொள்வதென்றும் இருதரப்பினரும் ஒப்புக் கொண்டனர். அந்த உடன்பாட்டின் பயனாக, தொழிலாளர்கள் மீண்டும் வேலையைத் தொடங்கினர்.

**6. சேலம் பஞ்சாலை, ஆத்தூர், சேலம்.**—மேற்கண்ட ஆலையின் தொழிலாளர்கள், சம்பள உயர்வு முதலியன கோரி 4—10—1971 ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அதன் விளைவாக, நிர்வாகத்தினர், 5—10—1971 ஆம் நாளிலிருந்து கதவடைப்பு செய்தனர். சேலத்தில், 18—11—1971 ஆம் நாளன்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் நடத்திய பேச்சுவார்த்தையின் பலனாக, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3)-வது பிரிவின் கீழ், சேலம் தொழிலாளர் நல அதிகாரியின்முன், 19—11—1971 ஆம்

[1972 மார்ச் 24

நாளன்று உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன் பயனாக, நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பை ரத்து செய்தனர். 20—11—1971-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

7. **ஊதியக் கொடை பிரச்சினை காரணமாக, கோயம்புத்தூர், திருப்பூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள பஞ்சாலைகளில் பொது வேலை நிறுத்தம்.**—குறைந்த அளவு 8·33 சதவீத ஊதியக் கொடை அளிக்குமாறும், 20 சதவீதமென்ற உச்ச வரம்பு கட்டாமல் ஆலைக்குக் கிடைத்துள்ள ஆதாயத்தில் ஊதியக் கொடை வழங்குமாறும் கோரியதோடு, எந்த உடன்பாட்டின்கீழ் 1969-ஆம் ஆண்டில் முன்பணம் வழங்கப்பட்டதோ அந்த உடன்பாட்டிற்குத் தாங்கள் கையெழுத்திடாததால் அந்த ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்ட முன்பணம் பிடித்துக் கொள்ளப்படக்கூடாது எனக் கூறி கோயம் புத்தூர் மாவட்ட ஆலைத் தொழிலாளர் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்ட யுனைடெட் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம் ஆகியவை கோயம்புத்தூரிலுள்ள பஞ்சாலை நிர்வாகத்தினருக்கு வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு கொடுத்தனர். 20—10—1971-ஆம் நாளன்று, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோடு கோயம்புத்தூருக்குச் சென்றார். அத்தரப்பினரோடு தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினர். அவருடைய அறிவுரையின் பேரில், வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட அச்சகங்கள் ஒப்புக்கொண்டன. ஆனால், 1969-ஆம் ஆண்டு ஊதியக் கொடையைப் பொறுத்தமட்டில் சட்டபடியான நடவடிக்கையைத் தொடருவதற்கான உரிமையைத் தங்களிடம் வைத்துக்கொள்வதாக கூறினர். 1970-71-ஆம் ஆண்டு ஊதியக் கொடையைப் பொறுத்தவரையில் இந்திய அரசு அல்லது முத்தரப்புக் குழு ஆகியவற்றின் சட்டப்படி எவ்வளவு என்று கூறப்படுகிறதோ அதை ஏற்றுக்கொள்வதென்றும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. இந்த வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொண்டதற்காக மட்டுமே தொழிலாளர் எவர் மீதும் ஒழுங்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்வதில்லை என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டது.

8. மகாலட்சுமி பஞ்சாலை லிமிடெட், **பசுமலை.**—1965-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1969-ஆம் ஆண்டுவரை வழங்கப்பட வேண்டிய ஊதியக் கொடையை வழங்குமாறு, பசுமலை, மகாலட்சுமி பஞ்சாலை லிமிடெட் தொழிலாளர்கள் (800), தங்களது சங்கத்தின் மூலமாகக் கோரினர். இது குறித்து ஊதியக் கொடை வழங்கல்

1972, மார்ச் 24]

சட்டத்தின் கீழ், குறைந்த அளவு ஊதியக் கொடை வழங்குவதிலிருந்து விலக்களிக்குமாறு, நிர்வாகத்தினர் அரசைக் கேட்டுக்கொண்டும், உயர்நீதிமன்றத்திற்கு மனுத் தாக்கல் செய்தும் உள்ளனர். தொழிலாளர் தங்களது கோரிக்கையை வலியுறுத்தி 20—10—1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3)-வது பிரிவின் கீழ் 27—10—1971-ஆம் நாளன்று உடன்பாடு ஒன்றை. மதுரை, தொழிலாளர் நல அதிகாரி-I ஏற்படுத்தினர். அதன்மூலம், தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய ஊதியக் கொடையைக் கொடுக்க நிர்வாகத்தினர் ஒப்புக் கொண்டனர். அதன் பிறகு, தொழிலாளர்கள் உடனே வேலைக்குச் சென்றனர்.

9. தமிழ் நாடு மின்சார வாரியம், சென்னை.—மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,600-க்கு மேற்படாத சம்பளம் அல்லது ஊதியம் பெறும் (வேலை நிதி ஊதியம் பெறுவோர், தற்காலிகப் பெயர்ப்பட்டியலி லுள்ளோர், தற்காலிக நாட் கூலிப் பணியாளர் ஆகியோர் உட்பட மாதந்தோறும், நாள்தோறும் ஊதியம் பெறுவோர்) இவ்வாரியத் தொழிலாளருக்கு 1970-71 ஆம் ஆண்டிற்கு, 5 சதவித ஊதியக் கொடை வழங்குவது என்று, 8—10—1971-ஆம் நாள், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முன்னிலையில் தீர்மானம் ஒன்று எடுக்கப்பட்டது.

10. நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகம், நெய்வேலி.—பெருமளவில் பதவி உயர்வு வழங்கல், அகவிலைப்படியை மாற்றி அமைப்பது ஆகியவை அடங்கிய கோரிக்கைப்பட்டியல் குறித்து, நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகத்தில் பணிபுரியும் சுமார் 960 இளநிலைப் பொறியாளர், 500 பொறியியல் கண்காணிப்பாளர் ஆகியோர் 2—10—1971-ஆம் நாளிலிருந்து உள் இருப்பு வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் நடத்தினர். மாண்புமிகு முதலமைச்சர், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் ஆகியோர் முன்பு, 8—10—1971-ஆம் நாளன்று சென்னையில் நடந்த பேச்சுவார்த்தையைத் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தம் கைவிடப்பட்டது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் ஆகியோர் முன்பு, 30—10—1971-ஆம் நாள் ஒப்பந்தம் ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன்மூலம் தகராறு குறித்த பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டன.

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகத் தொழிலாளர்களுக்கு 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான ஊதியக் கொடை குறித்த தகராறு, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் முன்பு சமாதானமாக

தீர்க்கப்பட்டது. ஊதியக் கொடையின் அளவானது, ஆண்டு வருமானத்தில் 5 சதவீதமாகும் என்று வரையறுக்கப்பட்டது.

**11. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள பீடித் தொழில் நிறுவனம்.**—ஊதிய உயர்வு கோரி, திருச்சி மாவட்ட பீடித் தொழிலாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த சுமார் 400 தொழிலாளர்கள், 28—10—1971-ஆம் நாளிலிருந்து 30—10—1971-ஆம் நாள்வரை வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அதோடு, வேலை செய்யப் போய்க் கொண்டிருந்த பிறரையும் வேலைக்குப் போகவிடாமல் தடுத்தனர். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலையிட்டதன் பேரில், வேலை தொடரப் பட்டது. 1—11—1971-ஆம் நாளிலிருந்து 7—11—1971-ஆம் நாள் வரை வேலை நடந்தது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோடு 8—11—1971-ஆம் நாள் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தை பலனளிக் காததைத் தொடர்ந்து, 9—11—1971-ஆம் நாளிலிருந்து மீண்டும் தொழிலாளர்கள் (400) வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலையிட்டதன் பேரில், ஊதிய உயர்வு கொடுப் பதற்கு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. 18—11—1971-ஆம் நாளி லிருந்து வேலை தொடங்கப்பட்டது. அமைதி நிலவியது.

**12. சுந்தரம் பஞ்சாலை லிமிடெட், நாங்குனேரி.**—பணிச்சுமை, ஊதியம், 1970-ஆம் ஆண்டிற்கான ஊதியக் கொடை ஆகியவற்றை மாற்றியமைத்தல், பணிக் கொடைத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருதல் முதலியவற்றைக் கோரி, 16—10—1971-ஆம் நாளிலிருந்து, தொழிலாளர்கள் (675) வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். வேலை நிறுத் தத்தைத் தொடர்ந்து, நிர்வாகத்தினர், 17—10—1971-ஆம் நாள் கதவடைப்புச் செய்தனர். இது குறித்து, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர், தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் ஆகியோர் முன்பு விவாதிக்கப்பட்டது. 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு, 16—12—1971-ஆம் நாள், உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன்படி, 20—12—1971-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர் வேலையைத் தொடர்ந்தனர்.

**13. அடிசன் அண்டு கம்பெனி லிமிடெட், சென்னை.**—ஊதியக் கொடை, அகவிலைப்படியைத் திருத்தி அமைத்தல் ஆகியவை குறித்த தகராறைத் தொடர்ந்து, சென்னை, அடிசன் அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்டிலுள்ள தமிழ்நாடு தேசிய பொறியியல் பணியாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தோர், "வேலையை மெதுவாகச்

1972 மார்ச் 24]

செய்தல்", "வேலையை அவ்வப்போது நிறுத்திவிடுதல்" என்ற வேலை நிறுத்தமுறையைக் கையாண்டனர். அதன் விளைவாக, நிர்வாகத்தினர், 14—10—1971-ஆம் நாளிலிருந்து கதவடைப்பு செய்தனர். (1) 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான ஊதியக் கொடை, (2) அகவிலைப் படியை மாற்றியமைத்தல் ஆகிய இவ்விரு பிரச்சினைகள் குறித்து தீர்ப்பளிக்க நடுவர் தீர்ப்புக்கு அரசு அனுப்பியது. மேலும், தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 10 (3) பிரிவின்கீழ், வேலைநிறுத்தத்தையும், கதவடைப்பையும் தடை செய்தது. இந்த ஆணைக்கு இணங்க, நிர்வாகத்தினர், 29—11—1971-ஆம் நாளிலிருந்து கதவடைப்பை நீக்கினர். ஆனால், தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் செல்லவில்லை. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் முன்பு 8—12—1971-ஆம் நாள் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் பலனாய், 10—12—1971-ஆம் நாளிலிருந்து மீண்டும் வேலை தொடரப்பட்டது.

**14. திரு. கணேசர் அலுமினியம் ஒர்க்ஸ், சென்னை.**—வேலையின்மை காரணமாக தற்காலிகமாகப் பணியிலிருந்து நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது குறித்து, 16—9—1971-ஆம் நாளிலிருந்து, மேற்கூறிய நிறுவனத்தின் 300 தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். இது குறித்து இணக்கப் பேச்சு நடந்த போதிலும், வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்து நீடித்தது. முடிவாக, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் வழங்கிய கருத்துரைகளின் அடிப்படையில், 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ், 22—12—1971-ஆம் நாள், சென்னை தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன்பிறகு, வேலைநிறுத்தம் முடிவுற்று 24—12—1971-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

**15. மைசூர் பிரீமியர் உலோகத் தொழிற்சாலை, சென்னை.**—வேலையின்மையால் தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நீக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளோர் குறித்து மேற்கூறிய நிறுவனத்தின் தொழிலாளர்கள் 200 பேர், 3—11—1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இணக்கப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. ஆனால், உடன்பாடு ஏதும் ஏற்படவில்லை. முடிவாக, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தெரிவித்த கருத்துரைகளின் அடிப்படையில், 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ், சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்பு, 22—12—1971-ஆம் நாள் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது.

அதற்கிணங்க. வேலை நிறுத்தம் முடிவுற்று 24—12—1971-ஆம் நாளிலிருந்து தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் சென்றனர்.

**16. ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர்ஸ் லிமிடெட், சென்னை.**—பணி மதிப்பீடு முதலிய கோரிக்கைகளை வைத்து, சென்னை, ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர்ஸ் லிமிடெட்டில் பணி புரியும் சுமார் 400 தொழிலாளர்கள் 8—11—1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இது குறித்து, சென்னை, தொழிலாளர் நல துணை ஆணையாளர் இணக்கப் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தினர். சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளரால் மேற்கொண்டும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டன. ஆனால், உடன்பாடு ஏதும் ஏற்படவில்லை. 1971-ஆம் ஆண்டு இந்திய பாதுகாப்பு விதிகளின் கீழ், இந்த வேலை நிறுத்தத்தை, 9—12—1971-ஆம் நாளிட்ட 5374-ஆம் எண் ஆணையின் மூலம், இந்திய அரசு தடை செய்தது அதன் விளைவாக, தொழிலாளர் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

**17. வட ஆற்காடு மாவட்ட பீடித் தொழிலாளர்கள்.**—வட ஆற்காடு மாவட்ட பீடித் தொழிலாளர்கள் ஊதிய உயர்வு கோரி வேலைநிறுத்த அறிவிப்புச் செய்தார்கள். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் பயனாக 24—2—1972 அன்று ஒரு உடன்பாடு காணப்பட்டது. அதன்படி நிர்வாகத்தினரும் பீடித் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் 1,000 ஜாடி பீடி சுற்றுவதற்கு ரூ. 2·85 லிருந்து ரூ. 3.25, 1,000 சாதா பீடி சுற்றுவதற்கு ரூ. 2.55-லிருந்து ரூ. 2.95 என்ற ஊதிய உயர்வுக்கு இணங்கினர்.

**18. சிம்ஸன் தொகுதிக் கம்பெனிகள்.**—தொடர்ந்து விரயம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டி, எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். லிமிடெட்டில் (சிம்ஸன் தொகுதிக் கம்பெனிகளில் உள்ளது) 98 தொழிலாளர்களை ஆட்குறைப்பு செய்வதாக, அதன் நிர்வாகத்தினர், 30—10—1971-ஆம் நாள் அறிவித்தனர். அதன் விளைவாக, அந்நிறுவனத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1963-ஆம் ஆண்டில் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்பட்ட 24 நாட்களில் ஒரு நாளை ஈடு செய்வதற்காக, ஒரு சனிக்கிழமையன்று பணி புரிய வேண்டுமென்று, அந்நிறுவனத்தில் பணி புரியும் தொழிலாளர்கள் கோரப்பட்டனர். அண்ணா சாலை, சிம்ஸன் அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்டின் தொழில் பிரிவிலுள்ள குறிப்பிட்ட சில

தொழிலாளர்கள் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். இது நடந்ததும் அதே நாளில்தான் (30—10—1971). இது குறித்து, தொழிலாளரின் இரு பிரிவினரிடையே 1—11—1971-ஆம் நாள் கைகலப்பு ஏற்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து வேலை நின்று விட்டது. தொழிலாளர் தலைவர்கள் இதற்கிடையில், செயற்குழு ஒன்றை அமைத்து மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தொழிலாளர் தலைவர்களுடன் 15—11—1971-ஆம் நாள் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் பலனாய், ஒப்பந்தம் ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன் பலனாய், வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்கள் 16—11—1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலைக்குத் திரும்ப ஒப்புக் கொண்டனர். ஆனால், செம்பியம் தொழில் பிரிவில் மீண்டும் ஒரு தகராறு எழுந்தது. இத்தகராறுக்குக் காரணம், ஒழுங்கின்மைக் காரணமாகப் பணி இடத்திலிருந்து வெளிச் செல்லுமாறு தொழிலாளர் ஒருவரை, இந்தியா பிஸ்டன்ஸ் நிறுவனத்தின் நிர்வாகத்தினர் 22—11—1971-ஆம் நாளன்று கேட்டுக் கொண்டனர். இதுவே அத்தகராறுக்குக் காரணமாகும். இதன் விளைவாகத் தொழிலாளர்களிடையே தகராறு எழுந்தது. அது குறித்துத் தொழிலாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு நிலவியது. அதன் விளைவாக, அத்தொழில் பிரிவிலிருந்தும், செம்பியம் தொழிற்சாலையின் ஏனைய தொழில் பிரிவுகளிலிருந்தும் தொழிலாளர்கள் வெளியேறினர். அதன் விளைவாக வேலை நின்றுவிட்டது. அண்ணா சாலையிலுள்ள தொழில் பிரிவிலும்கூட வேலை ஸ்தம்பித்து விட்டது. சங்க நிர்வாகிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்துதல், சிம்ஸன் அண்டு தொகுதிக் கம்பெனிகளின் தொழிலாளர்கள், பணியாளர் சங்கங்கள் ஆகியவைகளால் ஊதியம், உற்பத்தி அளவு ஆகியவை குறித்து முன்னரே எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை மாற்றியமைத்தல் ஆகியவையே, தற்போதுள்ள முக்கியக் கோரிக்கைகளாகும். தொழிலாளர்களுக்குக் காவலர் பாதுகாப்பு அளித்தல், எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். தொழில் பிரிவில் ஆட்குறைப்புச் செய்யப்பட்டோருக்குத் திரும்பவும் வேலை அளித்தல், காவலர் வழக்குகளைத் திரும்பப் பெறுதல், பழிவாங்கப்படுவதினின்றும் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தல் ஆகியவையே ஏனைய கோரிக்கைகளாகும். எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். லிமிடெட்டில் ஆட்குறைப்புச் செய்யப்பட்ட 94 தொழிலாளர்கள் குறித்துத் தீர்ப்பு வழங்குவதற்காக விடப்பட்ட போதுங்கூட, அத்தொழில் பிரிவின் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பவில்லை.

முடிவாக, தொழிலாளர்களுக்கான காவலர் பாதுகாப்பு அளித்தல், சங்கத் தேர்தல்கள் நடத்தல், எஸ்·ஆர்.வி.எஸ். லிமிடெட்டில் ஆட்குறைப்புச் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களை ஏனைய தொழில் பிரிவுகளில் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல், தொழிலாளர்கள் பழிவாங்கப்படுவதனின்றும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தல் ஆகியவைக் குறித்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கொடுத்த உறுதி மொழிகளின் பேரில் 16—12—1971-ஆம் நாளிலிருந்து வேலைக்குச் செல்லத் தொழிலாளர்கள் சம்மதித்தனர். ஆனால், தொழிலாளர்களிடையே நடந்த கைகலப்புக் காரணமாக இக்கம்பெனிகளின் தொழிற் பிரிவுகள் அனைத்திலும் வேலை நின்றுவிட்டது. செம்பியத்திலுள்ள இத் தொழிற்சாலையின் வாகனங்களுக்கும், சாதனங்களுக்கும் கணிசமான அளவுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டது. இந்த இடிபாடுகளை நீக்குவதற்காக ஒரு நாளிலிருந்து ஒரு வார காலம் வரை, செம்பியத்திலுள்ள தொழிற் சாலைகள் மூடப்பட்டன. இந்நிகழ்ச்சிகள் நடந்த போதிலும், முதலமைச்சர் தாம் ஏற்கெனவே கொடுத்திருந்த வாக்குறுதியை 17—12—1971-ல் மீண்டும் வலியுறுத்தினார். ஆனாலும், தொழிலாளர்கள் அதனைச் செவிமடுக்காது, 20—12—1971-ல் சில கிளை நிறுவனங்கள் மீண்டும் திறக்கப்பட்ட போது அவர்கள் பணிக்குத் திரும்பவில்லை. இன்றியமையாத பாதுகாப்புச் சாதனங்கள், பொது மக்களுக்குப் பயனுள்ள பொருள்களைத் தயாரிக்கும் பிரிவுகளில்கூட ஒரு சிலரே வேலைக்கு வந்திருந்தனர். இதன் பின்னரும் அதேநிலை தொடர்ந்து நீடித்ததால், அப்பிரிவுகளிலுள்ள பணிகளுக்கு இந்திய பாதுகாப்பு விதிகளின் 119-வது விதி பொருந்தும் வகையில் 4—1—1972-ல் அரசு அறிவிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டது. தொழிலாளர்களின் பணி நிலைமைகள் குறித்து அவர்களுக்குள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றி விசாரணை செய்ய, 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் கீழ் விசாரணை நீதிமன்றம் ஒன்றையும் அரசு அமைத்தது. அமைதியை நிலை நாட்ட மேலும் ஒரு முயற்சியாக, பல்வேறு குற்றச் சாட்டுகள் குறித்து காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள 211 தொழிலாளர்களை விடுதலை செய்யுமாறு அரசு ஆணையிட்டது. அத்துடன் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்ட 238 தொழிலாளர்களையும், தற்காலிகமாகப் பணியிலிருந்து நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட 37 தொழிலாளர்களையும் மீண்டும் பணிக்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு

அதன் நிர்வாகத்தினரையும் அரசு வற்புறுத்தியது. இவ்வாறு அடுத்தடுத்து பெரு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்ட போதிலும், தொழிலாளர்கள் பணிக்குத் திரும்பவில்லை. இறுதியாக, 10—1—1972-ல் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முன்னிலையில், மத்தியத் தொழிலாளர் அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளுடன் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் பலனாக, ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதன்படி, தகராறுள்ள பிரச்சினைகள் குறித்து நிர்வாகத்தினருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தவும், அவசரமான அன்றாடப் பிரச்சினைகள் குறித்து விவாதிக்கவும், தொழிற் சங்க உறுப்பினர்களுக்கான தேர்தல்களை நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்யவும், ஆறு உறுப்பினர் கொண்ட குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டது. இந்த உடன்பாட்டின் பயனாக, 12—1—1972-ல் தொழிலாளர்கள் பணிக்குத் திரும்பினர். ஆனாலும், அந்தந்தத் தொழிலாளர் தொகுதித் தலைவர்கள் தங்களது வழக்கமான பணியைச் செய்யாததனால் அவர்களிடையே ஏற்பட்ட கருத்து வேற்றுமைக் காரணமாகச் செம்பியத்தில் சில பிரிவுகளில் 1972 ஜனவரி மாதம் 19, 20, 21-ஆம் நாட்களில் பணி மீண்டும் தடைபட்டது. 21—1—1972-ல் அண்ணா சாலையிலுள்ள சிம்ஸன் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த சில பிரிவுகளிலும் பணி நின்று விட்டது. 22—1—1972-ல் சிம்ஸன் தொகுதி நிறுவனங்கள் தொழிலாளர் பணியாளர் சங்கங்களின் தலைவர் திரு. கே. கோபாலும், ஏனைய உறுப்பினர்களும் தொழிலாளர் சங்கங் களிலிருந்து விலகினர். 24—1—1972-ல் செம்பியத்தில், தொழிலாளர்களிடையே மீண்டும் மோதல் ஏற்பட்டு காவலர் அதில் தலையிட வேண்டியதாயிற்று. செம்பியத்திலுள்ள தொழிற் சாலைகள் 1—2—1972 வரை மூடப்பட்டு இருந்தன. 2—2—1972-ல் அவை மீண்டும் திறக்கப்பட்டன. தொழிலாளர்களும் படிப் படியாக வேலைக்குத் திரும்பினர்.

ஆனால் 23—2—1972 அன்று செம்பியத்தில் உள்ள ஒரு பிரிவில் மறுபடியும் தொழிலாளர்களிடையே மோதல் ஏற்பட்டது. 24—2—1972 முதல் செம்பியத்தில் எல்லா பிரிவுகளிலும் அண்ணா சாலையில் உள்ள ஒரு நிறுவனமும் மூடப்பட்டன. அறுவர் குழுவும் கலைக்கப்பட்டது.

இறுதியில் 16—3—1972 அன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் முன் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் உதவியுடன், தொழில் அமைச்சரின் உதவியுடனும் தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகள் நிர்வாகத்தினருடன் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் பயனாக

20—3—1972-லிருந்து வேலையைத் திரும்ப தொடங்க ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 24—3—1972 அன்று பிப்ரவரி மாத ஊதியத்தை வழங்க நிர்வாகம் இணங்கியது. தொழிலாளர் ஆகஸ்ட் 71 உடன்படிக்கைக்கு முற்பட்ட இயல்பான உற்பத்தியைக் கொடுப்பர் என்று தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் உறுதியளித்தனர். தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் ஒப்புதலோடு தொழிலாளர் துறை உதவித் துணை ஆணையரைத் தேர்தல்களை நடத்தும் அலுவலராக அரசு நியமித்துள்ளது. தேர்தல் விரைவிலேயே எவ்விதத்திலும் வேலை தொடங்கிய நான்கு வாரத்திற்குள் நடத்தப்படும். தேர்தல்கள் நடத்தப்படும்வரை அன்றாடக் குறைகளை நடுவிணக்கம் செய்து தீர்ப்பதற்குச் செம்பியத்தில் ஒருவரும், அண்ணசாலையில் ஒருவருமாக இரு தொழிலாளர் துறை அலுவலரை அரசு நியமனம் செய்யும். எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் ஆட்குறைப்புச் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலையிலமர்த்துவது பற்றி நிர்வாகம் முதலமைச்சரின் உறுதிமொழியை நிறைவேற்றி உடனேயே 12 மஸ்தூர்களை எடுத்துக்கொள்ள இணங்கியது.

தகராறுக்குள்ளான சிம்சன் தொகுதிக் கம்பெனிகளின் பெயர்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

1. சிம்சன் அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட், தொழிற்சாலை I, அண்ணசாலை, சென்னை-2.

2. சிம்சன் அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட், தொழிற்சாலை II, III, செம்பியம்.

3. இந்தியா பிஸ்டன்ஸ் ரெப்கோ லிமிடெட் (India Pistons-Repco. Ltd.), செம்பியம்.

4. பைமெடல் பேரிங்ஸ் லிமிடெட், செம்பியம் (Bimetal Bearings, Ltd.).

5. சார்டுலோ இந்தியா லிமிடெட், செம்பியம் (Shardlow India, Ltd. ).

6. தி வீல் அண்டு ரிம் கம்பெனி ஆப் இந்தியா, லிமிடெட், செம்பியம்.

7. எல். எம். வான் மோப்பஸ் டையமண்ட் டூல்ஸ் இந்தியா, லிமிடெட், செம்பியம் (L.M.Van-Moppes Diamond Tools India, Ltd.).

9. டிராக்டர்ஸ் அண்டு ஃபாம் எக்யூப்மெண்ட், லிமிடெட், செம்பியம்.

9. டிராக்டர்ஸ் ஆண்டு ஃபாம் எக்யூப்மெண்ட் லிமிடெட், செம்பியம். (Tractors and Farm Equipment Ltd.).

10. அசோசியேடட் பிரிண்டர்ஸ் (சென்னை), பிரைவேட், லிமிடெட், அண்ணு சாலை, சென்னை.

11. ஸ்பீட்-எ-வே (பிரைவேட்) லிமிடெட், [ Speed-A-Way (Private), Ltd.]. அண்ணு சாலை, சென்னை.

12. எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். லிமிடெட், அண்ணு சாலை, சென்னை.

13. ஹிக்கின்பாதம்ஸ் (பிரைவேட்) லிமிடெட், சென்னை-2.

14. தி சென்னை அட்வர்டைசிங் கம்பெனி (பிரைவேட்), லிமிடெட், சென்னை. [The Madras Advertising Company (Private) Ltd.]

15. ஜார்ஜ் ஓக்ஸ், லிமிடெட், அண்ணு சாலை, சென்னை (George Oakes, Ltd).

16. இந்தியா பிஸ்டன், லிமிடெட், செம்பியம்

17. ரீச்சோல்டு கெமிகல்ஸ் இந்தியா லிமிடெட், சென்னை-60. (Reichhold Chemicals India, Ltd.).

18. அசோசியேடட் பப்ளிசர்ஸ் (பிரைவேட்), லிமிடெட், சென்னை-2.

19. திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலைகள்.—திருப்பூர் பனியன் தொழிலாளர் தங்கள் ஊதிய உயர்வு பற்றிய தகராறில் 7—2—1972 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்திருந்தனர்.

18—3—1972 அன்று சென்னையில் தொழிலாளர் நல ஆணையர் முன் நடந்த பேச்சு வார்த்தையின் பயனாக தற்போதுள்ள ஊதியத்தில் 20 விழுக்காடு இடைக்கால உயர்வாகக் கொடுப்பதென்றும், 20—3—1972 அன்று தொழிலாளர்கள் அனைவரும் வேலைக்குத் திரும்புவது என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

இறுதியாக ஊதிய நிர்ணயம் செய்வதற்குமுன் சென்னை உற்பத்தித் திறன் குழு தொழிலாளர் செய்ய வேண்டிய வேலை அளவை நிர்ணயம் செய்யும்.

அதற்குப் பின்னுல் வேலை அளவுக்கு உரிய ஊதியத்தை சமரசப் பேச்சு மூலமாகவோ அல்லது நடுவர் தீர்ப்பு அல்லது தொழில் கோர்ட் மூலமாகவோ முடிவு செய்யப்படும்.

இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் சுமார் 7,000 தொழிலாளர்கள் பயனடைவார்கள்.

(4) மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள்.—நிதி இடர்ப்பாடு காரணமாக 1971-ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்காணும் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டன :—

| | ஆலையின் பெயர். | மூடப்பட்ட நாள். | தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை. |
|---|---|---|---|
| 1 | சோமசுந்தரம் ஆலை, கோயம் புத்தூர். | 1- 5-1971 | 1,300 |
| 2 | காளீஸ்வரர் ஆலை, கோயம் புத்தூர். | 30- 5-1971 | 1,749 (கதவடைப்பு) |
| 3 | ஜனார்த்தன ஆலை, கோயம் புத்தூர். | 23- 6-1971 | 1,200 (கதவடைப்பு) |
| 4 | சாரதா ஆலை, கோயம்புத்தூர். | 13- 9-1971 | 750 |

ஏற்கெனவே மூடப்பட்ட கீழ்க்காணும் ஆலைகள், அந்த ஆலைகளுக்கு எதிரே காட்டப்பட்டுள்ள தேதிகளில், இப்போது மீண்டும் திறக்கப்பட்டுள்ளன :—

| | ஆலையின் பெயர். | மூடப்பட்ட நாள். | தொழிலாளரின் எண்ணிக்கை. | மீண்டும் வேலை ஆரம்பிக்கப் பட்ட நாள். |
|---|---|---|---|---|
| 1 | கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை, கோயம்புத்தூர். | 1- 5-1968 | 932 | 26- 6-1971 |
| 2 | கீதாஞ்சலி ஆலை, சங்கரன் கோயில். | 5- 5-1968 | 289 | 30- 8-1971 |
| 3 | திரு. சண்முகர் ஆலை, இராஜ பாளையம். | 18- 7-1970 | 400 | 15- 9-1971 |
| 4 | ஜனார்த்தன ஆலை, கோயம்புத் தூர். | 23- 6-1971 | 820 | 6-10-1971 |
| 5 | புதுக்கோட்டை பஞ்சாலை, நமண சமுத்திரம். | 30- 3-1970 | 450 | 29-11-1971 |

சென்னை தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம், கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலையை எடுத்துக் கொள்வதற்கு 8—4—1971-ம் நாளிட்ட, தொழில்துறை அரசு ஆணை எண் 959 மூலம் அரசு ஆணை யிட்டுள்ளது.

கீழ்க்காணும் பஞ்சாலைகள், சென்னை, தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு அதிகாரமளிக்குமாறு இந்திய அரசின் வெளிநாட்டு வர்த்தக அமைச்சரகத்தை, இந்த அரசு எழுதிக் கேட்டுள்ளது:—

1. காளீஸ்வரர் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

2. சோமசுந்தரம் ஆலை (பிரைவேட்) லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

3. கோயம்புத்தூர் நூற்பு-நெசவு ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

4. பங்கஜா ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

5. திரு பாலமலை ரெங்கநாதர் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள 13 பஞ்சாலைத் தொழிற் சங்கங்களின் கூட்டுச் செயற்குழு 19 கோரிக்கைகள் அடங்கிய பட்டியல் ஒன்றை வெளியிட்டு அவை நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் 12—2—1972 முதல் மாவட்டத்திலுள்ள அனைத்துப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவார்கள் என்று அறிவித்தது. தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை பரிவுடன் கவனித்து ஆவன செய்வதாக அரசின் சார்பாக உறுதி கூறியும் கூட, தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை திரும்பப் பெறவில்லை. அதன் பின்னர், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பிப்ரவரி 18, 19 தேதிகளில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினர். தொழிலாளர் தலைவர்கள் முதலமைச்சருடைய ஆலோசனைகளையும் நிராகரித்து வேலை நிறுத்தத்தையும், ஆர்ப்பாட்டத்தையும் தொடர்ந்து நடத்தினர். மீண்டும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முன்பாக நடந்த பேச்சுக் களையடுத்து, நிர்வாகத்தினரும் தொழிலாளர் சங்கங்களும் முதலமைச்சருடைய ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டதன் பின்னர் இறுதியாக 11/12-ம் தேதி இடைப்பட்ட நள்ளிரவிலிருந்து வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டுத் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர். ஒப்பந்தப்படி, அடிப்படை ஊதியத்தை மாற்றியமைத்தல், பஞ்சப்படி ஆகிய இரு கோரிக்கைகளும் 'சமரசக் குழு'வின் தீர்வுக்கு விடப்படும். தென்னிந்திய ஆலைச் சொந்தக்காரர்களின் சங்கத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ஆலைகள் 10 நாள் மொத்த ஊதியத்தைத் தொழிலாளர்களுக்கு இடைக்காலத் தொகையாக அளிக்கும். இத் தொகையை எவ்வாறு சரி செய்வது என்பதை சமரசக் குழுவின் தீர்வுக்கு விடப்படும். கோவை மாவட்டத்தில்

மூடப்பட்டுள்ள ஆறு ஆலைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கும் மொத்தமாக முதலமைச்சருடைய நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூபாய் 5 லட்சம் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அளிப்பதற்காக, கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அவர் அதை, சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, கூட்டுச் செயற்குழுவைச் சார்ந்த சங்கங்களையும் மற்றைய சங்கங்களையும் கலந்து பகிர்ந்து அளிப்பார்.

(5) *பஞ்சாலைத் தொழிலில் சிக்கனச் சீரமைப்பு.*—1971-ல் துறையின் உதவியோடு சிக்கனச் சீரமைப்புத் தொடர்பான 40 தகராறுகள் தீர்க்கப்பட்டன. 18 தகராறுகள் நேரடிப் பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் தீர்க்கப்பட்டன.

(6) *நடுவர் மன்ற முடிவு.*—குறிப்பாக வேலையிலிருந்து விடுவித்தல், தள்ளி விடுதல், அகற்றி விடுதல், ஆட்குறைப்பு செய்தல் முதலியவற்றை நடுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்ப இசையுமாறு தகராறு குறித்த இருதரப்பினரும் பொதுவாக ஆலோசனை கூறப்பட்டனர். 1971-ம் ஆண்டில் 32 வழக்குகள் முறையின் மரபில் நடுவர் மன்ற முடிவுக்கு விடப்பட்டன. இவ்வழக்குகளின் கீழ், வேலையிலிருந்து விடுவித்தல், விலக்கல், ஆட்குறைப்பு செய்தல் முதலியன வருவதோடு, ஊதியங்கள், பூரிப்பு ஊதியங்கள், பணிச் சுமை போன்ற பெருவாரியான நிதிப் பொறுப்புள்ளவைகளும் இதன் கீழ் வருகின்றன.

(7) *நடுவர் தீர்ப்பு.*—1970-71-ம் ஆண்டுகளில் சென்னை-1 தொழில் நடுவர் மன்றம், சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர், தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள், சென்னை, மதுரை தொழிலாளர் கூடுதல் நீதி மன்றங்கள் ஆகியவற்றிற்கு வந்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கை, அந்த ஆண்டுகளில் அந்த நீதிமன்றங்களால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புகளின் எண்ணிக்கை ஆகிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

| | தீர்ப்பளிப்பதற்காக வந்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கை. | | தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை. | |
|---|---|---|---|---|
| | 1970 | 1971 | 1970 | 1971 |
| தொழில் நடுவர் மன்றம், சென்னை. | 88 | 81 | 87 | 132 |
| தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள். | 582 | 380 | 445 | 435 |
| மொத்தம்.. | 670 | 461 | 532 | 567 |

1972 மார்ச் 24]

மேலே குறிப்பிட்ட தீர்ப்புகளுக்குக் கூடுதலாக, 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33 (c) (2) பிரிவின்கீழ் தொழிலாளர்களால் 1970-ல் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 2,788 விண்ணப்பங்களுக்கு தீர்ப்பு கூறியிருக்க, 1,592 விண்ணப்பங்கள் குறித்து தொழிலாளர் நீதிமன்றங்களால் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

**(8) பொதுப்பயன் குறித்த பணிகள் பற்றிய தொழிற்சாலைகள் என அறிவித்தல்.**—பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலை நீங்கலாக, பொதுப் பயன் பணிகள் பற்றிய தொழிற்சாலைகள் என்று ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள், நடப்பாண்டிலும், அது போன்று நீடித்து வந்தன.

**(9) வழக்குத் தொடருதல்.**—தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் கீழ், 1971-ம் ஆண்டில், 8 வழக்குகள் தொடர அரசு ஒப்பளித்துள்ளது.

**(10) வசூல்கள்.**—1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின், 33-c (1) பிரிவின்கீழ், தொழிலாளர்களுக்கு வழங்க வேண்டியுள்ள நிலுவைகளை வசூலிப்பதற்காக, 127 வழக்குகளில், மொத்தத் தொகை ரூ. 2,06,788-77 வசூல் செய்வதற்கு, அரசு 1971-ல் ஆணைகள் பிறப்பித்தது.

**(11) ஊதியக் குழுக்கள்.**—(i) பஞ்சாலைகள்—பஞ்சாலைத் தொழில் குறித்த இரண்டாவது ஊதியக் குழு செய்த பரிவுரைகள், நேரடி உடன்பாட்டின் மூலமாகவும் சமரச அதிகாரிகளின் முன்பு ஏற்பட்ட உடன்பாடுகள் மூலமாகவும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்நாள்வரை, இப்பிரச்சினைகள் குறித்து உடன்பாட்டின் கீழ் வந்த ஆலைகளின் எண்ணிக்கையும், இதில் தொடர்பு கொண்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

| | |
|---|---|
| பஞ்சாலைகளின் எண்ணிக்கை | 102 |
| தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை | 93,000 |

(ii) **பொறியியல்.**—பொறியியல் ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகள் ஒருமுகமானதாக இல்லாததால், ஊதியக் குழுவின் தலைவர் சுயேச்சை உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் செய்த பரிவுரைகளை ஏற்றுச் செயல்படுத்துவது என்று இந்திய அரசு தீர்மானித்தது. பிரிவு வாரியாக, மேற்கூறிய பரிவுரைகள் குறித்து கலந்துரையாடி ஓர் உடன்பாட்டிற்கு வருமாறு நிர்வாகிகளையும், சங்கங்களையும்

கேட்டுக்கொண்டு தமிழ் நாடு அரசு பத்திரிகைகளில் செய்தி ஒன்று வெளியிட்டது. தீர்வு காண இயலாதபோது, தகராறுகள் குறித்து தொழில் தகராறுகளின் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுவதன் மூலமும் தேவையான வழக்குகளில் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்காக அனுப்புவதன் மூலமும் அவற்றிற்குத் தீர்வு காணப்படுகிறது.

(iii) *சர்க்கரை*.—இத் தொழில் தொடர்பாக, இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளை விரைவில் நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமாறும், அதுபோன்று செயல்படுத்தப்படும் பொழுது ஏற்படும் பிரச்சினைகள் குறித்து பிரிவு மட்டத்தில் தீர்த்துக்கொள்ளுமாறும், தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு அறிவுரை கூறி தமிழ்நாடு அரசு, பத்திரிகைக் குறிப்பு ஒன்று வெளியிட்டது. பிரிவு அளவில் உடன்பாட்டுக்கு வர அவர்களால் இயலவில்லை. எனவே, ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளைக் குறித்து விவாதம் செய்து, அவற்றைச் செயல் படுத்துவது குறித்து இறுதி முடிவெடுக்க, தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையாளரை அமைப்பாளராகக் கொண்ட முத்தரப்புக் குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டது. இப்பொருள் குறித்து ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க தீர்வுக்கு வர இக்குழுவுக்கு இயலாததால், 22—12—1971-ல் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரால் கூட்டமொன்று கூட்டப்பட்டது. ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தி, தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய சம்பள நிலுவைத் தொகையை 10—1—1972-க்குள் கொடுத்து விட வேண்டுமென்றும், பின்னர் பிற பிரச்சினைகள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் தொழிலதிபர்களுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டது.

ஆனால் பின்னர் கூறப்பட்ட பிரச்சினைகள் குறித்து உடன்பாட்டுக்கு வர இயலாததால், மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள், தொடர்புள்ள தரப்பினர்களுடன் பல முறை பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினர். அதன் விளைவாக, 25—2—1972-ல் உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது.

(iv) *சாலைப் போக்குவரத்து*.—சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில் குறித்த ஊதியக் குழுவின் இறுதியான பரிவுரைகள் இந்திய அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பரிவுரைகள்

1972 மார்ச் 24]

அனைத்தும் ஒருமனதாகச் செய்யப்பட்டவை. இதுவரையில், ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளை 208 பிரிவுகள் செயல்படுத்தி யுள்ளன. இதனால் 11,945 தொழிலாளர்கள் பயனடைகின்றனர்.

இந்தப் பரிவுரைகளை விரைவில் செயல்படுத்தும்படி எஞ்சியுள்ள நிர்வாகங்களை வற்புறுத்துமாறு துறை அதிகாரிகளுக்கு கட்டளை யிடப்பட்டுள்ளது.

இப்பொருள் குறித்து விவாதம் மேற்கொள்வதற்காக, 19—6—1971-ல் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரால் கூட்டமொன்று கூட்டப்பட்டது. மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சரும் இக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார். இக்கூட்டத் தில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர், ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தத் தொழிலதிபர்களுக்கு 1971 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் தேதி வரையில் காலக் கெடு கொடுத்தார். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சருடைய கருத்துக்கிணங்க தொழிலதிபர்கள் நடந்து கொள்ளாமையால், மேற்கண்ட பரிவுரைகளுக்கு சட்டப்பூர்வமாகச் செல்திறனளிப்ப தற்காகச் சட்டமொன்றை இயற்ற அரசு பரிசிலனை செய்து கொண் டிருக்கிறது.

(v) **மின்சாரம்.**—மின்சாரம் குறித்து ஊதியக் குழுவின் இறுதி யான பரிவுரைகளை இந்திய அரசும், தமிழ்நாடு அரசும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில், இதுவரை, மாண்புமிகு தமிழ் நாடு முதல் அமைச்சரின் தலையீட்டின் பேரில், கட்சிகளுக்கிடையே உடன்பாடு ஒன்று 1970-ல் ஏற்பட்டது.

மத்திய ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளை மதுரை, கோயம் புத்தூர், பொள்ளாச்சி, கரூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய நகராட்சி மின்சார நிறுவனங்களில் செயல்படுத்துவது குறித்து பரிசிலனை செய்வதற்காக, அதிகாரிகள் குழுவொன்றை அரசு அமைத் துள்ளது. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் பணியாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சம்பள விதங்களுக்கு நிகராக இருக்கும் விதத்தில் மேற்கண்ட நகராட்சி மின்சார நிறுவனத் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பள விதங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அதி காரிகள் குழு தெரிவித்துள்ள பரிவுரைகளின் பேரில், அரசு அதற் கான ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

(vi) **தோல் தொழில்.**—இதுவரையில், 10,921 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள 231 நிறுவனங்கள் தோல் தொழிலுக்கான ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தியுள்ளன. வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் நீங்கலாக இம்மாநிலத்திலுள்ள தோல் பதனிடுதல் தொழிற்சாலைகள் குறித்து 1970 மார்ச் திங்கள் 11-ல் தொழிலாளர் நல ஆணையாளரால் வழங்கப்பட்ட நடுவர் தீர்ப்பில் ஊதியத்தைத் திருத்தியமைக்கும் பிரச்சினையும் வருகிறது. எஞ்சியுள்ள தொழில் பிரிவுகளில் இவை செயல்படுத்தப்படுவது குறித்த முன்னேற்றம் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

(vii) **கனரக இரசாயனம்.**—இம் மாநிலத்திலுள்ள கனரக இரசாயனத் தொழிலைச் சேர்ந்த 8 பிரிவுகளில், 3,255 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள 6 பிரிவுகள் கனரக இரசாயனம் உரத் தொழில் குறித்த ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளை இது வரையில் செயல்படுத்தியுள்ளன.

12. **தொழிற் சங்கங்கள்.**—1971-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாள் அன்று இருந்த பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 1,856 ஆகும். நடப்பாண்டில் 299 சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 117 சங்கங்களின் பதிவுகள் நீக்கப்பட்டன. இரண்டு நேர்வுகளில் இணைப்புக்காக ஆணையிடப்பட்டது ; 3 சங்கங்கள் கலைக்கப்பட்டன. அதன் மூலம் நடப்பாண்டின் இறுதியில் இயங்கும் தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 2,033 ஆக ஆனது. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் அமைக்கும் கருத்தை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

13. **தொழிற்சாலையில் ஒழுங்கு முறை விதிக் கோவை**—ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவை முதலியவற்றைச் செயல்படுத்தும் பணி மாநில மதிப்பீடு செயல்படுத்துக் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒழுங்குமுறை விதிக் கோவையின் விதித் துறைகள் அச்சிடப்பட்டு, வேலை அளிப்போருக்கும், தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. பல்வேறு தொழில் உரிமையாளர்கள், பணியாளர் சங்கங்கள், மத்திய நிறுவனங்களுடன் இணைக்கப்படாத உள்ளூர் சங்கங்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டு, ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவைக்கு ஏற்பளிக்கும்படி, அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுமாறு தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள், தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளார்கள். தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளின் நன் முயற்சி

1972 மார்ச் 24]

களிஞல் 299 தொழிற் சங்கங்கள் ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவையை தாம் ஏற்றுக்கொள்ளுவதாக 1971-ல் எழுத்து மூலம் தெரிவித்துள்ளன. 1971 டிசம்பர் 31 வரையில் 260 நிர்வாகங்களும், 24 உள்ளாட்சி மன்றங்களும் ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன.

ஒழுங்குமுறை விதிக் கோவையை மீறுதல், தீர்ப்புகளைச் செயற்படுத்தாமை, சங்கங்களுக்கு ஏற்பளிக்காமை முதலியவற்றிற்காக தொடரப்பட்ட 76 வழக்குகளில் (1971 ஜனவரி திங்கள் 1 ஆம் நாள் அன்று முடிவுறு நிலையில் உள்ள வழக்குகள் 41; 1971-ல் அறிவிக்கப்பட்ட வழக்குகள் 35) 1971-ல் 43 வழக்குகள் முடிக்கப்பட்டன. ஆண்டு முடிவில் 33 வழக்குகள் பற்றி புலனாய்வு செய்யப்பட்டு வந்தன.

1970, மே திங்களில் கூட்டப்பட்ட தொழிலாளர் நல ஆலோசனை குழுக் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தையொட்டி, மாநில மதிப்பீடு-செயல்படுத்துக் குழுவின் ஒழுங்குமுறைக் கோவையினை மீறிய, தொழிலதிபர்கள் சங்கங்களின் பெயர்கள் தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நலப் பத்திரிகையில் வெளியிடப்படுகின்றன.

மாநில மதிப்பிடுதல்-செயற்படுத்துதல் குழு 1971, ஏப்ரல் 12, 1971, செப்டம்பர் 21, 1971, டிசம்பர் 27 ஆகிய நாட்களில் மும்முறை கூடி, ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவையினை மீறுதல், சங்கங்களுக்கு ஏற்பளித்தல், மதிப்பிடுதல், செயற்படுத்துதல் தொடர்பான பணிகள் ஆகியவற்றைப்பற்றி விவாதித்தது. இக்குழு 1970-ல் மீண்டும் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் இதன் தலைவர் ஆவார். சென்னை, தொழிலாளர் தனித் துணை ஆணையாளர் இக் குழுவின் செயலாளராவார்.

14. 1965-ஆம் ஆண்டு ஊதியக் கொடை வழங்கல் சட்டம்—இச் சட்டத்தின் 19-வது பிரிவின்கீழ் ஊதியக்கொடை வழங்குவதற்கான கால அளவை நீட்டிக்க, தொழிலாளர் நல ஆணையாளருக்கு அரசு அதிகாரம் வழங்கியுள்ளது. 1971-ல், 70 தொழில் நிறுவனங்களுக்குக் (1 கூட்டுறவு நிறுவனம் உட்பட) கால நீட்டிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1965-ம் ஆண்டு ஊதியக் கொடை வழங்கல் விதிகளின் 3 (b) விதியை 1965-ம் ஆண்டு ஊதியக்கொடை வழங்கல் சட்டத்தின்

[1972 மார்ச் 24

2 (1) பிரிவுடன், சேர்த்துப் படிக்கையில் வகை செய்யப்பட்டுள்ள வாறு நிர்வாகத்தினர் தங்களது கணக்கு ஆண்டை மாற்றிக் கொள்வதற்கு ஒரு நிறுவனத்தை அனுமதித்து இவ்வாண்டில் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் ஆணை பிறப்பித்தார்.

## IV

### சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இயற்றுதல்.

1923-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம்.—1970-ம் ஆண்டில் 1,024 விண்ணப்பங்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கையில், இவ்வாண்டில், 1,057 விண்ணப்பங்கள் பதிவாகியுள்ளன. 1971-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ம் நாளின்படி 360 விண்ணப்பங்கள் முடிவுறா நிலையில் உள்ளன. மொத்தம் 1,417 விண்ணப்பங்களில் 1971-ல் 941 விண்ணப்பங்கள் மீது முடிவெடுக்கப்பட்டன. (1970-ல் 1,092 விண்ணப்பங்கள் மீது முடிவெடுக்கப்பட்டன). 1971 முடிவில் 476 விண்ணப்பங்கள் முடிவுறா நிலையில் இருந்தன.

தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின்கீழ் இழப்பீடு கோரு கின்ற ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அவர்களைச் சார்ந் துள்ளவர்களுக்கு அரசுச் செலவில் வழக்குரைஞர் பணியை ஏற் படுத்தித் தருவதற்காக 1975-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 28 ஆம் நாள் வரையிலான ஐந்து ஆண்டுக்கால அளவிற்கு இவ்வரசு ஆண் டொன்றுக்கு ரூ. 1,000 வழங்க ஏற்பாடு செய்துள்ளது. தொழி லாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளரின் ஆணைகளுக்கு எதிராக தொழில் நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தினர் மேல் முறையீடு செய்யும்பொழுது, தொழில்ளர் உயர் நீதி மன்றத்தில் அதை எதிர்த்து வழக்காடுவதற்காக, காயமடைந்த பணியாளருக்கோ அல்லது இறந்துவிட்ட பணியாளரைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கோ வழக்குரைஞரை நியமிப்பதற்கான உதவியும் வழங்கப்படுகிறது. (ஆனால், இத்தகைய நேர்வுகளில் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளரின் முன்பு வழக்கு நடப்பதற்காக ஏற்கனவே இத்தகைய உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்). 1971-ல் ஒரு வழக்கில் சட்ட உதவிக்காக ரூ. 50 வழங்கப்பட்டது.

இவ்வாண்டில் தொழிலாளர் இழப்பீட்டு விதிகளின் 10-வது விதி திருத்தப்பட்டது. மரணமடைந்த தொழிலாளரைச் சார்ந்து வாழ்பவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய இழப்பீட்டுத் தொகை, இந்திய

1972 மார்ச் 24]

ஸ்டேட் வங்கியிலாவது பட்டியில் கண்ட யாதொரு வங்கியிலாவது அல்லது இது காரியத்திற்காக மாநில அரசால் குறிப்பிடக்கூடிய பிற நிதி நிறுவனங்களிலாவது முதலீடு செய்யப்படுவதற்கு அத் திருத்தம் வகை செய்கிறது. மரணமடைந்த தொழிலாளரைச் சார்ந்து வாழ்பவர்கள் அந்த இழப்பீட்டுத் தொகை எவ்வாறு முதலீடு செய்யப்பட வேண்டுமென்று எழுத்து மூலமாக கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

2. **1961-ஆம் ஆண்டு பேறுகால நலச் சட்டம்.**—1961 ஆம் ஆண்டு பேறு கால நலச் சட்டம் (மத்தியச் சட்டம்) அதன்கீழ் செய்யப் பட்ட விதிகள் இவற்றின் விதித் துறைகளின்கீழ் பெண் தொழிலா ளர்களுக்கான பேறுகால நலன் வழங்குதல் 1967-ம் ஆண்டு செப் டம்பர் திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்து முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வாண்டில், இச்சட்டத்தின் கீழ் உள்ள விதித்துறைகளை மீறியதற்காக நிர்வாகங்கள் மீது 5 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 5 வழக்குகள் குறித்தும் முடிவெடுக்கப்பட்டது. அதன் மூலம் ரூ. 115 அபாரதம் வசூலிக்கப்பட்டது.

3. **தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி—குடும்ப ஓய்வூதிய நிதிச் சட்டம், 1952.**—தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பும், உரிய நேரத்தில் பண உதவியும் கணிசமான அளவுக்குக் கிடைக்க வகை செய்வதில், 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம் தொடர்ந்து முக்கியமானதோர் பங்கை வகித்தது. 1952-ம் ஆண்டு தொழி லாளர் வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டத்தின் வரலாற்றில் மற்று மொரு மைல்கல், தொழிலாளர் குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டம் என்ற புதியதோர் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்துள்ளதாகும். முதுமை யடைவதற்கு முன்பே இறந்துவிடும் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர் களின் குடும்பங்களுக்கு நீண்ட காலப் பாதுகாப்பளிக்க அத் திட்டம் வகை செய்கிறது. அந்தகைய தொழிலாளர்களுக்கு சமூகப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டிய நீண்ட நாளையத் தேவையை இத்திட்டம் நிறைவு செய்கிறது.

குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டம், தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதியின் உறுப்பினர்களுக்குப் பொருந்துமாறு செய்யப்பட் டுள்ளது. 1—3—1971 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு வருங் கால வைப்பு நிதி உறுப்பினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட

[1972 மார்ச் 24

எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் அது கட்டாயமாகப் பொருந்தும். இத்தேதியன்று இத்திட்டத்தின் உறுப்பினர்களாயிருந்த தொழிலாளர்களுக்கு, புதிய திட்டத்தின் கீழ் வருவதற்கு அல்லது ஏற்கெனவேயுள்ள வருங்கால வைப்புநிதிப் பயன்களைத் தொடர்ந்து பெறுவதற்கு விருப்ப உரிமை அளிக்கப்பட்டது. அதற்கிணங்க, 84,000 தொழிலாளர்கள் இதுவரை குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டத்தின்கீழ் வர விருப்பம் தெரிவித்தார்கள். 2,000 தொழிலாளர்கள் புதிய திட்டத்தின் கீழ் கட்டாயமாகக் கொண்டுவரப் பட்டுள்ளனர்.

1971-ம் ஆண்டில், தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதிச் சட்டம் கீழ்க்கண்ட இரண்டு தொழில்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது:—

(i) தொழிலறிவு, ஆலோசனைப் பணி அளிக்கும் நிறுவனங்கள்.

(ii) கயிறு முறுக்குதலும், நூல் சுற்றுதலும்.

இவ்வாறாக, 1970, டிசம்பர் 31-ல் 126 தொழில்கள்/வகை நிறுவனங்கள் இச் சட்டத்தின்கீழ் வந்தன. 1970-ல் இச்சட்டத்தின் கீழ் வந்த நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 124 ஆகும்.

நிறுவனங்களும், சந்தாதாரர்களும்—தமிழ்நாட்டில் 6,765 தொழிற்சாலைகள்/நிறுவனங்கள் 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதிச் சட்டத்தின்கீழ் வந்தன. இந்த நிறுவனங்களில் இருந்த தொழிலாளர்கள்/சந்தாதாரர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை முறையே 6,69,370-ம் 5,00,049-ம் ஆகும்.

வருங்கால வைப்புநிதி பங்குத் தொகைகளின் சட்டபூர்வமான வீதம் சம்பளத்தில் 6¼ சதவீதமாகும். ஆனால், 50 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் பணியாற்றும் நிறுவனங்கள் தொடர்பாக, 82 தொழிற்சாலைகளில், பங்குத் தொகை வீதம், சம்பளத்தில் 8 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

பங்குத் தொகைகளின் தற்போதைய வீதத்தை முறையே 8 சதவீதமாகவும், 10 சதவீதமாகவும் உயர்த்தலாமென்று தொழிலாளர் குறித்த தேசிய ஆணைக் குழு பரிந்துரை செய்துள்ளது. இக் கருத்து இந்திய அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

1972 மார்ச் 24]

4. **தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி பாக்கித் தொகைகள் குறித்த கேட்பு/வசூல்/நிலுவை குறித்த புள்ளி விவரங்கள்.**

| நிலுவையின் தன்மை. | கேட்பு. | வசூல். | 1–10–1971 அன்று நிலுவை. |
|---|---|---|---|
| | | | (ரூபாய் லட்சத்தில்.) |
| நடப்புப் பங்குத் தொகைகள். | 724·13 | 588·19 | 135·94 |
| முந்திய சேர்மானத் தொகைகள். | 21·20 | 7·95 | 13·25 |
| நிர்வாகச் செலவு .. .. | 19·39 | 16·59 | 2·80 |
| ஆய்வுச் செலவு .. .. | 2·40 | 2·36 | 0·04 |

5. *நிலுவைகளை வசூலித்தல்.*—தமிழ் நாட்டில், 30—9—1971 அன்றுள்ளபடி, நடப்பு பங்குத் தொகைகளை செலுத்தத் தவறிய நிறுவனங்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படாமலுள்ள தொகை ரூ. 1.36 கோடியாகும். 31—3—1971 அன்றைய நிலவரப்படி வசூலிக்கப் படாமலிருந்த தொகை ரூ. 1.20 கோடியாகும். மொத்த நிலுவையில், ரூ. 1.16 கோடி பஞ்சாலைகளிலிருந்தும், பொறியியல் தொழிற்சாலைகளிலிருந்தும் மட்டுமே வசூலிக்க வேண்டியுள்ளது. இத் தொழில்களில் பாதகமான பொருளாதார நிலைமைகள் நிலவியதும், பல பஞ்சாலைகள் தவணைத் திட்டத்தை அனுசரித்து நடந்து கொள்ளாமையும் நிலுவைகள் உயர்ந்துள்ளதற்கு முக்கிய காரணமாகும். தவணைத் திட்டத்தின் நிபந்தனைகளைப் பின்பற்றி நடக்கத் தவறிய தொழிலாளர்கள்மீது, நில்வரி நிலுவைகளை வசூலிப்பது போலவே பங்குத் தொகை நிலுவைகளை வசூலிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அத்துடன் அரசு ஒப்பளித்துள்ள நேர்வுகளில் நிறுவனங்களின் மீது வழக்குகள் தொடரப் பட்டன.

தவணைத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுவதை மறு ஆய்வு செய்தல், பஞ்சாலைகள் மீது மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கை பற்றி கருத்தறிவித்தல் ஆகிய காரியங்களுக்காகவென்றே தமிழ் நாடு அரசு ஒரு குழுவையும் அமைத்துள்ளது. இந்தக் குழு இது வரை இரண்டு முறை கூட்டம் நடத்தி. பல்வேறு ஆலைகளிடமிருந்து வந்த முறையீடுகளை ஆலோசித்துப் பார்த்து, ஒவ்வொரு பிரிவின் நிதி உறுதிப்பாட்டைப் பொறுத்து, அதற்குப் பொருந்தத்தக்க வகையில், நிலுவைகளைப் படிப்படியாகத் தீர்ப்பதற்கான திட்டங்களைக் குறிப்பிட்டது.

இந்த வட்டாரத்தில், தமிழ் நாடு அரசு நிவாரணம் அளிக்கப் படவேண்டிய நிறுவனங்கள் என்ற முறையில் 5 பஞ்சாலைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இந்த ஆலைகளின் அதிகார உரிமை பெற்ற கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகள், இந்த ஆலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட தேதி முதற்கொண்டு, வருங்கால வைப்புநிதி நிலுவைகளை உரிய காலத்தில் செலுத்தி வருகின்றன. ஆனால், மாநில அரசு வழங்கிய தவணை ஒத்திவைப்பு மூலம், ரூ. 41.87 லட்சம் அளவிற்கு கடந்த கால நிலுவைகளைச் செலுத்துவது, இரண்டாண்டு காலத்திற்கு தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

கலைக்கப்பட்டு வரும் நிறுவனங்களைப் பொறுத்த வரையில், பிற எல்லாக் கடன்களைக் காட்டிலும், தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி நிலுவைகளுக்கு முதலிடம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று, அரசின் கலைப்பு அதிகாரி, தேவையான உரிமைக் கோரிக்கைகளைத் தாக்கல் செய்துள்ளார்.

தவணைத் திட்டம் பொருந்துகிற பொறியியல், பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைகள் அல்லாத பிற தொழில் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில், நிலுவைகளை நிலவரி பாக்கியைப்போல் கருதி வசூலிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அத்துடன், 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டத்தின் 14-வது பிரிவின் கீழ் வழக்குகளும் தொடரப்பட்டன. வருங்கால வைப்புநிதி நிலுவைகள் வசூலிப்பதை விரைவு படுத்தும் பொருட்டு, அந்த நிலுவைகளை வசூலிப்பதற்கென்றே மாநில அரசுத் துறைகளில் தனி வசூல் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு இறுதிக்கட்டத்திலுள்ளது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் விரைவிலேயே அத்தகைய ஒரு பிரிவு அமைக்கப் படும்.

6. வட்டி விதம்.—1971-72-ம் நிதி ஆண்டிற்கு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதியில் ஒவ்வொருவரின் கணக்கிலும் உள்ள தொகைக்காக 5.80 சத விதம் வட்டி வரவு வைக்கப்பட்டுள்ளது. முந்தைய ஆண்டில் 5.70 சத வித வட்டியே அனுமதிக்கப்பட்டது என்பது ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும்.

7. முன்பணங்கள்.—இந்த ஆய்வு ஆண்டில் திரும்ப வசூலிக்காத முன்பணமாக ரூ. 66.31 லட்சம் வரையில் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

**8. வருங்கால வைப்புநிதிக் கணக்குகளைத் தீர்த்து இறுதியாகத் தொகை கொடுத்தல்.**—1970-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் செப்டம்பர் திங்கள் 30-ம் நாள் வரை உள்ள கால அளவில் வருங்கால வைப்பு நிதியிலிருந்து கணக்குத் தீர்த்து பணம் கொடுக்கும் வகையில் ரூ. 234.55 லட்சம் வழங்கப்பட்டிருக்கையில், 1971-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் அக்டோபர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரையுள்ள கால அளவில் இவ்வகையில் ரூபாய் 272.39 லட்சம் வழங்கப்பட்டது. தவிர, இறந்துவிட்ட 2,700 உறுப்பினர்களின் வாரிசுகளுக்கு/நியமனதாரர்களுக்கு மரண நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 7.64 லட்சம் வழங்கப்பட்டது.

**9. ஆண்டுக் கணக்கு விவரம் அளித்தல்.**—உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய 1970–71-க்கான ரூ. 4.94 லட்சம் ஆண்டுக் கணக்கு விவரத்தில் 1970-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரை ரூ. 0.81 லட்சத்திற்கான கணக்கு விவரம் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. எஞ்சியுள்ள கணக்குகளை கூடிய விரைவில் அளிப்பதற்கான அனைத்து முயற்சியும் செய்யப்படுகிறது.

**10. வட்டாரக் குழு-தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதி—தமிழ் நாடு.**—தமிழ் நாடு வட்டாரத் தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்புநிதியின் வட்டாரக் குழு ஆய்வு ஆண்டில் 1971-ம் ஆண்டு எப்ரல் திங்கள் 19-ஆம் நாளிலும், ஆகஸ்டு திங்கள் 9-ம் நாளிலும், டிசம்பர் திங்கள் 27-ஆம் நாளிலும் கூடியது. இக் கூட்டம், தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி, குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டம் செயல்படுவது தொடர்பான பல்வேறு இன்றியமையாத உடனடி தேவையுள்ள பொருள்கள் பற்றி விரிவாக விவாதித்தது.

**11. 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டத்திற்கு முக்கியமான திருத்தங்கள்:—**

(i) அசலையும் வட்டியையும் திருப்பிச் செலுத்துவது தொடர்பாக பொருத்தமான அரசால் உத்திரவாதமளிக்கப்பட்ட ஈட்டுறுதிப் பத்திரங்களை, பிற அரசு ஈட்டுறுதிப் பத்திரங்களுக்குச் சமமாக, சட்டப்படி நிறுவைப்பட்ட நிதிக்கு மாற்ற அனுமதிக்கும் வகையில், 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தின் 28 (2) பத்தி திருத்தப்பட்டுள்ளது.

(ii) 1971-ம் ஆண்டு குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டத்தின்கீழ், **31-A** என்ற புதிய பத்தி சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஓர் உறுப்பினர் இரண்டு ஆண்டுகள் என்ற குறைந்த அளவு காலத்

திற்கு குடும்ப ஓய்வூதிய நிதிக்குப் பங்குத் தொகை செலுத்து வதற்கு முன் இறந்து விடுவாரேயானால், உறுப்பினரின் பங்குத் தொகைகளின் பங்கினை, அதன்மீது 5½ சதவித வட்டியுடன், பயனடையும் நபருக்குத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு இந்தப் புதிய பத்தி வகை செய்கிறது.

(iii) 1971-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டத்தில், (2-A) என்ற ஒரு துணைப்பத்தி சேர்த்துக்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட பருவங்களில் செயல்படும் நிறுவனங் களின் தொடர்பாக, விருப்ப உரிமையைச் செயலாற்றுவதற்கான கால அளவு 30—4—1972 வரை அதன்மூலம் நீட்டிக்கப்பட்டது.

(iv) 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தின் 8-வது பத்தியின் கீழ் (IV) என்ற புதிய துணைப்பத்தி சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் பொருந்துகிற ஒரு நிறுவனம் அல்லது விலக்களிக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனம் தொடர்பாக எந்தத் தொழிலதிபர் மேற்படி சட்டத்தின்கீழ் அல்லது திட்டத்தின்கீழ் மத்திய வாரியத்திற்கு அல்லது மேற்படி நிதிக்குச் செலுத்தவேண்டிய நிலுவைகளைச் செலுத்தத் தவறு கிறாரோ அத் தொழிலதிபர், வட்டாரக் குழுவின் ஒரு பொறுப் பாளராக அல்லது உறுப்பினராக நியமிக்கப்படுவதற்கு அல்லது அவ்வாறு பொறுப்பாளராக அல்லது உறுப்பினராக இருப்ப தற்குத் தகுதியற்றவராக்கும் பொருட்டு அந்த புதிய துணைப்பத்தி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

(v) 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தின் 9-வது பத்தி திருத்தப்பட்டுள்ளது. வட்டாரக் குழுவின் ஒரு பொறுப்பாளர் அல்லது உறுப்பினர் விலக்களிக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனம் அல்லது இத்திட்டம் பொருந்துகிற ஒரு நிறுவனம் தொடர்பாக ஒரு தொழிலதிபராக இருந்து, மேற்படிச் சட்டத்தின்கீழ் அல்லது மேற்படி திட்டத்தின்கீழ் வாரியத்திற்கு அல்லது நிதிக்குச் செலுத்த வேண்டிய நிலுவைகளைச் செலுத்து வதில் தவறியிருந்தால், அவரை அப்பொறுப்பாளர் பதவியி லிருந்து அல்லது உறுப்பினர் பதவியிலிருந்து அகற்ற இந்திய அரசுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதே இப்புதிய பத்தியை அமைத்துக் கொண்டதன் நோக்கமாகும்.

1972 மார்ச் 24]

(vi) வருங்கால வைப்பு நிதியின் விலக்களிக்கப்பட்ட, விலக்களிக்கப்படாத சேர்மானத் தொகைகளை முதலீடு செய்வதற்கென இந்திய அரசு கீழ்க்கண்ட முறையீடு முறைகளை வரையறுத்துள்ளது:—

(a) மத்திய அரசில்—45 சதவீதத்திற்குக் குறையாமல்.

(b) மாநில அரசின் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள்.

மத்திய அரசு அல்லது மாநில அரசுகள் உத்திரவாதமளித்துள்ள கடன் ஈட்டுப் பத்திரங்கள், வரி விலக்களிக்கப்பட்டுள்ள சிறு சேமிப்புப் பத்திரங்கள், அஞ்சலகங்களிலுள்ள ஓராண்டு, மூன்றாண்டு, ஐந்தாண்டுக் கால கையடைத் தொகைகள் ஆகியவற்றில்—எஞ்சியது.

(vii) 1971-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் 4 (2) பத்தி திருத்தப்பட்டது. 1971, மார்ச் 1-ஆம் நாளிலிருந்து ஆறு திங்களுக்குள் விருப்ப உரிமை செயலாற்றப்படுவதை அனுமதித்து அத்திருத்தம் செய்யப்பட்டது.

(viii) 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தின் 26-வது பத்தி திருத்தப்பட்டுள்ளது. ஒரு தொழிலாளர் வேலையில் நிரந்தரமாக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டால், உடனடியாக அவரை வருங்கால வைப்புநிதி உறுப்பினராகச் சேர்த்துக் கொள்ள அத் திருத்தம் வகை செய்கிறது. அத்தகைய நேர்வில், அவர் தொடர்ந்து ஓராண்டுப் பணியை முடிக்காமலிருந்தாலும் சரி, அல்லது முடித்திருந்தாலும் சரி அல்லது ஓராண்டில் 240 வேலை நாட்களை பணி செய்திருந்தாலும் சரி, அவர் மேற்சொன்னவாறு வருங்கால வைப்புநிதியின் உறுப்பினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட அத்திருத்தத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

12. தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டம்.—1971 டிசம்பர் 31 அன்றைய நிலவரப்படி, இம்மாநிலத்தில் 39 இடங்களில் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. 3,94,250 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த சுமார் 16 லட்சம் மக்கள் இத்திட்டத்தின் கீழ்ப் பயனடைகின்றனர். தற்போது சென்னை மாநகரில் ஒன்றும், கோயம்புத்தூரில் ஒன்றும், மதுரையில் ஒன்றுமாக 3 தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்ட மருத்துவமனைகளும், முழுநேர மாநில காப்புறுதி மருந்தகங்கள்

93-ம், இயல் ஊர்தி மருந்தகங்கள் 3-ம், தொழில் உரிமையாளர்கள் பயன்பாட்டு மருந்தகங்கள் 3-ம், பகுதி நேர மருந்தகங்கள் 2-ம் இத்திட்டத்தின் கீழ்ச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

1971-72-ல், அரசு இத்திட்டத்தைக் கீழ்காணும் பகுதிகளுக்கு அவற்றிற்கெதிரே கொடுத்துள்ள தேதிகளிலிருந்து நீட்டித்துள்ளது. அதன் விவரம் வருமாறு:—

| | |
|---|---|
| (1) சேலம் மாவட்டத்தில் போத்தனூர், நல்ல கவுண்டன்பட்டி, வீரக்கல்புதூர் கிராமங்கள். | 30—5—71 |
| (2) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உசிலம் பட்டி (மணப்பாறை.) | 27—6—71 |
| (3) மதுரை மாவட்டத்தில் பழனி, நெய்காரப் பட்டி. | 27—6—71 |
| (4) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மேல திருவேங்கட நாதபுரம் கிராமம். | 29—8—71 |
| (5) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், கும்பகோணம் வட்டத்தில் பண்டாரவாடை—பெருமாண்டி கிராமம். | 29—8—71 |
| (6) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் சோமனூர், சியாமளாபுரம், நீலாம்பூர், அரசூர். | 29—1—72 |

சென்னை மாநகர், கோயம்புத்தூர், மதுரை, கோயில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவமனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறும் வசதி உட்பட, முழு மருத்துவ வசதிகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. பிற இடங்களில், காப்புறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தினருக்கு மருத்துவமனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறும் வசதி அளிக்கப்படவில்லை.

13. மருத்துவமனை.—சென்னை, அயனாவரத்தில் தொழிலாளர் நல காப்புறுதிப் பிணியாளர்களுக்கென்றே மருத்துவ வசதிகள் அனைத்தும் நிறைந்த மருத்துவ மனையொன்று, 1962-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. சென்னையிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் இத்திட்டத்தின் கீழ் வரும் தொழிலாளர்களது குடும்பங்களுக்கு இத்திட்டத்தை நீட்டித்துள்ளதையொட்டி, அம்மருத்துவமனையில் படுக்கைகளின்

1972 மார்ச் 24]

எண்ணிக்கை 625-ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூரில், 300 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்ட புதிய மருத்துவமனை ஒன்று, 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 31-ஆம் நாளிலிருந்து தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இதைப்போன்று மருத்துவமனை ஒன்று, 1971-ஆம் ஆண்டு எப்ரல் திங்கள் 13-ஆம் நாளிலிருந்து மதுரையில் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது.

**வார்டுகளும் இணைப்புகளும்.**—தாம்பரம், அரசினர் காச நோய் நலம் பேண் மருத்துவமனையில் 52 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி வார்டுகள் இரண்டு நிலையாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. சிவகாசி, அரசினர் மருத்துவ மனையில், 12 படுக்கைகளுடன் கூடிய தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிப் பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிப் பிணியாளர்களின் பயனுக்கென்றே லால்குடியில் உள்ள அரசு மருத்துவமனையில் 10 படுக்கைகளுடன்கூடிய வார்டு ஒன்று முடிக்கப்பட்டுள்ளது. கோயில்பட்டியில் உள்ள அரசு மருத்துவமனையில் 32 படுக்கைகளுடன் கூடிய தொழிலாளர் நல காப்புறுதிப் பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. நாகர்கோயிலில் உள்ள அரசு மருத்துவமனையில் 26 படுக்கைகளுடன் கூடிய தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதிக் காச நோய் வார்டு ஒன்றைக் கட்டவும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. அதேபோல் வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், பெண்ணாத்தூரில் உள்ள காச நோய் நலம் பேண் மருத்துவமனையில் 16 படுக்கைகளுடன் கூடிய காச நோய் வார்டு ஒன்றைக் கட்டவும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. நாகர்கோயிலில் உள்ள காச நோய் வார்டு செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் காவேரிநகரிலும், உசிலம்பட்டியிலும் 10 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்றைக் கட்டவும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

14. **தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள்.**—கீழ்க்கண்ட இடங்களில் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் தற்போது செயல்படுகின்றன :—

1. தண்டையார்பேட்டை.
2. பெரம்பூர்.
3. செம்பியம்.
4. **சிங்காநல்லூர்.**

5. ஒண்டிப்புதூர்.
6. சௌரிப்பாளையம்.
7. உப்பிலிப்பாளையம்.
8. வெள்ளலூர்.
9. சிவகாசி.
10. இராஜபாளையம்.
11. தூத்துக்குடி.
12. விக்ரமசிங்கபுரம்.
13. காவேரி நகர்.
14. இராம்ஜி நகர்.
15. மேட்டூர் அணை (மேல் நிலை).
16. மேட்டூர் அணை (கீழ் நிலை).
17. கொண்டித்தோப்பு.
18. கீழ்ப்பாக்கம்.
19. திருவொற்றியூர்.
20. செங்குன்றம் (Redhills)
21. அம்பத்தூர்.
22. ஆவடி.
23. திருநகர்.
24. பொன்னகரம்.
25. பழங்காநத்தம்.
26. பரவை.
27. உடுமலைப்பேட்டை.
28. பல்லாவரம்.
29. முனிச்சாலை ரோடு.
30. திருப்பூர்-I.
31. கும்பகோணம்.
32. கோவில்பட்டி.
33. சூளை.
34. திருவல்லிக்கேணி.

பணியாளர்கள் குடியிருப்புகளுடன் கூடிய மேற்சொன்ன 34 மருந்தகங்கள் ரூ. 206 லட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டுள்ளன.

15. செலவு.—தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதிகள் அளிப்பதற்கு ஆகும் செலவு முதலில் மாநில அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, 7 : 1 என்ற விதத்தில் மாநில அரசும், தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகமும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. கட்டிட செலவு முழுவதையும் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்கிறது.

1971 ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரையில் கொடுக்கப்பட்ட ரொக்கப் பண உதவி புள்ளி விவரம் வருமாறு :—

| | ரூ. பை. |
|---|---|
| (அ) தற்காலிக ஊனமை நல உதவி .. .. .. .. | 12,65,123·29 |
| (ஆ) நிலையாக ஊனமையுற்றோர் நல உதவி .. .. | 10,56,383 73 |
| (இ) நம்பியுள்ளோர் நல உதவி .. .. .. .. | 1,29,724·11 |
| (ஈ) நோய்க்கால உதவி .. .. .. .. .. | 1,11,79,629·90 |
| (உ) பேறுகால நல உதவி .. .. .. .. | 5,18,270·60 |
| (ஊ) நாள் பட்ட நோய்க்கால உதவி .. .. .. | 6,80,676·00 |
| (எ) இறுதிச் சடங்குகளுக்கான செலவுத் தொகை .. | 60,091·95 |
| (ஏ) பிற பல்வகை நல உதவிகள் .. .. .. | 30,450·84 |
| மொத்தம் .. | 1,49,21,350·42 |

இத் திட்ட உதவியை நீட்டிக்கவும், சமூக நல நடவடிக்கையின்கீழ் அதிகப்படியான பகுதியைக் கொண்டுவரவும் அதிகமான தொழிலாளர்களையும் அவர்தம் குடும்பத்தினரையும் பயனடையச் செய்யவும் அரசு விரும்புகிறது. எனினும், தொழிலாளர்கள் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் விதித்த மருத்துவ வசதிச் செலவுக்கான மேல் வரம்பு காரணமாக இக்குறிக்கோள் அளவை அடைய முடியவில்லை. தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம், இத் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு தொழிலாளருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வரையில்தான் மருத்துவ வசதி வழங்கவேண்டும் என்று தொடக்கத்தில் மேல் வரம்பு விதித்தது. முன்னாள் தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் தலைமையில் அனுப்பப்பட்ட மாநிலக் குழு இந்திய அரசிடம் குறிப்பு ஒன்றைக் கொடுத்து மேல்வரம்பை நீக்கும்படி கோரியதன்

பயனுகை, வரையறுக்கப்பட்ட மருத்துவ வசதிக்காக தொழிலாளர் குடும்பம் ஒன்றிற்கு 50 ஆகவும், விரிவு படுத்தப்பட்ட மருத்துவ வசதிக்கு ரூ. 54 ஆகவும், மருத்துவமனை தங்கல் வசதி உட்பட முழு மருத்துவ வசதிக்கு ரூ. 64 ஆகவும் மேல் வரம்பைத் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் திருத்தியமைத்தது எனினும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் இந்த மேல் வரம்பை விட மருத்துவ செலவு அதிகப்படுமேயானுல் அச்செலவை மாநில அரசே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் அச் செலவில் ஒரு பகுதியைக் கூட ஏற்காது. திருத்தி அமைக்கப் பட்ட மேல்வரம்பின் விளைவாக மாநில அரசு கூடுதலாக ரூ. 114 லட்சம் செலவு ஏற்க வேண்டியிருக்கும்.

**16. தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் குடும்ப நலத் திட்டம்.**—சென்னை அய்யனுவரத்திலுள்ள தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவமனை, முன்னைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கருத்தடை அறுவை மருத்துவம் செய்வதற்கான ஏற்பளிக்கப்பட்ட அறுவை மருத்துவ நிலையமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ், ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தின ருக்கும் மருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட்டு வருகின்ற இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள எல்லா மருத்துவ சாலைகளிலும் குடும்ப நலத் திட்ட மருந்தகங்கள் அமைக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

**17. அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம்.**—1948-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் வரம் பெல்லைக்குட்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கும், நிலக்கரி, மைக்கா சுரங்கங்களைத் தவிர ஏனைய சுரங்கங்களில் பணி புரிகின்ற தொழி லாளர்களுக்கும் வீட்டு வசதி கிடைக்கும் வகையில், தொழி லாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை அமைக்கும் நோக்கத்துடன் அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை இந்திய அரசு தொடங்கியது. இத் திட்டத்தின்கீழ், மாநில அரசு, சட்டப்படிக்கான வீட்டு வசதி வாரியம், தொழிலதிபர்கள், தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆகியவற்றிற்கு கடனுகவும், உதவித் தொகையாகவும் இந்திய அரசு நிதி உதவி வழங்குகிறது.

18. பொதுத்துறை.—பொது, தனியார், கூட்டுறவுத் துறைகளுக்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 150 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் வீட்டு வசதிக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் ஏறக்குறைய 50 சதவீதத்தைக் குறைக்குமாறு திட்ட ஆணைக் குழுவின் ஆலோசகர் பின்னர் பரிந்துரை செய்துள்ளார். குறைத்துப் பரிந்துரை செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடு வருமாறு:—

| திட்டத்தின் பெயர். | நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம். ரூ. |
|---|---|
| அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம் (பொதுத் துறை). | 45 லட்சம் |
| அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம் (தனியார் துறை). | 20 லட்சம் |
| மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம். | 5 லட்சம். |

1970-71, 1971-72 ஆம் ஆண்டுகளில் அடைந்த முன்னேற்றம் பின்வருமாறு:—

1970-71-ல் பிளமேட்டில் கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் 12 வீடுகளுக்கான கட்டட பணிகளுக்காக ரூ. 0.28 லட்சம் செலவிடப்பட்டு தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தினால் பணியும் முடிக்கப்பட்டுவிட்டது.

நடப்பாண்டில் (1971-72), பொதுத் துறையில் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 9 லட்சமும் திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 8.59 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், உண்மையில் நடைபெற்ற வேலை முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1971-72-ல் ரூ. 4.61 லட்சம் செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ரூ. 7.92 லட்சம் செலவில் திருப்பூரில், பொதுத் துறையில், அரசு உதவிபெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வொன்றிலும் 4 அங்கணங்களைக் கொண்ட இரண்டு அடுக்குக் கட்டிடம் (108 அங்கணங்கள்) கட்டும் திட்டத்திற்கு அரசு இப்போது ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. ரூ. 19.66 லட்சம்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY சட்டமன்றம் வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

மதிப்பீட்டுச் செலவில், அம்பத்தூர், மாதவரம், காட்பாடி, மதுரை, திண்டுக்கல், கும்பகோணம். அரக்கோணம், திருவெறும்பூர், காரக்கலூர் ஆகிய இடங்களில் ஓர் அறை கொண்ட 138 அங்கணங்கள் கட்டும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இப்பணியை, தொழில்துறை நிறைவேற்றத் துக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

**19. தனிப்பட்ட தொழில் உரிமையாளர் திட்டங்கள்.**—1970-71-ல் தனியார்துறைத் திட்டங்களுக்கு ரூ. 0.24 லட்சம் செலவாகியது. விளாங்குடி, ஸ்ரீ விசாலாட்சி ஆலை நிர்வாகத்தினர் இவ்வாண்டில், 8 வீடுகள் கட்டி முடித்தனர்.

1971-72-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் முண்டியம்பாக்கம் திருவாளர்கள் தென் இந்தியா உருக்கு சர்க்கரை லிமிடெடினால் கட்டப்பட்டுவரும் 10 வீடுகள் அடித்தளம் வரையில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

தனியார் துறையின்கீழ் 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 3.00 லட்சமாகும். திட்ட இலக்கு 310 அங்கணங்களாகும்.

தனியார் துறையில், அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்கீழ், கோயம்புத்தூர் திருவாளர்கள் சக்தி சர்க்கரை லிமிடெட் நிறுவனத்திற்கு இரண்டு சிறிய அறைகளை உடைய 120 அங்கணங்களைக் கொண்ட இரண்டு அடுக்குக் கட்டடங்களையும் டால்மியாபுரம், திருவாளர் டால்மியா சிமிட்டி (பாரத்) லிமிடெட் நிறுவனத்திற்கு 60 சிறிய இரண்டு அறைகளைக் கொண்ட அங்கணங்களும், 36 முறையான அளவுள்ள இரண்டு அறைகளைக் கொண்ட பல அடுக்குக் கட்டடங்களையும், மேட்டூர் அணை, திருவாளர் மேட்டூர் கெமிக்கல், இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் நிறுவனத்திற்கு முறையான இரண்டு அறைகளைக் கொண்ட 40 அங்கணங்களைக் கொண்ட இரண்டு அடுக்குக் கட்டடங்களையும் கட்டுவதற்காக அரசு ஏற்பளித் துள்ளது.

வேலூர், வட ஆர்க்காடு மாவட்ட கூட்டுறவு நூற்பாலை லிமிடெட் நிறுவனத்திற்கு 54 அங்கணங்களைக் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு அரசின் ஆய்விலுள்ளது.

• கீழ் குறிப்பிட்டுள்ள நிறுவனங்களிடமிருந்து வந்துள்ள விண்ணப்பங்கள் ஆய்வில் உள்ளன :--

(1) கெமிகல்ஸ்-பிளாஸ்டிக்ஸ் லிமிடெட்--60 வீடுகள்.

(2) சேலம் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் லிமிடெட்--24 வீடுகள்.

(3) ஆம்பூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் லிமிடெட்—44 வீடுகள்.

அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் நிதிகளுக்குத் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியாவார். தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியமும், தொழில்-வணிகத் துறை இயக்குநரும் இதனை நிறைவேற்றும் முகவாமைப்புகளாயிருந்தனர்.

பொதுத் துறையில், அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்கீழ் பல்வேறு திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் பணியை விரைவுபடுத்தும் நோக்கத்துடன், தொழிலாளர் நலத் துறையின் 15—11—71-ஆம் நாளிட்ட 1493-ஆம் எண் அரசு ஆணையில் (வீட்டு வசதி) அரசு கீழ்க்கண்டவாறு ஆணை யிட்டுள்ளது :—

(i) பொதுத் துறையில் அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் நிதிகள், முன்பணம் வழங்குவதன் மூலம், நேரடியாக தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

(ii) நிலங்களைக் கையகப்படுத்தும் பணி, தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டும்.

(iii) தொழில்—வாணிகத் துறை இயக்குநரால் நிறைவேற்றப் படும் திட்டங்கள் தொடர்பான நிதிக் கட்டுப்பாடு அவரிடமே ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

20. மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம்.— இத்திட்டம், மலைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் தங்களது தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டித் தருவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. அவ்வீடுகள் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 3 200 செலவில் கட்டப்படுகின்றன. அத்தொகையில் 50 கடனாகவும், 37½ சதவீதம் உதவித் தொகையாகவும் இருக்கும்

குறைக்கப்பட்ட நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இத் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ் நாட்டிற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 5.00 லட்சம். 1971—72-ற்கான வரவு—செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 2 லட்சம் ஆகும்.

வீடுகள் கட்டுவதற்காக, கீழ்க்காணும் மலைத்தோட்ட உரிமையாளர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

| | மலைத்தோட்டத்தின் பெயர். | உதவியின் தன்மை. | |
|---|---|---|---|
| | | கடன் 50% | உதவித் தொகை 37½% |
| | | ரூ. | ரூ. |
| 1 | சேர்வராயன் எஸ்டேட், ஏற்காடு (12 வீடுகள்.) | 19,200 | 14,000 |
| 2 | எர்ணி எஸ்டேட், பட்டி வீரன்பட்டி (10 வீடுகள்.) | 16,000 | 12,000 |
| 3 | பி.ஆ.கே. ஜோசப்ஸ் காப்பி எஸ்டேட் (4 வீடுகள்.) | 6,400 | 4,800 |
| 4 | வாட்டர் பால்ஸ் எஸ்டேட் (4 வீடுகள்.) | 6,400 | 4,800 |
| 5 | அய்யர் தோட்டம் (6 வீடுகள்.) | 9,600 | 7,200 |
| 6 | லியனூர்டு எஸ்டேட், பட்டிவீரன் பட்டி (4 வீடுகள்.) | 6,400 | 4,800 |
| 7 | சிவசைலம் எஸ்டேட்-II (6 வீடு கள்.) | 9,600 | 7,200 |
| 8 | சிவசைலம் எஸ்டேட்-III (5 வீடு கள்.) | 8,000 | 6,000 |
| 9 | மகம்மது பீக் எஸ்டேட் (13 வீடு கள்.) | 20,800 | 15,600 |
| 10 | காவேரி பீக் எஸ்டேட், ஏற்காடு (8 வீடுகள்.) | 12,800 | 9,600 |
| 11 | எம். எஸ். பி. நாடார் சன்ஸ், ஏற்காடு (4 வீடுகள்.) | 6,400 | 4,800 |
| 12 | மானம் போலி எஸ்டேட், வால் பாறை (32 வீடுகள். | 51,200 | 38,400 |

31—12—1970 அன்றுள்ளபடி, 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டங்கள் தொழிலாளர் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மலைத் தோட்டங்கள் அனைத்திலும், தனித்து வசிக்கும் தொழிலாளர்கள் 4,932 பேரும், 32,207 தொழிலாளர் குடும்பங்களும் இருந்தன. தமிழ் நாடு 1955-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளின் 53-வது விதிக்கிணங்க, தனித்து வசிக்கும் தொழிலாளர்கள் நான்கு பேருக்கு ஒரு வீடு விதமும், ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் ஒரு வீடு விதமும் குடியிருப்பு வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும். மேற்சொன்ன, தனித்து வசிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும், குடும்பங்களுக்கும் 33,400 தரநிலை வீடுகள் தேவைப்பட்டன; அவற்றில், வரையறுத்த தரநிலையுடைய 31,880 வீடுகள் தொழிலதிபர்களால் கட்டித் தரப்பட்டன; இப்புள்ளி விவரம் 31—12—70 உடன் முடிவடைந்த அரையாண்டு முடிவில் உள்ளபடியான தகவலாகும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில், முன்னர் செயலில் இருந்த மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் நீட்டிக்கப்பட்ட கடன் உதவியைக் கொண்டு தொழிலதிபர்கள் 195 வீடுகளைக் கட்டி முடித்துள்ளனர்.

1971-ல், நான்கு தோட்டத் தொழிலதிபர்களிடமிருந்து வீடுகள் கட்டுவதற்காக வந்துள்ள திட்டங்களுக்கு சென்னையிலுள்ள மலைத்தோட்டங்கள் தலைமை ஆய்வாளர் ஏற்பளிப்பு வழங்கியுள்ளார்.

21. மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனை வாரியம்.—மலைத்தோட்டங்கள் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனை வாரியம், தொழிலாளர் நலத்துறை அரசுச் செயலாளர் தலைமையில் 12—2—71 அன்று கன்னியாகுமரியில் கூடியது. அவ்வமயம் விவாதிக்கப்பட்ட பொருள்களாவன: மலைத் தோட்டங்களில் வசித்து வரும் தொழிலாளர்களில் வீட்டு வசதி செய்து தரப்படாமலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வாடகை கொடுத்தல், வீட்டு வாடகைப்படி வழங்குதல், பொழுது போக்கு அறை, கால்நடைத் தொழுவம், கால்நடைப் பட்டியாள், (Cattle Keeper) குளியலறை, கழிப்பறைகள், குழந்தைக் காப்பகங்கள், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம், மலைத் தோட்டப் பணியாளர் வீடுகளுக்கு தரங்களைக் குறிப்பிடுதல், மலைத் தோட்டப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருதல், வண்டி வலவர்கள், தச்சர்கள், வார்டு பையன்கள் போன்று கைவினைஞராயுள்ள தொழிலாளர்

களுக்குக் கூடுதல் வீட்டு வசதியளித்தல், குடியிருப்பு இல்லங்களில் மின் இணைப்புத் தருதல், வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கு ஏற்பளிப்பு வழங்குதல், வீட்டு வசதிக்குத் தரங்களும் குறிப்பீடுகளும் வரையறுத்தல், தொழிலாளர்கள் குடியிருப்புக்களில் தாழ்வாரங்களுக்கு மறைப்புச் சுவர் கட்டுதல், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தில் மெட்ரிக் அலகுகளைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியன.

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களின் தலைமையில் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனை வாரியத்தின் சிறப்புக் கூட்டமொன்று 25--5--1971-ல் உதகமண்டலத்திலும், 4--8--1971-ல் ஏற்காட்டிலும் நடைபெற்றது. அக்கூட்டத்தில் கீழ்க்கண்ட பொருள்கள் பற்றி விவாதிக்கப் பட்டன.

மலைத் தோட்டப் பணியாளர்களுக்கான வீடுகளின் தரங்களை நிர்ணயித்தல், மலைத் தோட்டப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் ஒதுக்குதல், இது குறித்து அரசின் ஆணைகளை மலைத் தோட்ட அதிபர்கள் செயல்படுத்தாமல் இருப்பது, வலவர்கள் போன்ற கைவினைப் பணியாளர்களுக்கு கூடுதல் இடவசதி ஏற்பாடு செய்தல், மாநிலத் துறையிலிருந்து மத்தியத் துறைக்கு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் குடியிருப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததன் மூலம் விளைவு, ஏற்கெனவே தொடங்கப்பட்டு முடிக்கப்பட்டுள்ள குடியிருப்புத் திட்டங்களுக்கு கடன் உதவித் தொகை அளித்தல், பணியாளர்களின் குடியிருப்புத் தொகுதிகளில் மின்சார இணைப்பு கொடுத்தல், தொழிலாளர் குடியிருப்புத் தொகுதிகளுக்குக் குடிநீர் வசதி ஏற்படுத்தல், தாசில்தார்களிடமிருந்து சரிபார்த்து அறிக்கையைப் பெறுதல், இரண்டாம் முறை அடகு வைத்தலைப் பணயமாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல், தொழிலாளர் குடியிருப்புகளில் தாழ்வாரங்களுக்கு மறைப்புச் சுவர் கட்டுதல், குளியல்-கொல்லையறைகள் கட்டுதல், தொழிலாளர்களின் வீடுகளுக்கு ஓடு மூடுதல், தொழிலாளர் குடியிருப்புகளில் பழுது பார்த்தல், காலி நிலங்களில் பயிர் செய்தல், கால்நடை வளர்ப்பு--கால்நடைக் கொட்டில்களைக் கட்டுதல், வீட்டு வாடகை போன்றவை.

இவ்வாண்டில், தொழிலாளர் குடியிருப்புகளைச் சுற்றி தெருவில் மின்சார விளக்குகளை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கான வழிவகையைக் குறித்து ஆராய, அரசு, ஒரு குழுவொன்றை

1972 மார்ச் 24]

அமைக்குள்ளது. மேற்சொன்ன குழு அதனுடைய அறிக்கையை 31—12—1971-ல் அரசிடம் அளித்தது. இக்குழுவின் அறிக்கை அரசின் பரிசிலனையிலுள்ளது

மலைத் தோட்டப் பணியாளர்களுக்கான வீடுகள் பற்றிய தரங்களை நிர்ணயிப்பது பற்றி விவாதிப்பதற்காக, ஆய்வாண்டில், குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டது.

22. தொழிலாளர் கல்வித் திட்டம்.—தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டம், இந்திய அரசால் நாடு முழுமையிலும் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டு, ஆய்விலுள்ள இந்த ஆண்டில் (1971-72) தொடர்ந்து வெற்றி கரமாகச் செயற்படுத்தப்பட்டது.

இத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதில் எதிர்படும் பிரச்சினை பற்றி விவாதிக்க, தொழிலதிபர்கள், தொழிற் சங்கங்கள் ஆகியோருடைய பிரதிநிதிகளின் கூட்டம் ஒன்றை தொழிலாளர் நல அமைச்சர் 20—4—71-ல் கூட்டினார். இவ்வகையில் தமிழ் நாட்டிலேயே முதன் முறையாக நடைபெற்ற இக் கூட்டத்திற்குத் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர் நல அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தனர். தொடக்க உரையில் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள், தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர்கள் கல்வித் திட்டத்தின் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அப்போது, தொழிலதிபர்களும் தொழிற் சங்கங்களும் மேலும் ஒத்துழைத்தால், தொழிலாளர்கள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் உள்ள எல்லாத் தொழிற் பிரிவுகளும் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திற்குள் இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்படுவது இயலும் என்று எடுத்துரைத்தார்.

சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள வட்டார நிலையங்கள் தொழிலாளர்—ஆசிரியர்களுக்கும் தொழிலாளர் களுக்கும் கீழ்க்கண்டவாறு பயிற்சி அளிக்கின்றன:—

| | சென்னை. | மதுரை. | கோயம்புத்தூர். |
|---|---|---|---|
| முடிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்-ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்புகளின் எண்ணிக்கை. | 4 | 32 | 3 |
| பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்-ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை. | 84 | 96 | 120 |
| பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை. | 5,049 | 7,390 | 4,711 |

தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் மூன்று வட்டாரக் குழுக்களின் தலைவராகத் தொடர்ந்து பணியாற்றுகிறார்.

( ) சென்னை.—தொழிலாளர்களிடையே, இத்திட்டத்தைப் பரப்புவதற்காக ஒரு நாள் பள்ளித் திட்டங்கள், மூன்று நாள் கருத்தரங்குகள், கல்வி மன்றங்கள், குறுகிய காலப் பயிற்சித் திட்டங்களை இந்நிலையம் நடத்தியது. 1971-72-ல் (31—12—1971 முடிய) நடைபெற்ற அத்தகைய திட்டங்கள், அதனால் பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு :—

| | சிறப்பு வகுப்புகள். | பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள். |
|---|---|---|
| (a) ஒரு நாள் பள்ளிகள் .. | 26 | 952 |
| (b) மூன்று நாள் கருத்தரங்குகள். | 1 | 17 |
| (c) கல்வி மன்றங்கள் .. .. | 1 | 20 |
| (d) முழுநேரப் பிரிவு மட்ட வகுப்புகள். | 2 | 72 |
| (e) தொழிலாளர்—ஆசிரியர்களுக்கு நினைவூட்டுப் பயிற்சி வகுப்புகள். | 1 | 19 |
| (f) தொழிலாளர்களுக்கு நினைவூட்டுப் பயிற்சி வகுப்புகள். | 5 | 128 |
| (g) பணிக் குழுக்களும் இணை நிர்வாகப் பயிற்சி குழுக்களும். | 1 | 8 |
| (h) தொழிற் சங்கத் தலைவர் பயிற்சி வகுப்புகள். | 4 | 105 |

சென்னை வட்டார இயக்குநரகம், தொழிற்சங்கத் தலைவர் ஒரு வார முழுநேரப் பயிற்சி வகுப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்தது. தொழிலாளர்—தொழிலதிபர் தொழில் உறவு பற்றிய துறையில் ஏற்பட்டுள்ள அண்மைக் கால வளர்ச்சிகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள உதவும் என்ற நோக்கத்தில் அது ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. பலதரப்பட்ட தொழிற் சங்கங்கள் காட்டிய மிகுந்த ஆர்வத்தினைக் கண்டதனால், இவ் வகுப்பைத் தொடர்ந்து நடத்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில், இத் திட்டத்தின் கீழ் நான்கு பிரிவுகளில் 105 தொழிற்சங்க அலுவலர்கள் பயிற்சி பெற்றனர்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

நவீன போதனை உத்திகளிலும், தொடர்பான பாடங்களிலும், பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்-ஆசிரியர்களுக்கு நினைவூட்டுப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன.

ஆய்விலுள்ள இந்த ஆண்டில், பல்வேறு வகையான கல்வித் திட்டங்களை வகுக்கவும், செயற்படுத்தவும் தொழிற்சங்கங்களுக்கு, மத்திய தொழிலாளர் நல வாரியம், நிதி உதவியளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ் மொத்தம் ரூ. 15,000 அளித்தது.

(ii) மதுரை.—இந்நிலையத்தைச் சேர்ந்த உள்ளூர்க் குழுவின் 14-வது, 15-வது கூட்டங்கள், முறையே, 12-8—1971-லும் 1—12—1971-லும் நடத்தப்பட்டன. இந் நிலையத்தின் பணிகளின் முன்னேற்றத்தைக் குழு ஆய்வு செய்தது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், கள விளம்பர அலுவலகம் முதலிய அமைப்புகளின் உடனுழைப்புடன் இந்த வட்டார நிலையம் ஏற்பாடு செய்த பல்வேறு சிறப்புத் திட்டங்களைப் பாராட்டியது. 1—12—1971-ல் மதுரையில் நடைபெற்ற விழாவில் 1970-ம் ஆண்டிற்கான வட்டாரத் தகுதிப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. உள்ளூர்க் குழுவின் தலைவரான, தொழிலாளர் நல ஆணையாளரால் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

'ஹைவேஸ் எஸ்டேட்' தொழிலாளர்களுக்காக இரண்டு நாள் சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம் ஒன்றை இந்த வட்டார இயக்குநரகம் 17—4—1971-லும் 18—4—1971-லும் நடத்தியது.

29—11—1971, 30—11—1971 ஆகிய இரண்டு நாட்களிலும் மதுரையில், "தொழிற் சங்கங்களும் தேசியப் பாதுகாப்பும்" என்பது பற்றிக் கருத்தரங்கு ஒன்று நடத்தப்பட்டது. இவ் வகையான கருத்தரங்கு இந் நாட்டில் அப்போதுதான் முதன் முதலாக நடந்தது. பல்வேறு தொழிற் சங்கங்களின் தலைவர்களும், அலுவலர்களும் இரண்டு நாட்களிலும் இக் கருத்தரங்கிற்கு வருகை புரிந்தனர்.

(iii) கோயம்புத்தூர்.—முதன் முதலாக, 1971 மே 7-ல், நீலகிரி அரவங்காட்டில், தொழிலாளர் கல்வி மத்திய வாரியத்தின் தலைவர்கள் கூட்டமொன்று (43-வது கூட்டம்) நடைபெற்றது. கூட்டத்திற்குப் பின், தொழிலாளர் கல்வி மத்திய வாரியத்தின் தலைவர், உறுப்பினர்கள் பிரிவு அளவில் (unit level) நடந்த

வகுப்புகளை அரவங்காடு வெடி மருந்துத் தொழிற்சாலையிலும், ஒரு பிரிவு மட்ட வகுப்பினை, கூனூர் மின்சார வாரியத்திலும் பார்வையிட்டனர்.

30—6—1971-ல் "தொழில் உறவுகள்—தகராறுகளைத் தீர்த்தல்" என்பது பற்றிய கருத்தரங்கு, இந்நிலையத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. முதன்மை வாய்ந்தத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும், தொழிலாளர்—ஆசிரியர்களும் இக்கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டனர்.

தொழிற்சங்க அலுவலர்களுக்காக, இந்நிலையம், இரண்டு சிறப்புக் கருத்தரங்குகளை ஏற்பாடு செய்தது. முதற் கருத்தரங்கு, "தொழிலாளர் கல்வி மத்திய வாரியத்தின் உதவி மானியம்" என்பது பற்றி, தமிழ் நாடு மின்சார வாரிய கணக்குகள் சார்நிலைப் பணியாளர்களுக்காகும். இதுபோல், தமிழ் நாடு மின்சார வாரியம் காசாளர் சங்கத்தின் நன்மைக்காக கருத்தரங்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

19—11—71-ல் பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்-ஆசிரியர்களுக்குச் சான்றிதழ்கள் வழங்க சிறப்பு விழாவொன்றை இந்நிலையம் ஏற்பாடு செய்தது. சான்றிதழ் வழங்கிய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் பயனுள்ள வகையில் தொழிற் சங்கங்கள் செயல்படுவதற்குத் தொழிலாளர் கல்வியின் பங்கினைப் பாராட்டினர்.

23. நுகர்வோர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளும் நியாய விலைக் கடைகளும்.—இருநூற்றைம்பது அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர் பணிபுரிகின்ற தொழில் நிறுவனங்களும், மலைத் தோட்டங்களும் அங்குப் பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர்களின் பயனுக்கென நுகர்வார் கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள்/நியாய விலைக் கடைகளை அமைக்கும்படிக் கேட்கப்படுகின்றனர். இது வரை இத்தகைய பண்டகசாலைகள்/கடைகள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை :—

பண்டசாலைகள்—189.

கடைகள்—166.

.1972 மார்ச் 24]

**24. தமிழ்நாடு தொழிலாளர் சஞ்சிகை.**—'தமிழ் நாடு தொழிலாளர் அரசிதழ்' என்பது 'தமிழ் நாடு தொழிலாளர் சஞ்சிகை' என்ற பெயர் பெற வேண்டுமென அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

தொழில் தகராறுகள், வேலை முடக்கம், தொழிற் சங்கங்கள், முக்கியமான ஒப்பந்தங்கள், தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள், சென்னை தொழில் நடுவர் மன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புகள் உயர்நீதி மன்றம், தலைமை நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புகள், தொழிலாளர்களுக்கான நுகர்வோர் பொருள் விலைக் குறிப்புகள், முதலியவை பற்றிய பயனுள்ள தகவல்களையும், புள்ளி விவரங்களையும் இந்தத் திங்கள் வெளியீடு தருகிறது. அத்துடன், தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகள், தொழில் நிர்வாகம் பற்றிய கட்டுரைகளையும், அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவன அறிக்கைகள், இந்திய தொழிலாளர் மாநாடு, தொழிலாளர் நிலைக்குழு, மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு முதலியவற்றின் தீர்மானங்கள், பரிவுரைகள் ஆகியவற்றையும் இது வெளியிடுகிறது. இச் சஞ்சிகையின், முக்கியப் பகுதியாகிய புள்ளிவிவரம் பகுதி இப்போது தமிழில் அச்சிடப்பட்டு வருகிறது.

23—9—1971-ல் திருச்சியில் நடைபெற்ற மாநில தொழிலாளர்கள் ஆலோசனை வாரியத்தின் 21-வது கூட்டத்தில், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் சிலர், குறிப்பிட்ட காலத்தில் சஞ்சிகை வெளியிடப்படுவதில்லை என்று கூறினார்கள். குறித்த காலத்தில் சஞ்சிகை வெளியாக வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தமிழ் நாடு தொழிலாளர் சஞ்சிகையை அச்சிடும் பணியை 1971 மே முதல் தனியார் அச்சகம் ஒன்றில் ஒப்படைக்க அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது. அதற்கேற்ப, டான்சி அச்சகத்தில் அச்சிடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன

**25. வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி.**—இம் மாநிலத்திலுள்ள தொழில் நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் அகவிலைப்படி மொத்தத்தில் சென்னை மாநகரத்தின் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியுடன் இணைந்துள்ளது. 1970-ல், சென்னை மாநகரில் உள்ள தொழிலாளர்களின் 1960-ம் ஆண்டிற்கான வாழ்க்கைச் செலவுப்புள்ளி, வல்லுநர்கள் குழுவின் பரிவுரைகளுக்கிணங்க, 132 புள்ளிகளைக் கூட்டுவதன் மூலம் திருத்தப்பட வேண்டுமென அரசு

முடிவு செய்தது. இதனால் 1960-க்கான சராசரி வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி 476 ஆக உயர்ந்துள்ளது. இத்தகைய திருத்தத்திற்குப் பிறகு வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி 1936 சென்னை வரிசையிலிருந்து சிம்லா, தொழிலாளர் கழக இயக்குநர் தொகுத்த 1960 அனைத்திந்தியப் புள்ளிக்கு 1970-ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்து மாற்றப்பட வேண்டும் என்றும் அரசு முடிவு செய்தது. கோயம்புத்தூர், மதுரை, நாகர்கோவில், கடலூர், திருச்சிராப்பள்ளி போன்ற வெளியூர்களின் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியைத் தக்கவாறு மாற்றுவது பற்றி மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்துடன் அரசு கலந்தாலோசித்தது. இந்த இடங்களுக்கு வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியையும் 1—10—1970 முதல் சென்னையில் செய்தது போலவே திருத்தங்கள் செய்த பிறகு, 1960 அடிப்படை ஆண்டிற்கு மாற்றும்படி அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. 23—9—71-ல் நடைபெற்ற மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்தின் கூட்டத்தில், வாரியத்தின் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள், வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி, சென்னையைப் போல், வெளி நகரங்களிலும், 1—2—70 முதற்கொண்டே செயலுக்கு வரும் வகையில், 1960 அடிப்படைக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்றும், அதனால் அந்தக் கால அளவிற்குத் தொழிலாளர்கள் பொருத்தமான அகவிலைப் படியைப் பெறுவார்கள் என்றும் கருத்துத் தெரிவித்தனர். திருத்திய வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி, 1—2—70-லிருந்து வெளி நகரங்களுக்கும் செயலுக்கு வரும் பொருட்டு, இது குறித்து மறு ஆய்வு செய்ய தலைவர் (தொழிலாளர் நல அமைச்சர்) ஒப்புக் கொண்டார். இப்பொருள் குறித்து அரசு மறு ஆய்வு செய்தது. சென்னை மாநகருக்குரிய வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி மாற்றியமைக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல் வெளி நகரங்களுக்குரிய வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி, 1—2—1970-லிருந்து செயலுக்கு வரும் வகையில் 1936-ம் ஆண்டுத் தொடரிலிருந்து 1960-ம் ஆண்டுத் தொடருக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்று அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

26. மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம்.—தொழிலாளர் நல அமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்ட மாநில தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம், மாநில அளவில் முதன்மை வாய்ந்த முக்கூட்டு ஆலோசனை மன்றமாகும் தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கின்ற முக்கியமான பிரச்சினைகள் யாவும் இம் மன்றத்திற்கு ஆலோசனைக்காக அனுப்பப்படுகின்றன.

இவ்வாரியத்தின் 21-வது கூட்டம், 23—9—1971-இல் திருச்சியில் நடைபெற்றது. அக் கூட்டத்தில், பணிக் குழுக்கள் தொடர்பாகத் தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தைத் திருத்துவது, சங்கங்களை அங்கீகரிப்பதற்கான சட்டம் இயற்றுவது, சர்க்கரை, போக்கு வரத்துத் தொழில்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிலாளர் அரசு காப்புறுதிச் சட்டத்தை நீட்டிப்பது, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கான உதவித் தொகை பெறும் தொழிலாளர் வீட்டுவசதித் திட்டம், கைத்தறி நெசவாளர் சிக்கன நிதிக்கு நிதி வழங்கல், தற்காலிக பதவி நீக்கத்தின்போது உணவும் அளித்தல், சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழிலுக்கான ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளைச் செயற்படுத்தல் முதலிய பொருள்கள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. வாரியத்தின் 22-வது கூட்டம், 14—2—1972, 15—2—1972-ஆம் நாட்களில் மதுரையில் நடைபெற்றது.

27. **துறை அதிகாரிகளின் கூட்டம்.**—1971, ஆகஸ்டு 10, 11-ஆம் நாட்களில் குற்றாலத்தில் தொழிலாளர் நலத்துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளின் கூட்டம் நடைபெற்றது. தொழிலாளர் நிர்வாகத்தின் பல்வேறு பொருள் பற்றிக் கலந்தாலோசிக்கவும் தொழிலாளர் சட்டங்களை மேலும் சிறந்த முறையில் செயற் படுத்தவும் அது நடைபெற்றது. அக் கூட்டத்தைத் துவக்கி வைத்த, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இரண்டு நாட்களிலும் கலந்து கொண்டார்.

28. **தொழிலாளர் நல நிதி.**—இந்திய அரசினால் அமைக்கப்பட்ட தொழிலாளர் நல நிதிக்குழு, தேசியத் தொழிலாளர் ஆணைக்குழு ஆகியவற்றின் பரிந்துரைகளுக்கேற்ப, தமிழ் நாடு அரசு, முதலில் மாநில நிதிகளிலிருந்து ரூ. 5.00 லட்சம் மானியத்துடன் தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்றை அமைத்தது. மேலும், தொழிலாளர் நல அமைச்சரைத் தலைவராகவும், தொழிலாளர், நிர்வாகம் ஆகியோருடைய பிரதிநிதிகளை உறுப்பினராகவும் கொண்ட தொழிலாளர் நல வாரியம் ஒன்றையும் அமைத்தது.

தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் முதற் கூட்டம், 1971 பிப்ரவரி 26-ஆம் நாள் சென்னையில் நடைபெற்றது. இரண்டாவது கூட்டம், 2—12—1971-இல் தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இரண்டாவது கூட்டத்தில், சென்னையில் இரண்டும் (திரு. வி. க. நகர் அல்லது செம்பியத்தில்

ஒன்றும், அம்பத்தூரில் ஒன்றும்) மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொன்றும் ஆகத் தொழிலாளர் நல நிலையங்களை நிறுவுவது என்பது ஏற்கப்பட்டது. 15—1—1972-இல் சென்னை அம்பத்தூரிலும், 19—1—1972-இல் கோயம்புத்தூரிலும், 21—1—1972-இல் மதுரையிலும் தொழிலாளர் நல நிலையங்கள் சென்னையில் மற்றுமொரு தொழிலாளர் நல நிலையத்தைத் தொடங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன. இந்நிலையங்களில், பெண் தொழிலாளர்களுக்கும், தொழிலாளர்களின் மனைவியர்க்கும் தையல் வகுப்புக்கள் நடத்தவும், குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டுச் சாதனங்கள் அமைக்கவும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

பம்பாயில் உள்ளதுபோல், கலை அரங்கு, உள்ளிருந்தும், வெளியிலும் விளையாடுவதற்கான வசதிகள், நீச்சல் குளம் ஆகிய வசதிகள் நிறைந்த விளையாட்டரங்கு ஒன்றைத் தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காக அமைப்பது என்று, 3—12—1971-இல் நடைபெற்ற தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் கூட்டத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது. வாரியத்தின் உறுப்பினர்கள் பம்பாய்க்குச் சென்று, அங்குள்ள தொழிலாளர்களின் விளையாட்டரங்கு, நல நிலையங்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டு அவற்றின் செயல் முறையை அறிய வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு செல்வது 1972 ஏப்ரல் திங்களில் ஆக இருக்கக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

தொழிலாளர் நல நிதியின் வரைவுச் சட்ட முன்வடிவை அரசு வெளியிட்டுள்ளது. அதில் ஏனையவற்றுடன் தொழிலாளர்கள் தொழிலதிபர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து தொழிலாளர் நல நிதிக்கு பங்குத் தொகைகள் பெறுவது பற்றியும் வகை செய்யப் பட்டுள்ளது.

29. தொழிலாளர் நல மானியங்கள்.—(i) காப்பித் தொழில் வாரியத்தின் மானியம்.—காப்பித் தொழில் வாரியம், பட்டிவீரன் பட்டி அரசினர் மருத்துவமனைக்குக் கருவிகளும் சாதனங் களும் வாங்குவதற்கு ரூ. 2,000, பண்ணைக்காடு அரசினர் மருத்துவமனையில் வார்டு ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக ரூ. 20,000 ஆகியவற்றை அதனுடைய 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்திலிருந்து தமிழ்நாடு அரசிற்கு வழங்கியது. அரசும் அம்மானியம் பெற ஒப்புக்கொண்டது.

1972 மார்ச் 24]

இருப்பினும், பண்ணைக்காடு அரசினர் மருத்துவமனையில் வார்டு ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக காப்பித் தொழில் வாரியத்தால் வழங்கப்பட்ட தொகை ரூ. 20,000-ஐ, அவ்வாரியத்தின் ஒப்புதல் பெற்றுத் தற்போது பண்ணைக்காடு அரசினர் மருத்துவமனையில் அகநிலை நோயாளிகள் பகுதியை விரிவாக்கப் பயன்படுத்தும்படி அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

(ii) **தேயிலை வாரிய மானியம்:**—தேயிலை வாரிய நிதியினைக் கொண்டு, தேயிலைத் தோட்டங்களைச் சேர்ந்த ஒன்பது பேர்களுக்கு கோயம்புத்தூர் அரசினர் மருத்துவமனையில் துணைச் செவிலியர்-மருத்துவச்சிப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளரின் குழந்தைகளுக்கு, கூனூர் தையல் பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

கடைசியாக நடந்த துணைச் செவிலியர்-மருத்துவச்சிப் பயிற்சி வகுப்பு, 1—8—1970 முதல் 31—7—1971 வரை, சேலம் தலைமையிட மருத்துவமனையில் நடத்தப்பட்டது.

**30. தொழிலாளர் சத்துணவுத் திட்டம்.**—தொழிலாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மகளிருக்கும் குழந்தைகளுக்கும் புதிய வலுவினையும் உயிர்ச்சத்தினையும் தர இம் மாநிலத்தில், 'கேர்' (CARE) நிறுவனத்தினரின் உதவியோடும், தொழில் நிர்வாகத்தினரின் ஒத்துழைப்போடும், தொழிலாளர்கள் சத்துணவுத் திட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. தொழிலாளர்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த, பள்ளி செல்லும் வயதடையாத சிறுவர்கள், கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோருக்குச் சீரான உணவு வழங்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இவ்வகையில், இந்தியாவில் இதுவே முதல் முயற்சியாகும். இத்திட்டம், இம்மாநிலத்திலுள்ள பல தொழில் நிறுவனங்களில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. தற்போது, இத்திட்டம் 71 தொழிற்சாலைகளிலும் மலைத் தோட்டங்களிலும் செயலிலுள்ளது. அதன் மூலம் 26,629 பேர் நன்மையடைகிறார்கள்.

**31. எடைகளும், அளவைகளும்.**—தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு எடைகள், அளவைகள் (செயற்படுத்துதல்) சட்டம் எடைகள் அளவைகளின் தரத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கும் அது தொடர்

[1972 மார்ச் 24

பானவற்றிற்கும் வகை செய்கிறது. இச் சட்டம் மாநில முழுமைக்கும் பொருந்துகிறது. தொழிலாளர் ஆய்வாளர் அலுவலகம், தொழில்நுட்பத் தொழிலாளர்க்கான சட்டங்கள் பிற அல்லாத தொழிலாளர் சட்டங்களைத் தவிர எடைகள்—அளவைகள் சட்டத்தையும் அதன்கீழ்ச் செய்யப்படும் விதிகளையும் தொடர்ந்து செயற்படுத்தி வருகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் மெட்ரிக் முறை படிப்படியான திட்டத்தின் கீழ்ச் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. 1967 டிசம்பர் முதல் நாளிலிருந்து எல்லாவகைச் சரக்குகள் பற்றிய வணிக நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் மெட்ரிக் அளவுகளைக் கடைப் பிடிக்க வேண்டியது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

1971-ஆம் ஆண்டில் 91 தயாரிப்பாளர்கள், 512 விற்பனை யாளர்கள், 189 எடைகள்—அளவைகள் பழுதுபார்ப்போர் ஆகியோருக்கு எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி உரிமங்கள் வழங்கியுள்ளார்; புதிதாக வழங்கப்பட்ட உரிமங்களும், புதுப்பிக்கப்பட்ட உரிமங்களும் இதில் அடங்கும். முன்னிரு ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்ட உரிமங்களின் நிகரான எண்ணிக்கைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

| | 1969. | 1970. |
|---|---|---|
| தயாரிப்பாளர்கள் .. .. .. .. | 108 | 101 |
| விற்பனையாளர்கள் .. .. .. | 522 | 518 |
| பழுதுபார்ப்பவர்கள் .. .. .. | 191 | 193 |

கடந்த ஆண்டுகளைப் போல் மாநிலம் முழுவதும் 28—12—1971 முதல் 3—1—1972 ஆம் நாள் வரை மெட்ரிக் முறையில் விளம்பர வாரம் கொண்டாடப்பட்டது. விளம்பர வாரம் தொடர்பாக தமிழ் நாடு எடைகள்—அளவுகள் கட்டுப்பாடு அதிகாரி "தினசரி வாழ்க்கையில் மெட்ரிக் முறை" என்பது பற்றி அனைத்திந்திய வானொலியில் 1972 சனவரித் திங்கள் 3ஆம் நாளன்று தமிழில் உரையாற்றினர்.

தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு எடைகள்—அளவைகள் (செயல் படுத்துதல்) சட்டத்தின் விதித் துறைகளையும், அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளையும் மீறியதற்காக 1971-இல் 378 பேர்களின்

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

*1972 மார்ச் 24]*

மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. இந்த 373 வழக்குகளில், 296 வழக்குகள் குற்றத்தீர்ப்பு கண்டு தண்டனையில் முடிந்தன. மூன்று வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். எஞ்சியுள்ள வழக்குகளில் 1971 ஆம் ஆண்டு முடிவு வரை நீதி மன்றத்தில் விசாரணை முடியவில்லை.

தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகள் கூட்டம், 1971 ஆகஸ்டு திங்கள் 10, 11 ஆம் நாட்களில் குற்றாலத்தில் நடைபெற்றது. அதில், நிறுக்கும் பாலங்களைச் சோதனையிட்டு முத்திரையிடும் பணிக்குக் கூடுதலாக, மருந்து அளவுக் குழாய்களைச் சரிபார்த்து முத்திரையிடுதல், லாரிகளில் பொருத்தப்பட்ட தொட்டிகளின் கொள்ளளவை மதிப்பிட்டாய்தல் பணியை, தொழிலாளர் துணை இன்ஸ்பெக்டர்களிடம் ஒப்படைக்க முடிவெடுக்கப்பட்டது. இத் தீர்மானம் 1—11—1971 முதல் செயலுக்கு வருமாறு செய்யப் பட்டது.

**தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணி.—I. வேலை வாய்ப்புகள்.**— சென்னை-35, தொழில் நிர்வாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம், சென்னை-35-லிலுள்ள உடல் ஊனமுற்றோருக்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம், அண்ணாமலைநகர், சென்னை, மதுரை பல்கலைக் கழகங்களிலுள்ள 3 பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்பு தகவல் வழி காட்டிக் கழகம் ஆகிய சிறப்பு அலுவலகங்களும், திண்டுக்கல், ஈரோடு, புதுக்கோட்டை, காஞ்சிபுரம், மண்டபம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள 5 துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களும் உட்பட தமிழ்நாட்டில் 26 வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் தேசிய வேலை வாய்ப்பு பணியின்கீழ் உள்ளன.

இக்கால அளவில், அம்பத்தூரில் இன்னொரு துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. அது விரைவில் தொடங்கப்பட இருக்கிறது.

1970-71-ல் நிகரான கால அளவை ஒப்புநோக்கும்போது அறிக்கைக் கால அளவில் பதிவு செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை, வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை, செயல் பதிவு ஏட்டில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை, அறிவிக்கப்பட்ட காலி இடங்களின் எண்ணிக்கை, வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின்

[1972 மார்ச் 24

பணியைப் பயன்படுத்திக்கொண்ட அரசு, தனியார் துறை வேலை கொடுப்பவர்கள் ஆகியோரின் விவரம் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

| தொடர் எண்ணும், விவரங்களும். | அறிக்கை ஆண்டில், 1971 ஏப்ரலி லிருந்து, நவம்பர் வரை. | 1970—71 வரவு-செலவு திட்ட ஆண்டில், (1970 ஏப்ரலி லிருந்து 1971 நவம்பர் முடிய உள்ள கால அளவுக்கு.) |
|---|---|---|
| 1. பதிவு செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை. | 307,305 | 279,457 |
| 2. வேலையிலமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை. | 29,195 | 28,552 |
| 3. அறிவிக்கப்பட்ட காலி இடங்களின் எண்ணிக்கை. | 40,074 | 38,762 |
| 4. வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தைப் பயன்படுத்தும் வேலை கொடுப் போரின் சராசரி எண்ணிக்கை— | | |
| (அ) அரசு (பொதுத்துறை). | 1,237 | 1,167 |
| (இ) ஏனையோர்கள் (தனியார் துறை). | 201 | 227 |
| 5. 30—11—71-ல் செயல் பதிவேட்டி லுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை. | 460,259 | 413,479 |

II. உடல் ஊனமுற்றோருக்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம்.—இவ்வலுவலகம் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் உள்ள உடல் ஊனமுற்றோர்களை (குருடர், செவிடர், முடவர்) பதிவு செய்து அவர்களுக்கு பொருத்தமான வேலை வாய்ப்பு உதவிகளை வழங்குகிறது. பல்வேறு வகையான உடல் ஊனமுற்ற பதிவாளர் களுக்குப் பொருத்தமான வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதில் இவ்வலுவலகம் தனிமுயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறது. அரசு இதன் பொருட்டு அரசு தனியார் வேலை கொடுப்பவர்களிடம் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளவும் அதைப் பேணிப் பாதுகாக்கவும் செய்கிறது. உடல் ஊனமுற்றவர்களை இத்தகைய சிறப்பு முயற்சிகள் மூலமாகவும் வேலை கொடுப்பவர்களின் ஒத்துழைப் பினாலும் மட்டுமே அவர்களுக்குப் பொருத்தமான பணிகளில் அமர்த்த முடிந்துள்ளது.

1972 மார்ச் 24]

இவ்வலுவலகம் ஏப்ரல் 1971 முதல் நவம்பர் 1971 வரையுள்ள கால அளவில் 392 உடல் ஊனமுற்றோர்களைப் (63 குருடர், 54 செவிடர், 275 ஏனையோர்) பதிவு செய்து, 121 பேரை (4 குருடர், 1 செவிடர், 116 ஏனையோர்) வேலையில் அமர்த்தியுள்ளது 30—11—1971 தேதியில் அலுவலக செயல் பதிவேட்டில் 950 பேர் (166 குருடர், 121 செவிடர், 663 ஏனையோர்) வேலை வாய்ப்பை எதிர்பார்த்து உள்ளனர்.

III. **தொழில்—நிர்வாக வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம்.**—இந்த அலுவலகம் தமிழ்நாட்டில் தொழில், அறிவியல், பொறியியல், நிர்வாகம், மேற்பார்வையியல் போன்ற பல வகைகளில் உயர் கல்வியும் தேர்ச்சியும் பெற்றிருப்பவர்களின் வேலை வாய்ப்புத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதுடன், அவர்களுக்கு ஏற்ற வேலைகளைக் கண்டறிந்து நல்ல பொருத்தமான பணிகளில் அவர்களை அமர்த்துவதற்காக, இந்த அலுவலகம் அரசு, தனியார் துறையிலுள்ள வேலை கொடுப்பவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்கிறது. இவ்வலுவலகம் அறிக்கை காலத்தில் உயர்ந்த கல்வித் தகுதி பெற்றிருக்கும் 3,532 பேரை பதிவு செய்து, 557 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளது. 30—11—1971 தேதியில் 3,514 பேர் அலுவலக செயல் பதிவேட்டில் வேலைவாய்ப்பை எதிர்பார்த்து உள்ளனர்.

வேலை காலி இருப்பது பற்றி அறிந்துகொள்ளவும், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க அனுப்புவதற்கும் இவ்வலுவலகம் மாநில வேலை வாய்ப்பு ஒருங்கிணைந்த அலுவலகமாகவும் செயல்படுகிறது.

IV **அண்ணாமலை, சென்னை, மதுரை பல்கலைக் கழகங்களில் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிக்காட்டிக் கழகம்.**—இக்கழகங்கள் பல்கலைக் கழக பட்டதாரிகள் மாணவர்கள் ஆகியோருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிகாட்டி நடவடிக்கைகளை தொடர்வதுடன் இது போன்ற வேலை வாய்ப்பு உதவியை நாடுபவர்களையும் பதிவு செய்து கொள்கிறது.

1971 ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை, அண்ணாமலைநகர், சென்னை, மதுரை பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—வழிகாட்டிக் கழகங்கள் 3,532 பேரை பதிவு செய்து 557 பேரை வேலையிலமர்த்தியது, 30—11—1971 தேதியில் இக் கழகங்களின் செயல் பதிவேட்டில் வேலைவாய்ப்பை எதிர்பார்த்து 3,514 பேர் உள்ளனர்.

. வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டுவதும், வேலை வாய்ப்புப் பற்றி ஆலோசனை கூறுவதும்—நீலகிரி, தர்மபுரி ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களைத் தவிர ஏனைய எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் பிரிவுகள் செயல்படுகின்றன. வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் பிரிவுகள் விண்ணப்ப தாரர்களின் நன்மைக்காக, தொழில்கள், வேலை வாய்ப்புகள், வாழ்க்கைத் தொழில் பயிற்சி வசதிகள், உதவியாளர் பதவிகள், பற்றிய பயனுள்ள தகவல் தருவதுடன், வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டி நிலையங்களாகச் செயல்படுகின்றன. மாவட்டங் களிலுள்ள வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டும் பிரிவுகளிலுள்ள தொகுதியினருக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருப்பதுடன் விண்ணப்பதாரர்களுக்கு ஆலோசனை நல்குகின்றன. அவை மாவட்டங்களிலுள்ள பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பிற கல்வி பயிற்சி நிலையங்கள் ஆகியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, பள்ளிகள் கல்லூரிகளிலுள்ள இறுதி வகுப்பு மாணவர் களுக்கு வாழ்க்கைத் தொழில்கள் குறித்து உரை ஆற்றுகின்றன. வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டும் இந்த பிரிவுக்காக இளைஞர்களின் நன்மைக்காக தொழில், வேலை வாய்ப்புத் தகவல்களைத் திரட்டித் தருவதுடன், "மாவட்டங்களில் தொழில் வேலை வாய்ப்புகள் பயிற்சி வாய்ப்புகள்" என்பது பற்றி காலாண்டுச் செய்தி ஏட்டினையும் வெளியிடுகின்றன.

இத்திட்டத்தின் பயனை திட்ட காலத்தில் பயன்படுத்திக் கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

| அலுவலகத்தின் பெயர். | கூட்டாகப் பலருக்கு வழி காட்டுதல் திட்டத்திற்குச் சென்றவர்களின் எண்ணிக்கை. | தனிப்பட்டவர்களுக்கு பய னுள்ள ஆலோசனை. | தனிப்பட்டோர் ஆலோசனை. |
|---|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) | (4) |
| 1 சென்னை-35 .. .. .. | 29,075 | 474 | .. |
| 2 செங்கற்பட்டு .. .. .. | 9,109 | 2,415 | 242 |
| 3 நெய்வேலி .. .. .. | 2,979 | 7 | .. |

1972 மார்ச் 24]

| அலுவலகத்தின் பெயர். | கூட்டாகப் பலருக்கு வழிகாட்டுதல் திட்டத்திற்குச் சென்றவர்களின் எண்ணிக்கை. | தனிப்பட்டவர்களுக்கு பயனுள்ள ஆலோசனை. | தனிப்பட்டோர் ஆலோசனை. |
|---|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) | (4) |
| 4 தஞ்சாவூர் .. .. .. | 4,428 | 380 | 101 |
| 5 திருச்சிராப்பள்ளி .. .. | 6,789 | 10 | 93 |
| 6 கோயம்புத்தூர் .. .. .. | 7,361 | 248 | .. |
| 7 சேலம் .. .. .. .. | 2,586 | 587 | 203 |
| 8 திருநெல்வேலி .. .. | 2,349 | 354 | 6 |
| 9 நாகர்கோயில் .. .. .. | 4,064 | 649 | 117 |
| 10 மதுரை .. .. .. .. | 4,851 | 420 | 55 |
| 11 இராமநாதபுரம் .. .. .. | 3,671 | 320 | 38 |
| 12 வேலூர் .. .. .. .. | 8,826 | 614 | .. |
| 13 கடலூர் .. .. .. .. | 9,315 | 424 | .. |
| 14 தருமபுரி .. .. .. | 3,981 | 32 | 1 |
| 15 நீலகிரி .. .. .. .. | 64 | 6 | .. |
| மொத்தம் .. | 99,448 | 6,940 | 856 |

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இயக்குநரகத்திலுள்ள மாநிலத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு, நடப்புக் காலத்தில் மாவட்டங்களில், தொழில், வழிகாட்டித் திட்டத்தின் நடவடிக்கைகளை இணைத்தல், கண்காணித்தல், மதிப்பிடுதல், ஆகிய பணிகள் குறித்துத் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. அறிக்கை கால அளவில் அம்பத்தூர், வட சென்னை, கடலூர், அரியலூர், கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகியவிடங்களிலுள்ள தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் பணிகளின் செயல் திறனைக் குறித்த ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. 21 தேர்வு செய்யப்பட்ட தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களிலும், கிண்டி, மாதிரி பயிற்சி நிலையத்திலும், 1971 ஆகஸ்டு மாதத்தில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கான ஆர்வத் தேர்வுத் திட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. அறிக்கை கால அளவில் 26,762 விண்ணப்பதாரர்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டனர்.

[1972 மார்ச் 24

புதுடில்லி, மத்திய வேலைவாய்ப்பு ஆராய்ச்சி--பயிற்சி நிலையத்தில் 11—5—1971 முதல் 23—5—1971 வரை ஆர்வுத் தேர்வு திட்டத்தின் பயிற்சி—பொருட்காட்சியில் உதவி இயக்குநர் (தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு) கலந்து கொண்டார். லட்சுமண புரியில் முன்னாள் ராணுவத்தினரின் புதுவாழ்வு குறித்த பொருட் காட்சியிலும் 24--5--1971 முதல் 28--5---1971 வரை உதவி இயக்குநர் கலந்து கொண்டார். இவற்றைத் தவிர சென்னை பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்பு தகவல் ஆலோசனை நிலையத்தினால் நடத்தப்பட்ட தொடர்பு அதிகாரிகளுக்கான மறுபயிற்சி வகுப்பிலும் தொழில் வழிகாட்டும் முறையைப்பற்றி உதவி இயக்குநர் உரையாற்றினர்.

சென்னை விவேகானந்தர் கல்லூரியிலும், அண்ணாமலைநகர் பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனை நிலையத்திலும் தொழில் வாய்ப்புப் பற்றிப் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டன. (Blow-up charts) தயாரிக்க அரசு ரூ. 5,000-க்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களிலும், பொருட் காட்சிகளிலும் வைப்பதற்காக இந்த (Blow-up charts) தயாரிக்கப் பட்டு வருகின்றன.

மதுரை அண்ணாமலைநகர் பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்பு தகவல் ஆலோசனை நிலையங்களையும் கோயம்புத்தூரிலுள்ள வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவையும், உதவி இயக்குநர் (வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு) பார்வையிட்டு ஆய்வு நடத்தினர்.

அறிக்கை காலத்தில் இப்பிரிவினால் கீழ்க்கண்ட வேலைவாய்ப்பு பற்றிய வெளியீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டன:—

(a) அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள் விண்ணப்பதாரர்களுக்குக் கிடைக்கும் சலுகைகள்.

(b) தமிழ்நாட்டில் அரசுப் பணிகளுக்கான வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட ஏற்பளிக்கப்பட்டிருக்கும் பல்வேறுபட்ட கல்வித் தகுதிகளுக்குச் சமமான கல்வித் தகுதிகள்.

(c) "சொந்தத் தொழில் நடத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் தமிழ்நாட்டில் இதற்காக நிதியுதவி அளிக்கும் நிறுவனங்கள்" என்ற தலைப்பில் புத்தகம்.

1972 மார்ச் 24]

(d) பட்டதாரிகளுக்கு கணக்குத் துறையில் உள்ள வேலை வாய்ப்பு (சிறு வெளியீடு).

(e) முன்னாள் ராணுவத்தினருக்கும், ராணுவத்தினருக்குமான சிறு வெளியீடுகள் :—

(1) ராணுவப் படையில் உள்ள வேலைவாய்ப்புகள்.

(2) ஊனமுற்றோர்களுக்கு கிடைக்கும் சலுகைகள்.

VI. வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டம்.—1971-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து, 1971-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் வரையிலான காலத்தில் வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டத்தின்கீழ் இரண்டு காலாண்டு விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டன. 1971 செப்டம்பர் திங்களுடன் முடிவடையும் காலாண்டு வேலைவாய்ப்பு நிலவரத்தகவல் விசாரணை 1971, நவம்பரில் செவ்வனே நடந்தது. 1971 மார்ச், 1971 ஜூன் மாதங்களுடன் முடிவடையும் காலாண்டு வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் விசாரணை முடிந்துவிட்டது. கீழ்க் காணும் அட்டவணை, மேற்கூறப்பட்ட இரண்டு காலாண்டுகளில் கடிதம் அனுப்பப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை, பதில் அனுப்பியவர்களின் எண்ணிக்கை, பதில் அனுப்பியவர்களின் சதவீதம் ஆகியவற்றைக் காண்பிக்கிறது :—

| கீழ்க்காணும் திங்களுடன் முடிவடைந்த காலாண்டு. | கடிதம் அனுப்பப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை. | பதில் அனுப்பியவர்களின் எண்ணிக்கை. | பதில் அனுப்பியவர்களின் சதவீதம். |
|---|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) | (4) |
| மார்ச் 1971 .. .. .. | 17,185 | 15,129 | 88·0 |
| ஜூன் 1971 .. .. .. | 17,347 | 15,422 | 88·9 |

30—9—1969, 30—9—1970 நாட்களோடு முடிவடையும் இரண்டாண்டுக்கொருமுறையான தனியார் துறை, அரசுத்துறை வேலைவாய்ப்புத் தகவல் சேகரிப்புப் பணி இந்த அறிக்கை ஆண்டில் முடிவடைந்தது. வேலைவாய்ப்பு குறித்து சேகரித்த தகவல்கள், மாநில வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரிவில் ஆய்வு செய்து,

128-10—40

[1972 மார்ச் 24

தொகுக்கப்பட்டு, இயந்திர முறையில் பட்டியல் படுத்துவதற்காக புதுடில்லியிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு-பயிற்சித் தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன. 1971-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களோடு முடிவடையும் இரண்டாண்டுக்கொரு முறையான தனியார் பிரிவுகள் குறித்து நடத்தப்படும் வேலை வாய்ப்புத் தகவல் சேகரிப்பு பணியும் அறிக்கை ஆண்டிலும் நடைபெற்று வந்தது.

கீழ்க்காணும் சிறப்பு ஆய்வுகள் அறிக்கை காலத்தில் செவ்வனே நடந்து வருகின்றன :—

(1) பொறியியல் பட்டதாரிகளிடையே நிலவும் வேலை வாய்ப்பின்மையைப்பற்றி ஆய்வு நடத்துதல்.

(2) பட்டதாரிகளுக்கான வேலைவாய்ப்பு பற்றிய அமைப்பு.

(3) வேலைப் பற்றுக்குறை பற்றிய ஆழ்ந்த ஆய்வு.

(4) தமிழ் நாட்டிலுள்ள உப்பளங்களில் வேலைவாய்ப்பு மதிப்பீட்டு ஆய்வு.

(5) சிமிட்டி பயன்படுத்தப்படும் அடிப்படையில், கட்டு மானத் தொழிலில் வேலை வாய்ப்பு மதிப்பீட்டு ஆய்வு.

(6) அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள் விண்ணப்பதாரர்களுக் காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள வேலை, காலியிடங்களைப்பற்றிய ஆய்வு.

கீழ்க்கண்ட குறிப்புகள் அரசுக்கும், பிற நிறுவனங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளன :—

(1) வேலைவாய்ப்பு—பயிற்சித்துறையின் கீழ் இயங்கும் வளர்ச்சித்திட்டங்களைப்பற்றிய குறிப்பு.

(2) தமிழ் நாட்டில் 1970–71-ல் வேலைவாய்ப்பு நிலைமை.

(3) கிராமப்புற மக்களுக்கான வேலைவாய்ப்பு சந்தர்ப்பங்கள்.

(4) தமிழ்நாட்டில் வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களைப்பற்றிய குறிப்பும், அதைச் செயல்படுத்தியதன் மூலம் ஏற்பட்ட சாதனை களும், செயல் படுத்திய விதமும்.

மாநில வேலைவாய்ப்புத் தகவல் பிரிவில் புள்ளி விவரங்களை முறைப்படுத்தும் கருவிகளைப் பயன்படுத்துவதற்காக, அவ்வியந் திரங்களை வழங்குவதற்கான வழங்கல் ஆணை, அனைத்து நாடுகள் கம்ப்யூட்டர் நிறுவனத்தாருக்கு கொடுக்கப்பட்டு, அவ்வியந் திரங்கள் விரைவில் வந்து சேரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

*1972 மார்ச் 24]*

மாநில வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரிவில், புள்ளிவிவர ஆய்வாளர் (மாவட்ட வேவாய்ப்பு அதிகாரியின் பதவித் தரத்தில்) இளநிலை வேலைவாய்ப்பு அதிகாரி, தட்டெழுத்தர் ஆகியோரைக்கொண்ட ஆழ்ந்த ஆய்வுப்பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தப் பட்டு, அது 1971, டிசம்பரில் செயல்படத் தொடங்கியது. அவ்வப் போது தேவைப்படும் பணியாட்களின் பல்வேறுபட்ட நிலைகளைப் பற்றி ஆழ்ந்த ஆய்வு நடத்துவதற்காக குறிப்பாக இப்பிரிவு அமைக்கப்பட்டது.

VII. மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு :— அறிக்கை ஆண்டில், மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு, தொழில் ஆய்வு, பகுப்பாய்வு பணி ஆகியவற்றில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தது. இப்பிரிவு கீழ்க்காணும் இனங்களில் பணிகள் முடித்துள்ளது. செவ்வனே செய்துவருகிறது :—

(1) "வானொலி தொழில் நுட்பம்"; "துப்புரவு ஆய்வாளர்" ஆகிய வாழ்க்கைத் தொழில் நிலைகளைப்பற்றிய புத்தகங்களை வெளி யிட்டுள்ளன.

(2) கடல்வாழ் பிராணிகளின் உடற்கூறுகள், உயிரியல் ஆகிய துறைகளில் உள்ள வேலைவாய்ப்பு நிலைமைகளைப்பற்றிய நூல்கள் வெளியிடும் பணி செவ்வனே நடந்து வருகிறது.

(3) "நூலகர்" பணியில் வாழ்க்கைத் தொழில் வாய்ப்புகளை தொகுத்து புத்தகமாக்கும் பணி செவ்வனே நடந்து வருகிறது.

(4) "வானொலி, டெலிவிஷன் இயந்திரக் கம்மியர்"; "குளிரூட்டுதல் சீர் வளி சாதன அமைப்பு இயந்திரக் கம்மியர்" ஆகிய இரு துறைகளில் தொழில் வாய்ப்பு குறித்து சிறு புத்தகங்கள் திருத்தியமைக்கப்பட்டு, புதுடில்லி, வேலைவாய்ப்பு—பயிற்சித் துறை தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு அறிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

(5) "மீனவத்துறை"-யைப் பற்றிய சிறப்பு தொழில்—வேலை வாய்ப்பு குறித்த ஆய்வு, கேள்விகளுக்கான பதில்கள் மூலம் கிடைத்த தகவல்கள் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டு செவ்வனே நடந்த வருகிறது.

(6) "விளம்பர ஓவியர்கள்", "கருவிகள் செய்பவர்", "தொழிற்சாலை-உற்பத்திப் பொறியாளர்" ஆகியவற்றில் தொழில்

*1972 மார்ச் 24]*

*வாய்ப்பு குறித்த சிறு நூல்கள் திருத்தியமைக்கும் பணி செவ்வனே நடந்து வருகிறது.*

தொழில்களைப் பற்றி ஆய்வு நடத்துவதற்கு, தொழில் *வாய்ப்புகள் குறித்து தகவல் தயாரிப்பது முதலியவைகளுக்கும்* வல்லுநர்களோடு கலந்துரையாடல் நடத்தியதோடு, புதிய தொழில் களைக் கண்டறிவதற்கும், வேலைப் பகுப்பாய்வுகளை நடத்துவதற்கும் இம்மாநிலத்திலுள்ள நிறுவனங்களுடன் மாநில வாழ்க்கைத் தொழில் தகவல் அறிவிப்பு அதிகாரி தொடர்பு கொண்டார்.

சென்னை-5-ல் உள்ள வேலை வாய்ப்பு தொடர்பு அலுவல கத்தின் நடவடிக்கைகள்.—*ஆய்வு ஆண்டில், 1,230 பர்மா அகதி களும், 1,944 இலங்கை அகதிகளும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள வேலை செய்துள்ளனர். 257 பர்மா அகதிகளும், 131 இலங்கை அகதிகளும் அறிக்கை காலத்தில் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டனர். 1971-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 30-ம் நாள் நிலவரப்படி, 1,496 பர்மா அகதிகளும், 1,975 இலங்கை அகதிகளும் வேவாய்ப்பு அலுவலகச் செயல் பதிவு ஏடுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டு வேலைவாய்ப்பு எதிர்பார்த்துள்ளனர்.*

*தேயிலை, ரப்பர் சின்கோனு மலைத் தோட்டங்களில் வேலை வாய்ப்புக்காக, 1,060 இலங்கை அகதிகளின் பெயர்கள், அவர்களது* தகுதி விவரங்களுடன் காடுகள் துறை தலைமைக் கண்காணிப் பாளருக்கு பரிவுரை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துத்துறை, எழுதுபொருள்—அச்சுத்துறை இயக்குநர், சென்னை—துறைமுக பொறுப்புக் கழகம், கோயம்புத்தூரிலுள்ள இந்திய அரசினர் அச்சகம் ஆகிய விடங் களுக்கு தகுதியான வேலைவாய்ப்பு உதவிக்காக 15 பர்மா அகதிகள் பற்றிய தகுதி விவரங்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

கும்மிடிப்பூண்டி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழில் முன்னோடி பயிற்சி நிலையத்தில் 52 அகதிகள் 3 திங்கள் பயிற்சிப் பெற்றனர். தகுதியான தொழிற் பிரிவுகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்காக முறையான தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு இவர்கள் அனுப்பப்பட்டனர். தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் தற்போதைய வகுப்புகளில் 29 அகதிகள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

1972 மார்ச் 24]

அறிக்கைக்காலத்தில் பயிற்சிபெற மாறு தொழில் நுட்ப பயிற்சி நிலையத்துக்கு 172 அகதிகள் அனுப்பப்பட்டனர்.

நங்கல், கோட்டா ஆகியவிடங்களிலுள்ள தொழில்-நுட்ப பயிற்சி நிலையங்களுக்கு மண்வாரி கனரக இயந்திரம் இயக்குவதில் பயிற்சி பெற 29 அகதிகள் அனுப்பப்பட்டனர். அவர்கள் தங்கள் பயிற்சியை முடித்துவிட்டனர்.

அறிக்கைக் காலத்தில், கோட்டாவிலுள்ள தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்தில் 10 அகதிகள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். கோட்டா, தொழில் நுட்ப பயிற்சி நிலையத்துக்கு அனுப்பப்படு வதற்கு முன்னால் இந்த அகதிகள் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகத்தில் 3 மாதங்கள் தொடக்கப் பயிற்சியைப் பெற்றனர்.

புட்னி, டிராக்டர் பயிற்சி சோதனை நிலையத்தில், டிராக்டர் இயந்திரங் குறித்து இதுவரை 5 அகதிகள் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர்.

ராமகுண்டம், கரீம் நகர் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, நெல்லூர் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை ஆகியவற்றில் பணி புரிய 76 அகதிக் குடும்பங்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த அகதிகளை ஆலை களுக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அகதிகள் புது வாழ்வுத் துறை இயக்குநர் ஆணைகள் பிறப்பித்து கேட்டுக்கொண்டுள்ளார்.

கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன:—

(1) திருத்தணி, சரஸ்வதி ஆலையில் வேலைக்கு அமரத்தப் படுவதற்காக 100 அகதிகளுக்கு தொடக்கப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம்.

(2) "கொதிகலப் பணியாளர்" தொழிலின் 50 அகதி களுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம்.

(3) சென்னை—18, ஆழ்வார்ப்பேட்டை, சிமிட்டிப்பணி நிறுவனத்தில், கான்கிரீட் தொழில் நுட்பம் பற்றி 20 அகதி களுக்குக் குறுகிய கால பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம்.

(4) மீனவத்துறையின் படகு கட்டும் தலத்தில் 200 அகதிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம். இதற்காகத் தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் தச்சுத் தொழிலில் ஓராண்டுப் பயிற்சியை முடித்தபிறகு படகுகட்டும் கலத்தில் 6 மாத சிறப்பான பயிற்சிக்காக, இவர்கள் மீனவத்துறை இயக்குநரிடம் அனுப்பப்படுவர்.

(5) உணவு தயாரிப்புமுறை தொழில்நுட்ப நிலையத்தில் உணவு பதப்படுத்துதல் (உணவைக் கொள்கலன்களில் அடைத்தல்) பணியாளர்களாகச் செயல்படுதல் ஆகியவற்றில் அகதிகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம்.

**IX. சென்னையிலுள்ள மாநில இயக்குநரகத்தில் பணியாளர்கள் பயிற்சி பிரிவு.**—மாநிலத்திலுள்ள தேசிய வேலைவாய்ப்பு பணியின் அரசிதழ் பதிவு பெறாத பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்த இயக்குநரகத்தில் பணியாளர்கள் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்திய அரசினால் வகுக்கப்படும் தேசியக் கொள்கைகளுக்கேற்றவாறு, வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களினால் பின்பற்றப்படவேண்டிய அலுவலக நடைமுறை, பணிகள் ஆகிய வற்றில் இந்த பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவு, பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கும். அறிக்கைக் காலத்தில் இப் பிரிவு 3 பணி யாளர் பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்தியது. இப்பிரிவின் விரிவுரை யாளர்களான துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் சிறப்பான பொருள்கள் குறித்து இவ்வகுப்புகளில் உரையாற்றவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

**X. மாநில இயக்குநரகத்தில் ஆய்வுப்பிரிவு.**—மாநிலத்திலுள்ள வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் விரிவான ஆய்வு நடத்துதல், அவற்றின் பணித் திறன்களைப்பற்றி அறிதல், அவற்றின் பணிகளை மேம்படுத்துவதற்கு தகுதியான மாற்று நடவடிக்கை பணிகள் குறித்து கருத்துரை நல்குதல் ஆகியவை மாநில இயக்குநரின் பொறுப்பாகும். வரைமுறைகளின்படி, ஆறு திங்களுக்கொரு முறை வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பொதுவான ஆய்வுகள் நடத்தப்படவேண்டும். முறையாக ஆய்வுப் பணிகளை மேற் கொள்ளுதல், நன்முறையில் பொது மக்களுக்கு பணி செய்வதைக் கருத்திற்கொண்டு ஆய்வு அறிக்கைகளின் மீது தொடர்ந்து எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் சரியாக எடுத்தல் ஆகியவற்றுக்காக மாநில இயக்குநரகத்தில் ஆய்வுப் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. சென்னை-35, வட சென்னை,

இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, உதகமண்டலம், தஞ்சாவூர், மதுரை, நாகர்கோவில், வேலூர், சேலம், கிருஷ்ணகிரி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள், சென்னை-35-லுள்ள உடல் ஊனமுற்றோருக்கான வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் ; சென்னை, மதுரை, அண்ணாமலைநகர் பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்பு தகவல்-ஆலோசனை நிலையங்கள்; திண்டுக்கல், ஈரோடு, புதுக்கோட்டை, காஞ்சிபுரம் ஆகிய விடங்களிலுள்ள துணை வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள் ஆகியவை குறித்த தொடக்க ஆய்வுக் குறிப்புகளை மாநில இயக்குநரகத்தின் ஆய்வுப்பிரிவு தயாரித்தது.

**XI. சென்னையிலுள்ள உடல் ஊனமுற்றோருக்கான மாநில வாரியம்.**—உடல் ஊனமுற்றோர்களின் புதுவாழ்வுகுறித்த பிரச்சினைகளின் அளவை அறிதல், உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்கு முழு அளவில் புதுவாழ்வு கொடுப்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அரசுடனும், ஏனைய நிறுவனங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்படுத்துதல் ஆகியவற்றுக்காக சென்னையில் உடல் ஊனமுற்றோருக்கான மாநில வாரியம் ஒன்றை அமைப்பதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இவ் வாரியம் 17—5—71-லிருந்து செயல்படத் தொடங்கியது. இது தொடக்க நிலையில் உள்ளது. இவ்வாரிய உறுப்பினர்களை நியமிப்பது குறித்த செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையி லுள்ளன. உடல் ஊனமுற்றோருக்குக் கொடுக்கப்படும் பல்வேறு வரைவு விதிகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பயிற்சி வாய்ப்புகள், வேலை வாய்ப்பு நிலைமை ஆகியவற்றை அறிவதற்காக, உடல் ஊனமுற்றோருக்குப் புதுவாழ்வளிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களின் பணிகளைக் குறித்த விவரங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

**XII. தொழில்நுட்பக் கல்வித்தகுதி பெற்றவர்களுக்கிடையே யுள்ள வேலைவாய்ப்பின்மையைப் போக்குவதற்கான திட்டத்தைச் செயல்படுத்த சிறப்புப் பிரிவு,**—பொறியாளர்கள், தொழில் நுட்பத் தகுதி பெற்றவர்கள், கைவினைஞர்கள் ஆகியவர்களிடையேயுள்ள வேலை வாய்ப்பின்மையைப் போக்குவதற்குத் தற்காலிக திட்டமாக வேலையில்லா பொறியியல் பட்டதாரிகள் தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்கள், கைவினைஞர்கள் ஆகியோர்களுக்கு வேலை பழகும் பயிற்சியினைக் கொடுப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு

[1972 மார்ச் 24

நூப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டத்தினைச் செயல்படுத்த இயக்குநரகத்தில் ஒரு சிறப்புப் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப் பயிற்சிக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு, வேலைவாய்ப்புப் பயிற்சித்துறை இயக்குநரைக் கூட்டுநராகக் (Convener) கொண்ட வாரியம் ஒன்று உள்ளது. மாநிலத்திலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் கொடுத்த பட்டியல்களிலிருந்து 261 பட்டதாரிகள், 734 தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்கள், 800 கைவினைஞர்கள் ஆகியோரை இவ்வாரியம் தேர்வு செய்தது. வேலை பழகும் பயிற்சியில் சேர்ந்துள்ள பயிற்சியாளர்களின் நிலை கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளது:—

| எண். | துறை. | பட்டம் பெற்றவர்கள் | | தகுதிப்பட்டயம் பெற்றவர்கள். | | கைவினைஞர்கள். | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள். | சேர்ந்துள்ளவர்கள். | தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள். | சேர்ந்துள்ளவர்கள். | தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள். | சேர்ந்துள்ளவர்கள். |
| (1) | (2) | (3) (a) | (3) (b) | (4) (a) | (4) (b) | (5) (a) | (5) (b) |
| 1. | பொதுப்பணித் துறை. | 31 | 14 | 200 | 68 | 172 | 81 |
| 2. | நெடுஞ்சாலை கிராமப் புறப் பணிகள். | 5 | 1 | 164 | 73 | .. | .. |
| 3. | மக்கள் நல வாழ்வுத்துறை பொறியியல் நகராட்சிப் பணிகள். | 5 | 3 | 55 | 23 | 267 | 127 |
| 4. | மாநில வீட்டு வசதி வாரியம். | .. | .. | 40 | 16 | .. | .. |
| 5. | தொழில் நுட்பக் கல்வித் துறை. | 50 | 20 | 100 | 35 | .. | .. |
| 6. | தமிழ்நாடு மின் வாரியம். | 170 | 85 | 175 | 74 | 362 | 57 |
| 7. | வேளாண்மைத் துறை. | 100 | .. | 50 | .. | .. | .. |
| 8. | தொழில்—வர்த்தகத் துறை. | 6 | .. | .. | .. | .. | .. |

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1972 மார்ச் 24]

| எண் | துறை. | பட்டம் பெற்றவர்கள். தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள். | பட்டம் பெற்றவர்கள். சேர்ந்துள்ளவர்கள். | தகுதிப்பட்டயம் பெற்றவர்கள். தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள். | தகுதிப்பட்டயம் பெற்றவர்கள். சேர்ந்துள்ளவர்கள். | கை வினைஞர்கள். தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள். | கை வினைஞர்கள். சேர்ந்துள்ளவர்கள். |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) | | (4) | | (5) | |
| 9. | தமிழ்நாடு சிறு தொழிற் கழகம். | 90 | .. | .. | .. | 136 | .. |
| 10. | தமிழ்நாடு போக்குவரத்துத் துறை. | 50 | .. | .. | .. | .. | .. |

கீழ்க்கண்ட தொழில்நுட்பத் தகுதி பெற்றவர்களை பல்வேறு துறைகளில் பணிக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளவும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது:—

| | துறை. | பட்டம் பெற்றவர்கள். | தகுதிப் பட்டயம் பெற்ற வர்கள். | கை வினைஞர். |
|---|---|---|---|---|
| | (1) | (2) | (3) | (4) |
| 1 | வேளாண்மைத் துறை. | 100 இயந்திரப் பொறியியல் பட்டதாரிகள். | 50 | .. |
| 2 | தொழில் வணிகத் துறை. | 5 (இயந்திரப் பொறியியல்)<br>1 (இரசாயனப் பொறியியல்). | .. | .. |
| 3 | தமிழ்நாடு சிறு தொழில் கழகம். | 80 முதல் 90 பட்டதாரிகள். இயந்திரப் பொறியாளர் 60 சதவீதம் மின் பொறியாளர் 40 சதவீதம். | .. | 136 |
| 4 | தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத் துறை. | 50 இயந்திரப் பொறியாளர்கள். | 50 | .. |

மேற் சொன்ன பயிற்சி இடங்களை நிரப்புவதற்குத் தகுதியுள்ளோரை எடுத்துக் கொள்வதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டு வருகிறது.

**XIII. தொழில் நுட்பத் தகுதியுள்ள பயிற்சி பெற்ற வேலை யில்லா கைவினைஞருக்கான கடனுதவித் திட்டம்.**—தொழில் நுட்ப பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி பெற்று வேலை இல்லாமல் உள்ள தொழில் நுட்பத் தகுதி பெற்ற கைவினைஞர் 3,000 பேர்களுக்கு கருவிகள் சாதனங்கள் வழங்குவதற்கான கடன் உதவித் திட்டத் திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் சொந்தமாக தொழில் நடத்துவதற்காக, பயிற்சி பெற்ற ஒவ்வொரு கைவினைஞர்களுக்கும், வட்டியில்லாமல், ரூ. 1,000 மதிப்புள்ள கருவி களும் சாதனங்களும் வழங்கப்படும்.

**XIV. ஆட்படை ஊற்றத்திட்டங்களும் வேலைவாய்ப்புத் திட்டங் களும்—சாதனைகள்.**—1969-70 ஆம் ஆண்டிலும் 1970-71 ஆம் ஆண்டிலும் தொடங்கப் பட்ட கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் 1971–72-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன:—

(a) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்று நிறுவுதல்.

(b) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் ஆய்வுப்பிரிவு ஒன்றை நிறுவுதல்.

(c) மதுரையில் பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனை நிலையம் ஒன்றை அமைத்தல்.

(d) திண்டுக்கல், ஈரோடு, புதுக்கோட்டை, காஞ்சிபுரம் ஆகிய ஊர்களில் துணை வேலைவாய்ப்பு நிலையங்களை அமைத்தல்.

(e) பல்கலைக்கழக வேலைவாய்ப்பு—தகவல் ஆலோசனை நிலையத்தில் தொழில் நுட்ப உதவியாளரை நியமித்தல்.

(f) ஒரு தொழில்நுட்ப உதவியாளரையும் ஓர் உதவி யாளரையும் நியமிப்பதன் மூலம் மாநிலத் தலைமையிடத்திலுள்ள வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டும் மாநிலப் பிரிவைப் பலப் படுத்துதல்.

(g) தொழில்களில் அமர்வது குறித்து "வாழ்க்கை வழி காட்டி" என்னும் சிறு நூல்களை அச்சிடுதல்—இத்திட்டத்தின்கீழ் குறிப்பிடத்தக்க திட்டக் குறிக்கோள் எதுவும் வரையறுக்கப்பட வில்லை. ஆனால், "வாழ்க்கை வழிகாட்டி" என்னும் சிறுநூல்களை அச்சிடுவதற்கான செலவுக்காக ரூ. 25,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 24]

உடல் ஊனமுற்றோரின் பயனுக்காக, நூல் கட்டும் தனிப் பிரிவு ஒன்றை அமைப்பது குறித்த இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படவிருக்கின்றது. கட்டிடம் ஒன்றைப் பெற்று இளநிலை முதலாள் ஒருவரை நியமித்து இப்பிரிவை தொடங்குவது குறித்த பணி வாங்குவதன் மூலம், இத்திட்டம் நிறைவேற்றப் படவிருக்கின்றது.

அதோடு, மாநில வேலை வாய்ப்புத் தகவல் பிரிவில் புள்ளி விவரக் கணக்கீடு பொறியை அமைப்பது குறித்த இத்திட்டம், புள்ளி விவரக் கணக்கீடு பொறி இயந்திரத்தை விரைவில் வாங்குவதன் மூலம், இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படவிருக்கின்றது.

புள்ளி விவரங்களை ஆழ்ந்து பகுப்பாய்வு செய்வதன்மூலம், மாநில வேலைவாய்ப்புத் தகவல் பிரிவு, வேலைவாய்ப்பு நிலவரம் பற்றிய தகவல் திட்டத்தை மேம்படுத்தல் ஆகியவற்றை வலுப்படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு 1971-ஆம் ஆண்டில் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த ஆய்வுப் பிரிவு செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. மேலும், அம்பத்தூரில் துணை வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்றைத் தொடங்க அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. அது விரைவில் திறக்கப்படும்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

## இணைப்பு—8—அ

### 1971-ஆம் ஆண்டில் மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள்

| ஆலையின் பெயர். | மூடப்பட்ட நாள். | தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை. |
|---|---|---|
| 1 சோமசுந்தரம் ஆலை, கோயம்புத்தூர் .. .. .. .. | 1— 5—1971 | 1,300 |
| 2 காலீஸ்வரா ஆலை, கோயம்புத்தூர் .. .. .. .. | 30— 5—1971 | 1,749 |
| 3 சாரதா ஆலை, கோயம்புத்தூர் .. .. .. .. | 13— 9—1971 | 750 |

### கடந்த ஆண்டுகளில் மூடப்பட்டு 1971-ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் திறக்கப்பட்ட பஞ்சாலைகள்.

| ஆலையின் பெயர். | மூடப்பட்ட நாள். | தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை. | மீண்டும் தொடங்கப்பட்ட நாள். |
|---|---|---|---|
| 1 கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை .. | 1— 5—1968 (முன்பே மூடப்பட்டவை). | 932 | 26— 6—1971 |
| 2 கீதாஞ்சலி ஆலை .. .. .. | 5— 5—1968 | 289 | 30— 8—1971 |
| 3 சண்முகர் ஆலை .. .. .. | 18— 7—1970 | 400 | 15— 9—1971 |
| 4 ஜனார்த்தன ஆலை .. .. .. | 23— 6—1971 | 820 | 6—10—1971 |
| 5 புதுக்கோட்டை பஞ்சாலை, நமணசமுத்திரம். | 30— 3—1970 | 450 | 29—11—1971 |

### 1951-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (வளர்ச்சி முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தால் இதுவரையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பஞ்சாலைகள்.

(1) ஸ்ரீரெங்க விலாஸ பஞ்சு அடித்தல்—நூல் நூற்றல் நெசவு ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

(2) கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை, கோயம்புத்தூர்.

(3) கம்போடியா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

(4) ஓம் பராசக்தி ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

(5) கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

## முக்கியமான புள்ளி விவரங்கள்.

(1) 1948-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம்:—

| ஆண்டு.<br>(1) | நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.<br>(2) | வேலைக்கு அமர்த்தப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.<br>(3) | வசூலிக்கப்பட்ட உரிமைக் கட்டணம்.<br>(4) |
|---|---|---|---|
| | | | ரூ. |
| 1969 .. .. .. .. .. .. | 6,218 | 3,92,558 | 16,83,261·00 |
| 1970 .. .. .. .. .. .. | 6,365 | 4,22,640 | 17,42,254·00 |
| 1971 .. .. .. .. .. .. | 6,412 | 4,32,488 | 19,45,320·00 |

(2) தமிழ்நாடு 1947-ஆம் ஆண்டு கடைகள் நிறுவனங்கள் சட்டம் :—

(ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்)

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1970 .. .. .. .. .. .. | 2,09,260 | 1,97,695 | இதற்கு இடமில்லை. |
| 1971 .. .. .. .. .. .. | 2,11,190 | 2,15,155 | ,, |
| 1972 .. .. .. .. .. .. | 2,15,887 | 2,15,816 | ,, |

(3) தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு உணவு வழங்கல் நிறுவனங்கள் சட்டம் :—

(ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்)

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1970 .. .. .. .. .. .. | 19,720 | 68,608 | 1,22,592·50 |
| 1971 .. .. .. .. .. .. | 19,776 | 70,069 | 1,39,452·00 |
| 1972 .. .. .. .. .. .. | 19,811 | 70,996 | 1,52,275·00 |

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 8—ஆ—தொடர்ச்சி.

முக்கியமான புள்ளி விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

| (1) | (2) | (3) | (4) |
|---|---|---|---|
| **(4) 1951-ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டம் :—** | | | |
| 1969 .. .. .. .. .. .. | 309 | 85,267 | இதற்கு இடமில்லை. |
| 1970 .. .. .. .. .. .. | 307 | 85,528 | ,, |
| 1971 .. .. .. .. .. .. | 319 | 85,583 | ,, |
| **(5) 1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம் :—** | | | |
| 1969—70 .. .. .. .. .. | 1,139 | 5,542 | 14,591·00 |
| 1970—71 .. .. .. .. .. | 909 | 1,183 | 12,517·00 |
| 1971—72 .. .. .. .. .. | 623 | 5,031 | 15,720·50 |
| **(6) 1961-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்து தொழிலாளர் சட்டம் :—** | | | |
| 1969 .. .. .. .. .. .. | 1,061 | .... | 33,552·50 |
| 1970 .. .. .. .. .. .. | 1,138 | .... | 43,716·25 |
| 1971 .. .. .. .. .. .. | 1,155 | .... | 37,233·75 |
| **(7) 1936-ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம் :—** | | | |
| 1969 .. .. .. .. .. .. | 18,555 | 5,08,636 | இதற்கு இடமில்லை. |
| 1970 .. .. .. .. .. .. | 27,197 | 5,38,299 | ,, |
| 1971 .. .. .. .. .. .. | 18,717 | 5,59,677 | ,, |
| **(8) 1948-ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டம் :—** | | | |
| 1969 .. .. .. .. .. .. | 9,704 | 1,69,494 | இதற்கு இடமில்லை. |
| 1970 .. .. .. .. .. .. | 8,748 | 1,55,562 | ,, |
| 1971 .. .. .. .. .. .. | 9,052 | 2,42,948 | ,, |

**(9) 1926-ஆம் ஆண்டு தொழிற் சங்கச் சட்டம் :—**
(சனவரி முதல் நாள் அன்றிருந்த தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை)

| 1970 | 1971 | 1972 |
|---|---|---|
| 1,758 | 1,856 | 2,033 |

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

(10) 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம் :—

(வேலே நிறுத்தங்களும்—கதவடைப்புகளும்).

| ஆண்டு. | வேலே நிறுத்தங்கள்—கதவடைப்புக்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை. | விரயமான உழைப்பு நாட்கள். |
|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) |
| 1969 .. .. .. .. .. .. .. .. .. .. | 174 | 6,83,059 |
| 1970 .. .. .. .. .. .. .. .. .. .. | 277 | 10,33,377 |
| 1971 .. .. .. .. .. .. .. .. .. .. | 308 | 22,86,507 |
| | | (தற்காலிகமாக) |

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

## இணைப்பு 8—இ

### 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதி குடும்ப ஓய்வூதிய நிதிச் சட்டம்.

| ஆண்டு. | இச் சட்டத்தின்கீழ் வரும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.* | இச் சட்டத்தின்கீழ் வரும் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை*. | வழங்கப்பட்ட நன்கொடைத் தொகைகள்*. | நிர்வாகச் செலவுகள். | ஆய்வுச் செலவுகள். |
|---|---|---|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) | (4) | (5) | (6) |
| | | | (ரூபாய் இலட்சத்தில்.) | | |
| 1968-69 .. .. .. | 5,589 | 497,471 | 883·47 | 21·02 | 2·80 |
| 1969-70 .. .. .. | 5,834 | 524,359 | 1,018·52 | 25·81 | 3·18 |
| 1970-71 .. .. .. | 6,271 | 541,126 | 1,017·02 | 26·37 | 3·03 |
| 1971-72 .. .. .. (31—12—1971 வரை) | 6,896 | 650,181 | 618·48 | 14·78 | 2·31 |

* ஒவ்வொரு ஆண்டின் இறுதியிலும் இருந்தவாறு.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 8—ஈ

**(1) தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிச் சட்டம்:—**

| ஆண்டு. | இதன் கீழ்வரும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை. | இதன்கீழ்வரும் பணியாளர்கள். ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட நபர்கள். | இதன்கீழ்வரும் பணியாளர்கள். குடும்பப் பிரிவுகள். | நாட்பட்ட நோய்களுக்கு நீட்டிக்கப் பட்ட நலன்கள் உட்பட நோய்க் கால நலன்கள். (ரூபாய் லட்சத்தில்). |
|---|---|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) | (4) | (5) |
| 1970 .. .. .. .. .. .. | 32 | 352,000 | 329,350 | 128·31 |
| 1971 .. .. .. .. .. .. | 39 | 390,150 | 390,150 | 159·47 |

(2) தொழில் காயம் குறித்த நலன்கள் முதலியன:—

| ஆண்டு. | தற்காலிக இயலாமை குறித்த நலன்கள். | | நிலையான இயலாமை குறித்த நலன்கள். | | சார்ந்துள்ளோர் குறித்த நலன்கள். | | மகப் பேறு குறித்த நலன்கள். | | மருத்துவ வசதிக்கு வகை செய்வதற்கான செலவு. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| (1) | (2) | | (3) | | (4) | | (5) | | (6) |
| | ரூ. | பை. | ரூ. | பை. | ரூ. | பை. | ரூ. | பை. | ரூ. |
| 1970 .. .. .. .. | 15,05,775 | 75 | 13,26,264 | 05 | 1,63,355 | 21 | 6,21,700 | 20 | 2,75,80,461 |
| 1971 .. .. .. .. | 16,67,160 | 51 | 14,49,973 | 07 | 1,76,742 | 70 | 6,85,693 | 65 | 3,27,49,670 |

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
28 JUL 1972
MADRAS